YAPPARUNGALAM

AN

அன்பளிப்பு
திருமதி: கி. வா. ஜ.
சென்னை - 600 028.

ANCIENT AND COMPREHENSIVE WORK ON

TAMIL PROSODY

BY

AMRITASAKARANAR

WITH

AN ELABORATE COMMENTARY

EDITED BY

Rao Bahadur S. BAVANANDAM PILLAI,

F. R. H. S. (Lond.) & M. R. A. S. (Lond.)

MEMBER OF THE TAMIL BOARD OF STUDIES AND OF THE TAMIL COMPOSITION COMMITTEE, MADRAS UNIVERSITY. MEMBER OF THE TEXT BOOK COMMITTEE OF THE MADRAS EDUCATIONAL DEPARTMENT AND OF THE TAMIL COMMITTEE OF THE MADRAS SCHOOL BOOK & LITERATURE SOCIETY.

[Vol I.]

PUBLISHED BY
LONGMANS, GREEN & CO.,
167, MOUNT ROAD, MADRAS.
BOMBAY AND CALCUTTA.

1916.

All rights reserved.

Printed by Thompson & Co., at the " Minerva " Press,
38, Popham's Broadway, Madras.

" Grammar, though a difficult study, is absolutely necessary in the search after philosophical truth..... .....and is no less necessary in the most important questions concerning religion and Civil Society"—Horne Tooke.

EDITORIAL PREFACE.

"*As a system of rhythmical and melodious effects not indebted for their potency to their associated ideas alone it (poetry) appeals also to that mysterious power by which mere arrangements of sound can convey emotion which no one could have predicted beforehand and which no known laws can explain.*"—F.W.H.Myers.

Poetic ideas find their fitting expression only in verse. From time immemorial the history of the poetry of all nations and of all countries bears strong testimony to this fact. When man's innermost feelings as pity, grief, joy, wonder and love are stirred to their very depths, they naturally show themselves forth in measured and harmonious language which, apart from the sense of its distinct words, conveys by peculiar sounds alone the kind of emotion within. Thus in the language of melody the particular form of a good verse glitters like a transparent crystal through which is seen the exact nature of the emotion which made it its vehicle.

Nowhere can this inseparable union of sound and substance of poetry be better appreciated than in the poetry of the Tamil language. In almost all good Tamil poems, whether ancient or modern, this harmony between sound and sense prevails so unvaryingly that a verse in Tamil cannot be chanted at all except in a peculiar musical tone. As the combinations into which delicate feelings and strong passions enter are infinite, the expressions of them in verse are equally infinite. The oldest and the most valuable treatise that gave a

scientific treatment to the study of versification in Tamil is that great and monumental work of the Tamil genius which is called *Tolkappiam*. There is ample evidence to show that the composition of this great work took place much anterior to the eventful period of the great "Mahabharata war" and the submergence of the continent Lemuria. At that ancient period the Tamils were a highly cultured, civilised and independent nation and were free from the influence of the Aryans, and their language also was in its pristine purity and had a rich and extensive literature of its own as is manifest from the commentaries of Adiyarkkunallar and others. Being written at that antique age, *Tolkappiam* devotes its chapter on versification to the study of those metres which are the exclusive property of the Tamils. In it not even a passing mention is made of the metres called *Kattalaikkalithurai* and *Viruttam* which in the mediæval period rose into such prominence as to drive the pure Tamil metres almost into oblivion.

The mediæval period in the history of the Tamil land was one of great religious activity—a period in which the Saiva and Vaishnava religions on the one side and the Jainism and the almost dying Buddhism on the other were struggling for supremacy and sometimes for mere existence,—a period, in which, as a result of the mingling of the Aryans with the Tamils, the colloquial as well as the literary language of the latter underwent a marked change. Into the old Tamil metres of *Kali* and *Agaval* certain modifications were introduced so as to make them a little more free and flexible to include within them the religious ideas and chant the new-formed hymns in the conventions of the devout people. The taste for genuine Tamil poetry fell off on account of this religious upheaval

and the old Tamil metres that embodied so many priceless poetic ideas, fell into disuse. The more the tendencies of the time inclined the people towards religion, the more artificial the poetry became.

If, under these altered circumstances, any revival of the taste for real poetry were to be attempted it could be achieved only by making use of the new metres *Kattalaikkalitturai* and *Viruttam* which, being mere modifications of the old Tamil metres *Kali* and *Agaval* are not wholly unfit for conveying true poetic sentiments. Saint Manikkavachakar clothed his pure, serene and soul-melting ideas of human and heavenly love in his two sacred poems *Tiruchitrambalakkovaiyar* and *Tiruvachakam*, the greater portion of which is composed in the new metres. In the wake of his early and successful attempts in the new field of Tamil poetry, there followed a host of great saints and eminent poets among whom the names of *Saint Sekkilar* and poet *Tiruttakkadevar* stand pre-eminent for their beautiful poetic compositions the *Periapuranam* and the *Jeevakachintamani*, which exhibit great originality of poetic power. From the third or the fourth century of the Christian era downwards all poetry with a few exceptions here and there, was composed for the most part in the new metres. Hence a scientific study of these new kind of measures became quite necessary to the Tamil student.

Yappurungalam which is now for the first time presented in a printed book-form to the Tamil reading public, is a rare and comparatively old Tamil treatise on Tamil prosody. Besides treating completely of the ancient and pure Tamil metres, it analyses the whole extent of the new *Kalithurai* and *Viruttam* metres, classifies and groups

them all scientifically. The text contains only ninety aphorisms ranging from one to twentynine lines in le which can be printed in six or seven pages of this But the value of the work is heightened to a remark extent by its exhaustive and learned commentary wh has covered nearly six-hundred pages in print. That commentator must have been a great and profound Ta scholar who possessed a critical and comparative kn ledge not only of almost all standard works in Tamil also a few of the Sanskrit works extant at his time preceding it, would be evident even to those who sim glance through this book.

The evidence—both internal and external—that can gathered from this work, as also from references to it other writers, goes to prove conclusively that the auth of the *Yapparungalam* text was called *Amritasakaram* but it is regrettable that the name of its able and learn commentator is not at all known at present. There clear evidence to prove that the composition of the t of *Yapparungalam* must have taken place either at t beginning or in the middle of the tenth century A. In the Tamil introduction to the second volume of th work we have gone into details of the evidence for fixi the authorship and the date of the text and, to a certa extent, of the commentary also.

It had long been our desire to print this valuable wo and thus save it from the destruction which awaited it, if had been allowed to remain in the few palm leaf manuscrip that were to be met with here and there in the Tamil cou try. We had been continually exerting ourselves to obtain number of manuscripts of this work and with all our effo

we have not been able to get yet more than a few. Even of these few, only one or two were in good condition and the rest mostly moth-eaten. However, all these were highly serviceable in collating the readings of the text and commentary and bringing out the correct reading to the utmost possible extent. We are quite conscious of the short-comings in this Edition, which we are sure, will be treated with indulgence, by those that have some experience in such undertakings, and which we shall be glad to correct in the next edition when pointed out by any of our kind readers. Our thanks are due to the scholars who so readily assisted us in the preparation of this work for the press.

(1916)

பதிப்புரை

"கண்ணுதற் பெருங்கடவுளுங் கழகமோ டமர்ந்து
புண்ணுறத் தெரிந்தாய்ந்த விப்பகுந்தமிழ் வீண
மண்ணிடைச்சில இலக்கண வரம்பிலா மொழிபோல்
எண்ணிடைப்படக் கிடந்தது எண்ணவும் படுமோ"

என்று ஆன்றோர் கூறிய திருவாக்கின்பொருள் சிற்சில பாஷைகளே ஒப்பிட்டு நோக்குவார்க்கும் இனிது விளங்கும். பண்டைக் காலந் தொட்டு நூல்வழக்கினும் உலகவழக்கினும் திருத்தம் அடைந்து மக்களறிவின் வளர்ச்சிக்குப் பெரிதும் உதவி செய்வனவாய்ப் போதரும் பழையமொழிகள் சிலவேயாகும். இப் பழைய மொழிகளில் தமிழ்மொழியை யொழித்து ஒழிந்தவற்றிற் பெரும்பாலன உலக வழக்கின்றி இறந்தொழிந்தன. தீஞ்சுவையினிக்கும் மூப்பழத்தினும் இனிய மெல்லிய ஓசையின்பம் வாய்ந்த செந்தமிழ் மொழியோ எத்தனையோ ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தும் தன் இளமை கெடாதாய்க் கழிபெரு மகிழ்ச்சியோடு உலவிவருதலே உற்று நோக்குங்கால் அதனே வழங்கிவந்த நன்மக்கள் எவ்வளவு நுண்ணறிவும் எவ்வளவு அமைதியான தன்மையும் எவ்வளவு நாகரிகமும் உடையவர்களாய் இருந்திருக்கவேண்டுமென்பதை அறிகின்றோம். பழைய நாட்களில் வேறுபலமொழிகளேப் பேசிவந்த மக்கள் நுண்ணறிவிலும் அமைந்த குணத்திலும் நாகரிகத்திலும் சிறப்புற்றவராய் இல்லாமையால், அவர் வழங்கிய பாஷைகளெல்லாம் ஆண்டுகடோறும் மாறுதல்கள் பல எய்தி இலக்கணவரம்பில் அகப்படாவாய்ப் பயனின்றிக் கழிந்தன. தமிழைச்சூழ இஞ்ஞான்று கடைபெறும் பல பாஷைகளே ஆராய்ந்து பார்ப்பவர்க்கும் அப்பாஷைகள் ஓர் இலக்கணவரம்பில் நில்லாமல் பலபடச்சிதறி ஒழுங்கின்றிக் கிடத்தல் தெள்ளிதிற் புலப்படும்.

நாகரிகமில்லாத பாஷைகளிலே மக்களின் கல்லெண்ணங்களேக் காட்டுஞ் சொற்களுஞ் சொற்றொடர்களும் கருமணல்களோடு கலந்து கிடந்த பொற்றுகள்கள்போல், அல்லாத பலவுடன் மயங்கி ஒரொழுங்குமின்றிச் சிதர்துகிடக்கும். நாகரிகம் அமைந்த மொழி

யிலோ சிதர்ந்துகிடந்த அச்சொற்களுஞ் சொற்றொடர்களுமாகிய பொற்றுகள் பொறுக்கிச் சேர்க்கப்பட்டு, கல்லிசைப்புலவன் நன்மதிக் குகையில் உருகிச் செய்யுள் என்னும் அச்சிலே வார்க்கப்பட்டு, அளக் கலாகா அழகு மிக்க யாப்பென்னும் பொற்பாவையாய் எழுந்து நின்று விளங்கிக், காண்பார்க்குங் கேட்பார்க்குமெல்லாம் அழியா இன்பத்தைப் பொழியாநிற்கும. இவ்வியல்பிற்றாய் எழில்நலங் களிக்க யாப்பானது உயிரையும் உணர்வையுங்கரைத்து இன்பவடி வாக்கித் தேன் போல் ஒழுகும் இத்திக்கும் ஓசையின் பல கூறுபாடுக ளாற் பல பாக்களும் பல பாவினங்களுமாய்ப் பெருகி நிற்கும்.

வேற்றுநாட்டுச் சொற்களும் பொருள்களுமான ஆடையணி கலன்கள் தன்னே வந்து அணுகப்பெறுமல், தன் றெய்வ வளநாட்டு ஆடையணிகலன்களேயே நமது தண்டமிழ்த்தாய் தன்மேற்கொண்டு பொலிந்த அந்நாளில் அவளது ஆம்பற் செவ்வாயினின்றும் அமிழ் தம் ஒழுகினுற்போற் புறம்போந்த வெண்பா அகவற்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என்னும் இயற்கைச் செந்தமிழ்ப்பாக்கள் பாவினங்களின் அரிய பெரிய அமைதிகளையெல்லாம முற்றவெடுத்து முடியவிளக் கும் அருந்தமிழ்நூல் ஒல்காப்பெருமைத் தொல்காப்பியம் ஒன்றுமே யாம்.

இனி, அந்நாட் கழிந்தபின் இடைப்பட்ட காலத்தே விளை பொருள் வளனில்லா வேற்றுநாட்டவர் வறுமைகூர்ந்து செந்தமிழ்த் தனிவளநாடு புகுந்தார். புகுதர, எல்லா மக்களிடத்தும் அன்புடைய ளான நம் செந்தமிழ்த்தாய் அம்மக்கள் தம்மையும் அகங் களிந்து முகம் மலர்ந்து ஏற்று அவர்வறுமைதீரத் தன்பாலுள்ள வளங்களை எல்லாம் உளங்குழைந்துதவி யூட்டி அவரை மகிழ்வித்தனள். மகிழ் விப்ப, அவருந் தமது மிடிதீர்ந்து தாம் தமது வறங்கூர் நாடுகளினின் றுங்கொணர்ந்த பன்மொழிச் சில்பனிகளைத் தமது நன்றிக்கு அறி குறியாக அன்னைகைக் கொடுத்தார். நந் தமிழன்னையும் அவை இயல் பானும் அளவானும் மிகச் சிறியவாயினுந் அன்புறுமக்கள் தந்தன ரென்பதனுல் உவராது ஏற்றுத் தன் விலை வரம்பற்ற மணிக்கலன்க ளோடு அவற்றைக் கலந்தணிந்தாள். இம்முறையால் வடமொழி யாளர் கொணர்ந்த சில சொற்களுஞ் சில யாப்புவகைகளுமாம் அணிக லன்களும் நந்தமி ழன்னையின் புனிதமேனியின்கூட் காணப்பட லாயின.

இன்னும் அவ்விடைப்பட்ட காலத்தே வடமொழிமக்கள் திரள் திரளாகத் தமிழ்வளநாடு புகுந்து செந்தமிழன்னீபால் அடைக்கலம் புகவே, நந் தமிழன்னீ தன்மக்கள்மேல் வைத்த அன்பினும் மிடிப் பட்டு வந்த அவ் அயற்புதல்வர்பால் அன்புமிகவைத்து அவரை மகிழ் விப்பான் வேண்டி அவர் மாற்றித்தந்த விருத்தப்பாக்களாம் அணிக லன்களீத் தனக்ந இசைந்தவாற்றுற் பலவகைப்படத் திரித்துச் சிறக் கச் செய் தணிந்திடுவா ளாயினள். இதனுலன்றே, கி. பி. மூன்றும் நூற்றாண்டில் திகழ்ந்த சைவ சமயாசிரியரான மாணிக்கவாசக சுவா மிகள் காலந்தொட்டு இற்றைநாள் வரையும் காவியங்கள் புராணங் கள் இதிகாசங்கள் முதலாயினவெல்லாம் பெரும்பாலும் பலதிறப் பட்ட விருத்தப்பாக்களிலேயே யாக்கப்படுவனவாயின ?

தமிழுக்கே சிறப்புரிமை வாய்ந்த பாக்கள் வழங்கிய பண்டைக் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட பழந்தமிழ்ச் சீரியநூலான தொல்காப்பியத் தில், பிற்றைஞான்று வந்த கலித்துறைகள் விருத்தங்கள் முதலியவற் றின் இலக்கணங்கள் ஒரு சிறிதுங் காணப்படமாட்டா. தமிழுக்கே உரிய பாக்கள் பாவினங்களோடு இப்புதிய பாக்கள் பாவினங்களின் இயல்புகளேயும் விளங்க விரித்துரைப்பது யாப்பருங்கல விருத்தி என் னும் இந்நூல் ஒன்றுமேயாம். இதனினும் இவ்விலக்கணங்களைச் சுருக்கமாகக் கூறுவன யாப்பருங்கலக்காரிகையும் வீரசோழியமுமே யாம். இடைப்பட்டகாலம் முதற்கொண்டு மிகப்பெருகி வழங்கும் விருத்தம் கலித்துறை முதலிய பாவினங்களின் வேறுபாடுகளேயும் இலக்கணங்களேயும் நுனித்தறிந்து கோடற்கு யாப்பருங்கலவிருத்தி யினுஞ் சிறந்ததோர் யாப்பிலக்கணநூல் பிறிதில்லை யென்பது தெளி பொருளாம்.

இந்நூற் சூத்திரங்கள், அச்சிட்ட பக்கங்களில் ஏறக்குறைய அறுநூறு பக்கங்களைக் கவர்ந்து விரிந்து செல்லுமோர் அரிய பெரிய உரையின்கண் உள்ள அரும பெரும் பொருள்களேயெல்லாம இரு நூற்றிருபத்திரண்டு அடியுள் அடக்கிக்கொண்டு,

> "சொலிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் தொன்ஞான
> மெல்லாம் விளகி யிருளகற்றும்—நல்யாப்
> பருங்கலம் வல்லவர் தாமன்றே கேள்வி
> ஒருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து"

என்று சிறப்பிக்கப்பட்டாங்கு சொற்செறிவும் பொருட் பெருக்கமும வாய்ந்து திகழ்கின்றன.

இனி, இத்தணைச்சிறந்ததாகிய இவ்வியாப்பருங்கலமென்னும் நூலின் ஆசிரியர்பெயர் இந்நூற் பாயிரத்தால் இனிது விளங்காமையின், அஃது ஒரு சிறிது ஈண்டு ஆராயற்பாற்று. இந்நூற்பாயிரம் இவ்வாசிரியர் பெயர் கூறுகின்றவிடத்துக் "கடற்பெயரருந்தவத் தோன்" எனக் குறிப்பாற் கூறியதன்றி வெளிப்படையாற் கூறிற் றிலது. அப்பாயிரத்துக்கு உரைகூறிய இந்நூலின் விருத்தியுரைகாரரும் 'கடலினது பெயரினையுடைய அரியதவத்தினை யுடையோர்' என்று சொற்பொருள் விரித்துரைகூறினாரே யல்லாமல், அவர் இயற் பெயர் இதுவென்று சுட்டிக் கூறினாரில்லை. இது கிடக்க.

இனி, யாப்பருங்கலக்காரிகை யென்னும் யாப்பிலக்கணநூலும், இவ்வியாப்பருங்கலம் என்னும்நூலும் ஆசிரியர் ஒருவராலேயே செய்யப்பட்டனவென்பது, யாப்பருங்கலக்காரிகைக்கு உரைவகுத்த குணசாகரர் உரைத்த உரையான் அறியப்படும்; எங்ஙனே ? அவர் "யாப்பருங்கலம் என்னும் யாப்பிற்கு அங்கமாய், அலங்கார முடைத்தாகச் செய்யப்பட்டமையால் யாப்பருங்கலக்காரிகை என்னும் பெயர்த்து" என்று உரைகூறினராகலின். எனவே, யாப்பருங்கலமும் யாப்பருங்கலக்காரிகையும் ஒருவராசிரியராற் செய்யப்பட்டனவாமென்பது பெற்றும்.

இனி, இவ்வியாப்பருங்கலநூலுக்கு விருத்தியுரைகண்ட ஆசிரியரும இந்நூற் பதினேந்தாம் சூத்திரத்திற்கு உரைத்தவுரையில் "இந்நூலுடையாரும் 'மாஞ்சீர் கலியுட்புகா' எனவும் * * * பிறவாற்றானும் விளங்கக்கூறினர்." என்று கூறுதலானும், ' மாஞ்சீர்கலியுட்புகா' என்னுஞ் செய்யுள் யாப்பருங்கலக்காரிகைச் செய்யுளாதலானும், அக்காரிகைச் செய்யுளை யியற்றினரும் யாப்பருங்கலநூலாசிரியரும் ஒருவரேயென்பது பெறப்படலானும் யாப்பருங்கலக்காரிகை நூலாசிரியரே யாப்பருங்கலத்திற்கும் நூலாசிரியரென்பது ஐயமின்றித் துணியப்படும் என்க.

இனி, யாப்பருங்கலக்காரிகை நூலாசிரியர் பெயர் அமிதசாகரனென்பது அந்நூற்குரைகண்ட குணசாகரர், " இந்நூல் யாவராற் செய்யப்பட்டதோ வெனின், ஆரியமென்னும் பாரிரும் பௌவத்

தைக் காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப் பெருந்தன்மை அமிர்தசாகரனுரென்னும் ஆசிரியராற் செய்யப்பட்டது." எனக் கூறுமாற்றால் நன்கு பெறப்படுகின்றது. இங்ஙனம் யாப்பருங்கலக் காரிகை நூலாசிரியர் பெயர் அமுதசாகரனுரென்பது இனிது பெறப்படவே, யாப்பருங்கல நூலாசிரியரும் அமுதசாகரனுரேயாதல் நன்கு பெறப்படும். என்னை ? இவ்விரு நூற்கும் ஆசிரியர் ஒருவரேயாவது முன்னே துணியப்பட்டமையின் என்பது.

இனி, வீரசோழிய உரைகாரரான பெருந்தேவனுர் வீரசோழிய அலங்காரப்படலம் மூப்பத்தொன்பதாஞ் செய்யுளுரையில், " மாலை மாற்றே சக்கரஞ் சுழிகுளம்" என்னும் இவ்வியாப்பருங்கல நூலின் தொண்ணூற்றுறுஞ் சூத்திரத்தை எடுத்துக்காட்டி, " என்று அமிர்தசாகரனுர் கூறியனகொள்க" என்று அச்சூத்திரமியற்றினுர் பெயர் விளங்கவெடுத்து மொழிதலானும், அச்சூத்திரம் இவ்வியாப்பருங்கல நூலிலன்றி வேறியாண்டுங் காணப்படாமையானும் யாப்பருங்கல நூலாசிரியர் பெயர் அமிர்தசாகரனுரே யென்பது ஐயுறவின்றித் துணியப்படும் என்க.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் எடுத்தாளப்பட்ட நூல்கள் முதலிய குறிப்புகள் பலவும் இந்நூலின் இரண்டாம்பகுதியில் சேர்க்கப்படும்.

இத்துணைச் சிறந்ததாகிய இந்நூலையும் இதனுரையையும் அச்சியற்றி வெளியிட வேண்டுமென்னும் விருப்பம் நீண்ட காலாக எமதுள்ளத்தே நிலைபெற்றிருந்தது. அவ்விருப்பத்தை நிறைவேற்றுதற்பொருட்டுப் பலவிடங்களில் யாப்பருங்கலவிருத்தி ஏட்டுப் பிரதிகள் தேடினேமாகச் சிற்சில ஏடுகளே கிடைத்தன. தமிழகத்தார் சிலர்பால் இவ்வேடுகள் இருந்தும் அவர் அவற்றை யாம் சிலகாலேனும்பார்க்க மனம் ஒருப்பட்டாரில்லை. தாமேனும் இவ்வரிய பெரிய நூலை வெளிப்படுத்தினரோவென்றால் அதுவும் இல்லை. அந்தோ! நம்காட்டவர் செயல் பெரிதும் இரங்கற்பாலதொன்றும்! தாமும் பயன்கொள வறியாது பிறரையும் பயன்பெற வொட்டாது தடைசெய்து அருமைபெருமை வாய்ந்த செந்தமிழ் நூல்களைச் செல்லுக்கு இரையாய் அழியவிடுதல் மிகவும் அருவருக்கற்பாற்று. அது கிடக்க.

ஏடுகள்பற்பல கிடைக்கும் வரையில் வாளா இருப்பேம்மாயின், கிடைத்த ஏடுகளும் எங்கே அழிந்துபடுமோ என்னும் அச்சம்மீதூர் தலாற் கிடைத்த சில ஏடுகளே ஒன்றோடொன்று ஒப்பிட்டு நன்கு ஆராய்வித்து, இயன்றமட்டும் பிழையறத் திருத்தஞ் செய்வித்துப், பிரதிகடுணியின்றித் திருத்த வேலாதவற்றை ஏட்டிலிருந்தவாறே பிரதி செய்வித்தும் பதிப்பித்து வரலாயினேம். இங்ஙனம் உறுப்பியலே முடிப்பித்துச் செய்யுளியலில் ஒரு சிறுபகுதி அச்சிடுவித்து வாரின்ற தறுவாயில் வேறு சில ஏடுகள் கிடைத்தன; அவற்றுள் ஓர் ஏடு பெரும்பாலுந் திருத்தமுள்ளதாக இருந்தது. உடனே, அச்சிடுவித்து முடிந்தபகுதிகளே இவ்வேடுகளோடுவைத்து ஒப்பிட்டுப்பார்க்கப் பல பாடபேதங்களும் பலபிழைதிருத்தங்களும் புலனுயின. அவற்றை இனி அச்சானபகுதிகளிற் சேர்க்கலாகாமையின், மீண்ட பிழைதிருத்தக் குறிப்பொன்றும் பாடபேதக் குறிப்பொன்றும் தனியாக அச்சிட்டுச்சேர்க்கப்பட்டன. ஏடுகளிலிருந்து பழைய நூல்களைப்பெயர்த்தெழுதி அச்சிடுவிக்கும் பெருவருத்தத்தினே உணர்ந்தோர் இங்ஙனம் இச்சீண்ட குறிப்புகள் சேர்த்ததனைப் பிழையாகக் கருதார்.

எம்மை இங்ஙன் முயற்சியிற் புகுவித்துத் தோன்றுத் துணையா யுடனிருந்துதவி இதனை முடிப்பித்த எல்லாம்வல்ல ஆண்டவன் றிருவருளே வழுத்துகின்றேம்.

(1916)

YAPPARUNGALACCUTTIRAM WITH THE VIRUTTI OR COMMENTARY.

[* These notes were taken from the report on a search for Tamil manuscripts prepared under the orders of the Government of Madras. The inaccuracies which appear to have crept into these notes are corrected in vol. II.]

The Text was written by *Amrtasâgaran*, who, it is said in the preface (சிறப்புப்பாயிரம்), followed the teaching of Gunasâgarar as can be seen from the following passage:—

முழுதுல கிறைஞ்ச முற்றுருங் குணர்ந்தான்
செழுமலர்ச் சேவடி செவ்வியின் வணங்கிப்
பாற்படு தென்றமிழ்ப் பரவையின் வாங்கி
யாப்பருங் கலஞனி யாப்புற வகுத்தோன்
தனக்குவரம் பாகிய தவத்தொடு புணர்ந்த
குணக்கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வழாஅத்
துளக்கறு கேள்வித் துகடீர் காட்சி
அளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே.

The name of the author is referred to partly in the expression *Kadarpeyar*, 'having the name of the ocean'; and the full name is given by Perundevanar, the commentator of the *Virasoliyam*, as *Amrtasâgaranâr*.* As *Perundevanar*, the commentator of the Virasôliyam, is considered to have been a disciple of

*" மாலே மாற்றே சக்கரஞ் சூழிகள
மேக பாத மெழுகூற் றிருக்கை
காதை கரப்பே கரந்துறை பாட்டே
தூசங் கொளலே வாவ னுற்றிக்

Buddhamitra, the Author of the Text, and a contemporary of *Virasôla* alias *Kulôttunga I*, who reigned between 1064-1113, the author of the work under notice must have flourished before the eleventh century. The commentator, whose name is not known, quotes authors and works very copiously, and I shall give, at the end of this notice, a list of them which I consider very useful

---

கூட சதுக்கங் கோமூத் திரியே
யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே
பாத மயக்கே பாவின் புணர்ப்பே
யொற்றுப் பெயர்த்த லொருபொருட் பாட்டே
சித்திரக் காவே விசித்திரக் காவே
விகற்ப நடையே விஞைத் தரமே
சருப்பதோ பத்திரஞ் சார்ந்த வெழுத்து
வருத்தன மற்றும் வடநூற் கடலு
ளொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே
யுருவக மாதி விரவிய லீரய்
வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென்
றிவர்க டன்மையு மவையின தமைதியும்
பாடுதன் மரபுந் தாரணைப் பகுதியு
மானந்த முதலிய வுனமுஞ் செய்யுளும்
விளம்பனத் தியற்கையு நரப்பின் விகற்பமும்
பண்ணுங் கிறனும் பாலியுங் கூட்டமு
மெண்ணிய திணையு மிருதுவுங் காலமு
மெண்வகை மணமு மெழுத்துஞ் சொல்லுஞ்
செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமுந்
தந்திர வுத்தியுந் தருக்கமு நடமு
முந்நூறன் முடிந்த முறைமையின் வழாமை
வந்தன பிறவும் வயினறிந் துரைப்போ
னந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே."

என்று அமிர்தசாகரனுர் கூறியன கொள்க.—வீரசோ. P. 196.

as many of the names are scarcely known at present. It has enabled me to make several inferences which are very important for the History of Tamil Literature, and some of these are given below :—

(1) *Poygaiyâr*, who is the Author of the *Kalavalinârpadu* and portions of the anthologies called Narrinai and Puranânuru, and also the Tamil Saint of the same name, are frequently referred to by the commentator without any attributes which may indicate a difference. The stanzas quoted from the *First Tiruvandâdi* of the *Iyarpâ* have been verified in the latter work with a slight difference, to illustrate some metrical peculiarity. I may also mention here the fact that Naccinârkkiniyar also refers to the *Andâdi* above mentioned in the following passage :—

"அது முத்தொள்ளாயிரமும் பொய்கையார் முதலாயினோர்கள் செய்த அந்தாதிச் செய்யுளும் எனவுணர்க."

"Instances of the poem are the Muttollâyiram and the *Andâdi* composition of *Poygaiyâr* and others."

From the identity of the names, we may infer that *Poygaiyâlvâr* was called simply *Poygaiyâr* and was the author of the *Kalavalinârpadu* and the portions of the Purananuru and the Narrinai as already said ; that he was called *Poygaiyâlvâr* when he became a Saint ; that he was a contemporary of *Kôccenganan*, a Chola King, and *Kanaikkâlirumporai*, a Chera King who was defeated in a battle by the former and was imprisoned. But when Poygaiyâr composed the poem known by the name of *Kalavalinârpadu* in honor of the victorious Chola, the latter ordered the release of the Chera King ; and the event shows what amount of respect and reverence the Chola should have felt for the future Saint. I have roughly calculated the age of Kôccenganan to be the seventh or the eighth century

A. C., and the same age should be assigned to Pudattâlvâr, Pêyâlvâr, and Tirumalisaiyâlvâr, who were the contemporaries of Poygaiyalvâr.

(2) The commentator of the Yâpparungalam under notice quotes the name of *Pêrâsiriyar* with certain attributes which belong to God Siva, and they are as follow:—

1. பிறைநெடுமுடிக் கறைமிடற்றரனர் பெயர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

2. நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar who gloried with the name of Siva, who had the Ganges on his matted hair."

3. திரிபுரமெரித்தவர் பெயர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar.....who burnt the three towns."

4. திரிபுரமெரித்த விரிசடைநீருத்தர் பெயர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar.....who burnt the three towns and had matted hair."

5. கறைமிடற்றோன் பெயர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar.....who had a black neck."

6. பெண்ணொருபாகன் பெயர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar.....who had his wife as part of his body."

7. பெருமான் பெயர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar .....Siva.

8. பிறைமுடியோன் பெயர்மகிழ்ந்த—பேராசிரியர். "Pêrâsiriyar.....who had a crescent of the moon on his crown."

9. வாமமேகலை மாதையோர்பாகனர் நாமமகிழ்ந்த நல்லாசிரியர். "Nallâsiriyar.....who had the Goddess Parvati as part of his body."

10. காமவேளைக் கடிந்த புத்தேள் நாமந்தாங்கிய நல்லாசிரியர். "Nallâsiriyar who held the name of God Siva, who burnt the God of Love."

11. காமனைக்காய்ந்தவர் காமமகிழ்ந்த நல்லாசிரியர். "Nallâsiriyar who gloried with the name of Siva, who killed the God of Love."

In these adjectives the word மகிழ்ந்த is doubtful in meaning as it may mean 'who rejoiced by the name (of Siva),' that is, who was pious (to Siva), or 'who gloried by the name of Siva,' that is, who nobly held the name of Siva. The use of the word தாங்கிய 'who held or had,' in the attribute No. 10, leads us to adopt the latter meaning. In some of the references we have the name of நல்லாசிரியர் which must refer to the same author from the nature of the attributes. We do not know why the commentator should refer to *Pêrâsiriyar* with so many titles, all pointing to God Siva. As, in the whole of Tamil Literature, there is only one poet who is identified with God Siva, as far as I know, the references of the commentator must belong to the same person, that is, *Iraiyanâr* of the third Sangam.

We have now to settle a question which suggests itself, *viz.*, whether the *Pêrâsiriyar* (Iraiyanâr) was the same as the person who goes by the same name and who wrote a commentary on the Tolgâppiyam, and who is also referred to by Naccinârkkiniyar in his commentary on the work, without any attribute. The identity is also warranted by the fact that *Iraiyanâr* was a contemporary of Nakkirar who is said to have flourished in the fifth or the Sixth century, and that *Pêrâsiriyar* who wrote the commentary of the Tolgappiyam flourished before Naccinarkkiniyar who flourished after the Eleventh century, A. C. or subsequently.

The work under notice is divided into the following chapters :—

I. Uruppiyalôttu, (உறுப்பியலோத்து) which is sub divided into—

1. Eluttôttu. எழுத்தோத்து.
2. Asaiyôttu. அசையோத்து.
3. Sirôttu. சீரோத்து.
4. Talaiyôttu. தளையோத்து.
5. Adiyôttu. அடியோத்து.
6. Todaiyôttu. தொடையோத்து.

II. Sêyyuliyalôttu. செய்யுளியலோத்து.

III. Olibiyalôttu. ஒழிபியலோத்து.

Apart from the Sêyyuliyal of the Tolgâppiyam, this is the only work on Tamil Prosody that treats of the subject very copiously and with many examples and authorities. Another work written by the same author as a sequel to this, viz., *Yâpparungalakkârigai*, is the only work now extant on the subject, the work under notice with its commentary being very rarely found in the libraries of Tamil pandits. The text Sutras alone were edited many years ago by Tandawarâya Mudaliar, an able Tamil Pandit and the Author of the *Panchatantra* in Tamil Prose. The work with its commentary under notice deserves to be printed and published; but I am trying to get some more copies of the work for comparing and collating, before putting the work in printers' hands.

The following names of authors, works, kings, and places are referred to by the commentator of the Yâpparungalasûtram :—

(1) *Names of Authors.*

1. Agattiyanâr. அகத்தியனார்.
2. Aniyiyaludaiyâr. அணியியலுடையார்.
3. Avinayanâr அவிநயனார்.
4. Arivudainambi. அறிவுடைநம்பி.

5. Alaviyanâr.
அளவியனர்.
6. Idaikkâdar.
இடைக்காடர்.
7. Auvvaiyâr.
ஔவையார்.
8. Kadiyanalliyâr.
கடியநல்லியார்.
9. Kapilar.
கபிலர்.
10. Kallâdar.
கல்லாடர்.
11. Kakkaipâdiniyâr.
காக்கைபாடினியார்.
12. Kudamûkkirpagavar.
குடமூக்கிற்பகவர்.
13. Kaiyanâr.
கையனர்.
14. Sangayâppudaiyâr.
சங்கயாப்புடையார்.
15. Sirukâkkaipâdiniyar.
சிறுகாக்கைபாடினியார்.
16. Sêyyuliyaludaiyâr.
செய்யுளியலுடையார்.
17. Tolgāppiyanâr.
தொல்காப்பியனர்.
18. Nakkirar.
நக்கீரர்.
19. Nallasiriyar
நல்லாசிரியர்.
20. Nallaranâr.
நல்லாறனர்.
21. Nattatanâr.
நத்தத்தனர.
22. Pâlkayanâr.
பல்காயனர்.
23. Paranar.
பரணர்.
24. Parimânanâr.
பரிமாணனர்.
25. Panambâranâr.
பனம்பாரனர்.
26. Pâttiyanmarabudaiyâr
பாட்டியன்மரபுடையார்.
27. Perunjittiranâr.
பெருஞ்சித்திரனர்.
28. Perundalaiccâttan.
பெருந்தலைச்சாத்தன்.
29. Perâsiriyar.
பேராசிரியர்.
30. Poygaittallayânaiccu-lâsiryar.
பொய்கைத்தலையானைச் சூழாசிரியர்.
31. Poygaiyâr.
பொய்கையார்.
32. Mayêccurar.
மயேச்சுரர்.
33. Madalanar.
மாடலனர்.
34. Mapuranamudaiyar.
மாபுராணமுடையார்.
35. Mamûlar.
மாமூலர்.
36. Markkandêyanar.
மார்க்கண்டேயனர்.
37. Mûlar.
மூலர்.
38. Vasûdêvanar.
வாசுதேவனர்.
39. Vayppiyamudaiyar.
வாய்ப்பியமுடையார்.

40. Vayppiyanar.
வாய்ப்பியனர்.

41. Vilakkattanar.
விளக்கத்தனர்.

(2) *Names of works.*

1. Agattiyam.
அகத்தியம்.
2. Adinûl.
அடிநூல்.
3. Aniyiyal.
அணியியல்.
4. Amirtapati.
அமிர்தபதி.
5. Arasaccattam.
அரசசத்தம்.
6. Avinayam.
அவிநயம்.
7. Avinandamalai
அவிநந்தமாலை.
8. Asiriyamuri
ஆசிரியமுறி.
9. Anandavôttu.
ஆனந்தவோத்து.
10. Iramayanam.
இராமாயணம்.
11. Udayanakumaran - kadai, Udayanan-kadai.
உதயண குமாரன் கதை.
உதயணன் கதை.
12. Kanakkiyal.
கணக்கியல்.
13. Kalyanakadai
கலியாணகாதை.
14. Kalittogai.
கலித்தொகை.
15. Kavimayakkarai.
கவிமயக்கறை.
16. Karigai.
காரிகை.
17. Kalakêsi.
காலகேசி.
18. Kiraniyam.
கிரணியம்.
19. Kundalakêsi.
குண்டலகேசி.
20. Sangayappu.
சங்கயாப்பு.
21. Sayandam.
சயந்தம்.
22. Sindam.
சிந்தம்.
23. Cintamani.
சிந்தாமணி.
24. Cûlamani.
சூளாமணி.
25. Seyanmurai.
செயன்முறை.
26. Seyirriyam.
செயிற்றியம்.
27. Tumbippattu.
தும்பிப்பாட்டு.
28. Tesigamalai.
தேசிகமாலை.
29. Tolgappiyam.
தொல்காப்பியம்.
30. Naladinarpadu
நாலடி நாற்பது
31. Naladinanuru.
நாலடி நானூறு.

32. Nilakêsi.
நீலகேசி.
33. Pattinappalai.
பட்டினப்பாலை.
34. Palgayam.
பல்காயம்.
35. Panmaṇimalai.
பன்மணிமாலை.
36. Pannirupâdalam.
பன்னிருபடலம்.
37. Pasandam.
பசந்தம்.
38. Pavaippattu.
பாவைப் பாட்டு.
39. Pingalakêsi.
பிங்கல கேசி.
40. Pingalam (Chandôviciti)
பிங்கலம் (சந்தோபிசிதி.)
41. Punarppavai.
புணர்ப்பாவை.
42. Puranasagaram.
புராணசாகரம்.
43. Puranaṇûru.
புறநானூறு.
44. Periyapambam.
பெரியபம்மம்.
45. Peruvallam.
பெருவல்லம்.
46. Poygaiyarnul.
பொய்கையார்நூல்.
47. Pôkkiyam.
போக்கியம்.
48. Maniyaram.
மணியாரம்.
49. Mandiranul.
மந்திரநூல்.
50. Malaipadukadam.
மலைபடுகடாம்.
51. Mapuranam.
மாபுராணம்.
52. Markkandêyanarkanji.
மார்க்கண்டேயனர் காஞ்சி.
53. Muttollayiram.
முத்தொள்ளாயிரம்.
54. Mummanikkôvai.
மும்மணிக்கோவை.
55. Mûppattucceyyul.
மூப்பெட்டுச் செய்யுள்.
56. Yapparungalavirutti.
யாப்பருங்கல விருத்தி.
57. Vaduviccai.
வதுவிச்சை.
58. Varuttamanam.
வருத்தமானம்.
59. Valaiyapati.
வளையாபதி.
60. Vayppiyam.
வாயப்பியம்.
61. Venbamalai.
வெண்பாமாலை.

(3) *Names of kings and others.*

1. Kuttuvan.
குட்டுவன்.
2. Sankhapalan.
சங்கபாலன்.

3. Sayantan.
சயந்தன்.
4. Sengorkilli.
செங்கோற்கிள்ளி.
5. Sempûtcêy.
செம்பூட்சேய்.
6. Sêndan.
சேந்தன்.
7. Nandi.
நந்தி.
8. Nannan.
நன்னன்.
9. Nedumantêrkkilli.
நெடுமான்றேர்க்கிள்ளி.
10. Pallavamallan.
பல்லவமல்லன்.
11. Putkaranar.
புட்கரனர்.

(4) *Names of places.*

1. Kalumalam.
கழுமலம்.
2. Talaiyalanganam."
தலையாலங்கானம்."

கடவுள் துணை

யாப்பருங்கல விருத்தி

பாயிரம்

முழுதுல கிறைஞ்ச முற்றுணர்ந் தோன்
செழுமலர்ச் சேவடி செவ்விதின் வணங்கிப்
பாற்படு தென்றமிழ்ப் பரவையின் வாங்கி
யாப்பருங் கலநனி யாப்புற வகுத்தோன்
தனக்கு வரம்பாகிய தவத்தொடு புணர்ந்த
குணக்கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வழாஅத்
துளக்கறு கேள்வித் துகடீர் காட்சி
யளப்பருங் கடற்பெய ரருந்தவத் தோனே.

என்பது பாயிரம்.

இதன் பொருள்:—முழுதுல கிறைஞ்ச=மூவகை உலகமும் வணங்க; முற்றுணர்ந் தோன்=முழுதுடன் அறிந்தோனது; செழுமலர்ச்சேவடி செவ்விதின் வணங்கி=வளமலர் போலும் செய்ய அடிகளை முறைமையால் இறைஞ்சி; பாற்படு தென்றமிழ்ப் பரவை யின் வாங்கி=பாகுபடு தென்றமிழ்க் கடல்வயினின்றும் வாங்கி; யாப்பருங்கல நனி யாப்புற வகுத்தோன்=யாப்பென்னும் அருங்கலத் தை மிகவும் திண்ணிதாக வகுத்தோன்; தனக்கு வரம்பாகிய தவத் தொடு புணர்ந்த=தனக்கு எல்லைதானே யாகிய துறவொடு பொருந் திய; குணக்கடற் பெயரோன் கொள்கையின் வழாஅ=குணசாகரப் பெயரோனது கோட்பாட்டின் வழுவாது நிற்கும்; துளக்கறு கேள்வி=மயக்க மற்ற கேள்வி யினையும்; துகடீர் காட்சி=குற்றமற்ற அறிவினையும்; அளப்பருங்கடற் பெயர்=அளத்தற்கரிய கடலினது

பெயரினையும் உடைய; அருந்தவத்தோன்=அரிய தவத்தினை உடை யோன். என்றவாறு.

இன்—ஐந்தாவதனுருபு: வாங்கல்=அதனையிற் கோடல். "நனி யென் கிளவி மிகுதிப் பொருட்டே" என்றாராகலின், நனி என்ற தற்கு ஈண்டு மிகவுமெனப் பொருள்கொண்டார். ஓடு—உடனி கழ்ச்சி. வகுத்தோன் தவத்தோனென்றுகூட்டுக. ஏகாரம ஈற்றசை.

தேமிவ வணக்கம்

வெறிகமழ் தாமரை மீமிசை யொதுங்கிய
வறிவினை வணங்கி யறைகுவன் யாப்பே.

என்பது சூத்திரம். தானுதலியது உரைக்கு மிடத்து நூலாமா றும், நூலின் விகற்பமும், தூலென்ற சொற்குப் பொருளும், நூலாற் பயனும் உரைத்து உரைக்கற் பாற்று.

இதன் பொழிப்பு. நூலாவது:—

முதனடு விறுதி மறுதலைப் படாது
தொகைவகை விரியி னுட்பொரு டோன்ற
வுரையொடு புணர்ந்த வொழுக்கிற் றாகிச்
சூத்திர மோத்துப் படலம் பிண்டமென்
றியாப்புறுத் தமைத்த வவயவத்தாய் நடப்பது;

என்னை?

"நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
*முதனடு விறுதி மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி
யுண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நுண்ணிதின் விளக்க லதுவதன் பண்பே"
"அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே"
"ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
†பொதுமொழி தொடரிய படலத் தானு

---

*"முதலு முடிவு மாறுகோளின்றி" என்றும்பாடம்

†"பொதுமொழி கிளந்த" என்றும்பாடம்.

மூன்றுறுப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
றுங்கணே மரபி னியலு மென்ப ''

என்றார் தொல்காப்பியனாராகலின்.

அவற்றுள், சூத்திரமாவது:—

கருதிய பொருளைக் கைக்கொண்டு கண்ணுடியின் நிழல் போலத் தெரிவுறத் தோன்றச் செயயப்படுவது ; என்னை ?

'' அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி நிழலி னறியத் தோன்றி
நாடிய லின்றிப பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே''

என்றாராகலின்.

ஒத்தாவது :—ஒப்புடைப்பொருளை ஓரிடத்துள் ஒற்றுமைப் பட வைப்பதாகும் ; என்னை ?

'' நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்''

என்றாராகலின்.

படலமாவது :—வேற்றுமை யுடைய பல பொருள்களால் தோற்ற முடைத்தாகத் தொடரவைப்பது ; என்னை ?

'' ஒருதெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்''

என்றாராகலின்.

பிண்டமாவது :—உறுப்பு மூன்றும் உள்ளடக்கி நெறிப்பா டைத்தாய்க் கிடப்பது; என்னை?

'' * மூன்றுறுப் படக்கிய நன்மைத் தாயிற்
றோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப''

---

* ஈண்டு மூன்றுறுப்பென்றது சூத்திர மோத்துப் படலம் என்பவாம். "வாளாதே மூன்று உறுப்படக்கிய பிண்டம் என்றதன் மேல் சூத்திரமும் ஒத்தும் படலமும் கூறிய அதிகாரத்தானே அம்மூன்றினையும் அடக்கி நிற்பது கூறுகின்றதனென்பது. அம்மூன்றினையும் உறுப்பு எனவே பிண்டமென்பன தாம் உறுப்பின வென்பது பெற்றும்" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திர உரை யான் உணரப்படும்.

என்றுராகலின்.

இனி நூலின் விகற்பமுரைக்குமாறு:—நூல் முத்திறப்படும். அவையாவன;—முதனூலும், வழிநூலும், சார்பு நூலும் என; என்னை?

‡ "[1]முதல் [2]வழி [3]சார்பென நூன் மூன்றுகும்"

என்றுராகலின்.

[1]முத னூலாவது :—குற்றங்கெடுத்து முற்றவுணர்ந்த ஈற்றவத் தோன் சொற்றதாகும்; என்னை ?

" வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்
முனிவன் கண்டது முதனூ லாகும்"

என்றுராகலின்.

[2]வழிநூலாவது :—முதனூலோடு ஒத்த முடிவிற்றாய்த் தன தோர் விகற்பம் படக் கிடப்பது; என்னை ?

" முன்னோர் நூலின் முடிபொருங் கொத்துப்
பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி
யழியா மரபினது வழிநூ லாகும் "

என்றுராகலின்.

[3]சார்பு நூலாவது:—அவ்விருவர் நூலுள்ளும் ஒரு வழிமுடிந்த பொருளை ஓராசிரியன் யாதானுமொரு காரணம் நோக்கி ஒரு கோவைப்பட வைப்பது; என்னை ?

" இருவர் நூற்கு மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும் "

என்றுராகலின்.

நான்காவது எதிர்நூலென்பது மொன்றுண்டு. அது முதல் வனூலின் முடிந்த பொருளை ஓராசிரியன் யாதானுமோர் காரணத் நாற் பிறழ வைத்தால், அதனைக் கருவியாற் றிரிபுகாட்டி ஒருவாமை வைத்தற் கொள்ளியோ ரொரு புலவனுணர்ப்பப்படுவது; என்னை?

" தன்கோ ணிறீஇப் பிறன்கோண் மறுப்ப
தெதிர் நூலென்ப வொருசா ராரே "

என்றுராகலின்.

இனி நூலென்ற சொற்குப் பொருள் உரைக்குமாறு:—நூல் போறலின் நூலெனப்படும்; என்னை? பாவைபோல்வாளைப் பாவை யென்றுற்போல. யாதோ நூல்போலு மாறெனின், நுண்ணிய பல

‡ "முதல்வழி புடையென" என்றும் பாடம்,

வாகிய பஞ்சின் நூனிகளால் கைவன் மகடூஉத் தனது செய்கை கலந் தோன்ற மாண்பினுல் ஒரிழைப் படுத்தலன்றே உலகத்து நூனூற்ற லாவது. அவ்வாறே சுகிர்ந்து (பிளவுபட்டு) பரந்த சொற்பரவை களால் பெரும்புலவன் தனதுணர்வு மாட்சியிற் சூத்திரம், ஒத்து, படலம், பிண்டமென்னும் யாப்பு நடைபடக் கோத்தலாயிற்று. நூல் செய்தலாவது அவ்வகை நூற்கப்படுதலின் நூலெனப்படுமே.

இனி நூலாற் பயனுரைக்குமாறு:—நூல் கேட்டு விளங்கிய நுண்ணுணர்வினுன் அபாயமில்லாததோர் உபாயத்தினுல் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என இவற்றை நிரம்புமாறறிந்து நிகழ்த்து வானும். அதனுற் பகரப்பட்ட நான்கினையும் பாரம்பரத்தால் பனுவலே பயப்பதாயிற் றெனக் கொள்க.

இனி நூனுதலியது உரைக்குமாறு :— I சிறப்பெழுத்து II உறுப்பெழுத்தென்னுந் தொகையாணும்;

1. எழுத்து.
(தொகை, வகை, விரி)

1. ஒற்று, 2. உயிர், 3. உயிர்மெய் யென்னும் வகையாணும்; [1]உயிருமி, [2]மெய்யும், [3]உயிர் மெய்யும், [4]குறிலும், [5]நெடிலும், [6]அளபெ டையும், [7]வன்மையும், [8]மென்மையும், [9]இடைமையும், [10]குற்றிய லிகரமும், [11]குற்றியலுகரமும், [12]ஆய்தமும், [13]ஐகாரக் குறுக்கமும், [14]ஒளகாரக் குறுக்கமும், [15]மகரக்குறுக்கமு மென்னும் விரியா னும் :

2. அசை.
(தொகை, வகை, விரி)

I நேரசை II நிரையசையென்னுந் தொகையாணும்; 1. நே ரசை, 2. நிரையசை, 3. நேர்பசை, 4. நிரைப சை யென்னும் வகையாணும்; [1]சிறப்புடை நேரசை, [2]சிறப்பில் நேரசை, [3]சிறப்புடை நிரையசை, [4]சிறப்பில் நிரையசை, [5]சிறப்பு டை நேர்பசை, [6]சிறப்பில் நேர்பசை, [7]சிறப்புடை நிரைபசை, [8]சிறப்பில் நிரைபசை யென்னும் விரியாணும்:

3. சீர்.
(தொகை, வகை, விரி)

I இயற்சீர், II உரிச்சீர், III பொதுச்சீர் என்னுந் தொகை யாணும்; 1. நேரீற்றியற்சீர், 2. நிரையீற்றி யற்சீர், 3. நேரீற்றுரிச்சீர், 4. நிரையீற்றுரிச் சீர், 5. நேரீற்றுப் பொதுச்சீர், 6. நிரையீற் றுப்பொதுச்சீர் என்னும்வகையாணும்; [1]சிறப்

புடை நேரீற்றியற்சீர், 2சிறப்பில் நேரீற்றியற்சீர், 3சிறப்புடை நிரையீற்றியற்சீர், 4சிறப்பில் நிரையீற்றியற்சீர், 5சிறப்புடை நேரீற்றுரிச்சீர், 6சிறப்பில் நேரீற்றுரிச்சீர், 7சிறப்புடை நிரையீற்றுரிச்சீர், 8சிறப்பில் நிரையீற்றுரிச்சீர், 9சிறப்புடை நேரீற்றுப் பொதுச்சீர், 10சிறப்பில் நேரீற்றுப் பொதுச்சீர், 11சிறப்புடை நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர், 12சிறப்பில் நிரையீற்றுப் பொதுச்சீர் என்னும் விரியானும்:

4. தளை. (தொகை, வகை, விரி)

I வெண்டளை, II ஆசிரியத்தளை, III கலித்தளை, IV வஞ்சித்தளை என்னுந் தொகையானும்; 1. இயற்சீர் வெண்டளை, 2. உரிச்சீர் வெண்டளை, 3. பொதுச்சீர் வெண்டளை, 4. நேரொன்றாசிரியத்தளை, 5. நிரையொன்றாசிரியத்தளை, 6. கலித்தளை, 7. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, 8. ஒன்றாத வஞ்சித்தளை என்னும் வகையானும்; 1இயற்சீர்ச் சிறப்புடை வெண்டளை, 2இயற்சீர்ச் சிறப்பில் வெண்டளை, 3உரிச்சீர்ச் சிறப்புடை வெண்டளை, 4உரிச்சீர்ச் சிறப்பில் வெண்டளை, 5பொதுச்சீர்ச் சிறப்புடை வெண்டளை, 6பொதுச்சீர்ச் சிறப்பில் வெண்டளை, 7நேரொன்றிய சிறப்புடை யாசிரியத்தளை, 8நேரொன்றிய சிறப்பில் ஆசிரியத்தளை, 9நிரையொன்றிய சிறப்புடையாசிரியத்தளை, 10நிரை யொன்றிய சிறப்பில் ஆசிரியத்தளை, 11சிறப்புடைக்கலித்தளை, 12சிறப்பில் கலித்தளை, 13ஒன்றிய சிறப்புடை வஞ்சித்தளை, 14ஒன்றிய சிறப்பில் வஞ்சித்தளை, 15ஒன்றாத சிறப்புடை வஞ்சித்தளை, 16ஒன்றாத சிறப்பில் வஞ்சித்தளை என்னும் விரியானும்:

5. அடி. (தொகை, வகை, விரி)

I இயலடி, II உரியடி, III பொதுவடி, என்னுந் தொகையானும்; 1. குறளடி, 2. சிந்தடி, 3. அளவடி, 4. நெடிலடி, 5. கழி நெடிலடி என்னும் வகையானும்; 1இயற்குறளடி, 2உரிக்குறளடி, 3பொதுக்குறளடி, 4இயற்சிந்தடி, 5உரிச்சிந்தடி, 6பொதுச் சிந்தடி, 7இயலளவடி, 8உரியளவடி, 9பொதுவளவடி, 10இயனெடிலடி, 11உரிநெடிலடி, 12பொது நெடிலடி, 13இயற் கழி நெடிலடி, 14உரிக்கழி நெடிலடி, 15பொதுக்கழி நெடிலடி என்னும் விரியானும்:

I மோனை, II எதுகை, III முரண், IV இயைபு, V அள பெடை, VI செந்தொடை, VII இரட்டைத்

6. தொடை. (தொகை, வகை, விரி)

தொடை, VIII அந்தாதித்தொடை என்னுந் தொகையானும்; 1. தலையாகுமோனை, 2. இடை யாகுமோனை, 3. கடையாகுமோனை, 4. தலை யாகெதுகை, 5. இடையாகெதுகை, 6. கடையாகெதுகை, 7. சொன் முரண், 8. பொருண்முரண், 9. சொற்பொருண்முரண், 10. மோ னைமுரண், 11. எதுகை முரண், 12. செம்முரண், 13. மோனை யியைபு, 14. எதுகை யியைபு, 15. முரணியைபு, 16. அளபெடை யியைபு, 17. மயக்கியைபு, 18. செவ்வியைபு, 19. மோனை யள பெடை, 20. எதுகை யளபெடை, 21. முரணளபெடை, 22. மயக்களபெடை, 23. செவ்வளபெடை, 24. இயற்செந் தொடை, 25. மருட்செந்தொடை, 26. ஒரு பொருளிரட்டை, 27. இருபொருளிரட்டை, 28. பலபொருளிரட்டை, 29. இரு முற்றிரட்டை, 30. எழுத்துநிரனிறை, 31 அசையநிரனிறை, 32. சீர நிரனிறை, 33. அடியநிரனிறை, 34. மயக்கநிரனிறை, 35. இடையீட் டநிரனிறை யென்னும் வகையானும்; [1]அடிமோனை, [2]இணைமோனை, [3]பொழிப்பு மோனை, [4]ஒருஉ மோனை, [5]கூழை மோனை, [6]மேற் கதுவாய் மோனை, [7]கீழ்க்கதுவாய்மோனை, [8]முற்றுமோனை, [9]அடி யெதுகை, [10]இணை யெதுகை, [11]பொழிப் பெதுகை, [12]ஒருஉ வெதுகை, [13]கூழையெதுகை, [14]மேற்கதுவா யெதுகை, [15]கீழ்க் கதுவா யெதுகை, [16]முற்றெதுகை, [17]அடிமுரண், [18]இணை முரண், [19]பொழிபா முரண், [20]ஒருஉ முரண், [21]கூழை முரண், [22]மேற் கதுவாய் முரண், [23]கீழ்க்கதுவாய் முரண், [24]முற்று முரண், [25]அடி யியைபு, [26]இணையியைபு, [27]பொழிப்பியைபு, [28]ஒருஉவியைபு, [29]கூழை யியைபு, [30]மேற்கதுவாயியைபு, [31]கீழ்க்கது வாயியைபு, [32]முற்றி யைபு, [33]அடியளபெடை, [34]இணையளபெடை, [35]பொழிப்பளபெ டை, [36]ஒருஉ வளபெடை, [37]கூழை யளபெடை, [38]மேற்கது வாய் அளபெடை, [39]கீழ்க்கதுவாய் அளபெடை, [40]முற்றளபெடை என வும்; [41]கடையியைணமோனை, [42]பின்மோனை, [43]இடைப்புணர்மோனை [44]கடைக்கூழைமோனை, [45]கடைமோனை; [46]கடையியைண யெது கை, [47]பின்னெதுகை, [48]இடைப்புணரெதுகை, [49]கடைக்கூழை யெது கை, [50]கடையெதுகை, [51]கடையியைண முரண், [52]பின்முரண், [53]இடைப்

புணர் முரண், [54]கடைக்கூழைமுரண், [55]கடைமுரண்; [56]கடை யிணை யியைபு, [57]பின்னியைபு, [58]இடைப்புணரியைபு, [59]கடைக்கூழை யியைபு, [60]கடை யியைபு; [61]கடையிணை யளபெடை, [62]பின்னி ணையளபெடை, [63]இடைப்புணரளபெடை, [64]கடைக்கூழை யள பெடை, [65]கடையளபெடை எ-ம்; [66]அசைவிரளச் செந்தொடை, [67]சீர்விரளச் செந்தொடை, [68]இசை விரளச் செந்தொடை, [69]முற்று விரளச் செந்தொடை; [70]குறையீற்று ஒருபொரு ளிரட்டை, [71]குறையீற்றுப் பலபொருளிரட்டை, [72]நிறையீற்று ஒரு பொருளி ரட்டை, [73]நிறையீற்றுப் பலபொருளிரட்டை, [74]குறையீற்று முற்றி ரட்டை, [75]நிறையீற்று முற்றிரட்டை; [76]மண்டில வெழுதகந்தாதி, [77]செந்நடை யெழுத்தந்தாதி, [78]மண்டில வசையந்தாதி, [79]செந் நடை யசையந்தாதி, [80]மண்டிலச் சீரந்தாதி, [81]செந்நடைச் சீரந் தாதி, [82]மண்டில வடியந்தாதி, [83]செந்நடை யடியந்தாதி, [84]மண் டில மயக்கந்தாதி, [85]செந்நடை மயக்கந்தாதி, [86]மண்டில இடை யீட்டந்தாதி, [87]செந்நடை யிடையீட்டந்தாதி என்னும் விரியா னும்:

I வெண்பா, II ஆசிரியப்பா, III கலிப்பா, IV வஞ்சிப்பா, V மருட்பா என்னுங் தொகையானும்;

7. பா. (தொகை, வகை, விரி)

1. குறள்வெண்பா, 2. சிந்தியல் வெண்பா, 3. இன்னிசைவெண்பா, 4. நேரிசை வெண்பா, 5. பஃறொடை வெண்பா, 6. நேரிசை ஆசிரி யப்பா, 7. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா, 8. நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, 9. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா, 10. நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, 11. அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா, 12. வண் ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, 13. வெண்கலிப்பா, 14. தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, 15. தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா, 16. சிஃறு ழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, 17. பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, 18. மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, 19. குறளடிவஞ்சிப்பா, 20. சிந் தடி வஞ்சிப்பா, 21. புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா, 22. வாயுறை வாழ்த்து மருட்பா, 23. செவியறிவுறூஉ மருட்பா, 24. கைக்கிளை மருட்பா என்னும் வகையானும்; [1]குறள் வெண்பா, [2]விகற்பக் குறள் வெண்பா, [3]நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, [4]இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, [5]ஒரு விகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா,

[6] இருவிகற்ப நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, [7]ஒரு விகற்ப இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, [8]இரு விகற்ப இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா, [9]ஒரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா, [10]இரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா, [11]ஒருவிகற்ப இன்னிசை வெண்பா, [12]பல விகற்ப இன்னிசை வெண்பா, [13]பல விகற்ப நேரிசை வெண்பா, [14]ஒத்தவீகற்பப் பஃறொடை வெண்பா, [15]ஒவ்வா விகற்பப் பஃறொடை வெண்பா, [16]இன்னியல் நேரிசை ஆசிரியப்பா, [17]விரவியல் நேரிசை ஆசிரியப்பா, [18]இன்னியல் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா, [19]விரவியல் இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா, [20]இன்னியல் நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா, [21]விரவியல் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா, [22]இன்னியல் அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா, [23]விரவியல் அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா, [24]வெள்ளைச் சுரிதக நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, [25]அகவற் சுரிதக நேரிசை ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, [26]அளவியல் அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, [27]அளவழி அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, [28]அளவியல் வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, [29]அளவழி வண்ணக ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா, [30]கலி வெண்பா, [31]வெண் கலிப்பா, [32]இயற்றரவு கொச்சகக் கலிப்பா, [33]சுரிதகத் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா, [34]இயற் றரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [35]சுரிதகத் தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [36]இயற் சிஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [37]குறைச் சிஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [38]இயற் பஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [39]குறைப் பஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [40]இயன் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [41]அயன் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, [42]இன்னியற் குறளடி வஞ்சிப்பா, [43]விரவியற் குறளடி வஞ்சிப்பா, [44]இன்னியற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா, [45]விரவியற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா, [46]புறநிலை வாழ்த்துச் சமனிலை மருட்பா, [47]புறநிலை வாழ்த்து இயனிலை மருட்பா, [48]வாயுறை வாழ்த்துச் சமனிலை மருட்பா, [49]வாயுறை வாழ்த்து இயனிலை மருட்பா, [50]செவி யறிவுறூஉச் சமனிலை மருட்பா, [51]செவியறிவுறூஉ இயனிலை மருட்பா, [52]கைக்கிளைச் சமனிலை மருட்பா, [53]கைக்கிளை இயனிலை மருட்பா என்னும் விரியாறும் :

I தாழிசை, II துறை, III விருத்தம் என்னுந் தொகையாறும்; 1. வெண்டாழிசை, 2. வெண்டுறை, 3. வெளிவிருத்தம், 4. ஆசிரியத்தாழிசை, 5. ஆசிரியத்துறை, 6. ஆசிரியவிருத்தம்

7. கலித்தாழிசை, 8. கலித்துறை, 9. கலிவிருத்தம், 10. வஞ்சித் தாழிசை, 11. வஞ்சித்துறை, 12. வஞ்சி விருத்தம் என்னும் வகையானும்; [1]வெண் செந்துறை, [2]குறட்டாழிசை, [3]வெள்ளொத் தாழிசை, [4]வெண் டாழிசை, [5]ஒரொலி வெண் டுறை, [6]வேற்றிரலி வெண்டுறை, [7]வெளிநிலை விருத்தம், [8]வெளிமண் டில விருத்தம், [9]ஆசிரிய ஒத்தாழிசை, [10]ஆசிரியத் தாழிசை, [11]ஆசிரிய நேர்த் துறை, [12]ஆசிரிய இணைக்குறட்டுறை, [13]ஆசிரிய நிலை விருத்தம், [14]ஆசிரிய மண்டில விருத்தம், [15]கலி பொத்தாழிசை, [16]கலித் தாழிசை, [17]கலித் துறை, [18]கலி விருத்தம், [19]கலி நிலைத் துறை, [20]கலி மண்டிலத் துறை, [21]கட்டளைக் கலித்துறை, [22]கலிநிலை விருத்தம், [23]கலிமண்டில விருத்தம், [24]வஞ்சி நிலைத்தாழிசை, [25]வஞ்சி மண்டிலத் தாழிசை, [26]வஞ்சி நிலைத் துறை, [27]வஞ்சி மண்டிலத் துறை, [28]வஞ்சி நிலைவிருத்தம், [29]வஞ்சி மண்டில விருத்தம் என்னும் விரியானும்:

8. பாவினம். (தொகை, வகை, விரி)

I செப்பல், II அகவல், III துள்ளல், IV தூங்கல், V கொஞ் சல் என்னுந் தொகையானும்; 1. பாஅ வண் ணம, 2. தாஅ வண்ணம், 3. வல்லிசை வண் ணம், 4. மெல்லிசை வண்ணம், 5. இயைபு வண்ணம், 6. அளபெடை வண்ணம், 7. நெடுஞ்சீர் வண்ணம், 8. குறுஞ்சீர் வண்ணம், 9. சித்திர வண் ணம், 10. நலிபு வண்ணம், 11. அகப்பாட்டு வண்ணம், 12. புறப் பாட்டு வண்ணம், 13. ஒழுகு வண்ணம், 14. ஒரூஉ வண்ணம், 15. எண்ணு வண்ணம், 16. அகைப்பு வண்ணம், 17. தூங்கல் வண் ணம், 18. ஏந்தல் வண்ணம், 19. உருட்டு வணணம், 20. முடுகு வண்ணமோடு ஆங்கவை யென்ப அறிந்திசினோரே என்னும் வகை யானும்; குறிலகவற் றூங்கிசை வண்ணம் முதலாகிய **வண்ணம் நூறு** என்னும் விரியானும்: சுருங்கியும் விரிந்தும் கிடந்த தொன்னூல் யாப்புக்களினது துணிபு நோக்கி, அரும்பொருட் பெருங் கேள்வி ஆசிரிய வசனங்களே * ஆலம்பனமாக, அருங்கல வணி யொருங்கு கோத்தாற் போலவும், அலைகடல் கடைந்து அமுது கொண்டாற் போலவும், ஒருங்கு கோத்து ஒரு கோவைப்படுத்து எல்லார்க்கும்

* ஆலம்பனம் = பற்றுக்கோடு.

உணர்வு புலன்கொள்ளு மாற்றால், யாப்புணர்த்துதல் நுதலிற்று. இதனுனே இது சார்பு நூல் என்பது முடிந்தது.

இனி, இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோ வெனின், அசைக்குறுப் பாம் எழுத்துக்களது பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று. அதனுனே எழுத்தோத்து என்பதாயிற்று.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின், சிறப்புப்பாயிரம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று. என்னை?

"வணக்க மதிகார மென்றிரண்டுஞ் சொல்லச்
சிறப்பென்னும் பாயிர மாம்"

என்றாராகலின்.

அச்சூத்திரப் பொருள் உரைக்கின்றுழிச் சூத்திரத்தின் விகற் பமும், சூத்திரம் என்ற சொற்குப் பொருளும் உரைத்து உரைக்கப் படும்.

சூத்திரம் ஆறு வகைப்படும்:—[1]பெயர்ச் சூத்திரம், [2]விதிச் சூத் திரம், [3]விலக்கியற் சூத்திரம், [4]நியமச் சூத்திரம், [5]அதிகாரச்சூத்திரம், [6]ஞாபகச் சூத்திரம் என; "பெயரே தொகையே" என்ப ஆகலின்.

அவற் றுள், [1]பெயர்ச் சூத்திரமாவது:—இடுகுறியானும், கார ணக்குறியானும், பொதுவகையானும் இலக்கணங்கடரு ஓர் உபகா ரம் நோக்கி இஃது இதற்குப் பெயர் என்றிடுவது.

[2]விதிச் சூத்திரமாவது:—

இன்ன தொன்றிற் கிதுவா மென்று
முன்னில் லதணே மொழிவ தாகும்.

[3]விலக்கியற் சூத்திரமாவது:—பொதுவகையான் விதிக்கப்பட்ட தணே அவ்வகை ஆகாது என்பது.

[4]நியமச் சூத்திரமாவது:—முன் ஒன்றனன் முடியவைத்துப் பின் னும் அதனேயே யெடுத்துக்கொண்டு விதிமுகத்தான் விலக்குவ தூஉம் விலக்கும் வகையான் விதிப்பதூஉம் ஆமெனக் கொள்க.

[5]அதிகாரச் சூத்திரமாவது:—ஆற்றெழுக்கு, அரிமா நோக்கம், சார்க்சில்வழி யொழுகுதல், தவளைப் பாய்த்து என்பவற்றுள் ஒன் றேற்கும் வகையால் இயையொருள் விளைப்பது.

[6]ஞாபகச் சூத்திரமாவது:—எளிதுஞ் சிறிதுமாக இயற்றற் பால

தனே அரிதும் பெரிதுமாக இயற்றிப் பிறிதொரு பொருளே அமி விப்பது.

பரிபாடைச் சூத்திரம் என்பனவும் உள. அவை ஈண்டுதந்திர வுத்தியுள்ளே பட்டடங்கும் எனக் கொள்க. இவற்றை விகற்பித் துப் பலபடித்திச் சொல்வாருமுளர்.

முதற் சூத்திரம் நான்கு வகைப்படும்:— [1]வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்தலும், [2]மங்கலமொழி முதல் வருத்தெடுத்தலும், [3]தொகை வகை விரியா னுதலிப் புகுதலும், [4]சொல்லத் தகும் பொருளே யெடுத்துரைத்தலும் என்க.

இனிச் சூத்திரம் என்ற சொற்குப் பொருள் உரைக்குமாறு:—

> ஏற்புடைப் பொருளெலாந் தோற்று மாறு
> சூத்திரித்து நடக்கலிற் சூத்திர மெனப்படும்.

அது வடமொழித் திரிசொல் எனக் கொள்க. சூத்திரப் பொருள் உரைக்கின்றுழிப் பலதிறத்தானும் உரைப்ப; என்னே ?

> I "முத்திறத் தானு II மூவிரு விகற்பினும்
> III பத்து விதத்தானும் IV பதின்மூன்று திறத்தானும்
> V எழுவகை யானு VI மிரண்டுகூற் றானும்
> VII வழுவறனி நீங்க VIII மான்பொடு IX மதத்தொடும்
> யாப்புறுத் துரைப்பது சூத்திர வரையே"

என்பதாகலின்.

I அவற்றுள், முத்திறமாவன:— [1]பொழிப்பு, [2]அகலம், [3]நுட்பம் என இவை.

II மூவிரு விகற்பமாவன:— [1]எடுத்துக்காட்டல், [2]பதங் காட் டல், [3]பதம் விரித்தல், [4]பதப் பொருள் உரைத்தல், [5]வினுதல், [6] விடுத்தல் என இவை.

III பத்து விதமாவன:—

> [1]சொல்லே [2]சொற்பொருள் [3]சோதனே [4]மறைநிலே
> [5]இலேசே [6]யெச்ச [7]நோக்கே [8]துணிபே
> [9]கருத்தே [10]செலுத்த லென்றீ ரைந்து
> கிளவியு நெறிப்பட வருவது
> பனுவ லுரையென் றோதப் பட்டன.

IV பதின்மூன்று திறமாவன— [1]சூத்திரந் தோன்றல், [2]சொல் வகுத்தல், [3]சொற் பொருள் உரைத்தல், [4]வினுதல், [5]விடுத்தல், [6]விசேடங் காட்டல், [7]உதாரணங் காட்டல், [8]ஆசிரிய வசனங் காட்டல், [9]அதிகார வரவு காட்டல், [10]தொகுத்து முடித்தல், [11]விரித்துக் காட்டல், [12]துணிவு கூறல், [13]பயனெடு புணர்த்தல் என இவை.

V எழுவகையாவன:— [1]பொழிப்பு, [2]அகலம், [3]நுட்பம், [4]நூலெச்சம்; [5]பதப்பொருள் உரைத்தல், [6]ஏற்புழிக் கோடல், [7]எண்ணல் என இவை.

VI இரண்டு கூறுவன:— [1]தொகுத்துக் கண்ணழித்தல், [2]விரித்துக் கொணர்ந்துரைத்தல் என இவை.

VII வழுவாவன:—

[1]குன்றக் கூறன், [2]மிகைபடக் கூறல்,
[3]கூறியது கூறன் [4]மாறுகொளக் கூறல்
[5]வழூஉச்சொற் புணர்த்தன் [6]மயங்க வைத்தல்,
[7]வெற்றெனத் தொடுத்தன் [8]மற்றுரன்று விரித்தல்,
[9]சென்றுதேய்ந் திறுத [10]னின்றபய னின்மை

மான இவை.

VIII மாண்பாவன:—

[1]சுருங்கச் சொல்லல் [2]விளங்க வைத்தல்
[3]நவின்றோர்க் கினிமை [4]நன்மொழி புணர்த்தல்,
[5]ஓசை யுடைமை [6]யாழுமுடைத் தாதல்
[7]உலக மலியாமை [8]முறையின் வைப்பே
[9]விழுமியது பயத்தல் [10]விளங்குதா ரணத்தது

மான இவை.

IX எழுவகை ஆசிரிய மதமாவன:—

[1]உடன்படன் [2]மறுத்தல்
[3]பிறர்தம் மதமேமற் கொண்டு கூலவே
[4]தானு னுட்டித் தனது நிறுப்பே
[5]இருவர் மாறுகோ ளொருதலை துணிவே
[6]பிறர்நூற் குற்றங் காட்ட லேனைப்
[7]பிறிதொடு படாஅன் தன்மதங் கொளலே

ான இவை.

இவ்வகையே புகுந்தன புகுந்தன பரப்பி உரைப்பான் பகில் * இறந்துபட்ட உரையிற்றும். வடித்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளவற்றுள் யாதானும் ஒருவகையாற் கேட்போர் உணர்வு புலன் கொள்ளுமாற்றால் எடுத்துக்கொண்ட சூத்திரப்பொருள் உரைக்க வேண்டிய என்பது எண்ணித் துணிபு. அஃதாமாறு, நடுநாற்றம் கமழும் தாமரைமேல் நடந்த அறிவனே இறைஞ்சிச் சொல்லுவன் யாப்பு என்றவாறு.

இப்பொருளைச் சொல்லுமோ இச்சூத்திரம் எனின், சொல்லும். ஈண்டு? "வெறி" என்பது நடுநாற்றம் என்றவாறு. "கமழ்தல்" என்பது நாறுதல் என்றவாறு. அது "வெறிகமழ் சந்தனம்", "வெறிகமழ் துழாய்" என்றாற்போலக் கொள்க. "தாமரை" என்பது தாமரைப்பூ என்றவாறு: இது முதலிற்றும் சினையறிகிளவி (முதலாகு பெயர்). "தாமரை புரையுங்காமர் சேவடி" என்றாற் போல வனக்கொள்க. "மீமிசை" என்பது மேன்மேல் என்றவாறு. "மீமிசை" என்பதும் ஒரு பொருட்பன் மொழி சிறப்புப்பற்றி வந்தது: என்னை? "ஒரு பொருட்பன் மொழி சிறப்பினின் வழாஅ" என்றாகலின். "அதிமீமிசை யருப்பம் பேணுது" என்றாற்போலக் கொள்க. "ஓதுங்கல்" என்பது நடத்தல். அது "போதியங்கிழவனே பூமிசை யோதுங்கினை" என்றாற்போலக் கொள்க. எல்லாப் பொருளையும் ஒரு கணத்திற் றானே அறிந்தமையால் "அறிவன்" என்பது காரணக்குறி; "ஐ" என்பது இரண்டாம் வேற்றுமை. "வணங்கி" என்பது இறைஞ்சி என்றவாறு. வணங்கி எனினும், இறைஞ்சி எனினும், பணிந்து எனினும் ஒரு தொழில். "அறைகுவன்" என்பது சொல்லுவன், என்றவாறு. அறைகுவன் எனினும், பகர்வன் எனினும், சொல்லுவன் எனினும், மொழிகுவன் எனினும் ஒக்கும். "யாப்பு" என்பது யாப்பு என்னும் அதிகாரம் என்றவாறு. யாப்பு எனினும், பாட்டு எனினும், தூக்கு எனினும், செய்யுள் எனினும், தொடர்பு எனினும் ஒக்கும். ஏகாரம் தேற்றேகாரம்; பிரிநிலை எனினும் அமையும்: என்னை?

"1தேற்றம் 2வினாவே 3பிரிநிலை 4யெண்ணே
5ஈற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே"

என்றாகலின்.

* இறந்துபட்ட உரையிற்றும் = வரம்பிகந்த வுரையினதாம்.

"வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து, மங்கலமொழி முதல் வகுத்து எடுத்துக்கொண்ட இலக்கண விலக்கியம் இடுக்கணின்றி இனிது முடியும்" என்பவாகலின் இக்சூத்திரம் இவ்வாறு கூறப் பட்டது எனக் கொள்க. இவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"ஆதியங் கடவுளை யருமறை யருகனை
போதியங் கிழவனை பூமிசை யொதுங்கினை
சேதியஞ் செல்வனின் சிருவடி பரவுதும்"

"காம்மினைக் கடிந்தனை காலனைக் காய்ந்தனை
தேமலர் மாரியை திருமறு மார்பினை
மாமலர் வண்ணனின் மலரடி வணங்குதும்"

"ஆரருள் பயந்தனை யாழ்துயர் தவிர்த்தனை
ஓரரு ளாழியை யுலகுடை யொருவனை
சீரருண் மொழியையின் சிருவடி தொழுதனம்"

எனப் போந்தவற்றுள் கண்டு கொள்க.

பாயிரம் முற்றியது.

உறுப்பியல்

க. எழுத்தோத்து

[யாப்பு இன்னது என்பது]

1. *எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ
டிழுக்கா நடைய தியாப்பெனப் படுமே.

என்பது என்னுதலிற்றிறுவெனின், யாப்பாவது இன்ன தென்று தாகுத்துணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு:— [1]எழுத்தும், [2]அசையும், [3]சீரும், [4]தளையும், [5]அடியும், [6]தொடையும், [7]பாவும் என்னும் இவ்வேழுறுப்பினோடும் புணர்ந்து குற்ற மின்றி நடைபெறுவது யாப்பென்று சிறப்புத்துச் சொல்லப்படுவது என்றவாறு.

உம்மைகள் தொக்கன. ஓடி எணேஞ்டு. இவ்வேழுறுப்பினுள் தீர்ந்து யாப்பு உண்டாவெனின், இல்லை. என்போலவனின், முப்பத்திரண்டு உறுப்பெறும் புணர்ந்தது † மக்கட் சட்டகம் என்றல், முப்பத்திரண்டு உறுப்பினுள் தீர்ந்து மக்கட் சட்டகம் இல்லை; அதுபோல வெனக் கொள்க. அல்லதூஉம் றருங் கூறினர்; என்னை?

---

* "செய்யு ளென்பது தெரிவுறக் கிளப்பின்
முன்னர்க் கூறிய முறைமைத் தாகி
[1]யெழுத்[2]தசை [3]சீர்[4]தளை [5]யடி[6]தொடை யென்ற
மூவிரண் டுறுப்பு மேவரச் சிவணிப்
பாவு மினமு மெனவிரு பாற்றே"

என்னும் இலக்கண விளக்க நூலுடையாரும்.

† மக்கட் சட்டகம்=மனித சரீரம்.

"யாப்பெனப் படுவ தியாதென வினவிற்
[1]மூக்குங் [2]தொடையு [3]மடியுமிம் மூன்று
நோக்கிற் றென்ப நுணங்கி யோரே"

என்றார் நற்றத்தனார்;

'இமிழ்கடல் வரைப்பி னெல்லையின் வழாஅத்
தமிழியல் வரைப்பிற் முதினிது விளங்க
யாப்பிய றனே யாப்புற விரிப்பி
[1]னெழுத்[2]தசை [3]சீர்[4]தளை [5]யடி[6]தொடை [7]தூக்கோ
டிழுக்கா மரபி னிவற்றொடு பிறவு
மொழுக்கஞ் வேண்டி முணர்ந்திசி னோரே"

என்றார் பல்காயனார்.

இவற்றை இடுகுறியானும், காரணக்குறியானும் வழங்குப. அவற்றுள், காரணக்குறியால் வழங்குமாறு:—

"எழுதப் படுதலி னெழுத்தேதியவ்வெழுத்
தசைத்திசை கோடலி னசையேயசையியைந்து
சீர்கொள நிற்றலிற் சீரே சீரிரண்டு
† தட்டு நிற்றலிற் றளையே யத்தளை
அடித்து நடத்தலி னடியே யடியிரண்டு
* தொடுத்தன் முதலாயின தொடையே யத்தொடை
தூக்கிற்றொடர்ந் திசைத்தலிற் தூக்கெனப் படுமே"

என்றார் ஆசிரியரெனக் கொள்க.

இவை யிம்முறையே வைத்தற்கு என்னையோ காரணம் எனின் **எழுத்து** எல்லா உறுப்புக்கும் முதற்காரணமாதலிற் சிறப்புடைத் தென்று முன் வைத்தார், "சிறப்புடைப் பொருளே முந்துறக் கிளத்தல்"! என்பது தந்திரவுத்தியாகலான்; எழுத்தின் பின்னர் **அசை** வைத்தார், அசை யெழுத்தினுன் ஆமாகலின்; அசையின் பின்

---

* தட்டு நிற்றல்=தனைத்து நிற்றல்.

† "தொடுத்தமன் சேறலிற் றொடையே யத்தொடை
பாவி நடத்தலிற் பாவே பாவொத்
தினமாய் வழங்கலி னினமெனப் படுமே"

எனப்பாட முரைக்கும் இலக்கண விளக்கம்,

னர்க் **சீர்**வைத்தார், சீர் அசையினுன் ஆமாகலின்; சீரின் பின்னர்த் **தளை** வைத்தார், தளை சீரினுன் ஆமாகலின்; தளையின் பின்னர் **அடி** வைத்தார், அடி தளையினுன் ஆமாகலின்; அடியின் பின்னர்த் **தொடை** வைத்தார், தொடை அடியினுன் ஆமாகலின்; தொடை யின் பின்னர்த் **தூக்கென** வைத்தார், தூக்கு தொடையினுன் ஆமா கலின். *தூக்கு எனினும், பாட்டு எனினும், பா எனினும் ஒக்கும். என்னை ?

"தூக்கும் பாட்டும் பாவு மொன்றென
நோக்கிற் றென்ப நுணங்கி யோரே".

என்றுர் பல்காயனுராகலானும்,

"பாவென மொழியினுந் தூக்கின் பெயரே"

என்றுர் நற்றத்தனுராகலானும் எனக்கொள்க.

"எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ டியாப்பு" என்னுது, "**இழுக்கா கடைய தியாப்பெனப் படுமே**" என்றமையான் அவை முற்றிய ஆறுறுப்பினையினுங் குற்றமின்றி நடைபெறு வது யாப்பு என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டதென்க. சிறப் பென்பது எற்றுற் பெறுதுமெனின், '**எனு**' என்னுஞ் சொல்லாற் பெறுதும். அது சிறப்பினைக் கூறுமோ வெனின், கூறும்; என்னை? "நளியிரு முந்நீ ரேணி யாக" என்னும் 35-வது புறப்பாட்டினுள்,

"முரசுமுழங்கு தானை மூவ ருள்ளு
* **மாசேனப்** படுவது நினதே பெருமம்" 42 ஆம் எனவும்,
† "ஆடுகளைக் கரும்பின் வெண்பூ நுடங்கு
நாடெனப் படுவது நினதே யகைதை" எனவும்

சிறப்புப் பற்றிப் புணர்த்தார் சான்றேராகலானும், "**நாடெனப்** படுவது சோழ நாடு," "**ஊரெனப்**படுவது உறையூர்" என்று பாலை வழக்கினுள்ளுஞ் சிறப்பித்துச் சொல்லுவாராகலானுங் கூறி னர் எனக்கொள்க.

எனவே, எழுத்துக் குற்றம் முதலாக வுடைய செய்யுள் யாப் பென்று கூறப்படாதென்பது பெறப்பட்ட தாயிற்றெனக் கொள்க.

---

* அரசென்றது அரசர் தன்மையை.

† ஆடுகட் கரும்பென்றும் பாடம். இப்பாடத்திற்கு அசைந்த கண்ணினை யுடைய கரும்பென்று பொருள் கொள்ளுக.

அஃதேயெனின், 'எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோர், டிழுக்காத தியாப்பெனப் பகுமே' என்றலும், கருதியபொருளைப் பயக்கும். "**நடைய தியாப்பு**" என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியது என்னை யெனின், *அரவ வனப்புடைத் தொடக்கத்தொருசாரனவும் யாப்புறுப்பு என்பது அறிவித்தற்கு என்க. அவை போக்கி, "நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும" என்னும் ஒழிபியற் சூத்திரத்துட் சொல்லுதும். அதனால்,

"நாத முதலாக நல்லுறுப் பேழுமியைந்
தேதமி றன்மையிற்†லாசாந்—தாதுக்கள்
ஏழும் புணர்ந்த தியாக்கை யெழுத்தாதி
ஏழும் புணர்ந்த தியாப்பு" எனவும்,

"தொல்காப் பியப்புலவோர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்
பல்காய ஞர்பகுத்துப் பனனினூர்—நல்யாப்புக்
கற்றூர் மதிக்குங் கலிக்காக்கைப் பாடினியார்
சொற்றூர்ந் தூலுட் டொகுத்து" எனவும்

போந்த இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (க)

[அசைக்குறுப்பாம் எழுத்தின் வகை இத்துணைத் தென்பது]

2. ‡உயிரே மெய்யே யுயிர்மெய் யென்ரு
குறிலே நெடிலே யளபெடை யென்ரு
வன்மை மென்மை யிடைமை யென்ரு
சார்பிற் ரூன்றுந் தன்மைய வென்ரு
ஐஔ மகரக் குறுக்க மென்ரூங்
§கைம்மூ வெழுத்து மாமசைக் குறுப்பே.

---

* அரவ வனப்பு = ஓசை வனப்பு.

† ஆசு = பொருத்தம்.

‡ "குறினெடி லாவி குறுகிய மூவுயி ராய்தமெய்யே
மறுவறு மூவின மைதீ ருயிர்மெய் மதிமருட்டுஞ்
சிறுதுதற் பேரமர்க் கட்செய்ய வாயைய தண்ணிடையாய்
அறிஞ ருரைத்த வளபு மசைக்குறுப் பாவனவே"
என்பது யாப்பருங்கலக் காரிகை.

§ ஆய்தக் குறுக்கத்தினையுஞ் சேர்த்து உறுப்பு பதினெனக் கொள்வர் ஒருசாராசிரியர்.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின் அசைக்கு உறுப்பாம் எழுத்துக்களினது பெயர் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நூதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு:—[1]உயிரும், [2]மெய்யும், [3]உயிர்மெய்யும், [4]குறிலும், [5]நெடிலும், [6]அளபெடையும, [7]வன்மையும், [8]மென்மையும், [9]இடைமையும், [10] — [12] சார்பில் தோன்றும் இயற்கைய மூன்றும், [13]ஐகாரக்குறுக்கமும், [14]ஔகாரக் குறுக்கமும், [15]மகரக் குறுக்கமும் என்ற • இப்பதினைந்து திறத்தெழுத்தும் அசைக்கு உறுப்பாவன என்றவாறு.

~~ககரம் தேற்றம். ஏன்றோ என்பது எண்ணிடைச் சொல். ஆங்கு அசை.~~

அவற்றுள், 1. **உயிராவன** அகரம் முதல் ஔகாரவீறாய்க்கிடந்த பன்னிரண்டு எழுத்துமெனக் கொள்க; என்னை?

> "அகர முதலா ஔகார வீறு
> யிசையொடு புணர்ந்தவீ ராறு முயிரே"

என்பது சங்கயாப்பாகலின்.

2. **மெய்யாவன** ககரம் முதல் னகரம் ஈறாய்க் கிடந்த பதினெட்டெழுத்துமெனக்கொள்க; என்னை?

> "ககர முதலா னகர வீறு
> விவையீ ரொன்பது மெய்யென மொழிப"

என்பது சங்கயாப்பாகலின். மெய் எனினும், உடம்பு எனினும், உறுப்பு எனினும் ஒக்கும்.

3. **உயிர்மெய்யாவன** உயிரும் மெய்யும் கூடின வெழுத்தெனக் கொள்க; என்னை?

> "உயிரு மெய்யும் புணர்ந்த புணர்ச்சி
> யுயிர்மெய் யென்றுங் குணர்த்தினர் கொளலே" எனவும்,
>
> "உயிரு மெய்யு மொருங்கியைந் தனவும்
> உயிர்மெய் யென்ப வுணர்ந்திசி னோரே" எனவும்,
>
> "உயிரி னளபே யளபென மொழிப" எனவும்,
>
> "உயிரி னளபுயிர் மெய்யென மொழிப
> வழக்கொடு வரூஉங் காலை யான" எனவுஞ்

சொன்னூர் தொல்லாசிரியராகலான்.

பதினெட்டு மெய்மேலும் பன்னிரண்டு உயிரும் ஏற இருநூற்று ஒருபத்தாறு உயிர்மெய்யாம்; என்னின்?

"உயிரீ ராறேற மெய்ம்மூ வாறேற
அம்மூ வாறு முயிரோ டியிர்ப்ப
இருநூற் றொருபத் தாறுயிர் மெய்யே"

என்பது பல்காயமாகலின்.

4. **குற்றெழுத்தாவன** அ, இ, உ, எ, ஒ, என்னும் இவ்வைக்து மெனக்கொள்க; என்னின்?

"குறிலோ ரைந்து மறிவுறக் கிளப்பின்
அ இ உ எ ஒ வென்னு மிவையே"

என்பது சங்கயாப்பாகலின்.

5. **நெட்டெழுத்தாவன** ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, என்னும் இவ்வேழும் எனக்கொள்க; என்னின்?

"ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஓ ஔ வென்னும்
ஏழு நெட்டெழுத் தென்ற லியல்பே"

என்பது சங்கயாப்பாகலின்.

"அ இ உ எ ஒவ்வை குயிய மற்றை
யேழ்நெட் டெழுத்தா கேரப் படுமே"

என்பது அவிநயம்.

"குற்றெழுத் துத்தொண் ணூற்றைக் தாகும்
நூற்றெழுபு முப்பத்து மூன்று நெடில்"

"இருநூற் றிருபத் தெட்டுவிரிந் தனவயிரே
வன்மை மென்மை யிடைமை யென்ப"

எனப்போந்த விவற்றுள் கண்டு கொள்க: இவை அவிநயம்.

6. **அளபெடையாவன** மாத்திரை குன்றலிற் சீர்குன்றித் தளை கெட நின்றவிடத்து, யாப்பழியாமைப் பொருட்டு வேண்டப் பட்டன; என்னின்?

"மாத்திரை வகையாற் றளைதடு கெடாநிலை
யாப்பழி யாமைநின் றளைபெடை வேண்டும்"

என்றாராகலின்.

அவ்வளபெடைதான் இரண்டு வகைப்படும், உயிரள பெடையும் ஒற்றள பெடையுமென; என்னை?

"[1]உயிரள பெடையு [2]மொற்றள பெடையுமென்
றுயிரண் டென்ப வளபெடை தானே"

என்றாராகலின்.

உயிருள் நெட்டெழுத்து ஏழும் அளபெடுக்கும். அவை அள பெடுக்கு மிடத்து ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஓ என்னும் ஐந்தும் தமக்கினமாகிய குற்றெழுத்தினோடு அளபெடுக்கும். ஐகாரம் இகரத்தோடு அள பெடுக்கும்; ஔகாரம் உகரத்தோடு அளபெடுக்கும்: என்னை?

"குன்றிசை மொழிவயி னின்றிசை நிறைக்கு
நெட்டெழுத் திம்ப ரொத்தகுற் றெழுத்தே"
"ஐஔ வென்னு மாயீ ரெழுத்திற்
கிகர வுகர மிசைநிறை வாகும்"

என்றார் தொல்காப்பியனாராகலின். அவ்வளபெடை தான் நான்கு வகைப்படும், [1]தனிநிலை அளபெடையும், [2]முதனிலை அளபெடை யும், [3]இடைநிலை அளபெடையும், [4]இறுதிநிலை அளபெடையும் என: என்னை?

"[1]தனிநிலை முதனிலை [2]யிடைநிலை [3]யீறென [4]
நால்வகைப் படூஉமள பாய்வரு மிடனே"

என்றாராகலின்.

அவை வருமாறு:—

1 ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஐஇ, ஓஒ, ஔஉ என நெட்டெழுத் தேழும் தனிநிலை அளபெடையாய் வந்தவாறு;

2 பாஅரி, கீஇரை, கூஉரை, ஏஎரி, தைஇயல், ஓஒரி, ஔஉவை என இவை யேழும் முதனிலை அளபெடையாய் வந்தவாறு;

3 படாஅகை, புரீஇகம், கழூஉமணி, பரேஎபம், வலீஇயம், புரோஒசை, மனெளஉகம் என ஏழு நெட்டெழுத்தும் இடைநிலை அளபெடையாய் வந்தவாறு;

4 படாஅ, குரீஇ, கழூஉ, விலேஎ, விரைஇ, நிலோஒ, அனெளஉ என ஏழு நெட்டெழுத்தும் இறுதிநிலை அளபெடையாய் வந்தவாறு.

ஒற்றெழுத்தளபெடை போக்கி "தனிநிலை யொற்றிவை தா மல நிலவே" என்னுஞ் சூத்திரத்திட் காட்டுதும்,

குற்றெழுத்து ஒருமாத்திரை, நெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்திரை, அளபெடை மூன்றுமாத்திரை யெனக்கொள்க; என்னை?

"குறிலொரு மாத்திரை நெடிலிரு மாத்திரை
யளபெடை மூன்றென் றறையல் வேண்டும்"

என்பது பல்காயமாகலின்.

மாத்திரையாவது கண்ணிமைத்தலொடு கைநொடி யொத்த காலம்; என்னை ?

"கண்ணிமை நொடியென வவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்;

"கண்ணிமை கைநொடி பென்றிவை யிரண்டு
மின்னடை யளவே யெழுத்தின் மாத்திரை"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்;

"ஒன்றிரண் டொருமூன் றிரண்டரை யரைகா
லென்றனர் பொழுதிவை யிமைநொடி யளவே"

என்றார் பிறரும்.

வினிமுதலாயினவற்றுள் மூன்று மாத்திரையின் மிக்க பலமாத்திரையானும் அளபெடுத்து வருமாயினும், அவை செய்யுட்களுக்குப் பெரியதோர் உபகாரம்பட நில்லாவாகலின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் எடுத்தோதாதினார்இல்லை யெனக் கொள்க.

7. வன்மையாவன க, ச, ட, த, ப, ற என்னும் ஆறும்;

8. மென்மையாவன ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என்னும் ஆறும்;

9. இடைமையாவன ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் ஆறும்: என்னை?

"வன்மை யென்ப கசட தபற"
"மென்மை யென்ப ஙஞண நமன"
"இடைமை யென்ப யரல வழள"
"அவைதாம்,
புள்ளியொடு நிற்ற லியல்பென மொழிப
புள்ளியில் காலை யுயிர்மெய் யாகும்"

என்பவை சங்கயாப்பாகலின். அவை ஒரோவொன்று அரை யரை மாத்திரை யெனக் கொள்க; என்னை?

"உறுப்பி னளவே யொன்றரை யாகும்"

என்றார் கையனார்;

"அரைநொடி யளவின வறுமூ வுடம்பே"

"அரைநொடி யென்ப தியாதென மொழியின்
நொடிதரக் கூடிய விருவிர லியைபே"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்.

10-12 சார்பிற் றோன்றுந் தன்மையவாவன:—குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஆய்தமும் எனவிவை; என்னை?

"குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகரம்
ஆய்தப் புள்ளி யென்றிவை மூன்றுஞ்
சார்பிற் றோற்றத் தரிமையி னுளவே"

என்பவாகலின்.

10. அவற்றுள், * எழிடத்து ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து உகரம் வந்தால் அதனைக் **குற்றியலுகரம்** என்று வழங்குப; என்னை?

"எழுவகை யிடத்துங் குற்றிய லுகரம்
வழுவின்றி வருஉம் வல்லா றூர்ந்தே"

என்றார் பல்காயனாரதனின்.

---

* "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யிற்றுங்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே"
(தொல்-எழுத்-மொழி மரபு-சூத்-3.) எனவும்,

"ஈரெழுத் தொருமொழி யுயிர்த்தொட ரிடைத்தொட
ராய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொட
ராயிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்"
(தொல்-எழுத்-குற்றி-சூத்-1.) எனவும்,

"நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே"
(நன்-எழுத்-சூத்-39.) எனவும்

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் எனையாரும் ஆறிடமே வேண்டினார்; அது புணர்ச்சியின் நெய்தை நோக்கியே போலும்.

குற்றெழுத்து ஒருமாத்திரை, நெட்டெழுத்து இரண்டு மாத்திரை, அளபெடை மூன்றுமாத்திரை யெனக்கொள்க; என்னை?

"குறிலொரு மாத்திரை நெடிலிரு மாத்திரை
யளபெடை மூன்றென் றறையல் வேண்டும்"

என்பது பல்காயமாகலின்.

மாத்திரையாவது கண்ணிமைத்தலொடு கைநொடி யொத்த காலம்; என்னை ?

"கண்ணிமை நொடியென வவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதி னுணர்ந்தோர் கண்ட வாறே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்;

"கண்ணிமை கைநொடி பென்றிவை யிரண்டு
மின்னடை யளவே யெழுத்தின் மாத்திரை"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்;

"ஒன்றிரண் டொருமூன் றென்றரை யரைகா
லென்றனர் பொழுதிவை யிமைநொடி யளவே"

என்றார் பிறரும்.

விளிமுதலாயினவற்றுள் மூன்று மாத்திரையின் மிக்க பலமாத்திரையானும் அளபெடுத்து வருமாயினும், அவை செய்யுட்களுக்குப் பெரியதோர் உபகாரம்பட நில்லாவாகலின் அவற்றிற்கு இலக்கணம் எடுத்தோதினாரில்லை யெனக் கொள்க.

7. வன்மையாவன க, ச, ட, த, ப, ற என்னும் ஆறும்;

8. மென்மையாவன ங, ஞ, ண, ந, ம, ன என்னும் ஆறும்;

9. இடைமையாவன ய, ர, ல, வ, ழ, ள என்னும் ஆறும்: என்னை?

"வன்மை யென்ப கசட தபற"
"மென்மை யென்ப ஙஞண நமன"
"இடைமை யென்ப யரல வழள"
"அவைதாம்,
புள்ளியொடு நிற்ற லியல்பென மொழிப
புள்ளியில் காலை யுயிர்மெய் யாகும்"

என்பவை சங்கயாப்பாகலின். அவை ஒரோவொன்று அரை யரை மாத்திரை யெனக் கொள்க; என்னை?

"உறுப்பி னளவே யொன்றரை யாகும்"

என்றார் கையனார்;

"அரைநொடி யளவின வறுமூ வுடம்பே"

"அரைநொடி யென்ப தியாதென மொழியின்
நொடிதரக் கூடிய விருவிர லியைபே"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்.

10-12 சார்பிற் றோன்றுந் தன்மையவாவன:—குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஆய்தமும் எனவிவை; என்னை?

"குற்றிய லிகரங் குற்றிய லுகரம்
ஆய்தப் புள்ளி யென்றிவை மூன்றுஞ்
சார்பிற் றோற்றத் துரிமையி னளவே"

என்பவாகலின்.

10. அவற்றுள், * ஏழிடத்து ஆறு வல்லெழுத்தினையும் ஊர்ந்து உகரம் வந்தால் அதனைக் **குற்றியலுகரம்** என்று வழங்குப; என்னை?

"எழுவகை யிடத்துங் குற்றிய லுகரம்
வழுவின்றி வருஉம் வல்லா றூர்ந்தே"

என்றார் பல்காயனாராகலின்.

---

* "நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றுங்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே"
(தொல்-எழுத்-மொழி மரபு-சூத்-3.) எனவும்,

"ஈரெழுத் தொருமொழி யுயிர்த்தொட ரிடைத்தொட
ராய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொட
ராழிரு மூன்றே யுகரங் குறுகிடன்"
(தொல்-எழுத்-குற்றி-சூத்-1.) எனவும்,

"நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையு ருகரம்
அஃகும் பிறமேற் றொடரவும் பெறுமே"
(சன்-எழுத்-சூத்-39.) எனவும்
ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் எனையரும் ஆறிடமே வேண்டினார்; அது
உணர்ச்சியின் செய்கை நோக்கியே போலும்.

"எகர ஒகரத் தியற்கையு மற்றே"
என்றார் தொல்காப்பியனாகலின்.

சார்பிற் றோற்றத்து மூன்றும் அரையரை மாத்திரை யெனக் கொள்க; என்னை?

"மெய்யி னளவே யரையென மொழிப"
"அவ்வியன் னிலையு மேனை மூன்றே"
என்றார் தொல்காப்பியனாகலின்.

12. **ஆய்தம்** ஒரு மொழியுள் வருகின்றழிக் குற்றெழுத்தின் கீழாய், உயிர்மெய்யாகிய வல்லெழுத்தினைச் சார்ந்து வரும்; என்னை?

"குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
யுயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே"
என்றார் தொல்காப்பியனார்;

"ஆய்தந் தானே குறியதன் கீழ்த்தாய்
வலியதன் மேல்வந் தியலு மென்ப"
என்றார் கையனார்.

அவை வருமாறு:—அஃகம், வெஃகா, கஃசு, கஃசை, கஃடி, கஃதி, கஃபு, கஃறு எனக் கண்டு கொள்க. தொடர்மொழி யுள்ளும் அவை வருமாறு வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. ஆய்தம் எனினும், அக்கேனம் எனினும், தனிநிலை எனினும், புள்ளி எனினும், ஒற்று எனினும் ஒக்கும்; என்னை?

"அக்கேன மாய்தந் தனிநிலை புள்ளி
யொற்றிப் பால வைந்து மிதற்கே"
என்றார் அவிநயனார்.

13, 14. இனி ஐகார ஔகாரக் குறுக்கம் ஆமாறு:—அளபெடுத்தற் கண்ணும், தனியே சொல்லுதற் கண்ணும் எள்ளும் இரண்டு இடத்தும் அல்லாதவழி வந்த ஐகார ஔகாரம் என்பன தம் அளவிற் சுருங்கி நின்று ஒன்றரை மாத்திரையாம். ஐகார ஔகாரம் தனியே நின்று ஒரோவிடத்து ஒரு பொருளைச் சொல்லுதற்கண் ஒன்றரை, ஒருமாத்திரையுமாம்; என்னை?

" அளபெடை தனியிரண் டல்வழி ஐஔ
வளகா மொன்றரை தனிமையு மாகும்"

என்றார் அவிநயனார். அவை மொழிக்கு [1]முதலும், [2]இடையும், [3]இறுதியும் நின்றவழிக் குறுகுவ எனக் கொள்க.

வாலாறு:—

[1]ஐப்பசி, மைப்பூசம், ஔக்கட்டி;

பெயலம், பௌவல், கெளவை என ஐகார ஔகாரம் முதலில் நின்று ஒன்றரைமாத்திரை யாயினவாறு:

[2]இடையன், மடையன், உடைவாள், கடைவாள்;

*சிறுதலை கௌவிமான், நறுமலர் வௌவினர், முல்லென்பௌவம், கல்லென் கௌவை என ஐகார ஔகாரம் இடையில் நின்று ஒன்றரை மாத்திரை யாயினவாறு:

[3]குவளை, தவளை திணை, பணை;

அந்நௌள, அன்னௌள என ஐகார ஔகாரம் இறுதியில் நின்று ஒன்றரை மாத்திரை யாயினவாறு.

பை, மை, கை, வை, தை எனத்தனியே நின்ற ஐகாரமும், கௌள, செள, வௌள எனத் †தனியே நின்ற ஔகாரமும் ஒன்றரை ஒரு மாத்திரை ஆயினவாறு கண்டு கொள்க.

15. **இனி மகரக்குறுக்கம்** ஆமாறு-மகரம் ஓரோவிடத்து அரை மாத்திரையிற் சுருங்கிக் கால் மாத்திரையாம். என்னை?

" அரையளவு நுகுகன் மகர முடைத்தே
யிசையிட னருகுந் தெரியுங் காலே"

---

* ஔகாரம் மொழி முதற்கண்ணே குறுகுமெனப்பிற ஆசிரியர் கூறினாரேனும் இந்நூலுடையார் ஒழிந்த இடை, கடை என்னும் இரண்டிடங்களிலுங் கூடக் குறுகும் என்றது தொடர் மொழிக்கண் குறுகுவனவற்றையே கொள்ளற்கு வன்க. ஔகாரம் தனிமொழியில் முதற்கண்ணேயன்றி இடை கடை என்னும் இரண்டிடத்தும் பயின்று வாராது என்பதறிந்து கொள்க. அதுபற்றியே சிறுதலை கௌவிமான், நறுமலர் வௌவினர் முதலிய தொடர் மொழிகளை உதாரணமெடுத்துக் காட்டிப் போந்தாரு மென்க.

† இரண்டு மாத்திரை யளவினதாய ஐகார ஔகாரங்கள் தனியே நிற்புழியும் ஒன்றரை ஒரு மாத்திரையளவினதாகக் குறுகும் என ஈண்டுக் கூறியது செய்யுட்கண் ஒசையிடர்ப்பட்டொலிக்கு மிடத்து, அவ்வோசை இடர்ப்படாதவாறு கொள்ளற்கு என்க.

என்றார் தொல்காப்பியனார். அது வகரமோடு கூட்டத்தின்கட் தோன்றும்; என்னை?

"வகார மிசையு மகாரங் குறுகும்"

எனத் தொல்காப்பியனாரும்,

"வகரமோ டியையின் மகரமுங் குறுகும்"

எனப் பிறரும் கூறினராகலின்.

வரலாறு:— வரும் வளிகாரன், தனும் விளைநிலம், வாழும் வணிகன், சூழும் வாவிகள் எனக்கொள்க. பிறவுகையானும் வந்த வழிக் கண்டு கொள்க.

'சார்பிற் றோன்றும் தன்மைய' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் அகரத்தோடு [1]யகர வொற்று வந்தும், [2]ஆய்தம் வந்தும் ஐகாரத்தின்பயத்தவாய் நிற்கும்; அகரத்தோடு [3]உகரம் வந்தும், [4]வகர வொற்று வந்தும் ஔகாரத்தின் பயத்தவாய் நிற்கும்: என்னை?

"ஆய்தமும் யவ்வு மவ்வொடு வரினே
ஐயெ னெழுத்தொடு மெய்பெறத் தோன்றும்"

"உவ்வொடு வவ்வரி னௌவியல் பாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

வரலாறு:— [1]அய்யன், கய்தை, தய்யல், மய்யல், கய்யன் என அகரத்தோடு யகர ஒற்று வந்து ஐயன், கைதை, தையல், மையல், கையன் என ஐகாரத்தின் பயத்தவாயினவாறு; [2]கஃசு, கஃதம், கஃசம், என அகரத்தோடு ஆய்தம் வந்து கைசு, கைதம், கைசம் என ஐகாரத்தின் பயத்தவாயினவாறு; [3]அவ்வை, நவ்வி, [4]அுவை, நவுவி, என அகரத்தோடு வகர ஒற்றும் உகரமும் வந்து ஔவை, நௌவி என ஔகாரத்தின் பயத்தவாயினவாறு.

இனி, "அசைக்கு உறுப்பே" என்பதில் ஏகாரம் ஈற்றசை; அல்லன எண்ணேகாரம்; என்னை?

"தேற்றம் வினாவே பிரிநிலை யெண்ணே
யீற்றசை யிவ்வைந் தேகா ரம்மே"

என்றார் தொல்காப்பியனாராகலின். "என்று" என்பது எண் ணிடைச்சொல்; என்னை?

"உம்மை தொக்க வெஞவென் கிளவியும்
ஆவீ ருகிய வென்றென் கிளவியும்
ஆயிரு கிளவியு மெண்ணுவழிப் பட்டன"

எனத் தொல்காப்பியரும்,

"குற்றெற் றென்ரு நெட்டொற் றென்ரு
ஒற்றே யுயிரே யென்மனர் புலவர்"

எனப் பிறருஞ் சொன்னு ராகலானுங் கொள்க.

"ஆங்கு" என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனல் ஒரெழுத்தே ஒரு பொருள் பயந்து நிற்பன சிறப்பெழுத்தென்றும், இயைந்து பொருள் பயப்பன உறுப்பெழுத்தென்றும் வழங்கப்படுமெனக் கொள்க. எழுத்தெல்லாம் உயிரும், மெய்யும், உயிர்மெய்யும் என அடங்குவனவற்றை இவ்வாறு விகற்பித்துச் சொல்லியது, எழுத்துக்களது பெயர்வேறுபாடுகளெல்லாம் அறிவித்தற்கும், அப் பெயரால் பெயராக்கி ஆளுதற்கும் எனக்கொள்க. அல்லதூஉம் பிறரும் விகற்பித்துச்சொன்னர் எனக் கொள்க; என்னை?

"குறினெடி லளபெடை யுயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய விடைமையொ டாய்தம்
இ உ ஐயென மூன்றன் குறுக்கமோ
டப்பதின் மூன்று மசைக்குறுப் பாகும்"

என்றுர் காக்கைபாடினியார்;

"குறிய நெடிய வுயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய விடைமை யளபெடை
மூவுயிர்க் குறுக்கமு மாமசைக் கெழுத்தே"

என்றுர் சிறுகாக்கைபாடினியார்;

"நெடிய குறிய வுயிர்மெய் யுயிரும்
வலிய மெலிய விடைமை யளபெடை
மூவுயிர்க் குறுக்கமோ டாமசைக் கெழுத்தே"

என்றுர் அவிநயனுர்;

"குறினெடி லாய்த மளபெடை யைகாரக்
குறில்குற் றிகர வுகர—மறுவில்
உயிர்மெய் விராய்மெய்யோ டாருறெழுத்தாஞ்
செயிர்வன்மை மென்மை * சமன்"

என்பது நாலடி நாற்பது என்னும் புறனடை;

"உயிருறுப் புயிர்மெய் தனிநிலை யெனுமக்
குறினெடி லளபெடை மூவின மெனுமவ்
வஃகிய நாலுயிர் மஃகான் குறுக்கமோ
டைந்துதலை யிட்ட வையீ ரெழுத்து
மசைதொடை நேரசை யாகு முறுப்பென
வசையறு புலவர் வகுத்துரைத் தனரே"

இது பெரிய பம்மம்;

"குறிலுயிர் வல்லெழுத்துக் குற்றுகர வாதி
குறுகிய ஐ ஔமவ் வாய்த—நெறிமையா
லாய்ந்த வசைதொடைதாம் வண்ணங்கட் கெண்முறையா
லேய்ந்தன வந்நான் கெழுத்து"

இது நாலடி நாற்பது என்னும் அசைப்புறனடை.
இவ் வெழுத்துக்களாற் செய்யுள் வருமாறு:—

1உயிர் மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"ஐயாவோ வையாவோ வையாவோ வெய்யாயோ
கையாயோ வைய களிறு"

2மெய் மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு"

3உயிர்மெய் மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு"

4குற்றெழுத்து மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக"

---

* சமன்-இடைமை,

[5]நெட்டெழுத்து மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"யாகாவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்
சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு"

* [6]ஓரிரளபெடை நான்கும் வந்த செய்யுள்:—

"எளர் சிதைய வழா அலே லா அய்கின்
கேளயரி சிந்திய கண்"

[7]வன்மை மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"தெறுக தெறுக தெறுபகை செற்றூற்
பெறுக பெறுக பிறப்பு"

[8]மென்மை மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"மணிரீரு மண்ணு மலையு மணிகிழற்
காடு முடைய தரண்"

[9]இடைமை மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"வயலுழுவார் வாழ்வாருள் வாழ்வா ரயலுழுவார்
ஆழ்வாராம் வாரார் வர"

[10]குற்றியலுகரம் மிக்கு வந்த செய்யுள்:—

"குருந்துக் குறைத்துக் கொணர்ந்து கமது
கருப்புச் செருப்புப் பரப்பு"

[11]குற்றியலிகரம் வந்த செய்யுள்:—

"குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்" (குறள்)

"சிலையன் செழுந்தழையன் சென்னியா வென்று
மலையகலான் மாடே வரும்"

[12]ஆய்தம் வந்த செய்யுள்:—

"அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்" (குறள்)

---

* எளர் என்பதன்கண் முதனின்றும், வழாஅ என்பதன்கண் கடைநின்றும், லாஅயி யென்பதன்கண் இடைநின்றும், கேள என்பதன்கண் தனியே நின்றும் உயிர் அளபெடுத்தமை காண்க.

[18]ஐகாரக் குறுக்கம் வந்த செய்யுள்:—

"படுமழைத் தண்மலே வெற்ப னுறையு
மெடுந்தகையைக் கண்டதா ளாள்"

[14] ஔகாரக்குறுக்கம் வந்த செய்யுள்:—

"மௌவிமா னேக்கினு ரைவாய் மணிமுறுவல்
வௌவாதார் கௌவை யிலர்"

"அவிழ்த் தழுக்கா றுடையானைச் செய்யவ
ஔவுவையைக் காட்டி விடும்"

[15] மகரக் குறுக்கம் வந்த செய்யுள்:—

"தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு
டந்தம் வினையான் வரும்"

"தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றூரே
காமத்துக் காழில் கனி"

மகரக்குறுக்கத்துக்குப் பயன் மாபுராண முடையார் எடுத் தோதினர்; என்னை?

"கழிநெடி லடியுங் காலெழுத் தசையும்
பெயரயற் புணர்ப்பினும் பெயரிடைப் புணர்ப்பினும்
வழுவென மொழிப வாய்மொழிப் புலவர்"

என்றூராகலின்.

"ஆய்தமு மொற்று யடங்கினு மாங்கதனி
லொற்றுர் தொன்னூ லுணர்வுடையோர்—நீதியால்
லொற்று யடங்குகினு முன்கால வேற்றுமையாற்
சொற்றுர் மகரச் சுருக்கு"' எனவும்,

"மெய்யென்ற சொல்லாலே மிக்கமக ரத்தினையும்
நையு மடங்கு ஈனியென்னின்—ஐயென்ப
தாவியென வடங்கு மஃகிற் றெனின்மகரத்
தேய்விற்கு மஃதே திறம்" எனவுங்

கூறினர். இன்னும் மகரக் குறுக்கத்தின் பயன் மாபுராணத்திடத் துக்காண்க, சண்டி உரைப்பிற் பெருகும்,

"உயிரென்ற சொல்லானே யொன்பதா மாவி
செயிரின்றிச் சென்றடங்கு மேனும்—பயில்புரைத்தார்
குன்றுதலா லென்னிற் குணம்புரிந்தா ரௌவுந்தான்
குன்றுதலாற் கூறப் படும்" எனவும்,

"காலவிகற்பத்தாற் கட்டுரைக்கப் பட்டவற்றுண்
மூலவியனூன் முறைமையான்—ஞாலத்து
ளெல்லா மெடுத்துரைத்தார்க் காமோ சிலவெழுத்துச்
*சொல்லாதார்க் காகுமோ தோம்" எனவும்,

"அசையாக்குந் தன்மையவே யன்றித் தொடையோ
டிசையாக்கு மேனையவுஞ் சொற்றார்—இசைதொடைதா
மாக்கு மெழுத்தினத்துஞ் சொன்ன ரசைமுதத்தூற்
றாக்கிய நூற் கேற்பத் தொகுத்து" எனவும்,

"குறிலு நெடிலு மளபெடையு மொற்று
மறிஞ ரசைக்குறுப்பா மென்பர்—வறிதே
†யுயிர்மெய்யு மூவினமென் றோதினு ரென்று
செயிரவர்க்கு நின்றதோ சென்று" எனவும்,

"வடாது தெனுதிதன்று வைத்ததனுன் மற்றுண்
டிடாதனவுஞ் சொற்ற ரினத்தாற்—கெடாததுபோன்
மஃகான குறுக்கம் வகுத்ததனுன் மாட்டெறிந்தா
ரஃகாய்தந் தானு மசைக்கு" எனவும்,

‡"ஐயௌமவ் வென்றிவற்றிற் காங்குற்ற ஞாபகமா
கையாது கார ணத்தாதே—மெய்யாளே
கற்றுய்ந்த நூலோ ரிகரம் புணர்த்ததுஉம்
குற்றுய்தந் தானுங் கொளற்கு" எனவும்,

---

*'லில்லாச் சுருக்க லீலே' எனவும் பாடம்.

†'உயிர்மெய்யம் மூவினமென் றோதினு சேனும்' என்றும் பாடம்.

‡'ஐயௌவு மென்றிவற்றிற் காங்கந்த நீபமா' என்றும் பாடம்.

"சிறப்புடைய வல்ல வெனவிவற்றுட் கொள்ப
சிறப்புடைய வென்பவே சிந்தித்—துறுப்பசைக்கட்
காலவா மொற்றினீயுங் கைக்கோடல் காரணமா
நூலளவிற் சொற்றார் நுணித்து" எனவும்,

"ஐம்மூ வெழுத்து மசைக்குறுப்பா மென்பதன்கண்
உம்மைதா மெச்ச மெனவுரைப்பர்—ஐம்மூன்றின்
மிக்கனவுங் கைக்கோடல் வேண்டி வியன்பொருளா
மெய்ப்படுக்கு மாங்கே விதப்பு" எனவும்,

"மகரக் குறுக்கம் வருத்தமுதா னுய்தற்
கிகரக் குறுக்க முதலாப்—புகரற்ற
நாலொன்று மெண்ணுதே நாட்டுதன் ஞாபகமாய்
நூலொன்றி நிற்றற் பொருட்டு" எனவும்

போந்த இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. இன்னும் மகரக் குறுக்கத்திற்குப் பயன் மாபுராணத்திடத்துக் கண்டு கொள்க. நண்டு உரைப்பிற் பெருகும்.

[ஆம்தத்திற்கும் ஒற்றிற்குஞ் சிறபபுவிதி]

3. தனிநிலை யொற்றினை தாமல கிலவே யளபெடை யல்லாக் காலை யான.

மேற் சூத்திரத்துட் பொதுவகையானே எல்லா வெழுத்தும் அசைக்கு உறுப்பாம் என்றார்: அவற்றுள் சிலவற்றை விலக்கி ஒரோவழியே யாமாறு உணர்த்துவான் எடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் ஆய்தத்திற்கும் ஒற்றிற்கும் எய்தியதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு:—ஆய்தமும் ஒற்றும் தாமாக அலகு காரியம் பெறா, அளபெழுந்த வழியல்லாத விடத்து என்றவாறு.

எனவே, ஆய்தமும் ஒற்றும் ஒரோ ஒன்றேயாய (தனியே)நின்று அலகுபெறு வென்பதாம்.

வரலாறு:—கார்க்கோதை, கதிர்ச் செந்நெல், கடாய்க்கன்று; என இவற்றுள் இரண்டு ஒற்று ஒருங்கு நிற்பினும், ஒரு மாத்திரையுடைய எழுத்தின் பயத்தவாய் அலகு காரியம் பெறுங்கொலோ வெனின், பெறு வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. என்னை?

"அளபெழி னல்லதை யாய்தமு மொற்று
மலகியல் பெய்தா வென்மனர் புலவர்"

என்றார் அவிநயனார்;

"ஒற்றள பெழாவழிப் பெற்ற வலகிலவே"

"டிரொற் றுயிணு முவொற் றுயிணு,
மோரொற் றியல வென்மனர் புலவர்"

எனவுஞ் சென்னூர் பிறரும் எனக் கொள்க. ஆய்தமும் ஒற்றும் தாமாக அலகு பெறுவனவே, வெறுமே எழுத்தோடு கூடி நின்ற பொழுது அலகு காரியம் பெறும் என்பதாயிற்று. என்னை? தேவ தத்தன் தானுகப் போகலான் என்றால் துணைபெற்றால் போவான் என்பதாம்; அது போலக் கொள்க. அவை வருமாறு:—

"தனிநிலை யொற்றிவை தாமல நிலவே
அளபெடை யல்லாக் காலை யான" எனவே,
தனிநிலை ஒற்றிவை தாமலகு பெறூஉ
மளபெடை யாகிய காலை யான

என்பது பெறப்பட்டது என்பதாயிற்று.

"ஆய்தமு மொற்று மளபெழ நிற்புழி
வேறல கெய்தும் விதியின வாகும்"

என்றார் காக்கை பாடினியாரும் எனக் கொள்க.

"தாமலகிலவே" என்றவழி 'ஏகார' விகப்பினால் ஒற்றும் ஆய்தமும் அளபெழுந்து குற்றெழுத்தின் பயந்தவாய் ஓர் அலகு பெறுவது அல்லது, முன்னும் பின்னும் நின்ற எழுத்தினோடு புணர்ந்து நிரையசை யாகாவெனக்கொள்க. 'இவை' என்னும் சுட்டினால் விகப்பினால் ஒற்றினுள் அளபெழுவன, 'தாம்' என்பதனால் பெறப்பட்ட ங, ஞ, ண, ந, ம, ன, வ, ய, ல, ள, என்னும் பத்து மெய்யும், ஆய்தமும் குறிற் கீழும் குறிலிணைக் கீழும் வந்து இறுதிநிலை அளபெடையும், இடைநிலை அள பெடையும் அன்றி ஆகாவெனக் கொள்க. என்னை?

"ஙஞண நமன வயலள வாய்தம்
சிரிடத் தளபெழு மொரோ வழியான"

என்றார் பிறரும் எனக் கொள்க.

அவை வருமாறு:—மங்கலம், மஞ்ஞை, மண்ணு, பக்து, அம்ம், மின்னு, தெவ்வர், வெய்யர், செல்க, கொள்க, எஃஃஃகு என ஆப்தத்தோடு பதினென்றும் குறிற்கீழ் அளபெழுந்தவாறு; அரங்கம், உரிஞ்ஞை, முரண்டு, பருந்து, அரும்பு, முரன்று, குரவ்வை, அரைய்யர், குரல்கள், திரள்கள், வரஃஃஃகு என ஆப்தத்தோடு பதினெரெழுத்தும் குறிலிணைக்கீழ் அளபெழுந்தவாறு. இவ்விருபத்திரண்டு புள்ளி அளபெடையும்செய்யுளகத்தல்லது பரவை வழக்கினுள் வாரா எனக் கொள்க. என்னை?

"மாத்திரை வகையாற் றனிதய கெடாதிலை
யாப்பழி யாமைநின் றளபெடை வேண்டும்"

என்றாராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"எஃஃகி னஃஃகிய வெஃஃகுணர் நாவினர்
வெஃஃகின் வெஃஃகுவர் வீடு" எனவும்,

"எஃஃ கிலங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு" எனவும்,

ஆய்தம் அளபெழுந்து நேரசையாயினவாறு கண்டு கொள்க.

"கண்ண் கருவிளை கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் னுழைமருங்குன் மேதகு சாயலா
ளென்ன் *குறமகளா மாறு" எனவும்,

"அம்ம் பவள வரிநெடுங்க ணைய்வஞ்சிக்
கொம்ம் பவளக் கொடிமருங்குல் கோங்கி
னரும்ம் பவண்முலை யொக்குமே யொக்குங்
கரும்ம் பவள்வாயிற் சொல்" எனவும்,

"வாளேர் தடங்கண் வகையாலும் வைகலும்.
வாளா விருக்கும் வகையாலும்—நாளும்
விழைந்து †வேமென்று சிந்திப்பாள் போலும்
குழைந்த கோதை குறிப்பு" எனவும்,

---

* பிறமகளாமாறு எனவும் பாடம்.
† 'வேறென்று சிந்திப்பாள்' என்றும் பாடம்.

"கண்ண் டண்ண்ணெனக் கண்டுங் கேட்டும்"/ எனவும் *ஒற்று அளபெழுந்து நேரசையாயினவாறு. பிறவும் வந்துழிக் கண்டு கொள்க.

"ஆய்தமு மொற்றெனப் பெற்றசை யாக்குமென்
ரோதி ருளள ராகவு மொண்டமிழ்
ஈத ராயவர் நாகலி போசையிற்
கேது வென்றெயித் தோதிரு ரென்பவே"

"நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்"

என்றுங் கூறினராகலின்.

"மறையவரும் வந்தார் வசிட்டரும் வந்தார்
குறைவின்றிக் கொண்டாடல் வேண்டும் - மறையவருண்
மிக்க விழுக்குணங்க ணோக்கி வியனிலத்து
மக்கள் வசிட்டரா மாறு"

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க (ரு)

[இகரவுகரக் குறுங்கத்திற்கும் உயிரளபிற்குஞ் சிறப்பு விதி]

4. தளிசீர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும்
அளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே.

---

* இதனுற் பெறப்பட்டது யாதோவெனின், ஒற்றுக்கு மாத்திரை அரை யன்றே? அது அளபெழுங்கால் ஈரொற்றுய் நின்று ஒரு மாத்திரை யளவு நிற்கும்; அதனுல் அது குற்றெழுத்து என்று கொள்ளப்படும். அப்போது அது தனக்கு முன்னும் பின்னும் நின்ற குற்றெழுத்துடன் கூடின் இருகுறில் இணைந்த நிரையசை யென்று கொள்ளப்படும். கொள்ளப்படவே, ஓரசையின் பாற் பட்டுச் சோகாது செய்யுட் சந்தம் கெடும். ஆதலின் அங்ஙனம் கொள்ளாது தனித்தனி நின்ற இருகுறிலாகக்கொண்டு "தேமா" என்னும் வாய்பாட்டான் அலகுசெய்து கொள்க என்றது பெறப்பட்டது. அம்மு, கொம்மு, அரும்மு, கரும்மு, கண்ண், தண்ண் என்பவற்றுள் நின்ற ஈரொற்றையும் குறிலின் பாற்படுத்து நேரசையாக்கொள்ளின் வெண்டளை பிழையாது நிற்றல் நண்டுகொள்க.

இச்சூத்திரம் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரள பெடையுமாகிய விவற்றிற்கு எய்தியதோர் இலக்கணம் உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

இதன் பொழிப்பு :—தனியும், சீரும், வண்ணமும் சொன்ன இலக்கணத்தோடு மாறுகொள வருமேம யெனின், குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரள பெடையும் அலகு காரியம் பெரு எனக் கொள்க என்றவாறு.

எனவே, எதிர்மறுத்தல் என்னுந் தந்திர உத்தியால்,

தனிசீர் வண்ணந் தாங்கிய டில்வழிக்
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும்
அளபெடை யாவியு மலகிய லினவே

என்பதாயிற்று. இதன் கருத்து, தனியும், சீரும், வண்ணமும் ஆமாறு சொன்ன இலக்கணத்தோடு பாறு கொள்ளாது ஒருபகாரம் பெற நிற்பிற் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், உயிரள பெடை யும் அலகு காரியம் பெறுமென்றவாறு. தனிசீர் வண்ணமாமாறு சொன்ன இலக்கணமும தனிசீர் வண்ணம் எனப்படும். உபசார வழக்கினால் குண்டலகேசி பிங்கலகேசிகளது தோற்றமுந் தொழிலுஞ் சொன்ன லிலக்கணச் செய்புட்களும் பிரித்து லேமேருபகாரத்தி னாற் குண்டலகேசி, நீலகேசி, பிங்கலகேசி என்னும் பெயர்பெற் றாற்போல வெனக் கொள்க. தனிசீர் வண்ணம் என்புழி உம்மை தொகுத்துநிறுத்துப் பின்னர்க் "குறுகிய விகரமும், குற்றிய லுகரமும் அளபெடையாவியும்" என்ற உம்மைவிரித்து ஒரு தெரியின்மிச் சொல்லவேண்டியது என்னையெனின், எண்டி நிரனிறை யென் னப்படாது கூறுமாற்றோற கொள்ளப்படும் என்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. அவை வருமாறு:—

"குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்"

"அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்"

என்ற விவற்றுள், "குழலினி தியாழினிது" எனவும், "அருளல்ல தியாதெனில்" எனவும் ஆசிரியத்தனியும் கலித்தனியும் தட்டு,

"குறுமையு நெடுமையு மளவிற் கோடலிற்
றிரிடர்மொழி யெல்லா நெட்டெழுத் தியலே" (தொல்)

என்பதனைக் கொள்க.

"சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா ஞனோப்
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்" (நாலடி)

என இதனுள் 'இன்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா ஞனோ' என்புழிக் குற்றியலிகரம் வந்து வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று. இது வெண்பாவினுள் விரவுக வென்னும் ஒத்திலாமையால் வெண்பா அழியா நிற்கும். ஆண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகு பெறுது என்று கனைய வஞ்சியுரிச்சீரன்றும்.

இனிக் குற்றியலுகரத்திற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"கொன்றுகோடுநீடு குருதிபாயவும்
சென்றுகோடுநீடு செழுமலிபொருவன
வென்றுகோடுநீடு விறல்வேழ
மென்றுழூடுநீடு பிடியுளபோலு—மகனுல்
* ஈண்டிடை யிரவிவ ணைதிவரின்
வண்டிண் கோதை யுயிர்வா முலனே"

என இக்குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் குற்றியலுகரம் பல வந்து ஐயரைச் சீரும் ஆறசைச் சீருமாயின. அவ்வாறு வருக என்னும் இலக்கணம் இன்மையால், ஆண்டுக் குற்றியலுகரங்களை இவ்விலக்கணத்தால் அலகு பெறாவென்று கனையச் சீர் சிதையாதாம். "தாழிரும் பிணர்த்தடக்கை" என்னும் இருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுள் "எனைப் பலவெமக்குத்தண்டாது" என ஐயசைச் சீர்வந்ததனுட் குற்றுகரத்தை அலகு பெறுதென்று கனையச் சீர் சிதையாதாம். "நலஞ்செலத் தொலைந்து புலம்பொடு பழகி" என்னும் பாட்டினுள், "குண்டுநீர்க் குளிர்த்தண்சுனைக் குமிழ்த்துக்கூடுவோர் நெறியுணர்த்தவும்" எனவும், "போதுசேர்ந்து கூடுபொறி வண்டினம் புரிந்து வாங்கு வீங்குகரம்பி னிமிர்தலின்" எனவும் வந்த வஞ்சியடிகளுள்ளும் குற்று

* 'இண்டிடை யிரவிவ ணெறிவரின்' என்றும் பாடம்.

கரங்களே அலகுபெறு என்ற களையச் சீர் சிதையாதாம். பிறவு மன்ன. இவற்றுக்கு இலக்கணம் ஒதவேண்டிய தென்னே, குற்றிகர குற்றுகரங்கள் வந்து இன்னுங்காய் அறுத்திசைத்தமையால், அறுத் திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும் குற்றப்பாடெனக் கொண்டு களைந் திடாமோ வெனின், அற்றன்று; அறுத்திசைப்பும் வெறுத்திசைப் பும் குற்றப்பாடு என்று களைந்திடப்படா, பிறதான்றேர்ச் செய்யுள கத்தும் அருகி வருமாகலான் எனக்கொள்க.

இனி அளபெடைக்குக் கூறுமாறு:—

"இடை நடங்க வீர்ங்கோதை பின்முழ வாட்கண்
புடை பெயரப் போழ்வாய் திறந்து—கடை கடையி
னுப்போழ வெனவரைத்து மீண்வா ளொளிமுறுவற்
கொப்போர் வேலி யுலகு"

எனவிதனுள் 'உப்போழ' என்புழி அளபெழுந்து கலித்தளை தட்டு, வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா என்னும் இலக்கணத் தோடு மாறுகொள்ளு மாகலின், ஆண்டு அவ்வளபெடையை இவ் விலக்கணத்தால் அலகுபெறு தென்று விலக்க வெண்டலே பிழை யாதாம்.

"பிண்ணைக்கோழை வென்னும் பிணவின் முகத்திரண்டி
கண்ணைக் குடையனபோற் கட்டுரைக்குப்—பிண்ணைக்குக்
கொள்ளீரோ வென்பாடன் கூரெயிறு காணியரை
யுள்ளீர்வ போல வுளை"

"பல்லுக்குத் தேற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தேற்றின்னந் தேற்றல்லவா—வெல்லுக்கு
நூறேழை தாறென்பா னுடங்கிடைக்கும் வெம்முலைக்கும்
மாறேமா லன்றளந்த பண்"

"களிச்சாத்தாஅ வென்றியான் கட்காணு நின்று
விளித்தானும் வாரான் விரைந்து—களிச்சாத்தன்
வாளாவே தின்பான் வேலிக்குப் போகலான்
காளையாம் பைதல் கவி"

என்ற இவற்றுள் பண்டமாற்றின் கண்ணும், விளித்தற் கண் ணும் அளபெடையலகரணங்கள் வந்து வெண்பாவினுள் நாழ

சைச் சிரார்ய், வண்ணம் அறுப்புழிச் "செப்பலிரையன வெண்பா" என்னும் இலக்கணத்தோடு மாறுய்ச் செப்பலோசை சிதைய நிற்குப்; அதனின் ஆண்டு உயிரளபெடைகளை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுவென்று கூறிய, வண்ணம் சிதையாதாம்.

"அளபெடை யாவியும் அலகில" என்றது, "அலகியல்பல" என்ற விதிப்பிறரால் ஆண்டு உயிரளபெடைகளை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுவென்று கொண்டு செய்யப்பட்ட செய்யுள்களைக் கொள்க.

இனியவை அலகுபெறுமாறு :—

"சிலையிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றெரிய நோக்கி
முலையிலங்கிற் றென்று முனிவாண்—மலையிலங்கு
தாரமலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
காரமலை கண்கூடும் போழ்து"

இதனுட் குற்றியலுகரம் இவ்விலக்கணத்தோடு மாறுகொள்ளாது நின்று அலகு பெற்றவாறு கண்டு கொள்க.

"வந்து நீ பேரி னுயிர்வாழும் வாராதகன்
முந்தியாய் பெய்த வளைகழலு—முந்தியாங்
கோளாலே கண்டனங் கொல்லுமியா யின்னுமோர்
நாளாலே நாமாலை நீடாது"

இதனுள் 'வந்து நீ' என்புழிக் குற்றியலுகரமும், 'முந்தியாய்' என்புழிக் குற்றியலிகரமும் தனிசீர்வண்ணங்கட்டோர் உபகாரமபடநின்று அலகு பெற்றவாறு. பிறவும் அன்ன.

"காவ லுழுவர் களத்தகத்துப் போரேறி
நாவலோ வெண்மிசைக்கு நாவோசை—காவலன்றன்
கொல்யானை மேலிருந்து கூற்றிசைப்பப் போலாதே
நல்யானைக் கோக்கிள்ளி நாடு"

என இதனுள், 'நாவலோ' என்புழி உயிரளபெடை தனிசீர் வண்ணங்களோடு மாறு கொள்ளாது நின்று அலகு பெற்றவாறு.

"கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்"

" [illegible]காஅரி கொண்டான் கதச்சேரா மதனழித்தான்
[illegible]அழி ஏந்த லவன் "

இவற்றுள் 'கடாஅக்களிறு' 'பாடாஅமுலை' 'காஅரி' 'ஆஅழி' என்பழி வந்த உயிரளபெடைகள் தனிசீர் வண்ணங்களோடு மாறு கொள்ளாது நின்று அலகு பெற்றவாறு.

" [illegible]துஉத் தீமுகை தொல்லிசும்பு சேர்த்ததுகொல்
பாஅப் பகல்செய்வான் பாம்பின்வாய்ப் பட்டான்கொல்
மாஅ [illegible]சையா அன் சொனன நுறுதலா
[illegible]ஆஅ யெல்லாம் பசப்பு "

என்பதுஉங் கொள்க.

'சீர்தனி வண்ணம்' என்னுது 'தனிசீர் வண்ணம்' என்று முறை பிறழக் கூறினமையாற் குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்களைக் குற்றெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடப்படும் எனக்கொள்க. 'தனிசீர் வண்ணம் கெட வரும்' என்னுது 'தாம் கெடவரினே' என்ற சூத்திரப்பிரிவால் தனிநிலை அளபெடை நேர்நேராகவும், இறுதிநிலை அளபெடை நிரைநேராகவும் வைக்கப்படும், மூன்றுமாத்திரையின் மிக்க பல மாத்திரையாகவும் வரினும் எனக்கொள்க; என்னை?

" தனிநிலை யளபெடை நேர்நே ரியற்றே
இறுதிநிலை யளபெடை நிரைநே ரியற்றே "

என்றாராகலின்.

" இடைநுடங்க வீர்ங்கோதை " என்னும் தொடக்கத்தன அளபெடுப்பனவல்ல; என்னை?

" மாத்திரை வஞ்சியாற் றனிதப் கெடாநிலை
யாப்பழி யாமைநின் றளபெடை வேண்டும "

என்றாராகலின், கூட்டவும் விலக்கவும் பட்டது. அதனால் இச்சூத்திரத்துள் " அளபெடை யோகியும் " என்பது வேண்டா வென்று விடுத்திடலாமோ வெனின், அற்றன்று; செய்புளகத்துள்ளும், பாவை வழக்கினுள்ளும் " கடாஅக்களிற்று " " படாமுலை " என்றும் அளபெடாதே தத்தம் பொருண்மை பயக்கும் சொற்கள் ஒருகாற் செய்

யுளகத்து வந்து மாத்திரை சுருங்கிச் சீரும் தளையும் சிதையவந் தால், "கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர், படாஅ முலைமேற் றுகில்" என்று சீரும்தளையும் சிதையாமே அளபெடுக்கும்.

"நிலம்பாய்ப்பாய்ப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள்
கலம்போய்ப்போய்க் கெளவை தரும்"

என்றித் தொடக்கத்தன மாத்திரை சுருங்கிச் சீரும் தளையும் சிதைய நில்லாவாகலின் அளபெடா வென்பது; என்னை? "மாத் திரை வகையாற் றளைதர கெடாநிலை, யாப்பழியாமை நின்றள பெடை வேண்டும்" என்றாராகலின். இதன் கருத்து, பரவை வழக்கினுள் விளியும், பண்டமாற்றும், நாவல்கூறலும், அலமுழும், அழுகையும், பூசலிடுதலும், முறையிடுதலும் முதலாயவற்றுள் அள பெடுத்த மொழிகள் செய்யுளகத்து வந்து உச்சரிக்கும் பொழுது அளபெடா என்பது இலக்கணம் இன்மையிற் செய்யுளகத்து வந்து தளைசீர் வண்ணம் கெடநின்றால் அழகுபெறு என்பது. ஆதலின், "அளபெடை யாவியு மலகியல்பிலவே" என்பது சொல்லவேண்டு மென்க. அல்லதூஉம்,

"ஆழி யினைப்பப் பகல்போ மிரவுவரிற்
சூழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமாலை தாராய் திரையவோஎ வென்னுஞ்
செறுமாலை சென்றடையும் போழ்து"

என்னும் பொய்கையார் வாக்கினுள், "திரையவோஎ" என்பதனைப் பளிமாங்காயாக வைப்பினும், வதையுளி சேர்த்துக் கருவிளமென் னுஞ் சீராகவைப்பினும் சீருந்தளையுஞ் சிதைந்து செய்யுள் அழிய நிற்பதன்றியினும், விளி முதலியவற்றுள் அளபெழுந்து செய்யுளி டத்தும் வந்து அவ்வாறே சொல்லப்படும் என்னும் கருத்தினனே, அகத்தியனார் அறுவகையானந்த ஒத்தினுள்- இதனை,

"இயற்பெயர் சார்த்தி யெழுந்தள பெழினே
வியற்பா டில்லா வெழுத் தானந்தம்"

என்றார் என்க; பிறருங் கூறினரென்க.

"சீர்தளை சிதைவழி யீருயிர்க் குறுக்கமும்
நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

என்றார் மயேச்சுவரர்;

"இரு இரண்டன் குறுக்கந் தலைதப
நிற்பழி யொற்று நிலையின வாகும்"

"உயிரள பேழு முரைத்த முறையான்
வருமெனி லவ்வியல் வைக்கப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்;

"உயிரள பெடையுங் குறுகிய வியிரி
னிகர மகரமுந் தலைதடு மெற்றும்"

"சிர்நர வரினு மொற்றியற் றாகும்"

என்றார் அவிநயனார்;

"ஐநர றைபி னருகி யகரத்தின்
வந்தரி ரென்றிண் டொப்பித்து—நந்தளித்தால்
வஞ்சிப்பா வீற்கியலு நாலசைச்சீர் வண்ணுரிச்சீர்
தங்கி விரவத் தகும்"

என்றார் பிறரும்.

"ஆற்றல்சா லாவி முயல வகத்தியல்கா
லேற்றெழுந்த தேட்டிடத்து முத்திறத்தாற்—றேற்றி
விசையா மணுக்கந்தா மைந்தெழுத்தாய்ப் பத்துத்
திசையாய்ச் செவிப்புலனுய்ச் சென்று"

இதனை விரிதலுரைத்துக் கொள்க. (சு)

எழுத்தோத்து முற்றியது.

உ. அசையோத்து

[அசையின் வகை இவையென்பது]

5. *நேரசை யென்ரு நிரையசை யென்ரு வாயிரண் டாகி யடங்குமன் னசையே

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வென்னின், எழுத்தினையும் அசையாமாறு உணர்த்திற்றுதலான், அசை யோத்து என்னும் பெயர்த்து.

ஆயின் இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றெனின், எழுத்தினைக் கப்பட்ட அசைகளின் பெயர் வேறுபாடி உணர்த்துதலுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—"நேரே நிரையே நேர்பே நிரையென, ஈரி ரண்டென்பவசையின் பெயரே" என விரித்து உரைத்தாராயினும், தொகுத்து நோக்குங்கால், "அசையே"—அசையே; "நேரசை யென்ரு நிரையசை யென்ரு"—நேரசையும், நிரையசையுமென; "ஆயிரண்டாகி அடங்கும்"—அவ்விரண்டாகி அடங்கும் என்றவாறு.

அவ்விரண்டாய் வழங்குமாறு:—நேர்நேராய் நேர்படங்கும்; நிரைநேராய் நிரைபு அடங்கும். நேர்நிரை என்னுது "நேரசை" "நிரையசை" என்று விதந்து ஓதியவதனால், நேரசை ஓரலகு பெறும், நிரையசை இரண்டலகுபெறும் எனக்கொள்க; என்னை?

"நேரசையொன்றே நிரையசை யிரண்டல
காகு மென்ப வறிந்திசி னோரே" எனவும்,

"நேரோ ரலகு,நிரையிரண் டலகு
நேர்புழுன் றலகு நிரைபுகான் கலகென்
றோதினர் புலவ ருணரு மாறே" எனவுஞ்

சொன்னர் அவிநயனர் ஆகலின்.

"*குறிலே நெடிலே குறிலிணை யேனைக் குறினெடிலே
நெறியே வரினு நிரைந்தொற் றடுப்பினு நேர்நிரையென்
றறிவேய் புனையுமென் றோளி யுதாரண மாழிவெள்வேல்
வெறியே சுரும்பம் விண்டோய் விளாமென்ற வேண்டுவரே"

என்பது யாப்பருங்கலக் காரிகை.

"நேர்நேர் நிரைநேராய் நேர்பு நிரைபடங்குஞ்
சீர்மே லசைபலவாய்ச் சேருங்கா—லீரியல்பிற்
குற்றியோற் குற்றிகரங் கொண்டியற்ற நேர்நிரையாய்
முற்றி முடிந்து விடும்"

ன்னூர் பிறரும்.

11 இனி, ஒருசார் வட நூல்வழித் தமிழாசிரியர்,
நேர்நிரை நேர்பு நிரைபென நான்கும்
* ஆடருடு வடிவாக விடுவா ருமுளர்.
" நேர்நிரை நேர்பு நிரைபென நான்கு
† மாடருடுப் போல ‡வொருவிர னேரே"
" விரலிடை யிட்டன வைச்சீர் நாலசை
விரல்வரை யிடையினு மான மில்லை"
" விரலிடை யிட்டன வாடரு வெடிவரி
னிரல்பட வெழுதி யலகு பெறுமே"

ன்னூர் மறுக்கவுரை.

இனி, நேரசை நிரையசைகளைத் தனியசை இணையசை யென்
ருமுளர்; என்னை?

"தனியசை யென்ரு ணியசை யென்ரு
விரண்டென மொழிமனு ரியல்புணர்ந் தோரே"

ன்னூர் காக்கை பாடினியார். (கு)

[நேரசை யிவை யென்பது]

6. நெடில்குறில் தனியாய் நின்று மொற்றடுத்து நடைபெறு நேரசை நால்வகை யாமே

ன்பது என்னுதலிற்று வெனின் அதிகாரம் பரிந்த இரண்டசை
னுள்ளும், முதற்கண் நேரசையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—"நெடில் குறில் தனியாய் நின்றும்" என்
து, நெட்டெழுத்துத் தனியே நின்றும், குற்றெழுத்துத் தனியே
ன்றும்; "ஒற்று அடுத்தும்" என்பது, நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்துத்
னியே நின்றும், குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்துத் தனியே நின்றும்;

* 'மேவ வோடிய விடுவாரு மூளர்' எனவும்,
'ஆட்டுரு வடிவாக விடுவாருமுளர்' எனவும் பாடமுண்டு.
† 'ஆட்டுருப்போல' எனவும் பாடம்.
‡ 'வருவீர் நேரே' என்னும் பாடம்

"நடைபெறு நேரசை நால்வகை யாமே" என்பது, நேரசை நான்கு வகையானும் நடைபெறும் என்றவாறு.

உதாரணம்:— ஆழிவெள்வேல். இதில், "ஆ" தனிநெடில் நேரசை; "ழி" தனிக்குறில் நேரசை; "வெள்" குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்த நேரசை; "வேல்" நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்த நேரசை; கோல், வேல், கண், கோழி, வேந்தன், காரி, சேந்தன், பெற்றுன்வீடு என்பவை பிறவு மன்ன.

உதாரணச் செய்யுள்:—

"ஆழி கண் மான் கொல் வல் லேற் றை"

"போது சாந் தம் பொற் ப வேந் தி
ஆதி நா தற் சேர் வோர்
சோதி வா னந் துன் னு வோ ரே"

இவை நேரசை நான்கும் வந்த செய்யுள்; "நடைபெறும்" என்ற விதப்பால் ஒன்றை மாத்திரை என்றோதப்பட்ட ஐகார ஔகாரக் குறுக்கமும் நேரசையாம்.

"நன்னுட் பூத்த பொன்னிணர் வேங்கை"
"**தை**வை போகிய தருங்காப் பிடியேழ்
நெய்கொள வொழுகிய பஃகவ ரீரெண்"
"**ஔ**வை யென்று வேறெடுத் துரைக்கும
தௌவை யென்றன் னூலே"
"**பௌ**வத் தன்ன பாயிரு ணீந்தி"

எனவும் கண்டு கொள்க. (சூ)

[தனிக்குறில் நேரசையாகாத விடங்கள்]

7. குறிப்பே யேவற் றற்சுட் டல்வழி
தனிக்குறின் மொழிமுதற் றனியசை யிலவே

என்பது ஏன்னுதலிற்றோவெனின், மேற்சூத்திரத்துத் தனிக் குறில் குறிப்பின் கண்ணும் ஏவற்கண்ணும் நேரசையாம் என்ற வழி, அது இன்னவிடத்தன்றி ஆகா என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—"குறிப்பே ஏவல் தற்சுட்டு அல்வழி தனிக் குறில்" என்பது, குறிப்பின்கண்ணும், ஏவற்கண்ணும், தற்சுட்டின்

"நேர்நேர் நிரைநேராய் நேர்பு நிரைபடங்குஞ்
சீர்மே லசைபலவாய்ச் சேருங்கா—லீரியல்பிற்
குற்றிசைபோற் குற்றிகாங் கொண்டியற்ற நேர்நிரையாய்
முற்றி முடிந்து விடும்"

ன்னூர் பிறரும்.

॥ இனி, ஒருசார் வட நூல்வழித் தமிழாசிரியர்,

நேர்நிரை நேர்பு நிரைபென நான்கும்
* ஆடருடி வடிவாக விடிவா ருமூளர்.
" நேர்நிரை நேர்பு நிரைபென நான்கு
† மாடருடிப் போல ‡வொ நுவிர வெனிர"
" விரலிடை யிட்டன வசைநிரை நாலசை
விரல்வரை யிடையினு பான மில்லை"
" விரலிடை யிட்டன வாடரு வெடிவரி
னிரல்பட வெழுகி யலந பெறுமே"

ன்னூர் மதியுக்கவர்.

இனி, நேரசை நிரையசைகளைத் தனியசை இணையசை யென் ாருமூளர்; என்னை?

"தனியசை யென்ற விணையசை யென்ற
விரணடென மொழிமனு ரியல்புணர்ந் தோரே"

ன்னூர் காக்கை பாடினியார். (நு)

[நேரசை யிரண்டு யென்பது]

6. நெடில்குறில் தனியாய் நின்று மொற்றடித்து நடைபெறு நேரசை நால்வகை யாமே

ன்பது என்னுதலிற்று. வெளின் அதிகாரம் பாரித்த இரண்டசை யினுள்ளும், முதற்கண் நேரசையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—"நெடில் குறில் தனியாய் நின்றும்" என்பது, நெட்டெழுத்துத் தனியே நின்றும், குற்றெழுத்துத் தனியே நின்றும்; "ஒற்று அடித்தும்" என்பது, நெட்டெழுத்து ஒற்றடித்துத் தனியே நின்றும், குற்றெழுத்து ஒற்றடித்துத் தனியே நின்றும்;

---

* 'மேவ வோடிய விடிவாரு மூளர்' எனவும்,
'ஆட்டுரு வடிவாக விடிவாருமூளர்' எனவும் பாடமுண்டு.
† 'ஆட்டுருப்போல' எனவும் பாடம்.
‡ 'வெளிர் நேரே' என்னும் பாடம்.

"நடைபெறு நேரசை நால்வகை யானே" என்பது, நேரசை நான்கு வகையானும் நடைபெறும் என்றவாறு.

உதாரணம்:— ஆழிவெள்வேல். இதில், "ஆ" தனிநெடில் நேரசை; "ழி" தனிக்குறில் நேரசை; "வெள்" குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்த நேரசை; "வேல்" நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்த நேரசை; கோல், வேல், கண், கோழி, வேந்தன், காரி, சேந்தன், பெற்றான்வீடு என்றிவை பிறவு மன்ன.

உதாரணச் செய்யுள்:—

"ஆ ழி நன் மான் கொல் வல் லேற் றை"

"போ து சாந் தம் பொற் ப வேந் தி
ஆ தி நா தற் சேர் வோர்
சே ரா தி வா னத் துன் னு வோ ரே"

இவை நேரசை நான்கும் வந்த செய்யுள்; "நடைபெறும்" என்ற விதப்பால் ஒன்றரை மாத்திரை என்றோதப்பட்ட ஐகார ஔகாரக் குறுக்கமும் நேரசையாம்.

"நன்னுட் பூந்த பொன்னிணர் வேங்கை"
"தைவை போகிய கருங்காய் பிடியேய்ப்
நெய்கொள வொழுகிய பஞ்சவ ரீரெண்"
"ஔவை யென்று வேறெடுத் துரைக்கும்
தௌவை யென்றன் னெஞ்சே"
"பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீங்கி"

எனவும் கண்டு கொள்க. (சு)

[தனிக்குறில் நேரசையாகாத விடங்கள்]

7. குறிப்பே யேவற் றற்சுட் டல்வழி தனிக்குறின் மொழிமுதற் றனியசை யிலவே

என்பது ஏன்னுதலிற்றுவெனின், மேற்சூத்திரத்துத் தனிக் குறில் குறிப்பின் கண்ணும் ஏவற்கண்ணும் நேரசையாம் என்ற வழி, அது இன்னவிடத்தன்றி ஆகா என்பது உணர்த்துதல் நுத லிற்று.

இதன் பொருள்:—"குறிப்பே ஏவல் தற்சுட்டு அல்வழி தனிக் குறில்" என்பது, குறிப்பின்கண்ணும், ஏவற்கண்ணும், தற்சுட்டின்

ணண்ணும் அல்லாதவழி வந்த தனிக்குறில்; "மொழிமுதல் தனி அசை இலவே" என்பது, மொழிமுதற்கண் நின்று தனிக்குறில் நேரசை ஆதல் இல என்றவாறு. என்னை?

"தற்சுட் டேவல் குறிப்பிவை யல்வழி
முற்றுத் தனிக்குறின் முதலசை யாகா"

என்றார் பல்காயனார்.

உதாரணம்:—

"உண்ணு ணெளிநிரு ணெங்குபுகழ் செய்யான்
துன்னருங் கேளிர் துயர்கூரியான் கொன்னே
வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அஆ
இழந்தானென் றெண்ணப் படும்" (நாலடி)

இதனுள் அஆ என்புழிக் குறிப்பின்கண் வந்த தனிக்குறில் அகரம், மொழி முதற்கண் நின்று நேரசையாயிற்று. அஆ என்பது அறிவின்கட் குறிப்பு.

"வெறிகமழ் *தண்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப் பழிமுன்கை
அஉ அறியா வறிவி னிடைமகனே
ல் நோ அலையா நின்னுட்டை நீ"

இதனுள் 'நோ' என ஏவற்கண் தனிக்குறில் மொழிமுதற்கண் வந்து நேரசையாயிற்று. "நோ" என்றது ஒன்றைச்செய் என்றமை யான் ஏவல். "அ உ அறியா" எனத் தற்சுட்டின்கண் தனிக்குறின் மொழிமுதற்கண் நின்று நேரசையாயின. "அ உ அறியா" என்பதில் அகர உகரம் தன்னை உணர்த்திற்று; ஆகலால் தற்சுட்டு. "குறிப்பே" என ஏகாரம் மிகுத்துக் கூறிய அதனால், சுட்டின் கண்ணும் வினவின்கண்ணும் ஒரு சார்தனிக்குறில் மொழி முதற்கண்வந்து நேரசையாம்; என்னை?

"ஏவல் குறிப்பே தற்சுட் டல்வழி
யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா,
சுட்டினும் வினவினு முயிர்வரு காலை
யொட்டி வரூஉ மொருசாரு முளவே"

என்றார் மயேச்சுவரர்.

உதாரணம்:—

"அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எஎவனே வெல்லா ரிகல்"

இதனுள் முன்னைய மூன்றும் சுட்டு. "எஎவன்" என்பது வினா.

"குறிப்பே யேவற்றற்சுட்டு அசையிலவே" என்றதனானே மொழி முதல் என்பது பெறலாம்; என்னை?

"ஒற்றின் முகியுங் குறிப்பே யேவ
றற்சுட் டல்வழி முதறனி நேராம்"

என்றாராகலின். அவ்வாற்றலாற் பெறவைத்து மொழிமுதல் என்று விகற்பித்த வதனால், குறிப்பே யேவற்றற்சுட்டின் வந்த குற்றெழுத்து விட்டிசைப்பின் அல்லது மற்றொன்றனோடு இயைந்து இனியவாய் நடப்பினும் முதற்கண் நேரசையாகா; வரலாறு:—

"யரல வழள விடையின மெஞ்ஞ
மரபு பிழையாத வைப்பு"

"அமருந்து தாணை யதிகரதங் கொண்டு
யறியார்தங் கோவே யதிகாதங் கோடுவ
துமருந்து தூயனவே கொண்டு"

என்ற இவற்றுள், "யரல வழள" என்பன தற்சுட்டின் கண்ணும், "து" என்பது எவற்கண்ணும் வந்து விட்டிசையாது, மற்றொன்றனோடு இயைந்து இனியனவாய் நடத்தலின் நேரசையாகாது, நிரையசையாயின. "இலவே" என்னும் தேற்றேகார விதப்பினால் குறிப்பு ஏவல் தற்சுட்டின் கண் வந்த குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நிற்பின் மொழியிடையும் இறுதியும் நின்று நேரசையாம்.

உதாரணம்:—

"அ, இ, உ, எ ஒவ்வினை குறிய மற்றை
யேழ்நெட் டெழுத்தா நேரப் படுமே"

என மொழியிடையிலும் கடையிலும் குற்றெழுத்து தற்சுட்டுன்கண் வந்து நேரசையாயின. பிறவும் வந்த வழிக்கண்டு கொள்க. (எ)

[நிரையசை வகை எட்டு]

8. குறில்வினை குறினெடி தனித்து மொற்றடுத்தும் நெறிமையி னெல்காய் வருநிரை யசையே

இதன் பொருள்: — "குறில் இணை குறில்நெடில் தனித்தும்" என்பது, குறில் இரண்டு இணைந்தும், குறில்நெடில் இணைந்தும்; "ஒற்று அடுத்தும்" என்பது, குறில் இணை ஒற்றடுத்தும், குறில் நெடில் ஒற்றடுத்தும்; "நெறிமையின் நான்காய் வருங் நிரை அசையே" என்பது, நிரை அசை இந்த நான்கு முறைமையினும் வரும் என்றவாறு.

"தனித்தும்" என மிகுத்த அதனால், நிரைசைகட்கும், நிரையசை கட்கும் ஓதிய வழுத்துக்கள் மொழியாய் நிற்பினும், மொழிக்கு உறுப்பாய் நிற்பினும் கொள்ளப்படும். அவற்றுள் பொருள்பயந்து நிற்பன சிறப்பசை என்றும், மொழிக்கு உறுப்பாய் நிற்பன சிறப்பிலசை என்றும் வழங்கப்படும். இவ்விரண்டினுள்ளும் எட்டசையும் உறழப் பதினாறும். "நெறிமையின்" என்ற விதிப்பினால் நெடில் இரண்டு இணைந்தும், நெடில் குறில் இணைந்தும் நிரையசையாகா; என்னை?

"நெடிலொடு நெடிலு நெடிலொடு குறிலும்
இணையசை யாகுத லிலவென மொழிப"

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

உதாரணம்:—வெறி, சுரு, நிறம், விளாம் எனவரும். குறில் இரண்டு இணைந்த நிரையசை "வெறி"; குறில் நெடில் இணைந்த நிரை யசை "சுரு"; இருகுறிலிணைந்து ஒற்றடுத்த நிரையசை "நிறம்"; குறில் நெடில இணைந்து ஒற்றடுத்த நிரையசை "விளாம்"; பல, பலா, பலம், பலாம், எனவும்; முயல், பலா, மரு, கிழான் எனவும்; கழி, கனை, கடல், கடாம் எனவும்; கரி, பொருள், கடா, கடாம், எனவும் வரும்: பிறவும் அன்ன.

உதாரணச் செய்யுள்:—

"கடி யுலாய் நிமிர்ந்த கயங் குடை வரால்"
"அணி நிழ லசோ கமர்ந் தரு ணெறி நடாத் திய
மணி திக ழுவி ரொளி வர தணப்
பணி பவர் பவ நனி பரி சறுப் பவ ரே"

எனஇவை நிரையசை நான்கும் வந்த செய்புள். அல்லதூஉம்,

"நெடில் குறிறனியாய் நின்றுமொற் றடுத்துங்
குறிலிணை குறினெடி றனித்துமொற் றடுத்து
நடைபெறு மசைசேர் நிரையசை நாலிரண்டே"

என்றார் புல்காயனர்;

"குறிலே நெடிலே குறிலிணை குறினெடில்
ஒற்றெடு வருதலொடு மெய்ப்பட நாடி
நேரு நிரையு மென்றிசிற் பெயரே"

என்றார் தொல்காப்பியனர்;

"தனிநெடி றனிக்குறி லொற்றெடு வருதலென்
றங்கால் வகைத்தே நேரசை யென்ப"

"குறிலிணை குறினெடி லொற்றெடு வருதலென்
றங்கால் வகைத்தே நிரையசை யென்ப"

என்றார் நற்றத்தனர்;

"நேரங்கால் வகையு நெறியுறக் கிளப்பின்
நெடிலுங் குறிலுந் தனியே நிற்றலும்
அவற்றின் முன்ன ரொற்றெடு நிற்றலும்
இவைதா நேரசைக் கெழுத்தி னியல்பே"

"இணைக்குறில் குறினெடி லிணைந்து மொற்றடுத்தும்
நிலைக்குரி மரபி னிரையசைக் கெழுத்தே"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்;

"நெடிலுங் குறிலு மொற்றெடு வருதலுங்
கடிவரை யிலவே நேரசைத் தோற்றம்"

"குறிலு நெடிலுங் குறின்மு னிற்பவு
நெறியினெறி றடுத்து நிரையசை யாகும்"

என்றார் பிறைநெடுமுடிக் கறை மிடற்றரனுர் பெயர் மகிழ்ந்த பேரா சிரியனர்.

"தனிநெடி லாகியுந் தனிக்குறி லாகியு
மொற்றெடு வந்து நேரசை யாகும்"

"குறிலிணை யாகியுங் குறினெடி லாகியு
மொற்றெடு வந்து நிரையசை யாகும்"

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார். (அ)

[ஐகாரக்குறுக்கம் இரண்டினைந்து நிரையசையாவது]

9. ஈறு மிடையு மிணைந்து மிணையசை யாகு மையென்ப வறிந்திசி னோரே

என்பதென்னுதலிற்றோவெனின், ஐகாரக் குறுக்கம் இணையசையாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொழிப்பு:—சீர்க்கு இறுதியும இடையும்நின்ற ஐகாரம், ஐகாரத்தினோடு இணைந்து நிரையசையாகும் என்றவாறு.

"இணைந்தும்" என்ற உம்மையான், அல்வழி ஐகாரம் குற்றெழுத்தே போல நின்று பிறிதோர் எழுத்தினோடு இணைந்து நிரையசையாம். சீர் என்பதனை ஆற்றலாற் பெற்றது. அதனை அரிமா நோக்கெனினும், அதிகாரம் எனினும் அமையும். 'குற்றெழுத்தே போல' என்பது "விதப்புக்கிளவி வேண்டியது விளக்கும்" என்பதாகலானும், "குறுமை யெழுத்தினியல்பே யைகாரம், நெடுமையி னீங்கியக்கால்" என்றாராகலானும் சொல்லப்பட்டது. அந்தமு நடுவு நிரையசையாகும் எனவே, ஆதிக்கண்நின்ற ஐகாரம் நிரையசையாகா என்பது பெறப்பட்டது; என்னை?

"ஐயெ னெடிலுஞ்சீ ரோதி யொழித்தல
கெய்து மிணையசை யென்றிசி னோரே"

என்றார் காக்கை பாடினியார்;

"இடையுங் கடையு மிணையுமை யெழுத்தே"

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்;

"கடையு மிடையு மிணையுமை'யிரட்டியும்"

என்றார் அவிநயனார்.

உதாரணம்:—

"கெண்டையை வென்ற கிளரொளி யுண்கண்ணுள்
பண்டைய லல்லள் படி."

"கெண்டையை" என்புழிச் சீர்க்கடைக்கண் ஐகாரம் இரண்டினைந்து நிரையசை யாயிற்று.

"அன்னையையா னெவ தவமா லணியிழாய்
புன்னையையா னெவன் புலந்து"

இதனுள் "அன்னையை" "புன்னையை" என்னும் இரண்டிடத்தும் சீர்நடு ஐகாரம் இரண்டு இணைந்து நிரை யசையாயின.

"படுமழைத் தண்மலி வெற்ப னுறைபு
நெடுந்தகையைக் கண்டதா நாள்"

இதனுள் "படுமழை" "தண்மலி" என்பவற்றில் கடைக்கண் நின்ற ஐகாரம் குற்றெழுத்தோடு இணைந்து நிரையசை யாயிற்று.

"புன்னைப் பொழிலருகே போயினள் பூங்கொம்பர்
தன்னையரும் காணத் தளர்ந்து"

இதனுள் 'தன்னையரும்' என்புழிச்சீர் நடு ஐகாரம் குற்றெழுத்தினோடு கூடி நிரையசையாயிற்று.

"பையுண் மாலைப் பழவம் படரிய
நொதுமற் பிரிவா வல்"

இதனுள் "பையுண்" என்புழிச் சீர் முதற்கண் நின்ற ஐகாரம் நிரை யசையாகாதவாறு காண்க.

"நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுதி
யடைப்பையா/கோரு வெனலு - மடைப்பையான்
கொள்ளச் சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினு
மெள்ளா தியாங்கண் டிலம்"

இதனுள் "அடைப்பையா" என்புழிச் சீர் நடுஐகாரம் கெட்டெழுத்தினோடையைந்து நிரையசை யாயிற்று.

"மொழிபுணர்ந்த சீர்முதற்கண் மும்மூன்று மாவி
யிழிபு மிணையசையா மென்பர்— ஒழிவின்றித்
தேவைத்த தாகச் சிவணு முதற்குறிப்பே
யேவற்க ணின்று மெனல்"

"குறிப்பேயேவற்சுட்டு" என்னும் சூத்திரத்தினின்றும் "சீர் முதல்" என்று அதிகாரம் வருவித்து, "மொழி புணர்ந்த சீர்முதற்

கண் மும்மூன்றுமாவி யிழிபும் இணையசையாம்" என்று ஐகாரக் குறுக்கம் பிறிதொன்ற னெடிணைந்தும், ஐகாரத்தினெடிணைந்தும் நிரையசையாம் என்று கூட்டிப்பொருள் உரைக்கப்படும்; என்னை?

"வேண்டியது நிறுவி வேண்டாப் பொருள்விலக்கு
மாண்பினதாய் நிற்பதா நூல்"

என்பதாகலான்.

வரலாறு:—"பூந்தாமரை" யென்னும் பாட்டினுள்,

"புகழ்தலானுப்பெரு வண்மையனே"' எனவும்,

"வண்கொன் றையைமருட்டும் வண்டார் குழன் மடவாள்
கண்கெண் டையைமருட்டுங் காண்" எனவும்

வருதல் கண்டுகொள்க.

"வழுக்கி னியல்வகையின் வாய்மையால் வேறு
யிழுக்கி னேறும்பொழுக்கே போலு—மெழுத்தி
னிசைத்தோடார்ச்சி மாலையை யெண்முறையாற் கண்டித்
தசைத்திசைய வைப்ப தசை"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (கூ)

அசையோத்து முற்றியது.

ஈ. சீரோத்து

[சீர்களது பெயர் வேறுபாடு]

10. *இயற்சீ ருரிச்சீர் பொதுச்சி ரென்று
மயக்கற வகுத்த சீர்மூன் றாகும்.

இவ்வோத்து அசையினுற் சீராமாறு உணர்த்திற்று; ஆகலாம் சீரோத்து என்னும் பெயர்த்து.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றே வெனின், அசைகளாலாகிய சீர்களது வேறுபாடும் அவற்றதெண்ணு முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'இயற்சீர் உரிச்சீர் பொதுச்சீர்' என்று என்பது, இயற்சீரும், உரிச்சீரும், பொதுச்சீரும் என்று; 'மயக்கற

---

*"ஈரசை நாற்சீ ராகவற் குரியவெண் பாவினவாம்
நேரசை யாலிற்ற மூவசைச் சீர்களை யாலிறுப
வாரசை மென்மூலே மாதே வகுத்தவஞ் சிக்குரிச்சீர்
ஓரசை யேயின்றுஞ் சீரும் பொதுவொரு நாலசையே"

என்பது யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இயற்சீரை, முதற்சீரெனவும், உரிச்சீரை இடைச்சீரெனவும், பொதுச்சீரைக் கடைச்சீரெனவும் வழங்குவர் வீரசோழிய நூலுடையார்; என்னை ?

குறிலு நெடிலு மெனுமிவை நேரசை; குற்றெழுத்துப்
பெறின்மு னிவையே நிரையசை யாம்;பிழைப் பில்லபின்பொற்
றிறினும் அசையிரண் டொன்றின்மூற்சீர்மூவசை யொன்றிநே
ரிறுவதிடைச்சீர் நிரையிறிற் பிற்சீ ரெனவியம்பே (வீரசோழியம்-யாப்பு-1.)

கருவிளங் கூவிளந் தேமா புளிமா வெனக்கலந்து
மருவிய நான்கு முதற்சீர் களாமற் றவற்றினந்தத்
தருவமாங் காய்வரி ஞமிடைச் சிரொண் கனிவருமேற்
செருவமர் வேற்கண்ணி ஞய்கடைச் சீரெனத் தேர்ந்தறியே
(வீரசோழியம்-யாப்பு-2.)

என்றுராகலின்.

வகுத்த சீர் மூன்றுகும்' என்பது, ஐயமற வகுக்கப்பட்ட சீர் மூன்று வகைப்படும் என்றவாறு.

இவை யிம்முறையே வைத்த காரணம் என்னையோவெனின், **இயற்சீர்** எல்லாச்செய்யுளுள்ளும் இயன்று இனிது நடத்தலிற் சிறப் புடைத்தென்று முன் வைக்கப்பட்டது; என்னை? "சிறப்புடைப் பொருளை முந்துறக் கிளத்தல்" என்பது தந்திர உத்தியாகலின். **உரிச்சீர்** எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் வருமெனினும் வெண்பாவிற்கும், வஞ்சிப்பாவிற்கும் உரிமை பூண்டு நிற்றலின் இடைக்கண் வைக்கப் பட்டது. **பொதுச்சீர்** அருகியன்றி வாராமையிற் கடைக்கண் வைக் கப்பட்டது. அல்லதூஉம் இரண்டு மூன்று நான்கு என்னும் அசை களான் ஆக்கப்படுதலின் எண்ணின் முறையே வைத்ததூஉமாம். என்னை?

> "இயற்சீ ருரிச்சீர் பொதுச் சீரென்னு
> நிகழ்ச்சிய வென்ப நின்ற மூன்றும்"

என்றார் மேலைச்சுவரர். சீர் மூன்றுகு மென்றதனானும், குறித்த பொருளைக்கொண்டு நிற்கும். "**மயக்கற வகுத்த**" என்ற மிகையால் நேரசையும் நிரையசையும், நேர்பசையும் நிரைபசையும் என நான் கானவசையும் வேண்டினர் தொல்காப்பியர் முதலிய ஒருசாரா சிரியர்: நேர்பசை நிரைபசை வேண்டாது, நேரசை நிரையசை வேண்டி நாலசைப் பொதுச்சீர் வேண்டினர் காக்கைபாடினியார் முதலிய ஒரு சாராசிரியர்: நேர், நிரை, நேர்பு, நிரைபு என்னும் நாலசையும் நாலசைப்பொதுச்சீரும் வேண்டினர் பல்காயனர் முத லிய ஒருசாராசிரியர்: இந் நாலுடையார் நேர்பசையும் நிரைபசையும் வேண்டாது, நாலசைப் பொதுச்சீரும் வேண்டாமே நடப்பதோர் உபாயம் கண்டாரேனும் முதனூலின் வழிநில்லாது தமது மதம் படுத்துச் சொன்னரென்னும் பாதுகாவலினுக்கையும்,

> "உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
> கூம்பலு மில்ல தறிவு"

என்பதாகலானும், அவ்வாறு உரைப்பின் உணர்வினோர்க் கல்லது அறிவரிதாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலிய தொல்லாசிரி யர்தம் மதம்பற்றி யீண்டு நாலசைச்சீர் எடுத்தோதினர் என்பதறி

வித்தற் கெனக்கொள்க. நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடத்தும் உபாயம் போக்கிக் கூறுதும். அல்லதூஉம் சீர்வயிற் பொருள் பயந்து நிற்பனவற்றைச் சிறப்புடைச் சீரென்றும், *வகையுளி சேர்ந்து நிற்பனவற்றைச் சிறப்பில் சீரென்றும் சொல்வரென்ப தறிவித்தற்கும் வேண்டப்பட்டது; "விதப்புக் கிளவிவேண்டியது விளக்கும்" என்பதாகலின்.

"குற்றுகர மொற்றுக்கிக் கூன்வருத்துச் சிந்தியற்மி
மற்றை நெடிலும் வகையுளியுஞ்—சொற்றதன்மேல்
மேலசைச்சீர் நாட்டி யளபெடையை யீறழித்தா
னாலசைச்சீர்க் கில்லை நடை"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (கo)

[இயற்சீரின் திறமும் தொகையும் உணர்த்துவது]

11. ஈரசை கூடிய சீரியற் சீரவை
யீரிரண் டென்ப வியல்புணர்ந் தோரே.

இஃது எண்ணுதலிற்றீறு வெனின், மேலதிகாரம் பாரித்த முறையானே மூவகைச் சீருள்ளும் முதற்கண் இயற்சீராமாறும் அவற்றதெண்ணும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'ஈர் அசை கூடிய சீர் இயற்சீர்' என்பது, இரண்டசை இணைந்து நின்றது இயற்சீர் எனப்படும்; 'அவை யீரிரண்டு' என்பது, அவை நான்கு திறத்தன; 'என்ப இயல்பு உணர்ந்தோரே' என்பது என்பர் நூன்முறைமையினை அறிந்தோர் என்றவாறு.

அவை, நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை என்பன; என்னை?

"நேர்நேர் நிரைநேர் நிரைநிரை நேர்நிரையென்
றீரிரண் டென்ப வியற்சீர்த் தோற்றம்"

என்றாகலின்.

* வகையுளி = பிரிதலுள்ளது; வகை = பிரிவு.

உதாரணம்:—

நேர் நேர்	நிரை நேர்	நிரை நிரை	நேர் நிரை	
தே மா	புளி மா	கரு விளம்	கூ விளம்	எனவும்,
தே மா	புளி மா	கண விரி	பா திரி	எனவும்,
பூ மா	மலர் பூ	மலர் மழை	பூ மழை	எனவும்,
இம் மா	எழி னி	இனி மொழி	இன் மொழி	எனவும்,
சாந் தம் வேங் கை }	அரி மா	வலம் புரி	சந் தனம்	எனவும்,
கா சு	பிறப் பு	வரி வளை	நூ புரம்	எனவும்

வரும். பிறவுமன்ன. அவற்றிற்குச் செய்யுள் :—

தேமா	புளிமா	தேமா	கருவிளம்
"குன்றக்	குறவன்	காதன்	மடமகள்
கருவிளம்	**புளிமா**	**புளிமா**	**கூவிளம்**
வரையர	மகளிர்	புரையுஞ்	சாயல
தேமா	**கருவிளம்**	**புளிமா**	
ஓய	ளரும்பிய	முலையள்	
தேமா	**கூவிளம்**	**கூவிளம்**	**புளிமா**
செய்ய	வாயினள்	மார்பினள்	சுணங்கே"
தேமா	**புளிமா**	**கூவிளம்**	**கருவிளம்**
"சீயஞ்	சுமந்த	மாசறு	மணிபூண
தேமா	**புளிமா**	**கூவிளம்**	
மேய	வருவோன்	சேவடி	
தேமா	**தேமா**	**கூவிளம்**	**புளிமா**
வாயின்	வாழ்த்த	வாலை	கெளிதே

என இவற்றுள் இயற்சீர் நான்கும் வந்தன. இயற்சீர் பிறிதாகாது எல்லாப் பொருண்மேலும் சொல்லப்படும் சிறப்புடைமையானும் *முதற்பா இரண்டினுள்ளும் பெரும்பான்மையின்று இனிது நடத்தலானும் இயற்சீர் என்பது காரணக்குறி.†

---

*முதற்பா இரண்டென்பது வெண்பாவினையும் ஆசிரியப்பாவினையுமென்க.

† "இயற்சீர் 1.கூரியது 2.கணையது காரணமாகப் பெற்றபெயர். 1.அரிதி

ஓரோ அசையினு லாகிய வீரசைச்
சீரியற் சிறெனப் படுமே

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"கூடிய" என்ற மிகையால் இயற்சீரை ஆசிரிய வுரிச்சீர் என்று வழங்குவாரும் உளர்; என்னை?

"இயற்சீ ரெல்லா மாசிரிய வுரிச்சீர்"

என்றார் காக்கைபாடினியார். (கக)

[உரிச்சீர் ன்றிறமும் தொகையும் உணர்த்துவது]

12. மூவசைச் சீருரிச் சீரிரு *நான்கினும்
நேரிறு நான்கும் வெள்ளை யல்லன
பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட் டனவே

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின் உரிச்சீர் ஆமாறும் அவற்றதெண்ணும், பெயர் வேறுபாடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:— 'மூவசைச்சீர் உரிச்சீர் இருநான்கினும்,' என்பது மூன்றசையானாகிய சீர் உரிச்சீர், அஃது எட்டுவகைப்படும்; அவற்றுள்; 'நேர் இருநான்கும் வெள்ளை' என்பது, நேரசை இறுதியாகிய நான்கு சீரும் வெண்பாவுரிச்சீர் (அல்லது காய்ச்சீர்) எனப்படும்; 'அல்லன பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட்டனவே' என்பது அஃதல்லனவாகிய நிரையசை இறுதியான நான்கு சீரும் பாவினுள் வஞ்சிப்பாவின் பகுதியாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் (அல்லது கனிச்சீர்) எனப்படும் என்றவாறு.

"**பாவினுள் வஞ்சியின் பாற்பட்டனவே**" என்ற சிறப்பால் வஞ்சியுரிச்சீர் பிறசெய்யுளுள்வரினும் வஞ்சிப்பாவினுட்போல் இனிது நடவாதென்க.

"இயற்சீ ரிறுதிமு னேரவ ணிற்பின்" எனவும் பிறண்டும் (தொல் காப்பியர்) ஆளப. 2.குணம், இயற்சீராகலானும், நான்கு பாவிற்கும் இயன்று வருதலானும் குணம் காரணமாயிற்று. இயல்புவகையான் ஒரோ ஒன்றுகி ன்ற சொற்கள் வருதல் பெரும்பான்மையாகலானும், நான்கு பாவிற்கும் பொதுவாகி இயன்று வருதலானும், இயலசையான்வரும் ஈரசைச்சீராகலானும் இவற்றை ஒரு பாவிற்கும் உரிமை கூறுதல் அரிதாகலானும் இவற்றை இயற்சீரென்றான்" என்பர் பேராசிரியர்.

* 'நான்கனுள்' என்னும் பாடம்.

உதாரணம்:—

1 நேர் நேர் நேர் 2நிரை நேர் நேர் 3 நிரை நிரை நேர் 4நேர் நிரை நேர்
தேமாங் காய் புளிமாங் காய் கருவிளங் காய் கூவிளங் காய்
எனவும்,

பூவா மா விரிபூ மா நறுவடி மா பூவிரி மா
எனவும்,

பொன்னைக் கும், பொருளாக் கும், பொருள் பெருக் கும்,
பொன் பெருக்கும் எனவும்,

தென் மேற் கு, வட மேற் கு, வட கிழக் கு, தென் கிழக்கு
எனவும்,

செவ்வெண் மேருள், வவ்வெண் மேருள், வவ்வே கெழு தோள்,
வேய்கெழுதோள் எனவும்

பலவும். பிறவுமன்ன. அவற்றிற்குச் செய்யுள் :—

1தேமாங் காய் 3கருவிளங் காய
"பொன்னை மார் பிற் புனை கழற் காற் கிள்ளிபோர்
தேமாங் காய் 4கூவிளங் காய்
உன்னே னென்ன மூழலக் கை பற்றினேற் கன்னே
2 புளிமாங் காய் தேமாங் காய
மனனே டு வாயெல்லா மல்குநீர்க் கோழிப்
புளிமாங் காய்
புனனாடன் பேரேர வரும்."

1தேமாங் காய 4கூவிளங் காய் 3கருவிளங் காய
"வான்மேயும் பொன்னெயிலான் வண்டார் மலரடிக் கீழ்த்
1. புளிமாங் காய்
தேன்மேய் மலர்பெய்மின் சென்று"

என இவற்றுள் வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கும் வந்தன.

நேர் நேர் நிரை 2நிரை நேர் நிரை 3நிரை நிரை நிரை 4நேர் நிரை நிரை
தேமாங் கனி புளிமாங் கனி கருவிளங் கனி கூவிளங் கனி
எனவும்,

மாவாழ் சுரம் புலிவாழ் சுரம் புலிபடு சுரம் மாபடு சுரம்
எனவும்,

பூவாழ் பதி கிருவாழ் பதி கிருவறை பதி பூவறை பதி
எனவும்,

மீன் வாழ் துறை, சுற வாழ் துறை, சுற மறி துறை, மீன் மறி துறை எனவும்,
பூண் மென் முலை, புணர் மென் முலை, வள ரிள முலை, பூ ணிள முலை எனவும்
வரும். பிறவுமன்ன. அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

3. கரு வினம் கனி
சுற மறி வன துறை யெல் லாம்

2. புனி மாங் கனி
இற வீன் பன, இல் லெல் லாம்

4. கூ வினம் கனி
மீன் றிரி வன கிடங் கெல் லாம்

1. தே மாங் கனி
தேன் றுழ் வன பொழி லெல் லாம்

எனவாங்கு,

தண்பணை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு *செங்கோன் மன்ன னூரே.

1. தே மாங் கனி
தா ளோங் கிய

தே மாங் கனி
தண் பிண் டியி

4. கூ வினங் கனி
ணெண் மலர் விரி

தரு நிழற் கீழ்ச்

2. புனி மாங்கனி
சுடர் பொன் னெயி

னனர் நடு வ

3. கருவினங்கனி
ணரி யணை மிசை

கருவினங்கனி
யினி தமர்ந் தனை

அதனால்,

பெருந்தகை யண்ணனிற் பரசுதுங்
கிருந்திய சிவகதி சேர்கயா மெனவே.

1. தே மாங் கனி
பூந் தா மரைப்

4. கூவினங்கனி
போ தல மரத்

கூ வினங் கனி
தேம் புன லிடை

கூவினங்கனி
மீன் றிரி தரு

3. கரு வினங் கனி
வள வயலி டைக்

கரு வினங் கனி
கள வயின் மகிழ்

U. V. S. IYER LIBRARY 22107

*'நெடுமதின் மன்ன னூரே' என்றும் பாடம்.

2. புளி மாங் கனி	கரு விளங் கனி
விணைக் கம் பலே	மணைச் சிலம் பவும்
கரு விளங் கனி	கரு விளங் கனி
மணைச் சிலம் பிய	மண முரை சொலி
புளி மாங் கனி	புளி மாங் கனி
வயற் கம் பலைக்	கய லார்ப் பவும்

நாளும்,

மகிழு மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லானுப் பெருவண் மையனே.

எனவும் கொள்க.

இச்சூத்திரம் மொழிமாற்று. எங்ஙனமெனின்,

மூவசைச் சீருரிச் சீரிரு நான்கினு
ணேரிறு நான்கும் வெண்பா வுரிச்சீர்
நிரையிறு நான்கும் வஞ்சி யுரிச்சீர்

என்றுராகலின்.

"இயற்சீ ரிறுதிமு னேர வணிற்பி
னுரிச்சீர் வெண்பா வாகு மென்ப"

எனத் தொல்காப்பியனுர், "வெண்பா வுரிச்சீர்" என்றதனை மொழி மாற்றி "உரிச்சீர் வெண்பா" என்றார்; அதுபோலக் கொள்க. நேரீறுகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் பெரும்பான்மையும் வெண்பா வுக்கே உரிமைபூண்டு நிற்றலின் வெண்பா வுரிச்சீர் என்பதூஉங் காரணக்குறி; நிரையீறுகிய மூவசைச்சீர் நான்கும் பெரும்பான் மையும் வஞ்சிப்பாவிற்கே யுரிமை பூண்டமையின், வஞ்சியுரிச்சீர் என்பதூஉங் காரணக்குறி; என்னை?

"மூவசை யான்முடி வெய்திய வெட்டினு
*ளந்தந் தனிச்சீர் நான்கசை வெள்ளை
அல்லன, வஞ்சிக் கிழமை வகைப்பட் டனவே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்;

---

* 'அந்தந் தனியசை வெள்ளை யல்லன
வஞ்சிக் கிழமை வகைப்பட் டனவே எனவும் பாடம்.

"ஈரசை யாகிய மூவசைச் சீர்தான்
நேரிறின் வெள்ளை நிரையிறின் வஞ்சி"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்;

"ஈரசைச் சீர்தான் கியற்சீர் மூவசையின்
இயற்சீ ரெட்டி னு ளல்லன விரண்டு
நேரிறின் வெள்ளை நிரையிறின் வஞ்சி"

என்றார் அவிநயனர். (கூ)

13. நால்சைச் சீர்பொதுச் சீர்பதி னுறே

என்பது என்னுதலிற்றாவெனின், நிறுத்தமுறையானே பொதுச் சீராமாறும், அவற்றதெண்ணும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—'நால் அசைச்சீர் பொதுச்சீர் 'என்பது நால் அசையானகிய சீர் பொதுச்சீர் எனப்படும்; 'பதினுறே' என்பது, அவைதாம் பதினாறு நிறத்தனவாம் என்றவாறு.

அவற்றுள் நேர் இறுதி எட்டும் நிரை யிறுதி எட்டுமாம் என்ற வாறு. ஈரசைச்சீர் பின் முன்னுக வைத்து உறழ்ந்து மாறியக்கால் நாலசைச்சீர் பதினாறும்; என்னை?

"ஈரசைச்சீர் பின்முன் னுவைத்துறழ்ந்து
மாறியக்கா லுலசைச் சீர்பதி னுறும்"

என்றார் அவிநயனர்.

அவற்றிற்கு வாய்பாடு:—

தேமாந் தண் ணிழல்	புளி மாந் தண் ணிழல்
தே மாந் தண் பூ	புளி மாந் தண் பூ
தே மா நறும் பூ	புளி மா நறும் பூ
தே மா நறு நிழல்	புளி மா நறு நிழல்

எனக்கொள்க.

"தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளமென்
றுமா றறிந்தவற்றி னந்தத்து—நாமாண்பிற்
றண்ணிழ றண்பூ நறும்பூ நறுநிழலு
நண்ணுவிக்க நாலசைச்சீ ராம்"

இதன்வழியே ஓட்டுக.

"வாய்க்காலும் வாய்த்தலையு மாண்ட தலைவாயு
நீக்காப் பெருந்துறையு முன்னிநீ இக்—காக்கு
மறிவுவாழ் வென்ப திடையா முதற்கட்
சுறமுமிப்பி னுலகைச்சீர்ச் சொல்" எனவும்,

"ஆர முறுவ லணிவட மேகலையென்
நீரிரண்டும் வைத்தெண் ணிடையாரச்—சேர்வித்து
முத்து மணியு முதல்வைப்ப நாலசைச்சீர்
பத்து மிருமூன்றும் படும்" எனவும்

நாலசைச்சீர்க்கு வாய்பாடு கூறினர் பிறரும்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"அங் கண் வானத் தமரர சரும்
வெங் களி யா னை வேல் வேந் தரும்
வடி வார் கூந் தன் மங் கை யரும்
கடி மல ரேந் திக் கதழ்ந் திறைஞ் சச்
சிங் கஞ் சுமந் த மணி யணை மிசைக்
கொங் கவி ரசோ கின் *கொழு நிழற் கீழ்ச்
செழு நீர்ப் பவ ளத் திரள் காம் பின்
முழு மதி புரை யு முக் குடை நிழல்
வெங் கண் வினைப் பகை விளி வெய் தப்
பொன் புனை நெடு மதில் புடை வளைப் ப
வனந் தச துட் டய மவை யெய் த
நனந் தலை யுல குடை நவை நீங் க
மந் த மா ருத மருங் கசைப் ப
வந் தர தந் துபி நின் றியம் ப
விலங் கு சா மரை யெழுந் தல மர
நலங் கிளர் பூ மழை நனி சொரி தர

இனிதிருந்
தருணெறி நடாத்திய வாதிதன்
திருவடி பரவுதலுஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே"

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் நாலசைச்சீர் பதினறும் முதற் கண் வந்தன. இவை பதினறும் சிறப்பின்மையிற் போதுச்சீர் என்

*'குளிர் நிழற் கீழ்' என்றும் பாடம்.

பது காரணக்குறி. பொதுச்சீர் சிறப்பின்மையைச் சொல்லுமோ எனின், சொல்லும்; என்னை?

"புலமிக் கவரைப் புலமை தெரிதல்
புலமிக்க வர்க்கே புலனு—நலமிக்க
பூம்புன லூர பொதுமக்கட் காகாவாம
பாம்பறியும் பாம்பினது கால்" பழமொழி 4

இதனுள் பொதுவைச் சிறப்பின்மைக்கட் புணர்த்தார் சான்றோராகலின். பிறரும் நாலசைச்சீர் எடுத்தோதினர்; என்னை?

"அசையே யிரண்டு மூன்றுந் தத்தமி
லிசைய வருவன சிறனெப் படுமே"
"ஈரிரண் டாகியு மொரோவிடத் தியலும்"
"நாலசை யானு நடைபெறு மோரசைச்
சீர்நிலை பெய்தலுஞ் சிலவிடத் துளவே"
"நாலசைச் சீரு மொரோவிடத் தியலும்
பாவொடு பாவினம் பயிற லின்றி"

என்றார் பல்காயனார். (கூ)

[ஓரசைச்சீரின் பெயரும் வகையு முணர்த்துவது]

14. ஓரசைச் சீருமஃ தோரிரு வகைத்தே

என்பது என்னுதலிற்றெனின், ஓரசையினை ஆகிய சீரும் பொதுச்சீர் என்று வையுவித்தலும், அவற்ற தெண்ணும் உணர்த்து

இதன் பொருள்:—'ஓர் அசைச்சீரும் அஃது' என்பது, ஓர் அசையினை ஆகிய சீரும் அஃது என்று மாட்டெறிந்தமையிற் பொதுச்சீராம்; 'ஓர் இருவகைத்தே' என்பது, அது நேரசைச்சீரும், நிரையசைச்சீரும் என இரண்டு வகைப்படும் என்றவாறு.

உதாரணம், நாள் மலர் என்பன. வெண்பாவின் இறுதியோசையூட்டற் பொருட்டு இவை ஓரசைச் சீருக்கு உதாரணம் உரைத்தது.

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்" (திரு)

" நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்"

என இவற்றுள் 'நீர்' என நேரசையும், 'இலர்' என நிரையசையும் வந்தவாறு காண்க.

" இசைநிலை நிறைய நிற்குவ வாயின்
அசைநிலை வரையார் சிறுநிலை பெறுநிலை"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

" நேர்நிரை வரினே சிறுநிலை யெய்தும்
பாவொடு பிறவு மாகு மொரோவழி"

என்றார் அவிநயனார்.

" நேரு நிரையுஞ் சிறாய் வருதலுஞ்
சீருந் தளையுஞ் சிதைவழிக் கொளலும்
யாவரு முணர்வர் யாவகைப் பாவினும்"

என்றார் மயிச்சுவரர். (கச)

[ழ்ப் கூறப்பட்ட சீர்கள் செய்யுளகத்து நிற்கும் முறைமை]

15. விரவியு மருகியும் வேறு மொரோவழி மருவியும் பெருதும் வழங்குமன் னவையே

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின் அச்சீர் செய்யுளகத்து நிற்கும் முறைமை யுணர்த்துதலுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'விரவியும்' என்பது, இயற்சீரும் உரிச்சீரும் செய்யுளகத்து மயங்கியும் வரும்; 'அருகியும்' என்பது பொதுச்சீர் அருகியும் வரும்; 'வேறும்' என்பது, இயற்சீரும் உரிச்சீரும் வேறு வேறேயாயும் செய்யுளகத்து வரும்; 'ஒரோவழி மருவியும்' என்பது, நிரையீறாகிய காலசைப் பொதுச் சீரெட்டும் வஞ்சிப்பாவினுள்ளே வரும்; 'பெருது' என்பது, வஞ்சுரிச் சீர் வெண்பாவினுள் வரப்பெறு; நேர் ஈறாகிய தேமா, புளிமா என்னும் இரண்டு இயற்சீரும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினும், தாவுதாழிசைகளுள்ளும் வரப்பெறு; வஞ்சியுள்ளும் இறுதிக் கட்பெரும்பான்மையும் வரப்பெறு; 'வழங்கு மன்னவையே' என்பது, அவ்வாற்றால் நடைபெறும், முன் கூறப்பட்ட சீர்க ளென்றவாறு.

விரவியு மருகியும் வேறு மொரோவழி
மருவியும் பெருது வழங்குமன் னவையே

என்றதல்லது இயற்சீரும் உரிச்சீரும் விரவியும் வரும்; பொதுச் சீர் அருகியும் வரும்; இயற்சீரும உரிச்சீரும் வேறுவேறுகியும் வரும்; நிரையீறாகிய நாலசைப் பொதுச்சீர் வஞ்சியுள்ளே வரும்; வஞ்சி யுரிச்சீர் வெண்பாவினுள வரபபெரு; நேரீற்றியற்சீர் ஒத்தாழி சைக் கலிப்பாவுள்ளும், வஞ்சிப்பாவின் இறுதியும வரப்பெரு என்று இவ்வாறு கூறிற்றிலரேனும, உரையிற் கோடல் என்னும் தந்திர வுத்தியானும், பிறநூன் முடிந்தது தானுடம்பிதை லென்பதனாலும் இவ்வாறு உரைக்கப்பட்டது. "அரையளவு குறுகன் மகர முடைத்தே" எனத் தொல்காபபியத்துள் இன்னவிடத்துக் குறுகும் என்று யாப்பறுத்துக் கூறிற்றிலரேனும் உரையிற் கோடலென்னும் உத்தியைப்பற்றி வகரத்தின் பின் மகரம் குறுகும் என்று விருத்தி யுள் விளங்கக்கூறினர். அதுபோலக் கொள்க.

இது பொருந்தாது; என்னை ? "வகரமியையின் மகரமுங் குறு கும்" என்று பாக்கிச் சொன்னராகலானும், அவினயத்துள்ளும், "முதலிடை நினிகாப் பல்லிதழ் மூக்கின், வன்மை முதலா மும் மையும் பிறக்கும" எனப் பொதுவகையாற் கூறி, இன்னவிடத்து இன்ன எழுத்துப் பிறக்கும் என்று கணக்கியலுள் புறநடை யெடுத் தோதினா அவினயனராகலானும, இந் நூலுடையாரும் *"மாஞ்சீர் கலியுட்புகா" எனவும்,

"நாலசைச்சீர் வெண்பாவி னண்ணு வயற்பாவி
னாலசைச்சீர் நேரீற்று நாலிரண்டா—நாலசைச்சீர்
ஈறுநிரை சேரி னிருநான்கும் வஞ்சிக்கே
கூறினர் தொல்லோர் குயித்து"

என்னும் புறநடையானும, பிறவாற்றானும் விளங்கக்கூறினராக லானென்க. இனிப் பிறதானுட் கூறுமாறு:—

*மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவில் விளக்கனிவர்
தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாதவெல்லாங்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தளையுமஃ தேவெண்டீத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகிற் புல்லா தயற்றளை பூங்கொடியே. (யாப்பருங்கலக் காரிகை-38)

"இயற்சீ ருரிச்சீ ரெனுமிரு சீரும்
மயக்க முண்மையி னில்வகைப் பாவு
மினத்தின் மூன்று மினிதி னாகும்"

"உரிச்சீர் விரவ லாயு மியற்சீர்
நடக்குன வாசிரி யத்தொடு வெள்ளை
அந்தக் கனியா வியற்சீர் கலியொடு
வஞ்சி மருங்கின் மயங்குத லிலதே"

"நாலசை யானடை பெற்றன வஞ்சியு
ளீரொன் றிணைதலு மேனுழி யொன்றுசென்
றந்த மிணையசை வந்தன கூடிய
வஞ்சிக் குரைத்தன வாதலு
மாகுன வென்ப வறிந்திசி னோரே"

என்னூர் காக்கை பாடினியார்.

"நேரீற் றியற்சீர் கலிவயி னிலதே
வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி யினிலவே"

என்னூர் நற்றத்தனார்.

"ஓசையி னென்றி வரினும் வெண்சீரு
மாசிரிய வடியுட் குறுகு மென்ப"
"அதனுட் டன்சீர் வெண்சீ ரொருங்கு
புகலிற் கலியுட் பொருந்து மென்ப"
"வஞ்சியு ளாயி னெஞ்சுத லிலதே"
"இயற்சீ ரிறுதி நேருற்ற காலை
வஞ்சி புள்ளும் வந்த தாகா
வாயினு மொரோவிடத் தாகு மென்ப"

என்னூர் பல்காயனார்;

"கலித்தளை யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே"

"வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி யில்லா"

என்னூர் தொல்காப்பியனார்;

"உரிமை யியற்சீர் மயங்கியும் *பானுன்
கிருமை வேறியல் வெண்பா வாகியும்
வருமெனும் வஞ்சிக் கலியினே ரிற்ற
வியற்சீ ராகா வென்மனூர் புலவர்"

"நிரையிறு நாலசை வஞ்சி யுள்ளால்
விரவினு நேரீற் றல்லவை யியலா"

என்றூர் அவிநயனூர்;

"நேரீற் றியற்சீர் கலிவயிற் சேரா
நிரையி னின்ற நாலசை யெல்லாம்
வரைதல் வேண்டும் வஞ்சியில் வழியே"

என்றூர் மயேச்சுவரனூர்.

இவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து" (திறன்)

என இக்குறள் வெண்பாவினுள் இயற்சீரும் உரிச்சீரும்விரவிவந்தன.

"கொங்குதேர் வாழ்க்கை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலி
னறியவு முளவோ நீயறியும் பூவே" (குறுந். 2)

இவ்வாசிரியத்துள் இயற்சீரும் உரிச்சீரும் விரவிவந்தன.

"அடல் வணங்கு கழற்செவ்வே ணணங்குதார்ச் செம்பியன்றன்
கெடலருங் கிளர்வேங்கை யெழுதித்தம் முயிரோம்பா
உடல்சமத் தருத்தெழுந்த வொண்ணுதை பல்லரசர்
கடகஞ்சேர் திரண்முன்கை கயிற்றூடும் வைகினவே"

இக்கலியடியுள் இயற்சீரும் உரிச்சீரும் விரவிவந்தன.

"தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயிற் பெடைமெலிவினைக்

---

*'பதினுன்கு' என்றும் பாடம்.

கண்டெழுந் தளருஞ்சிறகிற்
சென்றணைந்து சேவலாற்றுஞ்
செழுநீர்க்
கழனி யூரன் கேண்மை
மகிழ்நறுங் கூந்தற் கலரா னுதே''

இவ்வஞ்சியுள் இயற்சீரும் உரிச்சீரும் மயங்கிவந்தன.

''அலரிநாறு துவர்வாய் *மதர்த்த நோக்கி
னன்னுத லரிவை'' எனவும்,

''இன்னுயிர் தாங்கு மதுகை யோனே'' எனவும்,

''அந்தண் சாந்தமா டகின்மரந் தொலைச்சிச்
செந்து சிதையா தழுத செங்குரற்
சிறுதினைப் படுகிளி நம்மொடு கடியு
நெடுவரை நாடர்க்கு நேர்ந்தனர் நமரே'' எனவும்

இவ்வா சிரியத்துள் நாலசைச்சீர் வந்தது.

'திரைந்துதிரைந்து திரைவரத் திரண்முத்தங் கரை†வாங்கி
நிரைந்துநிரைந்து சிறுதுழைச்சியர் நெடுங்கானல் விளையாடவும்
கண்டல்வண்டற் கழிபிணங்கிக் கருநீல மதுவீழவும்
கொண்டலெண்ட மணற்குன்றிற் பண்ணையாயங் குடிகெழுவவும்
போதணிந்தபொழிற்புன்னைப் பராரைப்பெண்ணைப் படுதுறையெம்
தூதணிந்த வண்டுண்கண்ணித் துறைவனெங்க ணிறைவனே''

இக்கலியடியினுலசைப் பொதுச்சீர் வந்தது.

''செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி
யங்கணீலத் தலரருந்திப்
பொழிற்காஞ்சி நிழற்றுயிலுஞ்
செழுநீர்,
நல்வயற் கழனி யூரன்
புகழ்த லானைப் பெருவண் மையனே''

இவ்வஞ்சியடியுள் நாலசைச்சீர் வந்தன.

---

* 'மாத்தாள்' எனவும் பாடம்.

† 'யரங்கின்' என்றும் பாடம்.

" இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்"

" தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றமே
காமத்துக் காழில் கனி"

என வரும் குறள் வெண்பாக்களில் ஓரசைப் பொதுச்சீர் வந்தன.

" ஊழி நீ யுலகு நீ யுருவு நீ யருவு நீ "

என்னும் அம்பேர்தரங்கவுறுப்பின்கண் ஓரசைப் பொதுச்சீர் வந்தன

" கை விரிந்தன காந்தளும் பூஞ்சுனை
மை விரிந்தன நீலமும் வான்செய்நாண்
மெய் விரிந்தன வேங்கையுஞ் சோர்ந்தசே
நெய் விரிந்தன நீளிருங் குன்றெலாம்"

" குர வணங்கிலை மாவொடு சூழ்கரைச்
சர வணம்மிது தானனி போலுமா
லர வணங்குகி லாண்டகை சான்றவன்
பிரி வுணர்ந்துழி வாலனென் செய்கோ"

எனப்பாவினங்களுள் முதற்கண் நேரசைப் பொதுச்சீரும், நிரை யசைப் பொதுச்சீரும் வந்தன.

இனி இயற்சீரும் உரிச்சீரும் வேறுவேறு வருமாறு :—

"தெறுக தெறுக தெறுபகை செற்றுற்
பெறுக பெறுக பிறப்பு"

இது இயற்சீரான் வந்த வெண்பா.

"பூம்பாவாய் நீ பொருநாட் பூம்பொழில்வாய் வந்தாயை
*யாம்பாவை வேண்டினமோ வென்று"

என வுரிச்சீரான் வெண்பாவந்தது.

" மருந்தெனின் மருந்தேந்நல்குறு மகளே" - (திருக்)

இது இயற்சீரான் வந்த ஆசிரியப்பா.

* 'பூர்ம்பாவை' எனவும் பாடம்.

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைதுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யாணர் மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே"

இது வெண்பா வுரிச்சீரானே வந்த கலிப்பா.

"எல்லாரு மெந்தமக்கே
நல்லறிவே யுளவென்பார்
நல்லார்க ணனிதெரியிற்
கல்லாரும் கற்றாருஞ்
சொல்லாலே வெளிப்படுவர்

அதனால்,

மண்மிசை மாண்ட கற்பின்
விண்ணெடி வீடு விளக்குமா லதுவே"

இது வெண்பாவுரிச்சீரானே வந்த வஞ்சிப்பா.

"பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மணிச்சிலம்பவும்
மணிச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்

நாளும்,

மகிழு மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லானைப் பெருவண் மையனே"

என்பது வஞ்சியுரிச்சீரானே வந்த வஞ்சிப்பா.

"விரவியு மருகியும் வேறுமொரோவழி" யென்னுது "மருவியும்" என்று மயங்கவைத்தமையால் வெண்பாவினுள் நாலசைச்சீர் வாரா; ஆசிரியத்துள்ளுங் குற்றுகரம் வந்துழியன்றி வாரா; கலியுள்ளும் பெரும்பான்மையும் குற்றுகரம் வந்துழியன்றி வாரா; வஞ்சியுள் குற்றுகரம் வாராதேயும் வரப்பெறும்; வஞ்சியுள் இரண்டி

நாலசைச்சீர் ஓரடியிற் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும்; அல்லன வற்றுட் பெரும்பான்மையும் ஓரடியுள் ஒன்றன்றிவாரா ; இரண்டு வரினும் கண்ணுற்று நில்லா; இயற்சீர் ஆசிடையிட்டும் வரும்; ஓரசைச்சீர் பெரும்பான்மையும் வெண்பாவி னிறுதிக்கண்ணும், அம்மோதரங்க ளறுப்பினிறுதிக் கண்ணும் வரும்; உரிச்சீரானே ஆசிரியம் பயின்றுவாரா; இயற்சீரானே வஞ்சியும் கலியும் பயின்று வாரா.

இனி ஒரோவழி மருவியும் வருமாறு :—

" நின்றுநின்றுள நினையுநினைவொடு
வாடுநீடு தெருமருநிறைசெலச்
செவ்விசெலவின் றுதனதெழில்
வாடவுயர்மாந் தளிர்நிறத்தகைபிற
சேந்தந்தண்முகை மென்குழற்பெருந்தடங்
கண்பூவெனுநலந் தொலைந்தினியாற்றலன்
செலச்செலவூரல் செவிச்சுடச்சுடமுகிழ்
முகிழ்ப்பாயலரறி வுறுப்பவுநீடினை
தெரிவொடு கெழுமிய திருநலம்
புரிவொடு கெழுவுக புனைதா ரோயே"

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாவினுள் நிரையீறாகிய நாலசைப் பொதுச் சீரெட்டும் வந்தன. " பெருதும்" என்ற உம்மையால் வஞ்சியுரிச் சீர் வெண்பாவினுள் வாராமையும், நேரீற்றியற்சீர், ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் வாராமையும், மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற் றுள்ளுங் காண்க.

" சுடர்த்தொடீஇ கேளாய் தெருவினு மாடு
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடைச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்கா
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிரே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
அடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்ற ளெனயானுங்
கன்னை யறியாது சென்றேன் மற்றென்னை

வளமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்னு யிவனெருவன் செய்ததுகா ணென்றெனை
அன்னே யலறிப் படர்தரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்கினு னென்றெனை வன்னியுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணுற் கொல்வான்போ னைக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்''

இந்தக் கலிவெண்பாவினுள் நேரீற்றியற்சீர் வந்தது. ''புன்காற் புணர்மருதின் போதப்பிய புனற்றுமரை'' எனவும், ''தேன்றுட் டூங் கரும்பின் றுமரை'' எனவும், ''வார்காற் செழுங்கழுநீர்'' எனவும், *''வெறிகொண்டறைவர்'' எனவும், வஞ்சியடி முதற்கணேரீற்றியற் சீர் வந்தது. ''எழிலார்சிமய முறிகொண்டறைபு மூறல்வாய்ச் சுரும் பின்'' எனவும் ''காமர் கம்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவாள்'' என்னுங கொச்சகக்கலியுள்ளும் நேரீற்றியற் சீர் வந்தது. ''உடைமணி வரை யுருவிக்குப் பாய்ந்தன'' என வஞ்சியடி நடு நேரீற்றியற்சீர் வந்தது. ''அள்ளற் பள்ளத்தகன்குன்றூர்'' என்னு முச்சீரடி வஞ்சியுணடு 'ஊர்' என்னு நேரீற்றியற்சீர் சிறுபான்மை வந்தது.

''பொன்புனைந்த நகரும்
நகர்சூழ்ந்த வெயிலும்
காயிலைந்திய கண்ணுங்
கண்ணேந்திய குணனும்''

''மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரு வளியும்
வளிதலைஇய தீயுந்
தீமுரணிய நீரும்''

இவ்வஞ்சியடியிறுதி நேரீற்றியற்சீர் சிறுபான்மை வந்தது.

இனிப் பாவினத்துள் விரவி வருமாறு:—

''போதார் நறும்பிண்டிப் பொன்னார் மணியணிப்புனற்
றூதார் மலரடியைத் தணவாது வணங்குவோர்
தீதார் வினைகெடுப்பார் சென்று''

இவ்வெள்ளொத்தாழிசையுள் இயற்சீரும் உரிச்சீரும் வந்தன.

*''வெறிகொண்டமை' எனவும் பாடம்.

"நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யார்
அன்பு வேண்டி பவர்"

என வெள்ளொத்தாழிசை இயற்சீரானே வந்தது.

"வாராரே யென்றென்று மாலைக்க ணீதுஞ்சா
யூராரே யென்றென்று மொன்றுவ்வா வரை சொல்லி
யார்பாரே யென்றாளே யாய்"

என உரிச்சீரானே, வெள்ளொத்தாழிசை வந்தது.

குழலிசைய வண்டினங்கள் கோழிலைய செங்காந்தட் குலைமேற்பாய
வழலெரியின் மூழ்கினவாலந்தோ வளியவென் றயல்வாழ் மந்தி
கழுழ்வனபோ னெஞ்சயர்ந்து கல்லருவி தூஉ
மிழல்வரை நன்னாட னீப்பனே வல்லன்

இவ்வெண்டுறையும் ஈரியற்சீரும், உரிச்சீரும் வந்தன.

"அங்குலியி னவிரொளியா லருண மாகி
யணியாழி மரகதத்தாற் பசுமை கூர்ந்து
மங்கலஞ்சேர் நூபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடியை மடவன்ன மழலை போவாச்
செங்கமல வனமென்று திகைத்த போழ்திற்
றேமொழியாற் றெருட்டுதியோ செலவி னீலோ
தொங்கலம்பூங் கருங்கூந்தற் சுடிகை நெற்றிச்
சுந்தரிநிற் பணிவார்க்கென் றுணிவு தானே"

இவ்வாசிரிய விருத்தத்து ஈரியற்சீரு முரிச்சீரும் விரவி வந்தன. பிற பாவினங்களுள்ளும் இயற்சீருரிச்சீர் விரவவும் பெறும். அவை வந்துழிக்காண்க.

இனிப் பொதுச்சீர் பாவினத்துள் அருகி வருமாறு:—

"இருநெடுஞ் செஞ்சுட ரெஃகமொன் றேந்தி யிரவின்வந்த
வருநெடு மங்காதற் கன்றே தரற்பால *தல்லாவிட்டாற்
கருநெடு மால்கட லேந்திய கோன்கயல் சூடுநெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம் விலையோ கருதிலெம் பெண்கொடிக்கே"

இக்கலித்துறையு ளுலகைச்சீர் வந்தது.

*'அல்லாது விட்டால்' என்றும் பாடம்.

"உரி மையின்கண் ணின்மையால்
அரி மதர்மழைக் கண்ணுள்
செரு மதிசெய் தீமையால்
பெரு மைகொன்ற வென்பவே"

"கை விரிந்தன காந்தளும் பூஞ்சுணை
மை விரிந்தன நீலமும் வான்செய்தான்
மெய் விரிந்தன வேங்கையுஞ் சோர்ந்ததே
நெய் விரிந்தன நீளிருங்குன்றெலாம்"

என்னும் வஞ்சிவிருத்தத்துள் ஓரசைப் பொதுச் சீர்வந்தது.

"சூர வணங்கிய மாவொடு" எனவும், இக்கலி விருத்தத்துளடி தோறு மோரசைப் பொதுச்சீர் வந்தது. இவற்றை வகையுளி சேர்த்துக் கொள்க வென்பாருமுளர். (கரு)

[நேர்நேர்வாகிய வஞ்சி யுரிச்சீர் கலியுள்ளும் ஆசிரியத்துள்ளும் வருமெனல்]

(16) நிரைநடு வியலா வஞ்சி யுரிச்சீர்
கலியிலு டகவலிற் கடிவரை யிலவே

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், விதிவகையான் விலக்குதல் நுத லிற்று.

இதன்பொருள்:—'நிரைநடு இயலா வஞ்சி யுரிச்சீர்' என்பது, நேர்நேர்வாகிய தேமாங்கனி புளிமாங்கனி என்னும் வஞ்சியுரிச்சீர்; 'கலியிலுடு அகவலில் கடிவரை இலவே' என்பது (அவை) கலியுள் ளும் ஆசிரியத்துள்ளும் வரப்பெறு மென்றவாறு.

அகவல் என்பது ஆசிரியத்தைச் சொல்லுமோ வெனின், சொல் லும்; என்னை ?

"அகவ லென்ப தாசிரியப் பாவே"

என்பது சங்கயாப்பாகலின். மேற் சூத்திரத்துள் 'உரிச்சீருமியற் சீரும் விரவியும் வரப்பெறும் செய்யுளகத்தும்' என்ற வதனுல் இப்பொருண் முடியவைத்துப், பெயர்த்துஞ் சூத்திரமோதிய வத னுற் கலியுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகின்றுழி நிரை நடுவாகவில்லாதன வருக வென்பது பயன். எனவே, நிரை

நடுவாகிய கூவிளங்கனி, கருவிளங்கனி யென்னு மிருசீரும் வாரற்க வென்று விலக்கப்பட்ட தாகலின், இதனை நியமச் சூத்திர மென்க; ஏன்னை? முன்னொன்றினுள் முடிய வைத்துப், பின்னுமதனை யெடுத்துக் கொண்டு விதி முகத்தால் விலக்குவதூஉம், விலக்குதல் வகையான் விதிப்பதூஉம் நியமச்சூத்திர மாதலின். வரலாறு:—

புனற்படப்பைப் பூந்தாமரைப் போதுற்ற புதுநீரு
ளினக்கெண்டை யிரைதேரிய விருஞ்சிறைய மடநாரை
கழுநீருங் குவளையுமங் கரும்பினெடு காய்நெல்லும்
பழநீரு ளொடித்தேறும் பழனஞ்சூ ழூரகேள் (இது தரவு)

"வடித்தடங்கண் பனிகூர வால்வளைத்தோள் பசப்பெய்தத்
துடிக்கையைபு நுண்ணிடையைத் துன்னுது துறப்பாயேற்
பொடித்தகன்ற வனமுலையாள் புலம்பலும் புலம்பாளோ"

"வண்டுற்ற நறுங்கோதை வால்வளைத்தோண் மெலிவெய்தப்
பண்டுற்ற வெழில்வாடப் பரியாது துறப்பாயே
லுண்டுற்ற காதலகத் துள்ளாகி யிருப்பாளோ"

"வேய்விடித்த மென்றோளு மேனியும் விளர்ப்பெய்த
நீவிடுத்தாங் கொண்பொருட்கே நீங்குதலே கினைப்பாயே
லாய்மலர்க்கண் பனிகூர வாவியு முள்ளா மோ"
(இவை மூன்றும் தாழிசை)

எனவாங்கு (தனிச்சொல்)

குவளை யுண்க ணிவணலந் தொலைய
வுறுபொருட் கெண்ணிய வெண்ணம்
மறுபிறப் புண்டெனிற் பெறுக யாமே (இது சுரிதகம்.)

இக்நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள், பூந்தாமரை யென வும், இரைதேரிய எனவும் நேர்நடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீர் வந்தது.

"மாரியொடு மலர்ந்த மாத்தாட் கொன்றைக்
கடிகமழ் புறவிற் கனிவண் டார்க்கும்
யாணர்க் தோளு ரென்ப
பாணர்ப் பாரந் தாங்கியோன் பதியே"

இவ்வாசிரியத்துள் 'மாரியொடு மலர்ந்த' வென்புழித் தேமாங்கனி ஏன நேர் நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தது.

"தன்னுள் வேங்கைப் பொன்னேர் புதுமலர்
குறிஞ்சியொடு கமழுங் குன்ற நாட
கடிபுனற் றோளூ ரன்ன
தொடிபொலி பணைத்தோ ளிறவாய் நீயே"

இதனுட் 'குறிஞ்சியோடு கமழும்' என்புழிப் புளிமாங்கனி யென நோக்குவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீர் வந்தது. "வனைவிலவே" என்ற விதப்பால், ஆசிரியத்து ளிரண்டு மோரடியுட் பெரும்பான்மையும் வாரா; வரினுமியற்சீ ரிடையிட்டு நிற்கும்; அருகிக் கண்ணுற்று நிற்கு மேனுஞ் சிறப்பில. |"வீங்குமணி விசித்த விளங்குபூண் நெடுந் தேர்" என்னு மாசிரியத்து ளிருசீரு மோரடியுள்ளே 'விசித்த' வென்னு மியற்சீரிடையிட்டு வந்தது. |"வண்டுகெழு நிலக மொருமாத் தொலைத்த" என்ற ஆசிரியத்து ளிருசீருங் கண்ணுற்றவாறு காண்க. பிறவுமன்ன. அகவல் சலியோடு என்னுது "கலியினேடகவல்" என்று முறைபிறழ வைத்தமையால் கொச்சகக் கலிப்பாவினுள் நிரைநடு வாகிய வஞ்சியுரிச்சீ ரருகிவரினும் பெரிதுஞ் சிறப்பில. வரலாறு:—
"திரைந்து திரைந்து திரைவரற்றிரண் முத்தங்கரைவாங்கி" என்னுங் கொச்சகக் கலியுள் சிறுங்காச்சியர் என நிரைநடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீர் வந்தது. "கலியினேடகவல்" எனப் பொதுவகையாற் கூறிற்றேனும், கலிப்பாவினுள்ளும் ஆசிரியப்பாவி னுள்ளுமே விதி முகத்தால் விலக்குவது. அவற்றின் இனத்துள் நிரைநடுவாயினவும் புகுதுமெனக் கொள்க. அஃதெற்ற்ற் பெறுதுமெனின்,' "மூவசைச் சீருரிச்சீர்" என்னுஞ் சூத்திரத்துப் பாவென்னுந் தவறுப்பாய்த் தாக அதிகாரம் வருதலானும், உரையிற் கோடலென்பதனாலும், 'ஆசிரியத்தொடு வெள்ளையுங்கலியும் நேரடி தன்னி னிலைபெற நிற்கும்,' என்று பொதுவகையாற் சொல்லி ஆசிரியப்பாவே கொண்டார் பல்காயனர் ஆதலானும்,

"பொதுவகையாற் சொற்றனவும் பொய்தீர் சிறப்பிற்
குதவி யொரோவிடத்து நிற்கும்—விதிவகையா
னின்ற பொருளை நிகழ்விப்பது நியம
மென்றுரைப்பர் தொல்லோ ரெடுத்து"

என்பதனாலும் பெறுதும். வரலாறு:—

வளர்கொடியன மணம்விரிவன மல்லிகையொடு மெனவ
னளிர்கொடியன நறுவிரையக நறுமலரன நறவம்
குளிர்கொடியன குழைமாதவி குளிமுகையன கொகுடி
யொளிர்கொடியன வுயர்திரளிணை டொழுகிணரன வோடை.

இக்கலிவிருத்தத்துள் கிரையும் நேரும் நடிவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தன.

கொன்றூர்ந் தமைந்த குருமுத் தெழினிறக்
குருதிக் கோட்டன விருந்தாட் பெருங்கைக்
குன்றமென வன்றுமெனக்
குழிறு நின்ற கொடிந்தொழில் வேழம்

வென்றூர்ந் தமைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்
தூளங்குவா லிலங்கெயிற் றழலுளைப் பரூஉத்தா
ளதிரும் வானென வெதிருங் கூற்றனச்
சுழலா நின்றன கழற்கண் யாளி

சென்றூர்ந் தமைந்த சிறுநுண் வெள்ளுகிர்ப்
பொறியெருத் தெறுழ்வலிப் புலவுநா றழல்வாய்ப்
புனலாமெனக் கனலாமெனப்
புகையா நின்றன புலிமா னேற்றை

†யென்றுங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்
தினிவரல் வேண்டலந் தனிவர லெனத்தலை
விலக்கலி னிறுவரை யிரவிடை வரக்கள
வுளமது கற்றோ றொதுங்கற் பாற்றே.

என்னு மாசிரியத் துறையுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தது.

---

†இவ்வடி காரிகை அச்சுப்பிரதிகளிலும், யாப்பருங்கல விருத்தி ஏட்டுப் பிரதிகள் பலவற்றிலும் இருபது சீருடையதாகக் காணப்படுகிறது. கடையடி பதினாறு சீரேயுடைத்தாயிருத்தல் வேண்டுமாதலால், ஈண்டுப்பதினாறு சீரே கொண்டு மிகுந்த சீரைத் தள்ளத்தக்க இடங்களிற்றள்ளி பதிப்பிக்கலா யிற்று. இருபது சீருடையதாகக் கூறிய பாடம் வருமாறு :—

'என்றூர்ந் திவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்தினி வரல் வேண்டலந் தனி வர லெனத்தலை விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குரும்பிடை யிதுவென் னென வதுநோனர் கரவிர விடைகள வுளமது கற்றோ றோதுங் கற்பன்றே'

"இணைகடி வியலா வஞ்சி யுரிச்சீர்
இணையுள வாசிரி யத்தன வாகா"

என்றார் காக்கை பாடினியார்;

"நடுவே ரியலா வஞ்சி யுரிச்சீ
ருரிமை யுடைய வாசிரியத் துள்ளே"

என்றார் சிறு காக்கை பாடினியார்;

"நேர்கடி வியலா வஞ்சி யுரிச்சீ
ராசிரி யத்திய லுண்மையு முடைய"

என்றார் அவிநயனார்;

"நிரைகடி வியலா வஞ்சி யுரிச்சீர்
வரைதல் வேண்டு மாசிரிய மருங்கின்"

என்றார் மயேச்சுவரர். இவர்களும் இலேசெச்சவும்மை விதப்பாற் கலிப்பாவினுள்ளு முடன்பட்டா ரென்க.

"அசையிரண்டு மூன்று மவைநான்கு மொன்றும்
வசையின் முறைமையான் வந்து—திசைகமழு
மேரேற்ற தோதா யெதிர்பங்கம் வாராமைச்
சீரேற்று நிற்பது சீர்"

சிரோத்து முற்றியது.

ச. தளையோத்து

[தளை இன்னதென்பதும் அதன் தொகையும் உணர்த்துவது]

17. சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தளையவை
யேழென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே.

இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், தளையாமாறுணர்த்திற்றுகலாற் றளையோத்தென்னும் பெயர்த்து. இச்சூத்திரம் என்னு தலிற்றே வெனிற், பொது வகையாற் றளையாமாறும், அவற்ற தெண்ணு முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—'சீரொடு சீர்தலைப் பெய்வது தளை'என்பது, ஒரு சீரொடு ஒரு சீரேற்று நிற்பது தளை யென்று சொல்லப்படும்; 'அவை ஏழ்'என மொழிப இயல்புணர்ந் தோரே'என்பது அவை ஏழு வகைப்படு மென்று சொல்லுவார் நூன்முறை யறிந்தோ ரென்ற வாறு.

†ஏழாவன:— வெண்டளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையுமென. அவை போக்கித், தத்த மிலக்கணச் சூத்திரத் துட் காட்டுதும். பிறரும்,

---

* "தண்சீர் தனதொன்றிற் றன்றளை யாந்தண வாதவஞ்சி
வண்சீர் விகற்பமும் வஞ்சிக் குரித்துவல் லோர்வகுத்த
வெண்சீர் விகற்பங் கலித்தளை யாய்விடும் வெண்டளையாம்
ஒண்சீ ரகவ லுரிச்சீர் விகற்பமு மொண்ணுதலே"

என்பது யாப்பருங்கலக்காரிகை.

"தண்சீர் தனதோ டொன்றலு முறழ்தலு
மென்றி ரண்டாகு மியம்பிய தளையே"

என்பர் இலக்கண விளக்கனாலுடையார்.

† தளை ஏழாவன:—1. இயற்சீர் வெண்டளை, 2. வெண்சீர் வெண்டளை, 3. நேரொன்றிய ஆசிரியத்தளை, 4. நிரையொன்றிய ஆசிரியத்தளை, 5. கலித் தளை, 6. ஒன்றிய வஞ்சித்தளை, 7. ஒன்றுத வஞ்சித்தளை.

"செயற்குரி மரபிற் செய்யு ணடைப்புழித்
தலைப்பெய றிற்பது தளையெனப் படுமே"

என்றாராகலின், சிறைரி சிர்தலைப் பெய்வது தளையென்றாருமை கூறி, அவைபிறவன மொழிபவென்றெண்ணிப், பின்பு பன்மை கூறியதனற் றன்ன வழங்குன்றழி, நின்றசீரி னீற்றசையும் வருஞ்சீரின் முதலசையுந் தம்முளொன்றுதலும் ஒன்றுமையுங் கொண்டு வழங்கப்படும்; என்னை?

"நின்ற சீரிற் றெடுவருஞ் சீர்முத
லொன்றுத லொன்று தாகுத றளையே"

என்றார் பிறரு மெனக்கொள்க.

"நின்றசீ ரீறும் வருஞ்சீர் முதலசையு
மொன்றியு மொன்றுது மோசைகொள—நின்றுல்
வளையொன்று முன்தையூர்ப் வந்தன நூலோர்
தளையென்று கட்டுரைப்பர் தாம்" (கள)

[வெண்டளை இது வென்பது]

18. வெண்சீ ரொன்றலு மியற்சீர் விகற்பமு
மென்றிரண் டென்ப வெண்டளைக் கியல்பே

என்ப தென்னுதலிற்றுவெனின் வெண்டளை யிரண்டு மாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—'வெண்சீரொன்றலும்' என்பது, வெண்பா வரிச்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர்முதலசையோ டொன்றலும்; 'இயற்சீர் விகற்பமு மென்று' என்பது, இயற்சீர் நின்று தன் வருஞ்சீர் முதலசை யோ டொன்றுதலு முளவெனவு; 'இரண்டென்ப வெண்டளைக் கியல்பே' என்பது, வெண்டளை யியல்பா னிரண்டுவகைப்படு மென்றவாறு.

இயல்பே யென்ற விதப்பால் வெண்பாவரிச்சீர் நின்று வெண்பா வரிச்சீரோ டொன்றுதலும், இயற்சீர் நின்று இயற்சீரோ டொன் றுதலுஞ் சிறப்புடைத்து. வருஞ்சீர் யாதானுமாக வரப்பெறும். விகற்பமென்ற தொன்றுதலைச் சொல்லுமோவெனிற், சொல்லும்; என்னை?

"இயற் சீரிரண்டு தலைப்பெய தம்முள்
வீகற்ப வகையது வெண்டளை யாகும்"

என்றாராகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்புள்:—

"குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் செய்வான் வினை"

இது வெண்சீரொடு வெண்சீரொன்றி வந்த சிறப்புடை வெண்சீர் வெண்டளை.

"கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு
மில்லாதாள் பெண்காமுற் றற்று"

இது வெண்சீரொடு வேற்றுச்சீரொன்றிய சிறப்பில் வெண்சீர் வெண்டளை.

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்"

இஃது இயற்சீர் நின்று, இயற்சீரொடு விகற்பித்து வந்த சிறப்புடை இயற்சீர் வெண்டளை.

"இருநோக் கிவளுண்க வுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றன்மருந்து"

இஃது இயற்சீர் நின்று வேற்றுச்சீரொடு விகற்பித்து வந்த சிறப்பில் இயற்சீர் வெண்டளை.

"நிலவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றுசிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்—மலைவிலங்கு
தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போழ்து"

இதனுள் வெண்டளை யெல்லாம் வந்தன. (கஅ)

[ஆசிரியத்தளை இது வேண்பது]

19. **ஈரசைச் சீர்நின் றினிவருஞ் சீரொடு**
நேரசை யொன்ற னிரையசை யொன்றலென்
றாயிரு வகைத்தே யாசிரி யத்தளை

என்ப தென்னுதலிற்றுவெனின் ஆசிரியத் தளையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'ஈரசைச்சீர் நின்று இனிவரும் சீரொடு நேரசை ஒன்றல்' என்பது, இயற்சீர் நின்று வருஞ்சீர் முதலசையொடு நேரசையா யொன்றுவதூஉம்; 'நிரையசை யொன்றலென்று' என்பது, நிரையசையா யொன்றுவதூஉமென்று; 'ஆயிருவகைத்தே ஆசிரியத்தளே' என்பது, ஆசிரியத்தளே யிரண்டு வகைப்படு மென்றவாறு.

இனிவருஞ்சீர் என்று சிறப்பித்த வதனால் வருஞ்சீரும் இயற்சீரே வந்தொன்றுவது சிறப்புடைத்து. வருஞ்சீர் யாதானு மாகப் பெறும்.

வரலாறு:—

"உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளூடை
யலங்குசுனை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில்பொதி பவள மேய்க்கு
மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே" (

இஃது ஈரசைச்சீர் நின்று ஈரசைச்சீரொடு ஒன்றிய சிறப்பிலாசிரிய நேரசைத்தளே.

1 "திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி"

இஃது ஈரசைச்சீர் நின்று வேற்றுச்சீரொடு ஒன்றிய சிறப்பிலாசிரியத்தளே.

"திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்
வின்னதி ரிமிழிசை முழங்கப்
பண்ணமைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே"

இஃது ஈரசைச்சீர்நின் றீரசைச்சீரோ டொன்றிய சிறப்புடை யாசிரியத்தளே.

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை"

இஃது இயற்சீர் நின்று வேற்றுச் சீரோ டொன்றிய சிறப்பிலாசிரியத்தளே.

"ஈரசை யியற்சீ ரொன்றிய தெல்லா
மாசிரி யத்தளே யென்மனார் புல்வர்"

என்றார் மயேச்சுவரர்;

"ஈரசை யியற்சீ ரொன்றிய நிலைமை
யாசிரி யத்தளை யாகு மென்ப"

என்றார் பிறருமாகலின். பிறவுமன்ன. (கசஞ)

[கலித்தளை இது வென்பது]

20. நிரையீ றில்லா வுரிச்சீர் முன்னர்
நிரைவரு காலைக் கலித்தளை யாகும்

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனிற் கலித்தளையாமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'நிரையீ றில்லா வுரிச்சீர் முன்னர்' என்பது நேரீறுகிய வுரிச்சீர் முன்னர்; 'நிரைவரு காலைக் கலித்தளை யாகும்' என்பது நிரையசை வருஞ்சீருக்கு முதல்வரிற் கலித்தளை யாகு மென்றவாறு.

நிரையீறில்லா வுரிச்சீர் முன்னர் நிரைவரிற் கலித்தளை யாகும் என்னுது, நிரைவருகாலை யென்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால், வருஞ்சீர் நேரீற்றுச் சீரேயாவது சிறப்புடைத்து, பிறசீர் வரப் பெறுமாயினு மெனக் கொள்க.

வரலாறு:—

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி"

என்பது நேரீற் றுரிச்சீர் நின்று நேரீற் றுரிச்சீரொடு ஒன்றுது வந்த சிறப்புடைக்கலித்தளை.

"முற்றெட்டு மறவினை முறைமையான் முயலாதார்"

என்பது நேரீற் றுரிச்சீர் நின்று வேற்றுச்சீரோ டொன்றுதுவந்த சிறப்பில் கலித்தளை. இயற்சீரை ஆசிரியவுரிச்சீரென்று வழங்கவும் பெறுமென் றுரைக்கப்பட்ட தாகலின், நிரையீறில்லாத் தேமா புளிமா வென்னு மிரண்டாசிரியவுரிச்சீர் முன் நிரையசை முதலா கிய சீர் வரினுங் கலித்தளையேயாம்; பிறவரினுகாது. ஈரசைகூடிய சீரியற் சீரென்றெடுத் தோதினமையானும், ஆண்டு இயற்சீரை ஆசிரிய வுரிச்சீரென்று வழங்கப்படு மென்று பிறர்முதலு சொன்னமையா னும், இயற்சீர் விகற்பம் வெண்டளையா மென்றெடுத் தோதிப் போந்

தமையானுமெனின் அது பொருந்தாது. நிரையீருகிய கூவிளம்கரு விளம் என்னுஞ் சீர் நின்று வருஞ்சீரொடு விகற்பித்தவழி வெண் டளைக் கிடமாகுமாதலான், இயற்சீர் விகற்பம் வெண்டளையா மென் பது பழுதாகாது. தேமா, புளிமா வென்னும் இரண்டாசிரிய உரிச் சீர்ப்பின் நிரை வரினுங் கலித்தளையாதல் வேண்டு மென்று கடாவி னுல் அசைச்சீர் கலிக்குச் சிறப்பில்லாமையானும், பிறநூல்விளிவ்வாறு கூறப்படாமை யானும், பல்பொருட் தேற்பி னல்லது கோடலென் பது தந்திரவுத்தியாகலானும் எண்டு நேரீருகிய மூவசைச்சீர் நின்று ஒன்றுதலே கலித்தளையென்று கொள்ளப்படுவதென்க.

"ஈரசைச்சீர் தாழுரிய வாசிரியச் சீர்க்கென்று
நேரீற் றியற்சீர் நிரைவருங்கா-லோருங்
கலித்தளையா மென்கவக வற்சீர் கலியி
னெலிக்கியையா வென்றுரைக்கு மோத்து"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

[வஞ்சித்தளை இது வென்பது]

21. தன்சீ ரிறுதி நிரையொடு நேர்வரின் வஞ்சித் தளையின் வகையிரண் டாகும்

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின் வஞ்சித்தளையா மாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—'தன்சீரிறுதி' என்பது, வஞ்சியுரிச்சீரினி றுதி; 'நிரையொடு நேர்வரின்' என்பது, வருஞ்சீர் முதலசைச்சீர் நிரை யசையாய் வரவும், நேரசையாய் வரவும்; 'வஞ்சித்தளையின் வகை யிரண்டாகும்' என்பது, வஞ்சித்தளை இரண்டு வகைப்படுமென்றவாறு.

வஞ்சித்தளை இரண்டாகும் என்றது, வஞ்சித்தளையின் வகை யிரண்டாகுமென்று விகற்பித்த வதனால் வருஞ்சீரும் வஞ்சி யுரிச் சீராய் வருவது சிறப்புடைத்து; பிறசீரும் வருமாயினு மெனக் கொள்க.

"பூந்தாமரைப் போதலமர" என்னும் பாட்டினுள் முதலி ரண்டடியும் வஞ்சியுரிச்சீர் நின்று வஞ்சியுரிச்சீரோடு ஒன்றுது

வந்த சிறப்புடை வஞ்சித்தளை. அல்லன வொன்றிவந்த சிறப்புடை வஞ்சித்தளை.

"மந்தாகிலம் வந்தசைப்ப
வெண்சாமரை புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை
எனவாங்
கினிதி னெதுங்கிய விறைவனை
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே" எனவும்,

"புனல்பொழிவன சுனையெலாம்
பூநாறுவ புனலெலாம்
வண்டரூமுடிவ மஞ்செலாம்
தேனூறுவ பொழிலெலாம்
எனவாங்கு
நாறுகுழற் கொடிச்சியர் தம்மலைச்
சீறூர் வாழிய செல்வமொடு பெரிதே" எனவும்

போந்த இவற்றுள் வஞ்சியுரிச்சீர் நின்று வேற்றுச் சீரோ டொன்றியும், ஒன்றுதும் வந்த சிறப்பில் வஞ்சித்தளை யிரண்டும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. "தன்சீரிறுதி நிரையொடு நேர்வரின் வஞ்சித்தளையாம்" என்றமையான், வஞ்சிச்சீர் நிரையும்நேரு மொரு ங்கு நின்று புளிமாவென்னுஞ் சீராய்வரினல்லது வஞ்சித்தளையாகாது பிறவெனின், அற்றன்று, வஞ்சித்தளையின் வகையிரண்டாகுமென் றெண்ணி விரித்துரைத்தமையால், வருஞ்சீர் நிரைமுதலாய் வரினும் நேர் முதலாய் வரினும் வஞ்சித்தளையா மென்பது. எனவே, நிரையு நேரு முதலாகிய வெல்லாச்சீரினையு முட்கொண்டு பிறநூலொடுமாறு கொள்ளாது நிற்குமெனக் கொள்க. அல்லதூஉம்,

"இருவகை யுகரமோ டியைந்தவை வரினே
நேர்பு நிரைபு மாகு மென்ப"

என்பது நேர்க்கீழ்க் குற்றிய லுகரமும், முற்றிய லுகரமும் வந்தது. 'நுங்கு நுங்கினர்' என்றாற்போல வொருங்குவரி னேர்பசையாய் நிரைக்கீழ்க் குற்றியலுகரமும் முற்றியலுகரமும் வந்தது. 'நுழைந்து புக்காரே' என்றாற்போல ஒருங்குவரின் நிரைபசையா மென்ப தன்று. நேர்க்கீழ்க் குற்றியலுகாம் வரினும் முற்றியலுகாம் வரி

னும், நேர்பசையாம். நிரையசைக்கீழ்க் குற்றியலுகரம் வரினும், முற்றியலுகரம் வரினும் நிரைபசையா மென்றார் செய்புளியலுடையார்; அதுபோலக் கொள்க. 'வஞ்சித்தளவகை வரைவின்றாகும்' என்றாற்போலத், 'தன்சீர் நிறுதி நிரையொடு நேர்வரின் வஞ்சித்தளையிரண்டாகு மென்று, தொகுத்துச் சொன்னலுங் குறித்தபொருளைக் கொண்டுகிற்கும், 'வஞ்சித்தளையின் வகையிரண்டாகும்' என்று விரித்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை யெனின், தளைவழங்குகின்றழி நேரீறாகிய நாலசைப் பொதுச்சீரை வெண்பாவரிச்சீரே போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோ டொன்றியது வெண்டளையாகவும், ஒன்றாதது கலித்தளையாகவும் நிரையீறாகிய நாலசைப் பொதுச்சீரை வஞ்சியுரிச்சீரே போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றினும் ஒன்றாவிடினும் வஞ்சித்தளையாகவும், ஓரசைப் பொதுச்சீரை இயற்சீர்போலக் கொண்டு வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றியது ஆசிரியத்தளையாகவும், ஒன்றாதது வெண்டளையாகவும் கொண்டு வழங்கப்படும் என்பதறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது; 'விகற்பக் கிளவி வேண்டியது விளக்கும்' என்பதாகலின். பிறரும்,

> "நேரீற்று நேர்வின் வெண்டளை யாகுமக்
> நேரீற் றியல்பின் நிரைவரி-னேனுங்
> கலித்தளையாம் பல்வகையால் வஞ்சித் தளையா
> நிரைவரி னாலசைச்சீர்க் கண்" எனவும்

> "உரைச்சீர்த் தளைவகைக் கெய்தும் பெயரது
> நிரைநே றிறுதி நாலசைச் சீர்க்கண்" எனவும்

> "ஓரசைப் பொதுச்சீர்த் தளைவகை தெரியின்
> ஈரசைச் சீர்த்தளைக் கெய்தும் பெயரே" எனவும்

> "ஓரசைப் பொதுச்சீ ரொன்று காயினும்
> வெண்டளை யொன்றிய தாசிரியத் தளையே" எனவும்

சொன்னலெனக் கொள்க. "அங்கண்வானத் தமரரசரும்" என்னும் பாட்டினுள், "வெங்களியாணை வேல்வேந்தரும்" என நேரீற்று நாலசைச்சீர் நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றினமையின் வெண்டளை. "கடிமலர்சொரிந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்ச" என்பது நேரீற்று நாலசைச்சீரோ டொன்றுமையிற் கலித்தளை. "மந்தமாருத மருங்கசைப்ப, அந்தரதுந்துபி நின்றியம்ப" என நிரையீற்று நால

சைப் பொதுச்சீர் நின்று வருஞ்சீரின் முதலசையோடொன்றியும் ஒன்றுதூஉம் வந்த வஞ்சித்தளை. "இலங்குசாமரை யெழுந்தலமர" என்பது நிரையீற்று நாலசைப் பொதுச்சீர் நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றிய வஞ்சித்தளை.| "உரிமையின்கணின்மையால்— கொன்றவென்பவே" இதனுள் 'மழை' என்னும் அசைச்சீர் நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றுமையின் வெண்டளை; 'செய்' என்னும் அசைச்சீர் நின்று வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றிற்றுதலின், ஆசிரியத்தளை; பிறவும் வந்தவழிக்கொள்க. பிறருந் தளைக்கிலக்கணமிவ்வாறே யறிந்தோதினர். என்னை?

"இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்
வீகற்ப வகையது வெண்டளை யாகும்"

"உரிச்சீ ரதனு ளுரைத்தகை யன்றிக்
கலக்குந் தளையெனக் கண்டிசி னோரே"

"இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்
விகற்ப மிலவாய் விரவி நடப்பின்
அதற்பெய ராசிரி யத்தளை யாகும்"

"வெண்சீ ரிறுதிக் கிணையசை பின்வரக்
கண்டன வெல்லாங் கலித்தளை யாகும்"

"தன்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முளொத்
தொன்றினு மொன்று தொழியினும் வஞ்சியின்
பந்த மெனப்பெயர் பகர்ப படுமே"

என்னூர் காக்கைபாடினியார். அஃதேயெனின், இவர் வருஞ்சீருங் குறித்துக் கூறினரன்றே, வெனின், அவர் அவை சிறப்புடைமை நோக்கி யெடுத் தோதினர், அல்லாது அசைச்சீரு முடன்பட்டா ரெனக்கொள்க.

"இயற்சீ ரொன்று நிலையது வெண்டளை
உரிச்சீ ரதனி லொன்றுத லியல்பே"

"ஈரசை யியற்சீ ரொன்றிய நிலைமை
யாசிரி யத்தளை யாகு மென்ப"

"வெண்சீ ரிறுதி நிரைவரிற் கலித்தளை
வஞ்சி வகைமை வரைவின் றாகும்"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"ஈரசை யியற்சீ ரொன்றுத லியல்பே"

என்றார் அவிநயனார்.

"இயற்சீ ரொன்று நிலையது வெண்டளை
யுரிச்சீ ரதனு ளொன்றுத லியல்பே"

"நேரு நிரையுமா மியற்சீ ரொன்றின்
யாவரு மறிப வாசிரி யத்தளை"

"வேறுபட வருவது வெண்டளை வெண்சீர்
ஆறறி புலவர்க் கொன்றினு மதுவே"

"வெண்சீர்ப் பின்னர் நிரைவரு காலைக்
கண்டனர் புலவர் கலித்தளை யாக"

"வஞ்சி யுரிச்சீர் வந்தன வழிமுறை
யெஞ்சிய வருவும் வஞ்சித் தளையே"

என்றார் மதியச்சுவரர்

[தளைகள் மயங்குமாறுணர்த்துவது]

(22) வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா வல்லன
வெல்லாத் தளையு மயங்கியும் வழங்கும்.

இச்சூத்திரந் தளைமயக்கமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'வெள்ளையுட் பிறதளைவிரவா' என்பது, வெண்பாவினுள் வெண்டளையன்றி வேற்றுத்தளை வந்து மயங்கா; 'அல்லன' என்பது, ஒழிந்த பாவிடத்தும் பாவினத்திடத்தும் வெண்பாவினத்திடத்தும்; 'எல்லாத் தளையும் மயங்கியும் வழங்கும்' என்பது, வேற்றுத்தளையும் மயங்கியும் வரப்பெறு மென்றவாறு.

'மயங்கியும் வழங்கும்' என்ற உம்மையால், எல்லாத்தளையும் மயங்கியும் வரினுந் தன்றளையான் வரினே சிறப்புடைத்து; என்னை?

"எல்லாத் தலையு மயங்கினுந் தன்றலை
யல்லாத் தலையாற் பாவினி தியலா"

என்பதனாலின். அவை விரவி வருமாறு:—

ஆசிரியவடியுள் வெண்டலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், கலித்தலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், வெண்டலையுங் கலித்தலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், வெண்டலையுங் கலித்தலையும் விரவிநிற்றலும், வெண்டலையே வரினும், கலித்தலையே வரினும், வெண்டலையும் வஞ்சித்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையுங் கலித்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையு மாசிரியத்தலையுங் கலித்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையும் வெண்டலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலுமுதலிய வென்றிவ்வாற்றுற் பலபட விகற்பித்தும்; கலித்தலையுள், வெண்டலையுந் தன்றலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், தன்றலையும் வெண்டலையும் விரவிநிற்றலும், தன்றலையு மாசிரியத்தலையும் வெண்டலையும் விரவிநிற்றலும், தன்றலை பன்மியே யாசிரியத்தலையும் வெண்டலையும் விரவிநிற்றலும் வெண்டலையே வருதலும், ஆசிரியத்தலையே வருதலும், வஞ்சித்தலையுந் தன்றலையும் விரவிநிற்றலும், தன்றலையும் வஞ்சித்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையும் மாசிரியத்தலையும் வெண்டலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையுந் தன்றலையு வெண்டலையும் ஆசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையுந் தன்றலையும் வெண்டலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையும் வெண்டலையு மாசிரியத்தலையும் விரவிநிற்றலும், வஞ்சித்தலையே வருதலுமென்றிவ்வாற்றும் பல பட விகற்பித்தும்; வஞ்சியடியுள் வெண்டலையே வருதலும், ஆசிரியத்தலையே வருதலும், கலித்தலையே வருதலும், தன்றலையுங் கலித்தலையுமே வருதலும், கலித்தலையு மாசிரியத்தலையுமே வருதலும்; முச்சீரடி வஞ்சியுள் வெண்டலையுந் தன்றலையும் வருதலும், ஆசிரியத்தலையுந் தன்றலையும் வருதலும், கலித்தலையுந் தன்றலையும் வருதலும், வெண்டலையு மாசிரியத்தலையும் வருதலும், வெண்டலையுங் கலித்தலையும் வருதலும், கலித்தலையு மாசிரியத்தலையும் வருதலுமுடைத் தென்றிவ்வாற்றும் பொதுவகையாற்

ஆசிரிய அடியுள் தலை மயக்கம்.

கலியடியுள் தலைமயக்கம்.

வஞ்சியடியுள் தலைமயக்கம்.

கூறிச், சிறப்புடைத்தலையானுஞ் சிறப்பில் தலையானு மிவ்வாறு மயங்கச் சொல்ல வெல்லா மிரட்டியாமென்று, இவ்வாறு இருதலை கள் தம்முண் மயங்கி நிற்பன பல வேறுவகைப்பட்ட தலைமயக்கமா மென்றிலக்கியப்பன்மை நோக்கி விகற்பித்துக் கூறினரொருசாரா சிய ரேனும், எல்லாத்தலையும் வந்து இவற்றுண் மயங்குமெனவே யடங்குமென்று, அல்லன வெல்லாத்தலையு மயங்கியும்வழங்கு மென்று தொகுத்துச் சொன்ன நிந்தாலுடையார். அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் தீஞ்சுளை வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டி சிலம்பேறி யோங்கிய விருங்கழைப்
படிதம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொல்லி லென்னீயர் மலைய"

இவ் வாசிரியத்துள் வேற்றுத்தலை யெல்லாம் வந்து மயங்கியவாறு கண்டு கொள்க.

"குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்
தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகைமேய மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிறொரீஇத்தாங்குவனத் தேறப்போய்க்
கலியினெடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப
ரனவாங்கு
ஆனெடு புல்லிப் பெரும்புதன் முன்னியுங்
கானுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே"

இக்கலிப்பாவினுட் பிறபாவின் றலையெல்லா மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"பூம்பொழிற் றண்கானல்
புனல்பொழி தண்படப்பை
வீநாறு பூங்காஞ்சிக்
கானறு கோட்டெருமைக்
குழக்கன்று பிழைத்தோடிக்
காய்த்திறுத்த கதிர்ச்செங்கெற்
றோய்த்தழக்கு மதுரோனை
ரெனவாங்குச்

தீங்கழை வாங்கி விலங்கி விரிங்கும்
பூம்புன லூர பலம்பா ணுளே''

இவ்வஞ்சிப் பாவினுள் வெண்டலையு மாசிரியத்தலையு மயங்கி வந்த வாறு கண்டு கொள்க.

இனிப்பாவினத்துட் டலைமயங்கி வருமாறு:—''முழங்கு திரைக் கொற்கை வேந்தன்'' என்னும் வெண்டுறையுள் வஞ்சித்தலையு மாசிரியத்தலையுங் கலித்தலையும் வெண்டலையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

''வம்பலித்த வனமுலையாள் முகமாய் வந்து
மறுகீக்கி மறைந்திருந்தேற் கழிந்து காணு
மப்பரத்தி னினிதிழிந்தா லமிழ்தங் கொள்வான்
அவிரொளிசேர் மயிரொழுக்கா யகைந்த தென்று
செம்பவளத் தியல் முத்தஞ் செறியச் செப்பு
சிலதிகாலிக் கணைதெரிந்து சேம மாகக்
கொம்பலித்து நுசுப்பியக்கி மதிய மிட்ட
கொடி மதிலென் றவிர்பூணைக் குறிக்கொண் டேனே''

இவ் வாசிரியவிருத்தத்துட் கலித்தலையு மாசிரியத்தலையும் வெண் டலையு மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

''நாகஞ் சந்தனத் தழைகொண்டு நளிவண்டு கடிவ
நாகஞ் சந்தனப் பொதும்பிடை நளிர்ந்துதா துமிழ்வ
நாகஞ் செஞ்சுடர் நகுமணி யுமிழ்ந்திருள் கடிவ
நாக மற்றிது நாகர்தம் முலகினை நகுமே''

இக்கலித்துறையு மாசிரியத்தலையுங் கலித்தலையும் வெண்டலையும் மயங்கி வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

வெள்ளையுட் பிறதலை விரவாவல்லன எல்லாத் தலையும் மயங்கி யும் வழங்கு மென்பதனுள், 'அல்லன எல்லாத்தலையும் மயங்கியும் வழங்கு' மென்பது வேண்டா; 'வெள்ளையுட் பிறதலை விரவா' வென்ப தனானே யல்லனவற்றுட் பிறதலை விரவு மென்பது பெறப்படும்; என்னை? 'மேலிச்சேரிக் கோழி வென்றதென்றூற் கீழைச்சேரிக் கோழியோடிற்று என்பது பெறப்பட்டது. அல்லதூஉம் பிறரும் 'முக்கட்கூட்டங் களவிற்கில்லை' யென்றமையான், முக்கட்கூட்டங்

கற்பிற் குண்டென்பது ; பெறப்பட்டதென்று விரித்துரைத்தாராக லானு மென்க. இவ்வகையா லெதிரது மறுத்த லீண்டுப் பெறப்படுமே யெனினும், விளங்கச் சொல்லலென்னு நூன்மரபி னுற் கொல்லப்பட்டதாம். அற்றன்று, "வெள்ளையுட் பிறதளை விர வா" வென்பதனைச் சூத்திரமாகக் கொண்டபொழுது, 'வெள்ளை, யென்பதனுலே வெண்பாவும், வெண்பாவினமும் கொள்ளப்படுமே யெனின், வெண்பாவினத்துள்ளும் வேற்றுத்தளை விரவாது விடல் வேண்டும். 'வெள்ளை' யென்பதனுல் வெண்பாவே கொள்ளப்படுவ தெனின், பாவாய் வேறுகிய வாசிரியம், கலி, வஞ்சியென்றி வற்றிற் பிறதளை விரவு மென்பதல்லது, இனத்திற் பிறதளை விரவு மென்பது பெறப்படாது. 'மேலேச்சேரிக்கோழி வென்ற' தென்றுற் 'கீழைச்சேரிக்கோழி யோடிற்' றென்பதல்லது ஏனைச்சேரிக் கோழி வென்றது, ஓடிற்றென்பது பெறலாகாது; அவ்வாறே போல வும், "மக்கட்கூட்டங் களவிற்கில்லை" யென்றுற் களவின் வேறுகிய கற்பிற்குண்டென்பதல்லது கைக்கிளை பெருந்திணைக் குண்டில்லை யென்பது பெறப்படாது; அவ்வாறே போலவுமென்று கடாவுமாணுக் கனைக்குறித்து வெண்பாவொழித் தல்லாப்பாவும் பாவினமும் பிறதளை விரவு மென்பதறிவித்தற்கு "வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா வல்லன, வெல்லாத்தளையும் மயங்கியும் வழங்கு" மென்பது சொல்ல வேண்டு மெனக்கொள்க.

அஃதேயெனின், 'வெள்ளையுட்பிறதளை விரவா வல்லனதளையு மயங்கியும் வழங்கு' மென்றுலுங் குறித்த பொருளைக் கொண்டு நிற்கும். 'எல்லாம்' என்பது சொல்லவேண்டிய தென்னையெனின், பெருநூன் மருவாவொருசாரார், சான்றோர் செய்யுட்டன்மை யறி யாதோரும்நேர் நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் பிறதளையும் வெண்பாவி னுளருகிவரு மென்பாருளராயினும், அவ்வாறு வரின் வெண்பாவழி யும், செப்பலோசை தழுவி நில்லாதாகலினென்று மறுத்தார் காக் தைபாடினியார் முதலாகிய மாப்பெரும் புலவர்; அவரது துணிபே இந்நூலுள்ளுந் துணிபு என்று யாப்புறுத்தற்கு வேண்டப்பட்ட தெனக்கொள்க.

"குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்தண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு *நேர்மணன்மே னின்று—புலாலுணங்கல்

* 'வெண்மணல்' எனவும் பாடம்.

கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ பிறர
துள்ளம்புக் கிபாப்ப துரை"

இதனுட் 'கொள்ளும்புட் காக்கின்ற' வென்புழிச் செப்பலோசை கொள்ளுமாறுபோலாது 'கோவின்மையோ வென்புழி' வஞ்சியுரிச்சீர் வந்து வஞ்சித்தளை தட்டுச் செப்பலோசை வழுவிக்கிடந்தவாறும், வகையுளி சேர்த்தலாகாதவாறும், உதாரண வாய்பாட்டா லோசை யூட்டினு முண்ணுதவாறுங் கண்டுகொள்க. அல்லதூஉஞ் சான் றோர் செய்புளுள்ளும் வஞ்சித்தளை தட்டுச் செப்பலோசை வழுவியும் வேற்றுத்தளை வந்த வெண்பா வில்லைபோலு மெனக் கொள்க.

"வளக்குளக்கரை மாலீலங் கொய்வாட்
களக்க லாருமா வன்பு"

இதனுள் ஆசிரியத்தளை தட்டுச் செப்பலோசை வழுவிற்று. பிறவு மிவ்வாறு வழுவி வந்தன கண்டுகொள்க.

"சீர்வண்ணம் வெள்ளைக் கலிவிரவும் வஞ்சியு
ளுருங் கலிப்பாச் சிதிச்சிறிதே—பாவினுள்
வெண்பா வொழித்துத் தளைவிரவுஞ் செய்புளாம்
ஒண்பாக் கலியுட் புகும்" எனவும்,

"வெள்ளையொழித் தெல்லாப் பாவொடு பாவினுஞ்
சொல்லிய தளைசீர் வரைவில விரவும்" எனவும்

சொன்னூர் பிறருமெனக் கொள்க.

"நின்றசீ ரீறும் வருஞ்சீர் முதலசையு
மொன்றியு மொன்றுது மோசைகோண்—டென்றும்
வளையொன்று முன்கையாய்வந்தன நூலோர்
தளையென்று கட்டுரைப்பர் தாம்"

"அதித்தண்ட மென்று மீசையென்றுஞ் சீரைப்
பதச்சேத மென்றும் பகர்வர்—பதச்சேதம்
சந்தித் ததனைத் தளையென்ப ரத்தளையைப்
பந்தமென் பாரும் பலர்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

தளையோத்து முற்றியது.

Dr. U. V. S. IYER LIBRARY

ரு அடியோத்து.

[அடிவகை இவைகளென்பது]

23. குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிலடி கழிநெடி லடியெனக் கட்டுரைத் தனரே.

இவ்வோத் தென்னபெயர்த்தோ வெனின், தலையினடியா மாறும் அடிப்பெயரும், அடிக்குரிமையும், அடி மயக்கமும், அடிவரை யறையும், ஆமாறுணர்த்திற் றுதலா னடியோத் தென்னும் பெயர்த்து.

இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின், ஒருசாராசிரியர் வேண்டு மடிகளது பெயர் வேறுபாடுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—குறளடியுஞ் சிந்தடியு மளவடியு நெடிலடியுங் கழிநெடிலடியுமென விவை யைந்து திறத்தன வடியென்றுரைத்தா ரொருசார் தொல்லாசிரியர் என்றவாறு.

இப்பொருளைச் சொல்லுமோ விச்சூத்திரத்துட்டொடர் மொழி யெனிற், சொல்லும்; எவ்வா? 'குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிலடி கழிநெடிலடி' என்பது உம்மைத் தொகையாகலின், எண்ணும்மை வாசகம்பட விரித்துரைக்கப்பட்டது. ஐந்து திறத்தன வென்பது அச்சொன்ன வடி யைந்தே யாகலின் ஐந்தென்பது போந்தபொருள். *'கடையிரண்டு, பின்முரண் இடைப்புணர் முரண்' என்னுஞ் சூத்திரத்து ணின்றுஞ், சார்ச்சிவழி யொழுகுதலென்னு மதிகாரமுறைமையா லொருசாராசிரிய ரென்பது †கொணர்த்துரைக்கப்பட்டது. வடநூ லுள்ளும் ஞாபகத்தானும் விருத்தியானு மதிகாரமென்று சேண்வயிற் கொணர்த்துரைக்கப் படுமாகலின். அல்லதூஉம், பல்காயனர் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் எடுத்தோதாதிற்றிலராகலி னது வலித்துரைக்கப்பட்டதென வமையும். இதுவுஞ் சார்புநூலாதலின் அப்படி

* இவ்வியல் 37-ஆம் சூத்திரம்.

† 'சொன்னமையாற் கொணர்த்து' எனவும் 'தேண்மையிற் கொணர்த்து எனவும் பாடம்.

விகற்ப மெடுத்தோதினர் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொரு சாராசிரிய ரெனக்கொள்க; என்னை?

குறள்சிந் தளவு நெடில்கழி நெடிலென்
றைவகை மரபின வடிவகை தானே'

என்றுராகலின். தொல்லி யென்பது 'கட்டுரைத்தனரே' என விறந்தகாலம் படத் தன்மையொடு தழுவ சொன்னமையாற் பெறப் பட்டது. ஆசிரியரென்பதாற்றலாற் போந்த பொருள். அணியிய லுடையாரும்,

" இயன்ற செய்யுட் கியைந்த பொருளே
யுயர்ந்த நடையா லுணாக் கூறலு
மருங்கல மொழியா லரியதைக் காட்டலு
மொருங்கிரண் டென்ப வுயர்நடைப் பொருளே"

என்னுஞ் சூத்திரத்துள் ஒருங்கிரண்டு என்புழி யாற்றலாற் போந்த பொருளை, 'என்ப' வென்னு முற்றுச் சொல்லோடு புலவரென்னும் பெயர்கூட்டிப் பொருளுரைத்தாராகலி னிதுவு மவ்வாறே கொள்க. பலவுஞ் சிலவுமாகிய தளையொடு பொருந்திய சீரகளாலடுத்து நடுத் தலினடி யென்பது காரணக்குறி; என்னை?

" தடுத்தன தட்டத் தளைபல தழுவியும்
அடுத்த சீரி னடியெனப படுமே"

என்றுராகலின்.

குறளடி முதலிய வடிகளை யிடுகுறியானுங் காரணக்குறியானும் வழங்குப. காரணக்குறியான் வழங்குமா றியாதெனவினின், மக்களிற் றீரக் குறியானைக் குறளனென்றும், அவனினெடியானைச் சிந்தனென் றும், குறியனு நெடியனுமல்லாதானை அளவிற்பட்டா னென்றும், அவனினெடியானை நெடியனென்றும், தீரநெடியானைக் கழிய நெடி யானென்றும் வழங்குவராதலின் இவ்வடிக்கு மிவ்வாறே பெயர் சென்ற தெனக்கொள்க. (உரை)

[அடிகளோத்தனுள் முதல் நாலடிக ளாமாறு]

24. குறளடி சிந்தடி யிருசீர் முச்சீர்
அளவடி நெடிலடி நாற்சீ ரைஞ்சீர்
நிரனிரை வகையா னிறுத்தனர்கொளலே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், மேலதிகாரம் பரமித்த வைந் தடியுள்ளு முதனன்கடியு முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—குறளடி சிந்தடியென்றும், அதன் கீழ் இரு சீர் முச்சீரென்றும்; அளவடி நெடிலடியென்றும் அதன்கீழ் நாற்சீ ரைஞ்சீரென்றும் இவ்வா று நிரனிறைவகையானிறுவி யிருசீரானே வந்தது குறளடியென்றும், முச்சீரானே வந்தது சிந்தடியென்றும், நாற்சீரானேவந்தது அளவடியென்றும், ஐஞ்சீரானே வந்தது நெடி லடி யென்றும் இவ்வாறுகொண்டி வழங்குக என்றவாறு.

"இருசீர் குறளடி சிந்தடி முச்சீர்
அளவடி நாற்சீ ரறுசீ ரதனி
னிழிபு நெடிலடி பென்றிசி னோரே"

எனன்றார் காக்கைபாடினியார்.

நிரனிறைவகையா னிறுத்தனர் கோளலே யென்பதில்லாவிடினும் நிரனிறைப் பொருள்கோளையாம்; 'ஐ ஔ வென்னு மாயீ ரெழுத் திற், கிகர வுகர மிசைநிறை வாதும்' என்றற்போல. பெயர்த்து மதனை யெடுத்தோதாத வேண்டியதென்னையெனின் நாற்சீரடி சிறப்புடைத்து; அதனை நேரடி யென்றும, அளவடி யென்றும் வழங்குபவென்ப தறி வித்தற்கு வேண்டப்பட்ட தெனக் கொள்க.

"நாற்சீர் கொண்டது நேரடி பளவென்ப
தூக்கொடுத் தொடைபொடுஞ் சிவணு மென்ப"

என்றார் நத்தத்தனாரு மெனக் கொள்க.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு.—

"திரைத்த சாலிகை, திரைத்த போனிரந்
திரைபப தேனுகளே, விரைக்கொண் மாலையாய்"

இது குறளடியான் வந்த செய்யுள்.

"இருது வேற்றுமை யின்மையாற்
சுருதி மேற்றுறக் கத்திலை
டரிது வேற்றுமை யாகலே
கருது வேற்*றடங் கையினுய்" (ஆசாரக்கோவை)

இது சிந்தடியான் வந்த செய்யுள்.

* 'தடக்கையினுய்' என்றும் பாடம்.

"தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் நிம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன கூளையும் வேரியும்
பாம்பழக் கனிகளு மதுத்தண் டீட்டமூந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே"

இஃது அளவடியான் வந்த செய்யுள்.

"வென்றன் விஜையின் நெறுகையாய விரிந்து தன்க
ணொன்றுய்ப் பரந்த வுணர்வின்னெழி யாது முற்றுஞ்
சென்றன் றிகழுஞ் சுடர்சூழொளி மூர்த்தி யாகி
நின்ரு னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்ரூர்"

இது நெடிலடியான் வந்தசெய்யுள். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க (உசு)

[கழிநெடிலடி ஆமாறு]

25. கழிநெடி லடியே கசடறக் கிளப்பி
னறுசீர் முதலா வையிரண் டீரு
வருவன பிறவும் வகுத்தனர் கொளலே

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், கழிநெடிலடி யாமா றுணர்த்து தல் நுதலிற்று

இதன்பொருள்:—'கழிநெடி லடியே கசடறக்கிளப்பின், அறுசீர் முதலா ஐ இரண்டீரு வருவன' என்பது, கழிநெடிலென்பதை ஐயு றவு தீரவுரைக்குங்கால் *அறுசீர்முதலாகப்பத்துச்சீரிறுதியாக வரும் அடியெல்லாம்; 'பிறவும் வகுத்தனர்கொளலே' என்பது, பத்துச் சீரின் மிக்குப் பதினுறுசீரின்காறும் வருவனவுமுள, அவற்றையுங் கழிநெடிலடியின் பாற்படுத்து வழங்குக வென்றவாறு.

'கசடற' வென்பது ஐயுறவுதீர என்பதனைச் சொல்லுமோ வெனிற் சொல்லும்; 'கற்க கசடற' என்றுராகலின். கழிநெடிலடி யே என்றவழி ஏகாரம் பிரிநிலை. அஃதெற்றிற் பிரிக்கப்பட்டதோ வெனின்,

* 'அறுசீர் முதலாக ஒன்று தலைச்சீறைந்து பத்துச்சீரிறுதியாக' என்று சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

"குறளடி சிந்தடி யளவடி நெடிலடி
கழிநெடி லடியெனக் கட்டுரைத் தனரே"

என்ற சூத்திரத்தினின்றும் பிரிக்கப்பட்டது. இசைநிறை ஏகார மெனவு மமையும். 'கழிநெடி லடியே யறுசீர்முதலா வையிரண்டீறு' வென்னுது, கசடறக்கிளப்பின், என்று சிறப்பித்துச் சொல்லியவ தனல் எண்சீரின் மிக்குவந்த செய்யுட்கள் சிறப்பில வெனக்கொள்க; என்னை?

"இரண்டு முதலா வெட்டீ ருகத்
திரண்ட சீரா லடிமுடி வுடைய
விறந்து வரினு மடிமுடி வுடைய
சிறந்த வல்ல செய்யு ளுள்ளே"

என்றுர் பிறருமாகலினென்க. 'ஐயிரண்டீறு' வென்றெடுத்தோதின மையால், ஒன்பதின் சீரடியும் பதின்சீரடியும் இடையாகு கழிநெடி லடி யெனப்படும். 'பிறவும் வகுத்தனர் கோளலே' என்றமையாற் பதின்சீரின் மிக்குவருவன வெல்லாம் கடையாகு கழிநெடிலடி யென்று கொள்ளப்படு மென்பது கொள்க.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"இரைக்கு மஞ்சிறைப் பறவைக ளெனப்பெய ரினவண்டு புடைசூழ
நுரைக்க ளென்னுமக் குழம்புக டிகழ்ந்தெழ நுடங்கிய வலயத்தால்
திரைக்கரங்களிற் செழுமலைச் சந்தனத்திரள்களைக் கரைமேல் வைத்
தரைக்கு மற்றிது குணகடற் றிரையொடு பொருதல தவியாதே"

இஃதறுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"கணிகொண் டலர்ந்த நறவேங்கை யோடு கமழ்கின்ற காந்தளிதழால்
அணிகொண் டலர்ந்த வனமாலை சூடி யகிலாவி குஞ்சி கமழ
மணிகுண்ட லங்க ளிருபாலும் வந்து வ்ரையாக மீது திவளத்
துணிகொண்டிலங்கு சுடர்வேலினோடு வருவானி தென்கொறுணியே"

இஃதெழுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"மூவடிவி னுலிரண்டு சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழில் முளைவயிர நாற்றித்
தாவடிவி னுலிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டால்

சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க ளுண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து
புலங்கொளா வா*லெமக்குப் புண்ணியர்தங் கோவே"

இஃதெண்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"இடங்கை வெஞ்சிலை வலங்கை வாளியி னெதிர்ந்த தாணையை
யிலங்கு மாழியின் விலங்கியோண்
முடங்கு வாளுளை மடங்கன் மீமிசை முனிந்து சென்றுடன்
முரண்ட ராசனை முருக்கியோள்
வடங்கொண் மென்முலை நடங்கு நுண்ணிடை மடந்தை
சுந்தரி வளங்கொள் பூமழை மகிழ்ந்தகோன்
தடங்கொ டாமரை யிடங்கொள் சேவடி தலைக்கு வைப்பவர்
தமக்கு வெந்துயர் தவிர்க்குமே"

இஃதொன்பதின்சீர்க் கழி நெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"கொங்கு தங்கு கோதை யோதி மாத ரோடு
கூடி நீடி மோடை நெற்றி
வெங்கண் யானை வேந்தர் போந்து வேத கீத
நாத வென்று நின்று தாழ
வங்க பூர்வ மாதி யாய வாதி நூலி
னீதி யோது மாதி யாய
செங்கண் மாலைக் காலை மாலை சென்று சேர்வர்
சோதி சேர்ந்த சித்தி தானே"

இது பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

அருளாழி யொன்று மறனெ நிரண்டு
மவிர்சோதி மூன்றெ டணியோக நான்கு
பதமைந்து மாறுபொருண்மேன்

---

* 'எமக்கெம்புண்ணியர் தங்கோவே' எனவும் பாடம்

மருளாழி போழு நபிமழ மேவி
கலமெட்டும் வாட்டும் வகையொன்ப தென்றல்
வருநற்கோ பத்தின் மகிழா

விருளாழி மாய வெறியாழி யன்ன
வெழிலாழி தன்னு ளெழுஞாயி றேர்ட
வவிர்கின்ற வெல்லி யளவு

முருளாழி செல்ல வொழியானம் பக்க
லுலவாத செல்வ முடனீயொ டொல்கி
யுலகுச்சி சேர்வ துளதீத.

இது பதினெருசீர்க் கடையாகு கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

கோளரி வாளரி வல்லிய மொல்லொலி
கொண்ட கொலைத்தொழி லெண்கொடி கேழல்கள்
கொட்கு நெடுஞ்சிமை யுட்கிவர் மால்வரை

யாளியை யஞ்சிய வெஞ்சின மால்களி
றந்தளிர் நுந்திய சந்து மறைத்தது
லஞ்சுடர் வான்றவழ் மஞ்சு மணந்தெழும்

வீளர வல்கு னிறங்கிளர் நுண்டுகி
னித்திலம் வைத்து நிரைத்த பன்மாலைகொள்
நேரிழை மெனமுலை போதெழி னன்னுதல்

வாளரி சிந்தி யவிர்ந்து விலங்கின
மைதரு முண்கண் வணங்கு நுணங்கிடை
வண்டிமிர் வார்குழ லொண்டொடி மாதே

இது பன்னிருசீர்க் கடையாகு கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"நாடி மீட லல்ல தில்லை நல்ல பூவி னல்லி மேய
நம்பி போலு நம்பி தன்னை டன்பளா
யாடி மஞ்ஞை யன்ன சாய லஞ்சொன் மாதர் பஞ்சி துஞ்சு
மல்கு னீவ மெல்ல வொல்கி யல்லல்சேர்
வேட நோடி வேழம் வீழ வெய்ய வம்பி னெய்து சுட்ட
வேய்கொ டீயின் வெந்து விண்டி வெம்மை சேர்

கோடை யோடு நீடு வாடு குன்றி னின்று மின்று சென்று
கோடி மாட கூட நாடி *கூடமே"

இது பதின்மூன்று சீர்க் கடையாகு கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுள்.

"கொன்றுர்த்தமைந்த" வென்னும் ஆசிரியத்தூறையுள் முதலா மடியும் மூன்றுமடியும், பதினான்கு சீர்க் கடையாகு கழிநெடிலடியா னும், அல்லாத வெல்லாம் பதினாறு சீர்க் கடையாகு கழிநெடிலடியா னும் வந்தன. ∣ பதினைஞ்சீர்க் கடையாகு கழிநெடிலடியான் வந்த செய்யுளும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க; எண்ணே?

கழிநெடி லடியே கசடறக் கிளப்பின்
அறுசீர் முதலா வையிரண் டீறு
வருவன பிறவும் கொளலே

என்றுரும் கருதிய பொருள் பயக்கும். 'வகுத்தனர் கொளலே' என்று மிருத்திச் சொல்லியவதனுல், நாற்சீரடிதன்னேயி∣நெழுத்து முத லாக ஆறெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த முன்றடியுங் குறளடி; ஏழெழுத்து முதல் ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுஞ் சிந்தடி; பத் தெழுத்து முதல் பதினான்கெழுத்தின்காறு முபர்ந்த வைந்தடியும் அளவடி, நேரடி; பதினைந்தெழுத்து முதல் பதினேழெழுத்தின் கா றும் உயர்ந்த மூன்றடியும் நேரிலடி; பதினெட்டெழுத்து முதலாக வீருபதெழுத்தின் காறும் உயர்ந்த மூன்றடியும் நிழநெடிலடி, என் றும், இருபதெழுத்தின் மிக்க நாற்சீரடிப்பா வில்லை என்றும் இவ் வாறு அடிவகுத்துப் பின்னை, குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியும் ஆசிரி யப்பாவிற்குரிய; சிந்தடியும் அளவடியும் நெடிலடியின் முதற் கண் ணிரண்டடியும் வெண்பாவிற்குரிய; அளவடியுட் கடையிரண்டடி யும், நெடிலடியும், கழிநெடிலடியும் இலக்கணக் கலிப்பாவிற்குரிய; அல்லதூஉம் காலெழுத்து முதற் பனிரண்டெழுத்தின் காறும் இரு சீரடி வஞ்சிப்பாவிற்குரிய; முச்சீரடி வஞ்சிப்பாவிற்கு எழுத்து வரையறை யில்லையாயினும், எட்டெழுத்து முதலாக நெடிலடிக் கோதிய வெழுத்தளவும் வரப்பெறுமென்றும்; பின்னை வெண்பா வாசிரியம் கலியுள் வருஞ்சீ ரைந்தெழுத்தின் மிகா; வஞ்சிப்பாவின்

*'கூடுமே' எனவும் பாடம்

சீர் ஆறெழுத்தின் மிகா, சிறுமை மூன்றெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து, இரண்டெழுத்தானும் அருகி வரும்; என்னை?

"சிறுமை மூன்றெழுத்திரண்டெழுத்திற் குறையா"

என்னும் பிறரும், என்ப தமிழித்தற்கு வேண்டப்பட்டது; இது சார்பு நூலாகலின்; என்னை?

"நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே"
"நாலெழுத் தாதி யாறெழுத் தெல்லை
யேறிய நிலத்த குறளடி பென்ப"
"ஏழெழுத் தென்ப சிந்தடிக் களவே
ஈரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான"
"பத்தெழுத் தென்ப நேரடிக் களவே
யொத்த நாலெழுத் தொற்றலங் கடையே"
"மூவைந் தெழுத்தே நெடிலடிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பென மொழிப"
"மூவா றெழுத்தே கழிநெடிற் களவே
யீரெழுத்து மிகுதலு மிவட்பெறு மென்ப"
"தன்சீ ரெழுத்தின் சின்மை மூன்றே"

என்னும் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாகலின். இவற்றுக் கெழுத்தெண்ணுழிக் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம், ஒற்று இவை ஒழித்தெண்ணிக்கொள்க.

"ஈரிரண்டு மோரேழு மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியைந்த நாற்சீர் பதினெட்டும் - பாவாய்
வீளையும் பதினேழ் நிலத்துக் குறள்சிந்
தளவு நெடில்கழிலோ டைந்து"

"ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுஞ்
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும் - வந்த
தளவிரண்டு மொன்ற நெடில்கழியுந் தன்பாற்
றனிசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு"

"ஈரிரண்டோ டீரா றெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா-மோரு

நெடிலடிக்கு நேர்ந்தனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக்
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து"

"அளவியற்பா வென்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பல்கா
வளவஞ்சிக் காறுமா மாதோ—வளவஞ்சிச்
சின்மை யொருமூன்று மென்ப சிறப்புடைமைத்
தன்மை தெரிந்துணர்ந்தோர் தாம்"

"குற்றுகரங் குற்றிகர மென்றிரண்டு மாய்தமு
மொற்று மெனவொரு நான்கொழித்துக் - கற்றூர்
உயிரு முயிர்மெய்பு மோதினு ரெண்ணச்
செயிரகன்ற செய்பு ளடிக்கு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அல்லதூஉம் இயற்சீரான் வந்த தனே இயலடி யென்றும்; உரிச்சீரான் வந்ததனே உரிச்சீரடியென் றும்; இருசீர் விரவியும், பொதுச்சீர் விரவியும், பொதுச்சீரானே வந்து நிகழ்வனவற்றை யெல்லாம் பொதுவடி யென்றும் வழங்குப. ஈற்றடியினையும் இம்மூன்றனே யுறழப் பதினேந்தடியாம். பிறவற் றைக் கூறப் பலவுமாம். (உடு)

[வஞ்சிப்பாவிற்குரிய அடிகளிவை யென்பது]

26. சிந்தடி குறளடி யென்றிரண் டடியான் வஞ்சி நடக்கு மென்மனுர் புலவர்

என்பது சூத்திரம். மேற்கூறப்பட்ட வடியினே எல்லாப் பாவிற்கும், பாவினத்திற்கும் பகுத் தணர்த்துவா னெடுத்துக் கொண்டார். அவற்றுள் இச்சூத்திரம் வஞ்சிப்பாவிற்குரிய அடியுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—சிந்தடியும் குறளடியுமென் றிவ்விரண்டடியா னும் வஞ்சிப்பா நடக்கு மென்ப புலவ ரென்றவாறு.

"என்மனுர் புலவர்" என்பது என்ப புலவரெனச் சொல்லுமோ வெனிற்சொல்லும்: என்ப என்பது நிலைமொழி, புலவர் என்பது வரு மொழி, மன், ஆர் என்பன இடைச்சொல்; நிலைமொழியீற்றுப் பக ரங்கெட்டு என்மனுர் புலவரென்று முடிந்ததனாலின், குறளடி சிந்தடி

பென்னது சிந்தடி குறளடி வெள்ளை முறையிலை வைத்தது, (குறளடி சிந்தடி வஞ்சிப்பாச் சிறப்புடைத்து என்பது தமிழ்த்தற்கெனக் கொள்க; தலை தடுமாறுந்தந்து புணர்ந்துவரத்தல் தவிர்க்கியாகலான். பிறரும் வஞ்சிப்பாவிற் கட வத்தை வரத்தல் விலக்கெனக் கொள்க. என்னை?

"சிந்தடி குறளடி வெள்ளை யடியும்
வஞ்சிக் கியைய வகைப்பட் டனவே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"வஞ்சி யடியே யிருசீர்த் தாகும்"
"மூச்சீ ராயும் வருமிட னுடைத்தே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"இருசீ ரடியு மூச்சீ ரடியும்
வருதல் வேண்டும் வஞ்சி யுள்ளே"

என்றார் மதியச்சுவரர்

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"பானல்வாய்த் தேன்விரிந்தன
கானல்வாய்க் கழிமணந்தன
ஞாழலோடு நறும்புன்னை
தாழையோடி முருகுயிர்த்தன
வண்டல்வாய் நறுநெய்தல்
கண்டலோடு கடலுடுத்தன
தவளமுத்தஞ் சங்கீன்று
பவளமோடு ஞெமர்ந்துரா
யின்னதோர்
கடிமண முன்றிலு முடைத்தே
படுமீன் பரதவர் பட்டினந் தானே"

இது குறளடியான் வந்த வஞ்சிப்பா.

"தொன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத் தொடித்தோண்மேற்
பன்னலத்த கலந்தொலையப் பரிவெய்தி
யென்னலத்தகை யிதுவென்னென வெழில்காட்டிச்
சொன்னலத்தகைப் பொருள்கருத்தினிற் சிறந்தாங்கெனப்

பெரிதுங்
கலங்கஞ செய்தி யிருப்பஞ்
சிலம்பிடைச் செலவஞ் சேணிலக் கற்றே" எனவும்

"பாலத்தஞ்சில விவளொடு படுமாயி
னீரவத்தை நடைவேண்டா வினிநனியெனச்
*சிறுகுறும்பிடை மூதெயிற்றியர் சிறந்துரைப்பர்
தெருவகந்தொ றென்றுமாங்கட் டெருட்டுநர் கொல்லோ
வெனவாங்கு
நொதுமலர் வேண்டி னின்னெடு
மதுகை முற்ற வாடவர் தாமே" எனவும்

இவை சிந்தடியான் வந்த வஞ்சிப்பா. பிறவுமன்ன. (உசு)

[வெண்பாவிற்கும் கலிப்பாவிற்கு முரிய அடிகள் இவை யென்பது]

27. கலியொடு வெண்பா வகவல் கூறிய வளவடி தன்னெ டடக்குமன் னவையே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், ஒழிந்த மூன்று பாவிற்கு முரிய அடியுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—கலிப்பாவும், வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும் என்று கூறு மூன்று பாவும் மேற்சொல்லப்பட்ட அளவடியா னடக்கும் என்றவாறு.

அகவலென்ற தாசிரியம்; என்னை?
"அகவ லென்ப தாசிரியப் பாவே"

என்றார் சங்கயாப் புடையாராகலின். 'வெண்பா வகவல் கலி' யென்ஞது, 'கலியொடு வெண்பா வகவல்' என்றமை தலுதடுமாற்றந் தந்து புணர்த்துரைத்தல் தந்திரவுத்தியாதலின். அல்லதூஉம், கலியுள் அம் போதரங்க வுறுப்பு சில இருசீரடியாலும், முச்சீரடியாலும் வரும்; அராகவுறுப்பு நாற்சீ ரடியின் மிக்குவரும்; அவைபோக்கிக் கலிப்பாச் சொல்லுழிச் சொல்லுதும். 'கூறிய' வென்று மிகுத்துச் சொல்லிய வதனால் வெண்பாவி னீற்றடியும், நேரிசை யாசிரியப்பாவி னீற்ற யலடியும், கலிவெண்பாவினீற்றடியும் முச்சீரான்வரும்; இணைக்குற

*'சிறு குறும்படை' எனவும் பாடம்.

ாசிரியப்பாவி னிடையடி யிரண்டும் பலவும் இருசீ ரடியானும் முச்சீ டியானும் வரும்; 'தன்' என்று மிகுத்துச் சொல்லிய வத ன் ஆசிரியவிருத்தமும், கலித்துறையும் ஒழித்து மூன்று பாவின ம் பெரும்பான்மையு நாற்சீ ரடியான்வரும்; 'அவையே' என்று ிகுத்துச் சொல்லியவதனால் ஒருசார் ஆசிரியவடியும், கலியடியும் ஒஞ்சீ ரானருகி வருவனவு முள வெனக் கொள்க. அவைபோக்கி மிக்குங் குறைந்து' மென்னுஞ் சூத்திரத்துட் காட்டுதும்.| 'விதப்புக் ளவி வேண்டியது விலக்கும்,' என்பதாகலி னிவ்வாறு கூறப்பட் து. பிறரு மிவ்வாறிவற்றுக் கடி வகுத்துரைத்தார்; என்னை?

"ஆசிரியம் வெண்பாக் கலியொடு மும்மையு
நாற்சீ ரடியா னடைபெற் றனவே"
"சிந்துங் குறளும் வருதலு மவ்வழி
யுண்டென் றறைப வுணர்ந்திசி னோரே"

ன்றார் காக்கைபாடினியார்.

"இருசீ ரடியு முச்சீ ரடியும்
வருதல் வேண்டும் வஞ்சி யுள்ளே"

"அல்லாப் பாவி னடிவகை தெரியி
னெல்லா நாற்சீ ரல்லடி யியலா
இறுதியு மயலு மிடையு முச்சீர்
பெறுதியும் வரையார் வெள்ளைமுதன் மூன்றும்"

ன்றார் நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

"இரண்டினு மூன்றினும் வஞ்சி யாகும்
நாற்சீ ரடியாற் பாப்பிற மூன்றே"

ன்றார் அவிநயனர்.

"ஆசிரி யத்தொடு வெள்ளையுங் கலியு
நேரடி தன்னு னிலைபெற நிற்கும்"

ன்றார் பல்காயனர்.

"ஆசிரி யப்பா வெண்பாக் கலியென
மூவகைப் பாவு நேரடிக் குரிய"

ாறார் நத்தத்தனர்.

"வஞ்சி யல்லா மூவகைப் பாவும்
எஞ்சுத லிலவே நாற்சீ ரடிவகை"

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"அரக்காம்ப ணறும்வா யம்*மருங்குற் கன்னின்
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ-அரக்கார்ந்த
பஞ்சிகொண் மீட்டினும் பைம்பனப் பைபனவென்
றஞ்சிப்பின் வாங்கு மடி."

என வெண்பா வளவடியான் வந்தது.

"நிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப் பூக்கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனெ நட்பே"

என வாசிரியப்பா வளவடியான் வந்தது.

"அரிதாய வறனெய்தி யருளியோர்க் களித்தலும்
பெரிதாய பகைவென்று பேணரைத் தெறுதலும்
புரிவமர் காதலிற் புணர்ச்சியுந் தருமெனப்
பிரிவெண்ணிப் பொருள்வயிற் சென்றநங் காதலர்
வருவர்கொல் வயங்கிழாய் வலிப்பல்யான் கேளினி,

(இதுதரவு)

அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற்
கடியவே கனங்குழாய் காடென்று ரக்காட்டிட்
டிடியடிக் கயந்தலைக் கலக்கிய சின்னீரைப்
பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணும் களிறெனவு முரைத்தனரே,

கன்மிசை வேய்வாடக் கனைகதிர் தெறுதலாற்
றுன்னரூஉந் தகையவே காடென்று ரக்காட்டு
ளின்னிழ லின்மையால் வருந்திய மடப்பிணைக்குத்
தன்னிழலைக் கொடுத்தளிக்குங் கலியெனவு முரைத்தனரே,

* 'மருங்குற் கன்னே' எனவும் பாடம்.

இல்பதத் தினிதெரிஇ யிகந்தில்த வுலவையாற்
றுன்புறுத் தகைவெ காடென்ற ரக்காட்டு
ளன்புதொல் படப்பிடை யசைஇய வருத்தத்தை
மென்சிற காலாற்றும் புறவினவு முரைத்தனரே,
(இவை மூன்றுந்தாழிசை)

எனவாங்கு (இது தனிச்சொல்)

இணைநல முடைய கானஞ் சென்றோர்
புணைநலம் வாட்டுந ரல்லர் மணிவயிற்
பல்லியும் பாங்கொத் திசைத்தன
நல்லெழி லுண்கணு மாடுமா லிடனே" (இது சுரிதகம்)

எனக் கலிப்பா வளவடியான் வந்தது. (உஎ)

[பாவினங்களில் வழங்கும் அடிகள்]

28 பாவின மெல்லா வடியினு நடக்கும்.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், பொதுவகையாற் பாவினங் கட் கடியாமா றுணர்த்துதல் துதலிற்று.

இதன் பொருள்:— நறளடி முதலிய வெல்லா வடியானும் பாவினங்கள் நடக்கும் என்றவாறு.

உம்மை முற்றும்மை. இன்னபாவினம் இன்னவடியானடக்குமென்று சிறப்பித்துப் போக்கிச் செய்யுளோத்தினுட் கூறுதும். பிறரு மிவ்வாறு கூறினர்; என்னை?

"விருத்தந் துறையொடு தாழிசை யென்ற
வினச்செய்யு ளெல்லா வடியினு நடக்கும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"எல்லா வடியினு மினப்பா நாற்சீ
ரல்லா மெல்லடிப் பாவினுக் கியலா"

என்றார் அவிநயனார்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"மைசிறந்தன மணிவரை
கைசிறந்தன காந்தளு

பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்"

எனக் குறளடியாற் பாவினம் வந்தவாறு.

"சேரலே யார்ந்த சுரத்திடைக்
*காலே யார்கழ லார்ப்பவு
மாலே மார்பன் வருமாயி
னீல வுண்கணிவள் வாழுமே"

எனச் சிந்தடியாற் பாவினம் வந்தவாறு.

"கற்பிறங்கு சாரற் கனவருவி நன்னெ
னெற்றுறந்தா னென்னி னுடையுமா மென்னெஞ்ச
முற்றுறந்தா னிற்ப முகிழ்முலேயா யானினிப்
பிற்றுறக்க லாவதோர் பெண்ணைப்பி றப்பேனே"†

எனவும்,

† "தேம்பழுத் தினியநீர் * * * மாடமே"

எனவும் அளவடியாற் பாவினம் வந்தவாறு.

"யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேற்
காணும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே"

என நெடிலடியாற் பாவினம் வந்தவாறு.

"பூந்த ணிரும்புனத்துப் பூசல் புரியாது பூழி யாடிக்
காந்தள் கமழ்குலேயாற் காதன் மடப்பிடிதன் கவுள்வண் டோச்ச
வேந்தன்போ னின்ற விறற்களிற்றை வில்லினுற் கடிவார் தங்கை
யேந்தெழிலா கமிபையா தியைந்தீரோ யியையும் போலும்"

என அறுசீர்ச் சிறப்புடைக் கழிநெடிலடியாற் பாவினம் வந்தவாறு.

"சிறுதுதற் பேரமர்க்கட் செய்யவாய்க் கருங்கூந்தற்
பெருந்தோட் பேதைக் கொன்றுறு
முறுமதி வாண்முகமு மொல்கு மருங்குலு
மொருகாழ் முத்து மேற்கொண்ட

---

* 'காலேயார்ந்த கழலார்' எனவும் பாடம்.

† இச்செய்யுள் முழுமையும் 101-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

மறுதுதி மென்முலையும் வாட வாழாள்
வருந்து மென்று பணிந்தாலும்
இறுமருங்கு லென்று சுரும்புதாணு மிரங்கார்கள்
ளும்பூவு மிணைந்து வேண்டி.”

ான வெழுசீர்ச் சிறப்புடைக் கழிநெடிலடியாற் பாவினம் வந்தவாறு.

* “திருமொழியாற் சின்னவணிச் சிலம்பு பாடுஞ்
சிறையன்னந் திருந்தடிமேற் சிலம்பு பாடு
மருமரபின் முரணவிய வரிசேர்ந் தாடு
மயில்புரையு நெடுந்தடங்க ணரிசேர்ந் தாடும்
விரிமலர்சேர் கறுங்குழன்மேல் விரியுங் கந்தம்
வியன்ஞாலம் வியப்பெய்த விரியுங் கந்தம்
இருளனங்கன் பெருந்துயர மிரிக்கு மென்று
மியைந்தியக்கி யென்றுயர மிரிக்கு மென்றும்”

இஃதெண்சீர்ச் சிறப்புடைக் கழிநெடிலடியான் வந்த பாவினம்.

† “அறிவா ரறியு மன்படைந் தின்பமா மருளே
பூண்டு மாண்ட செல்வ வாண்ட கையார்
மறிவார் மறியு மனத்தான் மாசே யெனப்
பூண்டே யென்று மருளார் செல்வ மருளாராய்ப்
புரிவாரென்னிற் றுன்பம் புரிவார் போலுங்
கீழ்கீழென்று பொருளே சிந்தித் திருணீங்கப்
பிறியார் பேரு நெறியே பிழையார் நின்று
பிறப்பங் குரை வல்லா ரென்றும் வல்லாரே”

இஃதொன்பதின்சீர் இடையாகு கழிநெடிலடியான் வந்த பாவினம்.

† “கல்லடைந்த சிறார்க் கணையடைந்த வெஞ்சிலையர்
கரிவாய்வேடர் கற்பொன் றில்லாக் கலியேற் றார்தி
சொல்லடைந்த பெண்மைச் சுரும்படைந்த பூங்கோதை

---

* ‘சிறுமொழியாற் சின்ன குறுவணி’ எனவும் ‘திருமொழியாற் சின்ன குறுவணி’ எனவும் பாடம்.

† இக்குறியிட்டுள்ள பாடல்கள் கூறிய இலக்கணத்திற்கு மாறுகி உள்ளன. இவற்றின் சரியான பாடம் இடையாளமையால் எட்டுப்பிரதிகளில் கண்டவாறே பதிக்கப் பெற்றுள்ளன.

செவ்வாய் சிதரரிக்க ணைவ்வாய் மென்றோளாள்
கொல்லடைந்த வேலன்ன கூர்ம்பரல் வெவ்வியலாக
குறும்பாற்றூர்க்குரற் கொடிதேத மலருங் கொடிதேத
* * * * ”

இது பதின்சீரிடையாகு கழிநெடிலடியான் வந்த பாவினம்.

“ கல்லார் கடங்கழிய நோக்கி யரியவென்றும்
பேர்கூறிக் கலங்கிநாளும் பலம்பாயென்றும்
சொல்லாலுணர்ந்த வதனை யென்று * * ”

இது பதினெருசீர்க் கலை யாகு கழிநெடிலடியான் வந்த பாவினம் பிறவும் சங்கயாப்பிற் கண்டுகொள்க. (உஅ)

[ஆசிரியப்பாவில் பிறபாக்களுந்தாய அடிகள் வந்து மயங்குமாறு]

29. இயற்சீர் வெள்ளடி வஞ்சி யடியிவை யகப்பட வருஉ மகவலு முளவே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், அடிமயக்க மாமா றுணர்த்து வான் எடுத்துக்கோடலின், இச்சூத்திரம் ஆசிரியப்பாவினுள் எல் லாவடியு மயங்குமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—ஈரசைச் சீரிணைலாகிய வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியுமென இவற்றைத் தமக்கடியாகக்கொண்டு நடக்கு மொரு சா ராசிரியப்பாவுமுள வென்றவாறு.

அகப்படுத்துதல்-தமக்காகச் செய்தல்; பொருள்க ளகப்படுத்தா ரென்றுற்போலக் கொள்க. பிறரு மிவ்வாறு மயக்கஞ் சொன்னர்; என்னை?

“இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி
னிலக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே ”

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

“ வஞ்சி விரவ லாசிரிய முடைத்தே
வெண்பா விரவினுங் கடிவரை யின்றே ”

என்றார் பல்காயனார்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுணைய
வுலக்க லன்ன பாறை யேறிக்
கொடுவில் லெயினர் பகழி மாய்க்குங்
கவலைத் தென்ப வவர்தஞ் சென்ற வாறே
யதுமற் றவலங் கொள்ளா தது
கொதுமற் கழுமீவ் வழுங்க லூரே"

"கொலைவி லெயினர் குறும்பி னுறங்கு
மலைவிலங்கு நீள்சுரம் சிலையொடு கழிமா
ரன்புகெழு காதல் கூர
கன்பெருந் திருநலம் பிரிதல் கின்றே"

என இவற்றுள் "எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுணைய" எனவும், "கொலைவி லெயினர் குறும்பி னுறங்கும்" எனவும் இயற்சீர் வெள்ளடி வந்தவாறு காண்க. இவற்றை,

எறும்பி யளையிற் குறும்பல் சுணைய
குறுந்தொடி யாஞ்செல் சுரம்

எனவும்,

கொலைவி லெயினர் குறும்பி னுறங்கும்
மலைவிலங்கு நீள்சுரஞ் செல்

எனவும் இவ்வா றுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. இவை பென்று மிதுக்குச் சொல்லியவதனால் வெண்பாவுரிச்சீரொடு விரவி வந்த இயற்சீர் வெள்ளடியும் ஆசிரியத்துள் வரப் பெறுமெனக் கொள்க. வரலாறு:—

"அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்பு மணைக் கலங்கி
ஏதின் மாக்களு மோவர் தோழி
யென்று நோவா ரில்லைத்
தண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே" (நற்றிணை)

இதனுள் "அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப்ப பட்டென" என்பது வெண்சீர் விரவி வந்த வியற்சீர் வெள்ளடி. இதனை,

அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பொங்கிய பூசல் பெரிது.

என்றுச்சரித்து வெள்ளடி யாமாறு கண்டுகொள்க.

இனி வஞ்சி விரவி வருமாறு:—

" * இருங்கடற் றூணையொடு பெருநிலங் கவைஇ
யுடையில நடுவணத் திடைபிறர்க் கின்றித்
தாரிம யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரோ சுடுபிணக்
காடுபதி யாகப் போகித் தத்தம்
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தனரே
யதனா னீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்படொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறங்காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்க
ணுப்பிலா அ வவிப்புழுக்கல்
கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்கா
திழிபிறப்பினே னீயப் பெற்று
நிலங்கல னுக விலங்குபலி மிசையு
மின்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்க்கீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே" (புறநா.)

இதனுள், "உப்பிலா அ வவிப்புழுக்கல்" எனவும், "கைக்கொண்டு பிறக்குநோக்காது" எனவும், "இழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று" எனவும் வஞ்சியடி விரவி வந்தவாறு.

"இயற்சீர் வெள்ளடி வஞ்சி யடியிவை
வரூஉ மகவலு முளவே"

* 'இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் மாநிலம்' எனவும் பாடம்.

என்றாலும் கருதிய பொருள் பயக்கும். "அகப்பட" வென்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை யெனின், அகத்திணையாகிய வாசிரியப்பாவின் வஞ்சியடி வரப்பெறு மென்றற்கும், ஒருசார் கலியடி விரவிவரு மாசிரியமுள வென்றற்கும் வேண்டப்பட்டது.

"அகத்திணை யல்வழி யாங்கதன் மருங்கின்
வகுத்தன சொற்சீர் வஞ்சியொடு மயங்கும்"

என்றார் பனம்பாரனார். ஆசிரியமருங்கி னென்னாது, "ஆங்கதன் மருங்கி" னென்றார், அதிகார வசத்தால் அவ்வாசிரியருமென்றுணர்க. "சொற்சீர்" என்பது,

"கட்டுரை வகையா னெண்ணெடு புணர்ந்து
முட்டடி யின்றிக் குறைவுசீர்த் தாகியு
மொழியசை யாகியும் வழியிசை புணர்ந்தும்
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே" (தொல்.)

என்று செய்யுளியலுடையா ரோதிய பெற்றியால் வருவன வெனக் கொள்க. இனிக் கலியடி விரவிய ஆசிரியம் வருமாறு:—

"ஆனப் பெருமைய வணங்கு நனியணங்கும்
வானெங்கு சிமையத்து மனமகிழ்ந்து பிரியாது
முருகவே ளுறையுஞ் சார
லருகுநீ வருத லஞ்சுவல் யானே"

இவ்வாசிரியத்தில் "வானெங்கு சிமையத்து மனமகிழ்ந்து பிரியாது" என்பதனை,

வானெங்கு சிமையத்து மனமகிழ்ந்து பிரியாது
தேனெங்கு நறும்பைந்தார்ச் சேயமருந் திருவிற்கே

எனவுச்சரித்துக் கலியடி யாமாறு கண்டுகொள்க.

"குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணுது
மருள்பிடி கிரிதருஞ் சோலை
யருளா னுத லாயிழை கொடிதே"

இதனுள், "மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணுது" என்பதனை,

"மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணுது
தீவழங்குஞ் சுழல்விழிக்கட் சீயஞ்சென் றுழலுமே"

என வுச்சரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டு கொள்க. (உகூ)

[கலிப்பாவில் பிற பாக்களுக்குரிய அடிகள் வந்து மயங்குமாறு]

30. வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே.

இஃது என்னுதலிற்றோவெனிற் கலிப்பாவினுள் பிறபாவினம் விரவுமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:-வெண்பாவடி, ஒருசார் கொச்சகக்கலிப்பாவினுண்மயங்கவும் பெறுமென்றவாறு.

"வெள்ளடி கலியினுள் விரவவும் பெறுமே" என்ற வும்மையால் ஆசிரியவடியும் வந்து மயங்கவும் பெறுமெனக்கொள்க. "காமர்கடும்புனல் கலக்கெதம்மோ டாடுவாள்" என்னும் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாவினுள்ளும், "நறுமலர் நன்னுதலார் கொண்டணிய" என்னும் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள்ளும் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கி வந்தன. அவை போக்கி மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பாக் காட்டும் வழிக் காட்டுதும்; என்னை?

"வஞ்சி விரவினு மாசிரிய முரித்தே
வெண்பா விரவினுங் கலிவரை வின்றே:"

என்றார் பொதுவகையானும் நத்தத்தனுரெனக் கொள்க.

"பொதுவகையாற் சொற்றனவும் பொய்தீர் சிறப்பிற்
குதவி யொரோவிடத்து நிற்கும்—விதவகையா
னின்ற பொருளா நிகழ்விப் பதுநியமம்
என்றுரைத்தார் தொல்லோ ரெடுத்து"

[வஞ்சிப்பாவில் பிறபாவிற்குரிய அடிகள் வந்து மயங்குமாறு.]

31. வஞ்சியு ளகவல் மயங்கினும் வரையார்.

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், வஞ்சிப்பாவினுட் பிறபா மயங்குமாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரியவடி மயங்கும் என்றவாறு.

அகவல் மயங்கினும் வரையார் என்ற வும்மையாற் கலியடியு மொருசார் வெள்ளடியுமயங்கிவரவும் பெறும்; சிந்தடியுங் குறளடியுந் தம்முண் மயங்கியும் வரும் வஞ்சிப்பாவு முளவெனக் கொள்க. பட்டினப்பாலை யென்னும் வஞ்சிநெடும்பாட்டினுள், "கோரிழை மகளி

குணங்குணக் கவரும்" என்பதித்தொடக்கத்தன வாசிரியவடி. "வயலா மை புழுக்குண்டும் வறளடும்பின் மலர் மலர்ந்தும்" என்பது கலியடி. இதனை,

"வயலாமை புழுக்குண்டும் வறளடம்பின் மலர்மலர்ந்தும்
கயஞட்டக் கடைகியர்தங் காதலர்தோள் கலந்தனரே"

என வுச்சரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க. "கோழியெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை" என்பது வெள்ளடி. இதனை,

"கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கனங்குழை
யாழிசூழ் வையக் கணி"

எனவுச்சரித்து வெள்ளடி யாமாறு கண்டுகொள்க.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கை" என்ற வஞ்சிப்பாவினுள்ளும் கலியடி வந்தன வெனக் கொள்க.

"குருகு தாரையொடு கொட்பாஞ்
சிறுதிரைநீர் வியன்கழனி
மறுகு கெழீஇய மலிசும்மை
எனவாங்குத்
தண்பணை தழீஇய விருக்கை
மண்கெழு நெடுமதின் மன்ன னூரே"

இது குறளடியுஞ் சிந்தடியு மமங்கிவந்த வஞ்சிப்பா. அகத்திணை யக வலுள் வஞ்சி வாரா; என்னை?

"அகத்திணை மருங்கி னளவு மயங்கி
விதப்ப மற்றவை வேறு வேண்டி
வஞ்சி யடியின் யாத்திலர் வஞ்சி
யகத்திணை மருங்கி னணையு மாறே"

என்பது பன்னிருபடலத்துப் பெருந்திணைப்படலத்துச் சூத்திர மாகலின். அஃதெனினிற் பட்டினப்பாலைத் தொடக்கத்தன அகத் திணை வஞ்சியாம் பிறவெனின், அகத்திணையகத்து வஞ்சி வருவது சிறப்பின்றாயினும், சிறுபான்மை வரப்பெறு மென்பாரு மூளராகலின் அவையும் அமையுமென்பது; என்னை?

"அகத்திணை யகவயி னிற்ப வஞ்சி
சிறப்பில வெனினுஞ் சிலவிடத் தளவே"

என்பது மாபுராணச் சூத்திரமாகலின்.

"அகப்பா வகவலுள் வஞ்சிசொற் சீரடி யாயிரண்டும்
புகப்பா லனவல்ல வென்பதொல் லோர்கள் புகரில்வஞ்சி
யகப்பாப் பொருளணியா வென்பர் நாவல ராங்கருகிப்
புகப்பான் மையுமொரு சார்புல வாணர் புகன்றனரே"

"ஆசிரியப் பாவி னயற்பா வடிமயங்கு
மாசிரியம்வெண் பாக்கலிக்கண்-மாசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவி
னெண்பா வடிவிரவா வற்று"

"சீர்வண்ணம் வெள்ளைக் கலிவிரவும் வஞ்சியு
ளுருங் கலிப்பா சிறுச்சிறிதே-பாவினுள்
வெண்பா வொழித்துத் தளைவிரவுஞ் செய்புளாம்
வெண்பா கலியுட் புகும்"

என்றார் நாலடி நாற்பதுடையா ரெனக்கொள்க. (கூக)

[ஒவ்வொரு வகைப்பாவுக்குந்த அடிச்சிறுமை ஆமாறு]

32. ஈரடி வெண்பாச் சிறுமை மூவடி
யாசிரி யத்தொடு வஞ்சி யெஞ்சிய
தீரிரண் டடியோ யிழிபென மொழிப

என்ப தென்னுதலிற்றோவெனின், நான்கு பாவிற்குஞ் சிறுமைக் கெல்லையாகிய அடிவரையறை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—ஈரடி வெண்பாவிற்குச் சிறுமை; ஆசிரியப் பாவிற்கும், வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடி சிறுமை; ஒழிந்த கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமையாமென்று சொல்லுவர் புலவரென்றவாறு.

ஏகாரம் தேற்றம்.

"ஒருதொடை யீரடி வெண்பாச் சிறுமை
யிருதொடை மூன்று மடியி னிழிந்து
வருவன வாசிரிய மில்லென மொழிப
வஞ்சியு மப்பா வழக்கின வாகும்"

"நான்கா மடியினு மூன்றுக் தொடையினும்
தாழ்ந்து கலிப்பாத் தழுவுத லிலவே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னு செயல்" (திருக்)

என வீரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

"அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யெழிற்றகை யிளமுலே பொலியப்
*பொரிப்பூம் புன்கின் முறிதிமிர்ந் தன்றே" (ஐங்)

"முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலைய னுள்ளவேற் கண்ணி
முலையும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே" (தமிழ்விடு)

என வாசிரியப்பாவிற்கு மூன்றடியால் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

"குருகு நாரையொடு கொட்பானு"
†"மந்தாலில மருங்கசைப்ப
வெண்சாமரை புடைபெயர்தரச்
செந்தாமரை நாண்மலர்மிசை
எனவாங்கு,
இனிதி னெதுங்கிய விறைவனீ
மனமொழி மெய்களின் வணங்குது மகிழ்ந்தே"

என மூன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

"செல்வப் போர்க்கதக் கண்ணன் * * * *'
"திருந்திலையி னிலங்கிலைவேற் றிகழ்தண்டார்க் கதக்கண்ணன்
விரிந்திலங்கு ‡வெண்குடைக்கீழ் வேந்தட்ட வியன்களத்து
முரிந்திறைஞ்சி முத்துறைக்கு முடியெல்லாந் தத்தந்தம்
அருந்திறல மறமன்னர்க் கழுவனவே போன்றவே"

என நான்கடியாற் கலிப்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு.

இச்சூத்திரத்துள் வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி என்று முறையிற் கூறுது, 'வெண்பா வாசிரியம் வஞ்சி' பென்று தலைதடு

* "பொரிப்பூம் புன்கின் முறிதிமிர் பொழுதே" என்பது ஐங்குறு நூறு அச்சுப் பிரதியிலுள்ள பாடம். † "மந்தாலிலம் வந்தயிர்ப்ப" எனவும் பாடம். ‡ "விரைப்பைம் பூண்" எனவும பாடம்.

மாற்றந் தந்துரைத்தல் வேண்டியதென்னை யெனின் நான்கு பாவிற்கும் பெருமைக்கெல்லை, பாதிவேனது பொருண்முடிபின் குறிப்பே, வரையறையில்லை யென்பாரும்; அடிவரையறுத்துச் சொல்வாரு மென விருந்திறத்தர் ஆசிரியரென்ப தறிவித்தற்கு என்க. நூல் நயமறிவார் ஆராயுங்கால், (அவற்றுள்) வேறுபாடில்லை யென்ப தறிவித்தற்கொரு தோற்றமுணர்த்திய தெனினும் அமையும். யாதோ வேறுபாடில்லாதவாறெனின், 'பெருமைக்கெல்லை பாதிவேனது பொருண்முடிபின் குறிப்பே, வரையறையில்லை' என்பார் விளங்கக்கூறலென்னு நூன்மாண்பு கண்டப்பிடித்து மயங்காமை கூறினார். அடிவரையறுத்தோதினார், சிறப்புடைய பொருளை எடுத்துக் காட்டலென்னுந் தந்திரவுத்தி பற்றிச் சிறப்புடைமையால் எடுத்தோதி, மிக்கனவு முடன்பட்டமை உய்த்துணரவைத்தோதினார்; மிக்க அடி வருவது செய்யுட்கட் குரித்தென்பதாகலானும், வாயுறை வாழ்த்து முதலாயின அடிவரையறையில்லை யென்றாராகலானு மெனக் கொள்க.

அவர் கூறுமாறு:—

"உரைப்பீபார் குறிப்பிணை யன்றிப் பெருமை
வரைத்தித் துணையென வைத்துரை யில்லென்
றுரைத்தனர் மாதோ வுணர்ந்திசி னோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"மூன்று மிரண்டு *மூன்றுமோ ரிரண்டு
மென்றிம் முறையே பாவின் சிறுமை
தங்குறிப் பினவே தொடையின் பெருமை"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஆசிரியப் பாவின் சிறுமைக் கெல்லை
மூவடி யாகும் பெருமை யாயிரஞ்
சீரடி முதலா வொன்று தலைச்சிறந்
தேழடி காறும் வெண்பாட் டியல
வாயுறை வாழ்த்தே செவியறி வுறூஉவே
கைக்கிளை மயக்கங் கலிவெண் பாட்டே
தத்தங் குறிப்பின வளவென மொழிப"

என்றார் நத்தத்தனும்.

* 'மூன்று நான்கும்' என்றும் பாடம்.

"ஆசிரியப் பாட்டி னளவிற் கெல்லே
யாயிர மாகு மிழிபுமூன் றடியே"

"ஆசிரிய நடைத்தே வஞ்சி * * "

"நெடுவெண் பாட்டே முந்நா லடித்தே
குறுவெண் பாட்டுக் களவெழு சீரே"

"அங்கதப் பாட்டவற் றளவோ டொக்கும்"

"கலிவெண் பாட்டே கைக்கிளைச் செய்யுள்
செவியறி வாயுறை புறநிலை யென்றிவை
தொகுநிலை யளவி னடியில வென்ப"

"* முடிபொரு ளில்லா தடியள பிலவே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"ஏழடி யிறுதி யீரடி முதலா
வேறிய வெள்ளொக் கியைந்தன வடியே
நிக்கடி வருவது செய்யுள்கட் குரித்தே
மூவடிச் சிறுமை யாயிர மாகு
மாசிரி யத்தின் பெருமை யளவே"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்.

"ஆயிரு மிறுதி மூவடி யிழிபா
வாசிரியப் பாட்டி னடித்தொகை யறிப
வீரடி முதலா வேழடி காறும்
நிரிபில வெள்ளொக் கடித்தொகை தானே"

என்றார் பல்காயனார்.

"ஐயிரு நூறடி யாசிரியம் வஞ்சிச்
செய்யு ணடப்பினுஞ் சிறப்புடைத் தென்ப"

"சீபணும் பொருண்முடிபே பெருமைக் கெல்லே
காணுங் காலே கலியலங் கடையே"

"கலியுறுப் பெல்லாங் கட்டளை யுடைமையின்
†நெறியின் முறைவழி நிறுத்தல் வேண்டும்"

---

* இச்சூத்திரம் தொல்காப்பியம் அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படவில்லை.

† 'நெறியின் மொழிவழி' என்றும் பாடம்.

"கொச்சகக் கலிவயிற் குறித்தபொருள் முடிவாக்
தாழிசை பலவும் தழுவுதன் முடிபே"

† என்றூர் பிறை நெடு முடிக் கறைமிடற் றரனூர் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

"வஞ்சி யாசிரிய மென்றிரு பாட்டு
மெஞ்சா மூவடி யிழிபுயர் பாயிரம்"

"ஆசிரிய மென்ப தகவலின் வழாது
கூறிய சீரொடுக் தளையொடுக் தழீஇ
முச்சீ ரடியா யீற்றயல் நின்று
மச்சீ ரடியிடை யொரோவழித் தோன்றியு
மல்லியல் பின்றி மண்டில மாகியும்
மூவடி முதலா முறைசிறக் தேதமிற்
தொள்ளா யிரத்துத் தொண்ணூற் றெண்ணிரண்
டெய்து மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே"

"வஞ்சி தானே யடிவரம் பின்றி
யெஞ்சா விசைநிலை தூங்க லெய்தியு
மாசிரிய மாகியு முடியு மென்ப"

"செப்ப லோசையிற் சீர்தளை சிதையாது
மெய்ப்படக் கிளந்த வெண்பா விரிப்பிற்
குறளோர் நெடிலென மூன்று யவற்றின்
இறுதி யடியே முச்சீர்த் தாகி
யதனீற் றசைச்சீ ரெய்தி யடிவகை
யோரிரண்டு முதலா முறைசிறக் தீரா
றேறு மென்ப வியல்புணர்ந் தோரே"

என்றூர் பரிமாணனூர்.

"கழுத்தினு லாகு மசையசையாற் சீராஞ்
சழக்கிலாச் சீராற் றளையென்-றெழுக்கினூர்
சீரா லடியடியாற் செய்யுளா மென்றிடையிட்
டோராதே யோதுவதோ வோத்து"

இது கடா.

† 'என்றூர் மயேச்சுரர்' எனச் சில பிரதிகளிற் காணப்படுகிறது.

"ஒருதனீ யாகியா வோரேழின் காறும்
வருவது மன்னு மடியென்-றுரையா
திருசீர் முதலாக வெண்சீர்கா றென்ற
வருமுனிவர்க் காய்த்தோ வலர்"

இது விடை.

"ஒருதொடை யீரடி யென் றோதிய துள்ளிட்
டிருகிறமாச் சொல்லிய தெல்லா-மிருதிறமு
நல்லா சிரியர் நலமென்றற் கங்கயத்தா
லெல்லாருந் தீர்வ ரிழுக்கு"

"எண்ணெழுத்திற் பிண்ணியரா யெஃகின் வலியராய்
நுண்ணுணர்விற் சேர்ந்த நுழைவினராய்-மண்மேல்
நடையறிந்து கட்டுரைக்கு நாவினர்க் கல்லா
லடியறியுந் தன்மை யரிது"

"தடுத்த தளையொன்றுந் தாம்பலவுங் கூடி
யடுத்து நடப்ப தடியாம்-வடுத்தீர்ந்த
* பாத வடமொழியைப் பைதீர் தமிழ்ப்புலவர்
நாதரடி யென்ரூர் †நமக்கு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (கூஉ)

* 'பாதவடி மொழியை' என்றும் பாடம். † 'நன்கு' எனவும் பாடம்.

அடியோத்து முற்றிற்று.

சூ. தொடையோத்து

[தொடை தோன்றுமாறு]

33. தொடையே யடியிரண் டியையத் தோன்றும்.

இவ்வோத்தென்ன பெயர்த்தோவெனின், அடியாற்றொடையாமா றுணர்த்திற்றுகலாற் றொடையோத்தென்னும் பெயர்த்து.

இச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், பொது வகையாற் றொடையாமா 'றுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—தொடையென்று சொல்லப்படுவது அடியிரண்டியைந்தவிடத்துப் பெறப்படு மென்றவாறு.

தொடையே என்பதில் ஏகாரம் பிரிநிலை. எற்றிற் பிரிக்கப்பட்டதோ வென்னின்,

எழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ
டிழுக்கா தடைய தியாப்பெனப் படுமே

என்பதனிற் பிரிக்கப்பட்டது. பிறரு மிவ்வாறு சொன்னார்; என்னை?

"தொடையெனப்படுவ தடைவகை தெரியி
னெழுத்தொடு சொற்பொரு ளென்றிவை மூன்றி
* னிரல்பட வந்த நெறிமைத் தாகி
யடியோ டடியிடை யாப்புற நிற்கு
முடியின தென்ப முழுதுணர்ந் தோரே"

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

"அடுத்த வடியிரண் டியாவகைப் பாவினுந்
†தொடுத்து வழங்கலிற் றொடையெனப் படுமே"

என்றார் வாமமேகலை மாதை யோர் பாகனார் நாமமகிழ்ந்த நல்லாசிரியர். தொடைக்குதாரணம் போக்கிச் சொல்லுதும்.

† 'இயற்பட' எனவும் பாடம், * 'தொடுத்தனர் வழங்கலின்' எனவும் பாடம்.

[தொடையின் வகை ஆமாறு.]

34. மோனை யெதுகை முரணியை பளபெடை
பாத மிணையே பொழிப்போ டொரூஉத்தொடை
கூழை கதுவாய் மிசையதூஉங் கீழதூஉம்
சீரிய முற்றுமு சிவணுமா ரவையே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், ஒருசார் தொடைகளது பெயரும், அவற்றின் விகற்பமு முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—மோனை, எதுகை, முரண், இயைபு, அளபெடை என்பிவை யைந்தும்; அடி, இணை, பொழிப்பு, ஒரூஉ, கூழை, மேற்கதுவாய், கீழ்க்கதுவாய், முற்று என இவற்றொடு பொருந்தி அவை யொரோவொன்று எட்டெட்டுப் பாகுபா டெடையவா மென்ற வாறு.

பாதம் என்பது அடி. இணையே என்றவழி ஏகாரம் எண். கதுவாய் மிசையதூஉம் கீழதூஉ மென்பது, மேற்கதுவாய் கீழ்க்கதுவாய். சிவணுதல்-பொருந்துதல்; என்னை? "மெய்யி னியக்க மகரமொடு சிவணும்" என்றுற்போலக் கொள்க. மார் என்ப திடைச்சொல். அவை என்பது சுட்டுச்சொல். அவையே என்பதில் ஏகாரமீற்றசை; தேற்றேகாரமெனினும் அமையும். இனி அவை கூட்டி வழங்கு மாறு:

[1]அடிமோனை, [2]இணைமோனை, [3]பொழிப்புமோனை, [4]ஒரூஉ மோனை, [5]கூழைமோனை, [6]மேற்கதுவாய் மோனை, [7]கீழ்க்கதுவாய் மோனை, [8]முற்றுமோனை எனவும்;

[1]அடியெதுகை, [2]இணையெதுகை, [3]பொழிப்பெதுகை, [4]ஒரூஉ வெதுகை, [5]கூழையெதுகை, [6]மேற்கதுவாயெதுகை, [7]கீழ்க் கதுவாயெதுகை, [8]முற்றெதுகை எனவும்;

[1]அடிமுரண், [2]இணைமுரண், [3]பொழிப்புமுரண், [4]ஒரூஉ முரண், [5]கூழைமுரண், [6]மேற்கதுவாய் முரண், [7]கீழ்க்கதுவாய் முரண், [8]முற்றுமுரண் எனவும்;

[1]அடியியைபு, [2]இணையியைபு, [3]பொழிப்பியைபு, [4]ஒரூஉ வியைபு, [5]கூழையியைபு, [6]மேற்கதுவாயியைபு, [7]கீழ்க்கதுவாயியைபு, [8]முற்றியைபு எனவும்;

அடியளபெடை, [2]இணையளபெடை, [3]பொழிப்பளபெடை, [4]ஒரூஉவளபெடை, [5]கூழையளபெடை, [6]கீழ்க்கதுவாயளபெடை, [7]மேற்கதுவாயளபெடை, [8]முற்றளபெடை எனவுங் கூட்டி யெட்டு வகைப் பாகுபாடுங் கண்டுகொள்க.

சீரிய வென்று மிருத்திச் சொல்லியவதனால், இயைபுத் தொடை யிவ்வாறு வழங்காது இறுவாய் முதலாகக் கொண்டு வழங்கப்படுமெனக் கொள்க. அஃது ஈறுபற்றியதியுந்தன்மைத்தாகலின், இயைபுத் தொடைக் கிவ்வாறெட்டு விகற்பமும் சொன்னார் கையனார், தொல்காப்பியனார் முதலாகிய ஒருசா ராசிரியர். ஈண்டு அவர் மத விகற்பம் பற்றிச் சொல்லப்பட்டது, இது சார்பு நூலாகலின். * இவற்றிற் கிலக்கியந் 'தத்த மிலக்கணஞ் சொல்லுழிச் சொல்லுதும்.

"எழுத்தியற் றொடைகளி னிடைக்கண் மாறுகோண்
மொழிப்பொருட் டொடைமுறை பிறழ வைத்தலே
ரிழுக்கியல் பிலாதி னிறையு மெட்டென
வொழுக்கின ருண்மையை யுணர்த்தல் வேண்டியே."

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. அவை யாமாறு போக்கி 'நிரனிறை முதலிய' வென்னுஞ் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும்.

[அடிமோனைத் தொடை ஆமாறு]

35. ஆதி யெழுத்தே யடிதொறும் வரினடி
மோனைத் தொடையென மொழிமனார் புலவர்

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையானே அடி மோனை யாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—முதலடி முதற்கண் வந்த எழுத்தே எல்லா வடி முதற்கண்ணும் வரின், அதனை அடிமோனைத் தொடை யென்று வழங்குவர் புலவ ரென்றவாறு.

ஆதியெழுத்தே யென்றவழி ஏகார விதப்பினால், ஆதிச்சொல் அடிதோறும் ஒன்றிவரத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. எனக் கொள்க 'ஆதியெழுத்தே யடிதொறு மாதிக்கண் வரின்' என்று சிறப்பியாது பொதுவகையாற் கூறிற்றாகலின், முதலடி முதற்கண் வந்த

* 'இவற்றிற்குச் செய்யுள் போக்கித் தத்தம் இலக்கணச் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும்' என்பது பிரதிபேதம்.

எழுத்து அடிதோறும் இறுதிக்கண் வரினும், இடைக்கண் வரினும், முதற்கண் வரினும் அடிமோனைத் தொடையாம் பிறவெனின், அற்றன்று; சூத்திரத்துள் ஆதியெழுத்தென்று சொல்லப்பட்டதாகலின்; அதனோடு சார்த்தி ஆதியெழுத்தே யடிதோறும் ஆதிக்கண் வரின் என்று பொருள் கொள்ளப்படும்; என்னை?

"வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினும்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே" எனவும்,

"வேற்றுமை யின்றியு மிடமுத லாவதிற்
றேற்பன பொதுவி னிசைப்பினு மிழுக்கா" எனவும்,

"கேட்ட மொழியொழித்துக் கேளாக் கிளவியொடு
கூட்டியுரை *கொளுத்துதல் கோட்பா டன்றே" எனவும்,

"அடிமுத லோரெழுத் தடிமுதற் றொடையே"

எனவுஞ் சொன்னார் பிறருமாகலின். 'அளபெடை யொன்றுவ தளபெடைத் தொடையே' என்பதன் காறு மடிதொறு மென்பதும் முதல் என்பதும் அதிகாரம் செலுத்தியுரைக்க; வரலாறு:—

"மாவும் புள்ளும் †வந்துவையிற் படர
மாநீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலை தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலை வந்த வாடை
மாயோ ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தற்றே"

இஃது அடிதோறு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையானடிமோனை.

சீர்தோறும் முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தால் அது இணைமோனைத் தொடை விகற்பமாம். வரலாறு.—

"அணிமல ரசோகின் ‡றளிர்நலங் கவற்றி
யரிக்குரற் கிண்கிணி யரற்றுஞ் சீறடி
யம்பொற் கொடிஞ்சி நெடுந்தே ரகற்றி
யகன்ற வல்கு லகற்றுண் மருங்கு

* 'கொள்ளுதல்' என்றும் பாடம். † 'மதிவயிற் படர' என்றும் பாடம்.
‡ 'தளிர்நிறங் கவற்றி' என்றும் பாடம்.

லரும்பிய கொங்கை யவ்வனீ யமைத்தோள்
அவிர்மதி யணைய திருநுத லரிவை
யயில்வே லனுக்கி யம்பலைத் தமர்த்த
கருங்கய னெடுங்க ணோக்கமென்
மிருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே ''

இதனுள் இணைமோனை முதலாகிய ஏழு விகற்பமும் முறையானே வந்தவாறு கண்டு கொள்க. (கூடு)

[அடி யெதுகை ஆமாறு]

36. இரண்டா மெழுத்தொன் றியையவதே யெதுகை.

இஃதென்னுதலிற்றோவனின், அடியெதுகை யாமா றுணர்த்து தல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—அடிதோறும் இரண்டாமெழுத் தொன்றி வரத்தொடுப்ப தடியெதுகைத் தொடை யெனப்படும் என்றவாறு.

'இரண்டாவதியைவதெதுகை' என்றனும் இரண்டாமெழுத் தென்பது பெறலாம், அதிகார வசத்தானும்; பிறரும்,

''முதலெழுத்தொன்றி முடிவது மோனை
யேனைய தொன்றி னெதுகைத் தொடையே ''

என்றாராகலின். பெயர்த்தும் எழுத்து என்று சொல்லவேண் டியதென்னை யென்னின், அடிக்கெழுத் தெண்ணுமாறே போலாது தொடைக்கு எல்லா வெழுத்துங் கொள்ளப்படுமென்ப தறிவித்தற் குச்சொல்லப்பட்டது *

''எழுத்தென் றதிகார மீண்டியலா னிற்ப
எழுத்தென்று மீண்டு மியம்பிற்—பிழுக்காமை
யெல்லா வெழுத்துந் தொடைக்கா மடிக்கெழுத்
தல்லா தனவுமென் றற்கு ''

* அடிக்கெழுத் தெண்ணுங்கால் ஒற்றெழுத்துக்களே நீக்கி உயிரெழுத்துக் களும் உயிர் மெய்யெழுத்துக்களுமே எண்ணிக் கொள்ளப்படும். தொடையில் அவ்வாறன்றி ஒற்று உள்பட வெல்லா வெழுத்துக்களு மெண்ணப்படு மென் பதாம்.

"குற்றிகரங் குற்றுகர மென்றிரண்டு மாய்தமோ
டொற்று மெனவொரு நான்கொழித்துக்-கற்றோ
ருயிரு முயிர்மெய்யு மோதினு ரெண்ணச்
செயிர்தீர்ந்த செய்யு ளடிக்கு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க. 'இரண்டாமெழுத் தொன்றி வரினும் முதலெழுத்தெல்லாந் தம்மொளொத்த வளவினவாய் வந்து, பட்டென்பதற்குக் கட்டென்பதல்லது காட்டென்பது எதுகை யாகாது; காட்டென்பதற்குப் பாட்டென்பதல்லது பட்டென்ப தெதுகையாகாது; அரமென்பதற்குப் பரமென்பதல்லது பாரமென் பது எதுகையாகாது; பாரமென்பதற்குக் காரமென்பதல்லது கர மென்ப தெதுகையாகாது' என்பதறிவித்தற்கு இயைவதே என்றார்.

* "முதலெழுத் தளவொத் தயலெழுத் தொன்றுவ
தெதுகை யதன்வழி யியையவும் பெறுமே" எனவும்,

"முதலெழுத் தொன்றுவ மோனை யெதுகை
முதலெழுத் தளவோ டொத்தது முதலா
வதுவொழித் தொன்றி னுகு மென்ப"

எனவுஞ் சொன்னார் பல்காயனு ரெனக்கொள்க.

'இரண்டா மெழுத்தியைவதே யெதுகை' யென்னது ஒன்று என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை யென்னின், ஒருசா ராசிரியர் இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொன்றி வந்தாலு மூன்றாமெழுத்து ஒன்றி வந்தாலும் எதுகைப்பாற் படுத்துவழங்குவ தென்ப தறிவித்தற்கு எனக் கொள்க. வரலாறு:—

"துளியொடு மயங்கிய தூங்கிரு ணடுநா
ளணிகிளர் தாரோ யருஞ்சுர நீந்தி
வடிவமை யொஃகம் வலவயி னேந்தித்
தனியே வருதி நீயெனின்
மையிருங் கூந்த லுய்தலோ வரிதே"

இஃதிரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொன்றிய வெதுகை. இது செய்புளியனுடையார் † காட்டியது.

* 'முதலனவோடொத் தயலெழுத்தொன்றுவ' தெனவும் பாடபேதமுண்டு.
† 'காட்டும் பாட்டு' என்னும் பிரதிபேதம் உண்டு.

" பவழமும் பொன்னுங் குவையிய முத்தின்
திகழரும் பீன்றது புன்னை "

" பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின் " (திரு)

இவை மூன்று மெழுத்தொன்றிய வெதுகை.

* " ஊசி யறுகை யுறுமுத்தங் கோப்பனபோன்
மாசி யுகுபனிநீர் வந்துறைப்ப—மூசு
முலைக்கோடு புல்லுதற் கொன்றில்லாதேன் காண்மோ
ஞ விறக்கோடு கொண்டெரிக்கின் றேன்"

இந் நக்கீரர், வாக்கினுட் கடை யிரண்டடியும் மூன்றுமெழுத் தொன்றெதுகை வந்தவாறு காண்க.

" † அவிழ்ந்த துணியினைக்கு மம்பலமுஞ் சீக்கு
மகிழ்ந்திடுவார் முன்னார் மலருங்—கவிழ்ந்து
நிழறுழா யாணை நெடுமான்றேர்க் கிள்ளி
கழறெழூ மன்னவர்தங் கை"

இப் பொய்கையார் வாக்கினுண் மூன்றுமெழுத் தொன்றி வந்தது இதனை, இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயிரொன்றி வந்தடை யால் உயிரெதுகை யென்பாரு முளர்.

" மணைக்குப்பாழ் வாணுத லின்மைதான் சென்ற
திசைக்குப்பாழ் நட்டோரை யின்மை யிருந்த
வகைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வடம்பு" (நாலடி)

இதுவு மதுபோலக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

---

* " ஊசி மூனையில் ஒளிர்முத்துக் கோத்ததுபோல்
வீசும் பனிவந்து மெய்குளிர—மூசு
முலைத்தடங்கண் மாதே முழுவினையேற் கின்று
நிலைக்கடையோ நீச்சயித்தாய் நீ"

என்பது, தமிழறியும் பெருமாள் கதை அச்சுப்பிரதியில், நக்கீரர் பாடியதா கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பாடன்கொள்ளில் மேற்காட்டிய இலக்கணத்து இஃது உதாரணமாகாதவாறு காண்க.

† 'அவிழ்ந்த துணியினைக்கும்' எனவும் பாடம்.

இனி யெட்டுத் திறத்தானும் வருமாறு:—

"வடியேர்கண் ணீர்மல்க வான்பொருட்கட் சென்றூர்
கடியார் கனங்குழாய் காணூர்கொல் காட்டு
ளிடியின் முழக்கஞ்சி யீர்ங்கவுள் வேழம்
பிடியின் புறத்தசைத்த கை" எனவும்,

"அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா ழார்வலர்
புன்கணீர் பூச லரும்" (திரு) எனவும்,

"அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்" (திரு). எனவும்,

"போதுசேர் கோதாய் பொருப்பன் பரக்குமித்தான்
றுதுசேர் மார்பின் றழை" எனவும்,

"ஆயிரா முள்புக் கழுந்து வதுதவிர்த்தான்
* கூறியாய் சொல்லுமோ வின்று" எனவும்

இரண்டா மெழுத்தொன்றி வந்தமையால் அடியெதுகை.

"பொன்னி னன்ன பொறிகணங் கேந்திப்
பன்னருங் கோங்கி னன்னலங் கவற்றி
மின்னவி ரொளிவடந் தாங்கி மன்னிய
நன்னிற மென்முலை மின்னிடை வருத்தி
யென்னையு மிடுக்கண் டன்னுவித் தின்னடை
யன்ன மென்பெடை போலப் பன்மலர்க்
கன்னியம் புன்னை யின்னிழற் றுன்னிய
மயிலோர் சாயல் வாணுதல்
அயில்வே லுண்கணெம் மறிவு தொலைத்தனவே"

இதனு ளிணையெதுகை முதலான வேழு விகற்பமு முறையானே வந்தவாறு கண்டு கொள்க. பிறவு மன்ன. (சூ)

[வருக்க, நெடில், இன மோனையும் எதுகையு மாமாறு]

37. வருக்க நெடிலினம் வரையா ராண்டே

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மோனைக்கு மெதுகைக்கு மெய்தியதோ ரிலக்கண முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—வருக்கமும் நெடிலும் இனமும் வந்தாலும் நீக்கப்படா மோனையு மெதுகையுமா மென்றவாறு.

* 'கூறியாய்ச் சொல்லுமோ' எனவும் பாடம்.

அவற்றை முறையானே யுறழ்வர். அவை வருக்கமோனை, வருக்கவெதுகை, நெடின்மோனை, நெடிலெதுகை, இனமோனை, இன வெதுகை யென்று வழங்கப்படும். அவற்றிற்குச் செய்யுள் வரு மாறு:—

"பகலே—பல்பூங் கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பீர்ங்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
புணையீ ரோதி செய்குறி நசைஇப்
பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்க ணுழுவைப் படிபகை வெரீஇப்
பொருது சினந்தணியாப் பூநுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயி
னற்றூர் மார்ப தீண்டலெங் கதுப்பே"

இது பகர மெய் வந்த வருக்க மோனை. இவ்வகை வருவன முதலெ ழுத்தொன்று விடினும், தமது வருக்க வொப்புமை நோக்கி மோனைப் பாற்படுத்தி வருக்கமோனை யென்று வழங்கப்படும்.

"நீடிணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தாதாதிப்
பாடுவண் டஞ்சி யகலும் பருவத்துத்
தோடார் தொடிநெகிழ்த்தா ருள்ளார் படலொல்லாப்
பாடமை சேர்க்கைபுட் கண்"

இது டகர மெய் வருக்க வெதுகை. இரண்டாமெழுத் தொன்று விடினும் இரண்டாமெழுத்தின் வருக்க வொப்புமை நோக்கி யெது கைப்பாற்படுத்து வருக்கவெதுகை யென்று வழங்கப்படும்.

இனி நெடின்மோனை வருமாறு:—

"ஓர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா
மோதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை"

இது முதலெழுத் தொன்றுமையின் மோனையுமன்று; இரண்டா மெழுத்தொன்றுதலும், இரண்டாமெழுத்தின் மேலேறிய வுயி ரொன்றுதலும், மூன்றுமெழுத் தொன்றுதலு மின்மையா லெதுகை யுமன்று; சொல்லும் பொருளும் பகைத்து வாராமையின் முரணு மன்று; இறுவாயொத்து வாராமையி னியைபுமன்று; அளபெடுத் தொன்றி வாராமையின் அளபெடையுமன்று; ஒவ்வாமை தொடுத் தின்மையிற் செந்தொடையுமன்று; அடிமுழுது மொருசொல்லே வரத் தொடுத்த தின்மையி னிரட்டைத் தொடையுமன்று; சுறு முதலாகத் தொடுத்ததின்மையினந்தாதித் தொடையுமன்று. இதனை நெட்டெழுத்தென்னும் மாத்திரை யொப்புமை நோக்கி யியைந் தினிதாய்க் கிடத்தலா னெடின் மோனையென்று வழங்கப்படும்.

இனி நெடிலெதுகை யாமாறு:—

"ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழா வொருசாரார்
கூகூவென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்
மாமாவென்றே மாய்த்தனர் நீந்தா வொருசாரார்
ஏகீர்காய்கீ ரென்செய்து மென்று ரொருசாரார்"

இன்னவெல்லா மிரண்டா மெழுத்தொன்று வாயினும், இரண்டா மெழுத்தி னெடி லொப்புமை நோக்கி யியைந்தினியவாய்க் கிடத் தலி னெடிலெதுகைப்பாற்படித்து நெடிலெதுகை யென்று வழங் கப்படும்.

இனமோனை மூன்று வகைப்படும். அவை வல்லினமோனையும் மெல்லின மோனையு மிடையின மோனையுமாம்.

அவற்றுள் வல்லினமோனை வருமாறு:—

"கயலே ருண்கண் கலுழ நாளுஞ்
சுடர்புரை திருநுதல் பசலை பாயத்
திருந்திழை யமைத்தோ ளரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யைய பூத்த
கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருந்தண் வாடை வரூஉம் பொழுதே"

இஃதெல்லாவடியு முதற்கண் வல்லினமே வந்தமையின் வல்லின மோனையென்று கையனூர் காட்டிய பாட்டு. பிறவுமன்ன. வல்லின மோனையு மிடையின மோனையும் சங்கயாப்பிற் கண்டுகொள்க.

இனவெதுகை மூன்று வகைப்படும்; வல்லின வெதுகை மெல்லின வெதுகை, இடையின வெதுகை யென.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரொச்சத்தாற் காணப் படும்" (திருக்)

இஃது இரண்டாமெழுத்து வல்லினம் வந்தமையால் வல்லின வெதுகை.

"அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு" (திருக்)

இது மெல்லின் வெதுகை.

"எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு" (திருக்)

இஃது இடையின வெதுகை. பிறவு மன்ன.

வருக்க நெடிலினம் வரையார்' வன்றொடரும், அதிகார வசத்தால் அவை யென்பது பெறலாம்; பிறரும்,

"அடிதொறு முதலெழுத் தடைவதை முதற்றொடை
யிடையதன் முன்னெழு மியைவதை யெதுகை
நெடிய பிறவு மினத்தினு மாகும்"

என்று ராகலானும். பெயர்த்தும் ஆண்டு என்று மிகுத்துச் சுட்டிக் கூற வேண்டிய தென்னை? எதுகைத் தொடையுட் சீர் முழுவதும் வருவது தலையா கெதுகை, ஒரெழுத்தே வரத் தொடுப்பது இடையா கெதுகை, இனத்தானும் மாத்திரையானும் பிறவாற்றானும் வரத்தொடுப்பது கடையா கெதுகை யென்றும், முன்னிரண்டடியு மோரெதுகைத் தொடையாய் வந்து பின்னிரண்டடியு மற்றொரு கிறத்தான் வரினும் குற்றமில்லை; அஃது இரண்டடி யெதுகை என்பார் ஒரு சாராசிரியர் எனற்கும், ஒரு சாராசிரியர் எதுகைத்தொடையுள், ய ர ல ழ என்னும் நான்கொற்றும் வந்து மிகத் தொடுத்தால், அதனை யாசிடை யெதுகை யென்று வேண்டுவர் என்ப தபிவித்தற்கும் வேண்டப்பட்டது.

அவர் கூறுமாறு:—

"சிர்முழு தொன்றிற் றலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றி னிடைகடை பிறவே"

என்றுராகலின்.

அவை வருமாறு:—

"திலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றெரிய நோக்கி
மூலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாண்—மலைவிலங்கு
தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போழ்து"

இது தலையா கெதுகை.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு"

இஃது இடையா கெதுகை.

"ஆவி னிடையர் *விதையடிப்ப ரவ்விதையைக்
காமினே வென்றுற் கதம்படுவர்—காமினிப்
பொல்லா தெனினுமப் பூங்கோட்டம் வாழுநருங்
கொள்ளாரா நஞ்சொற் குணம்"

இது கடையா கெதுகை.

மோனைக்கு மிவ்வாறே சொல்லிக்கொள்க; என்னை?

"ஒன்றின முடித்த றன்னின முடித்த
லென்றிவ் வகையால் யாவையு முடியும்"

என்பவாகலின்.

வரலாறு:—

"சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு"

இது தலையாகு மோனை.

---

* 'விதையழிப்பர்' எனவும் பாடம்.

"மாவும் புள்ளும் *வதிவயிற் படர
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
* * *"

இஃது இடையாகு மோனை.

"பகலே-பல்பூங் கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
* * *"

என்பது கடையாகு மோனை.

இனி யிரண்டடி யெதுகைக்குச் சொல்லுமாறு:—

"இரண்டடி யெதுகை திரண்டொருங் கியைந்தபின்
முரண்ட வெதுகையு மிரண்டினுள் வரையார்"

என்றூராகலின்.

வரலாறு:—

"உலக மூன்று மொருங்குட னேத்துமாண்
டிலகமாய திறலயி வன்னடி
வழுவி னெஞ்சொடு வாலிதி ஞற்றவுந்
†தொழுவ ரெல்வினை நீங்குக வென்மியான்"

எனவும்,

"மணியுமிழ்ந்து மாமலைமேன் மேய்வனவு ராகம்
மடவரலார் கொய்ய மலர்வனவு ராகம்
பிணிய விழ்ந்து ரன்னளாற் பூப்பனவும் வேங்கை
பிறங்கன்மாத் தொலைத்தவற்றான் றுய்ப்பனவும் வேங்கை
‡இறைக்காச்சா னெம்மருளா மாலையு மாலை
யெமக்கினிதா யாமவனைச் சூட்டுவது மாலை
நிறைகாய்த்தி னெஞ்சஞ்சச் சுடுவதுவுங் காமம்
நிலங்காக்குஞ் சேனாய் நெடுகருங் §காமம்"

எனவும்,

---

* 'பதிவயிற் படர' எனவும் பாடம்.

† 'தொழுவர் மெல்வினை' எனவும் பாடம்.

‡ 'இறைக்காசான்' எனவும் பாடம்.

§ காமம், என்பது ஈழநாட்டிலுள்ள கதிர்காமம் என்னும் திருப்பதி

"மந்திரி கடிதாடி மதிபுரை குடையணைசத்
தந்திரவகை காலிற் றன்னெடி கிகிலில்லாப்
பூவிரி கமழ்குஞ்சி சாகர மகனொப்பா
யாவரு மிவணில்லென் றுரற வதுகூறும்"

எனவும் கொள்க.

பிரிநிலை யெதிர்மறை கூயபயிர்; ஒன்பிலை முடித்த னின முடித்த லெல்லாம் தந்திரவுத்தியாகலின்.

வரலாறு:—

"ஆகந் கண்டகத் தாலந்தா னாடவர்
ஆகந் கண்டகத் தாலந்து வன்மினர்
பாகந் தொண்டி பாபாதங் கீழ்த்திறர்
பாகந் தொண்டி பாபீபாதங் கண்மினர்"

எனக் கொள்க, பிறவு மன்ன.

இனி ஆசிடை யெதுகைக்குச் செல்லு மாறு:—

"யாலழ வென்னு மீரண் டொற்றும்
வரன்முறை பிறழாது வந்திடை யுயிர்ப்பி
னாசிடை யெதுகையென் றறிந்தனர் கொளலே"

என்றாகலின்.

அவை வருமாறு:—

"தக்கோலந் தின்று தலைகிறையப் பூச்சூடிப்
பொய்க்கோலஞ் செய்ய வொழியுமோ-வெக்காலு
முண்டி விணையு ளுறைக்கு மெனப்பெரியோர்
கண்டுகை விட்ட மயல்"

எனவும்,

"காய்மாண்ட தெங்கின் பழம் வீழக் கமுகினெற்றிப்
பூமாண்ட நீர்நீதன் றுடைதீறி வருக்கை போழ்ந்து
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும்
ஏமாங் கதமென் றிசையாற் றிசைபோய துண்டே"

எனவும் போந்தவிவற்றுள் பொய்க்கோலம், காய்மாண்ட எனயகர வொற்றிடை வந்த வாசிடை யெதுகை கொள்க.

"மாக்கொடி மாலையு மெளவற் பந்தரும்
கார்க்கொடி முல்லையுங் கமழ்ந்த மல்லிகைப்
பூக்கொடிப் பொதும்பரும் பொன்னின் ஞாழலுந்
தூக்கடி கமழ்ந்துதான் றுறக்க மொத்ததே"

"நார்த்தொடித் தீர்க்கிலென் நன்மரங் தடக்கிலென்
பாத்துழிப் பெய்யிலென் பல்லோர் பழிக்கிலென்
தோற்பையு னின்று தொழிலறச் செய்தூட்டுங்
கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்"

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை"

இவை ரகர வொற்றிடைவந்த ஆசிடையியதுகை.

"ஆவே றுருவின வாயினு மாபயந்த
பால்வே றுருவின வல்லவாம்—பால்போ
லொருதன்மைந் தாகு மறநெறி யாதோ
லுருவு பலகொள லீங்கு"

இது லகரவொற்றிடை வந்த ஆசிடையெதுகை.

"அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
மந்தரம் போலு மனைவாழ்க்கை—மந்தரத்துள்
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாணுளும்
போகின்ற பூனீயே போன்று"

இது ழகர வொற்றிடை வந்த ஆசிடையெதுகை.

இவையெல்லாம் வரலாற்று முறைமையோடுங் கூடியையைந்தினிய வாய்க்கிடப்பனவே கொளளப்படுமென்க. ஆண்டே என்ற ஏகாரவிதப்பினுல் எதுகைத்தொடையானே பாவினம் வருவது, பிறதொடையால் வருமாயினும்; அல்லதூஉம் கலியாகு மோனையானும் வரப்பெறு மெனக் கொள்க. "*எதுகைத் தொடையா லினம்பிற விரவினுஞ் சிறப்புடை மோனையுஞ் சிவணு மாண்டே" எனப் பிறருஞ்சொன்னர்.

---

* 'எதுகைத் தொடையா னடிபிற ரலியும்' எனவும் பாடம்.

மேற்காட்டிய பாவினத்துள்ளும் பிறவற்றுள்ளு மெதுகைத் தொடையான் வருமாறு கண்டு கொள்க. "ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழா வொரு சாரார் * * *" என்பது இறுதியியைபாய் வந்ததாயி னும் நெடிலெதுகையாய் வந்தது. முரணுய் வரும் பாவினமும், அளபெடையாய் வரும் பாவினமு மெதுகையிற் றீர்ந்தும், மோனை யிற் றீர்ந்தும் வாராவெனக் கண்டுகொள்க.

தலையாகு மோனையாற் பாவினம் வருமாறு:—

"கருநீல மணிந்த கதுப்பினையற்
கருநீல மணிந்தன கண்ணிணைகள்
கருநீல மணிக்கதிர்க் கட்டியெனக்
கருநீல மணிந்த கருங்குழல்கள்"

எனக் கொள்க.

மிகுதிவகையால் ய, ர, ல, ழ என்னும் நான்குமே யாசென்ற ராயினும், வல்லினத்துப் பகரமும், மெல்லினத்து ங, ஞ, ண வென்னு மூன்று மொழித்து, *எல்லா வொற்று மொரோ விடத் தாசாய் வரவும் பெறும். ண, ம, ன வென்னு மூன்றும் வல்லினஞ் சார்ந் தாசாகா; †வகார, ஙகார, மகாரத்தோ டியைந்து மாசாகா வெனக் கொள்க. இன்னு மல்வேகார விதப்பினுனே உரையிற் கோடலென்பதனுல் விட்டிசை மோனையும், இடையிட்டெதுகையுங் கொள்ளப்படும்; என்னை?

"விட்டிசை மோனையு மிடையிட் டெதுகையு
மொட்டி வருஉ மொருசாரு முளவே"

என்றுராகலின்.

வரலாறு:—

"அஉ அரியா வறிவி லிடைமகனே
நொ அலைய னின்னுட்டை நீ"

இதனுண் முதலெழுத்திரண்டு மளவொத்து விட்டிசைத்தமையால் விட்டிசைமோனை.

---

* 'அல்லா வொற்றும்' எனவும் பாடம்.

† 'வகார ஙகார ஞகார மகாரத் தோடு' எனவும் பாடம்.

இடையிட் டெதுகை வருமாறு:—

"தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளு
நெய்த லுண்கண் பைதல் கலுழ
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைகறோறும் பைபையப் பெருகின
நீடா ரிவணென நீமனங் கொண்டோர்
கேளா கொல்லோ காதலர் தோழீ
வாடாப் பௌவம் வார்முகந் தெழிலி
பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வளீஇ
யோடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே"

இஃது அடியிடையிட் டெதுகை வந்தமையா லிடையிட்டெதுகை.

எல்லா வெதுகைக்கு முதலசை நேர்க்கு நிரையும், நிரைக்கு நேரும் வாரா. நேர்க்கு நேரும், நிரைக்கு நிரையுமே வருவதனைக் கொள்க.

"நிரைநேர் மறுதலை யடையா தம்மூரு
மெதுகை முதலசை யென்மனர் புலவர்"

எனவும்,

"யாவகை யெதுகையு *மசைமுறை பிறழாப்
பாவகை நான்காம் †பாட்டி னுள்ளே"

எனவுஞ் சொன்னராகலின். "விதப்புக்கிளவி வேண்டியது விளைக்கும்" என்பது தந்திர ஆத்தியாகலி னிவ்வா றுரைக்கப்பட்டது. பிறரு மோனைக்கு மெதுகைக்கு மிவ்வாறே சொன்னர்; என்னை ?

"அடிதொறுந் தலையெழுத் தொப்பது மோனை
அஃதொழித் தொன்றி னெதுகைத் தொடையே
ஆயிரு தொடைக்குங் ‡கிளையெழுத் துரிய"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

---

*'அசை நிலை' எனவும் பாடம்.

†'பாட்டி டுங் காலே' எனவும் பாடம்.

‡ கிளையெழுத்து-இன வெழுத்து.

"முதலெழுத் தொன்றின் மோனை யாகு
மஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகு
மாயிரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய"

என்றார் நத்தத்தனார்.

"முதலெழுத் தொன்றின் மோனை யெதுகை
முதலெழுத் தளவோ டொத்து முதலா
வஃதொழிந் தொன்றி னுரு மென்ப
விவ்விரு தொடைக்குங் கிளையெழுத் துரிய"

என்றார் பல்காயனார்.

"முதலெழுத் தொன்றி முடிவது மோனை
யேனைய தொன்றி னெதுகைத் தொடையே
யுறுப்பி னொன்றின் விகற்பமு மப்பா
னெறிப்பட வந்தன நேரப் படுமே"

என்றார் *சிறுகாக்கை பாடினியார். (கூஎ)

[முரண்தொடை ஆமாறு]

38. மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், மிறுத்த முறையானே அடி முரணுமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—அடிதொறுஞ் சொல்லும் பொருளும் மறு தலைப்படத் தொடுப்பது அடி முரண்டொடை எனப்படு மென்ற வாறு.

அம்முரண் மூன்று வகைப்படும். அவைசொல்லும் சொல்லும் முரணுதலும், பொருளும் பொருளும் முரணுதலும், சொல்லும் பொருளுந் தம்முண்முரணுதலுமென. இனிபொருசா ராசிரியர் அவைதா மைந்து விகற்பமா மென்பர். உவை யாவையோ வெனின், சொல்லும் சொல்லும் முரணுதலாம், பொருளும் பொருளும் முரணுதலும், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடும் பொருளொடு முரணுதலும் என விவை.

* 'காக்கைபாடினியார்' என்றும் பிரதி பேதம் உண்டு.

வரலாறு:—

"செந்தொடைப் பகழி வார்கு ழ் சிலை நிறுத்து
கருங்கைக் கானவன் களி றுற்ற தழுத்தலிற்
பசும்புண் வார்ந்த வசும்புடைக குருதியொடு
வெள்வினை பயிற்று நாட
னுழைய ளுகளும் விழையுமென் னெஞ்சே"

இது சொல்லும் சொல்லும் முரணியது. * செந்தொடை பிற மன்று; செவ்வை கருங்கை பிறமன்று; கொலைத்தொழில்.

"தீமெய் திறல்வரை நுழைஇப் பரிமெலிந்து
நீர்நசை பெறாஅ நெடுநல் யானை
வானதிர் †தழங்குரன் மடங்க லாளது
நிலஞ்சேர்பு ‡ முயங்கு புலஞ்சேர் மரத்த
நிலவென விளங்கு நிரைவளைப் பணைத்தோ
ளிருளே ரைம்பா லொழியப்
பொருள்பிரிந் தகறல் புரைவதோ வன்றே"

இது பொருளும் பொருளும் முரணியது. தீயென்னும் பொருட்கு நீரென்னும் பொருளும், வானென்னும் பொருட்கு நிலமென்னும் பொருளும், நிலவென்னும் பொருட்கு இருளென்னும் பொருளும் மறுதலைப்பட்டன.¶

"பெருநிலக் குறுமகள் பிறிதோர்ந்து நடுங்கலிற்
சிறுமை கூர்ந்த செல்சுடர் மாலையொடு
நெடுநீர்ப் பொய்கைக் § குறுநீர் தந்த
தண்பனி யவிழ்மலர் நாறுநின்
கண்பனி துடைம்மார் வந்தனர் நமரே"

---

* 'செந்தொடை' என்புழிச் செய்யதாய வண்ணமில்லை; செம்மை என்னுஞ் சொல்லே. 'கருங்கை' என்புழிக் கருமை என்னும் வண்ணமில்லை; கொன்று வாழுங்கை யுணர்த்தியது' எனவும் பிரதிபேதம் உண்டு.

† 'வெங்குரல்' எனவும் பாடம்.

‡ 'முழங்கு' எனவும் பாடம்.

¶ தீ-நீர், வான்-நிலம், நிலவு-இருள் எனப் பொருளொடு பொருண் மூரணியது, எனவும் பாடம்.

§ 'குறுநீர்' எனவும் பாடம்.

இது சொல்லும்பொருளும் சொல்லொடு முரணியது. *நெடு நீர் என்பது சொல், குறு நீரென்பது சொல், பெருநிலம் பொருள்.

"செந்தீ யன்ன †னெடுத்த யாணர்
நீர்நசை பெறூஅக் கானற்
றேர்நசை இயோடுஞ் சுரனிறந் தோரே"

இது சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணியது. செந்தீ யென்புழிச் செம்மையு முண்டு; தீக்கட் செய்யதென்னுஞ் சொல்லு முண்டு. நீர்நசை பெறூஅ வென்புழிச் சொல்லில்லை; முரணியது பொருளெனக் கொள்க.

"ஒங்குவரைத் ‡தொடுத்துத் தாழ்ந்திரங் கருவி
செங்குர லேனற் பைங்கிளி யிரியச்
சிறுகுடித் ததும்பும் பெருங்கன் னுடணீ
ரல்ல னென்னும் யாமே
நீய னெண்ணுமென் றடமென் றோளே"

இது சொல்லும் பொருளும் சொல்லொடும் பொருளொடு முரணியது. 'செங்குரல்' என்புழிச் சொல்லுமுண்டு; செம்மை குரற் கண்ணுமுண்டு. 'பைங்கிளி' என்புழிச் சொல்லுமுண்டு; பசுமை கிளிக்கண்ணுமுண்டு; செம்மை யென்பதும் பசுமை யென்பது முரணின. 'ஒங்குவரை தொடுத்துத் தாழ்ந்திரங் கருவி' என்பதூஉ மதுவெனக் கொள்க.

இனி அவை எட்டுத் திறத்தானும் முறையே வருமாறு:—

"இருள்விரிந் தன்ன மாநீர் மருங்கின்
நிலவு குவிந்தன்ன வெண்மண லொருசிறை
யிரும்பி னன்ன கருங்கோட்டுப் புன்னை
பொன்னி னன்ன நுண்டா திறைக்குஞ்

---

* 'நெடுநீர்' என்புழி நெடுமையென்னுஞ் சொல்லுமுண்டு; நீரும் நெடிது. குறுநார்ந்த என்புழிக் குறிது என்னுஞ் சொல்லுண்டு; குறிய பொருளில்லை' எனவும் பிரதிபேதம் உண்டு. இது 'குறுநர்' என்னும் பாடத்திற்கியைந்த பொருளாகக் காணப்படுகின்றது.

† 'னெடுநல்' என்றும் பாடம்.

‡ 'தொடுத்த' எனவும் பாடம்.

சிறுகுடிப் பரதவர் மடமகள்
பெருமதர் மழைக்கணு முடையவா ணங்கே ''

இஃது அடிதொறும் பொருளால் வந்து மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையா லடிமுரண்.

'' சீறடிப் பேரக லல்கு லொல்குபு
சுருங்கிய நுசுப்பிற் பெருகுவடங் தாங்கிக்
குவிந்துசுணங் கரும்பிய கொங்கை விரிந்து
சிறிய பெரிய நிகர்மலர்க் கோதைதன்
வெள்வளைத் தோளுஞ் சேயரிக் கருங்கணு
மிருக்கையு நிலையு மேந்தெழி லியக்கமுங்
துவர்வாய்த் தீஞ்சொலு முவந்தெனை முனியா
தென்று மின்னண மாகுமதி
பொன்றிகழ் நெடுவேற் போர்வல் லோயே ''

இதனுள் இணைமுரண் முதலாய எழு விகற்பமு முறையானே வந்தவாறு கண்டு கொள்க. முரண்டொடை யிலக்கண மிவ்வாறே பிறருஞ் சொன்னர்; என்னை ?

'' மொழியினும் பொருளினு முரணுதன் முரணே ''
என்றார் தொல்காப்பியனார்.

'' சொல்லினும் பொருளினு மாறுகொண் முரணே ''
என்றார் பல்காயனார்.

'' பொருளினு மொழியினு முரணுதன் முரணே ''
என்றார் நத்தத்தனார்.

'' பொருளினுஞ் சொல்லினு முரணத் தொடுப்பின்
முரணென மொழிப முந்தை யோரே ''
என்றார் மயேச்சுரர்.

'' மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும் ''
என்றார் அவிநயனார்.

"மொழியினும் பொருளினு முரணத் தொடுப்பி
னிரணத் தொடையென் றெய்தும் பெயரே"
என்றார் காக்கை பாடினியார். (சூ அ)

[இதுவுமது]

39. கடையிணை பின்முர ணிடைப்புணர் முரணெனை விவையுங் கூறுப வொருசா ரோரே

என்பது என்னுதலிற்றெனின், முரண்டொடைக் கொரு சா ராசிரியர் வேண்டும் விகற்ப முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—கடையிணை முரணும், பின்முரணும், இடைப் புணர்முரணு மென்று சொல்லுவ ரொருசா ரார்சிரியர் என்ற வாறு.

கடை யிருசீரு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது கடையிணைமுரண், கடைச்சீரு மிரண்டாஞ்சீரு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது பின்முரண், இடை யிருசீரு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது இடைப்புணர்முரண் எனக் கொள்க. கடையிணை பின்முரண் இடைப்புணர்முரண் என்ற தல்லது, அவற்றிற் கிலக்கணங் கூறிற்றில்லை யாயினுஞ், சொல்லின் முடிவி னப்பொருள் முடித்த லென்பது தந்திரவுத்தியாகலானும், உரையிற்கோட லென்பதாகலானு மிவ்வா றுரைக்கப்பட்டது.

அவற்றுக்குச் செய்யுள் வருமாறு :—

"* மீன்றேர்ந் தருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனுர் ஞாழல் விரிங்ணைக் குழூஉந்
தண்ணந் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
றேறோ காணலங் காண்டும்
பீறோ வண்ணமுஞ் சிறுநுதல் பெரிதே"

இது கடையிருசீரு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கடை யிணைமுரண்.

"சார லோங்கிய தடந்தாட் டாழை
கொய்ம்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து

* 'மீன்றேர்ந்து வருந்திய' எனவும் பாடம்.

தமிய மிருந்தன மாகி னின்று
நலனுடைப் பணிமொழி நன்குபல *புகழ்ந்து
வீங்குதொடிப் பணைத்தோ ணெகிழ்ந்
தூறுநீ தானல்லனெம் மேனியோ நீதே"

இது, கடைச்சீரு மிரண்டாஞ்சீரு மறுதலைப்படத் தொடுத்த மையாற் பின்முரண்.

"போதவிழ் குழிஞ்சி †நெடுந்தண் மால்வரைக்
கோதையிற் சூழ்ந்த வோங்குவெள் ளருவிக்
காந்தளஞ் செங்குலைப் பசுங்கூ தாளி
வேரல் விரிமலர் முகையொடு விரைஇப்
பெருமலைச் சீறூ ரிழிதரு நலங்கவர்ந்
தின்ன வாயின வினியோர் மாட்டே"

இஃது இடையிருசீரு மறுதலைப்படத்தொடுத்தமையா லிடைப் புணர் முரண்.

இவ்வாறு கூறினர் கையனு ரென்னு மாசிரிய ரெனக் கொள்க.

இவையுங் கூறுப வென்ற உம்மையான் முதற்சீ ரொழித்து மூன்று சீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுப்பது கடைக்கூழை முரணெனப்படும்.

வரலாறு :—

"காவியங் கருங்கட் ‡செய்யவாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி நறுமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளு மணங்குமா ¶ லெம்மே"

இதன் முதலடியில் கருங்கட் செய்பவாய்ப் பைந்தொடி எனக் கடைச்சீர் மூன்று மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கடைக்கூழை முரணெனக் கொள்க.

---

* 'புகன்று' எனவும் பாடம்.
† 'நறுந்தண்' எனவும் பாடம்.
‡ 'செவ்வாய்' எனவும் பாடம்.
¶ 'எமக்கே' எனவும் பாடம்.

ஒன்றினமுடித்த றன்னின முடித்த லென்பது தந்திரவுத்தியாக லின் ஏனைத்தொடைக்கு மிவ்வாறே கொள்க.

அவை சொல்லுமாறு:— கடையிணைமோனை, பின்மோனை, இடைப்புணர்மோனை, கடைக்கூழைமோனை, எனவும்; கடையிணை யெதுகை, பின்னெதுகை, இடைப்புணரெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை எனவும்; கடையிணையிபு, பின்னியைபு, இடைப்புணரியைபு, கடைக்கூழையியைபு எனவும்; கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, இடைப்புணரளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை எனவுங் கண்டு கொள்க.

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"பூந்தார்ச் சிறுகிளி புலம்பொடு புலம்ப
மைம்மலர் நெடுங்கண் வாங்கமை நெடுந்தோ
ளந்நுண் கொடியிடை * கொடியேற் றுறந்து
சீறடிச் சிலம்பு சிலம்பொடு சிலம்ப
† வேந்தி லாளனே டிவ்வழிப்
போதல் கண்டனீயோ வாழிய புறவே"

இதனுட் கடையிணைமோனை முதலாகிய நான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"வஞ்சியங் கொடியின் வணங்கிய நுணங்கிடை
மலர்புரை வடிக்கண் வாங்கமைத் தொடித்தோண்
மதிபுரை சிறுநுதல் நறுமென் கூந்தல்
வான்கதிர் வடமலி தடமுலை மடவரல்
பஞ்சியஞ் சீறடி பனிப்பவிவ்
வெஞ்சுர மிதிப்ப வினைந்ததால் விதியே"

இதனுட் கடையிணை யெதுகை முதலாகிய நான்கு விகற்பமும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"புயலறல் போலும் பூங்குழற் பிழம்பே
தொய்யிலும் பொன்னே சாயலு மயிலே

---

* 'அணங்கிருளிடை யெற்றறந்து' எனவும் பாடம்.
† 'ஏதில் காளையோ டிவ்வழி' எனவும் பாடம்.

சிலியே நுதலும் முறுவலு *முத்தே
மயிலும் பாலு மாப்பலு மொழியே
யரிமதர் மெடுங்கணு மயிலே
வரிவளைத் தோளி முகமுமோர் மதியே''

இதனுட் கடையிணையியைபு முதலாகிய நான்கு முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க. இஃதிறுவா யெழுவாயாகக் கண்டு கொள்க.

''மெல்லினர் நறும்பூ லிடாஅ டொடாஅள்
செய்கையும் வழாஅ டெய்வமுந் தொழாஅ
ளினிதினி னகாஅ ளிராஅள் யாவதும்
விரிமலர் மராஅங் குராஅம் விராஅம்
பின்னிருங் கூந்த னண்ணுத
லென்னு குவள்கொ லென்னுமென் னெஞ்சே''

இதனுட் கடையிணையளபெடை முதலாகிய நான்கு விகற்பமு முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இன்னும், 'இவையுங் கூறுப வொருசாரோரே' யென்ற வும்மை விகற்பினால் அடியடிதோறுங் கடைச்சீர்க்கண் முதலெழுத்துமொழியு மொன்றிவந்தாற் கடைமோனையென்றும், இரண்டா மெழுத்தொன்றி வந்தாற் கடையெதுகை யென்றும், கடைச்சீர் மறுதலைப் படத் தொடுத்து வந்தாற் கடைமுரணென்றும், அடிதோறுங்கடைச் சீரி றுதி யெழுத்தொன்றி வந்தாற் கடையிபை பென்றும், கடைச்சீரள பெடுத்துவந்தாற் கடையளபெடையென்று மிவ்வாறு பெயரிட்டு வழங்குவாரு முளரொருசா ராசிரியரெனக் கொள்க.

வரலாறு :—

''வளரிளங் கொங்கை வான்கெழு மருப்பே
பொறிவண் டோதியிற் பாடுமா மருளே
வாணுத லொண்மதி மருட்டு
மாயோ ளிவளென் னுயிர்தணி மருந்தே''

இஃது அடிதோறுங் கடைச்சீர்க்கண் முதலெழுத் தொன்றி வரத் தொடுத்தமையாற் கடைமோனை.

* 'மணியே' எனவும் பாடம்

"சுரிதரு மென்குழன் மேலு மாலைகள் சூட்டினீர்
புரிமணி மேகலை யாலே யாரமும் பூட்டினீ
ரரிதவழ் வேனெடுங் கண்களு மஞ்சன மூட்டினீர்
வரிவளை பெய்திலே யாலா நுண்ணிடை வாட்டினீர்"

இஃது அடிதோறும் கடைச்சீர்க்கண் னிரண்டா மெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையாற் கடையெதுகை.

"கயல் மலைப்பன்ன கண்ணிணை காரிதை
கடமுலைத் திவளுந் தனிவடம் வெளிதை
நூலினு நுண்ணிடை சிறிதை
யாடமைத் தோளிக் கல்குலா பெரிதை"

இஃது அடிதோறும் கடைச்சீர் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கடைமுரண்.

"மாமலர் நெடுங்கண் மானைக் கினவே
பொன்மலர் வேங்கை புணர்முலைச் சுணங்கே
நறுமலர்க் கூந்தலு மறலே
* செறுமலர்க் கமல மலைத்தது முகமே"

"சுத்தவக்கு மின்ப மறியார்கொ ருழுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்"

"அளவறியா னட்டவன் கேண்மையே கீழ்நீர்த்
தறியறியான் பாய்ந்தாடி யற்று"

என விவை முதற்சீர்க் கடையொத்து வந்தமையாற் கடையியைபு.

"தொடுகடற் றுறைதுறை திரிதருஞ் சுறாஅக்
கருங்கழி கலந்து கலித்தருங் கராஅ
மறிதிரை மகரமும் வழாஅ
வெறிநீர்ச் சேர்ப்ப விற்கெறி தகாஅ"

இது கடையளபெடை. பிறவுமன்ன. (ங.கூ)

---

* 'ஒண்மலர்' எனவும் பாடம்.

[அடியையைபுத்தொடை ஆமாறு.]

40. இறுவா யொப்பினஃ தியைபெனப் படுமே.

இஃதென் னுதலிற்றெனின், நிறுத்தமுறையானே யடியியைபுத் தொடையாமாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன் பொருள்:— அடிதோறு மிறுதிக்கண் ணெழுத்தானுஞ் சொல்லானு மொன்றிவரின், அஃது அடி யியைபுத்தொடை யென்னப்படும் என்றவாறு.

வரலாறு :—

"மாயோள் கூந்தற் குரலு நல்ல
* கூந்தலில் வேய்ந்த மலரு நல்ல
மலரே ருண்கணு நல்ல
பலர்புக ழோதியு நனிநல் லனவே"

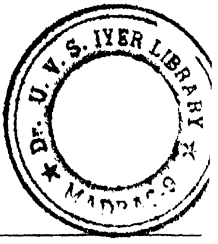
"இன்னகைத் துவர்வாய்க் கிளியு மணங்கே
நன்மா மேனிச் சுணங்குமா ரணங்கே
நூடமைத் தோளி கூடலு மணங்கே
யரிமதர் மழைக்கணு மணங்கே
திருநுதற் பொறித்த திலதமு மணங்கே"

இவை யடிதோறு மிறுதிபொன்றி வந்தமையான் அடியியைபுத்தொடை.

இனி அவை எட்டுத்திறத்தானும் வருமாறு :—

"மொய்த்துடன் றவழு முகிலே பொழிலே
மற்றத னயலே முத்துறழ் மணலே
நிழலே யினியத னயலது கடலே
மாதர் நகிலே வல்லே யியலே
வில்லே நுதலே வேற்கண் கயலே
பல்லே தளவம் பாலே சொல்லே
புயலே குழலே மயிலே யியலே

யதனுள்

* 'கூந்தற் பெய்த' எனவும் பாடம்.

இவ்வயி னிவ்வரு வியங்கலி
னெவ்வயி னேரு மிழப்பர்தக் நிறையே "

இதனுள் இணையியைபு முதலாகிய ஏழு விகற்பமு முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சீறு முதலாக 'இயை பெனட்படுமே' என்று சிறப்பித்தவதனால், மோனையாய்வந்து இறுவாயொத்தால் மோனை யியைபென்றும், எதுகையாய் வந்து இறுவாயொத்தால் எதுகை யியைபென்றும் முரணுய்வந் திறுவாயொத்தால் முரணியை பென்றும், அளபெடை யாய் வந்து இறுவாயொத்தால் அளபெடையியைபென்றும், பல வாய் வந்து இறுவாயொத்தால் மயக்கியைபென்றும், பிற வாராது இறுவாயொத்தால் செவ்வியைபென்றும் வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

அவற்றுட் சில வருமாறு :—

" பூந்தண் பொழிலிடை வாரணந் துஞ்சும்
பூங்கண் ணன்னை யில்லிடைத் துஞ்சும்
பூங்கொடிப் புறத்தயற் குறவன் றுஞ்சும்
பூசலிக் களவென் றியாந்துஞ் சலமே"

இது மோனையியைபுத்தொடை.

அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டூன் மிசைவதூஉங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்.

இஃது எதுகை யியைபுத்தொடை.

" இருளுக் கெரிவிளக் கென்றும் பகையே
யருளுக் கலிவாழ்க்கை யஃதும் பகையே
மிருளுக்கு வாலறிவு *மாளாப் பகையே
பொருளுக்கஃ தின்மை பகை "

இது முரணியைபுத்தொடை.

" ஏ ஏ வழங்குஞ் சிலேயா யினிவாரல்
மா அ வழங்கு நெறி "

---

* 'மாயா' எனவும் பாடம்.

"ஓ ஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை
யா அது மென்னு மவர்"

இஃது அளபெடை யியைபுத்தொடை.

"பரவை மாக்கடற் படுதிரை வரவும்
பண்டைச் †செய்தி யின்றிவண் வரவும்
பகற்பின் முட்டா திரவிது வரவும்
பசியு மார்கையும் வரவும்
பரியினும் போகா துவப்பினும் வருமே"

இது மோனையு முரணுமாய்வந் திறுவாய் பொத்தமையான் மயக்கியைபுத் தொடை.

"ஓங்குவரை யமன்ற வேங்கை நறுமலரு
மூர்கெழு நெய்தல் வார்கெழு மலரும்
பழனத் தாமரை யெழினல மலரு
மில்லயற் புறவின் முல்லைவெண் மலரு
முரா அங் கடற்றிரை விரா அ மலரும்
வேறுபட மிலைச்சிய நாறிருங் குஞ்சி
யேந்தல் பொய்க்குவ னெனவும்
பூந்த ணுண்கணும் புலம்பா னுவே"

இது பொழிப்பெதுகையும், பொழிப்பளபெடையுமாய் வந்திறு வா யொத்தமையான் மயக்கியைபுத்தொடை. மயக்கியைபுத் தொ டைக் கிலக்கணம் பலரும் நூறு பிறிதாய் வந்ததாயினு மென்பாரு முளரெனக் கொள்க.

அது மீபாக்கித் தொடை பல தொடுப்பினு மென்னுஞ்சூத்திரத் துட் காட்டுதும். இயைபுத்தொடைக் கிலக்கணம் பிறரு மிவ்வாறு சொன்னார்; என்னை?

"இறுவா யொன்ற லியைபின் யாப்பே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"இறுவா யொப்பினஃ தியைபென மொழிப"

என்று ரவிகையனார்.

† 'செய்தியி னின்றிவன்' எனவும் பாடம்.

"இயைபே யிறுசீ ரொன்று மென்ப"

என்றார் பல்காயனார்.

"இறுசீ ரொன்றி னியைபெனப் படுமே"

என்றார் நத்தத்தனார். (சு0)

[அடி அளபெடைத்தொடை யாமாறு]

41. அளபெடை யொன்றுவ தளபெடைத் தொடையே

என்பதென்னுதலிற்றோ வெனின், மிறுத்த முறையானே யடியளபெடைத் தொடையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—அடிதொறு முதற்சீர்க்கண் அளபெடுத்தொன்றிவரின் அஃது அடியளபெடைத்தொடை யெனப்படுமென்ற வாறு.

இச்சூத்திரத்துண் முதற்சீ ரென்பதில்லையாயினும், 'இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்பதை யியைபே' என்னும் சூத்திரத்தினின்றும், சீர் என்றும் முதல் என்றும் சிங்க நோக்கதிகாரம் வரவுரைக்கப் பட்டதெனக் கொள்க.

ஒன்றுதலென்பது,

"தனிநிலை முதனிலை யிடைநிலை யீறென
நால்வகைப் படூஉமள பாய்வரு மிடனே"

என்று சொல்லப்பட்ட உயிரளபெடையும், ஙஞணநமன வயலள வாய்த மென விவை பதினொற்றும் குறிற்கீழுங் குறிலிணைக்கீழுமென்று சொல்லப்பட்ட ஒற்றளபெடையும் தம்முள் ஒன்றி வருவதெனக்கொள்க. நான் கிடத்து மேழு நெட்டெழுத்து மளபெடுப்ப விருபத்தெட் டுயிரளபெடையாம். அவ்விருபத்தெட்டி னீயு மெட்டுவிகற்பத்தானு முறழ இருநூற் றிருபத்துநாலாம். பதினொற்றுங் குறிற்கீழுங் குறிலிணைக்கீழு மளபெடுப்ப விருபத்திரண்டாம். அவ்விருபத்திரண்டினையும் எட்டு விகற்பத்தானு முறழ நூற்றெழுபத்தாறு ளபெடையாம். அவை யிறுதி யிடைநிலை யாய்க்கூறுபடுப்ப விரட்டியாம். அவையெல்லாம் செய்யுள்வந்தழிக் கண்டு கொள்க.

"ஏ எ வழங்குஞ் சிலேயா யினிவாரல்
மா அ வழங்கும் வரை"

இது சீர்க்கு முன்னும் பின்னு மெழுத்தின்றி யோரெழுத்தே நின்றளபெடுத்தமையாற் றனிநிலே யளபெடைத்தொடை.

"க்காஅரி கொண்டான் கதச்சே மதனழித்தான்
ஆஅழி யேந்த லவன்"

இது முதனின்ற சொல்லின்கட் பின்னு மெழுத்துப்பெற்று முதலெழுத் தளபெழுந்தமையான் முதனிலே யளபெடைத்தொடை.

"கடாஅக் களிற்றின்மேற் கட்படா மாதர்
படாஅ முலேமேற் றுகில்"

இது முதனின்ற சீரி னிறுதி யெழுத்தளபெடுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லிறுதிநிலே யளபெடைத்தொடை.

"பராஅய தேவர்க் கொழிக்கலு மாமோ
விராஅய கோதை விளர்ப்பு"

இது முதனின்ற சீரி னடுநின்ற வெழுத்தளபெடுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லிடைநிலே யளபெடைத்தொடை.

இனி ஒற்றளபெடை:—

"வண்ண்டு வாழு மலர்கெடுங் கூந்தலாள்
பண்ண்டை நீர்மை * யரிது"

இஃது இடைநிலேயொற் றளபெடைத்தொடை.

"உரன்ன் னமைந்த வுணர்வின ராயி
னரண்ண் ணவர்திறத்த தில்"

இஃதிறுதிநிலேயொற் றளபெடைத்தொடை.

தொடையே யென்றதிகாரம் வரவைத்துப், பெயர்த்தும் அளபெடையொன்றுவ தளபெடைத் தொடையென்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனுல், முதலெழுத்தொன்றிவர் தளபெழுந்தால் மோனேயளபெடைத் தொடையென்றும், இரண்டாமெழுத்தொன்றி வந்து அளபெழுந்தால் எதுகை யனபெடைத்தொடை யென்றும், முரணுய் வந்தளபெழுந்தால் முரணளபெடைத்தொடை யென்றும்

* பரிதி எனவும் பாடம்.

அவை பல வந்தளபெழுந்தால் மயக்களபெடைத்தொடை யென்றும், பிற வாராதளபெழுந்தால் செவ்வளபெடைத்தொடை யென்றும் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குச் செய்யுள் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

அஃதெ யெனின், அளபெடை யொன்றுவ தளபெடைத் தொடை யென்னது, அளபெடைத் தொடையே யென்று ஏகார மிகுத்துச்சொல்ல வேண்டியதென்னை யெனின், ஒரு சாராசிரியரால் இணை முதலாகிய ஒருசா ரளபெடை விகற்பங்கள் சிறுபான்மை யொன்று தளபெடுத்து வரினுங் கொள்ளப் படுமென்ப தறிவித் தற்கு வேண்டப்பட்டது.

தொடை விகற்பத்து நான்கு உயிரளபெடையும், இரண்டு ஒற்றளபெடையுந் தம்முண் மயங்கி வரப்பெறும்.

உதாரணம் :—

'ஏள ராஅர் நீஇ ணீஇர்' என்பது கொள்க.

இனி அவை பெட்டு விகற்பத்தானும் வழுங்குமாறு:—

"ஆ அ வளிய வலவன்றன் பார்ப்பினை
டூ இ ரிரையுங்கொண் டூரீப் பள்ளியுட்
டே உந் திரையலைப்பத் துஞ்சா திறைவன்றேணை
மே ஏ வலைப்பட்ட நம்போ னறுநுதால்
ஓ ஒ வுழக்குந் துயர்.

இஃதடிதோறு முதற்சீர்க்கண் ணளபெடுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லடியளபெடைத்தொடை.

"தாஅட் டாஅ மரைமல ருழக்கி
பூஉக் குவளைப் போஒ தருந்திக்
காஅய்ச் செங்கெற் கறித்துப் போஒய்
மாஅத் தாஅண் மோஒட் டெருமை
தேஎம் புனலிடைச் சோஒர் பாஅன்
மீஇ ஞஅர்ந் துகளுஞ் சீஇ
ரோஎ ராஅர் நீஇ ணீஇ
ரூரன் செய்த கேண்மை
யாய்வளைத் தோளிக் கலரா ஞதே"

இதனு ளிணையளபெடைத்தொடை முதலாகிய வேழ விகற்ப மும் முறையானே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

அளபெடைக்கிலக்கணம் இவ்வாறு பிறருஞ் சொன்னார்; என்னை?

" அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடை யாகும் "

என்றார் பல்காயனார்.

" அளபெடைத் தொடைக்கே யளபெடை யொன்றும் "

என்றார் நத்தத்தனார்.

*" அளபெடை யினம்பெறத் தொடுப்ப தளபெடை "

என்றார் அவிநயனார்.

" சொல்லிசை யளபெழ நிற்பதை யளபெடை "

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

" அளபெழுந் தியாப்பினஃ தளபெடைத் தொடையே "

என்றார் † திரிபுரமெரித்தவர் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

‡ " எழுவாயெழுத் தொன்றின் * * * * அளபெடையே "

¶ " மாவும் புண்மோனை * * * பணிமொழியே "

இவற்றைப் பதம் நெகிழ்த்துரைத்துக்கொள்க. (சக)

42. இருசீர் மிசைவரத் தொடுப்பதை யிணையே.

மோனை முதலாகிய வைந்து தொடையு முணர்த்தி யவற்றின் விகற்பமு முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார். அவற்று ளிச்சூத்திர மிணையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

*'அளவே யினம் பெற' எனவும் பாடம்.

† 'உயரும் புரஙகாச் செற்றவன் பெயர், என்றும் பாடம்.

‡ எழுவா யெழுத்தொன்றின் மோனை யிறுதி யியை பிரண்டாம்
வழுவா வெழுத்தொன்றின் மாதே யெதுகை மறுதலைத்த
மொழியான் வரினு முரணடி தோறு முதன்மொழிக்க
ணழியாதளபெடுத் தொன்றுவ தாகு மளபெடையே.
(யாப்பருங்கலக்காரிகை)

மாவும்புண் மோனை யியைபின் னகைவடி யேரெதுகைக்
கேவின் முரணு மிருன்பரந் தீண்டள பாவளிய
வோவிலந் தாதி யுலகுட னுமொக்கு மேயிரட்டை
பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென் றாகும் பணிமொழியே.
(யாப்பருங்கலக்காரிகை)

இதன் பொருள் :—முதலிரு சீர்க்கண்ணு மேலடிக்கண் வ
தொடுத்தாற்போல மோனை முதலாயின வரத்தொடுத்தால், அ
யினமோனை, இனயெதுகை, இனமுரண், இனயியைபு, இ
யளபெடை யெனப்படும் என்றவாறு ; என்னை ?

"இரண்டாஞ் சீர்வரி னினமெனப் படுமே"

என்றார் பிறரு மாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :—

"தண்ணறுந் தகர நீவிய கூந்தற்
றுதார் தண்போ தட்டுபு முடித்துத்
தயங்குமணித் தளர்நடைப் புதல்வர் தாயொடுங்
தம்மனை தமரொடுங் கெழீஇத்
தனிநிலைத் தகைமையொடு பெருங்குறை வின்றே"

இது முதலிருசீர்க்கண்ணு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லினமோனைத்தொடை.

"கல்லிவர் முல்லைக் * களிவண்டு வாய்திறப்பப்
பல்கதிரோன் செல்லும் பகனீங் கிருண்மாலை
† மெல்லியலாய் மெல்லப் படர்ந்த திதுவன்றே
சொல்லியலார் சொல்லிய போழ்து"

இது முதலிருசீர்க்கண்ணு மிரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லினயெதுகைத்தொடை.

"கருங்கால் வெண்குருகு கணைதுயின் மடியு
மிடுகுதுறை யகன்கழி யினமீன் மாந்தி
‡ யோங்கிருங் கனிக்கோட் டிருஞ்சினை யுறையுர்
தண்டுறை வெஞ்செலன் மான்றேர்ச் சேர்ப்பன்
பகல்கழீஇ யெவ்வந் தீரக்
கங்குல் யாமத்து வந்து நின்றனனே"

இது முதலிரு சீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையா லினமுரண்.

---

* 'கணவண்டு' எனவும் பாடம். † 'சொல்லியார்' எனவும் பாடம்.

‡ 'ஒங்கிருங் தளிர்தோட்டிருஞ்சினை' எனவும் 'ஒங்கிருங்குளிர் கோட் டிருஞ்சினை' எனவும் பாடம்.

"பிரிக்குறை வாழ்க்கையை யாமும் பிரிக்கும்
இருக்கைப்க்கு நெஞ்சே † யிருந்து—பொருந்தும்
பெரும்பூணத் தோளி குணனு மடனு
மருஞ்சுரத் துள்ளும் வரும்"

இது • கடையிருசீர்க்கண் ணும் ஈற்றெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா லிணையிபைபு.

"உலாஅ வலாஅ தொருவழிப் படாஅ
தெலாஅ வெலாஅ வென்றிது வினையும்
வெரீஇ வெரீஇ வருதியோ நீ
யொரீஇ யொரீஇ யூரல ரெழவே"

இது முதலிருசீர்க்கண்ணு மளபெடுத்தமையா லிணையள பெடை. அஃதே பெனினை, இணைமுதலாகிய தொடை விகற்பங்கட் கிலக்கியம் ஈண்டன்றே காட்டற் பாலது; மேற்காட்டிய தென்னை ?. எனின், முதலேழு விகற்பமு முறையானே ஒரு செய்யுளுள்ளே வந்தது கண்டு கற்பார்க் கெளிமை நோக்கித் தத்தந் தொடைகளோடு மியையக் காட்டிய தல்லது இலக்கண முறையாய தீண்டிக் காட்டப் பட்டதெனக் கொள்க. (சூ)

[பொழிப்பு மோனை ஆமாறு]

43. முதலொடு மூன்றுஞ் சீர்த்தொடை பொழிப்பே.

என்பது என்னுதலிற்றெனின், பொழிப்பாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் :—முதற் சீர்க்கண்ணு மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத்தொடுப்பது பொழிப்புத்தொடை யெனப்படு மென்றவாறு.

அவை பொழிப்புமோனை, பொழிப்பெதுகை, பொழிப்பு முரண், பொழிப்பியைபு, பொழிப்பளபெடை எனக் கொள்க. "சீரிடை விட்டினி தியாப்பது பொழிப்பாம்" எனவும் "ஒருசீரிடைவிடிற் பொழிப்பொரூஉ விருசீர்" எனவும் பிறரும் சொன்னாகலின்.

† 'புகழும்-பொருளும்' எனவும் பாடம்

வரலாறு:—

"கணங்கொள் வண்டினங் கவர்வன *மேய்ப்பக்
கழிசே ரடைகரைக் கதிர்வாய் நிறந்த
கண்போ னெய்தல் கமழூ மாங்கட்
கலிமாப் பூண்ட கடிந்தேர்
கவ்வைசெய் தன்ரூற் கங்குல் வந்தே"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்ரஞ் சீர்க்கண்ணு முதலெழுத் தொன்றி வந்தமையாற் பொழிப்புமோனை.

"பல்கால் வந்து †மெல்லக் கூவிச்
சொல்வன் மையி னல்லவை புணர்ந்து
செல்புன லெடுத்த பல்பூங் கழனி
கல்வய வூரன் வல்ல
னெல்லா னுணர்த்தும் பல்குறை மொழியே"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்ரஞ் சீர்க்கண்ணு மிரண்டா மெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையாற் பொழிப்பெதுகை.

"ஓங்குவரைத் தொடுத்த தூழ்ந்திலங் கருவி
சேங்குர லேனற் பைங்கிளி யிரியச்
சிறுகுடித் ததும்பும் பெருங்கன் னுடனே
நல்ல னென்று மியாமே
தீய னென்னுமென் றடமென் றோளே"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்ரஞ் சீர்க்கண்ணு மறுதலைப் படத் தொடுத்தமையாற் பொழிப்பு முரண்.

"பெருங்கண் கயலே சீறியாழ் சொல்லே
முருந்தம் பல்லே புருவம் வில்லே
மயிலே மற்றிவ ளியலே
தண்கதப் பறலே திங்களு நுதலே"

இது கடைச்சீர்க்கண்ணு மிரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணு மீற்றெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையாற் பொழிப்பியைபு.

---

* 'மாய்ப்ப' எனவும் 'மொய்ப்ப' எனவும் பாடம்.

† 'மெல்ல கூறி' எனவும் பாடம்.

" சுரூஅக் கொட்கு மரூஅ விருங்கழிக்
கராஅங் கலித்தலின் விராஅ மீனினம்
படாஅ வெண்ணெயர் வலீயெ
கெடாஅ நாமிவை விடாஅம் விலைக்கே "

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்ருஞ்சீர்க்கண்ணும் அளபெடித்து ஒன்றிவரத் தொடுத்தமைபாற் பொழிப்பளபெடை. (சுங)

[ஒருஉத்தொடை ஆமாறு]

44. சீரிரண் டிடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉத்தொடை.

என்ப தென்னுதலிற்றீரு வெனின், ஒருஉத்தொடை யாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—நடிவிரு சீர்க்கண்ணுமின்றி முதற் சீர்க் கண்ணு நாலாஞ்சீர்க்கண்ணு மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பது ஒருஉத்தொடை யெனப்படும் என்றவாறு.

அவை ஒருஉ மோனை, ஒருஉ வெதுகை, ஒருஉ முரண், ஒருஉ வியைபு, ஒருஉ வளபெடை யென வழங்கப்படும்.

" சீரிரண் டிடைவிடத் தொடுப்ப தொருஉ " வென்ருலு மதி காரவசத்தா லப்பொருளைப் பயக்கும்;

" இருசீரிடையிடி னொருஉவென மொழிப "

என்ருர் தொல்காப்பியனு ராகலானும், பெயர்த்துந் "தொடை" யென்று சொல்ல வேண்டியதென்னை எனின், தொடைவிகற்ப மெல்லா நாற்சீரடியுள்ளே வழங்கப்படு மென்ப தெல்லா வாசிரியர்க்கு மொப்ப முடிந்த துணிபென்பது அறிவித்தற் கொரு தோற்ற முணர்த் திய தெனக்கொள்க.

வரலாறு :—

" புயல்வீற் றிருந்த காமர் புறவிற்
புல்லா ரினநிரை யேறெடு புகலப்
புன்கண் மாலை யுலகுகண் புதைப்பப்
புரிவளைப் பணைத்தோட் குறுமகள்
புலம்பு கொண்டனளா நம்வயிற் புலர்ந்தே "

இஃதிடை யிருசீர்க்கண்ணு மின்மி முதற்சீர்க்கண்ணுங் கடைச்சீர்க்கண்ணு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையால் ஒரூஉ மோனை.

"பரியல் யாவதும் பைந்தொடி யரிவை
பொரியரை மராஅத்து வாலிணர்ச் சுரிமலர்
வரியிணர்க் காந்தளொ டெல்லுற விரியும்
வரிவண் டார்க்கு நாடன்
பிரியா னாதல் பேணின்மற் றறிதே"

இஃதிடை யிருசீர்க்கண்ணு மின்மி முதற்சீர்க்கண்ணு நான்காஞ்சீர்க்கண்ணு மிரண்டா மெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் ஒரூஉ வெதுகை.

"குறுங்கான் ஞாழல் கொங்குசேர் நெடுஞ்சினை
யோங்குதிரை யுதைப்ப மருங்கிற் முழ்ந்த
தண்ணறுந் துறைவன் பின்னிலை வெம்படர்
பிரிந்துநாங் களையா மாயிற் பிரியான்
பெருங்கடற் படப்பைநஞ் சிறுகுடிப்
போங்கரைப் பெண்ணை மடலொடு வருமே"

இஃதிடை யிருசீர்க்கண்ணு மின்மி முதற்சீர்க்கண்ணுங் கடைச்சீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையா னெரூஉ முரண்.

பல்லோர் முத்தம் புருவம் வில்லே
சொல்லே யமுதம் *பிறையவ ணுதலே
யியலே பெண்ணினுந் தெரியினு மயிலே
கயலே கண்ணுநற் கூந்தலு மறலே

இஃதிடை யிருசீர்க்கண்ணு மின்மி முதற்சீர்க்கண்ணுங் கடைச்சீர்க்கண்ணு மீற்றெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையா னெரூஉ வியைபு.

"வழாஅ நெஞ்சிற் றெய்வமுந் தொழாஅள்
செறுஅச் செய்தியின் யாங்கணும் பெறுஅள்

* 'அணங்கவணுதலே' எனவும் பாடம்.

தேஎம் பல்ல கலரீஇத்
தாஅன் *செய்வதுவே செய்வ மெனஅ"

இது முதற்சீர்க்கண்ணும் கடைச்சீர்க் கண்ணும் அளபெடுத்து வந்தமையால் ஒரு" வெதி யடை.

"ஒருஉத்தொடை, யிரு நூறி னிடைவிடி லென்மனார் புலவர்"
என்பர் அவிநயனு. (சசு)

[கூழை யாறாறு]

45. மூவொரு சீரு முதல்வரத் தொடுப்பது
கூழை யென்மரபி னாயினர்த் தோரே.

என்ப தென்னுதலிற்றோ வெனின், சுழைத்தொடையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—கடைச்சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த முதன் மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மோனை முதலாயின வரத் தொடுப்பின், அவற்றைக் கூழை மோனை, கூழையெதுகை, கூழைமுரண், கூழையி பை, கூழையளபெடை யென்று சொல்வர் புலவ ரென்றவாறு.

பிறரும்,

"மூன்றுவரிற் கூழை நான்குவரின் முற்றே"

என்றார்.

† வரலாறு:—

"அருவி யரற்று ‡மணிதிகழ் சிலம்பின்
அரக்கி னன்ன வலிழ்மலர்க் காந்தள்
அஞ்சிறை யணிவண் டரற்று நாடன்
அவ்வளை யமைத்தோ ளழிய
அகன்றன னல்லனோ வளிய §னெம்மே"

இது முதன் மூன்றுசீர்க்கண்ணு முதலெழுத்தொன்றிவர தொடுத்தமையாற் கூழை மோனை.

---

* 'செய்வதே செய்வ தாஅனுள்' எனவும் பாடம்.
† 'அவை வருமாறு' எனவும் பாடம்.
‡ 'மணிதிகழ்' எனவும் பாடம்.
§ 'னெமையே' எனவும் பாடம்.

"பொன்னி னன்ன புன்னே துண்டா
தன்ன மென்பெடை தன்னிற மிழக்கும்
பன்மீன் முன்றுறைத் தொன்னீர்ச் சேர்ப்பன்
* பின்னிலே யென்வயி னின்றனன்
என்னே நன்னுத னின்வயிற் குமிப்பே"

இது கடைச்சீர்க்கணின்றி முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணு மிரண்டா மெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையாற் கூழை யெதுகை.

"கரிய வெளிய செய்ய கானவர்
பெரிய சிறிய விட்டிய பிறழ்ந்த
நெடிய குறிய நிகரி னீலம்
படிய பாவை யொண்கண்
கடிய கொடிய தண்மையு முளவே"

இது கடையொழித் தொழிந்த முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கூழை முரண்.

"நின்றழல் செந்தியுந் தண்புனலு மிவ்விரண்டும்
மின்கலி வானம் பயந்தாங்கு—மென்றும்
பெருந்தோளி கண்ணு மிலங்கு மெயிறும்
மருந்தும் பிணியுந் தரும்"

இது கடைமூன்று சீர்க்கண்ணு மீற்றெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையாற் கூழை யியைபு.

"விடாஅ விடாஅ வெரீஇப் பெயரும்
தொடாஅத் தொடாஅத் தொடாஅப் பகழியர்
பெருஅப் பெருஅப் பெருஅப் பெயர்கள்
செருஅச் செருஅச் செருஅ நிலீயே"

இது முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணு மளபெடுத் தொன்றி வரத் தொடுத்தமையாற் கூழை யளபெடை. (சூ)

---

* 'பின்னிலே யென்வயி னிந்நிலே செய்து
நன்னுத லின்னமு மன்னுத லிலனே' என்றும் பாடம்.

[மேற்கதுவாய் ஆமாறு]

46. முதலயற் சிரொழித் தல்லன மூன்றின்
மிசைவரத் தொடுப்பது மேற்கது வாயே.

என்பதென் னுதலிற்றுவெனின் மேற்கதுவாயாமா றுணர்த் துதல் நூதலிற்று.

இதன் பொருள்:—இரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யேனை மூன்று சீர்க்கண்ணு மோனை முதலாயின வரத் தொடித்தா லவை மேற்கதுவாய் மோனை, மேற்கதுவா யெதுகை, மேற்கதுவாய் முரண், மேற்கதுவா யியைபு, மேற்கதுவா யளபெடையென்று வழங் கப்படு மென்றவாறு.

அவை வருமாறு :—

"கணைக்கா னெய்தற் கண்போல் கடிமலர்க்
கருங்கான் ஞாழலொடு கவின்பெறக் கட்டிக்
கமழ்தார் மார்பன் கவளங் கடிப்பக்
கங்குல் வந்த கறங்குமணிக் கலிமா
கடல்கெழு பாக்கங் கல்லெனக் குடிப்பக்
கங்குல்வந் தன்றுற் கதழ்பரி கலக்தே"

இஃதிரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடித்தமையான் மேற்கது வாய் மோனை.

"கண்டலங் கைதையொடு விண்ட முண்டகக்
கண்டா காற்றம் வண்டிவர் தண்டலி
னுண்டா துறைக்கும் வண்டலங் கண்டிறை
கண்டன வருதல் விண்ட
தெண்டிரைச் சேர்ப்பனைக் கண்டவெங் கண்ணே"

இஃதிரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு மிரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடித்தமையான் மேற் கதுவா யெதுகை.

"வெளியவும் வெற்பிடைக் கரியவுஞ் செய்யவும்
ஒளியுடைச் சார லிருளவும் வெயிலவும்

பரியவும் பன்மணி சிறியவு நிகரவும்
முத்தொடு செம்பொ னும்விரை இச்
சிற்பிது மெங்கள் பேரிலு நடுவே"

இஃதிரண்டாஞ்சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு மறுதலைப்பட்டத் தொடுத்தமையான் மேற்கதுவாய் முரண்.

"இருங்கண் விசும்பின *ணீன்ற முகங்காண்
கருங்கண் முகிலின்கண் வேங்கை மலர்காண்
குறுந்தண் சுணைக்கண் மலர்ந்த †வைவைக்காண்
நறுந்தண் கதிர்ப்பிஞ்ஞர் கண்"

இஃதிரண்டாஞ்சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு மீற்றெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் மேற்கதுவா யியைபு.

"கூஉம் புடைக்கலஞ் சுறுஅ வறுஅ
வறுஅ விடைக்கழிக் கராஅ முராஅம்
வேஎ மெமக்குள்ள மாஅலை நாஅக்
தாஅஞ் சொல்லவும் பெறுஅ நிதிகாஎ"

இஃ திரண்டாஞ்சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு மளபெடுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் மேற்கதுவா யளபெடை. (சசு)

[கீழ்க்கதுவாயி மோனை யாமாறு]

47. ஈற்றயற் சிறொழித் தெல்லாந் ‡தொடுப்பது
கீழ்க்கது வாயின் கிழமைய தாரும்.

என்பது என்னுதலிற்றோ வெனின், கீழ்க்கதுவா யாமா றுணர்த் துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—மூன்றாஞ் சீர்க்கணின்றி முதலிரு சீர்க் கண்ணுங் கடைச்சீர்க்கண்ணு மோனைமுதலாயின வரத் தொடுத்தால் அவை கீழ்க்கதுவாய் மோனை, கீழ்க்கதுவா யெதுகை, கீழ்க்கதுவாய் முரண், கீழ்க்கதுவா யியைபு, கீழ்க்கதுவா யளபெடை யெனப்படு மென்றவாறு.

---

* 'மான்றமுகம்' எனவும் பாடம்.
† 'உதுக்காண்' எனவும் பாடம்.
‡ 'தொடுப்பின்' எனவும் பாடம்.

"கீழ்க்கது வாயின் கிழமைப தாகு" என்பது கீழ்க்கதுவாயென்னும் பெயரினை யுரிமையாக வுடைத்தா மென்றவாறு.

"முடிவதன் முதலயல் கதுவாய் கீழ்மேல்"
என்னூர் பிறரும் எனக்கொள்க.

அவை வருமாறு:—

"குழலிசைக் குரற்றும்பி காணக் குறைத்த
குண்டுசுனைக் குற்ற மாயிதழ்க் குவளை
கோலிவேற் குறவன் பாசிலைக் குளவியொடு
குறுகெறிக் குரல்வகுத் தடைச்சிய
குறிஞ்சிசூழ் குவட்டிடைச் செய்தகங் குறியே"

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின்றி, யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு முதலெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் கீழ்க்கதுவாய் மோனை.

"அடும்பி னெடுங்கொடி யாழி யெடுப்ப
கடுந்தேர் நெடும்பகற் றேரன்றுங்—கொடுங்குழாய்
பாடுவண் டாடும் *பனிமலர் நீறைை
நாடுவாங் கூடும் பொழுது"

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க் கண்ணு மிரண்டா மெழுத்தொன்றி வரத் தொடுத்தமையாற் கீழ்க் கதுவா யெதுகை.

"விரிந்துஞ் சுருங்கியும் வில்லென வோசிந்துங்
குவிந்து மலர்ந்துங் குலையுறக் குலாவியும்
பெருகியுஞ் சிறுகியும் பின்னை நிமிர்ந்து
மிருந்து முண்கண் மலர்ந்தும் பொருந்தா
பொருந்திய புருவம் புடைபெயர்ந் தனவே"

எனவும்,

"கருங்கண் வெள்ளை வார்குழைச் சேயிழை
இரும்பும் பொன்னு மியல்காழ் மணியும்"

* 'மணிமலர்' எனவும் பாடம்.

எனவும் இவை மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய் முரண்,

"அன்னையு மென்னையுந் தன்னில் கடியும்
பன்னலும் பாக்கமு மோவா தலர்தூற்றும்
பூக்கமழு மெல்லம் புலம்பன் பிரியினும்
இன்னுமியா மின்னுயி ரிறத்தி லேமுளேம்"

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் ஈற்றெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய் இயைபு,

"ஆஅம் பூஉ மணிமலர் தொடாஅ
யாஅந் தேளந் தண்புனக் தழாஅ
நாஅங் குறியிடை நண்ணுந்
தேர மாஅம் பொருப்பிடை யெனஅ"

இது மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்று சீர்க்கண்ணும் அளபெழுந்தமையாற் கீழ்க்கதுவா யளபெடை. அஃதெனினின், 'ஈற்றயற் சீரொழித் தெல்லாந் தொடுப்பது-கீழ்க்கதுவாயாகு' மென்றலுங் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். கிழமையதாகு மென்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை? கையனார் முதலாகிய வொரு சாராசிரியர் இரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணில்லாததனைக் கீழ்க்கதுவா யென்றும், *ஈற்றயற் சீர்க்கண்ணில்லாததனை மேற் கதுவா யென்றும் வழங்கிய தறிவித்தற்கொரு தோற்ற முணர்த்திய தெனக் கொள்க. (சூ)

[முற்றுமோனை ஆறாவது.]

48. சீர்தொறுந் தொடுப்பது முற்றெனப் படுமே.

என்ப தென்னுதலிற்றோ வெனின், முற்றுத்தொடை யாமா றுணர்த்துதல் முதலிற்று.

இதன் பொருள்:—நான்கு சீர்க்கண்ணு மோனை முதலாயின வரத் தொடுத்தா லவை முற்றுமோனை, முற்றெதுகை, முற்று முரண்

*மூன்றுஞ் சீர்க்கணில்லாததனை' எனவும் பாடம்.

முற்றியைபு, முற்றளபெடை யென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படு மென்ற வாறு.

சீர் தொறுந் தொடுப்பது முற்றென்னுது முற்றேனப்படுமே யென்று சிறப்பித்ததனுற் கரியவும் வெளியவுஞ் செய்யவும் பசியவு மென்றுற் போல முற்று முரணுது, முதலிரு சீரு முரணிப் பின்னைக் கடையிரு சீரு மற்றொரு வாற்றான் முரணினு முற்று முரணேயாம், இணைமுதலாகிய விகற்பமும் கடையிணை முதலாகிய விகற்பமும் அடி தோறும் வருவது சிறப்புடைத்து, ஓரடியுள்ளே வரப் பெறுமாயினு முற்றேறக்கும் எனக்கொள்க; | "விதப்புக்கிளவி வேண்டியது விளக்கும்" என்பதாகலின்.

"மூன்றுவரிற் கூழை, நான்குவரின்முற்றே"
என்றுர் பிறரு மெனக்கொள்க.

அவை வருமாறு:—

"அணியிழை யமைத்தோ ளம்பசப் படைய
அரிமத ரலர்க்க ணரும்பனி யரும்ப
அரும்பொருட் ககன்ற * வறனீவா
ரருளிலா ரற்பி னழியுமென் னறிவே"

இஃது எல்லாச் சீர்க்கண்ணு முதலெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் முற்று மோனை.

"கல்லிவர் முல்லையு மெல்லியலார் பல்லரும்பும்
† புல்லார்ந்து கொல்லேறு நல்லானைப்—புல்லின
பல்கதிரோ னெல்லிக்கட் செல்லுமா றில்லிகொல்
‡ சொல்லியார் சொல்லிய சொல்"

இது சீர்தொறு மிரண்டாமெழுத் தொன்றிவரத் தொடுத் தமையான் முற்றெதுகை.

"நெடுங்தோட் குறுந்தொடி வீங்குபிணி நெகிழ
வரும்பொரு ளெளிதெனச் சென்றவர் வருதல்

---

* 'அறவோர்க் கருளிலர்' எனவும் பாடம்.
† 'புல்லருந்து' எனவும் பாடம்.
'சொல்லியலார்' எனவும் பாடம்.

சேய்த்தன் றணிக்கெனத் தேற்றவுந் தேரு
யகஞ்சுடப் புறஞ்செவி யிறுத்தணை கிடத்தல்
சின்மொழிப் பல்லிருங் கூந்தற்
பெருந்தகு சீறடி நன்னுத றீதே''

இஃதெல்லாச் சீர்தொறு மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையான் முற்று முரண்.

''கண்ணும் புருவமு மென்றோளு மிம்மூன்றும்
வள்ளிதழும் வில்லும் விறல்வேயும்—வெல்கிற்கும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவையிரண்டு
மல்லியும் யாழு மிகும்''

இஃதெல்லாச் சீர்தொறும் ஈற்றெழுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான் முற்றியைபு.

''கராஅம் விராஅம் *மராஅ முராஅக்
தொழாஅ ஞொழாஅள் விடாஅ டொடாஅள்
இதோஒ விதோஒ வெண்மக
ளெலாஅ வெலாஅ யாங்குப் றனளே''

இது சீர்தொறும் அளபெழுந்தமையான் முற்றளபெடை.

பிறவுமன்ன.

''அவைதாம்
முதலோ டயல்கொள்வ திணையய லின்றி
மூன்றுஞ் சீரது பொழிப்பிரண் டிடைவிட்
டிறுதியொடு கொள்வ தொருூ விறுதிச்
சிரொழித் தேனைய தொன்றிற் கூழை
முதலீ றடைந்தவற் றின்மை யிருவகைக்
கதுவாய் முற்று மிகழ்வது முற்றே
முதலோ டெட்டாகு மென்மனார் புலவர்''

என்றார் பரிமாணனார். அவர் இயைபுத்தொடைக்கு விகற்பம் வேண்டிற்றிலர். என்னை?

---

* 'பராஅம்' எனவும் பாடம்.

" செந்தொடை யியைபிவை யல்லா நான்கு
முதற்சீ ரடியால் விகற்பங் கொள்ப"

என்றுராகலின்.

இருசீர்மிசையிணை யாகும் பொழிப்பிடை யிட்டொரூ
இருசீரிடைவிட்ட தீயிலி கூழை முதலிறுவாய் [உவாம்
வருசீரயலில மேல்கீழ் வதுக்கமை தீர்கதுவாய்
வருசீர் முழுவது மொன்றின்முற் றுமென்ப மற்றவையே.
(யாப்பிலருங்கலக்காரிகை.)

மோனை விகற்ப மணிமலர் மொய்த்துட னுமியைபிற்
கோனை யெதுகைக் கினம்பொன்னி னன்ன வினிமுரணிற்
கான விகற்பமுஞ் சிறடிப் பேர தளபெடையின்
தான விகற்பமுந் தாவட்டாவு மரையென்ப தாழ்குழலே.
(ஷ உதாரண முதற்குறிப்பு.)

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (அ)

[செந்தொடை, இரட்டைத்தொடை, அந்தாதித்தொடை ஆமாறு.]

49. செந்தொடை யிரட்டையொ டந்தாதி யெனவும் வந்த வகையான் வழங்குமன் பெயரே.

என்ப தென்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னுஞ் சில தொடைகளது பெயர்வேறுபா டுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார். அவற்று ளிச்சூத்திரஞ் செந்தொடையு மிரட்டைத்தொடையு மந்தாதித் தொடையுமாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—செந்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், அந்தாதித்தொடையு மென்றுபெயரிட்டு வழங்கப்படும்; மற்றொழிந்த தொடைகளும் வரலாற்று முறையானே பெயரிட்டு வழங்கப்படும் என்றவாறு.

செந்தொடையும் இரட்டைத்தொடையும் ஆமாறு *போக்கிக் கூறுதும். 'எனவும் வந்தவகையான் வழங்குமன் பெயரே' என்றதனாற் றொடையெல்லா மாராய்ந்து விகற்பித்துக் காணியபுகிற் பெரிதும்

* 'போக்கிச் சொல்லுப' எனவும் பாடம்.

பல்கு மாகலிற் சொல்லிப் புலப்பிக்க லாகா. அவற்றை வந்த வகை யாற் பெயர் கொடுத்து * வழங்கவேண்டு மென்பதாயிற்று. அவை தாம் பதின் மூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்ப தென்பா ரும், வரம்பில வென்பாரு மென இருதிறத்தாசிரிய ரென்க. என்னை?

"முந்திய மோனை யெதுகை யளபெடை
யந்தமின் முரணை சென்றொடை யிபைபே
பொழிப்பே யொருஉவே யிரட்டை யுன்னு
மியற்படி தொடைக ளிவைமுத லாகப்
பதின்மூ வாயிரத் தறுநூ றன்றியுந்
தொண்ணூற் றொன்பதின் றெண்ணினர் புலவர்"

"வல்லொற்றுத் தொடர்ச்சியு மெல்லொற்றுத் தொடர்ச்சியு
மிடையொற்றுத் தொடர்ச்சியு முறைபிறழ்ந் தியலும்"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்.

"† மெய்பெறு மரபிற் றொடைவகை தாமே
யையீ ராயிரத் தாறைஞ் ஞூற்றொடு
தொண்டிதலே யிட்ட பத்துக்குறை யெழுநூற்
றொன்று மென்ப வுணர்ந்திசி னோரே"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

---

* 'வழங்கிப்போகினல்ல தென்பது சொல்லப்பட்டதாயிற்று' எனவும் பாடம்.

† இச்சூத்திரத்துக்குத் தொடைவகை பதின் மூவாயிரத்தறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது என்று பொருளுரைத்தவர் உரையாசிரியர். இவர் கொண்ட பாடம் எழுநூற்றொன்று மென்ப யென்பது. இதன்கண் ஒன்றும் என்பது முற்றுவினை. பேராசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் எழுநூற்றொன்பஃ தென்ப என்றே பாடங்கொண்டு முறையே பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற் றெட் டெனவும் பத்தொன்பதினாயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன் றெனவும் வேறுவே றுரைத்தார். இன்னு மிதற்குப் பதின்மூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண் ணூறென் றுரைத்தாரு மூண்டென் றுணர்க. தொண்டுதலேயிட்ட பத்துபத் தொன்பது அதாவதுஐந்த எழுநூறு அறுநூற் றெண்பத் தொன்று அஃது ஒன் பஃதுடனாயின் அறுநூற்றுத்தொண்ணூறுதல் காண்க. பத்தக்குறை யெழுநூறு அறுநூற்றுத் தொண்ணூறு தொண்டுதலேயிட்ட அறுநூற்றுத் தொண்ணூறு

"மோனை யெதுகை முரணே யளபெடை
யேனைச் சொற்றொடை யியைபே பொழிப்பே
யொரூஉவே யிரட்டை யொன்பதும் பிறவும்
வருவன விரிப்பின் வரம்பில வென்ப"

என்றார் பல்காயனார்.

பதின்மூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது தொடையாமாறும், அவற்றுண் மிக்கு வருமாறு மூபதேச முறைமையா னுறழ்ந்து கொள்க. உபதேசமுறைமையா லுறழுமாறு கான்கு பாவும் பெற்ற ஐம்பத்தொரு நிலத்தவாகி விரிந்த அறுநூற்றிருபத்தைந்தடியும் அவற்றிரோவடி யிருபத்திரண்டு தொடையும் பெறப் பதின்மூவாயிரத் தெழுநூற்றைம்பதாய் வரும். அவற்றுள் ஐம்பத்தொரு நிலமும் களையப்படில் மூவாயிரத் தறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது தொடையாம். அவ்விரண்டு இயைந்தவழித் தொடையாமென்பதாகலின் ஐம்பத்தொரு நிலமுங் களையப்பட்டன. என்னை?

"ஆயிரண்டோ டைந்தடியை பைந்தான் கிருதொடையான்
மாயி நிலமைம்பத் தொன்றகற்றத்—தேறு
மொருபதின்மூ வாயிரத்தோ டொன்றான மாகி
வருமெழுநூ றென்னும் வகை"

அறுநூற் றிருபத்தைந்தடியாவன:—ஆசிரியவடி யிருநூற்றறுபத்தொன்றும்; வெண்பாவடி யிருநூற்று மூப்பத்திரண்டும்; கலியடி நூற்று மூப்பத்திரண்டுமென வின்னை? என்னை?

அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பது ஆதல் காண்க. இக்கணக்கிட்டவர் உரையாசிரியர். பத்துக்குறை யெழுநூற்றொன்பஃது அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பஃது தொண்டுதலையிட்ட அறுநூற்றுத் தொண்ணூற் றொன்பஃது எழுநூற்றெட்டாதல் காண்க. இக் கணக்கிட்டவர் பேராசிரியர். இனி நச்சினார்க்கினியர் பத்துக்குறை யெழுநூற்றொன்பஃது அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பஃது எனக்கொண்டு அதனைத் தொண்டுதலையிடுதலாவது ஒன்பதாற் பெருக்கல் என்று கருதி ஒன்பதாற் பெருக்கிய அறுநூற்றுத் தொண்ணூற் றொன்பது ஆறுயிரத் திருநூற்றுத் தொண்ணூற் றொன்றென்று கொண்டு இதனை ஐயீராயிரத் தாறைந்நூற்றொடு கூட்டித் தொடைவகை பத்தொன்பதி னாயிரத்திருநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன் றென்றார்.

"இருநூற்றிருமுப்பத் தொன்றகலற் கேணி
யிருநூற்றெ டெண்ணென்கு வெள்ளைக்—கொருநூற்று
முப்பத் திரண்டா முரற்கைக் கிவையறுநூற்
றற்றமி லெயைக் கடி"

இருபத்திரண்டு தொடையாவன:—

"மோனை யிரண்டா மெதுகையோ ரெட்டாகு
மேனை முரணைத் திபைபொன்று—மேனைப்
பொழிப்பாதி யைத்துங் குறிப்புத் தொடையோ
டிழுக்கா விருபத் திரண்டி"

என விவை.

மோனை யிரண்டாவன, அடிமோனையுங், கிளைமோனையு மென விவை.

எதுகை பெட்டாவன, இரண்டாமெழுத் தொன்றியதூஉம், மூன்று மெழுத்தொன்றியதூஉஞ், சீர்முழுதொன்றியதூஉங், கிளை பெதுகையும், வன்பா லெதுகையும், மென்பா லெதுகையும் இடைப்பா லெதுகையும், உயிர்ப்பா லெதுகையுமென விவை.

முரணைந்தாவன, சொல்லுஞ் சொல்லு முரணுதலும், பொருளும் பொருளு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளும் பொருளொடு முரணுதலும், சொல்லும் பொருளுஞ் சொல்லினெடும் பொருளினெடு முரணுதலும் என விவை.

"இயைபுத் தொடைகிளை யின்மையி னென்றே"

பொழிப்பாதி யைந்தாவன, பொழிப்பும், ஒருஉவும், செந்தொடையும், இரட்டைத் தொடையும், நிரனிறையு மெனவிவை.

குறிப்புத் தொடையாவது, எழுத்தல்லாத மொழிக்குறிப் போசை. அது மாத்திரை குறித் தலகுபெற வைக்கப்படுமென்று வேண்டினமையான் அதனனும் தொடை கொள்ளப்படும்.

இருபத்திரண்டு தொடையாவன:—

"அடிமோனை யேனைக் கிளைமோனை யென்று
முடியுமா மோனைப் பெயர்"

"இரண்டா மெழுத்தொன்றன் மூன்றுவ தொன்றல்
திரண்டமைந்த சீர்முழுது மொன்றல்—முரண்டீர்
கிளைவன்பான் மென்பா லிடைப்பா லுயிர்ப்பால்
விளையு மெதுகையோ ரெட்டு"

"மொழியு மொழியும் பொருளும் பொருளு
மொழியும் பொருளு மொழியோ—டழியாத
சொல்லும் பொருளும் பொருளோடு சொற்பொருளும்
சொல்லும் பொருளுமோ ரைந்து"

"பொழிப்பொருஉச் செந்தொடை பொய்தீ ரிரட்டை
யழிப்பி னிரனிறையோ டைந்து—மெழுத்தல்
குறிப்புத் தொடை *யிவையுங் கொண்டுரைப்பார்க் கல்லா
னெறிப்படுமோ †தூலி னீலி"

ஐம்பத்தொரு நிலமாவன:—

"வெள்ளை நிலம்பத் தகவல் பதினேழு
துள்ள லிருநான்கு தூங்கல்பத்—தெள்ளா
விருசீ ரடிமுச்சீ ரைந்தாறே மெண்சீர்
ஒருவா நிலமைம்பத் தொன்று"

இவற்று லடியுந் தொடையு நிலமு மாமா றுரைத்துக் கொள்க.

வரம்பிலவென்பார் கருத்து, ஈண்டுரைத்த தொடையும் பிறவாற்றும் பெருகிவருமென்பதும், இவ்வாற்றினும் பிறவாற்றினு முறழப் பெருகுமென்பதும். அவை போக்கி நிரனிறை முதலிய பொருள் கோட் பகுதி'யென்னுஞ் சூத்திரத்துட் கூறுதும்.

"இணைகூழை முற்றே டிருகதுவா யுள்ளிட்
டணையுந் தொடையனைத்துங் கூட்டிக்—கணிதநூல்

* 'இயையும்' எனவும் பாடம்.
† 'தொன்னூனிலே' யென்றும் பாடம்.

வல்லார் தொடைப்பெருமை நோக்கி வரம்பின்மை
* சொல்லார்மற் றஃதொன்றே தோம்" (சூசூ

[செந்தொடை ஆமாறு.]

50. செந்தொடை யொவ்வாத் திறத்தன வாகும்.

என்ப தென்னுதலிற்றே வெனின், நிறுத்த முறையானே செ தொடையா மாறுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—செந்தொடை யென்பது மேற் சொல்ல பட்ட தொடையுந், தொடைவிகற்பமும் †போலாது வேறுபட தொடுக்குந் திறத்தனவா மென்றவாறு.

"ஒன்றிய தொடையொடும் விகற்பந் தன்னொடு
மொன்றுது கிடப்பது செந்தொடை ‡யாமே."

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

"சொல்லிய தொடையொடு வேறுபட் டியலிற்
சொல்லியற் புலவரது செந்தொடை யென்ப"

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

செந்தொடை யொவ்வாத் திறத்தனவாகு மென்பது நேரசைக்கு நிரையசை வந்தும், நிரையசைக்கு நேரசை வந்தும், நேரசைக்கு நே ரசையே வரினும், நான்கு நேரசையுந் தம்முள் ஒவ்வாது வந்தும் நிரையசைக்கு நிரையசையே வரினும், நான்கு நிரையசையுந் தம்மு ளொவ்வாது வந்தும், இயற்சீருக் குரிச்சீர் வந்தும் உரிச்சீர்க் கியற்சீ வந்தும், இயற்சீருக் கியற்சீரே வரினும், தம்முள்ளொவ்வாது வந்தும் உரிச்சீருக் குரிச்சீரே வரினும், தம்முள் ஒவ்வாது வந்தும், ஓரடி யொரு வண்ணத்தால் வந்து ஏனையடி மற்றொரு வண்ணத்தால் வந்தும், அசை சீர் இசை யென்னு மூன்றுந் தம்முள் ஒவ்வாது வ தும், அனுவு மினமு மின்றி முரணுக் கிடப்பது செந்தொடை என் வாறு. என்னே ?

---

* 'சொல்லாய்ந்தார் சொல்லுந் தொகை' எனவும் பாடம்.

† 'போலாமை வேறுபடத் தொடுப்ப தென்றவாறு' எனவும்

‡ 'தானே' எனவும் பாடம்.

"அசையினுஞ் சீரினு மிசையினு மெல்லா
மிசையா தாவது செந்தொடை தானே"

என்றார் பல்காயனர்.

"ஒன்று தாவது செந்தொடைக் கியல்பே"

என்றார் நத்தத்தனர்.

"செம்பகை யில்லா மாபினதாந் தம்மு
ளொன்று நீலது செந்தொடை யாகும்"

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

"மாறில் தொவ்வா மரபின செந்தொடை."

என்றார் அவிநயனர்.

அவற்றை அசைவிரளச் செந்தொடை, சீர்விரளச் செந்தொடை, இசைவிரளச் செந்தொடை, முழுவிரளச் செந்தொடை எனப் பெயரிட்டு வழங்குவாரு முளரெனக் கொள்க. அவற்றுட் சில வருமாறு:—

"பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலின மகவு நாட
னன்னுதற் கொடிச்சி மனத்தகத் தோனே" (பொருளியல்)

"இருங்கழி மலர்ந்த வள்ளிதழ் நீல
*மூன்புலான் மறுகிற் சிறுகுடிப் பாக்கத்
தினமீன் வேட்டுவர் ஞாழலொடு மலியு
மெல்லம் புலம்ப னெகிழ்ந்தன தோளே"

"சேயிரு முகந்த நுரைபிதிர்ப் படுதிரைப்
பராரைப் புன்னை வாங்குசினைத் தொடுத்த
கானலம் பெருந்துறை நோக்கி யிவளே
ஈற்றோர்க் குட்டுவன் கழுமலத் தன்ன
வம்மா மேனித் தொன்னலஞ் சிதையத்
துஞ்சாக் கண்ணு ளலமரு நீயே

* 'இற்புலான் மறுகில்' என்றும் 'மூன்புலான் மறுகில்' என்றும் பாடம்.

கடவுண் மராத்த முண்மிடை குடம்பைச்
சேவலொடு வதியுஞ் சிறுகரும் பேடை
யின்னு துயவுங் கங்குலு
நம்மூ ருள்ளுவை நோகோ யானே"

எனச் செந்தொடை வந்தவாறு.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

[இரட்டைத் தொடையாமாறு.]

51. இரட்டை யடிமுழு தொருசீ ரியற்றே.

என்ப தென்னுதலீற்றுவெனின், இரட்டைத்தொடையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—ஓரடி முடியுமளவு மொருசீரே நடப்பது என்றவாறு. என்னை?

"முழுவது மொன்றி னிரட்டை யாகும்"
என்றார் பல்காயனார்.

"சீர்முழு தொன்றி னிரட்டை யாகும்"
என்றார் நத்தத்தனார்.

"ஒருசீ ரடிமுழு தாயி னிரட்டை"
என்றார் அவிநயனார்.

"ஒருசீ ரடிமுழுதும் வருவ திரட்டை"
என்றார் பிறைமுடிக் கறைமிடற்றவர் பெயர்மகிழ்ந்த பேதாரிரியம்.*

"அடிமுழு தொருசீர் வரினஃ திரட்டை"
என்றார் பரிமாணனார்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"ஒக்குமே யொக்குமே யொக்குமே யொக்கும்
விளக்கினீற் †சீரெரி யொக்குமே யொக்கும்
குளக்கொட்டிப் பூவி னிறம்"

---

* 'மயேசுரர்' என்றும் பாடம்.

† 'சீறெரி' எனவும் பாடம்.

எனவும்,

"பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ பாடுகோ
பாவீற் றிருந்த புலவீர்காள்—பாடுகோ
ஞாயிற் றெளியான் மதிமிழற்றே தொண்டையார்
கோவீற் றிருந்தான் குடை"

எனவும்,

"நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே
செங்கெறிக் கண்ணும் புகழ்க்கண்ணும் சால்பினும்
மெய்ங்கெறிக் கண்ணும்வாழ் வார்"

எனவும் இரட்டைத்தொடையாமாறு கண்டுகொள்க.

இரட்டையடி முழுதும் ஒரு சிற்றெல்லை ஒருசீரியற்றே என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை ?

"குருத்துக் குறைத்துக் கொணர்ந்து நமது
கருப்புச் செறுக்குப் பரப்பு"

எனவும்,

"குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுற் றன்கைத்தொன்
றுண்டாகச் *செய்வான் வினை"

எனவும்,

"மாயோன் மார்பி லாரம் போலச்
சேயுயர் நெடுவரைப் பெருந்தே னெழுகு
சார னுட னம்மோ டொருசிறை
சாரிற் சாரா நோயே
சாரா ஞயி னெய்தணி வின்றே"

எனவும் இவ்வாறு சொல் வேறுபட்டு அடிமுழுவதும் அலகிடுகையா னெருசீராய் வரினுகாது ; சொல்வேறுபடாது பொருள் பிறிதாகியு மாகாதும் வருவதே கொள்ளப்படு மென்ப தறிவித்தற்கு வேண்டப் பட்டது.

* 'செய்யும் வினை' எனவும் பாடம்.

'இயற்று' என்னுது 'இயற்றே' என்ற ஏகார விதப்பால் ஓரடி முழுதும் ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. ஈற்றெழுத்து ஒன்று குறையினு மிழுக்காது; நாற்சீரடியின் மிக்குவரப்பெறுது எனக்கொள்க.

"ஓடையே யோடையே யோடையே யோடையே
கூடற் பழனத்துங் கொல்லி மலைமேலு
மாறன் மதகளிற்று வண்பூ துதன்மேலுங்
கோடலுங் கொல்லைப் புனத்துங் கொடுங்குழாய்
நாடி யுணர்வார்ப் பெறின்"

இது பொருள் வேறு யொருசொல்லே வந்த விரட்டைத் தொண்டை.

இன்னும் அவ்வேகாரத்தான் ஓரடி முற்றெதுகையாய், மற்றையடி மற்றொரு முற்றெதுகையாய் வந்தா லதனை யிருமுற்றிரட்டை யென்பர். நிரனிறையினையு மிரட்டைத் தொடைப்பாற்படுத்து வழங்குவ ரொருசா ராசிரிய ரெனவுங்கொள்க.

அவை வருமாறு :—

"அடியியற் கொடியன மடிபுனம் விடியன்
மந்தி தந்த முந்து செந்தினை
யுறுபார்ப் பருத்து நாடனெடு
சிறிதா லம்ம நம்மிடைத் தொடர்பே"

இஃது இருமுற்றிரட்டை.

"நிரனிறுத் தமைத்தலு மிரட்டை யாப்பு
மொழிந்த வந்தவற் றியலான் முற்றுமென்ப"

என்னும் சூத்திரத்து (தொல்காப்பியனர்) காட்டிய நிரனிறைத் தொடைக்குதாரணம்,

"*அடல்வேன் மானேக்கி நின்முகங் கண்டே
யுடலு மிரிந்ததொடி முழ்மலரும் பார்க்குங்

* இச்செய்யுள் தொல்காப்பியம் செய்யுளியல் 91-ஆவது சூத்திரமாகிய நிரனிறு.....மென்ப' என்பதனுரையில் பேராசிரியர் காட்டியது.

கடலுங் கனியிருளு மாம்பலும் பாம்பும்
தடமதிய மாமென்று தான் ”

என்பதுங் கொள்க. இவற்றை யொருபொரு ளிரட்டை, பல பொருளிரட்டை, ஒரு முற்றிரட்டை, இருமுற்றிரட்டை என்று பெயரிட்டு வழங்குவாரு முளர் எனக்கொள்க. (நிக)

[அந்தாதித்தொடை யாமாறு]

52. ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந் தாதியென்
ரோதினர் மாதோ வுணர்ந்திசி னோரே.

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின் அந்தாதித்தொடையாமா றுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—எழுத்தும், அசையும், சீரும், அடியும் இறுவா யெழுவாயாகத் தொடுப்பது அந்தாதித் தொடையென்று சொல்லுவர் புலவர் என்றவாறு.

ஈறு முதலாவெனவே எழுத்தும், அசையும், சீரும், அடியும் இவற்றது முதலாகவே யடங்கு மெனக்கொள்க ; என்னை?

“ அடியுஞ் சீரு மசையு மெழுத்து
முடிவு முதலாச் செய்யுண் மொழியினும்
தந்தாதித் தொடையென் றறியல் வேண்டும் ”

எனவும்,

“ அசையினுஞ் சீரினு மடிதொறு மிறுதியை
முந்தா விசைப்பினும் தந்தாதித் தொடையே ”

எனவும் பிறருங் கூறினாராகலின். பிற நான் முடிந்தது தானுடம் படிதலென்னுந் தந்திரவுத்தியா னிவ்வாறுரைக்கப்பட்ட தெனினு மிழுக்காது.

ஈறு முதலாவென்றது இறுதிமுதலாக வென்றவாறு.

வரலாறு:—

“ இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனு
வரங்க மணிபொழிலா வாடும்போலு மிளவேனில்

அரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றூர் நெஞ்சமென்செய்த தினவே
என்றுற் போலக் கொள்க. [னில் "

'ஈறு முதலாத் தொடுப்பதந்தாதி என்ப வுணர்ந்தி னிலேரே' யென்னுது, 'ஒதினர் மாதோ' வென்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னே? இறுதியடியி னிறுதியும், முதலடியின் முதலு மொன்றுய் வருவனவற்றை மண்டல வந்தாதியென்றும், அவ்வாறு வாராதனவற் றைச் செந்தடை யந்தாதியென்றும், பலவிரவி வருவனவற்றை மயக் கந்தாதியென்றும், எழுத்தசை சீர்களா லிடையிட்டு வருவனவற்றை யிடையிட்டந்தாதியென்றும் * வழங்குவதொரு சாராசிரிய ரென்ப தறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. அவர் கூறுமாறு, மண்டல வெழுத் தந்தாதி, செந்தடை யெழுத்தந்தாதி, மண்டல அசையந்தாதி, செந் தடை அசையந்தாதி, மண்டலச் சீரந்தாதி, செந்தடைச் சீரந்தாதி, மண்டல வடியந்தாதி, செந்தடை யடியந்தாதி, மண்டல மயக்கந் தாதி, செந்தடை மயக்கந்தாதி, மண்டல விடையிட்டந்தாதி, செந் தடை யிடையிட்டந்தாதி யெனக்கொள்க.

அவற்றுட் சில வருமாறு:—

"வேங்கையஞ் சார லோங்கிய மாதவி
விரிமலர்ப் பொதும்பர் மெல்லியன் முகமதி
திருந்திய சிந்தையைத் திறைகொண் டனவே"

இது மண்டல வெழுத்தந்தாதி.

"பேதுறு விகந்த பெருந்தண் காவிரி
விரிதிரை தந்த வெறிகமழ் சந்தனக்
குழம்பு முலைமிசைத் தடவிய
வியனறுங் கோதைக்கு மெல்லிதா னுசுப்பே"

இது மண்டல வசையந்தாதி.

"மூங்கீ ரின்ற வங்கீ ரிப்பி
யிப்பி யின்ற விலங்குகதிர் நித்தில

* ஈண்டு 'எழுத்தசை சீர்களால் இடையிட்டு வந்த அடியந்தாதியை இடையிட்ட வடியந்தாதி யென்றும்' எனக் கூட்டிச் சில பிரதிகளில் பாடங் காட்டப்பெற்றுள்ளது.

நித்திலம் பயந்த கோமண லெக்கர்
எக்க ரிட்ட வெறிமீ னுணங்க
லுணங்கல் * கவருஞ் செந்தா ளன்னம்
அன்னங் காக்கு நன்னுதன் மகளிர்
மகளிர் கொய்த மயங்குகொடி யடம்ப
மடம்பி னயலது நெடும்பூந் தாழை
தாழை யயலது வீழ்குலைக் கண்டல்
கண்ட லயலது முண்டகக் கானல்
கான லப்பது காமரு நெடுங்கழி
நெடுங்கழி யயலது நெடுங்குடிப் பாக்கம்
பாக்கத் தோளே பூக்கம ழோதி
பூக்கம ழோதியைப் புணர்குவை யாயி
னிடவ குடவ தடவ ஞாழலும்
இணர துணர் புணர் புன்னையுங் கண்டலுங்
கெழீஇய கானலஞ் சேர்ப்பனை யின்றித்
தீரா நோயொடு நடுங்கி
வாரா ளம்ம வருதுயர் பெரிதே."

Dr. U. V. S. IYER LIBRARY ★ MADRAS-9 ★

இத்தொடக்கத்தன செந்தடைச் சீரந்தாதி.

"உலகுடன் விளக்கு மொளிகிள ரவிர்மதி
மதிநல னழிக்கும் வளங்கெழு முக்குடை
முக்குடை நீழற் பொற்புடை யாசன
மாசனத் திருந்த திருந்தெரி யமிவினை
யமிவுசே ருள்ளமோ டருந்தவம் புரிந்து
துன்னிய மாந்தர தென்ப
பன்னருஞ் சிறப்பின் விண்மிசை யுலகே"

இது மண்டல மயக்கந்தாதி.

"பொன்னலர் தாதைந்த பொரிதாள் வேங்கை
வேங்கை யோங்கிய வியன்பெருங் குன்றம்
குன்றத் தயலது கொடிச்சியர் கொய்புனம்
புனத்தயற் சென்ற சிலம்பன்
சிலம்படி மாதர்க்கு நிறைதோற் றனனே"

* 'கவரு மொய்தாளன்னம்' எனவும் பாடம்.

இது சிரந்தாதியு மசையந்தாதியும் வந்த செந்தடையந்தாதி

" வேத முதல்வ *வேதமி லணிந்த
தத்துவர் தலைவ முத்தி முதல்வ
வழுவா ஞானக் குழுவுடன் வந்து
தண்ணப் பாவ மன்னரை யளித்த
தருமை நேமிப் பிரமனை விபர்து
துன்னின ராகி மின்னென மிளிர்ந்த
தகைமுடி சாய்த்துத் தத்துவர் வணங்குவ
வகைமுடி வல்லிணை வாடுக வெனவே "

இஃதெழுத்தந்தாதியும், அசையந்தாதியு மயங்கிவந்த மண்டல மயந்தாதி. இதனை யெழுத்தந்தாதியென்று சிலர் மேற்கோள் காட்டுவாரு முளர்.

" ஆதியங் கடவுளை யருமறை பயந்தனை
போதியங் கிழவனை பூமிசை பொதுங்கினை
போதியங் கிழவனை பூமிசை பொதுங்கிய
சேதியஞ் செல்வனின் சிறுவடி பரவுதும் "

இஃதடியந்தாதி.

" இரங்குகுயின் முழவா " என்னும் பாட்டினுள் இடையிட்டடியந்தாதி வந்தது.

" கழிமலர்ந்த காவிக் களிவண்டு பாடக்
†குழிமலர்ந்த நீலங் குறுமுறுவல் கொள்ளுங்
குழிமலர்ந்த நீலங் குறுமுறுவல் கொள்ளப்
பொழின்மலர்ந்த பூம்புன்னை நுண்டாது சிந்தும் "

இதனு மிடையிட்டடியந்தாதி. பன்மணி மாலையும், மும்மணிக் கோவையும், உதயணன் கதையும், தேசிகமாலையும் முதலாவுடைய தொடர்நிலைச் செய்யுட்களும் ‡ அந்தாதியாய் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

செந்தடை யெழுத்தந்தாதியுஞ், செந்தடை யசையந்தாதியும், மண்டலச் சிரந்தாதியும், மண்டலவிடையிட்டந்தாதியும், செந்தடை யிடையிட்டந்தாதியும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

---

* 'வேதமி லணிந்த' எனவும் பாடம்.

† 'குழியலர்ந்த' எனவும் பாடம்.

‡ 'அந்தாதியுமாய்' எனவும் பாடம்.

மோனையாய் வந்தன மோனையந்தாதி, எதுகையாய் வந்தன வெதுகையந்தாதி, முரணுய்வந்தன முரணந்தாதி, இயைபாய் வந்தன இயைபந்தாதி, அளபெடையாய் வந்தன அளபெடையந்தாதி யென இவ்வாற்றுல் வந்தவகையாற் பெயர் கொடுத்து வழங்கப்படும்.

வரலாறு:—

"* மேன்மக்கட் கருளும் வியனருங் கலமே
மேலக விசும்பின் விழவொடு வருமே
மேருவன்ற யன்ன விழுக்குணத் தவமே
மேவதன் றிறனி மிக்கதென் மனமே"

இது மோனையந்தாதி. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"அந்த முதலாத் தொடுப்ப தந்தாதி யடிமுழுதும்
வந்த மொழியே வருவ திரட்டை வரன்முறையான்
முந்திய மோனை முதலா முழுதுமொவ் வாதுவிட்டாற்
செந்தொடைநாமம்பெறுநறு மென்குழற் றேமொழியே"
(யாப்பருங்கலக் காரிகை.)

"மாவும் புண்மோனை யியைபின் னகைவடி யேரெதுகைக்
கேவின் முரணு மிருள்பரந் தீண்டள பாவளிய
வோவிலந்தாதி யுலகுடஞ் மொக்கு மேயிரட்டை
பாவருஞ் செந்தொடை பூத்தவென்றுகும் பணிமொழியே"
(ஷெ-உதாரண முதற்குறிப்பு.)

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (இ உ)

[ஒரு செய்யுளிற் பல தொடையும் பல அடிகளும் வரின் அவற்றை வழங்குமாறு.]

53. தொடைபல தொடுப்பினுந் தளைபல விரவினும்
முதல்வந் ததனுன் மொழிந்திசிற் பெயரே.

என்பதன்னுதலிற்றே வெனின், ஒரு செய்யுட்கட் பல தொடையும் பல தளையும் வந்தால் அவற்றை வழங்குமா றுணர்த்து தல் முதலிற்று.

* 'மேன்மக்க ளுள்ளும்' எனவும் பாடம்.

இதன் பொருள்:—ஒரு செய்யுளகத்துத் தொடை பல தொடுத்து வந்தாலும், தளைபல விரவி வந்தாலும் அவற்றை முதல் வந்த தொடையாலும் முதல் வந்த தளையாலும் பெயர்கொடுத்து வழங்குக வென்றவாறு. என்னை?

"மயங்கிய தொடைமுதல் வந்ததன் பெயரா
லியங்கினுந் தளைவகை யின்னண மாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

"பல்வகைத் தொடையொரு பாவினிற் றொடுப்பிற்
சொல்லிய முதற்றொடை சொல்லினர் கொளமே"

என்றார் சிறு காக்கைபாடினியார்.

"தொடையடி யுட்பல வந்தா லெழுவாய்
யுடைய தனுற்பெய ரொட்டப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"விகற்பங் கொள்ளா தோசையி னமைதியும்
முதற்க ணடிவயின் முடிவ தாகும்"

என்றார் பல்காயனார்.

"முதற்சீர்த் தோற்ற மல்ல தேனை
விகற்பங் கொள்ளா ரடியிறந்து வரினே"

என்றார் நத்தத்தனார்.

அவை வருமாறு :—

"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
பவளத் தன்ன மேனித் திகழொளி
குன்றி யேய்க்கு முடிக்கைக் குன்றி
னெஞ்சுபக வெறிந்த வெஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடியோன் காப்ப
வேம வைக லெய்தின்று லுலகே."

இதனுட் பொழிப்பெதுகையும் ஒரூஉவெதுகையும், ஒரூஉமோனையும் பிறிதும் வந்தவாயினும் முதல் வந்ததனாலே பெயர்கொடுத்துப் பொழிப்பெதுகைச் செய்யுளென்று வழங்கப்படும்.

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார லுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தமிந்திசி னேரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கியாங்கிவ
ளுயிர்த்தவச் சிமிது காமமோ பெரிதே"

இதனுள் அடியெதுகையும், பொழிப்புமோனையும், ஒரூஉவெது கையும், இணைமுரணும், கடையிணை யெதுகையும், பின்முரணும் வந்த வாயினும் முதல் வந்ததனாற் பெயர் கொடுத்து அடியெதுகைச் செய்யுளென்று வழங்கப்படும்.

"கடிமலர் புரையுங் காமர் சேவடி
கொடிபுரை நுசுப்பிற் பணைத்தகுத் திளமுலை
வளைபொரு கெழீஇய வாங்கமை நெடுந்தோள்
வளர்மதி புரையுந் நிறநுத லிரிவை
சேயரி காட்டமு மன்மி
கருநெடுங் கூழையு முடையவா ணங்கே"

இதனுள் எதுகையும், மோனையும், முரணு முறையே வந்ததாயி னும் முதல் வந்ததனாற் பெயர் கொடுத்து அடியெதுகைச் செய்யு ளென்று வழங்கப்படும்.

"பரவை மாக்கடற் றிரைகுதிரை வரவும்
பண்டைச் செய்தியி னின்மிவண் வரவும்
பகற்பின் முட்டா திரவினது வரவும்
பசியு மார்கையும் வரவும்
பரியினும் போகா துவப்பினும் வருமே"

இதனுள் மோனையும், இயைபும், முரணும் வந்தவாயினும், முதல் வந்ததனாற் பெயர்கொடுத்து அடிமோனைச் செய்யுளென்று வழங்கப் படும் பிறவெனின், அற்றன்று; முறையானே வேறு வேறு தொடை களினற்று வாராது, பலவாய் வந்திறுவா யொத்தமையின் மயக்கி யையு எனக் கொள்க.

"ஓங்குமலை யமன்ற வேங்கை நறுமலரும்
ஊர்கெழு நெய்தல் வார்கெழு மலரும்

பழனத் தாமரை யெழினிற மலரும்
இல்லயற் புறவின் முல்லிவெண் மலரும்
உராஅங் கடற்மிரை விராஅ மலரும்
வேறுபட மிலைச்சிய காமிருங் குஞ்சி
யேந்தல் பொய்க்குவ னெனவும்
பூந்த ணெண்கண் புலம்பா னுலவே''

இதுவும் *மயக்கியைபுத்தொடையென்று வழங்கப்படும். மயக் களபெடைத்தொடையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"காய்ந்துவிண் டார்கையக் காமரு கூடலிற் கண்சிவந்த
வேந்துகண் டாபென்ன வெள்வளை சோரக் கலிநெகிழப்
போந்துகண் டாரொடும் போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போந்துகண் டானென்று போந்ததென் †மாட்டோர்புறனுரையே"

இதனுள் எதுகையு மதற்கேற்ற மோனையும் வந்தனவேனும் முதல் வந்ததனற் பெயர்கொடுத்து ஆசிடையெதுகைச் செய்யுளென்று வழங்கப்படும்.

இனித் தலைக்குச் சொல்லுமாறு:—

"நெடுவரைச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் தீஞ்சுளை வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டுசிலம் பேறி யோங்கிய விருங்கழைப்
படிதம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் ‡கொலைவி லெண்ணியர் மலையே"

இதனுள் வெண்டலையும் கலித்தலையும் வஞ்சித்தலையும் வந்தன வேனும் முதல் வந்ததனற் பெயர் கொடுத்து வெண்டலையால் வந்த ஆசிரியப்பாவென்று வழங்கப்படும்.

"கடுநாக மதனடக்கி நெடுநீர்ப் பொய்கைக்
கடிமலர்வேய்க் தலைகளவும் பரந்து கந்த
நெடுமாலை நறுமுடிமேல் வைத்தி யேனு
நின்னையே போனயக்க நின்ரு ரெல்லாங்

* 'வருக்கவியைபுத்தொடை' என்றும் பிரதிபேதம் உண்டு.
† 'மேலோர்' எனவும் பாடம்.
‡ 'கொலைவிலெம்மையர்' எனவும் பாடம்.

கொடிமாலை வினையரக்கர் குறும்பு சாயக்
குளிரிளம்பூம் பிண்டிக்கீ ழமர்ந்த கோமான்
றடிமாற்றந் தலைப்பிரிக்குஞ் சரண மல்லாற்
றலைக்கணியா ளென்றுரைத்த தகவோ வாழி''

இதனுட் கலித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும் வந்த வாயினு முதல் வந்த தளையாற் பெயர் கொடுத்துக், கலித்தளையால் வந்த வாசிரிய விருத்தமென்று வழங்கப்படும். பிறவு மிவ்வாறே பெயர்கொடுத்து வழங்குக.

'தொடையுந் தளையும் பலவிரவி வரின், முதல் வந்ததனன் மொழிக்கிசிற் பெயரே' என்றலுங் கருதிய பொருள் பயக்கும். 'தொடை பல தொடுப்பினும் தளை பல விரவினும்' என்று மிகுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தென்னையெனின், விகற்பமு மினமும் வாராமைத் தொடுத்த மோனை யெதுகை முரண் இயைபு அளபெடைகளைச் செம்மோனை, செவ்வெதுகை, செம்முரண், செவ்வியைபு, செவ்வள பெடை யென்று வழங்கப்படும் என்பதூஉம் ; கடையாகு மோனை, கடையா கெதுகைக்கு மேற்று வந்தால், எதுகைத் தொடையானே பெயரிட்டு வழங்கப்படு மென்பதூஉம் ; மோனையு மெதுகையுமாய் வந்து முரணினன் மோனை முரணென்றும், எதுகை முரணென்றும் பெயரிட்டு வழங்கப்படு மென்பதூஉம் ; இணைமோனை முதலாகிய தொடை விகற்பங்களும், கடையிணை மோனை முதலாகிய தொடை விகற்பங்களும் ஓரடியுட் பலவிரவி வந்தால் அவற்றை வரன்முறை யாற் பெயரிட்டு வழங்கப்படு மென்பதூஉம் ; வரனடை யில்லாத வழியாதானு மொன்றற் பெயர்கொடுத்து வழங்கப்படு மென்பாரும், விகற்ப மயக்க மென்பாரு மென இருநிறத்தராசிரிய ரென்பதூஉம்; ஓரடியுண் முதற்குறில் விட்டிசைத்து மற்றை யடியுண் முதற்கட் குற்றெழுத்து வல்லொற்றடுத்து வந்தால் அதனை விட்டிசை வல்லொற் றெதுகை யென்று வழங்குவா ரொருசா ராசிரிய ரென்பதூஉம் ; இயைபுத்தொடைச் ' செய்யுளீற் றடியிறுதி யெழுத்தொன்று மிரண்டு மிகினும் இழுக்கா தென்பதூஉம் ; இரட்டைத்தொடை இறுதிக்கண் ஒரெழுத்துக் குறையினும் இழுக்கா தென்பதூஉம் ; செய்யுளந்தாதி தொடுக்கினீற்றெழுத்தானுஞ் சொல்லானு மிடையிட்டேறத் தொடுப்பினு மிழுக்கா தென்பதூஉம், வேற்றினமும்

வழியெது கையும் முதலிய வந்து மூன் சொல்லப்பட்ட தொடையும் தொடை விகற்பமும் போலாமைத் தொடுத்து வருவனவற்றைச் செந தொடை மருளென்றும், மருட் செந்தொடை யென்றும் வேண்டுவ தொருசா ராசிரிய ரென்பதூஉம் ; மகார வகாரங்களருகி யெதுகை யாய் வரினு மிழுக்காதென்பதூஉம அமிவித்தற்கு வேண்டப் பட்டது : விதப்புக்கிளவி வேண்டியது விரோக்குமாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"சிலம்படி மாதர் நன்னலங் குமிக்குச
சிலம்பதர் நள்ளென் கங்குற்
சிலம்ப நீ வருத றகுவதோ வன்றே"

இஃது இனவெழுத்து விகற்பமும் வரத் தொடுத்திலாமையிற் செம்மோனை.

"கொன்றன்ன வின்ன செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்"

"வண்டுபடக் குவளைப்பிணை நக்கலர்
விண்டகறப்பரு கிக்கிளி யின்மதர்
கொண்டு நடைக்களி யன்ன மிரைப்பதோர்
மண்டு புனற்புரி சைப்பதி சாந்தார்"

எனவிவை இனமுதலாயின வரததொடுத்திலாமையிற் செவ்வெ துகை.

"கருங்கட லுடுத்த மல்லன் ஞாலத்து
செம்மையின் வழாது கொடைக்கடன் பூண்டு
வாழ்வது பொருந்தா தாகிற்'
சாவது மினிதவர் வீவது முறுமே"

இது செம்முரண்.

"துப்புறழ் செவ்வாய்க் கிளவியு மணங்கே
கருங்கண் வெம்முலைத் தொய்யிலு மணங்கே
வாணுதற் றிலகமு மணங்கே
சிலம்படி மாதர் நாட்டமு மணங்கே"

இஃது இனமுதலாயின வரத் தொடுத்திலாமையாற் செவ்வியைபு.

"தாஅ மரைமே லுறையுள் திருமகள்
போஒலு மாத ரிவள்"

இது செவ்வள பெடை.

"ஈன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்
நெஞ்சத் தவல மிலர்"

"கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு"

என விவற்றுள் முதலாவது வருக்கமோனைக்கும், மெல்லின வெதுகைக்கும் ஒத்து வந்தாயினும், இரண்டாவது எதுகைக்கும், இனமோனைக்கு மொத்து வந்தாயினு மெதுகை யென்று வழங்கப் படும்.

"சொல்லுப சொல்லப் பெறுபவோ யாதொன்றும்
சொல்லாது சொல்லப் பெறு"

இது மோனையாய் வந்து முரணினமையான் மோனை முரண்.

"இன்பம் விழையான் விழைவான் றன்சீரிர்
துன்பந் துடைத்துன்றுந் தூண்"

"அறத்துக்கே யன்புசால் பென்ப வறியார்
மறத்துக்கு மஃதே துணை"

இவை யெதுகையாய் வந்து முரணினமையா னெதுகைமுரண்

"மீன்றேர்ந்து வருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரிதினைக் குழூஉங்
கண்ணங் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
நேரோ காணலங் காண்டும்
பீரார் வண்ணமுஞ் சிறுநுதற் பெரிதே"

இது கடையினை முரணென்று காட்டப்பட்ட செய்யுள். 'கண்ணங் துறைவ'னென்னு மடியுள் மேற்கதுவாய் மோனையுங், கடையினை

முரணும் வந்தனவாயினு மவற்றையடியின் வரனடை முறையான் அதனையும் கடையினை முரணென்று வழங்கப்படும்.

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்" என்னும் பாட்டினுட் சிறுகோட்டுப் பெரும்பழ மென்னு மடியினு ளினை முரணும் கடையினை யெதுகையும் வந்தவாயினும் யாதானு மொன்றினற் பெயர் கொடுத்து இனைமுரணென்றுனுங் கடையினை யெதுகை யென்றுனும் வழங்கப்படும். ஏனையடி யொருஉத் தொடையாகிய வரனடையில்லாமையா லதனை மயக்கமெனினு மிழுக்காது.

"பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி யுண்ணுமை
கொஅலிய னின்னுட்டை நீ"

'அஇ உண்ணிருலுக் கென்னு மைந்தொழித் தல்லாத
வொற்றெழி நீண்டிசை வண்ணமென் றோதுவ தோத்தாமோ
கச்சடதப்ப விங்ஙா லயனன்குங் கருதாதே
முத்தொடு கோத்த முழாத்தலை வைப்பது முண்டன்றே"

இவற்றுண் முதற்குறில் விட்டிசைத்து வல்லொற்றடுக்காற் போன்றல்லாத வடி முதற்கட் குற்றெழுத்து வல்லொற் றடுத்து வந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை.

"மாமேயாள் கூந்தற் குரலு நல்ல
கூந்தல் வேய்ந்த மலரு நல்ல
மலரே ருண்கணு நல்ல
பலர்புக ழோதியு நனிநல் லவ்வே"

"பூந்தண் பொழிலிடை வாரணந் துஞ்சும்
பூங்கண் ணன்னீ யில்லிடைத் துஞ்சும்
பூங்கொடிப் புனத்தயற் குறவர் துஞ்சுவர்
பூசலிக் களவென யாந்துஞ் சலமே"

என இயைபுத்தொடைச் செய்யுளென்று சொல்லப்பட்டனவற்றுள் ஈற்றடி யொன்று மிரண்டு மெழுத்து மிக்கவாறு கண்டுகொள்க.

"ஒக்குமே யொக்குமே" என்னு மிரட்டைத் தொடையினீற்றுச்சிரெழுத்தொன்று குறைந்துவந்தது.

இறுதி குறைந்துவரு மொருபொருளிரட்டையைக் குறை யீற் றிருபொருளிரட்டை யென்றும், குறையாததனீ நிறையீற் றிருபொருளிரட்டை யென்றும், இறுதி குறைந்த பலபொரு ளிரட்டையைக் குறையீற்றுப் பலபொருளிரட்டை யென்றும், குறையாததனீ நிறையீற்றுப் பலபொருளிரட்டை யென்றும் பெயரிட்டு வழங்குவாரு முளர். குறையீற்றுப் பல பொருளிரட்டையும், நிறையீற்றுப் பலபொருளிரட்டையும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

இறுதி யெழுத்துஞ் சொலலு மிடைபிட்டுத் தொடுத்த செய்புளாதாதி விகற்பம உதயணன்கதையும், கலியாணகதையும், பன்மணி மாலையும், மும்மணிக கோவையு மென்னுமவற்றுட் கண்டு கொள்க.

> "அமிழ்கிணு மாற்ற வினிதேதகம் மக்கள்
> சிறுகை யளாவிய கூழ்"

என்பது இனவெழுத்து முதலாயின பெற்று முன் சொல்லப் பட்ட தொடையும் தொடை விகற்பமும்போலாமை தொடுத்தமை யிற் செந்தொடை மருள் எனக் கொள்க.

> "தொடிநெகிழ்ந் தனவே கண்பசந் தனவே
> யான்சென் றுரைப்பின் மானமின் றெவனோ
> சொல்லாய் வாழி தோழி வரைய
> முள்ளி பொதுளிய பல்குர னெடுவெதிர்
> பொங்குவர லிளமழை தலைவப்ப
> மணிநிலா விரியுங் குன்று கிழவோற்கே"

இது பொழிப்பியையும் இடைப்புண ரெதுகையும் வந்து இடை யின்றித் தொடுத்தையாற் செந்தொடை மருள் என்றும், மருட் செந்தொடையென்றும வழங்குப. இதனைச் செந்தொடைமே யென்று வழங்கினர் செய்யுளியலுடையார் எனக் கொள்க.

"தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி" என்னும் பாட்டினுளிற்றடி யிரண்டு மகார வகாரங்க ளெதுகையாய் வந்தன.

> "அமரீர் சுரரீ ரழனு கரையீர்
> எமரீர் பிறரீ ரெறிவே லொருவ

னமரீ * பகவீர் தகவோ தகவென்
றவரூர் திரைபாய்ந் துரையா தொழிதல்''

இதுவுமது. இதனுள் மூன்று மெழுத்தென் றெதுகை யென் பாருமுளர்.

இன வெழுத்தாமாறு சொல்லுதும்: அகரம், ஆகாரம், ஐகாரம், ஔகாரம் இவை தம்முளினமாம். †இகரம், ஈகாரம், எகரம், ஏகாரம் இவை தம்முளினமாம். உகர ஊகார ஒகர ஓகார ங்கள் தம்முளினமாம். இவ்வாறே இவ்வுயிர்மெய்க்கு மொட்டிக் கொள்க. ஒற்றுக்களுள் சகர தகரமு மினமாம். ஞகார நகாரமு மினமாம். மகார வகாரமு மினமாம். இவற்றை அணுவென்று வழங்குவாரு முளர்.

''அகரமோ டாகார மைகார மௌவாம்
இகரமோ டீகார மெவ—உகரமோ
டூகார மொஒ ஞநம வதசக்கா
மாகாத வல்ல வனு''

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

அ ஆ ஐ ஔ வென்றிவை யெனஅ
இ ஈ எ ஏ யென்றிவை யெனஅ
உ ஊ ஒ ஓ வென்றிவை யெனஅ
தசமவ ஞநவெனு மென்றிவை யெனஅ
முந்நா லுயிரு மூவிரு மெய்யுந்
தம்முண் மயங்கினுக் தவறின் றென்ப.

சன்னினமாமா றெடுத்தோதினுள் நல்லாறனுள் எனக் கொள்க.

இனி அவற்றுக்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

''அருந்தவர்கட் காதியா யைய நீக்கி
ஔவியக்தீர்ந் தவிரொளிசே ராக்கை யெய்தி
யிருந்திரட்கை யினமருப்பின் யானை யூர்தி
யிரைஞ்ஞா றெழிஞட்டத் திமையோ னேத்த

---

* 'அயலீர்' எனவும் பாடம்.

†'இகர ஈகார எகர ஏகாரங்களும் யா என்பதுள் தம்முளினமாம்' எனவும் பாடம்.

வொருங்குலகி னூற்கற்ற வோத முங்கீ
ரொளிவளர வறம்பகர்ந்த வரவோன் பாதம்
கருங்கயற்கட் காரிகையார் காத னீக்கிக்
கைதொழுதாற் கையகலுங் கவ்வை தானே''

"வண்டிவரு மலர்வெட்சி மாலை மார்பன்
மால்வேண்ட மண்ணளித்த மலிதோள் வள்ளல்
ஞண்டிவருந் தண்படப்பை ஞாழன் மூதூர்
நரபதிக்கு வான்கொடுத்த நகைவே னந்தி
தண்டிவருந் தடவரைத்தோட் சயந்தன் வாடச்
சதுமுகனைச சயஞ்செய்த சங்க பாலன்
தெண்டிரைவாய்த் திருமகளோ டமிர்தங் கொண்டான்
சீர்பரவச் சென்றகலுஞ் செல்ல ருளே''

என இனவெழுத்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

'மாகந்திவண்டு-கடிமாண கரதது நாமம்" என்னும் பாட்டின் மூன்றுமடியும், "மாயாத தொல்லிசைச் சாகரதத்த னென்பான்" என்னும் பாட்டினு ணடுவிரண்டடியு மினவெழுத்து வந்திலாமையிற் பிறவெனின் "அருகி யினவெழுத் தணையா வாயினும், வரைவில வென்ப வயங்கியோரே" என்பதாகலி னமையும்.

இனி வழியெதுகை யாமாறு:—

"கொங்குதங்கு.....சித்திதானே"

எனவும்,

"மண்டிலம் பண்டுண்ட திண்டோள் வரதுணன் றெண்டியின் வாய்க்
கண்டலவர் தண்டுறைக் கண்ட தொன்றுண்டு கனமகரக்
குண்டலங் கெண்டை யிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டொர்
[திங்கள்
மண்டலம் வண்டலம்பக் கொண்ட சூழ வருகின்றதே

எனவும் கொள்க.

ஆனப்பிராசமென்பது வடமொழி. அது வென்பதும் வழியெதுகை யென்பதும் தமிழ் வழக்கு. வழி முரண் வருவனவற்றை முரணென்று வழங்குவ ரொருசாராசிரியர்.

வரலாறு:—

"செய்யவாய்ப் பசும்பொ னேஞ்சிலைச் சீறடிப் பரவை யல்குல்
ஐயநுண் மருங்கு னேனவ வடிக்கொண்ட குவவுக் கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணெ னீலம் விரிந்தென விலங்கி நீண்ட
மையவா மழைக்கட் கூந்தன் மகளிரை வருக வென்முன்"

எனவும்,

"ஒருமால் வரைகின் முருசுட ரோடிமுந் நீர்க்கிடந்த
பெருமா நிலனுஞ் சிறுவிலைத் தாயுண்டு பேதையர்கண்
பொருமாதவித் தொங்கலெங்கோன் பொரவல்லவன் பொதியிற்
கருமாதிறவெண்பற் செவ்வாய்ப் பசும்பொற் கனகுழைக்கே"

எனவுங் கொள்க.

வல்லியனடை மெல்லியனடை இடையியனடையானு மெடுத்துக்கொண்ட நடையின் வழுவாது வரத்தொடுத்துச் செய்யுண் முடிப்பது சிறப்புடைத்து. வல்லியனடையாவது வல்லெழுத்துமிகத் தொடுப்பது; மெல்லியனடை யாவது மெல்லெழுத்து மிகத்தொடுப்பது; இடையியனடையாவது இடையெழுத்து மிகத்தொடுப்பது.

பிறவும் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.*

"எழுத்து மொழிபொருளொண் றேண்ணிய மூன்றின்
வழுக்கின் முறைமை வகையா—லிழுக்கி
லடியோ டடியியைந்து மந்தரித்தும் வந்தாற்
றொடையென்பர் தோன்னூ லவர்"

"தொடையுந் தொடைவிகற்புந் தோல்புலவோர் சோற்ற
நடையின் வழுவாமை நாடிக்—கடல்படியந்த
சீரார் †திருவீகஞ் சேய்புட் ‡கேழுவாயு
மாராயத் தீரு மரில்."

உறுப்பியலோத்து முற்றியது.

---

* 'கேட்டுக்கொள்க' எனவும் பாடம்.
† 'திருவிலத்து' எனவும் பாடம்.
‡ 'கெழுகாண்ட' மெனவும் பாடம்.

செய்யுளியல்

[செய்யுள்களின் வகையாமாறு.]

54. செய்யுட் டாமே மெய்ப்பெற விரிப்பின்
பாவே பாவின மெனவிரண் டாகும்.

இவ்வோத் தென்ன பெயர்த்தோவெனின் தொடையினு மடியினுஞ் செய்யுளாமா றுணர்த்திற்றுகலான் செய்யுளோத் தென்னும் பெயர்த்து.

இவ்வோத்தினுள் இச்சூத்திர மென்னுதலிற்றோவெனின் செய்யுட்களது பெயர் வேறுபாடும், அவற்றதெண்ணும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் :—செய்யுளெனப்படுவனதாம் பொருள்பெற விரிக்குங்காற் பாவும் பாவினமுமென் றிரண்டு திறத்தனவா மென்ற வாறு.

தாமென்பது செய்யுட்களைச் சிறப்பித்தற்குச் சொல்லப்பட்டது. |*தேவர்தாமே தின்னினும் வேம்பு கைக்கும் |என்றாற்போலக் கொள்க. அவ்வாறு சிறப்பிக்கவே, சொற் பொருளுணர்வு வண்ணங்கடொடர்ந்து குற்றமின்றியவை †தத்தமுட்டாழுங் கோளுடையவா யின்பம் பெருக்கி ||அம்மை முதலாயின வனப்பலங்காரமும், செம்மையும், தெளிவும், பெறுவழிப்பெற்று இம்மை மறுமைக்கு நன்மை பயந்து எல்லார்க்கும் ‡புலனுற நடைபெறுவதுயாப்பு, பாட்டு, செய்யுளென்று சொல்லப்படுவதாயிற்று. எனவே செய்யுளென்னும் பெயர்பெற்றும் ஓசைப்பொலிவு முதலாகிய வுறுப்பொடு புணர்த்து |உரையு நூலும் வசையும் மந்திரமும் முத

* "கைக்குமாந்தேவரேதின்னினும் வேம்பு" என்பது காலடி—112.

† 'தத்தமுன்தழுவுங் கோளுடையவாய்' எனவும் பாடம்.

‡'புலஞ்' எனவும் பாடம்.

சொல்லும் பிசியுமாகிய செய்யுளல்ல ஈண்டு வேண்டப்படுஞ் செய்யு ளென்பதூஉம் சொல்லப்படுமெனக் கொள்க.

'மெய்பெற' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் செய்யுட்கள் இடத்தினானும், தொழிலினானும், பொழுதினானும், பிறவாற்றானும் பெயர் பெற்று நடப்பனவும் உளவெனக் கொள்க.

அறம் பொருளின்பம் வீடென விவற்றைப் பாவிநடத்தலிற் பா வென்பதூஉங் காரணக்குறி. ஒருபுடையாற் பாவினோடொத்த இனத்தவாய் நடத்தலிற் பாவின மென்பதூஉங் காரணக்குறி. இவற்றை யிடுகுறி யெனினு மிழுக்காது. (க)

[பாக்களின் பெயர்வேறுபா டாமாறு.]

55. வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சியெனப்
பண்பாய்ந் துரைத்த பாநான் காகும்.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்த முறையானே பாக்க ளது பெயர்வேறுபா டுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன் பொருள் :—வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும், கலிப்பா வும், வஞ்சிப்பாவு மெனத் தத்தந் தன்மையாற் றெரிந்து சொல்லப் பட்ட பா நான்கு வகைப்படும் என்றவாறு.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம். கலியேயென்ற வழியதால் ஏகார மொழிந்தவழியில்லையால் அஃதியாங்ஙன மெண்ணுமோ வெனி னும், ஒருவழி நின்றறியு மொழிந்தவற்றைக் கொள்ளுமோ வென னும், கொள்ளும். என்னை ?

"எண்ணே காரமிடையிட்டுக் கொளினும்
எண்ணுக் குறித்தியலு மென்மனார் புலவர்" (தொல-சொல-இடை-40.)

* என்றாராகலின். நான்கென்ற தென்னை ? அவ்வெண்ணே காரத்தா லெண்ணப்பட்ட நான்குமென்பது பெறலாமன்றே வெனின், ஆம்; ஆயினுமது நானடையெனக் கொள்க.

"கழிவே யாக்க மொழியிசைச் சினையென்
றம்மூ ரென்ப மண்ணைச் சொல்லே" (தொல்-சொல்-இடை-4.)

* 'என்ப தவிலக்ணை மாதலின்' எனவும் பாடம்.

"ஓதல் காவல் பகைதணி வினையே
வேந்தற் குற்றுழி பொருட்பிணி பரத்தையென்
றுங்கவ் வாறே யவ்வயிற் பிரிவே" (இறையனா-35.)

எனப் பிறரும் சொன்னு ராகலின்.

வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சியெனப் பா நான்காகு மென்ஞது, 'பண்பாய்ந் துரைத்த பாகான் காகும்' என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட தென்னே யெனின், வெண்பாமுதல்வந்து ஆசிரிய மா யிறுவன சிறப்பின்மையான் மருட்பாவென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. என்னே ?

"வெண்பா முதலா வாசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும்"

என்றுராகலின்.

அவ்வாறு வருவனதாம்| புறநிலைவாழ்த்தும்,| வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறூஉமென விவை. என்னே ?

"புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறூஉவெனத்
திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதிற் றெரியின்
வெண்பா வியலினு மாசிரிய வியலினும்
பண்புற முடியும் பாவின மென்ப" (தொல்-பொ-செ-162.)

என்றுராகலின்.

அவை வருமாறு:—

"தென்ற லிடைபோழ்ந்து தேனுர் நறுமுல்லை
முன்றின் முகைவிரியு முத்தநீர்த் தண்கோனூர்க்
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்று னிற்காப்ப—வென்றுங்
தீரா ணண்பிற் றேவர்
சீர்சால் செல்வமொடு பொலிமதி நிறைந்தே"

இது *'வழிபடு தெய்வ நிற்புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமோ' டொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்துபொலிவாயென்றமையாற் புறநிலை வாழ்த்து மருட்பா.

---

* "வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே" (தொ-பொ-செய்-110.)

"பலமுறையு மோம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றச் சுடர்மணிதே ரூர்ந்து
நிலமுறையி ஞண்ட னிகரிலார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா
விலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு *மாண்புங்
கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
பொலஞ்செய் பூணகலனே டிவ்வாறி னுலும்
விலங்கிவருங் கூற்றை விலக்கலு மாகா
வினைத்தாத னீயிருங் காண்டூர் வினைத்தகக்
கூறிய வெம்மொழி பிழையாது
தேறிநீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே."

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையான் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா; என்னை ?

"வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க காடின்
வேமபுங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
றுங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
றேம்பபடைக் கினவியின வாயுறத் தற்றே" (தொல்-பொ-செ-112.)

என்றாராகலின்.

"பல்யானை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
கொல்யானைத் தேரோடுங் கோட்டந்து நல்ல
தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்
படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞ
ரடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிற
லாளி யிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்று
மீர முடையையா யென்வாய்சொற் கேட்டி
யுடைய வுழவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு
வருங்கா லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யன்
மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா னிதியீட்டங்
காட்டு மமைச்சரை யாற்றத் தெளியல்
† படைத்த வரும்பொரு ளாறன்றி வெனவ
வினத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற் சென்று

---

* 'அன்பும்' எனவும் பாடம்.
† 'அடைத்த' எனவும் பாடம்.

பெருங்குழிசி மன்றமறுக வகழாதி யென்ற
மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பு
மறப்புற மாசைப் படேற்க வரத்தா
னவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
கட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
கற்றூர்க் கினஞ்சிக் கல்லார்க் கடிர்தொழுகிச்
செற்றூர்ச் செறுத்துளிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதிரீ
யற்ற மறிர்த வறிவினுப் மற்று
மிலையிவை * வீயா தொழுகி † னிலையாப்
பொருகட லாடை ஞலமக
னொருகுடை நீழற் றுஞ்சுவண் மன்னே"

இது வியப்பின்மி உயர்ந்தோர்கண் அவிர்தொழுகுதல் கடனென் றரசற்குரைத்தமையாற் செவியறிவுறூஉ மருட்பா எனப்படும்; என்னை ?

"செவியுறை தானே
பொங்குத லின்றிப் புரையோர் நாப்ப
ணவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தன்றே" (தொல்-பொ-செ-114.)

என்றாராகலின்.

இவை யிவ்வாறேயன்மி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும் வஞ்சியுமாய் வரப்பெரு. என்னை ?

"வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெருஅ" (தொல-பொ-செ-110.)
"வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே
செவியறி வுறூஉவென் றவையு மன்ன" (தொல்-பொ-செ-111.)

என்றாராகலின். கைக்கிளையும் வெண்பா முதலாக வாசிரிய வியலா னிறும். என்னை ?

"கைக்கிளை தானே வெண்பா வாசி
யாசிரிய வியலான் முடியவும் பெறுமே" (தொல்-பொ-செ-119.)

என்றாராகலின்.

---

* 'நீயா' தெனவும் பாடம்.

† 'நிலைய' எனவும் பாடம்.

அவை வருமாறு:—

"திருநுதல் வேரரும்புந் தேங்கோதை வாடு
மிருவிலஞ் சேவடியுந் தோயு—மரிபரந்த
போதிமு ழுண்கணு மிமைக்கு
மாகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே."

எனவும்,

"மீனன்மணி யின்றிமைக்கு மோர மார்பின்
அழன்மணி காகத் தியைபான்—சுடர்மணிசூழ்
பொன்னகரம் போக்கிய பூட்டனிச்சை ணல்வி
ரினத்தளிர் மாவனுக்கு மேனி யினக்கு
நளிமலர் *நன்னுத லீரைஞ
†யனிமற் றிம்தோ வகலுமென் னுயிரே"

எனவுங் கொள்க.

கைக்கிளையும் வெண்பா முதலாய் ஆசிரியம் ஈறாய் வருகின்றுழி ஆசிரியவடி இரண்டேயாய், அவற்றுளீற்றடி நாற்சீரா மீற்றயலடி மூச்சீராமே வருவதெனக் கொள்க. எண்ணே?

"இருதலைக் காம மன்றிக் கைக்கிளை
யொருதலைக் காம மாகக் கூறிய
விலக்கண மரபி னியல்புற நாடி
யதர்ப்பட மொழிந்தனர் புலவ ரதுவே
பெறுதி வெண்பா வுரித்தாய் மற்றத
னிறுதி யெழுசீ ராசிரி யம்மே"
"வெண்டா வாசிரி யத்தாய் மற்றதன்
இறுதி யெழுசீ ராசிரி யம்மே"
"கைக்கிளை மருட்பா வாசி வருகா
லாசிரியம் வருவ தாயின் மேவா
மூச்சீ ரொருத்திற் ருகி முடியடி
யெச்சீ ராணு மேகாரத் திறுமே"

இது சமயநன்னியார் செய்த கைக்கிளைச் சூத்திரம்.

---

* 'நறுநுதல்' எனவும் பாடம்.

† 'அளிமதி யிம்தோ' எனவும் பாடம்.

"புறநீலே வாயுறை * செவியறி வுறூஉவே
† யறச்சீலே வஞ்சியுங் கலியு மாகா
வெண்பா வாசிரிய வியலான் வருமே
வஞ்சி கலியவற் றியலா வவற்று
ஈரிடையிரு செய்யுளும் கைக்கிளைப் பாட்டுங்
கடையெழு சீரிரண் டகவியும் வருமே"

என்றார் ‡ நல்லாதனார்.

"வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளும்
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போ
லாதிநூல் பாவு முரசர் வியன்பாவு
மோதியவா ரொன்ற மருட்பாவா யோங்கிற்றே"
"கங்கா யமுனைச் சங்கமம் போலவுஞ்
சங்கர நாரணர் சட்டகம் போலவும்
வெண்பாவு மாசிரி யமுமாய் விராஅய்ப
பண்பார் புறநீலே....."

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

கங்கையமுனைகளது சங்கமம்போலவும், சங்கர நாராயணரது சட்டகக் கலவியேபோலவும் வெண்பாவு மாசிரியமுமாய விராய்ப் புறநீலே வாழ்த்து முதலாகிய பொருள்கண்மேல் யாப்புற்று மருட்சி யாகப் பாஇநடத்தலின் மருட்பாவென்று வழங்கப்படுமேயென்பாரு முளர்.

இனியொருசாராசிரியர் வெண்பாவடியு மாசிரியவடியு மொத்து வருவனவற்றைச் சமநீலே மருட்பாவென்றும், ஒவ்வாது வருவன வற்றை §வியநீலே மருட்பாவென்றும் பெரியட்டு வழங்குவர்.

அவை கூட்டி வழங்குமாறு: புறநீலே வாழ்த்துச் சமநீலே மருட்பா, புறநீலே வாழ்த்து வியநீலே மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்துச் சமநீலே

---

* 'செவியுறை யவையடக்கு' எனவும் பாடம்.
† 'சமமருட்பா' எனவும் பாடம்.
‡ 'நல்லாறனார்' எனவும் பாடம்.
§ 'வியமருட்பா' எனவும் பாடம்.

மருட்பா, வாயுறை வாழ்த்து வியலிலை மருட்பா, செவியறிவுறூஉச் சமநிலை மருட்பா, செவியறிவுறூஉ வியலிலை மருட்பா, கைக்கிளைச் சமநிலை மருட்பா, கைக்கிளை வியலிலைமருட்பா எனக் கொள்க.

வருமாறு:—

"கண்ணுதலான் காப்பக் கடன்மேனி மாலகாப்ப
* வெண்ணிருதோ ளோந்திழையா டான்காப்பப்—பண்ணியனூல்
சென்னியர் புகழுந் தேவன்
மன்னுக நாளு மண்மிசைச் சிறந்தே"

இது புறநிலை வாழ்த்துச் சமநிலை மருட்பா.

"தென்றலிடை போழ்ந்து" என்பது புறநிலைவாழ்த்து வியலிலை மருட்பா.

"நில்லாது செல்வ நிலவா ருடம்படைத்தார்
† செல்லா ரொருங்கென்று சிந்தித்து—‡ நல்ல
வருள்ளம் புரிகுவ ராயி
னிருளறு சிவகதி யெய்தலோ வெளிதே"

இது வாயுறைவாழ்த்துச் சமநிலை மருட்பா. "பலமுறையு மோம்பப்படுவன கேணமின்" என்பது வாயுறைவாழ்த்து வியலிலைமருட்பா.

"இருமூன்றி லொன்றுகொண் டேதந் § கழிந்து
பெருநீர்மை யார்தொடர்ச்சி பேணி—யிருநிலங்
காப்பா யாருமதி கடனென
மாப்பெருந் தானை மன்ன ரேறே"

இது செவியறிவுறூஉச் சமநிலை மருட்பா. "பல்யானை மன்னர்" என்பது செவியறிவுறூஉ வியலிலை மருட்பா. "திருவுதல் வேரரும்ப" என்பது கைக்கிளைச் சமநிலை மருட்பா. "நிழன்மணி நின்றிமைக்கும்" என்பது கைக்கிளை வியலிலை மருட்பா.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

---

* 'எண்ணிரு தோளோந்திழையாடான் காப்ப'வென்றும் பாடம்.
† 'செல்வோரொருங்கொன்று' எனவும் பாடம்.
‡ 'நல்லோர்' எனவும் பாடம்.
§ 'கடிந்' தெனவும் பாடம்.

"பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
வண்ண விகற்ப வகையின்றிப்—பண்ணின்
மிறப்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
லிசைமருட்கு மில்லே யினம்"

எனக் கொள்க.

'வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சி' என விவற்றை இடு குறியாலும் காரணக் குறியாலும் வழங்குப. காரணக்குறியான் வழங்குமாறு:—

வெண்பா—வேற்றுவண்ணம் விரவாது தூய்மைபெற்ற வெள்ளை வண்ணம் எல்லா வண்ணத்துள்ளும் சிறப்புடைத்து. அவ்வாறே வேற்றுத் தளையும் அடியும் விரவாது தூய்மைபெற்று எல்லாப் பாவினுள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாதலின் வெள்ளையென்பது காரணக்குறி. திருவேபோலச் சிறப்புடையாளைத் திருவென்றாற்போலக் கொள்க.

ஆசிரியப்பா—சீரினுஞ் பொருளினுஞ் ஓசையினுமாகிய நுண்மையைத் தன்க னிறுவிற்றலானும், புறநிலை வாழ்த்து முதலாகிய பொருள்களை யாசிரியனேபோலக் * கிளக்குமாற்றலானும் ஆசிரியமென்பது காரணக்குறி. ஆசு—சிறிது; நுண்ணிது எனினுமொக்கும்.

கலிப்பா—சீர்பொரு ளிசைகளா லெழுச்சியும், பொலிவும், கடுப்பும் உடைத்தாகலின் கலியென்பதுங் காரணக்குறி.

"கலித்தல் கன்றல் களறல் பம்மல்
எழுச்சியும் பொலிவும் மெய்தும் பெயரே"
"கம்பலை சும்மை யழுங்கல் கலிமுழக்
கென்றிவை யெல்லா மரவப் பெயரே"

எனவுஞ் சொன்றாகலின்.

வஞ்சிப்பா—குறளுஞ் சிந்தும் அல்லாத வடிகளை யெல்லாம் வஞ்சித்து வருதலானும், வாயுறை, புறநிலை, அவையடக்கியல், செவியறிவுறூஉ என்றிப் பொருள்களை வஞ்சித்து வருதலானும், வஞ்சிக்

* 'கின்றறிவிக்குமாகலானும்' எனவும் பாடம்.

கொடிபோல் நேர்ந்து நிற்றலானும், வஞ்சியென்னுந் திறமே போல வனப்பும் ஏர்பு முடைமையானும் வஞ்சி யென்பது காரணக்குறி.

இவையெல்லா மொருபுடை யொப்பினைற் பெயர்பெற்றன எனக்கொள்க. ஒன்றுக்கொன்று சிறப்புடைமை நோக்கி வஞ்சியென யிம்முறையே பாற்படுத்து வைத்தாரென்க. வெள்ளை யென்றும் பா வென்றும் நின்று வெண்பாவென்று முடிந்தது. வேதியர் அரசர் வணிகர் சூத்திரர் *என்று சாதிமேற் சார்த்தி வழங்குவாருமுளர்.

"வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவும்
எஞ்சா †நால்வகை வருணம் போலப்
பாவினத் தியற்கையு மதனே ரற்றே"

என்றார் வாய்ப்பியமுடையாராகலின்.

வெண்பாவினை வன்பாவென்றும், ஆசிரியத்தினை மென்பா வென்றும், கலிப்பாவினை முரற்கை யென்றும் வழங்குப.

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வருத்த வருணமாம்—வெண்பா
வினைக்கட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பார் ‡தொன்னூன்
மனக்கிட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து"

இன்னும், வெண்பா ஆசிரியம் கலியே வஞ்சி §யென்று கிடக் கைக்கொருசாராசிரியர் உரைக்குமாறு:—

நாற்சீரடியா னடைபெறுதலும், வேற்றுப்பாவினு லிறுமையும் எல்லாப் பொருண்மேலுஞ் சொல்லப்படுமென் றிவற்றுல் ஆசிரியத் தோ டொத்தலும் உயர்ந்தவோசைத்தாகலும், உத்தம சாதியாகலும் வேற்றுத்தளையும் வேற்றடியும் வேற்றுப்பாவும் விரவாமையும் என் னும் அதிககுணமுடைமை நோக்கி வெண்பா ஆசிரியப்பாவின் முன் வைக்கப்பட்டது.

---

* 'என்னுஞ்சாதி' எனவும் பாடம்.
† 'நாற்பால்' எனவும் பாடம்.
‡ 'தென்னூல்' எனவும் பாடம்.
§ 'என்னுமிடைக்கைக்' கெனவும் பாடம்.

அளவடியா னடைபெறுதலும், தனது நடையாற் றுனிநிதுறு தலும், எல்லாப் பொருள்களையும் தன்கண்ணே யடக்கலும், ஒரு வாத பொருளிற்றுதலும், ஒருபுடையால் வெண்பாவோ டொத்த லும், அகவிய வோசைத் தாகலும், அரசர் குலத்தின தாகலும், வேற்றுத் தளையும் அடியும் விரவி வருதலு மென்னும் வேறுபா டுடைமை நோக்கி வெண்பாவின் பின் வைக்கப்பட்டது ஆசிரியப்பா வெனக் கொள்க.

நேரடியா னிலைபெறுதலும், அயலடியு மயற்றளையும் விரவிவரு தலும், இவ்வாற்று னாசிரியத்தோ டொத்தலும், அயற்பாவினு லிறு தலும், புறநிலை வாழ்த்து முதலிய பொருள்கண்மேற் புகாமையும், வணிகர் குலத்தின தாகலும், துள்ளலோசைத்தாகலு நோக்கி ஆசிரியத்தின்பின் வைக்கப்பட்டது கலிப்பாவெனக்கொள்க.

புறநிலைவாழ்த்து முதலிய பொருள்கண்மேற் புகாமையும், அயற் றளையு மயலடியும் விரவிவருதலும், அயற்பாவினு லிறுதலும் என் றிவற்றுற் கலிப்பாவினொடொத்தலும், காற்சிரடியால் நடவாமையும், சூத்திர குலத்தினதாகலும், தூங்கலோசைத் தாகலும், அகப் பொருள்கண்மே லருமையன்றி வாராமையு நோக்கிக் கலிப்பாவின் பின் வஞ்சிப்பா வைக்கப்பட்டது.

அல்லதூஉம் எடுத்துக்கொண்ட வினவெழுத்து இரண்டா மடி முதற்கட் பெற்றும், இடையிட்டெதுகை பெற்றும் பெருதும் வந்தொருசா ரீரடி வஞ்சிப்பா விரண்டடியை யுடன்கூட்டி யிடைய ருமை யசைத்துச்சரிப்ப வெழுத்து மெதுகையும் பெற்றும் பெரு தும் வந்த வொலித்தொடர்ச்சியால் கலிப்பாவடியாய்க் கைகலத் தலும், அளவும் அடியெதுகையும் பொழிப்பெதுகையும் பெற்றும் பெருதும் வந்த கலிப்பா அடியினைக் கண்டித்து இரண்டாக்கிக் காலவிடையீடும் கடைபற்றியது காகவும்படவுச்சரிப்பத் *தள்ள லோசை வழுவித் †தூங்கலிசை வஞ்சியாகலு முடைத்தென்று கலி யும் வஞ்சியு மொருங்குவைக்கப்பட்டனவென்ப. அவர் காட்டுமுதா ரணம்:—

---

* 'தள்ளல் தவிர' எனவும் பாடம்.

† 'தூங்கலோசைத்தாய் வஞ்சித்தலும்' எனவும் பாடம்.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத் தண்கவு ளிழிதடாத்திற்
தாழ்வாகத் தம்பேணுக் கஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின்"

எனவும்,

"ஒண்குநிரை வியன்பரப்பி னெலிமுன்னீர் வரம்பாகத்
தேன்தங்கு முயர்மெய மலோதிய வியன்ஞாலத்து"
(பத்துப்பாட்டு-1-4.)

எனவுங் கொள்க. பிறவுமன்ன.

"அறமுதனுன் கென்று மகமுதனுன் கென்றுங்
கிறனமைந்த செம்மைப் பொருண்மேல்-குறைவின்றிச்
செய்யப் படுதலாற் செய்யுட் செயிர்நீரப்
பையத்தாம் பாவுதலாற் பா"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (2)

[பாவினங்களது பெயரும் வழங்கு முறையையு மாமாறு.]

56. தாழிசை துறையே விருத்த மென்றிவை
பாவினம் பாவொடு பாற்பட் டியலும்.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், சிறந்த முறையானே பாவினங்களது பெயர் வேறுபாடு மவற்றை வழங்கு முறைமையு முணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—தாழிசையுந் துறையும் விருத்தமுமென்று இம்மூன்றும் பாவினமெனப்படும். அவை பாவினோடுகூடிப் பெயர் பெற்று நடக்கும் என்றவாறு.

பாவினோடு கூடி வழங்குமாறு:—வெண்டாழிசை, வெண்டுறை, வெளிவிருத்தம் எனவும்; ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம் எனவும்; கலித்தாழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம் எனவும்; வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்துறை, வஞ்சிவிருத்தம் எனவும் இவ்வாறு வழங்கப்படும். இவற்றுக்குச் செய்யுள் போக்கித் தந்த மிலக்கணச் சூத்திரத்துள்ளே காட்டுதும். பிறரும் பாவினங்கட் கிவ்வாறே சொன்னார். என்னை?

"வெண்பா விருத்தர் துறையொடு தாழிசை
பெண்டிம் முறையி னெண்ணிய மும்மையும்
தத்தம் பெயராற் றழுவும் பெயரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"பாவே தாழிசை துறையே விருத்தமென
நால்வகைப் பாவு நானுன் காகும்"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"வெண்பாத் தாழிசை வெண்டுறை விருத்தமென்
றீர்வான் *கல்லவு முள்ளான் கென்ப"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஒத்தா ழிசைதுறை விருத்த மெனப்பெயர்
வைத்தார் பாவின மென்ன வகுத்தே"

என்றார் †திரிபுரமெரித்த விரிசடை நிருத்தர் பேர் மகிழ்ந்த பேரா | சிரியர்.

ஒருபுடையாற் றத்தம் பாவினை டொத்தலானும், ஒத்த ‡தாழ் த்தா லிசைத்தலானும், ஒத்தபொருண்மேற் பெரும்பான்மையு மூன் றுய்த் தாழ்ந்திசைத்தலானும், எல்லாவடியானும் ஒத்து நடத்தலா னும் தாழிசை யென்பதூஉங் காரணக்குறி.

ஒருபுடையாற் றத்தம் பாவிற்குத் துறைபோன்று தெறிப்பா டைத்தாய்க் கிடத்தலானும், எல்லாத் துறைமேலு மினிது நடத்த லானும் துறையென்பதூஉங் காரணக்குறி.

ஒருபுடையாற் றத்தம் பாவினை டொத்த வொழுக்கத்தானும், எல்லாவடியு மொத்தலானும், புராணமுதலாகிய விருத்த முரைத்த லானும் விருத்த மென்பதூஉங் காரணக்குறி. இது வடமொழித் திரிசொல்லெனக்கொள்க.

இவை யொருபுடை யொப்புமையாற் பெற்ற பெயரெனக் கொள்க. விருத்தம் துறை தாழிசை யென்று காக்கைபாடினியார்

---

* 'அல்ல முள்ளான் காகும்' எனவும் பாடம்.

† 'என்றார் மயேச்சுரர்' எனவும் 'என்றார் திரிபுரமெரித்த எரிசுடர்க்கட வுள் திருப்பெயர் மகிழ்ந்த தொன்னூற் கவிஞர்' எனவும் பாடம்.

‡ 'தாழிசை யென்பது தானுடைய தன்னலோசைத்தாம். இது முறை மையிற் பெற்றபெயர். எனவே.....அவ்வாறு தாழ்முடைய வன்றி யும் வருமென்பதூஉம் கொள்க.' என்பது தொல்-பொரு-செய்-130 பேரா சிரியர் உரை.

வைத்த முறைமையின் வையாது தாழிசை துறை விருத்தமென்று தம்மதம்பட வைத்ததன்று ; |நெடுகாக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் வைத்த முறைமைபற்றி வைத்தாரென்க.

"விருத்தம் வியன்றுறை தாழிசை யென்ற
பொருத்த முறைமை மறுத்தல்—விரித்துச்
|நெடுகாக்கை பாடினியார் செய்த முறையே
மறுகாக்கை வைத்தார் வருத்து"

"பண்ணுந் நிறமும்போற் பாவு மினமுமாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பண்மேற்
நிறம்வினாக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
விசைமருட்கு மில்லை யினம்"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (கூ)

[வெண்பாவாமாறு.]

57. செப்பலி சையன வெண்பா மற்றவை
யந்தடி சிந்தடி யாகலு மவ்வடி
யந்த மசைச்சீ ராகலும் பெறுமே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், அதிகாரம் பாரித்த பாக்களுள் நிறுத்த முறையானே வெண்பாவாமாறு பொதுவகையா லுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'செப்பலிசையன வெண்பா' என்பது, செப்ப லோசையைத் தமக்கோசையாகவுடைய வைந்து வெண்பாவும் என்றவாறு ; 'மற்றவை யந்தடி சிந்தடியாகலும் அவ்வடி அந்தம் அசைச்சீர் ஆகலும் பெறுமே' என்பது அவ்வெண்பாக்க ளீற்றடி முச்சீராகியும், அவ்வீற்றடியினிறுதி அசைச்சீராகியும் சீர்ச்சீராகியும் நிற்கு மென்றவாறு.

'அசைச்சீராகலும் பெறும்' என்ற வும்மையாற் சீர்ச்சீராகலும் பெறுமெனக்கொள்க. 'அந்தடி சிந்தடியாகிய வடி' யென்னுது 'ஆகலும்' என்ற வும்மையால், ஆண்டசைச்சீராய் வருகின்றுழி தனிக் குறி னேரசையும் நெடிலுடைய நிரையசையும் வருதல் சிறப்பில்லை. அல்லது சீர்ச்சீராய் வருகின்றுழி ஆண்டியற்சீரன்றி வாரா. அவற் றுள்ளும் கோர்கோராகிய சீரும் நிரைகோராகிய சீருமன்றி வாரா.

அவைதாம் உகர வீறுயன்றி வாரா. அவற்றுட் குற்றியலுகரம் ஈறாய் வருவது சிறப்புடைத்து. முற்றியலுகர வீறாய் வரினும் பெரியர் தோர் சிறப்பில்லை. அவைதாம் அருகியன்றிவாரா எனக்கொள்க. அவற்றிற்கு உதாரணம் காசு, பிறப்பு என வரும்; வெண்பாவின் இறுதிச்சீர்க்கு உகரவீறுகிய வியற்சீரல்லது வேறுதாரணங்காட்டி, அலகிட்டு ஓசையூட்டும் பொழுது பிறவாய்பாட்டா னேசையூட்ட லாகாதாகலின் எனக்கொள்க. அவ்வா றேசையூட்டுமாறு:—

> "கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்நீமை
> சொல்லா நலத்தது சால்பு" (குறள்-99-4.)

என்பதனை யலகிட்டு முறையானே 'தேமா, கருவிளம், தேமா, புளிமாங்காய்—தேமா, கருவிளம், காசு' எனவும்,

> "அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
> பகவன் முதற்றே யுலகு" (குறள்-1-1.)

என்பதனை யலகிட்டு முறையே 'புளிமா, புளிமா, புளிமாங்காய், தேமா—புளிமா, புளிமா, பிறப்பு' எனவும் ஓசையுண்டவாறு கண்டு கொள்க.

அசைச்சீர்க்குதாரணம் நாள், மலர் எனவரும். அவ்வாற்று லோசை யூட்டுமாறு:—

> "இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
> துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்" (குறள்-62-5.)

என்பதனை யலகிட்டு, 'தேமா, புளிமா, கருவிளங்காய், தேமாங்காய்—தேமா, புளிமாங்காய், நாள்' எனவும்,

> "குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றுந் தன்கைத்தொன்
> றுண்டாகச் செய்வான் வினை" (குறள்-76-8.)

என்பதனை யலகிட்டு, 'தேமாங்காய், தேமாங்காய், தேமாங்காய், தேமாங்காய்—தேமாங்காய், தேமா, மலர்' எனவும் வெண்பாவோர சைச்சீரிறுதி யோசையுண்டவாறு கண்டுகொள்க. இவ்வாறு பிறவெண் பாக்களையும் ஓசையூட்டிச் செப்பலோசை வழுவாமற் கண்டுகொள்க.

'செப்பலிசையன வெண்பாவலவை—அந்தடி சிந்தடி யாகலு மவ் வடி அந்த மன்சைச்சீ ராகலும் பெறுமே' என்றது மற்றென்று மிருந்

அச் சொல்லியதென்னே? எந்திசைச் செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுகிசைச் செப்பலுமென மூன்று வகைப்படுஞ் செப்பலோசை யென்பதறிவித்தற்கு ஒரு தோற்ற முணர்த்தியதாம். பிறரும் வெண்பாவிற்கு ஓசையு மீறு மிவ்வாறே கூறினர். என்னே?

"எந்திசைச் செப்பலுந் தூங்கிசைச் செப்பலு
மொழுகிசைச் செப்பலு முண்ணும் வெண்பா
செப்ப லோசை வெண்பா வாகும்"

என்பது சங்கயாப்பு.

"அகவ லென்ப தாசிரி யம்மே" (தொல்-பொரு-செய்-81.)
"அஃதான் றென்ப வெண்பா யாப்பே" (தொல-பொரு-செய்-82.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"செந்துயர் செப்ப லிசையன வாகி
யதைந்த வுறுப்பி னகற லின்றி
வினக்கக் கிடப்பது வெண்பா வாகும்"

என ஓசை கூறி,

"இந்தடி யானே யிறுதலு மவ்வடி
அந்த மசைச்சீர் வருதலும் யாப்புற
வந்தது வென்னே வழக்கிய லுளே"

என் றீறுசொன்னார் காக்கைபாடினியார்.

"எந்திசைச் செப்ப லிசையன வாகி
வேண்டிய வுறுப்பின *வெண்பா யாப்பே"

என் றோசை கூறி,

"மூச்சி ரடியா னிறுதலு சோ்சீரை
யச்சி ரியல்பி னசையி னிறுதியாம்"

என் றீறுசொன்னார் அவிநயனார்.

---

* 'வெண்பா வாகும்' எனவும் பாடம்.

* "வெண்பாவகவல்.....நறுநுதலே" எனவும் †"நேரிசை யின்னிசை.....தேறுகவே" எனவும் இவற்றை விரித்துரைத் துக் கொள்க.

"மாவாழ் புலிவாழ் சுரமுன வாக மணியிறுவா
யோவா தனபெடுத் **தூஉவுங் கெழூஉவு முதாரணமா
நாவார் பெரும்புகழ் நற்றத்தர் யாப்பி னடந்ததுபோற்
றேய்வா முகரம்வந் தாலியற் சீரிங்குச் செப்பியதே."

இதன்கருத்து: மாவாழ்சுரம் புலிவாழ்சுரம் என்னும் இரண்டு வஞ்சியுரிச்சீரும் உளவாக வைத்து, ஒருபயனேக்கித் தூஉமணி கெழூஉமணி யென்றளபெடையாக நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் எடுத்துக்காட்டினர் நற்றத்தனரும் வாய்ப்பியனரும்; அதுபோல இந் நூலுடையாரும் வெண்பாவிறுதிச் சீருக்கு வேறுதாரண வாய்பாட் டா லோசையூட்டிதற் பொருட்டாக்கிக், குற்றியலுகர மீறுகிய காசு, பிறப்பு என்னும் வாய்பாட்டானே நேரீற்றியற்சீருக்கு வேறுதாரண மெடுத் தோதினரென்க. அஃதேதயெனிற் காசு பிறப்பு என்னு மிர ண்டு சீருமே கொண்டு தேமா புளிமா வென்னு மிரண்டுசீருங் 'கனி யாமோவென்னின், அற்றன்று; வெண்பாவிறுதி யோசையூட்ட வேண்டிக் காட்டின குற்றியலுகர மீறுகிய நேரீற்றியற்சீர்களைத் தேமா புளிமாவென் றோசையூட்டற் கஞ்சிக் காசு பிறப்பென் றிறுவ தென்று முன்னோர் சொன்னவாறு குற்றியலுகரமோசை சுருங்கி மீற்றின்கண் இனிது நிற்கும்; அல்லாதவழி ஏந்திசைச் செப்ப லோசை பூண்டுநில்லா, தேமா புளிமாவென்னு மிரண்டு நெட்டெ ழுத்திறுதி யவ்வேந்திசைச் செப்பலோசையைத் தழுவிநிற்பவாகலின், அந்நட்பவாராய்ச்சி வகையினால் அவையு மோதினராதலின், கூறியது கூறினுங் குற்றமாகாது. என்னை?

"* வெண்பா வகவல் கலிப்பா வளவடி வஞ்சியென்னும்
ஒண்பா வடிகுறள் சிந்தென் றுரைப்ப வொலிமுறையே
திண்பா மலிசெப்பல் சீர்சா லகவல்சென் றோங்குதுள்ளல்
நண்பா வமைந்த நலமிகு தூங்க னறுநுதலே." (யாப்பருங்கலக்காரிகை.)

"† நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை யின்னிசைச் சிந்திய லாகு நிகரில்வெண்கோக்
கோரசைச் சீரு மொளிசேர் பிறப்புமொண் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே."
(யாப்பருங்கலக்காரிகை.)

** ஈண்டு அனபெடைகள் அலகுபெற்றில.

"கூறியது கூறினுங் குற்ற மில்லை
வேறொரு பொருளை *விளக்கு மாயின்"

என்பவாகலின். என்னை ?

காசு பிறப்புமே காட்டாது தேமாவு
மாசில் புளிமாவு மாயுரைத்தல்—ஓசைமேற்
றேறித்தாஞ் செப்ப தெளிவிப்பா னன்றுகிக்
கூறிற்றே கூரூர் கொணர்ந்து.

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. என்னை ?

"வெண்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பை
யேந்திசைச் செப்ப லெண்மனூர் புலவர்"

"இயற்சீர் வெண்டளை யான்வரும் யாப்பைத்
தூங்கிசைச் செப்ப லெண்மனூர் புலவர்"

"வெண்சீ ரொன்றவு மியற்சீர் விகற்பமும்
ஒன்றிய பாட்டே யொழுகிசைச் செப்பல்"

என்னூர் சங்கயாப்புடையார்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு :—

"மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மனப்பரிதே—யிந்திரர்கள்
பொன்சகன வாகனமாப் போர்த்து மணிகுயின்ற
வின்சகன வாசனத்தா னீடு"

"யாதானு நாடாமா வூராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு" (குறள்-140-7.)

இன்னவை பிறவு மேந்திசைச் செப்பலோசை.

"அரக்காம்ப ஞறும்வா யம்மருங்கிற் கண்ணே
பரற்கான மாற்றின கொல்லோ—வரக்கார்ந்த
பஞ்சிகொண் டீட்டிஞும் பையனப் பையனவென்
நஞ்செப்பின் வாங்கு மடி"

"பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர்" (குறள்-113-1.)

---

* 'விளக்குமாயின்' எனவும் பாடம்.

இன்னவை பிறவும், நக்கீரர் நாலடி நானூற்று வண்ணத்தால் வரு வனவும் எல்லாம் தூங்கிசைச் செப்பலோசை. பிறவும் அன்ன.

"திருந்து பூம்பொய்கை தேர்ந்துண்ணு நாரா
யொருங் றுரைத்த றவரே—கருங்கு
ழுத்துப்பந் தாடு முழங்கருவி நாடற்கென்
பத்தினிமை யல்குற் பசப்பு"

"கொல்லா நலத்தது கோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு" (குறள்-99-4.)

இன்னவை பிறவும், முத்தோள்ளாயிரத்து வண்ணத்தால் வரு வனவு மெல்லா மொழுகிசைச் செப்பலோசை.

இவை அம்மூன்றிசைச் செப்பலோசைக்கும் அவிநயனர் காட் டிய பாட்டு.

இவை யீற்றடி மூச்சீராயினவாறும், இறுதியசைச்சீராயினவா றும், சேர்ந்தியற்சீர் குற்றியலுகரம் வந்து காசு பிறப்பு என்னுஞ் சீரா லீற்றவாறுங் கண்டுகொள்க.

இனியொருசா ராசிரியர் வெண்சீரேவந்து வெண்டளைதட்ப வேந்திசைச் செப்பல் பிறக்கும். இயற்சீரே வந்து வெண்டளைதட்ப வொழுகிசைச் செப்பல் பிறக்கும். வெண்சீரு மியற்சீரும் வந்து வெண்டளைதட்பத் தூங்கிசைச் செப்பல் பிறக்கும் என்ப. அவை வந்தவழி யுச்சரித்துக் கண்டுகொள்க.

இனி மற்றொருசா ராசிரியர் செப்பல், வெண்கூ, அகவலென மூவகையோசையுடைத்து வெண்பாவென்ப. என்னை?

"பண்பாய்ந் தடக்கிய பாடை தெரியின்
வெண்பா மூவிசை விரிக்குங் காலே"

"செப்பல் வெண்பா வெண்கூ வெண்பா
அகவல் வெண்பா வென்றன ரவையே"

என்றாராகலின்.

அவற்றுட் செப்பல்வெண்பா வென்பது * ஏழுசீரானடப்பது;

* 'ஏழுசீர்க்குறள் வெண்பா' எனவும் பாடம்.

"செப்பல் வெண்பா சீரே ழாகி
தொடைநிலே பெறுஅ தடிநிலே பெறுமே"

என்றுராகலின்.

அவர் காட்டும் பாட்டு:—

"நிறப்பீனுஞ் செல்வமும் மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனே வுயிர்க்கு" (குறள்-4-1.)

எனவும்,

"அறத்தா நிதுவென வேண்டா வினிலை
பொறுத்தானே தேர்ந்த னிடை" (குறள்-4-7)

எனவுங் கொள்க.

வெண்கூவெண்பா வென்பது நேரிசைவெண்பா வினவெழுத்து மிக்கிசைப்பது. அஃது ஆசகவிகள் கூறுமாற்றுற் கூறப் பிறப்பது. என்னே?

"வெண்கூ வெண்பா வெழுத்திறந் நிசைக்கும்"

என்றுராகலின்.

வரலாறு:—

"தண்டடைத்த திண்டோளாய் தாங்கலாற் தன்மைத்தோ
கண்டடையார் தம்மைக் கனற்றுமா—வண்டடைந்த
நானீல நாறுந்தார் நன்னன் கலேயாய
வானீலக் கண்ணுர் வடிவ்"

எனவும்,

"அறத்தருதண் செங்கோலே யன்ன மடகதை
நிறத்தன சேவலோ டேடி—மறத்தொருகா
றன்ன மகன்ருலுத் தம்மூயிர் வாழாவா
லன்ன மகன்றி விலை"

எனவும் இவை வெண்கூவெண்பா வென்று செய்யுளிய லுடையார் காட்டிய பாட்டு.

இனி அகவலிசையாவது இன்னிசை வெண்பா, என்னே?

"அகவல் வெண்பா வடிவிலே பெற்றுச்
சீரிலே தோறுந் தொடையிலே நிரியாது
நடையயி லேரடி நேய முடைத்தாய்ப்
பொருளொடு புணர்ந்த வெழுத்தறி யாதே"

என்றுராகலின்.

வரலாறு:—

"வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃதிணரார்
வைகலும் வைகலே வைகுமென் றின்புறுவர்
வைகலும் வைகற்றம் வாழ்காண்மேல் வைகுதல்
வைகலே வைத்துணரா தார்" (சாலடி.-4-9.)

இஃது அகவல்வெண்பா வென்று அணியியலுடையார் காட்டிய பாட்டு.

"மனைக்குப்பாழ் *வாணுதலே யின்மைதான் சென்ற
நிசைக்குப்பாழ் நட்டோரை யின்மை யிருந்த
வலைக்குப்பாழ் மூத்தோரை யின்மை தனக்குப்பாழ்
கற்றறி வில்லா வுடம்பு" (சாரணை-22.)

இஃது அகவல் வெண்பாவென்று செய்யுளியலுடையார் காட்டிய பாட்டு.

இவ்வோசை விகற்பமெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்பினல்லது காட்டலாகா வென்றறிக.

"மருளொடு புணர்ந்தோர் மருட்கை நீரச்
சொல்ல வன்மை வெண்பா வியல்பே"

என்றுராகலின்.

"இனமலர்க் கோதா யிலங்குநீர்ச் சேர்ப்பன்
புனமலர்த் தாரகலம் புல்லு"

எனவும்,

"மஞ்சுசூழ் சோலை மலைகாட மூத்தாலும்
அஞ்சொன் மடவாட் கருளு"

எனவும்,

"அரிமல ராய்ந்தக ணம்மா கடைசி
நிருமுகமும் நிங்களுஞ் செத்தத்—தெருமந்து

* 'வாணுத் லின்மை' எனவும் பாடம்.

வையத்தும் வானத்துஞ் செல்லா தணங்காகி
யையத்து ணின்ற தரவு"

எனவும்,

"பாலன் றனதருவா யேழுலகுண் டாலிலையின்
மேலன்று நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலைசூழ் நீரதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு"

எனவும்,

"எளிதி †லிரண்டடியும் காண்பதற்கென் னெஞ்சே
தெளிதிற் றெரிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளிகள்
பொருந்தா நிரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருகாம மெண்ணு"

எனவும் இவை முற்றியலுகர மருகிக் காசு பிறப்பு என்னு மிரண்டு சீரானு மிற்றன வாயினுஞ் சிறப்பிலபோலு மெனக் கொள்க. 'அரி மலராய்ந்தகண்' என்பது பொய்கையார் வாக்கு.

"நுண்மைசால் கேள்வி நுணங்கியோர் சொல்லியாய்
தொன்மைசா னன்மருங் கு"

எனவும்,

"நெடுநுண் சிலையலைக்கு நீர்மைத்தே பேதை
கொடுநுண் புருவக் குலா"

எனவும்,

---

* "எளிதி லிரண்டடியும் காண்பதற்கென் னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே—களியில்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருகாம மெண்"

இது காலாயிரம் அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். பொய்கையார் அருளிச் செய்தது.

† 'இருவரையும்' எனவும் பாடம்.

"கிழலிடையீம் தோபுகுந்து *கிற்கவே யென்றேற்
கழலிடை யம்மலரே போன்ருய்—கழலடைகாற்
காம்போச ஞமூர்க் கடலார் மடமகளே
வேம்போவென் வாயில் விஞ"

எனவும்,

"சொல்லுப சொல்லப் பெறுபவே யாதொன்றுஞ்
சொல்லாத சொல்லப் பெரு"

எனவும் தனிக்குறில் சேரசையும் நெடிலுடை நிரையசையும் இறுதிக்கண் அருகி வந்தனவாயினுஞ் சிறப்பின்மை யுச்சரித்துக் கண்டு கொள்க.

"குற்றுகரச் சீரோ டுகர வகாரச்சீ
ரிற்ற வெழுவாயாப் பின்னிசைத்தா—முற்றுகர
மீரு யருகி வருமென்றே பொய்கையார்
கூரு ரஃதீரைக் கொண்டு"

இதுவு மொருசாராசிரியர் மதம்.

அவர் காட்டுமுதாரணம்:—

"அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்வு" (குறள்-39-2.)
"ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு" (குறள்-22-5.)

என முற்றுகர வீற்றடிக்குச் சீரிவை. குற்றுகர முற்றுகரங்கட்கு மேற்காட்டியனவுங் கொள்க. (சு)

[வெண்பாவின் வகையாமாறு.]

58. குறள்சிந் தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை யெனவைந் தாகும் வெண்பாத் தானே

என்பது என்னுதலிற்றோவெனின், செப்பலோசைத்தாய், ஈற்றடி முச்சீராய், ஏனையடி காற்சீராய், வெண்சீரு மியற்சீரும் வந்து வெண்டளைதட்டு, வேற்றுத்தளை விரவாது, ஈற்றடியினிறுதிச்சீர் காசு, பிறப்பு, தேர்ள், வஃா வென்னும் வாய்பாட்டானிறுமென்றும், குற்

* 'கிற்கவே' எனவும் பாடம்.

நிலமிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒற்றும் ஆய்தமுமில்லாத வெழுத் தேழு முதலாகப் பதினெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பத்து நிலமும் பெற்று ஈற்சீரடித்தாய், ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத்தின் காறு முயர்ந்த வாறு நிலமும் பெற்று முச்சீரடியான் முடியுமென்று வேண்டப்பட்ட வெண்பாவினது விகற்ப முணர்த்துதலுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—குறள்வெண்பாவும், சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைவெண்பாவும், நேரிசைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண் பாவும் என ஐந்து வகைப்படும் வெண்பா வென்ப ராசிரியர் என்ற வாறு.

குறள், சிந்து, நேரிசை, இன்னிசை, பஃறொடை யென்று முறையிற் கூறுது குறள், சிந்து, இன்னிசை, நேரிசை, பஃறொடை என்று முறைபிறழச் சொல்லவேண்டிய தென்னையெனில், அஃ தொருபயனேக்கிச் சொல்லப்பட்டது; 'தலைதடுமாற்றந்தந்து புணர்ந் துரைத்தல்' என்பது தந்திரவுத்தியாகலின். யாதப்பயன் எனில், குறள்வெண்பாவினை யோரடிமுக்காலென்றும், சிந்தியல் வெண்பா வினை யீரடிமுக்காலென்றும், நேரிசை வெண்பாவினை நேரிசை மூவடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூவடி முக்காலென்றும், பஃறொடை வெண்பாவினைப் பலவடிமுக்கா லென்றும் வழங்குவ ரொருசாராசிரியரென்பது அறிவித்தற்கு வேண் டப்பட்டது என்க. 'குறள்சிந் தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை என வைத்து' என்னது 'ஆகும்' என்று மிகுத்துச்சொல்லவேண்டிய தென்னை யெனில் செப்பலோசையிற் சிறிது சிதைந்த பஃறொடை வெண்பாவினைக் கலிவெண்பாவாகவும், அல்லாத வெண்பாக்களது சிதைவினை ஒருபுடை ஒப்புமைநோக்கித் தத்தம் இனமாகவுங் கொண்டு வழங்கப்படுமென்ப தறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது என்க.

இவற்றை இடுகுறியானும் காரணக்குறியானும் வழங்குப.

காரணக்குறியான் வழங்குமாறு:—குறளுஞ்சிந்துமென இவற் றை மேல் *அடிக்குச் சொன்னற் போலக் கொள்க. நேர் என்பது மாறுதற் கண்ணும், ஒத்தற்கண்ணும், தனிமைக்கண்ணும், மிகுதிக் கண்ணும், நட்பத்தின்கண்ணும், சமனுதற் கண்ணும், உடம்படுதற்

* 99-ஆம் பக்கம் பார்க்க.

கண்ணும், பாதிக்கண்ணும், தலைப்பாட்டின் கண்ணும், நிலைப்பாட்டின் கண்ணும், கொடைக்கண்ணும் நிகழும். என்னை? "நேர்ந்தாரணம் பலகடந்த வடிபோர்ச் செழியன்" எனவும், "நேர்பொருணிறுத்தனன்", எனவும், "நாற்சீர்கொண்டது நேரடி" எனவும், "நேரின முணியை நிரல்படவைத்தாங்கு" எனவும், "நேரசை" எனவும் "நேரே நல்லன நேரே செல்வன" எனவும் "நேர்நூல் நேராடை" எனவும் "நாற்சீர்கொண்டது நேரடி" எனவும், "நெட்டெழுத்தா னேரப்படும்" எனவும், "நேர் போகி" எனவும், "நேர் பட்ட விரண்டுபடையும்" எனவும், "நேர்ந்திருந்தன" எனவும், "நேராமற் கற்பது கல்வியன்றே" எனவும் "நேரா நோன்பு" எனவும், "நேராநெஞ்சத்தா னட்டானல்லன்", எனவும் "உப்பு நேர்ந்தார்" எனவும், "புளிநேர்ந்தார்" எனவும், "நேரிழை மகளிர்" எனவும் வழங்குவராகலின்.

இசை யென்பது ஓசைக்கண்ணும், சொல்லின்கண்ணும், புகழின்கண்ணும் நிகழும். என்னை, "இசையெலாமிசைய" "இசையெலா மார்ப்ப" எனவும்,

> "நுவற்சி நொடியே கௌவி யிசைத்தல்
> புகற்சி யினைய சொல்லின் பாலே"

எனவும்,

> "இசையிற் பெரியதோ ரெச்ச மில்லை"

எனவுஞ் சொல்லப்படுதலின். இனி யொருசா ராசிரியர் *'இயை' யென்பதனை 'இசை' என்று வழங்குவரெனக் கொள்க. முன்னும் பின்னுமொவ்வாத மறுதலைப்பட்ட விகற்பத்தாற் சொல்லுதலானும், ஒத்த ஒருவிகற்பத்தா லிசைத்தலானும், தனிச்சொல்லுடைமையானும், மிக்க புகழிற்றுதலானும், நுண்ணியபொருண்மேற் சொல்லப்படுதலானும், அளவிற்பட்ட காண்கடியாற் சொல்லப்படுதலானும், புலவரா னுடம்பட்ட வோசையும் சொல்லும் புகழுமுடைத்தாகலானும், முதற்குறளோடு தனிச்சொல் இடையே ஒன்று மிரண்டு மிசைகூட்டி யிசைக்கப்படுதலானும், தலைப்பட்ட சொல்லும் பொருளு முடைத்தாகலானும், புகழ்வேண்டு மொருவற்குத் தாய்ப் பாட்டாய்க் கொடைக்கடன் பூண்பித்துப் பொய்ப்பாடுடைத்தாய்

* 'இசை யென்பதனை 'இசைய' எனவழங்குவரெனக்கொள்க' எனவும் பாடம்.

நிற்றலானும் நேரிசை வெண்பாவென்பதூஉங் காரணக்குறி. இனிதா யியலும் ஓசையுஞ் சொல்லுமுண்டாய்ப் பொய்ப்பாடுடைத்தாகலின் இன்னிசை யென்பதூஉங் காரணக்குறி. பலதொடை தொடுக்கப் பதிதலாற் பஃறொடை யென்பதூஉங் காரணக்குறி.

[குறள்வெண்பாவும் சிந்தியல் வெண்பாவும் ஆமாறு.]

59 ஈரடி குறள்சிந் திருதொடை யியற்றே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், அதிகாரம் பாரித்த வைந்து வெண்பாவினுள்ளும் முறையானே குறள் வெண்பாவுஞ் சிந்தியல் வெண்பாவு முணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'ஈரடி குறள்' என்பது பொதுவிலக்கணத் தோடு மாறுகொள்ளாது பொருந்திய விரண்டடியால் வருவது குறள் வெண்பாவெனப்படும் என்றவாறு.

'ஈரடி குறள்' என்னுஞ் சொற்பொருள், 'இருசீர் குறளடி சிந்து மூச்சீரடி' என்றுற்போலக் கொள்க. 'சிந்து இருதொடை இயற்றே' என்பது, மூன்றடியால் வருவது சிந்தியல் வெண்பாவெனப்படும் என்றவாறு. இருதொடையெனவே மூன்றடி யென்பது பெறப் பட்டது; அடியிரண் டியைந்த வழிதொடையொன்றென்பதாகலின். 'ஈரடிகுறள் சிந்திருதொடைத்தே' என்னாது, இயற்றே என்று விகற்பித்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை? மோனை யெதுகை முரண் இயைபு அளபெடை யென்னும் ஐந்து தொடையானும் வருவன வற்றை யினக்குறள் வெண்பாவென்றும், செந்தொடையானும், ஒழிந்த தொடைவிகற்பத்தானும் வருவனவற்றை விகற்பக்குறள் வெண்பா வென்றும், மூன்றடியால் நேரிசை வெண்பாவேபோல வருவனவற்றை நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவென்றும், இன்னிசை வெண்பாவேபோல மூன்றடியால் வருவனவற்றை இன்னிசைச்சிந்தி யல் வெண்பாவென்றும் வழங்குவர் ஒருசார் ராசிரிய ரென்ப தறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் :—

> "சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் தன்பஞ்
> சுடச்சுட நோற்கிற் பவர்க்கு" (குறள்—27—7.)

எனவும்,

"தன்னுயிர்க் கின்னுமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்ன செயல்." (குறள்-32-8.)

எனவும்,

"இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர்
துன்பந் துடைத்துன்றுந் தூண்" (குறள்-62-5.)

எனவும்,

"கடிகை நுதன்மடவான் சொல்லுங் கரும்பு
கதிர்வளைத் தோளுங் கரும்பு"

எனவும்,

"கடாஅக் களிற்றின்மேல் கட்படா மாதர்
படாஅ முலைமேற் றுகில்" (குறள்-109-7.)

எனவும் முறையானே ஐந்து வகைப்பட்ட முதற்றொடையானும் இனக்குறள்வெண்பா வந்தவாறு *காண்க.

"அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்" (குறள்-7-4.)

எனவும்,

"அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கனங்குழை
மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு" (குறள்-109-1.

எனவும்,

"அறிஞ ரியம்பிய வுள்ளத்தும் வைக்குமே
நன்னுத லாட்கோர் வளம்"

எனவும் இவை செந்தொடையானும் விகற்பத்தொடையானும் வந்தமையான் விகற்பக் குறள்வெண்பா.

இவற்றை யிவ்வாறன்றி யொருவிகற்பக் குறள்வெண்பா வென்றும், பலவிகற்பக் குறள்வெண்பா வென்றுஞ் சொல்லுவாருமுளர்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் :—

"உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே கல்லா தவர்" (குறள்-40-5.)

---

* 'கண்டுகொள்க' எனவும் பாடம்.

எனவும்,

"உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்ன துடைத்து" (குறள்-67-7.)

எனவும் வரும்.

இவையும் அவற்றினுள்ளே யடங்குமெனக் கொள்க.

"நற்கொற்ற வாயி னறுங்குவளைத் தார்கொண்டு
சுற்றும்வண் டார்ப்பப் புடைத்தானே—பொற்றோரான்
பாலைநல் வாயின் மகன்"

எனவும்,

"காலையோ டாடிக் கதக்காரி தோன்றுங்கால்
வானமுவ மக்களோ டாகுமாங்—கோளொடும்
பொன்றுமா நன்காய்ந்த கேள்"

எனவும்,

"அறிந்தானே யேத்தி யறிவாக் கறிந்து
சிறந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைக்குஞ்—சிறந்தாற்
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு"

எனவும் இவை யிரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொன்மூய், மூன்றடி யாய் இருவிகற்பத்தானும் ஒருவிகற்பத்தானும், நேரிசை வெண் பாவேபோல வந்தமையான் நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா.

"நறுநீல நெய்தலுங் கொட்டியுந் தீண்டப்
பிறநாட்டுப் பெண்டிர் முடிநாறும் பூரி
பறநாட்டுப் பெண்டி ரடி"

எனவும்,

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையனைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை"

எனவும்,

"மூல்லை முறுவலித்துக் காட்டின மெல்லவே
சேயிதழ்க் காந்த ளுப்பீன்ற போயினர்
தினடோ ரவரைக்கும் கார்"

எனவும் இவை மூன்றடியா யின்னிசைவெண்பாவேபோலத் தனிச் சொல்லின்றி ஒருவிகற்பத்தானும், பலவிகற்பத்தானும் வந்தமை

யான் இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா. இவற்றுக்கிலக்கணம் பிறரு மிவ்வாறே சொன்னர். என்னை ?

"தொடையொன் றடியிரண் டாகி வருமேற்
குறளின் பெயர்க்கொடை கொள்ளப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஈரடி யியைந்தது குறள்வெண் பாவே"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஐம்பெருந் தொடையி னினக்குறள் விகற்பம்
*செந்தொடை விகற்பொடு செயிர்தீ ரடி"

எனவும்,

"நேரிசைச் சிந்து மின்னிசை சிந்துமென்
றீரடி முக்கா லிருவகைப் படுமே"

எனவுஞ் சொன்னதெனக்கொள்க.

"நேரிசை யின்னிசை போல நடந்தடி மூன்றின்வந்தால்
நேரிசை யின்னிசைச் சிந்திய லாகு நிகரில்வெள்ளோக்
கோரசைச் சீரு மொளிசேர் பிறப்புமொண் காசுமிற்ற
சீருடைச் சிந்தடி யேமுடி வாமென்று தேறுகவே" (யாப்பருங்கலக்காரிகை.

என்னும் இவ்வியாப்பருங்கலப் புறனடையை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (சு)

[நே. சை வெண்பா வாமாறு.]

60. நாலோ ரடியாய்த் தனியிரண் டாவத
னீரெரு வாய்முற் றிருவிகற் பொன்றினும்
நேரிசை வெண்பா வெனப்பெய ராகும்.

இச் சூத்திர மென்னுதலிற்றெனின், நேரிசை வெண்பா வாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன்பொருள்: 'நா--லோரடியாய்' என்பது, நான் கடியாயென்ற வாறு; 'தனியிரண்டாவதனீறு' என்பது, தனிச்சொல்லிரண்டாமடியி னிறுதியாயென்றவாறு; 'ஒரு வாய் முற்று' என்பது, அவ்விரண்டா மடி ஒருஉத்தொடையாயும், கதுவாய்த்தொடையாயும், முற்றுத்தொ டையாயு மென்றவாறு; ஆயென்னுஞ்சொல் ஆதிதீபகமாதலின்

* 'செந்தொடை விகற்பத் தொடையொடு செவணும்' எனவும் பாடம்.

மூவழியுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. 'இருவிகற்பொன்றினு நேரிசை வெண்பா வெனப்பெயராகும்' என்பது, இரண்டு விகற்பத்தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வருவது நேரிசை வெண்பாவா மென்றவாறு.

வாயென்பது பலபொருட்டாயினும், ஒருவினேடும் முற்றினேடும் வைத்தமையாற் கதுவாயைத் தலைக்குறைத்து வாயென் வைக்கப்பட்டது. என்னை ?

"வேறுபடு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினும்
தேறத் தோன்றும் பொருடெரி னிலையே"

என்பதிலக்கணமாகலின். கண்ணுடி யென்பதனைத் தலைக்குறைத்து 'ஆடி நிழலினைத்தோன்றி' என்றுற்போலக் கொள்க.

இரண்டாமடி ஒருஉத்தொடையாய் வருவது சிறப்புடைத்தாகலின் முன் வைக்கப்பட்டது. 'சிறப்புடைப்பொருளை முந்துறுத்தல்' என்பது தந்திரவுத்தியாகலின். முற்றுத்தொடை பருவருதலின் பின்வைக்கப்பட்டது. கதுவாய்த்தொடை யிடையாயியல்பிற்றாகலின் இடைக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அவற்றிற்குச் செய்யுள்:—

"சிலைவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றெரிய நோக்கி
முலைவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்—மலைவிலங்கு
தார்மாலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மாலை கண்கூடும் போது"

எனவும்,

"வண்மை மதம்பொழிந்து மாற்றூர் திறல்வாடத்
திண்மை பொழிந்து திகழும்போ—லொண்மைசார்
கற்சிறைவண் டார்க்கு களிநீர் வயற்பம்பைக்
கற்சிறை யென்னுங் களிறு"

எனவும் இவை யிரண்டாமடி *ஒருஉத்தொடையா யிரண்டு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசை வெண்பா.

* ஈண்டு 'ஒருஉத்தொடை' என்றது, ஒருஉவெதுகைத் தொடையை

"வில்லுடையான் வானவன்|வீயாத் தமிழுடையான்
பல்வேற் கடற்றானைப் பாண்டியன்—சொல்லிகவா
வில்லுடையான் பாலி யினஞ்சாத்த வேட்டனே
நெல்லுடையா னீர்நாட்டார் கோ"

"ஆர்த்த வறிவின ராண்டிளைய ராயினுங்
காத்தோம்பித் தம்மை யடக்குப—மூத்தொறூஉந்
தீத்தொழிலே கன்றித் தெரிதந் தெருவைபோற்
போத்தருர் புல்லறிவி ஞர்" (சாவடி-36-1.)

இவை யிரண்டாமடி யொருஉத்தொடையா யொருவிகற்பத் தான் வந்த நேரிசை வெண்பா.

"எல்லீர் ஞால முதலாய வேழுலகும்
*வல்லஞ் முன்னளந்தா னல்லனே—சொல்லுங்கால்
வேட்டானே வீய வியன்புலியை வெஞ்சமத்து
வாட்டானைக் கூட்டழித்த மால்"

"எற்றே பலியிரக்கு மிட்டா லதுவேலா
†நெற்றிமே லொற்றைக்க ணீருடி—மூற்றத்துப்
பெற்றுடிப் பந்தாடிப் பேயாடித் தீயாடிக்
கற்றுடி நம்மேற் கழறு"

இவை யிரண்டாமடி கதுவாய்த்தொடையா யிரண்டு விகற்பத் தானும் ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த நேரிசை வெண்பா.

"பல்வளையார் கூடிப் பகர்வதூஉம் பண்புணர்ந்த
சொல்லவையா ரெல்லாருஞ் சொல்லுவதூஉ—மெல்லிணர்ப்
பூந்தாம நீண்முடியான் பூழியர்கோன் சூழ்தடக்கைத்
தேந்தாம வேலான் றிறம்"

"பொன்னிணர் ஞாழற் புதல்வதியும் நாரைகாள்
கன்னியம் புன்னைமே லன்னங்கா—னென்னேநீர்
இன்னெலி சேர்ப்பனிரவின் வருவதன்முன்
கொன்னே குறிசெய்த வாறு"

என இவை யிரண்டாமடியி னிறுதி தனிச்சொல்லா னடிமூய் முற்றுத் தொடையாய், இரண்டு விகற்பத்தானு மொருவிகற்பத்தானும் வந்த நேரிசைவெண்பா.

---

* இது மேற்கதுவா யெதுகைத்தொடை.
† இது மேற்கதுவா யெதுகைத்தொடை.

"வஞ்சியே னென்றவன்றன் னூருரைத்தான் யானுமவன்
வஞ்சியா னென்பதனல் வாய்கோர்த்தேன்—வஞ்சியான்
வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுரைத்தும் வஞ்சித்தான்
வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ"

இது மோனைத்தொடையா யிரண்டாமடி யிறுதி தனிச்சொல்லா னடிமூய் ஒரூஉத்தொடையாயும் ஒரு விகற்பத்தானும் வந்த நேரிசை வெண்பா.

"கானலம் பட்ட கலிமாத்தன் கைக்கொண்டு
கானலம் பூட்டினத்துக் கண் ணுற்றான்—கானலம்
போதிற மோதிப் புரிவான்று மால்கடல்வாய்ப்
போதிற மோதிப் புரிந்து"

இது மோனையா யிரண்டுவிகற்பத்தான் வந்தது.

"கடையாயார் நட்பிற் கழுகனைய ரேனை
யிடையாயார் தெங்கி னனையார்—தலையாயார்
எண்ணரும் பெண்ணைபோன் றிட்டஞான் றிட்டதே
தொன்மை யுடையார் தொடர்பு" (சரஷ-22-6.)

இது முரண் யிருவிகற்பத்தால் வந்தது.

"தாஅய்த்தாஅய்ச செல்லுந் தனர்கடைப் புன்சிறுவர்
போஒய்ப்போஒய்ப் பூச லிடச்செய்து—போஒய்ப்போஒய்
வீற்றுமோ நீடு நெடும்புதல்வன் றுணைநோந்து
பொற்றுமோ வென்ஞத போது"

இஃதளபெடையா யிருவிகற்பத்தால் வந்தது. நேரிசை வெண் பாவினுள் முதலிரண்டடியு மோனையும் எதுகையும் ஒருசார் முர ணும் அளபெடையு மென்னு மிந்நான்கு தொடையாணுமல்லது, செந்தொடையாணு மியைபுத்தொடையாணும் வாரா வெனக் கொள்க. என்னை ?

"இரண்டா மடியி னீரெருஉ வெய்தி
முரண்ட வெதுகைய தாகியு மாகா
திரண்டு தணியா யிடைதனி போர்த்து
நிரத்தடி நான்கி னேரிசை வெண்பா"

என்றார் காக்கைபாடினியார். அஃதே யெனின் முற்றுங் கதுவா யுஞ் சொல்லிற்றிலராம்பிறவெனின், அற்றன்று ; சிறப்பிணமை

நோக்கி யொருஉத்தொடையை யெடுத்தோதினர் ; அல்லனவும் விதப்பானும், பிறவாற்றானு முடம்பட்டாரெனக்கொள்க. என்னை ?

"குறட்பா வீரண்டவை நால்வகைத் தொடையாய்
முதற்பாத் தனிச்சொலி னடிமூ வியிருவகை
விகற்பினு மடப்பது நேரிசை வெண்பா"

என்றார் அவிநயனர். இதன் கருத்தியாதோ வெனின், இரண்டு குறட்பாவாய், நடுவுத்தொடைக் கேற்ற தனிச்சொல்லா லடிமூய், முதற்குறட்பாவின் முதற்றொடை, யெதுகை, பகைத்தொடை, அள பெடை யென்னு நான்கு தொடையாய், ஒத்தவிகற்பத்தானு மொவ் வா விகற்பத்தானும் வருவது நேரிசை வெண்பா வென்று மொழி மாற்றுப் பொருள்கோள்வகையால் கூறினரென் றுணர்க. 'ஆகும்' என்றதனால் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். 'நேரிசை வெண்பா வெனப் பெயராகும்' என்றதனால், இரண்டு வெண்பாவாய் நடுவுத் தொடைக்கேற்ற தனிச்சொற் பெற்று, ஒரு விகற்பத்தானும் இரண்டு விகற்பத்தானும் வருவனவும், ஒற்றுமைப்படாத வுலோகங் களை யொற்றுமைப்படப் பற்றுசிட்டு விளக்கினாற் போல முதற்குறட் பாவினோடு தனிச்சொல்லிடையே வேறுபட்டா லொன்று மிரண்டு மசைகூட்டி யுச்சரிக்கப்பட் டொருவிகற்பத்தானு மிருவிகற்பத் தானுமென் றிவ்வாற்று லாறு விகற்பம் படுத்துச் சொல்லுவரொரு சா ராசிரிய ரென்பதறிவித்தற் கொரு தோற்ற முணர்த்திய தெனக் கொள்க.

"நாலோ ரடியாய்த் தனியிரண் டாவத
னீரொரு வாய்மூற் றிருவிகற் பொன்றினு
நேரிசை வெண்பா"

என்று மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் வகையாற் கூறினரென்க. என்னை ?

"இருகுற ணடுவட் டனிச்சொற் பெற்று
மிரண்டொன் றுசு மவணிடை யிட்டு
மொருவிகற் பாயினு மிருவிகற் பாயினு
நிகழ்வன நேரிசை வெண்பா வாகும்"

என்றாராகலின்,

அவர் காட்டும் பாட்டு:—

"*படைகுடி கூழமைச்ச நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு னேறு"— **
† அஞ்சாமை யீகை யறிவூக்க மிந்நான்கு
மெஞ்சாமை வேந்தர்க் கியல்பு"

எனவும்,

"தடமண்டு தாமரையின் ரூதா டலவ
னிடமண்டிச் செல்வதனைக் கண்டு—படைஞெண்டு
பூழிக் கதவடைக்கும் புத்தூரே பொய்கடிந்
தூழி நடாயிரு ஞார்"

எனவும் இவை இருகுறணவிவட் டனிச்சொற் பெற்ற மாத்திரையானே வந்த இருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.

"‡ மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னறஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு—§ நிறந்தீர்
¶ துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
நிறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று"

எனவும்,

"அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு—தெரியிற்
கரிய வரைசீலையார் காய்ந்தாலென் செய்வா
பெரிய வரைவயிரங் கொண்டு"

எனவும் இவை இருகுறட் டனிச்சொற் பெற்று ஒரு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசை வெண்பா.

"††எய்தற் கரிய வியன்றக்கா லங்சீலையே
செய்தற் கரிய செயலென்று—வையகத்
‡‡ நீத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல
தனிய மில்லை யுயிர்க்கு"

இது முதற்குறட்பாவிலேனு தனிச்சொலிடை $ இரண்டசை லாசிட்டு, இருவிகற்பத்தால்வந்த வாசிடைவிகற்பநேரிசைவெண்

* குறன்-39-1. ** ஈண்டிருக்கவேண்டிய தனிச்சொல் எல்லா ஏடுகளி விடுபட்டுள்ளது. † குறன்-39-2. ‡ குறன்-21-4.
§ 'பிறந்து' எனவும் பாடம் ¶ குறன் 3-2. †† குறன்-49-9. ‡‡ குறன்-2
$ 'வேறுபட இரண்டசை' எனவும் பாடம்.

"* வஞ்சியேன்" என்பது இரண்டசையா லாசிட்டு ஒரு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசை வெண்பா.

"† சிலவிலங்கு நீள்புருவம்" என்பது இரண்டு விகற்பத்தா லோரசை யாசிட்ட நேரிசை வெண்பா.

"‡ ஆர்த்த வறிவின ராண்டிளைய ராயினும்" என்பது ஓரசை யா லாசிட்டு ஒரு விகற்பத்தால் வந்த நேரிசை வெண்பா.

'குறள் சிந்தின்னிசை நேரிசை பஃறொடை' என்பது தொல் லாசிரியர் தொல்காப்பியனர் வைத்த முறைமை. (எ)

[இன்னிசை வெண்பா வாமாறு.]

61. விகற்பொன் றுகியு மிக்குந் தனிச்சொ
லியற்றப் படாதன வின்னிசை வெண்பா.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், இன்னிசை வெண்பா வாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன் பொருள் :— ஒரு விகற்பத்தானும், பல விகற்பத்தா னுந் தனிச்சொலின்றி நாலடியான் வருவ தின்னிசை வெண்பா வெனப்படு மென்றவாறு.

நான்கடி யென்ப ததிகாரம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. பிறரு மிவ்வாறே சொன்னர் என்க. எண்ணே ?

"தனிச்சொற் றழுவல வாகி விகற்பம்
பலபல தோன்றினு மொன்றே வரினு
§ மிதற்பெய ரின்னிசை யென்றிசி னோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஒன்றும் பலவும் விகற்பாய்த் தனிச்சொ
லின்றி வருவன வின்னிசை வெண்பா"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

---

* இச்செய்யுளை 230-ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
† இச்செய்யுளை 228-ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
‡ இச்செய்யுளை 229-ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
§ 'இயற்பெயர்' என்றும் பாடம்.

"ஒன்றும் பலவும் விகற்பாய்த் தனிச்சொ
லின்றி நடப்ப தின்னிசை வெண்பா"

என்றார் அவிரூயனார்.

வரலாறு:—

"துகடீர் பெருஞ்செல்வத் தோன்றியக்காற் றொட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
வகடுற யார்மாட்டு மில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும்" (சலடி-1-2)

"*வைகலும் வைகல் வரக்கண்டு மஃ தணர்ந்தார்"

எனவிவை ஒரு விகற்பத்தால் வந்த வின்னிசை வெண்பா.

"வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை
யளந்தன போக மவரவ ராற்றுண்
வினங்காய் திரட்டினு நில்லை கனங்கனியைக்
காரெனச் செய்தாரு மில்" (சலடி-11-3.)

எனவும்,

"தலைக்கட லலையெந்துங் காணேன் கடைக்கணே
லென்னு விருவருமங் கில்லை பொன்னேடை
யாழியாய் நன்மை யறிந்தே னலைகடல்சூழ்
†ஏழியா னிக்கிடந்த வேறு"

எனவும்,

"வடிமலர்த்தார் நாகர் மணிக்கவரி வீச
முடிமலர்த்தேம் போதிமையோர் தன்னடிக்கீழ்ப் பெய்ய
வினிதிருந்து நல்லறஞ் சொல்லியா னெல்லாத்
தனியிருந்து துன்பந்தீர்ப் பான்"

எனவும்,

"தேனூர் மலர்க்கூந்தற் றேமொழியாய் மேனுட்
பொருளைப் பொருளென்று நம்மறந்து போனு
ருருடோர் மணியோசை யோடு மிருடுங்க
வந்த திதுவோ மழை"

---

* இச்செய்யுளை 219-ஆவது பக்கத்திற் காண்க.
† 'மேழி' யெனவும் பாடம்.

எனவும்,

"கொடுத்தலுங் துய்த்தலுந் தேற்ற *விழுக்குடை
யுள்ளத்தான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ மில்லத்
திருவுடைக் கன்னியைப் போலப் பருவத்து
ளேதிலார் துய்க்கப் படும்" (சூலடி.-28-4)

எனவும்,

"கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமில்
தவக்குட்டந் தன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டங
கற்றுன் கடந்து விடும்." (சான்மணி-16.)

எனவும் இவையெல்லாம் பலவிகற்பத்தான்வந்த வின்னிசை வெண்பா. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

விகற்பொன் றுகியு மிக்குந் தனிச்சொற், படாதன வின்னிசை வெண்பா' என்றுலுங் கருதிய பொருளைத் தழுவி நிற்கும் 'இயற்றப் படாதன' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னே? இரண் டாமடி தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற் பத்தான் வருவனவு முள வென்பது அறிவித்தற்கொரு தோற்ற முணர்த்தியது.

வரலாறு:—

"பகலவன் செய்தலிற் பண்பின்றி வந்தா
ரிகலினி னின்றூர் வலியு—மிகலுடைய
ரன்னயத்தோ டாயக்காற் சந்தியா ரட்டாரா
மன்னனடை ரட்டாருட் பேறு."

இது பொய்கையார்வாக்கு. இது தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிகற் பத்தால் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"மலிதோரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு
ளொலியும் பெருமையு மொக்கு—மலிதோரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்"

"அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கள்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோ ரலீதாற்றூ தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்" (சூலடி.-16.)

* 'இழுக்குடை' என்பது சூலடியார் அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

இவை தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற்பத்தான் வந்தன என்னீ ?

"ஒருவிகற் பாகித் தனிசசொ லின்றியு
மிருவிகற் பாகித் தனிச்சொ லின்றியுந்
தனிசசொற் பெற்றுப் பலவிகற் பாகியுந்
தனிசசொ லின்றிப் பலவிகற் பாகியு
மடியடி தோறு மொருஉத்தொடை யடைஇவு
மெனவைந் தாகு மின்னிசை தானே"

என்றாராகலின். தனிச்சொற் பெற்றுப் பலவிகற்பத்தால் வருவன விதப்பினு லுடன்பட்டா காக்கைபாடினியார். (அ

[பஃறொடை வெண்பா வாமாறு.]

62. பாதம் பலவாிற் பஃறொடை வெண்பா.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், பஃறொடைவெண்பாவாமாறுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—கான்கடியின் மிக்க பலவடியான் வருவன பஃறொடை வெண்பா வெனப்படு மென்றவாறு.

கோசை வெண்பாவிற்கு மின்னிசை வெண்பாவிற்கு நான்கடியுாிமை சொன்னாராகலின், நான்கடியின் மிக்க பலவடியென்பது ஆற்றலாற் பெறப்பட்டது. பலதொடையான் வருவன பஃறொடை வெண்பா வென்று காரணக்குறியோடு வாசகந்தழுவச் சூத்திரஞ் செய்யாது வேறொரு வாய்பாட்டாற் சொல்லவேண்டியதென்னீ ஒத்தவிகற்பப் பஃறொடைவெண்பா, ஒவ்வாவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பாவென் றிரண்டுவிகற்பம்படு மென்ப தமிழித்தற்கு சொல்லப்பட்டது.

வரலாறு:—

"சேற்றுக்கா னீலஞ் செருவென்ற வேற்கண்வேற்
*கூற்றுறழ் மொய்ம்பிற் பகழி பொருகயல்
தோற்றந் தொழில்வடிவு தம்மூட் டடுமாற்றம்
வேற்றுமை யின்றியே யொத்தன மாவேட
நாற்றுக்கா லாட்டியர் கண்"

*'கூற்றுற்ற' எனவும் பாடம்.

இஃது ஒரு விகற்பத்தான் வந்த ஐந்தடிப் பஃறொடைவெண்பா.

"பன்மாடக் கூடன் மதுரைப் *பெருந்தெருவி
லென்ஞேடு சின்ரு நிருவ ரவருள்ளும்
பொன்ஞெடை நன்றென்ரு ணல்லளே பொன்ஞெடைக்
கியானோன் றென்ருளு மந்நீலேயள் யானே
யெருத்தத் திருந்த விலங்கிலேவேற் றென்னன்
நிருத்தார்நன் றென்றேன் றியேன்"

இது பலவிகற்பத்தால் வந்த ஆறடிப் பஃறொடை வெண்பா.

"வையக மெல்லாங் கழனியா: வையகத்துச்
செய்யகமே நாற்றிசையின் றேயங்கள்: செய்யகத்து
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு: வான்கரும்பின்
சாறேயந் நாட்டுத் தலேயூர்கள்: சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புறமெல்லாங்: கச்சியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
யானேற்ருன் கச்சி யகம்"

இது பலவிகற்பத்தால் வந்த ஏழடிப் பஃறொடை வெண்பா.

"மலேமேன் மரங்கொணர்ந்து மாண்புடைத்தாச் செய்த
லீலேயொத்த வீதி நெடுமாடக் கூடல்
விலேத்தயிர் கொள்ளீரோ வென்பாண் மூலேயிரண்டுஞ்
சோழ னுறந்தைக் குரும்பையோ தொண்டைமான்
வேழஞ்சேர் வேங்கடத்துக் கோங்கரும்போ வீழத்துச்
தச்சன் கடைந்த வினேச்செப்போ வச்சுற்று
ளன்னமோ வாய்மயிலோ வாரஞர்நோய் செய்தாலே
யின்னந் தெரிதிற் றிலம்"

இஃதெட்டடியான் வந்த பலவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா.

"சிற்றியாறு பாய்ந்தாடுஞ் சேயரி யுண்கணாய்
வற்ரு வளவயலும் வாய்மாண்ட வேரியும்
பற்ரூர்ப் பிணிக்கு மதிலும் படுகிடங்கும்
நூப்ப வுடைத்தா யொலியோவா நீர்ப்புட்க
டத்தி யிரைதேருந் தையலாய்நின் னூர்ப்பெய
ரொத்தாய வண்ண முரைநீ யெனக்கூறக்

* 'கொடுந்தெருவில்' எனவும் பாடம்.

கட்டலர் தாமரையு ளேழுங் கடுமான்றேர்க்
கத்திரிவ ரைவருங் காயா மரமொன்றும்
பெற்றவிழ்தேர்ந் துண்ணை பேயே யிருதலையும்
வித்தாத நெல்லி னிறுதியுங் கூட்டியக்கா
லொத்தியைந்த தெம்மூர்ப் பெயரென்றுன் வானவண்கை
விற்பொறித்த வேற்புருவத் தாள்''

இது பன்னீரடிபாற் பெருவல்லத்தைச சொன்ன பஃறொ டைவெண்பா.

இன்னும் பல வடியால் வந்த பஃறொடைவெண்பா இராமா யணமும், புராணசாகரமு முதலாகவுடைய செய்யுட்களிற் கண்டு கொள்க.

''தொடையடி யித்தூணை யென்னும் வழக்க
முடையதை யன்றி யுறுப்பழி வில்லா
நடையது பஃறொடை காமன் சொனலே''

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

''தொடைபல தொடுப்பன பஃறொடை வெண்பா''
என்றார் சிறு காக்கைபாடினியார்.

''தொடைமிகத் தொடுப்பன பஃறொடை வெண்பா''
என்றார் அவிநயனார்.

''ஏழடி யிறுதி யீரடி முதலா
வேறிய வெள்ளைக் கியைந்த வடியே
மிக்கடி வருவது செய்யுட் சூத்தே''

எனவும்,

''ஆறடி முக்காற் பாட்டெனப் படுமே
ஏறிய வடியுஞ் செய்யுள் வரையார்''

எனவு மொருசா ராசிரியர் சிறப்புடைமை நோக்கி யேழடி யெடுத் தோதினர். அல்லனவு முடம்பட்டார். *தொடர்நிலை பஃறொடை வெண்பாப் பலவடியாலும் வருமென் றிவ்வாறு சொன்ன ரெனக் கொள்க.

---

* 'தொடைநிலை' எனவும் பாடம்.

குறள், சிந்து, நேரிசை, இன்னிசை, பஃறொடையென்னும் ஐந்து வெண்பாவும் இனக்குறள் வெண்பா, விகற்பக்குறள் வெண்பா; நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா; ஒரு விகற்ப நேரிசை வெண்பா, இருவிகற்ப நேரிசைவெண்பா; ஒருவிகற்ப வின்னிசைவெண்பா, பலவிகற்ப வின்னிசைவெண்பா, ஒத்தவிகற்பப் பஃறொடைவெண்பா, ஒவ்வாவிகற்பப் பஃறொடை வெண்பா என் றிவ்வாறு விகற்பிக்கப் பத்தாம். அவை தன்சீர்வெண்டளையாலும், இயற்சீர் வெண்டளையாலுங் கூறுபடுப்ப வீரிருபதாம். அவை தன் சீர்ச் சிறப்புடை வெண்டளையாலும் தன்சீர்ச் சிறப்பில் வெண்டளை யாலும், இயற்சீர்ச் சிறப்புடை வெண்டளையாலும், இயற்சீர்ச் சிறப்பில் வெண்டளையாலு மிவ்வாறு கூறுபடுப்ப நாற்பதாம். மூன்று செப்பலோசையாலும் பத்து வெண்பாவினையும் உறழ முப்ப தாம். ஓசையுந் தளையுங்கூட்டி யுறழ நூற்றிருபதாம். மற்றும் பிற வகையாலும் விகற்பித்துநோக்கப் பலவுமாம்.

*'ஒன்றும் பலவும்—தூமொழியே' என்னுமிக் காரிகையை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"பண்பாய்ந்த வேழு பதினு நிழிபுயர்பாய்
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினர்—வெண்பாவின்
ஈற்றடிக் கைந்தாதி யீரைந் தெழுத்தளவும்
பாற்படுத்தார் நூலோர் பயின்று"

"குற்றிகரங் குற்றுகரஞ் செய்யு ளடிக்கு
முற்றுகரந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பின்
னிற்றல் சிறுபான்மை நேர்ந்தமையான் மற்ற
வடிமருங்கி னேயிரண்டோ டோரெழுத்து மாகத்
தடிமருங்கின் மெல்லியலாய் சொல்லு"

இதனீற்றடி யெழுத்துப் பதினென்று.

"ஆதியா யாற்ற லுடைத்தாய் வரம்பிகவா
நீதிசா னூல்பொருந்தி நிற்றலா—லோதநீர்
மண்பாவு தொல்சீர் மறைவாணர் பாற்சார்த்தி
வெண்பா வுரைத்தார் விரித்து"

---

* "ஒன்றும் பலவும் விகற்பொடு நான்கடி யாய்த்தனிச்சொ
லின்றி முடப்பினீ ரின்னிசை தண்ணு மடிபலவாய்ச்
சென்று நிகழ்ப பஃறொடை யாஞ்சிறை வண்டினங்கள்
தன்றுங் கருமென் குழற்றுடி யேரிடைத் தூமொழியே"

(யாப்பருங்கலக்காரிகை.)

"வெண்பாவோ ரைந்தம் விகற்பத்தாற் பத்தாகித்
தண்பாற் றனிநான்கி னூற்பதாய்த்—திண்பான்மை
செப்ப லொருமூன்றின் * வைத்துறழச் சேர்ந்தபாத்
தப்பாத முன்றோற்ப தாம்"

எனவிவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

[வெண்பாவி னினமாமாறு.]

63. ஒழுகிய வோசையி ரெத்தடி யிரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வெண்செந் துறையே.

இஃதென் னுதலிற்றோ வெனின், வெண்பாவி னினமாமா றுணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்; அவற்றுளிச் சூத்திரம் வெண்செந் துறையாமா றுணர்த்துதற் னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—ஒழுகிய வோசையினை யுடைத்தாய்த், தம்மு ளொத்துவந்த விரண்டடித்தாய், விழுமியபொருளைப் பயந்துநிற்பது யாது, அது வெண் செந்துறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென் றும் வழங்கப்படும் என்றவா று.

சீர் வரையறுத்திலாமையின் எண்ணத்துச் சீரானும் வரப்பெறும்.

"அந்தக் குறையா தடியிரண் டாமெனிற்
செந்துறை யென்னுஞ் சிறப்பிற் றாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஈரடி யியைந்தது குறன்வெண் பாவே
யொத்த வடித்தே செந்துறை வெள்ளை"

என்றார் அவிநயனார்.

இனி அதற்குச் செய்யுள் வருமா று:—

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா
மோதலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை" (முதுமொழிக்காஞ்சி-1-1.)

எனவும்,

"கொன்றை வேய்ந்த செல்வ னடியிணை
என்று மேத்தித் தொழுவோம் யாமே" (தொண்டைமண்டலசதகம்-1.)

எனவும் இவை காற்சி ரிரண்டடியால்வந்த செந்துறை வெள்ளை.

* 'வைத்துறழ' எனவும் பாடம்.

" நன்றி யுங்கள் சொன்னக்கா ளுளு நாளு நல்லுயிர்கள்
கொன்று தின்னு மாந்தர்கள் குடிலஞ் செய்து கொள்ளாரே"

இஃது அறுசீரடியால்வந்த செந்துறைவெள்ளை.
பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

[குறட்டாழிசையாமாறு.]

64. அந்தடி குறைநவுஞ் செந்துறைச் சிதைவுஞ்
சந்தழி குறளுந் தாழிசைக் குறளே.

இஃதென்னுத லிற்றேவெனின், குறட்டாழிசையாமா றுணர்த்
துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'அந்தடி குறைநவும்' என்பது இரண்டடி
யாய் ஈற்றடி குறைந்து வருவனவும் என்றவாறு; இரண்டடியென்பது
அதிகாரம் வரைவினுல் உரைக்கப்பட்டது. 'செந்துறைச் சிதைவும்'
என்பது விழுமிய பொருளும் ஒழுகிய வோசையுமின்றி வெண்செந்
துறையிற் சிதைந்து இரண்டடியு மொத்து வருவனவும் என்றவாறு;
'சந்தழிகுறளும்' என்பது, செப்பலோசையிற் சிதைந்து வந்த குறள்
வெண்பாவும் என்றவாறு; 'தாழிசைக் குறளே' என்பது, குறட்டா
ழிசையென்றும், தாழிசைகுறளென்றும் வழங்கப்படும் என்றவாறு.

வரலாறு:—

"நீல மாகட னீடு வார்திரை கின்றபோற் பொங்கிப் பொன்று மாங்கவை
காலம்பல காலஞ் சென்று செல்வர் யாக்கை கழிதலுமே."

" கண்ணு வார்வினை நைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய ஞானநற்
கண்ணினு னடியே யடைவார்கள் கற்றவரே."

"பாவடி மதயானை மன்னர்பைம் பொன்னி னீண்முடிமே னிலர்விய
சேவடி யெங்கோமான் செழும்பொன் னெயிலவனே."

" தண்ணந் தூநீ ராடச் சேந்த
வண்ண வோதி கண்."

இவை யிரண்டடியாய் ஈற்றடி குறைந்த குறட்டாழிசை.

" உறிபோ னரம்பெ மூந்தும் பளத்தி
சிறியன் செவிநெ நிலபொரித் தனவே."

எனவும்,

"திடுதிம் மெனலின் றுழுழா வதிரப்
படிதம் பயில்கூத் தருமார்த் தனரே"

எனவும்,

"அறந்தருவா னென்றே புறந்தருவா னென்றே
மறந்தேயு மையாங் கிறங்கிடுதிர் கண்டீர்"

எனவும்,

"அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி
மறுவறு பத்தினி போல்வயி னீரே"

எனவும்,

"பிண்டியி னீழற் பெருமான் பிடர்த்தலே
மண்டிலங் தோன்றுமால் வாழி யன்னாய்"

எனவும்,

"என்னே செல்லுதி வாழி நங்காய்
பொன்னே *சொல்லுவன் போகு நங்காய்"

எனவும் இவை யொழுகிய லோசையும் விழுமிய பொருளுமின்றி இரண்டடியு மொத்துவந்த செந்துறைச் சிதைவுக் குறட்டாழிசை.

"கோடன்மன்னு பூங்கானற் குயில்கண்மன்னு நீள்சோலை
காடலரிதா மினியா நயந்து"

எனவும்,

"வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருதுதலாள்
பண்டைய னல்லன் படி"

எனவும் இவை நாலசைச்சீரால் வந்தும், வேற்றுத்தளை விரவியும், செப்பலோசை யழிந்து வந்தமையால் சந்தழிகுறட்டாழிசை. பிறவுமன்ன.

† அந்தமில் பாதந்.....தாழிசையே" என்னுமிக் காரிகையை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (கக)

---

*சொல்லுதி' எனவும் பாடம்.

† அந்தமில் பாத மளவிரண் டொத்து முடியின் வெள்ளைச்
செந்துறை யாகுந் திருவே யதன்பெயர் சீர்பலவா
யந்தம் குறைவுஞ் செந்துறைப் பாட்டி னிழிபுமன்கேழ்
சந்தஞ் சிதைந்த குறளும் குறளினத் தாழிசையே"

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

[வெண்செந்துறையும், குறட்டாழிசையும்
இன்னபாவின் இனமென்பது.]

65. உரைத்தன விரண்டுங் குறட்பா வினமே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், வெண்செந்துறையும், குறட்டாழிசையு மின்னபாவினின மென்ப துணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள் :—இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட செந்துறை வெள்ளையும், தாழிசைக்குறளும் குறள்வெண்பாவி னினம் என்ற வாறு.

பிறரு மிவற்றிற் கிலக்கணச் சூத்திரஞ் சொல்லிப் பின்னீ யும் 'கூறிய விரண்டுங் குறட்பாவினமே' என்றெனக் கொள்க.

செந்துறை வெள்ளையுந் தாழிசைக்குறளும் எழு தளையாலுங் கூறுபடுப்ப விரண்டுமாய்ப் பதினொரு செய்யுளாம். சிறப்புடைத் தளையுஞ் சிறப்பில் தளையுமென்றிவ்வாற்றாற் கூறுபடுப்ப விருபத் தெட்டாம். மற்றும் விகற்பிக்கப் பலவுமாம். வெண்பாவிற்கின மாய்ச் செவ்விதா யொழுகிய வோசைத்தாய், விழுமிய பொருளை உள்புகுத்துத் துறைபோ னெறிப்பாடைத்தாய்க் கிடத்தலின் வெண் செந்துறை, செந்துறை வெள்ளை யென்பதூஉம், இரண்டடியாய் நேரடியாய்த் தாழ்ந்திசைத்தலானும் ஒழுகலோசையினுமெ விழு மியதாய்த் தாழ்ந்த வோசைத் தாகலானும், விழுப்பமின்றித் திணி தாகிய பொருளைச் சொல்லுதலானும், குறட்டாழிசை யென்ப தூஉந், தாழிசைக்குறளென்பதூஉங் காரணக்குறி. (கஉ)

[வெண்டாழிசையாமாறு.]

66. அடியொரு மூன்றுவந் தந்தடி நிந்தாய்
விடினது வெள்ளொத் தாழிசை யாகும்.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், வெண்டாழிசையாமாறுணர்த் துதனுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—அடி மூன்றாய் ஈற்றடி முச்சீரா யிறுவன யாவை, அவை வெள்ளொத்தாழிசை யென்னும், வெண்டாழிசை யென்னும் வழங்கப்படும் என்றவாறு.

'விடினது' என்று மிகுத்துச் சொல்ல வேண்டிய தென்னை? சிந்தியல்வெண்பா ஒருபொருண்மேன் மூன்று வந்து நடப்பன வெள்ளொத்தாழிசை யெனப்படும் என்றற்கும், வெள்ளொத் தாழிசை கொள்ளாது பிறதளைதட்டு ஒன்றாயு மிரண்டாயும் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றாயும் மூன்றின் மிக்குவருவனவும் எல்லாம் வெண்டாழிசை யெனப்படும் என்பதனிவித்தற்கும் வேண்டப்பட் டது; பிறரும்,

"ஈரடி மூக்கா லிசையினுந் தளையினும்
வேறுபட் டியல்வன வெண்டா ழிசையே"

என்றாராகலின். வெள்ளொசைகொண்டு வேற்றுத்தளை விரவாது ஒருபொருண்மேன் மூன்றாயும், வெள்ளோசை தழுவாது வேற் றுத் தளைவிரவி ஒரு பொருண்மே லொன்றாயும், இரண்டினாந்தும், மூன்றின் மிக்கும், மூன்றடுக்கிப் போருள்வேறாயும் வருவனவெல் லாம் ஈரடி முக்காலென்னும் வெண்பாவினை மெனக்கொள்க.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"அன்ன மறங்கொ னலங்கினர் சேட்சென்னி
பொன்னு ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
தன்னுன் முறந்து விடல்"

"ஏடி யறங்கொ னலங்கினர் சேட்சென்னி
கூடா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
நீடான் முறந்து விடல்"

"பாவா யறங்கொ னலங்கினர் சேட்சென்னி
மேவா ருடைபுறம் போல நலங்கவர்ந்து
காவான் முறந்து விடல்"

என இவை வெள்ளோசை கொண்டு வேற்றுத்தளை விரவாது ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையின் வெள்ளொத்தாழிசை.

"போதார் கறும்பிண்டிப் பொன்னூர் மணியனையான்
ரூதார் மலரடியைத் தணவாது வணங்குவார்
நீதார் வினைகெடுப்பார் சிறந்து"

இது வெள்ளோசை தழுவி வேற்றுத்தளைவிரவி முதற்கண் வெண்டளைதட்டு வந்தமையான் வெண்டாழிசை.

"நண்பி தென்று நீய சொல்லார்
மூன்பு சின்று மூனிவு செய்யார்
அன்பு வேண்டு பவர்"

இஃது ஆசிரியத்தளையான் வந்த வெண்டாழிசை.

"சீர்கொண்ட கருங்கடலிற் றிரைமுகந்து வலனேர்ந்திக்
கார்வந்த ததனோடுங் கமழ்குழலாய் கீற்பிரிந்தார்
தேர்வந்த திதுகாணுஞ் சிறந்து"

இது கலித்தளையான் வந்த வெண்டாழிசை.

"முழங்கு கடன்முகந்து மூரிக் கொண்மூ
தழங்கு குரன்மூசிற் றலைசிறந் ததிர்ந்து
வழங்கின விவைகாணுய் வந்து"

இது வஞ்சித்தளையான் வந்த வெண்டாழிசை. பிறவும் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டாழிசை யென்றவற்றை வேறுபிரித்தது வெள்ளொத்தாழிசையே யென்று வழங்கவுமமையும்.

"தண்பா வடித்தொகை மூன்று யிறுமடி
வெண்பாப் புரைய விறுவது வெள்ளையின்
றன்பா வினங்களிற் றாழிசை யாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"அடிமூன் றாகி வெண்பாப் போல
விறுவன மூன்றே வெள்ளொத் தாழிசை"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"அடிமூன் றாகி வெண்பாப் போல
விறுவ தாயின் வெள்ளொத் தாழிசை"

என்றார் அவிநயனார். (கூ)

[வெண்டுறையாமாறு.]

67. மூன்றடி முதலா வேழடி காறும்வந்
தீற்றடி யிலசில சீர்தப நிற்பினும்
வேற்றொலி விரவினும் வெண்டுறை யாகும்.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், வெண்டுறையாமா றுணர்த்துதலுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—மூன்றடி முதலாக ஒன்றுதலைச்சிறந்த ஏழடி காறும் வந்து, கடைக்கண் ஓரடியும் பலவடியும் ஒருசீரு

இருசீரும் பலசீருங்குறைந்து, அவை எல்லா மோரிசையாய் வரினும் முதலோரிசையாய்ப் பின்னை ரிசையாய் வரினும் வெண்டுறையாம் என்றவாறு.

இவற்றை யோரொலிவெண்டுறையென்றும், வேற்றொலி வெண்டுறை பென்றும் வழங்குவர்.

வரலாறு:—

"தானாள ரல்லாதார் தாம்பல ராயக்கா லென்னு மென்னும்
யாளியைக் கண்டஞ்சி யானைதன் கோடிரண்டும்
பீலிபோற் சாய்த்துவிடும் பிலிற்றி யாங்கே"

இது மூன்றடியாய் ஈற்றடியிரண்டு மிருசீர் குறைந்துவந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

"குழலிசைய வண்டினங்கள் சோழிலைய செங்காந்தட் குலமேற் பாய
வழலெரியின் மூழ்கினவா லந்தீ வளியவென் றயல்வாழ் மந்தி
கழுழ்வனபோ னெஞ்சசைந்து கல்லருவி தூஉம்
கிழல்வரை நன்னாட னீப்பனே வல்லன்"

இது நான்கடியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த ஓரொலிவெண்டுறை.

"வெறியுற கமழ்கண்ணி வேந்தர்சட் காயினும்
உறவுற வருவன வுரைப்ப னுரைப்பன்மற்
செறிவுறு தொழிலினர் சிறந்தவ ரிவர்நமக்
கறிவுறு தொழிலரென் றல்லவை சொல்லன்மின்
பிறபிற கிழ்வன பின்"

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடி யொன் றிருசீர் குறைந்துவந்த ஓரொலி வெண்டுறை.

"கல்லாதார் நல்லவையுட் கல்லேபோற் சென்றிருந்தாற் கருமம் யாதா
மில்லாதார் செல்வரைக்கண் டிணங்கியே யேமுற்ற வியைவ தென்னும்
பொல்லாதார் நன்கலன் மெய்புதைப்பப் பூண்டாலும் பொலிவ தென்னும்
புல்லாதார் பொய்க்கேண்மை புனைந்துரைத்தா லாவதென்னே
அல்லாதார் பொய்யாவ தறிபவே லமையாதோ"

இஃது ஐந்தடியாய் ஈற்றடியிரண்டு மிரண்டுசீர் குறைந்துவந்த வேற்றொலி வெண்டுறை.

"முழங்கு களியானை மூரிக் கடற்படை முதிதார் மன்னர்
வழங்கு மிடமெல்லாந் தன்புகழே போக்கிய வைவேல் விண்ணன்
செழுந்தண்பூம் பழனையுட் சிறக்கதாகா ளுஞ்செய
வெழுந்த சேதிகத் துள்ளிருந்த வண்ணலடி
விழுந்தண்பூ மலர்களால் வியந்தாகா ளுந்தொழத்
தொடர்ந்துயின் றவ்வினை துறந்துபோ மாலரோ"

இஃது ஆறடியாய் முதலடியிரண்டு மடி சீராய்ப்,பின்னான் கடியு நாற்சீராய், முதலிரண்டடியு மோரிசையாய்ப் பின்னான் கடியு மற்றோ ரிசையாய் வந்தமையால் வேற்றொலி வெண்டுறை எனப்படும்.

"முழங்குதிரைக் கொற்கைவேந்தன் முழுதுலகு மேவல்செய
முறைசெய் கோமான்
வழங்குதிற்ல் வாண்மாறன் மாச்செழியன் மருக்கரிய
வைவேல் பாடிக்
கலக்கியின் றெரலாங் கருதலா காவணம்
இலங்குவா ளிரண்டினு ளிருகைவீ சிப்பெயர்ந்
தலங்கன்மா லெயவிழ்த் தாடவா டும்மிவன்
பொலங்கொள்பூந் தடங்கட்கே புரிந்துயின் றெரலாம்
விலங்கியுள் ளத்த விளிந்துவே ரூபவே"

இஃது ஏழடியாய் முதலிரண்டடியு மறுசீராய் வேற்றோசை யாய் வந்து, பின்னைந்தடியும் நாற்சீராய் வேற்றோசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்டுறை; என்னை ?

"அடியைந் தாகியு மிக்கு மீற்றடி
யொன்று மிரண்டுஞ் சீர்தபின் வெண்டுறை"

என்றார் அவிநயனார்.

"பெற்றவடி யைந்தினும் பிறவினும் பாட்டாய்
இற்ற வடியு மீற்றய லடியும்
யொன்று மிரண்டு மின்ற வதன்சீர்
கண்டன குறையின் வெண்டுறை யாகும்"

என்றார் மதியேச்சுரர்.

"ஐந்தா றடியி னடந்தவு மந்தடி
யொன்று மிரண்டு மொழிசீர்ப் படுனவும்
வெண்டுறை காமம் விதிக்கப் படுமே"

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

இவர்களும் விதப்பால் மூன்றடி முதல் ஏழடி காறும் இவ்வாறே யுடன்பட்டார் எனக்கொள்க.

[வெளிவிருத்தம் ஆமாறு.]

68. நான்கடி யானு நடைபெற் றடிதொறுந்
தான்றனிச் சொற்கொளின் வெளிவிருத் தம்மே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், வெளிவிருத்தமாமா றுணர்த் துதல் னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'நான் கடியானு நடைபெற்று' என்பது, நான் கடியால் வந்து என்றவாறு; நான்கடியானும் என்ற வும்மையான் மூன்றடி யானு மருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. 'அடிதோறுந் தனிச்சொற்கொளின் வெளிவிருத்தம்மே' என்பது, அடிதோறு மிறு திக்கண் ஒரு சொல்லே தனிச்சொல்லாய்ப் பொருள் கொண்டு முடி யின் வெளிவிருத்த மெனப்படும் என்றவாறு; 'இறுதி' என்பது மேலைச்சூத்திரத்தினின்று மதிகாரத்தாற் பெற்றாம்.

தான் என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால், தனிச்சொல்லே யடி யுட்படச் சொன்னால் இயைபுத்தொடையாம். இஃதப்பெற்றியின் றித் தனிச்சொல்லேயென்று பிரித்தலகிடப்படும். அல்லாது அடி தோறும பொருளற்று மண்டிலமாப் வருவன மண்டில வெளிவிருத் தம்; அல்லாதன நிலைவெளிவிருத்தம் என்க.

வரலாறு:—

"சொல்லல் சொல்ல நீயவை சொல்ல—லெஞ்ஞான்றும்
புல்லல் புல்ல நீகெறி புல்ல—லெஞ் ஞான்றும்
கொல்லல் கொல்லல் செய்நலங் கொல்ல—லெஞ்ஞான்றும்
வில்ல னில்ல னீசரைச் சார்ந்தங்—கெஞ்ஞான்றும்"

எனவும்,

"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தா ரொருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா ரொருசாரார்
ஏதீர் நாதீ ரென்செய்து மென்று ரொருசாரார்"

எனவும்,

"மாலை மணங்கமழு மெனவன் மூகைவிரியு—மெந்தைகுன்றம்
காலை மணிக்குவளை சாதலர்போற் கண்விழிக்கு—மெந்தைகுன்றம்
நீல மழைமுழங்கி னின்று நிலம்பதிரு—மெந்தைகுன்றம்
மாலை மயிலகவ வந்தண் டுவணமே—யெந்தைகுன்றம்"

எனவும் இவை நான்கடியா யடிதோறும் பொருளற்று அடிமறியாய் வந்தமையால் அடிமறி மண்டில வெளிவிருத்தம்.

"சேயரி நாட்டமுஞ் செவ்வாயு மல்குலுமோ—வம்மானுய்
ஆய்மலருந் தொண்டையு மாழியந் திண்டேரு—மம்மானுய்
மாயிருந் தானை மயிடன் றலையின்மே—லம்மானுய்
பாயின சிறடிப் பாவை பகவதிக்கே—யம்மானுய்"

இஃது அடிமறியாய் வாராமையின் நிலைவெளிவிருத்தம்.

"உற்றபடையினர் பெற்ற பகையினர்—புரூவே
பெற்ற முடையார் பெருஞ்சிறப் பாண்டகை—புரூவே
மற்றை யவர்கண் மனையிற் களிப்பதே—புரூவே"

எனவும்,

"ஆடு கழைதிழிக்கு மந்தண் புயலிற்றே—யெய்தைகுன்றம்
நீடு கழைமே னிலாமதி நிற்குமே—யெய்தைகுன்றம்
கூடு மழைதவழுங் கோடுயர் சந்தமே—யெய்தைகுன்றம்"

எனவும் இவை மூன்றடியாய் வந்த மண்டில வெளி விருத்தம்

"ஏதங்க ணீங்க வெழிலிளம் பிண்டிக்கீழ்ப்—புரூவே
வேதங்க ணான்கும் விரித்தான் விரைமலர்மேற்—புரூவே
பாதம்ப ணிந்து பரவுதும் பல்காலும்—புரூவே"

இது மூன்றடியால் வந்த நிலைவெளி விருத்தம்.

பிறரு மிலக்கண மிவ்வாறே சொன்னர். என்னை ?

"ஒருமூன் றொருநான் கடியடி தோறும்
தனிச்சொற் றழுவி நடப்பன வெல்லா
விருத்த மெனப்பெயர் வேண்டப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"நான்கு மூன்று மடிதொறுந் தனிச்சொற்
றோன்ற வருவன வெளிவிருத் தம்மே"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"மூன்று நான்கு மடிதொறுந் தனிச்சொற்
* கொளீஇய வெல்லாம் வெளிவிருத் தம்மே"

என்றார் அவிநயனார்.

* 'தொளுவிய' எனவும் பாடம்.

"மூவடி யாகியு நாலடி யாகியும்
பாவடி வீழ்ந்த பாடலு ணடந்தும்
கடிவரை வில்லா வடிதொறுந் தனிச்சொற்
றிருத்தகு நிலைய விருத்த மாகும்"

என்றார் *நீர் மலிந்த வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

மூன்றடியால் வரும் வெளிவிருத்தமும், மூன்றடியால் வரும் வெண்டுறையும், வெள்ளொத்தாழிசையும் சிந்தியல் வெண்பாவி னினமென்றும், தனிச்சொலுடைமையால் நான்கடியாய் வரும் வெளிவிருத்தம் கலிநிசை வெண்பாவி னினமென்றும், நான்கடிவெண்டுறை யின்னிசை வெண்பாவி னினமென்றும்; †ஐந்தடி முதலா ஏறிய அடியுடைய வெண்டுறைகள் பஃறொடை வெண்பாவி னினமென்றும் ஒரு புடை யொப்புமை நோக்கி யப்பாற் சார்த்தி ‡வழங்கப்படும்.

வெண்பாவிற் கினமாகிய தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் மூன்றும், வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்டாழிசை, ஒரொலி வெண்டுறை, வேற்றொலி வெண்டுறை, மண்டில வெளிவிருத்தம், நிலைவெளி விருத்தம் என்று கூறுபடுப்ப ஆறும். அவற்றுள் வெள்ளொத்தாழிசை வெண்டளை நான்கினையும் கூறுபடுப்ப நான்கேயாவது, வேற்றுத்தளைவிரவாதாகலின்.

வெண்டாழிசை முதலாகிய வைந்துஞ் சிறப்புடைய வேழுதளை யாலும், சிறப்பிலேழுதளையாலும் கூறுபடுப்ப வெழுபதாம். வெள்ளொத்தாழிசையோடு கூட்டிச் சொல்ல வெழுபத்து நாலாம். பிற வாற்றால் விகற்பிக்கப் பலவாம்.

மூன்றடி யாலு முடிந்தடி தோறு முடிவிடத்துத்
தான்றனிச் சொற்பெறுந் தண்டா விருத்தம்வெண் டாழிசையே
மூன்றடி யாய்வெள்ளை போன்றிறு மூன்றிலி பேழுயர்வாய்
ஆன்றடி தாஞ்சில வந்தங் குறைந்திறும் வெண்டுறையே.

—யாப்பருங்கலக் காரிகை.

இவ்வியாப்பருங்கலப் புறனடையை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

வெண்பாவும் வெண்பாவினமும் முடிந்தன.

---

* 'நீர்மலி வேணியோன்' எனவும் 'நீர் மலிந்த நெடுவேணியான்' எனவும் பாடம்.
† 'நான்கடியின் மிக்கவடியால் வரும் வெண்டுறைகள்' எனவும் பாடம்,
‡ 'வழங்குவாரு மூளர்' எனவும் பாடம்,

[ஆசிரியப்பா வாமாறு.]

69. அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை
ஏஓ ஈஆய் என்ஐயென் றிறுமே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்த முறையானே ஆசிரியப்பா வாமாறு பொதுவகையா னுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன் பொருள்: — அகவலோசையைத் தமக்கோசையாக வுடைய கான் காசிரியப்பாவும் ஏ என்றும், ஓ என்றும், ஈ என்றும், ஆய் என்றும், என் என்றும், ஐ என்று மிறும் என்றவாறு.

அகவலென்பதாசிரியம் என்றவாறு. என்னை?

"அகவ லென்ப தாசிரியப் *பெயரே"

என்றாராகலின். ஏ ஓ ஈ என்புழி ஏ என்னும் அசைச்சொல்லை மூன்வைத்தமையால் ஏ என்றிறுவது சிறப்புடைத்து. என்னை? சிறப்புடைப் பொருளை முந்துறக் கிளத்தல்' என்பது தந்திர வுத்தியாகலின். 'அகவ லிசையன வகவலவை, ஏ ஓ ஈ ஆய் என் ஐ என்றிறும்' என்னுது 'மற்று' என்று மிகுத்துச் சொல்ல வேண்டியது என்னை? ஏந்திசை யகவலும், தூங்கிசை யகவலும், ஒழுகிசை யகவலும் என மூன்று வகைப்படும் அகவலோசை யென்பதறிவித்தற்கு வேண்டப் பட்டது.

"கோடே ரியற்றேர் யான்வரு மகவலு
மீரைஞ் ரையற்றேர் யான்வரு மகவலு
மாயிரு தேரையுமொத் தாகிய வகவலு
மேந்த தூங்க லொழுக லென்னு
மாய்ந்த நிரனிறை யாகு மென்ப"

என்றாராகலின். †"போது சாந்தம்" என்பது ஏந்திசையகவலோசை. ‡"அணிநிழ லசோகமார்ந்து" என்பது தூங்கிசை யகவலோசை. §"குன்றக் குறவன்" என்பது ஒழுகியலகவலோசை.

---

* 'பாவே' எனவும் பாடம்.
† இச்செய்யுளை 49-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
‡ இச்செய்யுளை 52-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
§ இச்செய்யுளை 60-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

இன்னும் பிறவாற்றான் வருவன:—

"கொன்னூர் துஞ்சினும் யாந்துஞ் சலமே
யெம்மி லயல தேழி லும்பர்
மயிலடி யிலைய மாக்குர னெஞ்சி
யணிமிகு மென்கொம் பூழ்த்த
மணிமருள் பூவின் பாடுநனி *கேட்டே" (குறுந்தொகை-138.)

இன்னவை பிறவுந் தூங்கிசை யகவலோசை எனப்படும்.

"பொழிலே,
யிரவோ ரன்ன விருளிற் ருகியு
நிலவோ ரன்ன வெண்மண லொழுகியு
மரைசுமண நயந்த பந்தர்ப் போலவும்
வரைவா ழியக்கிய ருறைவிடம் போலவும்
†வண்ணனே முற்ரு தாகியு மொண்ணிழற்
பூவிரி நாற்றமு மன்றியு மோவாக்
குன்குமக் கமழு ‡ மெங்கோன் மேற்றென"

§"வியந்தன னிருந்து வீண பண்ணி
நயந்த நீதம் பாடு மென்ப
வயந்த மாலிய பொழிலி னூனே"

இன்னவை பிறவு மேந்திசை யகவலோசையெனப்படும்.

"இமிழ்கடல் வரைப்பி னெல்லையின் வழாத
தமிழியல் வரைப்பிற் ருனினிது விளங்க
யாப்பிய ருனே யாப்புற விரிப்பி
னெழுத்தசை சீர்தளை யடிதொடை தூக்கோ
டிழுக்கா மரபி னிவற்றொடு பிறவு
மொழுக்கல் வேண்டு முணர்ந்திசி னோரே"

எனவும், ¶"முழுதுல கிறைஞ்ச முற்றிருருங் குணர்ந்தோன்" எனவும் இன்னவையெல்லாம் நூற்பாவகவலோசையாய் ஒழுகிசையகவலோசை எனப்படும். இவை ஏ என்பிற்றவாறு கண்டுகொள்க.

---

* 'ஓர்ந்தே' எனவும் பாடம்.
† 'வண்ண முற்ரு தாகியு' மெனவும் பாடம்.
‡ 'எனுங்கொன் மற்றென' எனவும் 'எனுங்கொண்டு மற்றென' எனவும் பாடம்.
§ 'வியந்தன னிருந்து' எனவும் பாடம்.
¶ இஃது இந்நூற் பாயிரம்.

"பிண்ட நெல்லி னன்னூ ரன்னவ,
னொண்டொடி நெஞ்சினு நெஞ்ச
சென்றீ பெருமகிற் றகைகுநர் யாரோ"

இஃது ஓ என்றிற்ற வாசிரியம்.

".குவளே யுண்க ணிவள்வயிற் பிரிந்து
பெருந்தோள் கதுப்பொடு விரும்பினை கீவி
யிரங்குமென் றழுங்கல் வேண்டா
செழுந்தே ரோட்டிய வென்றியொடு சென்றீ"

இஃது ஈ என்றிற்ற வாசிரியம்.

"முள்ளி வீடிய முதுநீ ரடைகரைப்
புள்ளிக் கள்வ னும்ப லறுக்குந்
தண்டுறை யூரன் றனிப்பவு
முண்கண் சிவப்ப தெவன்கொ லன்னாய்"

இஃது ஆய் என்றிற்ற வாசிரியம்.

"அலந்த மஞ்ஞை யாமங் கூவப்
புலந்தது மாதோ புரவலர்க் கிரவென்"

இன்னவை பிறவும் உஞ்ஞையணங்கதையின்கண் என் என்றிற்ற 18 ஆசிரியம் எனக்கொள்க.

"னின்றன னின்று தன்றுணை யொருசிறைப்
பூந்தண் சிலம்பன் றேந்தழை யிவையெனக்
காட்டவுங் காண்டல் செல்லாள் கோட்டிப்
பூண்முலை நோக்கி யிறைஞ்சி
வாண்முக வெருத்தங் கோட்டினண் மடந்தை"

இஃது ஐ என்றிற்ற வாசிரியம்.

என்னென்னும் அசைச்சொல் ஆசிரியத்துள் அருகியன்றி வாரா; வரினுஞ் சிறப்பில வெனக்கொள்க.

"தன்பா லுறுப்புத் தழுவிய மெல்லிய
வின்பா வகவ லிசையதை யின்னுயிர்க்
கன்பா வரைந்த வாசிரிய மென்ப"

என்றோசை சொல்லி,

"ஏனச் சொல்லி னாசிரிய மிறமே
ஓ ஈ ஆயு மொரோவழி யாகும்"

"என்னென் சொல்லும் பிறவு மென்றிவற்
றுன்னவும் பெறூஉ நிலைமண் டிலமே"

என்றார் அவிநயனார்.

"இயற்சீர்த் தாகியு மயற்சீர் விரவியும்
தன்றளை தழுவியும் பிறதளை தட்டும்
அகவ லோசைய தாசிரி யம்மே"

என்றுரைசை சொல்லி,

"எயென் றிறுவ தாசிரி பத்தி யியல்பே
ஓஅ யிறுதியு முரியவா சிரியம்"

"இன்ற தாதி நிலைமண்டி லத்துள்
என்று மென்னென் றிறுதி வரைவின்றே"

"அல்லா வொற்று மகவலி னிறுதி
யில்லா வல்ல கிற்பன வரையார்"

என்று சொன்னார் *நீர் மலிந்த வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியார்.

ஈ என்னும் ஐயென்று மிறுமென்று இவர்கள் சொற்றிலரா லெனின், அவர்களு மிலேசெச்சவும்மை விதப்புக்களால் உடம்பட்டார்; இந்நூலுடையா ரெடுத்தோதினார்; இது வேற்றுமை.

"அகவ லோசை யாசிரி யம்மே"

என்று பிறருஞ் சொன்ன ரெனக்கொள்க. (கசு)

[ஆசிரியப்பாவினது பெயர் வேறுபடாமாறு.]

70. நேரிசை யிணைக்குறண் மண்டில நிலைப்பெய ராகுமண் டிலமுமென் றகவ னுன்கே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், அகவலோசையோ டளவடித் தாகியும், இயற்சீர் பயின்றும், அயற்சீர் விரவியும், தன்றளை தழுவி யும், அயற்றளை மயங்கியும, நிரை நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் வாராது அயற்பாவடி மயங்கியும், மயங்காதும், ஐஞ்சீரடியா லருகி வரு மென்றும், நாலெழுத்து முதலா விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்து பதினேழ் நிலமும் பெற்ற நாற்சீரடியா னடைபெறு மென்றும்

* 'மயேச்சுரர்' எனவும் பாடம்.

வேண்டப்பட்ட வாசிரியப்பாவினது பெயர் வேறுபாடுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—நேரிசை யாசிரியமும் நிலைமண்டில வாசிரிய மும் என ஆசிரியப்பா நான்காகும் என்றவாறு.

இது மொழிமாற்றுச் சூத்திரம். 'நிலைப்பெயராகு மண்டிலமு மென் றகவலுன்கே' என்றவழி, நிலையென்பதனையும், மண்டில மென் பதனையுங் கூட்டி நிலைமண்டில மென்றும்; பின் அகவ லென்பதனை யும் பெயரென்பதனையும் நான் கென் பதனையுங் கூட்டி அகவற்பெயர் நான்காகு மென்றுங் கொள்க.

செவ்விதாகிய இசை யாகலினுலும், மிக்கபுகழும், சொல்லும், ஓசையு முடைத்தாகலினுலும் நேரிசை யென்பதூஉங் காரணக் குறி. குறளடி யிணைந்துவருதலின் இணைக்குற ளென்பதூஉங் கார ணக்குறி. எல்லாவடியு முதனடி விறுதியாக வுச்சரித்தாலு மோசை யும் பொருளு மொத்து வருதலின் மண்டில மென்பதூஉங் காரணக் குறி. ஒரு பெற்றியாய் நின் றெல்லாவடியு மொத்து நடத்தலின் நிலைமண்டில மென்பதூஉங் காரணக்குறி. எண்ணே ?

"நேரிசை யிணைநிலை மண்டில மண்டில
மீரிரண் டியல வெண்ணுங் காலே"

என்றுர் பிறரும்.

மூன்றகவலோசையானு நான்காசிரியப்பாவு முறழப் பன்னி ரண்டாம். நான் காசிரியப்பாவினையும் சிறப்புடைய வேழ்தனை, சிறப்பிலேழ்தனை யெனக் கூறுபடுப்ப ஐம்பத்தாறும். அவை யோசையுந் தனையுங் கூட்டி யுறழ நூற்றறுபத்தெட்டாம்.

'பெயர்' என்ற விதப்பு என்னையெனின், ஒருசா ராசிரியர் வேற் றடி விரவிவந்த வாசிரியங்களை விரவிய லாசிரிய மென்றும், விரவா வதனை இன்னிய லாசிரிய மென்றுஞ் சொல்லுவரென்ப தறிவித்தற் கெனக்கொள்க.

நான் காசிரியத்தினையு மிவ்விருபெயராற் கூறு படுப்ப எட்டாம். ஓசையுந்தனையுங் கூட்டியுறழ முந்நூற்றுமூப்பத்தாறும். பிறவாற் றுன் விகற்பிக்கப்படலவாம். (கள)

[நேரிசை யாசிரியப்பா வாமாறு.]

71. அந்த வடியி னயலடி சிந்தடி
வந்தன நேரிசை யாசிரி யம்மே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், மேலதிகாரம் பாரித்த தான் கணுள் நேரிசையாசிரியப்பா வாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன் பொருள்.—ஈற்றடியினயலடி முச்சீரான் வருவது நேரிசையாசிரியப்பா வெனப்படும் என்றவாறு.

வரலாறு:—

"சிலத்தினும் பெரிதே வானினு முயர்ந்தன்று
நீரினு மாரள வின்றே சாரற்
கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக் கொண்டு
பெருந்தே னிழைக்கு நாடனெ டட்பே" (குறுந்தொகை-3.)

இஃதீற்றயலடி முச்சீரான் வந்தமையின் நேரிசையாசிரியப்பா.

"சிறு வெள்ளரு—யோரே" என்பது தூங்கிசையகவற் சிறப் புடை யியற்சீரான் வந்த நேரிசையாசிரியப்பா.

பிறவும் வந்தவழிக்காண்க.

'சிந்து வந்தன' வென்னுது பெயர்த்தும் 'அடி'யென்ற தென்னை யெனின், கைக்கிளைப்பொருண்மே லாசிரியம் வரும்வழி எருத்தடி முச்சீரான் வரப்பெறுவென்பர் *கடியநன்னியார் என்பதறிவித்தற் கெனக்கொள்க. என்னை ?

"கைக்கிளை யாசிரியம் வருவ தாயின்
முச்சீ ரெருத்தின் முகி முடிவடி
யெச்சீ ராகு மேகாரத் திறுமே"

என்றாராகலின்.

"ஈற்றதன் மேலடி யொருசீர் குறையடி
கிற்பது நேரிசை யாசிரி யம்மே"

என்றார் அவிநயனார்.

"இறுசீ ரடிமே லொருசீர் குறையடி
பெறுவன நேரிசை யாசிரி யம்மே"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார். (கஅ)

* 'கடிநன்னியார்' எனவும் பாடம்.

[இணைக்குறளாசிரியப்பா வாமாறு.]

72. இணைக்குற ளிடைபல குறைந்திறு னியல்பே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், இணைக்குற ளாசிரியப்பா வாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—இணைக்குறளாசிரியப்பா ஈற்றடியின் மேலை யடி இரண்டும் பலவுங் குறைந்திறுத லியல் பெனப்படு மென்றவாறு.

ஈற்றடியின் மேலையடியென்பது அதிகாரம் வருவித்துரைத்தது.

'இயல்பே' என்ற விதப்பான், முதலடியு மீற்றடியும் ஒழித்து ஏனையடி சில ஒருசீரு மிருசீருங் குறைந்து வருவது இணைக்குற ளாசிரியப்பா வெனப்படும் என்றவாறு. வரலாறு:—

"நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுஞ்
சாரச் சார்ந்து நீரத் தீரும்
சார லுடன் கேண்மை
சாரச் சாரச் சார்ந்து
நீரத் நீரத் நீர்பொல் லாதே"

இது சிறப்புடை நேரொன் றாசிரியத்தளையான்வந்து ஈற்றயலடி யிரண்டும் முச்சீரான் வந்த விணைக்குறளாசிரியப்பா.

"இவளினு மிவளினு மிவன்வருந் தினனே
இவளினும் வருந்தின னிவனே யிவளைக்
கொடுத்தோ னெருவனு முளனே தொடிக்கை
பிடித்தோ னெருவனு முளனே
நன்மலை நாடனு முளனே
புன்னையங் கானற் சேர்ப்பனு முளனே"

இது சிறப்புடை நிரையொன் றாசிரியத்தளையான் வந்த விணைக் குறளாசிரியப்பா.

"குன்றுவாழ் கொடிச்சியர் சீறூர் நெடுத்த
வம்மெல் லாகத் தலரிவ ளெனைது
நீக்கிய வண்ணமு *நீக்கிப்
பாக்கியற் றமரொடும் வந்து
தாக்கிய வின்பந் தனந்தனை பெரிதே"

இது சிறப்பில் கலித்தளையான் வந்த விணைக்குற ளாசிரியப்பா.

* 'நீக்கிய' எனவும் பாடம்.

"தெரியுட் பெறினே யெமக்கியு மன்னே
பெரியுட் பெறினே
யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் தண்ணு மன்னே
நெசோற் ரூஉ
நனிபல கலத்தன் மன்னே
பெருஞ்சோற் ரூஉ
நனிபல கலத்தன் மன்னே
என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா
மெமக்கியு மன்னே
யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாக்
தானிற்கு மன்னே
நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
புலவு நாறுமென் றலைதை வருமன்னே
யருங்கலி யிரும்பாண ரகன்மண்டைத் துளையுநீ இ
யிரப்போர் கையுளும் போகிப்
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர
வஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
சென்றுவீழ்ந் தன்றவ
னருளித் நியங்கிய வேலே
யாசா கெந்தை யாண்டனன் கொல்லோ
இனிப் பாடுரு மில்லே
பாடு நர்க்கொன் றீகுரு மில்லை
பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
நீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே" (புறம்-235.)

இதனுள் இருசீரு முச்சீரு மிடை யிடையே வந்தன. பிறவுமன்ன. என்னீர்?

"இடைபல குறைவ நிணைக்குற னாகும்"

என்றார் அதிகயனார்.

"அளவடி யந்தமு மாதியு மாகிக்
குறளடி சிந்தடி யென்ரு யிரண்டு
மிடைவர சிற்ப நிணைக்குற னாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"இடையிடை சீர்தபி னிணைக்குற னாகும்"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"ஈற்றயல் குறைந்த நேரசை யிணையா
மேற்ற வடியி னிடைபல குறைந்தன"

என்றார் மயேச்சுரர் (கக)

[அடிமறி மண்டில வாசிரியப்பா வாமாறு.]

78. மனப்படு மடிமுத லாயிறின் மண்டிலம்.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், அடிமறி மண்டில வாசிரியப் பா வாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—யா தானு மனப்பட்டதோரடி முதலாகச் சொல்லப்பட்டு முடிவது மண்டிலவாசிரியப்பா வெனப்படு மென்ற வாறு. உதாரணம்:—

"மாரூக் காதலர் மலைமறந் தனரே
யாரூக் *கட்பனி வரலா ஞவே
வேரு மென்றூன் வளைஞெகி ழும்மே
கூரூய் தோழியான் வாழு மாறே"

இது தண்சீர் நேர்த் தளையான் வந்த மண்டிலவாசிரியப்பா.

"பூக்கட் குறுந்தொடி யாங்குற் றனளே
புனல்சே ரூரன் பொதுமக னன்றே
ஏதின் மாக்கட் கெவனு கியரோ
போதி பாணனின் பொய்மொழி யெவனே"

இது சிறப்புடை யியற்சீர்வெண்டளையான் வந்த மண்டில வாசிரியப்பா.

"சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூர மகளி ராரணங் கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவலே
சார னூட நீவர லாறே"

இது சிறப்புடை யாசிரியத்தளையான் வந்த மண்டில வாசிரி யப்பா.

---

* 'கண்ணீர் வரலா ஞதே' எனவும் பாடம்.

இவற்றை மனப்பட்டதோர் அடிமுதலாக வுச்சரித்து ஓசையும் பொருளும் பிழையாவாறு கண்டு கொள்க. என்னை?

"உரைப்போர் குறிப்பி னுணர்வகை யின்றி
யிடைப்பான் முதலீ றென்றிவை தம்முண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"கொண்ட வடிமுத லாயொத் திறுவது
மண்டில யாப்பென வகுத்தனர் புலவர்"

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

"கொண்ட வடிமுத லாயொத் திறுவது
மண்டில மொத்திறி னிலேமண் டிலமே"

என்றார் அவிநயனார்.

"எவ்வடி யானு முதனடு விறுதி
அவ்வடி பொருன்கொளின் மண்டில யாப்பே"

என்றார் மயேச்சுரர்.

அஃதேல் அடிமுதலாய் வரினென்னது இறினென வேறு தந்திசைப்பக் கூறியதென்னை? நேரிசை, இணைக்குறள், நிலேமண்டில வாசிரியங்கள், முதலும் இறுதியும் ஒன்றிவந்தால் அவற்றை நேரிசை மண்டில வாசிரியப்பா, இணைக்குறண் மண்டில வாசிரியப்பா, மண்டில வாசிரியப்பா, நிலேமண்டில வாசிரியப்பா எனப் பெயரிட்டு வழங்குவ தொருசார் ராசிரிய ரென்பதறிவித்தற்கு எனக்கொள்க. என்னை?

"எழுவா யிரட்டித் திறுதி யொன்றாய்
வரினது மண்டில வாசிரி யம்மே"

என்றாராகலின்.

வரலாறு:—

"முதுக்குறைந் தனளே முதுக்குறைந் தனளே
மலேய னெஞ்வேற் கண்ணி
முலேயும் வாரா முதுக்குறைந் தனளே"

இது நேரிசை மண்டிலவாசிரியப்பா.

பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (20)

[நிலமண்டில வாசிரியப்பா வாமாறு.]

74. ஒத்த வடியின தாகியு மொற்றிற
நிற்பவு மென்னு நிலமண் டிலமே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், நிலமண்டில வாசிரியப்பா வாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—நேரிசை இணைக்குறள் போலாது, எல்லா வடியுஞ் சீரொத்து நின்றவாறே நின்று முடிவனவாகியும், அவ்வா றின்றி யாதேனும் ஒரொற்றினையு மீறாக நிற்பனவும், என் என்னும் அசைச் சொல்லீறாக நிற்பனவும் நிலமண்டில வாசிரியப்பா வெனப்படும் என்றவாறு.

'நிற்பவும்' என்றவும்மையான் நூற்பா நிலமண்டிலமும், பிறவும் ஏ, ஓ ஈ, ஆ, ஐ என்னும் ஐந்து உயிரும் அல்லாப் பிறவுயிரும் இசை வன வெல்லாம் ஈறாகி வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

வரலாறு:—

"வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார லுட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழங் தூங்கி யாங்கிவ
ளுயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே" (குறுந்தொகை-18.)

இஃதெல்லா வடியு மொத்துச் சிறப்புடை நேர்த்தலோயான் வந்த நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

"பானலொடு கமழுங் கானலந் தண்கழி
* முத்துக் கண்ண தொத்துதிர் புன்னைக்
கொடுஞ்சினை நெடுங்கோட் டிருந்த பார்ப்பிற்குக்
குண்டுறை யன்ன மீன்கவர்ந்து கொடுக்குந்
தண்டுறை யூரன் †றக்காணெனல் கொடிதே"

இது சிறப்பில் வஞ்சித்தலே யொன்றி வந்த நிலமண்டில வாசிரியப்பா.

* 'முத்துகுத்தன்ன' எனவும் பாடம்.
† 'தகாணெனல்' எனவும் பாடம்.

இவை யெல்லா வடியு மொத்து நின்றவாறே நின்று இற்றன. பிறதனோயானும் வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

"கோண்மாக் கொட்குமென் றஞ்சுவ லொன்னூர்க்
கிருவிசும்பு கொடுக்கு மெடுவேல் வானவன்
கூட லன்ன குறுந்தொடி யரிவை
யாடமை மென்றோ ணசைஇ நாடொறும்
வடிதுனை யெஃகம் வலவயி னேந்திக்
கைபோற் காந்தட் கடிமல ரவிழும்
மைதோய் சிலம்ப னள்ளிருள் வருமிடம்"

இது மகரவீருய் வந்த நிலைமண்டிலம். |உதையணன்கதையும், |கலியாணகதையும் என் என்னும் அசைச்சொல்லாலிற்ற நிலைமண் டிலம்.

"ஆற்றுச் செலவு |மளமறி நாகமும் |
தாப்பிசைத் தனையுந் |தனிநிலைப் பெய்திலோ
டேற்கும் பொருள்கோ ளிவையா மெனவான்"

இது னகரமீருய் வந்த நூற்பா நிலைமண்டிலம்.

பிறவும் வந்தவழிக்காண்க. என்னை ?

"ஒத்த வடித்தா யுலையா மண்டிலம்
என்னென் னினவியை யீரு கப்பெறும்
அன்ன பிறவு மச்சிலைமண் டிலமே"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஒத்த வடியின நிலைமண் டிலமே"

"என்னெனு மசைச்சொலும் பிறவு மொன்றித்
துன்னவும் பெறூஉ நிலைமண் டிலமே
என்னென் றிறுதல் வரை நிலை யின்றே"

"அல்லா வொற்றினு மதனினு மிறுதி
னில்லா வல்ல நிற்பன வரையார்"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"நான்கு முதலாக நாலொற் றெழுத்தளவு
மான்ற வகவ லடிக்கென்ப—மூன்றுடைய
பத்தாதி யாகப் பதிற்றிரட்டி யீருக
வைத்தார் முரற்கைக் கெழுத்து"

"எல்லா நிலமு மடிப்படுத் தீரிரண்டு
கல்லா கமப்பொருளே கண்ணுதலாற்—பல்லோர்க்கும்
சீரா சிரியத்தைத் தேர்வேந்த னென்றுரைத்தார்
பேரா சிரியர் பெயர்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (உக)

[ஆசிரியத்தாழிசை யாமாறு.]

75. மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடின்
ஆன்ற வகவற் றுழிசை யாமே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின் ஆசிரியப்பாவுணர்த்தி, இன முணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார்; அவற்றுள் இச் சூத்திரத் தாழிசையாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—அடிமூன்றுய்த் தம்முள் ளளவொத்து வரு வனவாயின் அவை அமைதிபெற்ற வாசிரியத் தாழிசையும், ஆசிரிய வொத்தாழிசையுமா மென்றவாறு.

சீர் வரையறுத்திலாமையான் எண்ணத்துச் சீரானும் அடியாய் வரப்பெறும். 'ஆன்ற' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனுல் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவது சிறப்புடைத்து; தனியே வரப் பெறுமாயினு மெனக்கொள்க. என்னை?

"ஒத்த வொருபொருண் மூவடி முடியினும்
தொத்தா ழிசையா முடன்மூன் றடுக்கின்"

என்றுர் மயேச்சுரர்.

அவ்வாசிரி ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வருவன வொத் தாழிசை யென்றும் ஒரு பொருண்மேல் ஒன்றும், இரண்டாயும், மூன்றடுக்கிப் பொருள் வேறுகியும், மூன்றின் மிக்கனவும் ஆசிரியத் தாழிசை யென்றும் விகற்பித்துக் கூறுவ ரொருசா ராசிரிய ரெனக் கொள்க.

வரலாறு:—

"சாருண் ணுடைச் சாய்தோ லிடையன்
சேர்கொண் முல்லை யெற்றி வேய
னூரான் வாரா னென்றே யெல்லே;

"அத்துண் ணுடை யாய்கோ விடையன்
னற்கார் முல்லே நெற்றி வேய
வாரான் வாரா னெற்றே யெல்லே;

"துவருண் ணுடைச் சாய்கோ விடையன்
கவர்கார் முல்லே நெற்றி வேய
வாரான் வாரா னெற்றே யெல்லே"

இவை யொரு பொருண் மேன் மூன்றடுக்கி நாற்சீரடியான் சிறப்புடை யாசிரிய நோத்தலோயான் வந்த வாசிரிய வொத்தாழிசை.

"கன்று குணிலாக் *கனியுதிர்த்த மாயவன்
இன்றுநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ;

"பாம்பு கயிறுக் கடல்கடைந்த மாயவன்
நன்குநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில்
ஆம்பலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ;

"கொல்லேயஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
† எல்லிநம் மானுள் வருமே லவன்வாயில்
முல்லேயந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ" (லெப்பதிகாரம்-ஆய்ச்செற்குரவை.)

இவை இயற்சீர்ச் சிறப்புடை வெண்டலோயான் வந்த வாசிரிய வொத்தாழிசை.

"நீடற்க வினேயென்று நெஞ்சி னுள்ளி
நிறைமலரஞ் சாந்தமொடு புகையு நீவி
வீடற்குந் தன்மையினன் விரைந்து சென்று
விண்ணோடு மண்ணினிடை நண்ணும் பெற்றி
பாடற்கும் பணிதற்குந் தக்க தொல்சீர்
பகவன்ற னடியிணையைப் பற்று நாமே"

இஃது ஒருபொருண்மே லொன்றும், எண்சீர்க் கழிநெடிலடி யாற் சிறப்புடைக் கலித்தலோயாற் றனியே வந்த வாசிரியத்தாழிசை.

"வானுற நிமிர்ந்தனே வையக மளந்தனே
பான்மதி விடுத்தனே பல்லுயி ரோம்பினே
னீனிற வண்ணனின் னிரைகழ நெழுதனம்"

இது சிறப்புடையாசிரியத் தலோயான் வந்த வாசிரியத் தாழிசை.

* 'கனியுருத்த' எனவும் பாடம். † 'எல்லே' எனவும் பாடம்.

இனி யொருபொருண்மே லிரண்டாகியும், மூன்றாகியும், பொருள் வேறாகியும், அதின்மேன் மிக்கனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. ஆசிரியத்தாழிசை யெனினும் ஆசிரியவொத்தாழிசையெனினு மிழுக்காது. என்னை ?

"அடிமூன் றொத்திறு ஞெத்தா ழிசையே"

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார். (22)

[ஆசிரியத்துறை யாமாறு.]

76. கடையத னயலடி கடைதடு நடையவும்
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
யிடையடி குறைநவு மகவற் றுறையே

என்பது சூத்திரம். இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், ஆசிரியத்துறை யாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—ஈற்றயலடிகுறைந்து நான்கடியாய் வருவன வும், ஈற்றயலடிகுறைந்து இடைமடக்காய் நான்கடியாய் வருவனவும், * இடை யிடை குறைந்து நான்கடியாய் வருவனவும், இடை யிடை குறைந் திடைமடக்காய் நான்கடியாய் வருவனவும் எல்லா மாசிரியத் துறையெனப்படும் என்றவாறு.

'நடுவடிமடக்காய்' என்பதனை யொருகா லிருதலையுங் கூட்டி மத்திமதீபமாக வுரைக்கப்படும். சீர்வரையறை யின்மையின் எனைத் தச் சீரானு மடியாய் வரப்பெறும். 'நடையவும்' என்ற மிகையான் முதலயலடி குறைந்தும், நடுவீரடி குறைந்தும், மிக்கும் வருவனவும் ஆசிரியத்துறையாம். அல்லது ஓரடி குறைந்துவருவன ஆசிரிய கோத் துறையென்றும், ஈரடி குறைந்துவருவன ஆசிரிய விணைக்குறட்டுறை யென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

வரலாறு:—

"கரைபொரு கான்யாற்றங் கல்லத ரெம்முள்ளி வருதிராயின்
அரையிருள் யாமத் தடுபுலியோ தம்மஞ்சி யகன்றுபோக
வுரையுருமே றுண்கையே லஞ்சுக தம்மை
வுரையர மன்னையர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலியோ"

என்னும்,

* 'இடைகுறைந்து' எனவும் பாடம்.

"வானகச் சோலை வரையத செம்முள்ளி வருதி ராயின்
யானைகண் டார்க்கு மரியேறு தும்மஞ்சி யகன்று போக
யானையோ துன்னைதவே லஞ்சுக நும்மை
வானர மகளிர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலீயோ"

எனவும் இவை யீற்றயலடிகுறைந்து இயற்சீர்ச் சிறப்புடைவெண் டளையானும், சிறப்பில்வெண்டளையானும் வந்த வாசிரியநேர்த்துறை.

"வண்டுளர் பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட்சேஎய் வடிவே போலத்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி மாலினவித் தணந்தோன் யாரே
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி வந்தும்
பண்டைப் பதிவினவிப் பாங்கு படமொழிந்து படர்ந்தோனன்றே"

எனவும்,

"கண்ணியோர் *கண்ணே வலத்தசைத்த காரி
கமழ்தண்டார் காமம் புணைபவே காரி
பண்ணியோர் †பாட லெழப்பண்ணி காரி
‡பணைமுழவின் சீர்தயங்கப் பாடாஞ் காரி
சீர்தயங்கத் தார்தயங்கச் செய்யாத §செய்திவ
ணீர்தயங்கு கண்ணினளாய் நீற்கவோ காரி
னினக்கினியார்க் கெல்லா மினையையோ காரி"

எனவும் இவை யீற்றயலடிகுறைந் திடை மடக்காய் நான்கடியாய் வெண்டளையான் வந்த வாசிரிய நேர்த்துறை.

$"கொன்றூர்த்தலைமந்த * * *
* * * கற்பன்றே"

என்பது முதலடியு மூன்றுமடியும் பதினைந்து சீராய், அல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறு சீராய் இடையடிகுறைந்து வந்த வாசிரிய விணைக்குறட்டுறை.

---

* 'கண்ணி' எனவும் பாடம்.
† 'பாட லெழப்பண்ணி' எனவும் பாடம்.
‡ 'பணைமுழவஞ்சீர்' எனவும் பாடம்.
§ 'செய்தவன்' எனவும் பாடம்.
$ இச்செய்யுளை 81-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"இரங்கு குயின்முழவா வின்னிசையாழ் தேனு
அரங்க மணிபொழிலா வாடும்போது மினவேனில்
அரங்க மணிபொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றூர் நெஞ்ச மென்செய்த தினவேனில்"

எனவும்,

"போதுறு மூக்குடைப் பொன்னெயி லொருவன்
தாதுறு தாமரை யடியிணை பணிந்தார்
தாதுறு தாமரை யடியிணை பணிந்தார்
தீதுறு தீவினை யிலரே."

எனவும் இவை யிடையிடை குறைந் திடைமடக்காய் வந்த வாசிரிய விணைக்குறட்டுறை.

"வரிகொ ளரவு மதியுஞ் சுழலக்
கரிகா லேந்தி யாடுமே
கரிகா லேந்தி யாடு மிறைவன்
புரிபுன் சடைமேற் புனலும் பிறழ்வே"

இது முதலயலடி பொருசீர் குறைந்து, வெணியடிமூன்றும் காற்சீ ரடியாய், இடைமடக்காய் வந்த வாசிரிய கேர்த்துறை.

"பாடகஞ்சேர் காலொருபாற் பைம்பொற் கிணைகழற்கா லொருபாற் றோன்றும்
நீடு குழலொருபா னீண்ட சடையொருபால்
வீடிய மானி னதனொருபான் மேகலைசேர்ந்
தாடு துகிலொருபா லவ்வுருவ மாண்பெண்ணென் றறிவார் யாரே"

இது நடுவிரு சீர்குறைந்து மற்றை யிரண்டடியு மறுசீரான் வந்த வாசிரிய. விணைக்குறட்டுறை.

"கோடல் விண்டு கோப மூர்ந்த கொல்லேவாய்
மாடு னின்ற கொன்றை யேறி மெளவல் பூத்த பாங்கெலாம்
ஆடன்மஞ்ஞை யன்ன சாய லஞ்சொல் வஞ்சி மாதராய்
வாடன் மைந்தர் தேரும் வந்து தோன்றுமே"

இது நடுவிரண்டடியு மிக்குவந்த வாசிரியத்துறை.

பிறவும்வந்தவழிக் காண்க.

மடக்கு மூவகை; அடிமடக்கு, சீர்மடக்கு, அசைமடக்கு எனல் என்னை?

"இரண்டா மடியை யினிதினின் மடக்கலும்
இரண்டா மடியி னிறுதிச்சீர் மடக்கலும்
இரண்டா மடியி னீற்றசை மடக்கலும்
இவ்வா றென்ப மடக்குத ருணே."

என்றுரைகாரரின்.

வரலாறு:—

"வண்டுளர் பூந்தார்" எனவும் "இரங்குகுயின்" எனவும் இவை யடிமடக்கு. "கண்ணியோர் கண்ணே" என்பது சீர்மடக்கு.

"மூத்தரும்பிப் பைம்பொன் மலர்ந்து முருகுயிர்த்துத் (5)
தொத்தலருங் கானற் * றுறையேர்
துறைவழி வந்தெனது தொன்னலனு நாணு
நிறைவினையும் வௌவி † னினையா னச்சேர்ப்பன்"

இஃது அசை யிடைமடக்கு.

பிறவும் வந்தவழிக் காண்க. என்னை?

"அடித்தொகை நான்குபெற் றந்தத் தொடைமேற்
கிடப்பது காற்சீர்க் கிழமைய தாகி
யெடுத்துரை பெற்ற விருநெடி லீற்றின்
அடிப்பெறி ஞெரிி யத்துறை யாரும்"

"அளவடி யைஞ்சீர் நெடிலடி தம்மு
ளுறழத் தோன்றி யொத்த தொடையாய்
வீளவது மப்பெயர் வேண்டப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"எண்சீ ரடியீற் றயலடி குறைவும்
ஐஞ்சீ ரடியினும் பிறவினு மிடையொன்ற
வந்த தொடையா யடிநான் காகி
யுறழக் குறைவுந் துறையெனப் படுமே"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"நாற்சீ ரடிநான் கந்தத்தொடை தொடர்வும்
ஐஞ்சீ ரடிதடர் தறழடி குறைந்தவும்

* 'துறையெம்' எனவும் பாடம்.
† 'வினையாணஞ் சேர்ப்பன்' எனவும் பாடம்.

அறுசீ ரெழுசீர் வலிய நடந்தவும்
எண்சீர் நாலடி யீற்றடி குறைந்தும்
தன்சீர்ப் பாதியி னடிமூடி வடைத்தாய்
அந்தத் * தொடையிவை யடியா நடப்பித்
குறையா வுறுப்பினது தறையெனப் படுமே"

என்றார் அவிநயனார். (உஉ)

[ஆசிரியவிருத்தம் ஆமாறு.]

77. கழிநெடி லடிமுன் கொத்திறின் விருத்தமஃ
தழியா மரபின தகவ லாகும்.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், ஆசிரியவிருத்த மாமா றுணர்த்
தித இதலிற்று.

இதன்பொருள்:—கழிநெடிலடி முன்காய்த் தம்முள் அள
வொத்து முடியின்; அஃது ஆசிரியவிருத்தமெனப்படும் என்றவாறு.

'அழியா மரபினதகவல்'என்று ஆசிரியப்பாவினைச் சிறப்பித்துச்
சொல்லவேண்டியதென்னை யெனின், விதப்புக்ளைவிலக்கவேண்டியது
விலக்குமாகலின், ஒரு சாராசிரியர், அகப்பாவகவல், புறப்பாவகவல்,
நூற்பாவகவல், சித்திரவகவல், உறுப்பினகவல், எச்சதையகவல்
என்று ஆறுவகைப்பிற் தகவலோசை என்பர் எனபது அறிவித்
தற்கு வேண்டப்பட்டது. என்னை ?

† "வெண்பா மூன்று மகவ லாறும்
பண்புறத் தெரியுழ் பகுதி மற்றது
நன்றறி புலவர் காட்டின ரென்ப"

எனவும்,

"ஆறு வகையி னகவலொடு கொள்ளாது
வேறுபட வரினது வெண்பா வாகும்"

எனவும்,

"அவைதாம்,
அகப்பா வகவல் புறப்பா வகவல்
நூற்பா வகவல் சித்திர வகவல்

* 'தொடையின வவ்வடி' எனவும் பாடம்.
† 'அகவலாறும் வெண்பா மூன்றும்' எனவும் பாடம்.

உறுப்பி னகவ லேந்திசை யகவலென்
றவ்வா றென்ப வறிந்திசி னோரே"

எனவுஞ் சொன்னாராகலின்.

அவற்றுள், அகப்பாவகவலாவன—அகப்பொருளோத்தாழுவி, ஐயீ ருறுப்பினவாய், வஞ்சி விரவாது வந்து முடியு மாசிரியப்பா வெல்லா மெனக்கொள்க. என்னை?

"அகப்பா வகவல்,
ஐயீ ருறுப்பி னாசிரி யம்மே"

"அவைதாம்,
மூன்னும் பின்னும் தூங்க லின்றிச
சென்னெறி மருங்கிற் சென்றிசைக் கும்மே"

என்றாராகலின்.

புறப்பாவகவலாவன—பாடாண்டிறைமேற்பாடும் ஆசிரியமென்க் கொள்க. என்னை?

"புறப்பா வகவல் பொருத்தக் கூறிற்
பாடாண் பகுதி நாடுங் காலை"

என்றாராகலின்.

நூற்பாவகவலாவன—விழுமிய பொருளோத் தாழுவிய சூத்திர யாப்பினவாய் வருவன. என்னை?

"நூற்பா வகவ னுணங்க நாடின்
சூத்திரம் வகுத்த யாப்பின வாகி
யிசைவரம் பின்றி விழுமிய தயங்கும்"

என்றாராகலின்.

சித்திரவகவலாவன—சீர்தொறு மகவி வருவன. என்னை?

"சித்திர வகவல்,
சீர்தொறு மகவுஞ் சித்திர முடைத்தே

என்றாராகலின்.

உறுப்பினகவலாவன—ஒரு பொருண்மேற் பாரக்கிசைப்பன. என்னை?

"உறப்பி னகவ லொருபொரு ணுதலி
யிசைபரந் தியலு மியற்கைத் தென்ப"

என்றுராகலின்.

ஏந்திசையகவலாவன—எழுத்திறந்திசைப்பது. எண்ணே?

"ஏந்திசை யகவ லெழுத்திறந் திசைக்கும்
பாங்கறிந் துணர்ந்தோர் பகருங் காலே"

என்றுராகலின்.

அல்லதூஉம் 'அஃது' என விகற்பித்தவதனால், அடிமறியாய் வருவனவற்றை ஆசிரிய மண்டிலவிருத்த மென்றும், அடிமறியாது நிற்பனவற்றை ஆசிரிய நிலைவிருத்த மென்றும் வழங்குவ ரொருசா ராசிரிய ரெனக்கொள்க.

வரலாறு:—

"விடஞ்சூ ழரவி னிடைபுடைக்க * மினல்வான் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சூழ் காடன் †காளிங்கன் கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி
வடஞ்சேர் தொங்கை மலைதாந்தாம் வடிக்க ணீல மலர்தாந்தாம்
தடந்தோ ளிரணடும் வேய்தாந்தா மென்னுந் ‡தன்கைத் தண்ணு [மையே"

இஃது அறுசீர்க் கழி நெடிலடியான் வந்த சிறப்புடையாசிரிய விருத்தம.

"படையொன்று மில்லை யணியில்லை சுற்ற
மதுவில்லை பற்ற மினியொன்
றுடையின்ற தில்லை யமிழ்துண்ட தில்லை
யறிவென்று மெண்ணி யறியார்
புடைகின்று நான்ற மணிமாலை போக
நிலவீசு மாக முறநீள்
குடையென்ற தொன்று மதன்மேல தொன்று
மூடையார்க்கி தென்ன குணனே"

இஃது எழுசீர்க் கழிநெடிலடியான் வந்த சிறப்புடை யாசிரிய விருத்தம்.

---

* 'மின்வான்' எனவும் பாடம்.
† 'காளிம்பன்' எனவும் பாடம்.
‡ 'தன்தை' எனவும் பாடம்.

"அருவிவரும் இளிமொழியா லமிழ்தந் தோற்றி
அதன்பொழில்வா யுளைப்பரவி யடைந்த மாந்தர்
கருவியதே கொடுத்துயிர்த்த காட்சி நோக்கிக்
கற்பகத்தோ டொப்புரைப்பர் லெல்வாய் வல்லார்
வருதளிரி னறுமேனி மயிலஞ் சாயல்
வாணுதலாட் கரிதில்லை யதற்க ணுண்டென்
றெருதலையா யொவ்வாமை யுரைப்பர் யாரே
வொளியியக்க விருநிறமு மூடன்பட் டேனே"

இது சிறப்புடைக் கலித்தளை தட்டு எண்சீர்ச் சிறப்புடை கழிநெடிலடியான் வந்த வாசிரிய நிலைவிருத்தம். எண்சீரின் மிக ஒன்பதின் சீராலும் பதின்சீராலு மாகிய விடையாகு கழிநெடிலடியா னும், பதினொருசீர் முதலாகிய கடையாகு கழிநெடிலடியாலும் வ வாசிரிய நிலை விருத்தங்கள் அடியோத்தினுட் கண்டுகொள்க.

இனியாசிரிய மண்டில விருத்தம் வருமாறு:—

"செங்கயலுங் கருவிளையுஞ் செவ்வேலும் பொருகணையுஞ்
செயிர்த்து காட்டம்
பங்கயமு மிலவலரும் பனிமுருக்கும் பவளமுமே
பழிக்குஞ் செவ்வாய்
பொங்கரவி னிரும்படமும் புனைதேரும் பொலிவழிக்கும்
புடைவீங் கல்குல்
தொங்கிவரும் கருங்கூந்தற் கொடியிடையான் வனமுலையும்
கூற்றங் கூற்றம்"

இஃது அறுசீர்க் கழிநெடிலடியான் அடிமறியாய்க் கூறப்ப தலால் அடிமறிமண்டில வாசிரிய விருத்தம்.

"வெறிவிரவு புன்சடைமேல் வெள்ளம் பரக்கும்
விறல்விசய ஞகத்தும் வெள்ளம் பரக்கும்
கறைவிரவு கஞ்சுண்டு கண்டங் கறுக்கும்
கதலடைத்தார் நீலினையைக் கண்டங் கறுக்கும்
பொறிவிரவு பூண்முலையாள் போகத் தணுகும்
பொதுநீக்கித் தினையடைந்தார் போகத் தணுகும்
நெறிவிரவு காஞ்சிநெறிக் காரைக் காட்டான்
நிழலடைந்தார் நன்மைநெறிக் காரைக் காட்டான்"

"நிலங்கா ரணமாக நீர்க்கங்கை யேற்றுன்
நீண்டதா ளாலங்கோர் நீர்க்கங்கை யேற்றுன்
சலங்கா ரணமாகச் சங்குவாய் வைத்தான்
தாயலா ளலியகஞ் சங்குவாய் வைத்தான்
நலங்காச்சீர்த் தானவரைத் தன்னத்தா னட்டான்
தன்னலார்க் கின்னமிர்தந் தன்னத்தா னட்டான்
இலங்கா புரத்தார்தங் கோமானே யெய்தான்
* எய்தாதார் நெஞ்சத்து ளெஞ்ஞான்று மெய்தான்"

இவை எல்லாவடியு முதனடி விறுதியாகச் சொன்னலும் பொருள்கொண்டு நிற்குமாகலின் ஆசிரியமண்டில விருத்தம். பிற வும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"தருக்கிய ருழிசை மூன்றடி யொப்பன நான்கடியாய்
எருத்தடி மைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே
சுருக்கடி யாயுந் துறையான் குறைவிரேல் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடி லுன்கொத் திறுவது மெல்லியலே"
—யாப்பருங்கலக் காரிகை.

இக்காரிகையை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"அறுசீர் முதலா நெடியவை யெல்லா
நெறிவயிற் றிரியா நிலத்தவை நான்காய்
வீறுகுவ தப்பா வினத்துள விருத்தம்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"அறுசீ ரெழுசீ ரடிமிக வரூஉ
முறைமைய நாலடி விருத்த மாகும்"

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

"அறுசீ ரெழுசீ ரடிமிக வின்றவும்
குறைவி னுன்கடி விருத்த மாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஆறு முதலா வெண்சீர் காறும்
கூறு நான்கடி யாசிரிய விருத்தம்"

என்றார் பிறைமுடி யோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

* 'ஏத்தாதார்' எனவும் பாடம்.

ஆசிரியத்தினமாகிய தாழிசை, துறை, விருத்தமென்னும் மூன்றும்; ஆசிரிய வொத்தாழிசை, ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரிய கொச்சகத்துறை, ஆசிரிய விணைக்குறட்டுறை, ஆசிரிய நிலைவிருத்தம், ஆசிரிய மண்டிலவிருத்தம் என்று கூறுபடுப்ப வாறும். அவை சிறப்புடையே தனியாலும் சிறப்பி லேழ்தனியாலுங் கூறுபடுப்ப எண்பத்துநான்காம். பிறவாற்றானும் விகற்பிக்கப் பலவாம். அவற்றில் ஓரடி குறைந்து வருவனவற்றை கொச்சையாசிரியப்பாவி னினமென்றும், ஈரடி குறைந்து வருவனவற்றை யிணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இனமென்றும், அடிமறியாய் வருவனவற்றை மண்டிலவாசிரியப்பாவினமென்றும், அடிமறியின்றியே நின்றவாறே நின்று பொருள் பயப்ப நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவி னினமென்றும் இவ்வாறே யொருபுனையொப்புமை நோக்கிச் சார்த்தி வழங்கப்படுமெனக் கொள்க. என்னை

> " அகவற் கினமாய வாறினையு மீரேழ்
> பகுதித் தனியவற்றுப் பார்க்கத்—தொகுதிக்க
> ணெண்பத்து நான்கா மினியவற்றின் மிக்கனவும்
> பண்புற்றுப் பார்த்துக் கொளல்." (உ

ஆசிரியப்பாவு மினமும் முடிந்தன.

[கலிப்பாவாமாறு.]

78. துள்ள லிசையன கலிப்பா மற்றவை
வெள்ளையு மகவலு மாய்வினைத் திறுமே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்தமுறையானே பெ வகையாற் கலிப்பாவுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:— துள்ளலோசையைத் தமக்கோசைய வுடைய *வெல்லாங் கலிப்பா; அவை வெண்பாவு மாசிரியப்பாவ யிறுமென்றவாறு.

> "பிறிதி னடப்பினும் வஞ்சியுங் கலியு
> மிறுதி மருங்கி னுரிரி யம்மே."

> "கலியே வெண்பா வாயினும் வரையார்"

என்று நாகனின்.

---

* 'கலிப்பா வெல்லாம்' எனவும் பாடம்.

'துள்ளலிசையன கலியே—வெள்ளென மகவலு மாய்வினோர் திறம்' என்றலும் சார்ச்சியால் 'அவை' என்பது பெறலாம்; 'மற்றவை' யென்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை? ஏந்திசைத் துள்ளலும், அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலுமென மூன்று வகைப்படும் துள்ளலோசை யென்பதறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. 'வெள்ளென முகவலுமாய்' என்பதனை வெண்பாவு மாசிரியப்பாவுமாய் விராயும், ஆசிரியப்பாவும் வெண்பாவுமாய் விராயு மிறுமென்று கொள்ளாமோவெனின், கொள்ளாம். என்னை? பிறநூலு ளிவ்வாறு சொல்லிற்பிலராகலானும், 'பிறநூன் முடிந்தது தானுடம் படுதல் என்பதாகலானும், 'பலபொருட்கேற்பினல்லது கொள்ளல் என்பது தந்திரவுத்தியாகலானும், வெண்பாவாயும் இறும் ஆசிரியமாயுமிறும் என்று வேறுவேறே கூட்டித் தீபகப்பொருளாகக் கொள்ளப்படும். வெள்ளெயுமகலவுமாயிறும் என்னுது 'விளிந்திறும்' என்றுமிகுத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை? ஒருசார்க் கொச்சகக்கலிப்பாக்கள் கலியடியாமே யிறுவனவு முளவென்பதூஉம், ஆசிரிய நேர்த்தளையாற் கலிப்பா மிக்கு வாரா வென்பதூஉ மறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. 'விதப்புக்கிளவி வேண்டியதுவிளக்கும்' என்பதாகலின்.

இனியம்மூன்றேசையானுஞ் செய்யுள் வருமாறு:—

"முருகவிழ்தா மரைமலர்மேன் முடியிமையோர் புடைவரவே
வருதினகா தருமறைதூல் வழிபிழையா மனமுடையார்
இருவினைபோய் விழமுறியா வெதிரியகா தியையெறியா
சிருமலரா யருவினராய் சிலவுவர்சோ தியினிடையே"

இஃதேந்திசைத்துள்ளலோசை.

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய்
எல்லைநீர் வியன்கொண்மூ விடைதழைய மதியம்போன்
மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே"

இஃதகவற்றுள்ளலோசை.

"மணிவினைர் நெடுமுடி வானவனும் தம்முனும்போன்
றணிவினைர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
தரைசிவந்த வையன்ன *நொப்பறைய சிறையன்ன
யிரைதயர் திரைகூரு மேமஞ்சார் தூறைவகேள்"

இஃது பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை.

---

* 'நொவ்வுப்பறை' எனவும், 'நொய்ப்பறை' எனவும் பாடம்.

"முற்றெட்டு *மறவினையை முறைமையான் மூயலாதார்
சொற்றெட்ட வாட்மையாற் சோர்வுமங் குளதாமோ
தொன்மைக்கண் வினைசெய்யார் திப்புரலிற் கிரக்குவார்
பன்மைக்கண் ணுள்ளர்தேர் பயமின்றிக் கழிவாரே
செல்வதூஉம் வருவதூஉஞ் சிறந்தார்க்குத் தமக்கெறித்து
கல்லறமே புரிவதூஉ நல்லார்கள் கடனன்றே"

இன்னவை பிறவும் பிரிந்திசைத்துள்ள லோசையால் வந்தன வெனக்கொள்க.

சுரிதகத்திறுமாறு இனிக்காட்டுங் கலிப்பாவினுட்கண்டு கொள்க. என்னை ?

"வகுத்த வுறுப்பின் வழுவுத லின்றி
யெடுத்துயர் துள்ள லிசையன வாகல்
கலிசசொற் பொருளெனக் கண்டிசி னோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஆய்ந்த வுறுப்பி னகவுத லின்றி
யேந்திய துள்ள லிசையது கலியே"

என்றார் அவிநயனார்.

"சீரிற் கிளர்ந்த தன்றோ தழுவி
சேரிற் றியற்சீ சோரா தாகித்
துள்ள லோசையிற் றன்னா தாகி
யோதப் பட்ட வுறுப்புவேறு பலவாய்
யேத மில்லன கலியெனப் படுமே"

†என்றார் நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

[கலிப்பாவின் வகையுமாறு.]

79. ஒத்தா ழிசைக்கலி வெண்கலிப் பாவே
கொச்சகக் கலியொடு கலிமூன் றாகும்.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், துள்ளலோசைத்தாய், நேரியற்சீரு நிரைகடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வாராது, நிரைமுதல்

* 'அறிவினை' எனவும் பாடம்.

† 'மயேச்சரர்' எனவும் 'கறைமிடற்றோன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரி எனவும் பாடம்.

கிய வெண்பாவுரிச்சீர் மிக்கு, நேரடித்தாய்த், தன்றளையும் அயற்ற னையுந் தட்டு வருமென்றும், புறநிலைவாழ்த்தும் வாயுறை வாழ்த்தும் அவையடக்கியலும் செவியறிவுறூஉவு மென்னும் அப்பொருண்மேல் வாராது, பதின்மூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த ஏட்டிலிலும் பெற்று, அளவடிமிகுத்து வருங் கலிப்பாவி னது பெயர்வேறுபாடும் அவற்றதெண்ணு முணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:— ஒத்தாழிசைக்கலியும், கலிவெண்பாவும், கொச்சகக்கலியும் என மூன்று வகைப்படுங் கலிப்பா வென்றவாறு.

அளவிற்பட்டு ஆழமுடைத்தாகிய பொருளைச் சொல்லுதலானும் ஓதப்பட்ட கலிப்பாவினது பொது இலக்கணத்தோடு ஒத்து ஆழ முடைத்தா யிசைத்தலானும், ஒத்துத் தாழ்ந்த புகழிற்றாகலானும் ஒத்தபொருண்மேல் மூன்றாய்த் தாழ்ந்திசைக்கும் ஒத்தாழிசையைத் தனக்குச் சிறப்புறுப்பாக வுடைத்தாகலானும் ஒத்தாழிசைக்கலி யென்பதனுங் காரணக்குறி. கலியாய்வந்து ஈற்றடிமுச்சீராய் வெண் பாவேபோன்றிறுதலானும், வெண்பாவினிற் சிறிது வேறுபட்டுக் கலித்தலோசைத்தாகலானும் கலிவெண்பா வென்பதனுங் வெண்கலி ப்பாவென்பதனுங் காரணக்குறி. கொச்சகம்போல மிக்குங் குறைந் தும் பிறழ்ந்துறழ்ந்துங் கிடக்கு முறுப்பிற்றாகலானும், கலியோசைக் குச் சிறப்பில்லாத நேரீற்றியற்சீரை யுட்கொண்டு நிற்றலானும் கொச் சகக் கலிப்பாவென்பதனுங் காரணக்குறி. சிறப்பில்லாததனை ஒரு சாராரார்கொச்சையென்றும் கொச்சகமென்றும் வழங்குவர் எனக் கொள்க. ஒத்தாழிசைக்கலி சிறப்புடைத்தாகலின் முன்னர்வைக்கப் பட்டது. வெண்கலி யளவிற்படாத வமைதித்தய் ஈற்றடி முச்சீராக லின் இடைக்கண்வைக்கப்பட்டது. கொச்சகக்கலி சிறப்பின்மையின் இறுதிக்கண்வைக்கப்பட்டது எனக்கொள்க. என்னை?

> "ஒத்தா ழிசைக்கலி கலிவெண் பாட்டே
> கொச்சகக் கலியொடு கலிமூன் றாகும்"

என்றார் <u>நத்தத்தனார்</u>.

> "வெண்கலி யொத்தா ழிசைக்கலி கொச்ச
> மென்றிரு மூன்றே கலியென மொழிப"

என்றார் <u>காக்கைபாடினியார்</u>.

"கொச்சகம் வெண்கலி யொத்தா ழிசையென
மூத்திறம் மாகுங் கலியின் பகுதி"

என்றார் சங்கயாப்புடையார்.

இவர்களும் ஒருபயனேக்கி முறை பிறழவைத்தார்.

"ஒத்தா ழிசைக்கலி வெண்கலிகொச் சகமென
மூத்திறத் தான்வருங் கலிப்பா வென்ப"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஒத்தாழி சைக்கலி வெண்கலி கொச்சகம்
மூத்திறத் தடங்கு மெல்லாக் கலியும்"

என்றார் பெண்ணெருபாகன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

[ஒத்தாழிசைக்கலியின் வகையாமாறு.]

80. நேரிசை யம்போ தரங்கம் வண்ணகமென்
றோதிய மூன்றே யொத்தாழி சைக்கலி.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், பொதுவகையாற் கலிப்பா வினைத் தொகுத்தும் வகுத்துஞ் சொன்னார். விரித்துணர்த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார். அவற்றுள் இஃது ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா வின் பெயர் வேறுபாடும் எண்ணும் உணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், அம் போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழி சைக்கலிப்பாவுமென மூன்று வகைப்படும் ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா என்றவாறு.

'ஓதிய' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னோ? பொது வகையா லொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் நேரீற்றியற்சீர் புகப்பெறு வென்று சொல்லப்பட்டதாயினும் கலியொலிவழுவாது வருந் தரவு தாழிசைகளுள் வரப்பெறு; வேற்றொலியால் வரும் அம்போதரங்க வுறுப்பினுள்ளும், ஒரு சார் அராகத்துள்ளும் வரப்பெறும் என்று மயக்கந் தீர்த்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

தரவு தாழிசை தனிச்சொல் சுரிதகம் என்றளவிற்பட்ட ஈரான் குறுப்பினும் கூறப்படுதலானும், உடன்பட்ட வொலியிற்றாகலானும்,

நண்பொருள்மேற் சொல்லப்பட்டதலானும், மிக்க †புகழிற்றாகலானும், கோரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா வென்பதூஉங் காரணக்குறி.

அழகிற்றாயொழுகித் தரங்கப்பட்ட வுறுப்பிற்றாகலானும், உயர்ந்தெழுந்து ஒருகாலைக் கொருகால் கலிசார்ந்து சுருங்கித் தரங்கப்பட்ட நீர்த்திரைபோலும் உறுப்புக்களை யுடைத்தாகலானும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா வென்பதூஉங் காரணக்குறி. அம்போதரங்கம் என்பது நீர்த்திரையைச் சொல்லுமோவெனிற் சொல்லும்; அம்புத்தரங்கம் என்னும் வடமொழியை அம்போதரங்கம் என்று திரித்துச் சொன்னாகலின்.

தேவரது விழுப்பமும் வேற்றரது புகழும் வண்ணித்து வருதலானும், வாராதின்ற வொலியிற்றிரிந்து வேறொரு வண்ணத்தாற் சொல்லப்பட்ட முடுகியலடி யுடைத்தாகலானும் வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பா வென்பதூஉங் காரணக்குறி.

ஒன்றுக்கொன்று ஒரோவுறுப்பு மிக்கு வருதலின் கோரிசையம்போதரங்கம் வண்ணகம் என்று இம்முறையே வைக்கப்பட்டது. (உஎ)

[வேண்கலிப்பா, கொச்சகக் கலிப்பா இவற்றின் வரையறை யாமாறு.]

81. வெண்கலி யொன்றே கொச்சக மைந்தெனப் பண்பறி புலவர் பருத்துரைத் தனரே.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், வெண்கலிப்பாவையும், கொச்சகக் கலிப்பாவையும் வரையறை யுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—கலிவெண்பா வொன்றெனவும், தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவும், தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பாவுஞ், சிஃறாழிசைக் கொச்சதக்கலிப்பாவும், பஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிபபாவுமென வைந்து வகைப்படுங் கொக்சகக் கலிப்பாவென விவ்வாற்றுக் கூறுபடுத்துச் சொன்னர் புலத்துறை முற்றிய பொய்தீர்புலவர் என்றவாறு.

---

* 'நண்பொருண்பட' எனவும் பாடம்.

† 'பொருளிற்றாகலானும்' எனவும் பாடம்.

'பண்பறிபுலவர்' என்று சிறப்பித்தவதனால் நேரீற்றியற்சீர் வருந் தாழிசைக்கலிப்பா வுளவாயினும், ஒருபுடை யொப்புமை நோக்கிக் கொச்சகக் கலிப்பாவின்பாற்படுத்து வழங்கப்படும் எனக்கொள்க.

ஏந்திசைத்துள்ளலும், அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ள லும் என்னு மிம்மூன்று துள்ளலோசையானும் ஒன்பது கலிப்பா வினையுங் கூறுபடுப்ப விருபத்தேழாம். ஒன்பது கலிப்பாவினையும் ஆசிரிய நேர்த்தனால் இரண்டுமொழித்துச் சிறப்புடை யாறுதனையா லுஞ் சிறப்பிலாறுதனையாலுங் கூறுபடுப்ப நூற்றெட்டாம். ஒசையுந் தனையுங் கூட்டியுறழ முந்நூற்றிருபத்து நான்கு கலிப்பாவாம். கலி வெண்பாவினுள்ளுங் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள்ளும் ஆசிரிய நேர்த் தனையிரண்டு மருகிவரப்பெறுமென் றவற்றையுங்கூட்டிச் சொல்லுங் கான் முந்நூற்றறுபது கலிப்பாவாம். பிறவாற்றானும் விகற்பிக்க எழுநூற்றிருபதாம். என்னை ?

> "ஒத்தா ழிசைக்கலியென் றோதிய வாறினையு
> முத்திறத் தோசையின் முன்மூரணி —வைத்து
> வழுவற்ற வாறிரண்டு வான்றனையான் மாற
> எழுமூப்பத் தாறு மெனல்"

> "கொச்சக மீரைந்தும் வெண்கலி யோரிரண்டும்
> வைத்திசையோர் மூன்றினுன் மாறியின்—மற்றவற்றை
> மாசில் பதினொன்று வான்றனையான் மாறவே
> யாசுதீ ரைஞ்ஞூற்று நான்கு"

ஒத்தாழிசைக்கலி இருநூற்றிருபத்தாறும், வெண்கலியெண் பத்துநான்கும், கொச்சகக்கலி நானூற்றிருபதுமாக எழுநூற்றிருப தாம். பிறவாற்றானும் விகற்பிக்கப் பலவுமாம். தரவு கொச்சக முத லாக வுடையன வப்பெயரானே காரணக்குறியாய் நின்றன. அவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (உ அ)

[நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவாமாறு.]

82. தரவொன்று தாழிசை மூன்றுஞ் சமனுய்த்
தரவிற் சுருங்கித் தனிநிலைத் தாகிச்
சுரிதகஞ் சொன்ன விரண்டினு ளொன்றுய்
நிகழ்வது நேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி.

இஃதென்னுதலிற்றேவெனின், நிறுத்தமுறையானே நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா வாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று. தரவெனி னும் எருத்தமெனினும் ஒக்கும். தாழிசையெனினும் இடைநிலைப் பாட்டெனினும் ஒக்கும். தனிச்சொல்லெனினும் இடைநிலையெனி னும் கூனெனினும் ஒக்கும். சுரிதகமெனினும், அடக்கியல் எனி னும், வார்மெனினும், வைப்பெனினும், போக்கியல் எனினும் ஒக் கும்.

இதன்பொருள்:—'தரவொன்று' என்பது, தரவென்னு முறுப்பு முதற்கண்ணே வந்து என்றவாறு; 'தாழிசை மூன்றும் சமனாய்' என் பது, தரவின் பின்னர்த் தாழிசையென்னு மிரண்டா முறுப்புத் தம்முளொத்து மூன்றுய்வந்து என்றவாறு; 'தரவிற் சுருங்கி' என்பது, அத்தாழிசை யொரோவொன்றுய்த் *தரவிற் குறைந்து என்றவாறு; தரவிற் சுருங்கியென்பதனை மூன்று தாழிசையுமாய்த் தரவிற் சுருங்கி யென்று கொள்ளாமோவெனிற் கொள்ளாம். என்னை?

> "இடைநிலைப் பாட்டே,
> தரவகப் பட்ட மரபிற் றென்ப" (தொல்-பொ-செய்-134.)

என்றுர் தொல்காப்பியனு ராகலானும், ஒரோவொன்றே யத் தரவி னகப்பட்டதென்றே சொல்லப்பட்டதாகலானும், |'பல்பொருட் கேற்பினல்லது கொள்ளல்' | என்பது தந்திரவுத்தியாகலானும் அதுவே துணிபு. 'தனிநிலைத்தாகி' என்பது, தாழிசைப்பின் தனிச்சொல்லென்னு மூன்றுமுறுப்புடைத்தாய் என்றவாறு; 'சுரித களுஞ்சொன்ன விரண்டினுள் ஒன்றுய்' என்பது, சுரிதகமென்னு நான் காமுறுப்பு மேற்சொல்லப்பட்ட வெண்பாவானும், ஆசிரியப்பாவா னும் வந்து என்றவாறு; 'நிகழ்வதுநேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி' என்பது, நான் குறுப்பினுளும் வந்து நிகழ்வது யாது அது நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா வெனப்படும் என்றவாறு.

எல்லாவுறுப்பின் பொருளையுந் தொடுத்துக்கொண்டு தந்து முன்னிற்றலிற் தரவென்பதூஉங் காரணக்குறி. ஒத்தவொருபொருண் முடிவினுல் ஒத்த தாழ்ச்சியால் இசைத்தலானும், தரவிற்குறைந் திறுதலானும் ஒத்தாழிசையென்பதூஉம், தாழிசையென்பதூஉங் காரணக்குறி. தனிச்சொல் ஒரு சொல்லாய்ப் பொருணிரம்பித்

*'தரவடியிற் சுருங்கி' எனவும் பாடம்.

தனியே நிற்றலிற் றனிநிலையென்பதூஉங் காரணக்குறி. ஓரிடத்தே டாநின்ற நீர், குழியாதுங் கிடாதுஞ் சார்ந்தவிடத்துச் சுரிக்கோடு மதனைச் சுரிக்தென்றும் சுழியென்றும் வழங்குவதுபோலத் தான் கலியோசையான் வாரா நின்றது வெள்ளோயாது மாசிரியமாதுமாய்த் தக்கதொருபொருளே யுட்கொண்டு நிற்றலாற் சுரிதகமென்பதூஉங் காரணக்குறி; பிறரும்,

"தந்துமுன் னிற்றலிற் றரவே தாழிசை
* யொத்தாழ்ந் திறினஃ தொத்தா ழிசையே"

"தனிதர நிற்றலிற் றனிநிலை குளநிதிரை
நீர்ச்சுழி போல நின்றுசுரிந் திறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதக மென்ப"

என்றாராகலின்.

நிகழ்வதென்று விதந்தவதனால் அம்போதரங்கமும், வண்ணக மும் இருமூன்றடியே தரவின் பெருமை; அல்லன மூன்றடிச்சிறுமை யின.

"அம்பு வண்ணக மிருமூன் றடியின
மூன்றடி சிறுமை யாறடி பெருமை
தந்துமுன் னிற்றலிற் றரவா கும்மே"

"இரண்டடி சிறுமை பெருமை யிரட்டி
† தரவடி யதனிற் ருழ்ந்திறுந் தாழிசை"

"தனிநிலை சுரிதகம் வரைநிலை யிலவே"

"சிறுமை யிரண்டடி பெருமை பொருண்மூடிபே
சுரிதக மென்ப ‡தொன்மொழிப் புலவர்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்ள.

கலியுறுப்புக்கு அளவை செயன்முறையுள்ளும், செயிற்றியத் துள்ளும் அகத்தியத்துள்ளுங் கண்டுகொள்க. அவை யீண்டுரைப்பிற் பெருகும். வல்லாவாய்க் கேட்டுணர்க.

---

* 'ஒத்ததாழத்தின' எனவும் பாடம்.
† 'தரவிற் குறைந்தன தாழிசை யாகும்' எனவும் பாடம்.
‡ 'தொல்லை யோரே' எனவும் பாடம்.

வரலாறு:—

"வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே ருய்த்திரிந்து
தோணெடுந் தகைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாம்
பூணெடுங்கு முலைகணடும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவோ"

இது தரவு.

"சூருடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே;

"சேணுடைய கடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமிலரே;

"சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே"

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

† "அருளெனு மிலாய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவோர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரொடுந் தானையிற் பொலிந்தே"

இது மூன்றடி யாசிரியச் சுரிதகம்.

இது, தரவு மூன்றடியாய்வந்து, தாழிசை மூன்று மிரண்டடியாய் வந்து, தனிச்சொற்பெற்று, மூன்றடி யாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

இது சிறப்புடைக் கலித்தளையான் வந்தது.

"முத்தொடு மணிதயங்கு முக்குடைக்கீழ் முனைவனுய்
எத்திசையும் பல்லுயிர்க ளின்புற வினிதிருந்து
பத்துறு காவதம் பகைபசி பிணிநீங்க
உத்தமர்க டொழுதேத்த வொளிவரை ‡செலவினெய்"

இது தரவு.

---

* 'பூணடங்கு' எனவும் பாடம்.
† 'அருளேனும்' எனவும் பாடம்.
‡ 'செவ்வியோய்' எனவும் பாடம்.

"எள்ளினேத்து மிடரின்றி யெழின்மாண்ட பொன்னெயிலின்
உள்ளிருந்த வுன்னையே † யுயிர்த்தினையென் றடைந்தோரை
வெள்ளில்சேர் வியன்காட்டு ளுறைகென்றல் விழுமிதோ ;

"குணங்களின் வரம்பிகந்த கூடிய பன்னிரண்டு
கணங்களும்வந் தடியேத்தக் காதலித்தன் னடைந்தோரைப்
பிணம்பிறங்கு பெருங்காட்டி லுறைகென்றல் பெருமையோ ;

"விடத்தகைய வினைக்கி வெள்வினைக்கைச் செற்றுவர்வாய்
மடத்தகைய மயிலனையார் வணங்கலின் னடைந்தோரைத்
தடத்தகைய காடுறைக வென்பதுலின் றருகியோ"

இவை தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"எனைத்தானையை யாயினு மாகமற் றுன்கட்
டினைத்தானையுந் தீயவை யின்மையிற் சேர்தும்
வினைத்தொகையை வீட்டுக வென்று"

இது சுரிதகம்.

இது நான்கடியாய்த் தரவுவந்து, தாழிசை மூன்றடியாய்த் தனிச்சொல்வந்து, வெள்ளைச் சுரிதகமாய், ஆசிரியச் சிறப்பினிரை, தளையால்வந்த நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. பலவடியானும் வேற்றுத்தளையானும் வருவன, வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. பிற மிவ்வாறே இதற்கிலக்கணஞ் சொன்னார். என்னை?

"தரவே தாழிசை தனிலீ லுரிதக
மெனநான் குறுப்பின தொத்தா ழிசைக்கலி"

"தன்னுடை யத்தமுந் தாழிசை யாதியுந்
தன்னு மிடத்துத் துணிந்தது போலிசை
தன்னெடு சிற்ற றரவிற் கியல்பே"

"தத்தமி லொத்துத் தரவி னகப்பட
சீற்பன மூன்று சிரத்தவை தாழிசையே"

'பொன்னெயில்' எனவும் பாடம்.
† 'உயர்தானை' எனவும் பாடம்.

"ஆங்கென் கிளவி யடையாத் தொடைபட
நீங்கி யிசைக்கு நிலையது தனிச்சொல்"

"ஆசிரியம் வெண்பா வெனவிவை தம்முள்
ஒன்றுகி யடிபெற் றிறுதி வருவது
சுழிய மெனப்பெயர் சுரிதக மாகும்"

என்றார் காக்கை பாடினியார்,

"விட்டிசை மூதற்பாத் தரவடி யொத்தாங்
கொட்டிய மூன்றிடைத் தாழிசை யதன்பின்
மிக்கதோர் சொல்லாத் தனிநிலை சுரிதகம்
ஆசிரி யத்தொடு வெள்ளை பிறுதலென்
றோதின ரொத்தா ழிசைக்கலிக் குறுப்பே"

என்றார் அவிநயனார்.

"தரவொன் றுகித் தாழிசை மூன்றுய்த்
தனிச்சொ லிடைக்கிடந்து சுரிதகந் தழுவ
வைத்த மரபின தொத்தா ழிசைக்கலி"

"தரவி னளவிற் சுரிதக மயற்பா
விரவு மென்ப ராசிரியம் வெண்ணே"

என்றார் †பெருமான் பெயர் மிழ்ந்த பேராசிரியர்.

தரவின்றுணையே சுரிதக மாவது சிறப்புடைமையால் எடுத்தோதினர், மிக்குங் குறைந்தும் வருவனவுளவாயினும் எனக்கொள்க.

[அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா வாமாறு.]

83. மூந்திய தாழிசைக் கீரூய் மூறைமூறை
ஒன்றி னுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின
தம்போ தரங்கவொத் தாழிசைக் கலியே.

இதன்பொருள்:—தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் உடைத்தாய், மேற்கூறிய தாழிசைக்குப் பின்னை வடியினனும் சீரி னனும் முறையே யொன்றினுக் கொன்று சுருங்கிவரும் உறுப்புடை யது அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா வெனப்படும் என்ற வாறு.

'தரவி னளவே' எனவும் பாடம்.

† 'மயேச்சுரர்' எனவும் 'காமவேளைக் கறுத்த புத்தேள் நாமந்தாங்கிய நல் லாசிரியர்' எனவும் பாடம்.

தரவு, தாழிசை அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்றதிகாரம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. அம்போதரங்கவுறுப் பெனினும், அசையடியெனினும், பிரிந்திசைக் குறளெனினும், சொற்சீரடி யெனினும், எண்ணெனினும் ஒக்கும். அவற்றை முறையே பேரெண், சிற்றெண், அளவெண் என்றுஞ்சொல்லுவர்.

அவ்வுறுப்புத் தாழிசைக்குப்பின் ஈரடியா லிரண்டும், அதன் பின் ஈற்சீரடியா னொன்றும், அதன்பின் மூச்சீரடியா னெட்டும், அதன் பின் இருசீரடியாற் பதினைந்துமாய்வரும். என்னை?

> "ஈரடி யிரண்டு மோரடி யான்கும்
> மூச்சீ ரெட்டு மிருசீ ரிரட்டியு
> மச்சீர் குறையினு மம்போ தரங்கம்"

என்றுராகலின்.

மூச்சீரடியாலெட்டும், இருசீரடியாற் பதினைந்தும் என்று சொல்லப்பட்டன குறைந்து வரவும்பெறும். இப்பொருளெல் லா மெற்றுற் பெறுதுமோ வெனின், உரையிற் கோடலென்னுந் தந் திரவுத்தியானும், 'முறை முறை' என்னும் விதப்பினுலும், பிறநூன் முடிந்தது தானுடம்படுதல் என்பதனுலும் பெறுதும்.

வரலாறு:—

> "கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் றெழுதேத்தக்
> கடல்கெழு கானுடரிற் கலந்தொளிரும வாறுளே இ
> யழல்விரி சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலர்தானைத்
> தாரோடு முடிபிதிரத் தமனியப் பொடிபொங்க
> வார்புனலி னிழிகுருதி யகலிட முடனனேப்பக்
> கூருகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்"

இது தரவு.

> "முரசதிர வியன்மதுரை மூழுவதூஉந் தலைபனிப்பப்
> புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்ல
> ரடியோடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவ ணிலஞ்சேரப்
> பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுளின் புகழாமோ ;
>
> "கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிகடுங்க
> வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோர்வு

மாணுதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கச்
சேணுய நிருவிசும்பிற் செருத்துதுின் னெமாமோ;

"படுமணி யினவிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி யெழிலேறு
வேரிஞெடு* மருப்பொசிய வீழ்ந்துதிறல் வேருக
† வேருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்துதுின் னிகலாமே

இவை தாழிசை.

"இலங்கொளி மரகத வெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅனின்னிறம்;
விரியிணர்க் கோங்கமும் வெங்தெரி பசும்பொனும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு மின்னுடை"

இவை பேரெண்.

"கண்கவர் கதிர்மணி கனலுஞ் சென்னியை;
தண்சுட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை;
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை;
வலிமிகு சகட மாற்றிய வடியினை"

இவை சிற்றெண்.

"போரவுணர்க் கடந்தோய் நீ; புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ;
நீரகல மளந்தோய் நீ; நிழறிகழெம் படையோய் நீ;

இவை இடையெண்.

"ஊழி நீ; யுலகு நீ; யுருவு நீ; யருவு நீ;
ஆழிநீ; யருளுநீ; யறமுநீ; மறமுநீ"

இவை அளவெண்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"அடுதிற லொருவகிற் பரவுது மெங்கோன்
றெடுகழற் கொடுபூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லுச்சுதன்

---

* 'வெரிஞெடு' எனவும் பாடம்.
† 'வெருமலி' எனவும் பாடம்.

ருென்று முதிர்கட லுலக முழுதட
ஞென்றபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே''

இது சுரிதகம்.

இஃது எட்டும் பதினறுமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீரடி யம்போதரங்கமும், இருசீரடியம்போதரங்கமும் குறைந்து முச்சீ ரடி நான்காய் இருசீரடி யெட்டாய்க் குறைந்து சிறப்பிலியற்சீர் வெண்டளையான்வந்த அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

''நலங்கினர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகா
ரிலங்கெயிற் றழலரிமா னெருத்தஞ்சே ரணையின்மே
லிருபுடையு மியக்கரச ரிணக்கவரி பெடுத்தெறிய
விரிதாமந் துயல்வரூஉம் வெண்குடைமூன் றுடனிழற்ற
வண்டரற்ற நாற்காதம் வகைமாண வுயர்ந்தோங்குந்
தண்டளிர்ப்பூம் பிண்டிக்கீழ்த் தகைபெறவீற் றிருந்தனையே''

இது தரவு.

''ஒல்லாத பிறப்புணர்த்து மொளிவட்டம் புடைசூழ
வெல்லார்க்கு மெதிர்முகமா யின்பஞ்சேர் திருமுகத்துள்
ளர்மலர மணிப்பொய்கை யெழிலாம்பற் பொதியவிழ
வூர்களோ டுடன்மூளத்த வொளிவட்டத் தமர்ந்தன்றே;

''கனல்வயிரங் குறடாகக் கனல்பைம்பொன் சுட்டாக
வினமணி யாரமா வியன்றிரு விரிந்தோட
அந்தரத் திருளுகின் னலர்கதி ரறவாழி
இந்திரனும் பணிந்தேத்த விருவிசும்பிற் றிகழ்ந்தன்றே;

''வாடாத மணமாலை வானவர்க ளுள்ளிட்டார்
நீடாது தொழுதேத்த நிறஞ்சேர்ந்த பெருங்கண்ணு
முகிழ்பரிதி முகநோக்கி முறுவலித் தண்ணெகிழ்ந்து
*திகழ்தகைய குடைபுடைசூழ் திருந்துதகழ நிலைத்தன்றே''

இவை தாழிசை.

''மல்லல் வையம டிதொழு தேத்த
வல்ல னீத்தக் கறப்புணையாயினை;

'திகழ்ந்திலங்கு கோட்டைசூழ் திருந்துதிகழ் நிலைத்தன்றே' எனவும் பாடம்.

ஒருதுணி வழிய வுயிக்கர ணுதி
யிருதுணி யொருபொருட் டியல்வகை கூறினே"

இவை காற்சீரடி யிரண்டம்போதரங்கம்.

"ஏடலர் தாமரை யேந்து னின்னடி;
வீடொடு கட்டினே விளக்கு னின்மொழி;
விருப்புறு தமனியம் வினக்கு னின்னிறம்
ஒருத்தல் கூடுற வுளற்று னின்புகழ்"

இவை காற்சீரோரடி காண்கம் போதரங்கம்.

"இந்திரற்கு மிந்திர னீ; யிணையில்லா விருக்கையை நீ;
மந்திர மொழியினே நீ; மாதவர்க்கு முதல்வனு நீ;
அருமைசா லறத்தினே நீ; யாருயிரு மளித்தனே நீ;
பெருமைசால் குணத்தினே நீ; பிறர்க்கறியாத் திறத்தினே நீ"

இவை மூச்சீரோரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

"பரம நீ; பகவ னீ; பண்ணவ னீ; புண்ணிய னீ;
உரவ னீ; குரவ னீ; பூழி நீ; யுலகு நீ;
யருளு நீ; யறமு நீ; யன்பு நீ; யிணவு நீ;
பொருளு நீ; பொருப்பு நீ; பூமி நீ; புனேயு நீ"

இவை யிருசீரோரடிப் பதினறம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"அருணெறி யொருவனீற் பரவுது மெங்கோன்
திருமிகு சிறப்பிற் பெருவரை யகலத்
தெண்மிகு தானைப் பண்ணமை நெடுந்தேர்
அண்ணல் யானைச் செங்கோல் விண்ணவன்
செருமுனே செருக்கறத் தொலச்சி
யொருதனி வெண்குடை யோங்குக வெனவே"

இது சுரிதகம்.

இதனு ளெட்டும் பதினறு மென்று சொல்லப்பட்ட உறுப்புக் குறையாதே வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

இஃது ஆசிரியச் சிறப்பில் நிரைத்தலோயான்வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா.

பிறதலையானும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொல் சுரிதகமாய்
நீரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி நீர்த்திரைபோன்
மரபொன்று கேரடி மூச்சீர் குறணடு வேமடுப்ப
தரவொன்று மல்குல தம்போ தரங்கவொத் தாழிசையே"

—யாப்பருங்கலக் காரிகை.

இக்காரிகையை விரித்துரைத்துக்கொள்க. என்னை?

"நீர்த்திரை போல நிரலே முறைமுறை
யாக்கஞ் சுருங்கி * யசையடி தாழிசை
விட்டிசை விரியத் தொடுத்துச் சுரிதகம்
தாக்கிக் †தழுவுந் தரவினே ‡டேனவும்
யாப்புற் றமைந்தன வம்போ தரங்கம்"

என்றார் காக்கை பாடினியார்.

"தரவே தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதகம்
வருவன வெல்லாந் தாழிசைக் கலியே"

"சேர்த்திய தரவொடு தாழிசைப் பின்னர்
நீர்த்திரை போல நெறிமையிற் சுருங்கி
மூவகை யெண்ணு முறைமையின் வழாஅ
வளவின வெல்லா மம்போ தரங்கம்'

என்றார் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

"உரைத்த வுறுப்பொடு தாழிசைப் பின்னர்
நிரைத்த வடியா நீர்த்திரை போல
வசையடி பெறினவை யம்போ தரங்கம்"

என்றார் அவிநயனார்.

'தாழிசைக் கீறுய் முறைமுறை
ஒன்றினுக் கொன்று சுருங்கு முறுப்பின
தம்போ தரங்கவொத் தாழிசைக் கலியே

என்பது சூத்திரமாகக்கொண்டு தரவு, தாழிசை, தனிச்சொல், சுரிதகம் உடைத்தாய் என்று அதிகாரம் வருவித்துரைத்தாலும் கருதிய

---

* 'அசையடித் தாழி' எனவும் பாடம்.
† 'தொடுத்த' எனவும் பாடம்.
‡ 'ஐந்தும்' எனவும் பாடம்.

பொருளைப் பயக்கும்; 'முந்திய' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை? ஒரு சாராசிரியர் தரவு ஆறடியால் வந்து, நான்கடித் தாழிசை மூன்றுவந்து, அதன்பின் இரண்டடியால் ஓராகம்வந்து அதன்பின் இரண்டடியால் இரண்டு பேரெண்வந்து, ஓரடியால் நான்கு இடையெண்வந்து, சிற்றெண் இருசீராலெட்டாய் அவை யிரண்டுகூடி யோரடியேபோன்று இம்முறையே இம்மூன்று அம் போதரங்க வுறுப்புப்பெற்றுத், தனிச்சொல்வந்து, சுரிதகம் ஆறடியால் வந்து முடிவது | தலையளவம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவென்றும்; தரவு ஐந்தடியான்வந்து, மூன்றடித் தாழிசை மூன்றுவந்து, தாழிசைப்பின் இரண்டடியால் ஓர் அராகம்வந்து, பேரெண் அறுசீரால்வந்து, இடையெண் முச்சீரால்வந்து, சிற்றெண் ஒருசீரும் ஓசையுமாய், இம்முறையே இம்மூன்று அம்போதரங்க வுறுப்புப்பெற்று, அதன்பின்னர்த் தனிச்சொல்லும் ஐந்தடிச் சுரிதகமும் பெற்றுமுடிவது | இடையளவம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவென்றும்; தரவு நான்கடியான் வந்து, ஈரடித்தாழிசை மூன்றுவந்து, அதன்பின் இரண்டடியால் ஓர் அராகம்வந்து, ஓரடியாலிரண்டு பேரெண்வந்து, இருசீரால் நான்கு இடையெண்வந்து, ஒருசீரால் எட்டுச் சிற்றெண்வந்து இம்முறையே இம்மூன்று அம்போதரங்கவுறுப்புப்பெற்று தனிச்சொல்லும் நான்கடிச் சுரிதகமும்வந்து முடிவது | கடையளவம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா என்றும் வழங்குவர். என்னை?

"தாழிசைப் பின்னர் தனிச்சொன் முன்னர்
ஆழ்புனற் றிரைபுரை யம்போ தரங்க
மூம்பர் மொழிந்த தாழி சைவழி
யம்போ தரங்கம் வண்ணகமு மாகும்"

"அவையே,
தேவ பாணியென் றேவவும் படுமே"

"வழிபடு தெய்வம் வழுத்தி வழிமொழியிற்
றலையிடை கடையென வம்போ தரங்கம்
மிலையி னவ்வளவி னிலையுங் காலே
அராகம் பேரெண் ணிடையெண் சிற்றெண்
*விராக வென்ப தாழிசைப் பின்னர்க்
கூறிய தரவே யாறடித் தாகும்"

'விராக மென்ப' எனவும் பாடம்.

"தரவின் வழிமுறை தாழிசை மூன்றும்
வரன்முறை பிறழா நாலடிக் குரிய
தந்துமுன் னிறீஇத் தரவினிற் றழிசை
யுறுப்பினுங் குணத்தினு மெறிப்படப் புணரும்"

"தாழிசைப் பின்ன ராகவடி யிரண்டே
அராகத் திறுதி பேரெண் ணிரண்டு
விராக வென்ப விரண்டிரண் டடியான்
பேரெண் வழியா லிடையெண் ணலடி
நேர வேண்டு மெறியறி புலவர்"

"பெற்ற நாலடி யரையடி முடிவின
ஈற்றெண் பகுதி யிருநான் காகும்"

"மூவகை யெண்ணின் பொருள்வகை முடிவும்
யாவகை யெண்ணிற்கு மகப்பட முடியும்"

"ஈற்றெ ணகத்தே *சேர்க்கப் படுவோன்
பெற்றபுகழ் தொடுப்பினும் பிழைப்ப தில்லே"

"அடக்கிய வுறுப்பு மாறடித் தாகத்
தொடுக்கு மாயிற் றொல்லையோர் துணிவே"

"கொள்ளப் பட்ட வுறுப்போ டிருதலையுந்
தன்னாது வருவது தலையள வாகும்"

"உடையதம் முறுப்பி னொன்று குறைவின்றி
யிடையள விலக்கண மிருதலை யுறுப்பும்
ஐயைந் தடியா யமைவுறு தாழிசை
மூன்று மூன்றடியான் மூன்றுமுடி வெய்திப்
பேரெண் ணாறுசீ ரிடையெண் மூச்சீர்
சேருஞ் ஈற்றெண் சீருமோ ரசையு
நேர வேண்டு மெறியறி புலவர்"

"கடையள வென்ப துடையுறுப் பெஞ்சாது
முடிவு முதலு நாலடித் தாகி
யடிவகை யிரண்டிற் றழிசை மூன்றுய்ப்
பேரெண் ணிரண்டடி பெற்றபின் னிடையெண்
ணேர்ப நான்கு மரையடி முடிவிற்
ஈற்றெண் ணைட்டுஞ் சீர்நா லிரட்டியும்
பெற்ற தாயி னதுகடை யனவே"

---

* 'ஏசர்த்தப் படுவோன்' எனவும் பாடம்.

" அம்மூ வளவிற்கு மராகவடி யிரண்டே
ஈறு முதலு மெல்லா வளவிற்கும்
கூறிய முறைமையிற் கொள்ள வேண்டும்"

என்றாராகலின்.

அவர்கள் காட்டு முதாரணம்:—

" அலைகடற் கதிர்முத்த மணிவயிர மனையணிந்து
மலையுறைமா சுமந்தேந்து மணியணைமேன் மகிழ்வெய்தி
யோசனைசூழ் திருநகருண் ணுலகொருமூன் றுடனேத்த
ஈசனையா மினிதமர்ந்தங் கிருடிகட்கு மிறைவற்கும்
அருளறமே யறமாக வயலார்கண் மயலாக
விருளறநான் கெடுத்தியம்பி யிருவினைகள் கடிந்திலனெய்"

இது தரவு.

" தன்னுத வினைப்பகையைத் தணிசெய்யுந் தணிவினையாய்
யின்னுத பகைமுனைபோ லெரித்தடக்கு நினைப்பிலு
லிருளில்லா வுணர்வென்னு மிலக்கொளியா லெரித்தனையா
யருளெல்லா மடைந்தெங்கண் ணருளுவதுன் னருளாமோ;

" மதிபுரைமுக் குடைநீழன் மகிழ்வெய்தி யடைந்தோரைக்
கதிர்பொருதக் கருவரைமேற் கதிர்பொருத முகம்வைத்துக்
கொன்முனைபோல் வினைநீங்கக் குளிர்நிழற்கண் மகிழ்ந்தனிர்போ
னின்மினி ரென*வுரைத்த னிருமலரின் பெருமையோ;

" மனைதுறந்து வனம்புகுமின் மலமறுக்க லுறுவீரேல்
வினையறுக்க லுறுவார்க்கு விழுச்செல்வம் பழுதென்றிங்
கலகில்லாப் பெருஞ்செல்வத் தமரரசர் புடைசூழ
வுலகெல்லா முடன்றுறவா வுடைமையுளின் னுயர்வாமோ"

இவை தாழிசை.

" அரைசரு மமரரு மடிநிழ லமர்தர
முரைசதி ரிமிழிசை முரணிய மொழியினை"

இஃது அராகம்.

" அணிகெள ரவிர்மதி யழகெழி லலர்சுடர்
மணியொளி மலமறு கணலி னின்னிறம்;
மழையது மலியொலி மலிகட லலையொலி
முறையுறை யரியது முழக்க னின்மொழி"

இவை பேரெண்.

'உணர்த்தல்' எனவும் பாடம்.

"வெலற்கரும் வினைப்பகை வேரொடும் வென்றனை;
சொலற்கரு மெய்ப்பொருண் முழுவதுஞ் சொல்லினை;
அருவினை வெல்பவர்க் கரும்புணை யாயினை;
யொருவனை யாகி யுலகுட னுணர்ந்தனை"

இவை இடையெண்.

"உலகுட னுணர்ந்தனை; யுயிர்முழு தோம்பினை;
நிலவுறழ் நிறத்தினை; நிழலிய லியாக்கையை;
மாதவர் தாதையை; மலர்மிசை மகிழ்ந்தனை;
போதிவர் பிண்டியை; புலவருட் புலவனை"

இவை சிற்றெண். அரையடியெண் ணெனவு மமையும்.
எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"அருளுடை யொருவனிற் பரவுது மெஞ்ஞான்
இருளற நிகிரியொடு வலம்புரித் தடக்கை
யொருவனை வேண்ட விருணிறங் கொடுத்த
நந்தி மால்வரைச் சிலம்பு நந்தி
யொற்றைச் செங்கோ லோச்சிக்
கொற்ற வெண்குடை நிழற்றுக வெனவே"

இது சுரிதகம்.

இது தலையளவம் போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா: பெருந் தேவபாணி.

இஃதல்லாதன | செயன்முறையோடுஞ்|செயிற்றியத்தோடும் அகத் தியத்தோடும் ஒக்கப் பாடின வில்லை யென்ப.

இடையளவம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா வருமாறு:—

"பிறப்பென்னும் பிணிநீங்கப் பிரிவரிய வினைக்கடலை
யறப்புணையே புணையாக மறுகரைபோய்க் கரையேறி
யிறப்பிலதின் னருள்புரிந்தாங் கெமக்கெல்லா மருளினையாய்
மறவாளி யொளிமழுங்க மனையவர்க்கும் மூனையவர்க்கு
மறவாழி வலனுயரி யருணெறியே யருளியோய்"

இது தரவு.

"அருளெல்லா மகத்தடக்கி யடிநிழலை யடைந்தோர்க்குப்
பொருளெல்லா நீவினங்கப் புகரில்லா வகையினு
மிருளில்லா மனஞான மியம்பியதன் னியலாமோ;

"தீதில்லா யெழுதலாத் திருந்தியல் லளவைகளாற்
கோதில்லா வரும்பொருளைக் குறைவின்றி யறைத்ததற்பின்
பேதில்லா வியற்காட்சி யருளியதன் பெருமையோ;

"துணையில்லாப் பிறப்பிடைக்கட் டுயரெல்லா முடனகல
புணையல்லா வுயிர்கட்குப் பொருளில்லா வருளினு
வீணையில்லா நல்லொழுக்க மிசைத்ததனின் னிறைமையோ"

இவை தாழிசை.

"அருள்புரி திருமொழி யமரரு மரசரு
மருள்வரு மனிதரு மகிழ்வுற வியம்பினை'

இஃது அராகம்.

"பூமலர் துதைந்த பொழிலணி கொழுகிழற் றேமல ரசோகினை;
பூமலர் விசும்பின் விஞ்சையர் பொழியு மாமலர் மாரியை"

வை பேரெண்.

"காமரு கதிர்மதி மூகத்தினை;
சாமரை யிடையிடை மகிழ்ந்தனை;
தாமரை மலர்புரை யடியினை;
தாமரை மலர்மிசை யொதுங்கினை"

இவை இடையெண்.

"அறிவினை நீ; யதிசய நீ; யருளினை நீ; பொருளினை நீ;
உறவினை நீ; யுயர்ந்தனை நீ; யுலகினை நீ; யலகினை நீ"

இவை சிற்றெண்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"இனையை யாதலின் மூனைவருண் மூனைவ
னினையுங் கால னின்னடி யடைதும்
ஞானமுங் காட்சியு மொழுக்கமு நிறைந்து
தன்னிய தீவினைத் துகடீர்
முன்னிய பொருளது முடிகவெமக் கெனவே"

இது சுரிதகம்.

இஃது இடையளவம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா
பெருந்தேவபாணி.

கடையளவம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, பெருந் தேவபாணி வருமாறு:—

"கடையில்லா வறிவோடு ஞானமும் காட்சியு
முடைமையா யுலகேத்த வொண்பொருள தியல்புணர்ந்து
மறவாழி யிறையவரு மாதவரும் புடைசூழ
வறவாழி வலனுயரி யருணெறியே யருளியோய்"

இது தரவு.

"வினையென்னும் வியன்பகையை வேரோடு மூடன்மீழ்ந்து
முனையவர்க டொழுதேத்த விருப்பதுதின் மூறைமையோ;

"பொருளாடல் புரியீரேற் புகற்கீரு மெனவருளி
மருளாரு மணியணிமேன் மகிழ்வதுதின் மாதவமோ;

"வேந்தர்க்கு முனைவர்க்கு விலங்கிற்கு மருடுறவா
தோந்தீரத் துறந்தின் றுறவரசுந் துறவாமோ"

இவை தாழிசை.

"மூழுவது முணர்பவர் முனைவருண் முனைவர்க
டொழுதெழு துதியொலி துதைமல ரடியினை"

இஃது அராகம்.

"நிழன்மணி விளையொளி நிகர்க்கு நின்னிறம்;
எழின்மதி யிதுவென விகலு நின்முகம்"

இவை பேரெண்.

கருவினை கடந்தோய் நீ; காலனை யடர்ந்தோய் நீ;
யொருவினையு மில்லோய் நீ; யுயர்கதிக்கு முனைவ னீ"

இவை இடையெண்.

"அறவ னீ; யமல னீ; யருளு நீ; பொருளு நீ;
யுறவு நீ; யுயர்வு நீ; யுலகு நீ; யலகு நீ"

இவை சிற்றெண்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"அருளுடை யொருவனின் னடியிணை பரவுதம்
இருளுடை நாற்கதி யிடர்முழு தகலப்
பாடுதற் குரிய பல்புகழ்
வீடுபே றுலகங் கூடுக வெனவே"

இது சுரிதகம்.

இது கடையளவம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா: பெருந்தேவபாணி.

இவ்வாறு விரித்து வெளிப்படச்சொன்னர், திரிபுரமெரித்த விரிசடைக்கடவுள் திருப்பெயர் மகிழ்ந்த தொன்னூற்கவிஞர். இம் மூன்றினையும் அளவியல் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வென்றும், அல்லாதனவற்றை அளவழியம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வென்றும் வழங்குவாருமுளரெனக்கொள்க. (கூ0)

[வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பா வாமாறு.]

84. அவற்றொடு மூடுகிய லடியுடை யராக
மடுப்பது வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதனபொருள்:—மேற்சொல்லப்பட்ட தரவும், தாழிசையும், அம்போதரங்க வுறுப்பும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் என்று இவற் றொடு கடுகிநடக்குமடியுடை யராகவுறுப்புத் தாழிசைப் பின்னைக் கூட்டிச் சொல்லப்படுவது யாது, அது வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா வெனப்படும் என்றவாறு. 'தாழிசைக்கீழ்' என்ப ததிகாரம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது.

தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் எனக்கொள்க. அராக மெனினும் வண்ணகமெனினும் அடுக்கிய லெனினும் முடுகியலெனினுமொக்கும். 'அவற்றொடு மராக மடுப்பது வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி' என்றலும் முடுகியலுடைய அராகமென்பது பெறலாம்; அராகவடி முடுகிநடக்கு மியற்கையதாகலானும், 'அச்சொல்லப்பட்ட வுறுப்போடு அராகவடி வைத்தகடையது வண்ணகமாகும்' என்றார் காக்கைபாடினியா ராகலானும்,

முடுகிசை' யெனவும் பாடம்.

முடுகியலடியே சொல்லப்பட்ட தாகலானும்; பெயர்த்தும் 'முடுகிய லடியுடையராகம்' என்று எடுத்தோதவேண்டியதென்னை? அவ்வராக வுறுப்பு அளவடி முதலாகிய வெல்லாவடியாலும் வரப்பெறும்; அடிவரையாது சிறுமை நான்கடி, பெருமை யெட்டடி, இடையிடை யெத்தனையானும் வரப்பெறும் என்பதூஉம், ஒரு சாரனவற்றுள் அகவலும் வெள்ளையுமிரவி யராகமாயும் அருகிவரப் பெறு மென்பதூஉம், அம்போதரங்கவுறுப்புச் சில குறைந்தும் வரப் பெறுமென்பதூஉம் அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. என்னை ?

> " அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி
> முதலா விரட்டியு முடுகிய னடக்குமு"

என்றாராகலின். அஃதேயெனின், 'அவற்றுள் முடுகடி யுடையராக மிடப்பது' என்றலு முரைத்தவெல்லாம் பெறலாம், 'விதப்புக்கிளவி வேண்டியது விளைக்கும்' என்பதாகலின்; 'இயல்' என்று விதப்படுக்கி யெடுத்தோதியதென்னை யெனின், இதன்பயன் இவற்றிற்கு உதார ணங்காட்டிப் பின்னர்ச் சொல்லுதுமு.

வரலாறு:—

> " வினங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துக் கதிர்கான
> றனங்குமணிக் கனைகழற்காற் றுறுமலர் நறும்பைந்தார்
> பரூஉத்தடக்கை மதயானைப் *பிணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றுங்
> குரூஉக்கொண்ட மணிப்பூணுங் குறையிரந்து முண்ணுட்கண்
> மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்கும்
> தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்பறை † பூரகேள்"

இது தரவு.

> " காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாலி
> மாட்சியாற் றிரியாத மரபொத்தாய் கரவினுற்
> பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோன் வனப்பழிய
> வணிநலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ;
>
> " அன்பினு லமிழ்தினு மினிய வறிவினுற் பிறிதின்றிப்
> பொன்புனை பூணகம் பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்

---

* 'பகட்டெழி லெரிகுஞ்சி' எனவும் பாடம்.

† 'பூரசே' எனவும் பாடம்.

பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமியையாய்க்
கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பிச்சுங் காதலுங் காதலோ;

"பாங்கினேயே வாயிலாப் பலகாலும் வந்தொழுகும்
தேங்காத காவினையுந் தெளியாத விருளிடைக்கட்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான் தமியையாய்த்
தடமலர்த்தா ரருளுகின் றகுதியுந் தகுதியோ"

இவை தாழிசை.

"தாதுறு முறிசெறி தடமல ரிடையிடை தழலென விரிவன பொழில்:
போதுறு நறுவிரை புதுமலர் தெரிதரு கருவெய்தல் விரிவன கழி;
தீதுறு நிறமறு கெனநனி முனிவன தணையொடு பிணைவன துறை;
மூதுறு மொலிகலி நுரைதரு திரையொடு கடிதொடர் புடையது கடல்"

இவை நான்கும் அராகம்.

"கொடுங்கிற லுடையன சுறவேறு கொட்பதனு
லிடுங்கழி யிராவருதல் வேண்டாமென் றிசைத்திலமோ;
கருநீறத் துறுதொழிற் கராம்பெரி துடைமையால்
இருணிறத் தொருகானி லிராவார லென்றிலமோ"

இவை நாற்சீ ரடியிரண்டம்போதரங்கம்.

"நாணெடு கழிந்தன்றுற் பெண்ணரசி கலத்தகையே:
துஞ்சலு மொழிந்தன்றுற் றெடித்தோளி தடங்கண்ணே;
அரற்றெடு கழிந்தன்று லாரிருளு மாயிழைகே;
நயப்பொடு கழிந்தன்று னனவது நன்னுதற்கே"

இவை நாற்சீரோரடி நான்கம்போதரங்கம்.

"அத்திறத்தா லசைந்தன தோள்; அலர்தற்கு மெலிந்தன கண்;
பொய்த்தரையாற் புலர்ந்தது முகம்; பொன்னிறத்தாற் போர்த்தன
அழலினு லசைந்தது நகை; யணியினு லொசிந்த திடை; [முலை;
குழலினு னிமிர்ந்தது முடி; குறையினுற் கோடிற்று நிறை"

இவை முச்சீரோரடி யெட்டம்போதரங்கம்.

"உட்கொண்ட தகைதொருபால் ; உலகறிந்த வலத்தொருபால்;
கட்கொண்ட நுளித்தொருபால்; கழிவெய்தும் படித்தொருபால்;
பரிவுறூஉந் தகைத்தொருபால்; *படிறுறூஉம் பசப்பொருபால்;

* 'பசப்புவந் தடைந்தொருபால்' எனவும் பாடம்.

இரவுறூஉந் துயரொருபால்; இளிவந்த வெளிற்பெருபால்;
மெலிவுறூஉந் தகைத்தொருபால்; வினர்ப்புவந் தடைந்தொருபால்;
பொலிவுசென் றகன்றொருபால்; பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்;
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்; கட்படாத் துயரொருபால்;
ஏதில்சென் றணைந்தொருபால்; இயலுணிற் செறிவொருபால்"

இவை யிருசீரோரடிப் பதிணைம்போதரங்கம்.

எனவாங்கு

இது தனிச்சொல்.

"இன்னதிவ் வழக்க மித்திற மிவணலம்
என்னவு முன்னுட் டுன்னு யாகிக்
கலந்தவ ணிலைமை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇய தலையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணியம் யாமே
பொற்பொடு பொலிக*னின் புணர்ச்சி தானே"

இது சுரிதகம்.

இஃது ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

"தெரிவில்லா வினைகெடுத்துத் தீவினையிற் றெரிந்தோங்கிச்
சரிவில்லா வின்பத்தாற் சங்தூணும் முழுதுலகுந்
தெரிந்தொன்றி யுணர்ந்தலின் றிப்பியஞா னந்தன்னுல்
விரிந்தெங்குஞ் சென்றமையால் விண்ணுமாய் மண்ணின்மிசைத்
தேர்வுற்ற வாரீட நான்மையினுந் திரிவில்லாச்
சார்வுற்ற தன்மையினுஞ் சதுமூகனு யுயர்ந்தனையே"

இது தரவு.

"இருக்கையு நூனெறிய தியலுவகையுந் தன்னுலும்
வருத்தாத கொள்கையான் மன்னுயிரைத் தலையளிப்போய்த்
தொடர்த்தமூக்கும் பிணியரசன் முடர்ந்தோட ஞானத்தால்
அடர்த்தமூக்க வென்றதனின் னறமாகிக் காட்டுமோ;

"ஏதிலா யுயிர்களே யெவ்வகைக் கதியகத்தும்
காதலா லுழப்பிக்குங் காமனேக் கறுத்தவன்

* 'தம் புணர்ச்சி' எனவும் பாடம்.

வடிவுகெடச் சிந்தையா லெரித்தனமும் வல்வினையைப்
பொடிபட வென்றதுவின் பொறையுடைமை யாருமோ;

"எவ்வுயிர்க்கு மோரியல்பே யென்பவை தமக்கெல்லாம்
செவ்விய நெறிபயந்து சிறந்தோங்கு குணத்தைகையாய்க்
சொலேத்திறத்தாற் கூட்டுண்ணுங் கூற்றப்பே ரரசனுங்க
அலேத்தவனே வென்றதுவின் னருளாகிக் கிடக்குமோ"

இவை தாழிசை.

"தாதுறு னனேசினே தழலெழில் சுழல்சுழற்
சைவகை மூகைநகு தடமல ரசோகினே;
சீருறு கெழுதகு செழுமணி மூழுதணி
செறியுளே விலங்கரை சணிபொனி னணேயினே;
வாருறு கதிரெதிர் மரகத வீரைஞ்சா
வரிபுரி தெளிமதி வெருவரு குடையினே;
போருறு தகையண புயலுளர் வியலொளி
புதுமது நறவின புனேமலர் மழையினே;
பொறிஞன ரமரர்கள் புகலிட மெனமனு
பொலிமலி கவிவெலும் பொருவறு மெயிலினே;
வெறிஞன ருருவின விரைவினி னினிதெழ
வெறிவரு தெரிதக வினிதுளர் கவரியை;
விறலுணர் ப்றவியை வெருவரு மூரைதரு
வியலெரி கதிரென மிடலுடை யொளியினே;
அறிவுள ரமரர்க ளதிபதி யிதுவெனக்
கடலுடை யிடிபட வெறிவன விசையினே"

இவை அராகம்.

"மன்னுயிர் காத்தலான் மறம்விட்ட வருளினேனு
டின்னுயி ருய்கென்ன வில்லறமு மியற்றினேயே;
புன்மைசா லறஞக்கிப் புலவர்க டொழுதேத்தத்
தொன்மைசால் குணத்தினுற் றுறவரசாய்த் தோற்றினேயே"

இவை பேரெண்.

"பீடுடைய விருக்கையையின் பெருமையே பேசாதோ;
வீடுடைய நெறிமையையின் மேனியே விளக்காதோ;

---

* 'விறலுள' எனவும் பாடம்.

ஒல்லாத வாய்மையினின் னுறுபுகழே யுரையாதோ;
கல்லாத வறிவுனின் கட்டுரையே காட்டாதோ"

இவை யிடையெண்.

"அறிவினு ளளவிலே நீ; யன்பினு ளசைவிலே நீ;
செறிவினுற் சிறந்தனே நீ; செம்மையாற் செழுங்கதிர் நீ;
காட்சியாற் கடையிலே நீ; கணஞ்சூழ்ந்த கதிர்ப்பினே நீ;
மாட்சியான் மகிழ்வினே நீ; மணிவரைபோல் வடிவினே நீ"

இவை சிற்றெண்.

"வலம்புரி கலந்தொருபால்; வால்வளை ஞிமிர்ந்தொருபால்;
நலந்தரு கொடியொருபால்; நலம்புணர் குணமொருபால்;
தீதறு திருவொருபால்; திகழொளி மணியொருபால்;
போதுறு மலரொருபால்; புணர்கங்குகையூரெருபால்;
ஆடியி னொளியொருபால்; அழலெரி யதுவொருபால்;
மூடிய முரசொருபால்; முழங்குநீர்க் கடலொருபால்;
பொழிலொடு கயமொருபால்; பொருவறு களிரெருபால்;
எழிலுடை யேரெருபால்; இணையரி மாவெருபால்"

இவை யளவெண்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"இவைமுத லாகிய விலக்கணப் பொறிகளர்
நவையில் காட்சி நல்லறத் தலைவனின்
றெல்குணந் தொடர்ந்துனின் றேத்துதும் பல்குணப்
பெருநெறி யருளியெம் பிறவியைத் தெறுவதோர்
வரமிகத் தருகுவை யெனநனி
பரவுதும் பரமனின் னடியிணை பணிந்தே"

இது சுரிதகம்.

இஃது அராகவடி யெண்சீராலெட்டாய் அல்லாவுறுப்புக் குறை, யாசிரிய வண்ண மெனவொத்தாழிசைக்கலிப்பா.

"கல்லின்மே னுறிய கனபவளக் கொடியெய்ப்பக்
கொல்சின மதவெருமைத் தலையொதுங்கி மற்றதன்
சில்குருதிச் சிறுபிடிமேற் சிலம்போடு கழனனைப்ப
விளங்குபொன் னெடுவரைமேல் வெய்துறுமி யெழுந்தாங்குத்
துளங்காச்சீர்ப் படையோடுந் தொழிலோடும் பொலிந்தோடக்
களங்கொண்டு முடியுகைத்த கலிமானேற் றார்தியோய்"

இது தரவு.

"பெருந்தகைமை பிறிதொழியப் பிடிக்கோடுங் களிறேபோ
லருஞ்சமத்து னினக்குடைந்த வவுணரை னினைக்குங்காற்
கரும்புருவ நுதல்வியர்ப்பக் கச்சினுல் விசித்தனின்
மருங்குல தளவெண்ணின் மாயமும் போலுமே ;

"பேழ்வாய் விறற்கூளி பின்னுர்ப்ப முன்சென்று
வீழ்வாயா னீயெறிந்த வீரரை னினைக்குங்காற்
கேழ்கிள ரவிர்முன்கைக் கிளியிருப்ப வெடுக்கில்லா
மாழமை காணுங்கான் மம்மரும் போலுமே ;

"வாளுற மூயர்விசும்பின் வாய்மடித்து விரற்சுட்டித்
தாள்சோர னினக்குடைந்த தானவரை னினைக்குங்காற்
பூளையார்ந் தெழிலெய்தப் பொறியுணை புரையுனின்
தோளின தளவெண்ணிற் ரேற்ருரும் *போலுமே"

இவை தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"கடிகமழ் பூங்குலைக் கலங்கிருந் துடுப்பிற்
சாராராக் சாந்தண்முகை வென்றன விரல்;
விரலுற விரித்தமைத்து விசும்பு தைவந்து
மூலையொடு மூத்தொடு மாறின பந்து;
பந்தவிழ் பணிச்சென்னி கையற் றெரீஇய
யசோகி னந்தளி ரணியியற்ற வணிகொண்டது நுதல்;
நுதலிவர் கதுப்புக் குதவியபொன் கஞலின மணி;
மணிமசர மூருவாக னிசரொத்தன முத்து;
முத்துகைக் கதிர்மின்னுக வவிர்துகிலிடைப்பூங் கண்ணினுக்கு"

இவை அராகப.

"அரியொண்க ணம்பிற் பிறழும் வரியல்குல்
வண்டிருப் பன்ன தகைத்து;
கூழை புறமுறத் தாழ்ந்தன வாழை
வருமுகி ழேய்க்கு மூலை"

இவை பேரெண்.

"பெருமட மான்பிணை வென்றது நோக்கு;
சிறுமருங்குற் கொல்கின மூல்லைக் கொடி"

இவை சிற்றெண்.

---

*'போலாரே' எனவும் பாடம்.

"படுமணி படுமொருகை; பைங்கிளி யதுவொருகை;
வடிதுதி வேலொருகை; வாள்கொண்ட தசைத்தொருகை;
சேடகத்தாற் சேடொருகை; சிலைசேர்ந்த தொழிற்மிருகை"

இவை இடையெண்.

"கோடொருகை; யியமொருகை"

இவை அளவெண். இவை யம்மோதரங்கம்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"இருபாற் பட்டனின் னிணையடி பரவுதும்
ஒருபாற் பட்டெமக் கருளுவோ யெனவே"

இது சுரிதகம்.

இஃது அகவலும் வெள்ளையும் விரவிய வோசையால் அராகம வந்து, பேரெண் வெண்குறளாய்ச், சிற்றெண் இரண்டாய், இடை யெண் மூன்றாய், அளவெண் இரண்டாய், இவற்றுற் சில வம்மோத ரங்கவுறுப்புக் குறைந்து உரிச்சீர்ச் சிறப்பில் வெண்டளையால் வந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

"நுழைதுகில் கலல்கு னுசுப்பின்கீழ்க் கலியிமைப்ப
விழைதகுபூண் முலைநெருங்க விற்கிடந்த திருதுதல்

* * * * *

என்னும் வண்ணகத் தாழிசைக்கலிப்பா அகவலும் வெள்ளை யுமாய் அராகம்வந்து, பேரெண் குறள் வெண்பாவாய், அல்லாவ போதரங்க வுறுப்புக் குறைந்து, ஆறுறுப்பு முடைத்தாய் வந்த தெனக்கொள்க.

'அவற்றொடு முடிகியலுடையராகம்' என்று விதப்படுக்கி சொல்லவேண்டிய தென்னை? ஒரு சாராசிரியர், தலையளவம் போ தரங்கவொத்தாழிசைக் கோதப்பட்ட தரவும், தாழிசையும் பெற் வடியளவு பெற்றும், தாழிசைப்பின்னர்த் தனிநிலை பெற்றும், அதன பின் அராகவடி நான்குமுதலெட்டீறாக நாற்சீர் முதலாகப் பதின மூன்று சீரீறாக விடையந்தாநித்து எத்துணைச் சீராலு மராகவட பெற்று, அம்போதரங்கத்துக் கோதப்பட்ட அராகவடியின்றிக் குற லிணை பயின்ற வடிபெற்று | அடுக்கிசை, | முடிகியல், அராகம் என்ன மூன்று பெயரும் பெற்றுத் தேவரது விழுப்பமும், வேந்தரது

புகழும் 'வண்ணித்துவருதலின் வண்ணக மெனப்படும் ; இடையந்தாதித் தொடையானும் வரப்பெறு மென்று இவ்வாற்றாற் சொன்னர். அஃது இந்நூலுள்ளு முடம்பட்டது என்பதறிவித்தற்கு ஒரு தோற்றமுணர்த்தியது. என்னை?

"வண்ணகத் தியற்கை திண்ணிதிற் கிளப்பிற்
றரவொடு தாழிசை தலையள வெய்தித்
தாழிசைப் பின்னர்த் தனிநிலை யெய்திப்
பேரெண் ணிட்ட வெண்ணுடைத் தாகிச்
சிற்றெண் வழியா லராகவடி நான்கும்
கீழள வாகப் பேரள வெட்டாச்
சீர்வகை நான்கு முதல்பதின் மூன்று
நேரப் பட்ட விடைநடு வெனைத்துஞ்
சீர்வகை முறைமையி னராகம் பெற்று
மம்போ தரங்கத் தராகவடி யின்றி
மடக்கடி மேலே முச்சீ ரெய்திக்
குறிலிணை பயின்ற வசைமிசை முடிகி
யடுக்கிசை முடுக்கிய லராக மென்னு
முடைப்பெயர் மூன்றிற்கு முரிமை யெய்தி
விண்ணோர் விழுப்பமும் வேந்தரது புகழும்
வண்ணித்து வருதலின் வண்ணக மென்ப"

"அந்தாதித் தொடையினு மடிநடை யுடைமையு
மந்தணீயோர் கண்ட முறைமை யென்ப"

என்னூர் பிறைநெடுமுடிக் கறைமிடற்றோன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

வரலாறு:—

"நிலம்பொலிக்கு மிணையடியுஞ் செறிகுறங்கும் பணைத்தோளும்
நலம்புகழ்தற் கரிதாய நகைமுகமும் புரிகுழலும்
இலங்கிழையாற் பொலிவுற்ற வெழினிறமு மிவைகவற்ற
வந்தணனு யறமொரீஇ யணியிழையின் பணிபிழைத்து
மூன்றுணரான் பிரிவாற்ற முகிலுறங்கு மணிவரைமேல்
வந்தவிழ்ந்த மலரயனுய் வரம்வேண்ட வருளியோய்"

"போதிவரு மலர்ப்பிண்டிப் புங்கவன்ற னறநெறியைத்
*தீதகல மிசைபெருகத் திருநலமு மொருமனத்தாற்
பேதிவரும் பிறவிகளைப் †பிரித்தருளு கெனவணங்கிக்
காதிவரு மணிக்குழையாய் சடவுளடி யடைந்தனையே;

"மதுவார்ந்த மலர்ப்பிண்டி மாதவன தருணெறியைக்
கதுவாய்ப்பட் டியலாமை சழிகாவன் மிகைபூண்டு
பொதுவாய்வண் டறைசோலைப் பொழிலணியுஞ் சந்தத்து
ளிதுவாரு மறநெறியென் றினிதமர்ந்த வியல்பினையே;

"தேனுலா மலர்ப்பிண்டித் தேவர்கோன் றிருந்தடியை
வானுலா மமரர்களும் விஞ்சையரும் வந்தேத்த
வூனுலா முடம்பெய்தி யுச்சந்த மால்வரைமேல்
வேனிலான் மனங்கனல விதடசனே விரும்பினையே."

இவை தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"அணிகிளர் துகிலல்குல் மணிமலி கலையினே;
பணிமொழி னினதருள் பலரிவ ணருளென மருள்குவை;
கறையற துறவுடை யிறைவன திருவடி சவுறு காதலே;
முறையற முழுவது மலிபொரு ணிலைமையையலமற வுணர்தலு மகிழ்ந்தனை;
திருமலர் களுலிய சிகழிகை திகழ்தரு மணிமலி மகரமு
மறுவற திலகமு மணிந்தனை;
முழுமதி யிதுவென முதுபுதன் மதுவிரி திருமல ரிதுவென
மொழியினு மளியின மிகலிய முகத்தினை;
கைகையென மினலென நளிர்சுட ரொளியென வகையமை யமிழ்தென
வளைகடன் மணியென முகைவிரி மலரென முறுவலே;
குழலென வமிழ்தென நனியினி கனியென மலியொலி மருவிய மலருறை
மிஞ்சிறென மகிழ்தரு குயிலென மழலைய மொழியினை;
பெறலரு மரபின திருவம ரருண்மொழி யுருவரு ளுறுவர்க ளொழிவிலர்
வினவலின் மருளற வருளிய வறிவன தருண்மொழி மகிழ்தனை"

இவை அராகம்.

---

* 'தீதிலாவினைபெருக' எனவும் பாடம்.
'பிரித்தருளுமென' எனவும் பாடம்.

"குரும்பையும் பொற்செப்புங் கோங்கி னரும்பும்
விரும்பின வீங்கு முலை ;
முலைத்தலைச் செஞ்சுணங்கு வேங்கை மலரோ
டலைத்தன வம்பொற் பிதிர்"

இவை பேரெண்.

மணிபுனைந்த முடியினை நீ; மானிகலு நோக்கினை நீ;
அணிபுனைந்த வல்குலை நீ; யரும்பாரு முறுவலை நீ;
காதணிந்த குழையினை நீ; கதுப்பணிந்த கண்ணியை நீ;
போதணிந்த குழலினை நீ; பொருவரிய புகழினை நீ"

இவை சிற்றெண்.

அதனுல்,

இது தனிச்சொல்.

"அருணெறி பயந்த வறிவரு ளறிவன்
பொருணெறி புகன்ற வாய்மொழி வழாது
குணந்துறை போகிய வெண்ணரும் பெருமை
கணந்துறை போகிய காவலன் கண்ணி
யுலவுபுக ழுரவோன் றிருநகர்
கிலவி யெம்மிடர் நீக்குமதி நீயே"

இது சுரிதகம்.

இது வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற் கோதப்பட்ட வுறுப்புப் பிழையாது வந்தவாறு: தரவுந் தாழிசையுந் தலையளவு பெற்றுத், தாழிசைப்பின்னர் அராகம் பெறுது தனிச்சொற் பெற்று, அம்போதரங்கத்திற் கோதிய வராகவடி பெறுதாய், வண்ணகத்துக் கோதப்பட்ட வராகம் தான்கும் எட்டுமென்னும்படி எட்டடியால் அராகமவை நாற்சீர் முதலாகப் பதின்மூன்றுசீ ரிறுதி யாக அராகவடி வருகவென்னு மோத்தினுல் வந்து அராகத் திறுதி வெண்பாவாய் இரண்டடியால் இரண்டு பேரெண் வந்து, அவை அந்தாதித்தொடையால் வந்து, இடையெண் வாராதாய்ச் சிற் றெண் தலையளவிற் கோதிய வளவடி எண்ணெட்டும் வந்து, தனிச் சொற் பெற்றுக் கடைக்கண்அடக்கியலுள் வண்ணித்து வந்து சுரி தகத்தாலீற்றது.

மற்றையன வில்வாறு செயிற்றியத்துள்ளும், அகத்தியத்துள்ளு "ஓதிய விலக்கணஞ் தழுவிக் கிடந்தனவில்லே யென்பது. இவ்வா சொன்னூர் நீர்மலி வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர் இவ்வாறு வருவனவற்றை அளவியல் வண்ணக வொத்தாழிசை கலிப்பா வென்றும், அல்லனவற்றை அளவடி வண்ணக வொத்தா ழிசைக் கலிப்பாவென்றும் வழங்குவர். என்னே?

"குறில்வயி னிரையசை கூடிய அடிபெறினே
வண்ணக மாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

[கலிவெண்பா வாமாறு.]

85. தன்றளை யோசை தழுவிநின் றீற்றடி
வெண்பா வியலது கலிவெண் பாவே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், நிறுத்தமுறையானே கலி வெண்பாவாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—கலித்தளை தட்டுக் கலியோசை தழுவிக் கடையடி வெண்பா இறுமாறே போல முச்சீரடியால் இறுவது யாது, அது கலிவெண்பா என்று வழங்கப்படும் என்றவாறு. என்னே ?

"கலியொலி கொண்டு தன்றளை விரவா
விறுமடி வரினே வெண்கலி யாகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

"தளைகலி தட்டன தன்சீர் வெள்ளை
களையுந் வின்றிக் கடையடி குறையின
விரவர லில்லா வெண்கலி யாகும்"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"வெண்டளை தன்றளை யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

வெண்கலிப்பா வெனினும், கலிவெண்பாவெனினும் ஒக்கும்.

வரலாறு :—

"பண்கொண்ட வரிவண்டும் பொறிக்குயிலும் பயில்வாஞ
விண்கொண்ட வசோகின்கீழ் விழுமியோர் பெருமானைக்
கண்ணாலு மனத்தாலு மொழியாலும் பயில்வார்கள்
விண்ணாளும் வேந்தரா வார்"

இது சிறப்புடைக் கலித்தளையால் வந்த கலிவெண்பா.

"நாகிளம்பூம் பிண்டிச்கீழ் நான்முகனுய் வானிறைஞ்ச
மாகதஞ்சேர் வாய்மொழியான் *மாதவர்க்கு மல்லார்க்கும்
தீதகல வெடுத்துரைத்தான் சேவடிசென் றடைந்தார்க்கு
மாதுயரந் தீர்த லெளிது"

இது சிறப்புடையுரிச்சீர் வெண்டளையான் வந்த வெண்கலிப்பா.

"ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப வினறஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணுர் வலைப்பட்டு வருந்தியவென்
றூர்வரை யகன்மார்பன் றனிமையை யறிபுங்கொல்
† சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து"

இது சிறப்பிலாசிரிய நிரைத்தளையான் வந்த வெண்கலிப்பா.

"முழங்குகுரன் ‡முரசியம்ப முத்திலங்கு §நெடுங்குடைக்கீழ்ப்
பொழிந்தமதக் கருஞ்சுவட்டுப் பொறிமுகத்த சளிறார்ந்து
பெருங்லம் பொதுகக்கிப் பெயராத பெருமையாற்
பொருகழற்கால் வயமேந்தர் போற்றிசைப்ப வீற்றிருப்பார்
மருளசோந்த நெறிக்கங் வாய்மையால் குணந்தாங்கி
அருள்சேர்ந்த வறம்புரிந்தா ரமர்ந்து"

இது சிறப்பில் வஞ்சித்தளையான் வந்த வெண்கலிப்பா, ஒழிந்ததளைதட்ட வெண்கலிப்பாவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இச்சூத்திரத்துள் 'தன்றளை யோசை தழுவி நின்று' என்பது வேண்டா. 'ஈற்றடி வெண்பா வியலது கலிவெண்பா' வெனவமையும். என்னை?

"வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா வல்லன
வெல்லாத் தளையும் மயங்கியும் வழங்கும்" (யாப்பருங்கலம்-22.)

* 'வாசவர்க்கும்' எனவும் பாடம்.
† 'சீர்க்கை' எனவும் பாடம்.
‡ 'முழவியம்ப' எனவும் பாடம்.
§ 'வெண்குடை' எனவும் பாடம்.

என்னுமிலக்கணத்தால் வெண்பாவொழித் தல்லாத செய்யுட்களுள் வேற்றுத்தளை விரவுமென்பதூஉம், விரவினுந் தன்றளையால்வருவது சிறப்புடைத்தென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.'துள்ள லிசையன கலிப்பா' (யாப்பருங்கலம்-78) என்னும் பொதுவிலக்கணத்தால் கலியெல்லாம் துள்ளலோசையாலே வருமென்பதூஉம் சொல்லப்பட்டதாகலின் பெயர்த்துந் 'தன்றளை யோசை தழுவி நின்று' என்று கூறியது கூறவேண்டியதின்னே ? ஒருசாராசிரியர் செப்பலோசையிற் சிறிது வழுவிற்று வழுவாது என்னும் பெற்றியானும் செப்பலோசையிற் சிதையாதும் ஒரு பொருண்மேல் வெள்ளடியால் வந்து, வெண்பா விறுமாறே யிறுவன கலிவெண்பா வென்னுஞ் சிறப்புடைய வென்று எடுத்தோதினு ரென்ப தமிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. என்னை ?

" ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலான்
* வழுவின்றி நடப்பது கலிவெண் பாட்டே" (தொல-பொ-செய-154.)

என்றார் தொல்காப்பியனாராகலின்,

வரலாறு:—

" சுடர்த்தொடீ கேளாய் தெருவினு மாடும்
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடைச்சிய
சோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோராநாள்
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லிரே
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னே
யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழாய்
உண்ணுநீ ரூட்டிவா வென்ற னெனையானுந்
தன்னே யறியாது சென்றேனம் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்ன யிவளொருவன் செய்ததுகா ணென்றேனு
வன்னே யலறிப் படர்தரத் தன்னையா
னுண்ணுநீர் விக்கினு னென்றேனு வன்னையும்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீயம றென்னைக்
கடைக்கண்ணுற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானைக் கள்வன் மகன்." (கலி - குறிஞ்சி - 15.)

---

* 'திரிபின்றி வருவது' எனவும் பாடம்.

இது வெள்ளோசைகொண் டொருபொருண்மேல் வெள்ளடி யால் வந்த கலிவெண்பா. வெள்ளோசையில் வழுவி வேற்றுத்தளை யால் வருவன வந்துழிக் கண்டுகொள்க. இதுவும் விதப்பினுற் கொள்க. 'கலிவெண்பாவே' என்றவழி ஏகார விதப்பினுல் வெள்ளோசையினுல் வருவதனைக் கலிவெண்பா வென்றும், பிறவாற் றுல் வருவனவற்றை வெண்கலிப்பா வென்றும் வேறுபடுத்துச் சொல் வாருமுளர் எனக்கொள்க.

"அசையடி முன்ன ரராசம்வந் தெல்லா வுறப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைச்கலி யான்றளைதட்
டிசைதன தாகியும் வெண்பா விகையந் துரின் பான்மொழியாய்
வினையறு சிந்தடி யாலிறு மாய்லிடின் வெண்கலியே"

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இவ்வியாப்பருங்கலப் புறனடையை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

[கோச்சகக் கலிப்பா வாமாறு.]

86. தரவே தரவிணை தாழிசை தாமும்
சிலவும் பலவுஞ் சிறந்து மயங்கியும்
மற்றும் விகற்பம் பலவாய் வருநவும்
கொச்சக மென்னுங் குறியின வாகும்.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின் கொச்சகக்கலிப்பா வாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—'தரவே தரவிணை தாழிசை தாமும், சிலவும் பலவும் சிறந்து மயங்கியும்' என்பது தரவேவந்தும், தரவிரண்டாய் வந்தும், தாழிசை சில வந்தும், தாழிசை பல வந்தும், தரவு முதலா கிய வாறுறுப்புந் தம்முண் மயங்கியும், பிறபாவினோடு மயங்கியும் வருவனவெல்லாங் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றவாறு.

தரவொன்றேவந்தாற் றரவுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தர விரண்டாய் வந்தாற் றரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதா ழிசை வந்தாற் சிஃறுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், பலதா ழிசை வந்தாற் பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவுமுத லாகியவாறுறுப்புந் தம்முண் மயங்கியும், பிறபாவினோடு மயங்கியும் வருவனவற்றை மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என்றும் வழங்குப.

'சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல்' என்பது தர்த்தி வுத்தியாகலி னிவ்வாறு கூறப்பட்டது.

'தாழும்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியவதனால் தனிச்சொ இடையிடையேவர அமையும், அம்போதரங்க வுறுப்பும் அருகிவரு சுரிதகமும் அருகிவரப்பெறும் எனக்கொள்க. 'சிறந்து' என்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் இவற்றின் ஈழிசை யீற்றடிகுறைந்து வரவும் அமையும் எனக்கொள்க.

'மற்றும் விகற்பம் பலவாய் வருகவும், கொச்சக மென்னுங் குறி யினவாகும்' என்பது கலிக்கோதப்பட்ட வுறுப்பெல்லாங் குறை வின்றிக் கலியின்றன்மை பெற்ற வுறுப்புக்கள் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், வண்ணமும் அடியுந் தொடையும் மயங்கியும், அராகவடி யந்தாதித்தொடை தொடுத்தும், அத்தொடை பலவாய் வந்தும், கலிக்கண் வாரா வென்ற நேரீற்றியற்சீர்வந்தும், நிரைநடுவா கிய வஞ்சியுரிச்சீர் வந்தும், ஐஞ்சீரடி வந்தும், முச்சீராலு மிருசீரா லும் அம்போதரங்க வுறுப்புப்பெற்றும், இவ்வாறு ஒத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடு ஒவ்வாது வருவனவெல்லாம் *மயங்கிசைக்கொச் சகக்கலிப்பா வென்று வழங்கப்படும் என்றவாறு.

தரவொன்றுய்ச் சுரிதகம் பெற்றதனைச் சுரிதகத்தரவு கொச்ச மென்றும், சுரிதகமில்லாததனை இயற்றரவு கொச்சகமென்றும், தரவு இரட்டித்துச் சுரிதகம் பெற்று வந்ததனைச் சுரிதகத்தரவினைக் கொச்சகம் என்றும், சுரிதகமில்லாததனை இயற்றரவினைக்கொச்சகம் என்றும், ஈற்றடிகுறையாது சில தாழிசையால் வந்ததனை இயற் சிஃறழிசைக் கொச்சகமென்றும், ஈற்றடிகுறைந்து சிலதாழிசை யால் வந்ததனைக் குறைச்சிஃறழிசைக் கொச்சகக்கலியென்றும், ஈற்றடி குறையாது பலதாழிசையால் வந்ததனை இயற்பஃறழிசைக் கொச்சகக்கலி யென்றும், ஈற்றடி குறைந்து பலதாழிசையால் வந்ததனைக் குறைப்பஃறழிசைக் கொச்சகக்கலி யென்றும், கலியுறுப்புக் களோடு மயங்கி வந்ததனை இயன்மயங்கிசைக் கொச்சகமென்றும், பிறபாவினோடு மயங்கிவந்ததனை அயன் மயங்கிசைக்கொச்சகமென்

* 'கொச்சகக் கலிப்பா வென்றும், மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா வென்றும், ஒரு போகென்றும் வழங்கப்படும்' எனவும் பாடம்.

றும் இவ்வாறு வேறு பகுத்துச் சொல்வாரும் உளர் எனக் கொள்க. என்னை?

"ஓதப் பட்ட வுறுப்புவகை யெல்லா
மேதப் படாமைக் கலிக்கியல் பெய்தி
மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து முறழ்ந்தும்
வண்ணமு மடியுந் தொடையு மயங்கியு
மடுக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பல்கியும்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்தும்
காற்சீ ரிறந்த சீரொடு சிவணியும்
மூச்சீ ரிருசீ ரம்போ தரங்க
மச்சீர் முடிவிடை யழிவில தழுவியும்
கொச்சகக் *கலிவயிற் கூறவும் படுமே"

என்றார் பிறரு மெனக்கொள்க.

அவற்றை இயன்மயங்கிசை யென்று வழங்குவாரு முளரெனக் கொள்க. 'மற்றும் விகற்பம் பலவாய் வருதவுங், கொச்சக மென்னுங் குறியின வாகும்' என்பதனாலே, இப்பொருளெல்லாம் விரித்துரைத்துக்கொள்க. அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி
மூல்லேத்தார் மறமன்னர் முடித்தலேயை முருக்கிப்போய்
எல்லோரீர் வியன்கொண்மூ விடைதுழையு மதியம்போல்
மல்லலோங் கெழில்யானே மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே"

"வெறிகொண் டலரும் பொழிலார் சிமயமும்
முறிகொண் டறையு முரல்வார் சுரும்பி
னெலிகொண் டதனின் னிசைபா டிவர
நலமின் புறுகா டகமா டிகிற்ப
மந்திசென் றந்தி தொழப்படுஞ் சீர்மிக
நந்திய விஞ்சை யன்வென் றனனே".

இவை யியற்றரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

"வார்பணிய தாமத்தால் வளைக்கையோர் வண்டோச்ச
ஊர்பணிய மதியம்போ னெடுங்குடைக்கீ ழுலாப்போந்தான்
கூர்பணிய வேற்றானைக் கொற்கையார் கோமானே"

அவர்க்கண்டு,

---

* 'கலியெனக் கூறவும் படுமே' எனவும் பாடம்.

" பூமலர் நறுங்கோதை புலம்பலேப்ப நறுங்கொண்டாற்
றூமலர்க்கண் மடவார்க்குத் தொல்பகையே யன்றியுங்
காவலற்குப் பெரியதோர் கடனுங்கி டவாதே "

இது வெண்டளையால் வந்த வியற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

" குடவிலேத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத்
தடவிலேப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து
வீங்குமணிக் கயிறரீஇத் தாங்குவனத் *தொன்றப்போய்க்
கலியினெடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப "

எனவாங்கு,

" ஆனெடு புல்லிப் †பெரும்புதன் மூனையுங்
கானுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே "

இது சுரிதகத் தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

" வடிவுடை நெடுமுடி வானவற்கும் வெலற்கரிய
சுடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனுங்
கொடிபடு ‡வரைமாடக் கோழியார் கோமானே "

எனவாங்கு,

" தூணெவளைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலங் §துறப்புண்டாங்
கோணமலர்த்தா ரருளுமே லிதுவிதற்கோர் மாறென்று
தூணெமலர்த் தடங்கண்ணீர் துணையாகக் கருதாரோ "

அதனுற்,

" செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்
தெவ்வா ருங்கொலிஃ தெண்ணிய வாறே "

இது சிறப்புடை யாசிரியத்தளையால் வந்த சுரிதகத் தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

பிறதளையாலும் வந்தவழிக்கண்டுகொள்க.

---

* 'ஏறப்போய்' எனவும் பாடம்.
† 'பெரும்புரு' எனவும் பாடம்.
‡ 'மணிமாடக் கூடலார்' எனவும் பாடம்.
§ 'தொடர்ப்புண்டாங்கு' எனவும் பாடம்.

"பரூஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
குரூஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
படைப்பரிமான் றேரினெடும் பரந்துலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே"

இதுதரவு.

ஆங்கொருசார்,

"உச்சியார்க் கிறைவனு யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனுப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணுத காரணத்தான் மயங்கினரே ;

ஆங்கொருசார்,

"அக்கால மணிநிரைகாத் தருவரையாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனுப் பாவித்தார்
சக்கரங் காணுத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே ;

ஆங்கொருசார்,

"மால்கொண்ட பசைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட சேவலுங் கொடியவனுப் பாவித்தார்
வேல்கண்ட தின்மையான் விம்மிதராய் நின்றனரே"

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அஃதான்று,

இது தனிச்சொல்.

"கொடித்தே ரண்ணல் கொற்றுகக் கோமான்
நிறைபுக ழொருவன் செம்பூட் சேவய்
என்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே."

இது சுரிதகம்.

இஃது இடையிடை தனிச்சொற்பெற்று வந்து, நேரிசையொத் தாழிசைக்கலிப்பாவிற் சிறிது வேறுபட்டுத் தாழிசை மூன்றே யாய்த் தன்றலையான் வந்த வியற்சிஃறாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

"மாயவளாய் முற்றூன்றி மணிகிரைகாத் தணிபெற்ற
வாயநீள் குடையினரா யரசர்கள் பலர்கூடி
மணிகின்ற மேனியான் மதகைகையைப் பெறுகுவார்
அணிகின்ற விடைகொண்டா ரெனச்சொல்லி யறைந்தனரே"

இது தரவு.

தானவ்வழி,

"எழுப்பற்றிச் சனந்துறுமி யெவ்வழியு மியமியம்ப
விழுக்குற்று கின்றாரும் பலர்;

ஆங்கே,

"வாளுற்ற கண்ணாளை மகிழ்விப்பா மெனக்கருதி
கோளுற்று கின்றாரும் பலர்"

ஆண்டே,

"இத்திறத்தாற் குறையென்னை யிருங்கிளைக்குங் கேடென்னப்
பற்றுது கின்றாரும் பலர்"

இவை மூன்றுந் தாழிசை.

அதுகண்டு,

இது தனிச்சொல்.

"மைவரை கிறத்தன மாலை யியாழக்
கைவரை கில்லாது கடிதேற் றெருத்தொடிப்ப
வழுங்கின ராய மமர்ந்தது சுற்றம்
எழுந்தது பலசனு மேறுதொழு விட்டன
கோல வரிவளை தானுங்
கால்வன போலுங் கடிமகிழ் வோர்க்கே"

இது சுரிதகம்.

இம்மூன்று இடையிடை தனிச்சொற் பெற்று ஈற்றடிகுறைந்து வந்த மூன்று தாழிசை பெற்றுவந்தமையாற் குறைச்சிம்மாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. சிறப்பில் வெண்டளையால் வந்து, காலடித் தரவாகி யிரண்டடித் தாழிசையாலும், ஆறடிச் சுரிதகத்தாலும் வந்ததனைக்கொள்க. பிறதளையானும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"தண்மதியோர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து கனிகண்டாங்
குண்மதியு முடனிறையு முடன்றளர முன்னுட்கண்

* கண்மதியோர்ப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறைகவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தனின் பேரருளும் பிறிதாமோ"

இது தரவு.

"இளநல மிவள்வாட வீரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல மூகைவெண்பற் றுழ்குழ முளர்வாளோ ;
"தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில் லிருப்பாளோ ;
"அணிநல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேன்
மணிநல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ;
"காம்பிரியோ மினியென்று கன்னுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ †மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ;
"குன்றளித்த திரடோளாய் கொய்புனத்துக் கூடியநாள்
அன்றளித்த வருண்மொழியா ‡ லருளியது மருளாமோ;
"செல்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சி றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ"

இவை யாறுந் தாழிசை.

அதனுள்,

இது தனிச்சொல்.

"அரும்பெற லிவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்
பெரும்பெற லரியன வெறுக்கையு மற்றே
விழுமிய தறிமதி யறிவாங்
கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே."

இது சுரிதகம்.

இது சிறப்புடைத்தன்றோயால் நாலடித்தரவும் இரண்டடித் தாழிசை யாறும் தனிச்சொல்லும் நாலடிச் சுரிதகமும் பெற்றுவந்த இயற்பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. குறைப்பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன்
றணிகிளர் நெடுங்கடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
நுரைதிவந் தலையன்ன நொப்பறைய சிறையன்னம்
இரையயந் திரைசூரு மேமஞ்சார் துறைவகேள்;

---

* 'கண்மதியொப் பிவையின்றி' எனவும் பாடம்.
† 'என்றனின்' எனவும் பாடம்.
‡ 'அருளுவதும்' எனவும் பாடம்.

"மலையென மழையென மஞ்சனைத் திரைபொங்கிக்
கடலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கில்லா
தெழுமுந்நீர் *பரந்தோங்கு மேமஞ்சார் துறைவகேள்."

இவை யிரண்டுந் தரவு.

"கொடிபுரையு நுழைநுசுப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோள்
தொடிநெகிழ்ந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால்;
"கண்கவர் மணிப்பைம்பூண் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோள்
தெண்பனிநீ ருகக்கண்டுந் தெரியலனே யென்றியால்;
"நீர்பூத்த நிரையிதழ்க்க ணின்றெருசிந்த புருவத்தோள்
பீர்பூத்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால்;
"கனைவரல்யாற் றிருகரைபோற் கைகில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
னினையுமென் னிலைகண்டு நீங்கலனே யென்றியால்;
"வீழ்சுடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கில்லா
தாழுமென் †னிலைகண்டு மகல்கிலனே யென்றியால்;
"கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் கனதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்."

இவை யாறுந் தாழிசை.

அதனுல்,

இது தனிச்சொல்.

"அடும்பயி லிறும்பி னெடும்பணை மிசைதொறுங்
கொடும்புற மடலிடை யொடுங்கின குருகு;
"செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லிளையவர்
நெறிதரு புரவியின் மறிதரும் திமில்;
"அரசுடை நிரைபடை விரைசெறி முரசென
நுரைதரு திரையொடு கரைபொருங் கடல்;
"அலங்கொளி ரவிர்சுட ரிலங்கொளி ‡ மலர்தொறுங்
கலந்தெறி காலொடும் புலம்பின பொழில்."

இவை நான்கும் அராகம்.

---

* 'பரந்தொழுகும்' எனவும் பாடம்.
† 'நிலைகண்டுந் தாங்கலனே' எனவும் பாடம்.
‡ 'மறைதொறும்' எனவும் பாடம்.

"விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருகுமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ;

"ஒல்லாது கழலுமென் ஞெளிவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
னில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ;

"தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ."

இவை மூன்றும் தாழிசை.

"மறவாத *வன்பினேன் மனநிற்கு மாறுரையாய்
துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறுரையாய்;
"காதலார் மார்பன்றிக் காமக்கு மருந்துரையாய்
ஏதிலார் தலேசாய யானுய்யு மாறுரையாய்;
"இணேபிரிந்தார் மார்பன்றி யின்பக்கு மருந்துரையாய்
துணேபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீரு மாறுரையாய்."

இவைபுந் தாழிசை.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"பகைபோன் றதுதுறை; பரிவா யினகுறி;
நகையிழந் ததுமுகம்; நனிகா ணிற்றுளம்;
தகையிழந் ததுதோள்; தலேசிறந் ததுதுயர்;
புகைபரந் ததுமெய்; பொறையாயிற் றென்னுயிர்."

இவையிருசீ ரெட்டம்போதரங்க வுறுப்பு.

அதனுல்,

இது தனிச்சொல்.

இனேயது னினேயா லனேயது பொழுதால்
இனேயல் வாழி தோழி † தினேவரல்
பனியொடு கழிக வுண்கண்
என்னெடு கழிகவித் துன்னிய நோயே."

இது சுரிதகம்.

---

* 'அருளுடையேன்' எனவும் பாடம்.

† 'தொலேயா' எனவும் பாடம்.

இது தரவிரட்டித்துத் தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்துந் தாழிசையும், தனிச்சொல்லும், எட்டம் போதரங்கவுறுப்பும், தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும் இவ்வாறு கலிக் கோதப்பட்ட ஆறுறுப்புமே மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து முறழ்ந்து மயங்கியும் வந்தமையால் இயன் மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா.

"காமர் கடும்புனல் கலந்தெம்மோ டாடுவா
டாமரைக்கண் புதைத்தஞ்சித் தளர்ந்ததனே டொழுகலான்
நீணக றும்பைந்தார் தயங்கப்பாய்ந் தருளினுற்
பூணக முறத்தழீஇப் போதந்தா னகனகலம்
வருமுலே புணர்ந்தன வென்பதனு லென்றேழி
யருமழை தரல்வேண்டிற் றருகிற்கும் பெருமையளே"

* அவனுந்தான்,

"ஏன லிதணத் தகிற்புகை புண்டியங்கும்
வானூர் மதியம் வரைசேரி †னவ்வரைத்
தேனி னிருலென வேணி யிழைத்திருக்கும்
கானக நாடன் மகன் ;

"சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே
வள்ளிதீழ் வீழா வரைமிசைத் தேன்றொடா
கொல்லே குரல்வாங்கி யீனு மலைவாழ்நர்
அல்ல புரிந்தொழுக லான் ;

"காந்தள் கடிகமழுங் கண்வாங் கிருஞ்சிலம்பின்
வாங்கமை மென்றோட் குறவர் மடமகளிர்
தாம்பிழையார் கேள்வற் றொழுதெழலாற் ‡றம்மையருந்
தாம்பிழையார் தாந்தொடுத்த கோல் ;

எனவாங்கு,

"அறத்தொடு நின்றேனைக் கண்டு திறப்பட
வென்னையர்க் குய்த்துரைத்தாள் யாய் ;

அவரும்,

தெரிகணை நோக்கிச் சிலைநோக்கிக் கண்சேந்
தொருபக லெல்லா முருத்தெழுந் தாறி
யிருவர்கட் குற்றமு மில்லையா லென்று
தெருமந்து சாய்த்தார் தலை;

* 'அவன்றானும்' எனவும் பாடம்.
† 'அவ்வரைக்கண்' எனவும் பாடம்.
‡ 'தன்னையரும்' எனவும் பாடம்.

தெரியிழாய் நீயுனின் கேளும் புணர
வரையுறை தெய்வ முவப்ப வுவந்து
குரவை தழீஇயா மாடக் குரவையுட்
கொண்டு னிலைபாடிக் காண் ;
நல்லாய்,
நண்ணுட் டலைவரு மெல்லை நமர்மலைக்சட்
டங்நாண்டாந் தாங்குவா ரென்னேற் றனர்கொல் ;
புனவேங்கைத் தாதுறைக்கும் பொன்னறை முன்றில்
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்குமா மன்றே
நனவிற் புணர்ச்சி நடக்கலு மாங்கே
கனவிற் புணர்ச்சி கடியுமா மன்றே ;
விண்டோய்கண் ணுடனு நீயும் வதுவையுட்
பண்டறியா தீர்போற் படர்கிந்நீர் மற்கொலோ
பண்டறியா தீர்போற் ப்டர்ந்தீர் பழங்கேண்மை
கண்டறியா தேன்போற் கரக்கிற்பென் மற்கொலோ ;
மைதவழ் வெற்பன் மணவணி காணுமற்
கையாற் புதைபெறாஉங் கண்களுங் கண்களோ;
என்னேமன்,
னின்கண்ணுற் காண்பென்மன் யான் ;
நெய்த லிதழுண்கண், னின்கண்ணு தென்கண் மன"

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

நெறியறி செறிகுறி புரிதிரி பறியா வறிவினே முந்துறீஇத்
தகைமிகை வகைதொகை யறியுஞ் சான்றவ ரினமாக
வேய்புரை மென்றோட் பசலேயு மம்பலு
மாயப் புணர்ச்சியு மெல்லா மூடனீங்கச்
சேயுயர் வெற்பனும் *புகுந்தனன்
† போதெழி லுண்கணும் பொரிகமா வினியே" (கலி-குறிஞ்-3.)

இது சுரிதகம்.

இது வெள்ளை பலவுமயங்கி ஆசிரியவடியும் விரவிவந்தமையால் அயன்மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா. இதன் முதற்கண் ணேரீற் றியற்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

* 'வந்தனன்' என்பது சலித்தொகை அச்சுப்பிரதியிலுள்ள பாடம்.
† 'பூவெழில்' என்பது சலித்தொகை அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

"நறுவேங்கைத் துறுமலர் நன்னுதலார் கொண்டணிய
வுறுபாங்கர்ப் புனத்தருக ரொருசிறைவின் றேமாகக்
கடிகாவற் குறவர்தங் காப்பினுட் கதஞ்சிறந்திட்
டிடியோடு முழக்கிற்ரு யிருங்களிறு தோன்றலு
மஞ்செமக்கு வந்தடைய வருளினுல் வேல்விடலே
வெஞ்சினத்தா லதன்றிறல்வீழ்த் தென்றடந்தோள் கவைஇக்கொளப்
பொற்பினுன் மூலைபொதிர்த்த வென்பதினு லெண்ணுழி
கற்பினு லுலகினுட் கருதியதே யாகுமே."

இது தரவு.

அவனே,
அயன்மலைச் சாவலன் காதல னேமே
இவளே,
அதற்கொண் டும்பயப் பெய்தினனே
யானே,
இதற்கொண்டும் பெரும்பட ரெய்தினனே
அதனுல்,
இதுவித னிலைமை யெனுமது விதிபுணரா
மதுவிரி மலரிய ளுறுவன ளலர் ;
அலர்சில பலரறி குறியுறு வகைகொடி
தினையிது மிகநொது மலர்வரை வதைகட னுமர்;
நுமர்தரு விதியென நுணுகிய விலகிடை
தமர்பல ருடன்மகிழ் தகையினதிவ டகை ;
தகைபெறு குழலெழி லழல்சுழல் பழியினள்
பழிபட நிடரொடு பல
பலதுயர் செலப்புரி
புரிதெரி விலர்தமர்
தமர்பல தகுதியொ டெமரிவர்
தகுதகை மிகைநல விறலது விதி

இவை அராகம்.

இனியே,
ஆட னடைப் புரவிச் செம்பூட் சேஎய்க்
கூடலெனக் குயின்றன தோள் ;
மறந்தரு தானைச் செங்கோற் இள்ளி
யுறந்தையிற் சிறந்தன மூலை;
மஞ்சுவரைத் திணிதோட் பூழியர் மன்னவன்

வஞ்சியென மலர்ந்தன கண்"
இன்றே,
பொலிகநும் வினையே பொலிகநும் வினையே
நாணணி கொண்ட நன்னுத லரிவைக்கும்
பூணணி கொண்ட பொங்குவரை மார்பற்கும்
மனையீ ரோதி வாழ்வொடு மல்கிய
புனையீ ரோதிக்கும் பொலிகநும் வினையே ;
இவ்வகை,
† வினைசெய் மாக்களும் விரும்பினர் வாழ்த்திப்
புனைநல மெய்தின் றிப்பதியே
நொதுமலர்க் கனைந்தன்று மூரசு
மணமொடு மலிழ்ந்தது மனை
கண்ணெண்டு கெழீஇயின கிளை ;
அஃதான்று,
முன்னுட் களவொடு பழகிப்
பின்னுட் கற்பொடு புணர்ந்தன்ரு லிதுவே"

இதுவும், பிரிந்திசைக் குறளடிகளும் அந்தாதித் தொடையாகிய அராகவடிகளும் தனிச்சொற்களும் விரவி,மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்தும் வந்தும், இடையிடை ஆசிரியங்களும் வெள்ளைகளும் மயங்கியும் வந்தமையின், மயங்கிசைக்கொச்சகக் கலிப்பா எனப்படும். பிரிந்திசைக் குறளடியாவன, இருசீரடியு முச்சீரடியுமாய்வரும் அம்போதரங்கமெனக் கொள்க. பிறருமிவற்றுக் கிலக்கணமிவ்வாறே சொன்னர். எண்ணே ?

" தரவே யாகியு மிரட்டியுந் தாழிசைச்
சிலவும் பலவு மயங்கியும் பாவே
றெந்தா ழிசைக்கலிக் கொவ்வா வுறுப்பின
கொச்சகக் கலிப்பா வாகு மென்ப "

என்றார் அவிநயனார்.

" தரவே தரவிணை தாழிசை சிலபல
வரன்முறை பிறழ வயற்பா மயங்கியும்
தனிச்சொற் பலவா யிடையிடை நடந்தவும்
ஒத்தா ழிசைக்கலி யுறுப்பினிற் பிறழ்ந்தவும்

---

* 'வனையீரோதி மகிழ்வொடு மல்கிய' எனவும் பாடம்.

† 'வினையே மாக்களும்' எனவும் பாடம்.

வைத்த வழிமுறையால் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கி வந்தவு மியங்குநெறி முறையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவர்"

என்றார் காமவேளைக் கறுத்தபுத்தேள் நாமந்தாங்கிய கல்லாடரியர்.

"எருத்திய லின்றி யிடைநிலே பெற்றும்
இடைநிலே யின்றி யெருத்துடைத் தாயும்
எருத்த மிரட்டித் திடைநிலே பெற்றும்
இடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயும்
இடையு மெருத்து மிரட்டுற வந்தும்
எருத்த மிரட்டித் திடைநிலே யாருய்
அடக்கியல் சாறு மமைந்த வுறுப்புக்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யம்போ தரங்கம்
முடுகியல் போக்கிய லென்றிவை யெல்லாம்
முறைதடு மாற மொழிந்தவை யின்றி
யிடைநிலே வெண்பாச் சிலபல சேர்ந்து
மற்றும் பிறபிற வொப்புறுப் பில்லன
கொச்சக மென்னுங் குறியின வாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

இனி ஒருசார் கொச்சகங்களே ஒரு போகு என்று வழங்கு வாரு முளர். மயேச்சுவரராற் சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கமும், வண்ணகமும் என்றிரண்டு தேவபாணியுந் திரிந்து, தரவொழித்து அல்லாவுறுப்புப் பெறினும், தாழிசை யொழித்து அல்லாவுறுப்புப் பெறினும், அம்போதரங்கத்து ளோதப்பட்ட மூவகை யெண்ணும் நீங்கினும், வண்ணகத்துக் கோதப்பட்ட விருவகை யெண்ணு நீங்கினும், நீங்கிய உறுப்பொழியத் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று வருவன ஒருபோகு எனப்படும். அவை, அம்போதரங்க உறுப்புத் தழீஇயின அம்போதரங்க ஒருபோகு எனவும், வண்ணக உறுப்புத் தழீஇயின வண்ணக ஒருபோகு எனவும் படும். என்னை?

"கூறிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டு தேவ பாணியும்
தரவே குறையினுந் தாழிசை யொழியினும்

இருவகை முத்திறத் தெண்ணே ரீங்கினும்
ஒருபோ கென்ப வுணர்ந்திசி னோரே''

என்றார் மயேச்சுவரர்.

வரலாறு :—

" க்ரைபொருரீர்க் கடல்கலங்கக் கருவரைமத் ததுவாகத்
திரைபொருது புடைபெயரத் திண்டோளாற் கடைந்தனையே ;
முகில்பொரு துடல்கலங்க முழவுத்தோள் புடைபெயர
வசல்விசும்பி னமரர்க்கு மாரமுதம் படைத்தனையே ;
வரைபெரிய மத்தாக வாளரவங் கயிருகத்
திரையியிசக் கடல்கடைந்து திருமகளைப் படைத்தனையே''

இவை மூன்றிந் தாழிசை.

" அமரரை யம்மிடை யமருல கதுவிட
துமரது புகழ்மிக மிகவிக லடுத்தனை ''

இஃது அராகம்.

" அலைகட லுலகமு மந்தணர்க் கீந்தனை ;
உலகொடு நிலவிய வொருபுகழ் சுமந்தனை''

இவை பேரெண்.

" ஆதிக்க ணரசெய்தினை ;
நீதிக்கண் மதிநிரம்பினை ;
விளங்கெரி முதல்வேட்டனை ;
துளங்கொியவர் புகழ்துளக்கினை ''

இவை இடையெண்.

" அலகு நீ; உலகு நீ; அருளு நீ; பொருளு நீ;
நிலவு நீ; வெயிலு நீ; நிழலு நீ; நீரு நீ''

இவை பள்வெண்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

" பவழ மெறிதிரைப் பரவைக் கோவே
புகழ்துறை நிறைந்த பொருவே னங்கி

யுலகுட னளந்தனை நீயே
யுலகொடு நிலவுமதி யுதயவரை யொத்தே''

இது சரிதகம்.

இஃது அம்போதரங்க வொருபோகு. பிறவும் அம்போதரங்க வுறுப்புப்பெற்று வந்த வம்போதரங்க வொருபோகு வந்த வழிக்கண்டுகொள்க. வண்ணகவுறுப்புப் பெற்றுவந்தன எல்லாம் வண்ணகவொருபோகு. அவை வருமாறு:—

''அகலிடமு மமருலகு மமர்பொருது மறந்தோற்றுப்
புகலிடனின் குடைநிழலாப் புகுமரணம் பிறிதின்றி
மறந்தோற்று நிறங்கருகி மாற்புகழு நிலைதளரப்
புறந்தோற்றுக் கழலார்ப்பப் பொருகளம் வெறிதாக
மண்ணுலகு மறிகடலு மாமலையு நிலைகலங்க
விண்ணுலகம் வியப்பெய்த வெஞ்சமத்து ளெதிர்த்தனையே''

அதனால்,

''கனைகட லுடைதிரை கரைபொரக் கடைந்தனை ;
மூனைவரு மமரரு முறைமுறை வந்துனின்
னிணைமலர் பலர்புகழ் பயில்வதோர் பண்பினை ;
மருளுறு துதைகதிர் மணியது மணிநிற மருளுநின்குடை ;
குடையது குளிர்நிழ லடைகுண வுயிர்க்கெ லளிக்கு நின்கோல் ;
கோலது செம்மையிற் குறைகடல் வளாக மாலையுங்காலையு மகிழ்தூங்
[கின்று''

இவை அராகம்.

''ஆருயிர்க் கெல்லா மமிழ்தின் றமையா
நீரினு மினிதுநின் னருள்
அருளு மகலிடமு மாயிரண்டு மொக்கும்
இருள்கொடி மேற்கொண்டாய் நினக்கு''

இவை பேரெண்.

''நீர்கலங்காத் தோயீ; நிலவுலக மீந்தோய்நீ;
போரமர்க் கடந்தோய்நீ; புனையெரிமுன் வேட்டோய்நீ;
ஒற்றைவெண் குடையோய்நீ; கொற்றச்செங் கோலோய்நீ;
*பாதையந் துறைவனீ பரியவ நிறைவனீ''

இவை சிற்றெண்.

*'பாதைய' எனவும் பாடம்.

எனவாங்கு,

இது தனிச்சொல்.

"பொருகுடை வளாக மொருகுடை நிழற்றி
யிருபிறப் பாளர்க் கிருநிதி யீந்து
மண்மகிழ்ந் தருள்புரி பெரும்புக ழச்சுத
கோவே யினையை யாதலிற் பனிமதி
தவழு நந்தி மாமலைக் கிவம்ப
நந்திவிற் பரவுத லுலவர்க் கரிதே"

இது வண்ணக வொருபோகு. பிறவும் வண்ணக வுறுப்புப் பெற்று வந்த வண்ணக வொருபோகு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க; என்னை?

"தரவின் முடித் தாழிசை பெற்றுந்
தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியும்
எண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியும்
அடக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப" (தொல்-பொ-செய்-149.)

என்றார் தொல்காப்பியனார். அவை யெல்லாம் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இவை யெல்லாம் 'மற்றும் விகற்பம் பலவாய் வருஉம்-கொச்சக மென்னுங் குறிபின வாதம்' என்பதனை யுரைத்துக் கொள்க.

நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, தரவு கொச்சகக்கலிப்பா, தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சிறுமுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, பெருமுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என்னும் ஒன்பது கலிப்பாவும் வெள்ளொச் சுரிதக நேரிசை யொத்தாழிசைக்கலிப்பா, அகவற் சுரிதக நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அளவியலம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அளவழியம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அளவியல் வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, அளவழி வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, இயற்றரவு கொச்சகக்கலிப்பா, சுரிதகத்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா,

இயற்றரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சுரிதகத் தரவிணைக் கொச்சகக் கலிப்பா, இயற்சிஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, குறைச்சிஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, இயற் பஃறுழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, குறைப்பஃறுழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா, இயன் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா, அயன் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என விவ்வாறு விகற்பிக்கப் பதினெட்டாம்.

அவை மூன்று தள்ளாசொசையாலும் முறமு வைம்பத்துநான்காம்.

பதினெட்டுக் கலியினையும் ஆசிரிய சேர்த்தசே யிரண்டு மொழித்து, அல்லாத பன்னிரு தளையானுங் கூறுபடுப்ப விருநூற்றிருபத்தாறும்.

* [ஒசையுந் தளையுங் கூட்டியுறமு அறுநூற்று நாற்பத்தெட்டாம். ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா வொழித்து அல்லாக் கலியுள் ஆசிரிய சேர்த்தசே யிரண்டும் அருகிவரப் பெறும் என அவற்றோடுங் கூட்டியுரைக் குங்கால் எழுநூற்றிருபது கலிப்பாவாம.] பிறவகையாலும் விகற்பிக்கப் பலவுமாம். என்னை?

"ஒத்தா ழிசைக்கலியென் றோதிய வாறினையும்
மூத்திறத் தோசையான் மூன்முரணி—வைத்து
வழுவற்ற வாறிரண்டு வான்றளையான் மாற
வெழுமூப்பத் தாறு மெனல்"

"கொச்சக மீரைந்தும் வெண்கலி யோரிரண்டும்
வைத்திசையோர் மூன்றினுன் மாறியபின்—மற்றவற்றை
மாசில் பதினுன்கு வான்றளையான் மாறவரு
மாசிகந்த வைந்நூற்று நான்கு"

இவை இருகிறமுங் கூட்டினுல் எழுநூற்றிருபது கலிப்பாவாம். பிறவாற்றானும் விகற்பிக்கப் பலவாம்.

"நான்கு முதலாக நாலேந் தெழுத்தளவு
மான்ற வகவ லடிக்கெழுத்தா—மூன்றுடைய
பத்தாதி யாகப் பதிற்றிரட்டி யீருக
வைத்தார் முரற்கைக் கெழுத்து"

* இத்தொகை விவரம் எல எகெளிலில்லை.

"ஏதந் தழுவா திசைசேர்ந் திருகான்கு
நீதி கலஞ்சேர்ந்து நிற்றலா—லோதிய
மூன்றுங் கிடக்கை முறைமை முரற்கைக்கு
மூன்றுங் குலம்வகுத்தார் முன்"

வணிகர்க் கெண்ணில மாவன:—

"தனிமை யாற்றன் முனிவில ஞாத
லிடத்துத் தெருமரல் பொழுதொடு புணர்த
லுறுவது தெரிதலுறுவதஞ் சாமை
வகுத்த லீட்டல் வாணிகன் முறையே"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"தரவே தரவீணை தாழிசை தாழுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யியன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலல்கு லம்பேர் நெடுங்கண்வம் பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே"
—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இவ்வியாப்பருங்கலப் புறநடையை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

[கலித்தாழிசையாமாறு.]

87. அடியெனைத் தாகியு மொத்துவந் தளவினிற் கடையடி மிகுவது கலித்தா ழிசையே.

என்பது சூத்திரம். இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், கலிப்பா வாமாறுணர்த்திக் கலிப்பாவின் இனமாமாறுணர்த்துவா னெடுத்துக் கொண்டார். இச்சூத்திரம் கலிப்பாவின் இனத்தினுள் தாழிசை யாமாறுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—அடிசிலவாயும் பலவாயும் வந்து, தத்தமி லொத்து ஈற்றடிமிக்கு வருவன வெல்லாங் கலியொத்தாழிசை யென்றும், கலித்தாழிசையென்றும் வழங்கப்படும் என்றவாறு.

'அடியெனைத்தாகியு மொத்துங் கடையடிமிகுவது கலித்தா ழிசையே' என்னுது 'வந்து' என்றும் 'அளவினில்' என்றும் மிகுத்துச் சொல்லவேண்டியது என்னை?

'வந்து' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதாவது, இரண்டடியினவாய் ஈற்றடி மிக்கு வருவனவும், ஈற்றடி மிக்கு வீயடி தம்முளொவ்வா தருகிவருவனவு முள வொருசார்த் தாழிசை யென்ப தறிவித்தற் கெனக்கொள்க.

'அளவினில்' என்று மிகுத்துச் சொல்லியதாவது, ஒரு பொருண்மேன் மூன்றுய் வருவனவற்றைக் கலியொத்தாழிசை யென்றும், ஒன்றுயும் இரண்டாயும் மூன்றின் மிக்கும், மூன்றுய்ப் பொருள் வேறுயும் வருவனவற்றைக் கலித்தாழிசை யென்றும் பெயர் வேறு படுத்துச் சொல்லுவாருமுள ரொருசாராசிரிய ரென்புதறிவித்தற் கெனக்கொள்க.

'கலித்தாழிசையே' என்ற ஏகாரவிதப்புச் சொல்லவேண்டிய் தென்னை? ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி யொத்து வருவனவற்றை யெல்லாஞ் சிறப்புடைக் கலித்தாழிசை யென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைச் சிறப்பில் கலித்தாழிசை யென்றும், ஈரடியானும் ஈற்றடி மிக்கு வருவனவும் சிறப்பில் கலித்தாழிசை யென்றுஞ் சொல்லுவ ரொரு சாராசிரியரென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டதெனக் கொள்க.

வரலாறு:—

"கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் *சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்;
"ஐய்தினை காத்து மருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்;
"மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ்சோலைக்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்வேண்டின்"

இவை யிரண்டடியாய் ஈற்றடி மிக்கு ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையாற் கலியொத்தாழிசை எனப்படும்.

"வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போழ்தி னெழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போழ்தி னெழாதாய்க் குரலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறே வாழி வெண்டிங்காள்"

இஃது ஒரு பொருண்மேல் ஒன்றுய் ஈற்றடி மிக்கு ஏனையடி தம்முள் ஒத்து வந்தமையாற் சிறப்புடைக் கலித்தாழிசை எனப்படும்.

"கிலமகள் கேள்வனு நேர்கழலி ஞனும்
நலமிகு கச்சியார்கோ வென்பவே
நலமிகு கச்சியார் கோவாகி ஞனுஞ்
சிலமிகுதோட் சிந்தனவ னென்பவே செருவிடை யானையவ னென்பவே"

எனவும்,

'சிறுகுடி' எனவும் பாடம்,

"பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சனிடயா னுடுமே
நீண்ட சடையா னுடு மென்ப
ம்ாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே"

எனவும் இவை யொரு பொருண்மே லொன்றுய் ஈற்றடிமிக்கு இரண்டாமடிகுறைந்து வீணயடி இரண்டுமொத்துவந்த சிறப்பில் கீலித்தாழிசை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

|கலியொத்தாழிசை, |கலித்தாழிசையென்று வேறுபடாதே அவற்றைக் கலித்தாழிசையென்று வழங்கவு மமையும். இவற்றை யெல்லாம் விகற்பித்துச் சிறப்புடைக் கலியொத்தாழிசை, சிறப்பில் கலியொத்தாழிசை, சிறப்புடைக் கலித்தாழிசை, சிறப்பில் கலித் தாழிசை என்று கூறுபடுப்ப நாங்காம். அவை சிறப்புடைத் தளையானும், சிறப்பில் தளையானுங் கூறுபடுத்து நோக்க ஐம்பத் தாறும். அவையெல்லாம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. என்னை?

"அந்தடி மிக்குப் பலசில வாயடி
*தந்தமி லொன்றிய தாழிசை யாகும்"

என்றூர் காக்கைபாடினியார்.

"அந்த வடிமிக் கல்லா வடியே
தந்தமு னொப்பன கலித்தா ழிசையே"

என்றூர் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"ஈற்றடி மிக்கள வொத்தன வாகிப்
பலவுஞ் சிலவு மடியாய் வரினே
கலிப்பா வினத்துத் தாழிசை யாகும்"

என்றூர் அவிசையனூர்.

"அடிபல வாகியுங் கடையடி சீர்மிகிற்
†கடிவரை யில்லைக் கலித்தா ழிசையே"

என்றூர் காழிஞைக் காய்ந்தவர் நாம மகிழ்ந்த நல்லாசிரியர். (ஊசு)

* 'தந்தமிலொன்றி' எனவும் பாடம்.
† 'கடிவரை யில்லா' எனவும் பாடம்.

[கலித்துறையாமாறு.]

88. நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், கலித்துறையர்மா முணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—ஐஞ்சீரடி நான்காய் நடப்பது கலித்துறை எனப்படும் என்றவாறு.

'நெடிலடி நான்காயது கலித்துறை' என்னுது 'நிகழ்வது' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை? அடிமறியாய் ஐஞ்சீர் நாலடியாய் வருவனவற்றைக் கலிமண்டிலத்துறை யென்றும், அடிமறியாகாதே யைஞ்சீர் நாலடியால் வருவனவற்றைக் கலிநிலைத்துறை யென்றும் வழங்கப்படு மென்ப தறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

அவை வருமாறு:—

"மிக்க மாதவம் வீட்டுல கடைதலே விளைக்கும்
தக்க தானங்க டணப்பரும் போகத்தைப் பிணிக்கும்
தொக்க சீலங்க ளியக்கமி றுறக்கத்தைப் பயக்கும்
செக்கெனப் பூசனை திகழொளிப் பிழம்பினைத் திருத்தும்"

இஃதடிதோறும் பொருண்முடிந்து, அடிமறியாய் ஐஞ்சீரடியான் வந்தமையாற் கலிமண்டிலத்துறை எனப்படும்.

"யானுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும், பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
காணும் புள்ளுங் கையது மெல்லாங் கரியன்றே"

இஃதடிமறியாகாதே ஐஞ்சீரடியான் வந்தமையாற் கலிநிலைத்துறை எனப்படும். பிறவும வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இவை பதினெ தளையானுங் கூறுபடுத்து நோக்க விருபத்தெட்டுத் துறையாம்போலு மெனக்கொள்க. என்னை?

"ஐஞ்சீர் முடிவி னடித்தொகை நான்மையொடு
எஞ்சா மொழிந்தன வெல்லாங் கலித்துறை"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஐஞ்சீர் நான்கடி கலித்துறை யாகும்"

என்றார் அவிநயனும். (கூடு)

[கலிவிருத்தமாமாறு.]

89. அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின், கலிவிருத்தமாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—நாற்சீராலாகிய நான்கடியுடையன வெல்லாங் கலிவிருத்த மெனப்படும் என்றவாறு.

அளவடி நான்கின கலிவிருத் தம்மே' என்றவழி ஏகார விதப்பினுல் அடிமறியாய் நாற்சீர் நாலடியால் வருவன கலிமண்டில விருத்தமென்றும், அடிமறியாகாதே நாற்சீர் நாலடியால் வருவன கலிஇலைவிருத்தமென்றும் வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

வரலாறு:—

"இந்திரர்க ளேத்துமடி யீண்டுயிர்க ளோம்புமடி
வெந்திறன் ஞாயிற்றெழில் வீவிலொளி வெல்லுமடி
மந்திரத்தி னேதுமடி மாதயரந் தீர்க்குமடி
யந்தரத்தி னுயவிதழ்த் தாமரையி னங்கணடி"

இஃதடிமறியாய் நிற்றலின் கலிமண்டில விருத்தம் என்று வழங்கப்படும எனக்கொள்க.

"விரிகதிர் மதிமுக மடநடை கணவனு
டரியுறு கொழுசிழ லசையின பொழுதினி
*னெரிகரு தளிர்சிலை யிதழ்மிசை யுறைவோன்
றரலில னெனின்மன முரைமின் மெனவே"

இஃதடிமறி யாகாதே நின்றவாறே நின்று பொருள்பயத்தலிற் கலிஇலை விருத்தம் என்று வழங்கப்படும். இவை தனியாற் கூறுபடுத்து நோக்க விருபத்தெட்டு விருத்தமாம். அவையெல்லாம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. 'அளவடி நான்கின' என்று பன்மை சொல்லியவதனுன் கலியொலி வழுவாது நாற்சீர் நாலடியான் வரு வன வெல்லாம் தரவு கொச்சகக் கலிப்பாவென்று வழங்கப்படும் எனக்கொள்க. வரலாறு:—

* 'நெரிதரு' எனவும் பாடம்.

*"செல்வப்போர்க் கதக்கண்ணன்" என்பது கலித்தளையான் வந்தது.

"நாற்சீர் நாலடி வருவ தாயி
னெளிலியி னியைந்த கலிவிருத் தம்மே"

என்றார் அவிநயனார்.

"ஐஞ்சீர் நாற்சீ ரடிநான் காயி
னெஞ்சாக் கலியின் றுறையும் விருத்தமும்"

என்றார் மயேச்சுவரர்.

"நாலொரு சீரா னடந்த வடித்தொகை
யீரிரண் டாகி யியன்றவை யாவுங்
காரிகை சான்ற கலிவிருத் தம்மே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"நாற்சீர் நாலடி கலிவிருத் தம்மே"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

கலிக்கினமாகிய தாழிசை, துறை, விருத்தம் என்னும் மூன்றினுள்ளும் ஒரு பொருண்மேல் மூன்றாய் வருந் தாழிசையை ஒருபுடையொப்புமை நோக்கி ஒருபொருண்மேன் மூன்றாய்வருந்தாழிசையைச் சிறப்புறுப்பாகவுடைய வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவின் இனமென்றும், ஒரு பொருண்மே லொன்றாயும, இரண்டாயும், மூன்றின் மிக்கும் வருந் தாழிசையை மிக்குங் குறைந்துங் கிடத்தல் என்னு மொப்புமை நோக்கிக் கொச்சகக் கலிப்பாவின் இனமென்றும், ஐஞ்சீரடி கொச்சகத்துள் அருகிவருமாகலின் அவ்வொப்புமையாற் கலித்துறையையுங் கொச்சகக்கலிப்பாவின் இனமென்றும், விருத்தம் நாற்சீர் நாலடியால் வருதலிற் கலிவெண்பாவின் இனமென்றும், அவற்று லொரு புடை யொப்புமை நோக்கிப் பரிச்சார்த்தி வழங்கப்படும் எனக் கொள்க.

"அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுங கலித்துறையே
நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யீரிரண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே"

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இவ் வியாப்பருங்கலப் புறநடையை யிரித்துரைத்துக் கொள்க.

கலிப்பாவும் இனமும் முடிந்தன.

இச்செய்யுள் 313-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.

[வஞ்சிப்பாவாமாறு.]

90. தூங்க லிசையன வஞ்சி மற்றவை
யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே.

இஃதென் னுதலிற்றோவெனின், நிறுத்தமுறையானே வஞ்சிப் பாவிற் கோசையு மீறுமாமா றுணர்த்துத லுதலிற்று.

இதன்பொருள் :—தூங்கலோசையைத் தமக்கோசையாக வுடைய வஞ்சிப்பாக்கள் ; அவைதாம் தனிச்சொல்லோடு புணர்ந்து ஆசிரியச் சுரிதகத்தால் இறும் என்றவாறு.

'தூங்கலிசையன வஞ்சி யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே' என்றலுங் கருதிய பொருளைப் பயக்கும். 'மற்றவை' என்று மிகுத்துச் சொல்லவேண்டிய தென்னை ? வந்திசைத் தூங்க லும், அகவற்றூங்கலும், பிரிந்திசைத் தூங்கலும் என மூன்று வகைப்படுங் தூங்கலோசை என்பதறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. இரண்டு வஞ்சிப்பாவினையு மூன்று தூங்கலோசையானும் உறழ ஆறும்; இரண்டு வஞ்சிப்பாவினையும் பதினைந்து தளையானுமுறழ விருபத்தெட்டாம்; ஓசையும் தளையுங் கூட்டியுறழ எண்பத்து நான்காம் எனக் கொள்க.

தூங்க லிசையன வஞ்சி மற்றவை தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே' என்னுது 'ஆய்ந்த' என்று மிகுத்துச் சொல்லியது ஒரு சாரார் வேற்றடி விரவாத வஞ்சிப்பாக்களே இன்னியல் வஞ்சிப்பா எனவும், வேற்றடி விரவிவந்த வஞ்சிப்பாக்களே விரவியல் வஞ்சிப்பா எனவும் வேண்டுவ ரென்ப தறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

இவ் விரண்டு வஞ்சிப்பாவினையும் இவ் விருபெயரானுங் கூறுபடுப்ப நான்காம்; அவை, இன்னியற்குறளடி வஞ்சிப்பா, விரவியற் குறளடி வஞ்சிப்பா, இன்னியற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா, விரவியற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா என. இவை மூன்று தூங்கலோசையானு முறழப்பன் னிரண்டாம். அவை பதினெ தளையானுங் கூறுபடுப்ப வைம்பத்தா றும். அவை ஓசையுந் தளையுங் கூட்டியுறழ நூற்றறுபத்தெட்டாம். பிறவகையானும் விகற்பிக்கப் பலவுமாம் எனக்கொள்க.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

" பார்பரவிய பருவரைத்தாய்க்
கார்வினிய கதழொளியாய்

நீர்மல்கிய நீண்மலரவாய்
திறமல்கிய தேனினமுமாய்,
அதனால்
மொய்மலர் தூவன்றிய தேம்பாய்
மலரடி யிணையை வைத்தவா மனனே"

என்பது ஏந்திசைத் தூங்கலோசையான் வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா.

"பூந்தாமரைப் போதலமர
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
நாளும்,
*மகிழ மகிழ்தூங் கூரன்
புகழ்த லாளப் பெருவண் மையனே"

என்பது ஏந்திசைத் தூங்கலோசையான் வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா.

"பானல்வாய்த் தேன்வீரிந்தன
கானல்வாய்க் கழிமலர்ந்தன
ஞாழலொடு நறும்புன்னை
தாழையொடு முருகுயிர்ப்ப
வண்டல்வாய் நறுநெய்தல்
கண்டலொடு கடலுடுத்துக்
தவளமுத்தஞ் சங்கீன்று
பவளமொடு ஞெமிர்ந்துராஅய்
இன்னதோர்,
கடிமண முன்றிலு முடைத்தே
படுமீன் பரதவர் பட்டினந் தானே"

இஃது அகவற்றாங்கற் குறளடி வஞ்சிப்பா.

"தொடியுடைய தோண்மணந்தனன்
கடிகாவிற் பூச்சூடினன்
நறைகமழ் சாந்தீவினன்
செற்றோரை வழிதேய்த்தனன்
நட்டோரை யுயர்வுகூறினன்

*'மகிழ' எனவும் பாடம்.

வலியரென வாய்மொழியலன்
மெலியரென மேற்செல்லலன்
பிறரையொன் றிரப்பறியலன்
இரப்போர்க்கு மறுப்பறியலன்
வருபடையை யெதிர்கழறினன்
பெயர்படையைப் புறங்கண்டனன்
நெடுந்தெருவிற் றேரோட்டினன்
*கடும்பரிய மாகடாயினன்
உடல்சினத்த களிறூர்ந்தனன்
தீஞ்சொற்றசும்பு தொலைச்சினன்
வாணுவப்பப் பகிர்ந்தனன்
மயக்குடைய மொழிவிடுத்தனன்
ஆங்குச்,
செய்வகை யெல்லாஞ் செய்தன ஞதலி
னிடுக வொன்றே சுடுக வொன்றே
படுவழிப் படுகவிவ் விசல்வெய்யோன் றலையே."

இது பிரிக்கிசைத் தூங்கற் குறளடிவஞ்சிப்பா.

"கொடிவாலன குருகிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாலெயிற் றழலுளையன வள்ளுகிரன
பிணையெருத்தி னிணையரிமா ணணையேறித்
தணையில்லாத் தறவுநெறிக் கிறைவனுகி
யெயினடுவ ணினிதிருந் தெல்லோர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்தியலாற் செப்பியோன்
புணையெனத்,
திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
†வெருவுறு நாற்கதி வீடுநனி யெளிதே"

இஃது வஞ்சிசைத் தூங்கற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

"தொன்னலத்தின் புலம்பலைப்பத் தொடித்தோண்மேற்
பன்னலத்த கலந்தொலையப் பரிவெய்தி
யென்னலத்தகை யிதுவென்னென வெழில்காட்டிச்
சொன்னலத்தசைப் பொருள்கருத்தினிற் சிறந்தாங்கெனப்
பொதும்,
கீலங்களு ரெய்தி விடுப்பவும்
சிலம்பிடைச் செலவுஞ் சேணிவந் தற்றே"

* 'கடும்பரி யூர்கடாயினன்' எனவும் பாடம்.
† 'விரிவுறு' எனவும் பாடம்.

இஃதகவற்றுங்கற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

"பாலத்தஞ் செலவிவளொடு படுமாயி
னீரவத்தை நடைவேண்டா வினிஞனியென
நஞ்சிறு குறும்பிடை மூதெயிற்றியர்
சிறந்துரைப்பத் தெறுகதிர் சென்றுறு
மாங்கட் டெவிட்டினர் கொல்லோ
வெனவாங்கு,
நொதுமலர் வேண்டி னின்னெடு
மதுகர மூற்ற வாடவர் தாமே."

இது பிரிந்திசைத்தூங்கற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா.

"அங்கண்வானத் தமரரசரும்
வெங்களியானே வேல்வேந்தரும்
வடிவார்கூந்தன் மங்கையரும்
கடிமலரேந்திக் கதழ்ந்திறைஞ்சச்
சிங்கஞ்சுமந்த மணியணிமிசை
கொங்கிவரசோகின் *கொழுகிழற்கீழ்ச்
செழுநீர்ப்பவளத் திரள்காம்பின்
மூழுமதிபுரையு முக்குடைநீழல்
வெங்கண்விளைப்பகை விளிவெய்தப்
பொன்புனைநெடுமதில் புடைவளைப்ப
வனந்தசதுட்டய மவையெய்த
நனந்தலையுலகுட னவைநீங்க
மந்தமாருத மருங்கசைப்ப
வந்தரதந்துமி னின்றியம்ப
இலங்குசாமரை யெழுந்தலமர
நலங்கிளர்பூமழை நனிசொரிதர
இனிதிருந்து,
அருணெறி நடாத்திய வாதிதன்
திருவடி பரவுதஞ் சித்திபெறற் பொருட்டே"

இது பொதுச்சீரான் வந்த குறளடி வஞ்சிப்பா. பட்டினப் பாலை யென்னும் வஞ்சி நெடும்பாட்டு ஆசிரியவடி விரவி வந்த வேற் றிசைத்தூங்கல் விரவியற் குறளடி வஞ்சிப்பா. விரவியற் சிந்தடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. தளவிகற்பங்களால் வரு வனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

---

* "குளிர்நிழல்" எனவும் பாடம்.

"தன்றலே பாதந் தனிச்சொற் சுரிதக
மென்றிவை நான்கு மடுக்கிய தாங்கிசை
வஞ்சி யெனப்பெயர் வைக்கப் படுமே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"தூங்க லிசையாய்த் தனிச்சொற் சுரிதகந்
தான்பெறு மடிதலே தழீஇ வரைவின்றி
யெஞ்சா வகையது வஞ்சிப் பாவே"

என்றார் அவிநயனார்.

"தூங்க லோசை நீங்கா தாகி
நாற்சீர் சிறம்பா வடியிரண் டுடைத்தாய்
மேற்சி ரோதிய வைஞ்சீர் பெற்றுச்
சுரிதக மாகிய முரியதனி னடுத்து
வந்த தாயின் வஞ்சிப் பாவே"

என்றார் தீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர்மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

"ஈரிரண்டோ டீரா றெழுவா யிறுவாயாச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
மெடிலடிக்கு நேர்ந்தனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக்
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து"

"பன்னிய சீர்பயின்று பத்து நிலத்தவாய்
மன்னவனைச் சேர்ந்து வனப்பெய்தி—மன்னுதலால்
நான்காம் பாவென்றுரைக்கு நாமநூல் வஞ்சியை
நான்காங் குலமென்றார் நன்கு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இருசீரடி வஞ்சிக் கொன்பதுநிலத்தொடு மூச்சீரடி வஞ்சி சிறப்பின்மையால் ஒரு நிலமேயாகக் கொண்டு வஞ்சி யெல்லாம்ஆய்ப் பத்து நிலமென்ப தொல்காப்பியனார் முதலிய தொல்லாசிரியர். அதுவே இந்நூலுள்ளுங் கணிபு.

நான்காங் குலத்திற்குப் பத்து நிலமாவன.

"ஆனேவழி யிற்றன் மாண்வினை தொடங்கல்
கைக்கட ஞற்றல் கசிவகத் தண்மை

யோவா முயற்சி யொக்கல் போற்றல்
மன்றிடை மகிழ்த்த லொழ்றுமை கோடல்
திருத்திய வறத்திற் றீரா தொழுகல்
விருந்து புறந்தருதல் வேளாண் முறையே''

என்று ஓதப்பட்டன.

''மன்னவ னென்ப தாசிரியம்
வெண்பா முதலா னால்வகைப் பாவு
மெஞ்சா நாற்பால் வருணர்க் குரிய''

என்றார் வாய்ப்பியமுடையாராகலின். இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. (உள)

[வஞ்சித்தாழிசையும் வஞ்சித்துறையு மாமாறு.]

**91. குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றுய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே.**

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், வஞ்சித்தாழிசையும் வஞ்சித் துறையுமாமா றுணர்த்துத னுதலிற்று.

இதன் பொருள்:—இருசீரடி நான்காய் ஒரு பொருண்மேன் மூன்றுய் வருவன வஞ்சித்தாழிசை; அச்செய்யுள் நான்கடியாய் ஒரு பொருண்மேல் ஒன்றுய் வருவது வஞ்சித்துறை யென்று நூற் றுணிவுடையார் கூறுவார் என்றவாறு.

ஒரு பொருண் மேலாகிய தொடர்ச்சி யீண்டுங் கோவைக் கிளவியாற் கூறுபடுப்பதெனக் கொள்க. 'தனிவரிற் றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே' என்றுலுங் கருதிய பொருளைக் கொண்டு நிற்கும், 'வருவன' என்று மற்றொரு வாய்பாட்டாற் சொல்லவேண்டிய தென்னை?

ஒரு பொருண்மேன் மூன்றுய் அடிமறியாகாத வருவனவற்றை வஞ்சி நிலைத்தாழிசை யென்றும், அடிமறியாய் வருவனவற்றை வஞ்சி மண்டிலத்தாழிசை யென்றும், ஒரு பொருண்மே லொன்றுய் அடிமறியாகாத வருவனவற்றை வஞ்சி நிலைத்துறை யென்றும் அடிமறியாய் வருவனவற்றை வஞ்சி மண்டிலத்துறை யென்றுப்

ங்குவ ரொருசாராசிரிய ரென்பதறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு:—

"இரும்பிடியை யிகல்வேழம்
பெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்;
"மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கும்
இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்;
"பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தார்க்கே
யோடுமென் மனனேகாண்"

இவை யொருபொருண்மேல் மூன்று யடிமறியாகாதே வந்தமையால் வஞ்சிநிலைத்தாழிசை. வஞ்சி மண்டிலத்தாழிசை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"மார்வுற வணிந்தாலு
மார்வுரு மணிவடமே
தோளுறச் செறித்தாலுந்
தோளுரு மிளர்வனேயே"

இஃது ஒரு பொருண்மே லொன்றுய் அடிமறியாகாதே வந்தமையால் வஞ்சிநிலைத்துறை.

"மூல்லைவாய் முறுவலித்தன
கொல்லைவாய்க் குருந்தீன்றன
மல்லல்வான் மழைமுழங்கின
செல்வர்தேர் வரவுகாண்குமே"

இஃது ஒரு பொருண்மே லொன்றுய் அடிமறியாய் வந்தமையான் வஞ்சிமண்டிலத்துறை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. பிறரு மிவ்வாறே சொன்னர், என்னே?

"ஒன்றினே நான்மை யுடைத்தாய்க் குறளடி
வந்தன வஞ்சித் துறையென லாகும்"

"குறளடி நான்கிவை கூடின வாயின்
மூறைமையி னவ்வகை மூன்றிணைந் தொன்றி
வருவன வஞ்சித் தாழிசை யாகும்"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"எஞ்சா விருசீர் நாலடி மூன்றெனில்
வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற் றுறையே"

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

"இருசீர் நாலடி மூன்றிணைந் திறுவது
வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற் றுறையே"

என்றார் அவிநயனார்.

"இருசீர் நாலடி மூன்றிணைந் தொன்றி
வருவது வஞ்சித் தாழிசை தனிசின்
ரெருபொருண் முடிந்தது துறையென மொழிப"

என்றார் மயேச்சுவரர். (கூஅ)

[வஞ்சி விருத்தமாமாறு.]

92. சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சிய
தெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்.

இஃதென்னுதலிற்றோவெனின் வஞ்சிவிருத்தமாமா றுணர்த்துதனுதலிற்று.

இதன்பொருள்:—மூச்சீரடி நான் குடைத்தாய் வருஞ்செய்யுள் வஞ்சிவிருத்த மென்றார் புலவர் என்றவாறு.

'சிந்தடி நான்காய் வருவது வஞ்சியது விருத்த மென்மனார் புலவர்' என்றதனாங் கருதியபொருளைப் பயக்கும். 'எஞ்சா' என்று மிருத்துச் சொல்லவேண்டியதென்னை? மூச்சீரடி நான்காய் அடிமறி யாகாதே வருவன வற்றை வஞ்சிவிலிவிருத்தம் என்றும், அடிமறியாய் வருவனவற்றை வஞ்சி மண்டிலவிருத்தம் என்றும் வழங்குவர் ஒரு சா ராசிரிய ரென்பதறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. வரலாறு:—

"*வானார் வார்கழல் வீக்கிய
தாளார் தாமுடைக் தோடிஞர்

* "வானா" எனவும் பாடம்.

நாளே நாணுடை மங்கைமார்
தோளே நாணிலர் தோயவே"

எனவும்,

"மூந்து கொன்ற மொய்ம்பினன்
வந்து தோன்ற வார்சிலை
யம்பி னெய்து கொன்றுதாய்க்
கின்ப மெய்து வித்தபின்"

எனவும், இவை யடிமறியாகாதே வந்தமையால் வஞ்சி நிலை விருத்தம்.

"சொல்வ லோம்புமின் ரோனனி
செல்ல லோம்புமின் நீநெறி
கல்ல லோம்புமின் கைதவம்
மல்லன் ஞாலத்து மாந்தர்காள்"

இஃதடிமறியாய் வந்தமையான் வஞ்சி மண்டிலவிருத்தம். பிற வும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. என்னை ?

குறளடி நான்கின மூன்றெரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்
கறைதரு காலை யமுதே விருத்தத் தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில் வாரத்தி ஞலிறும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே.

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இக்காரிகையை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"மூச்சீர் நாலடி யொத்தவை வரினே
வஞ்சி விருத்த மென்றனர் கொளலே"

என்றூர் சிறுகாக்கை பாடினியார்.

'சிந்தடி நான்காய்வருவது வஞ்சியது, எஞ்சாவிருத்தம்' என்று பிறிதொரு வாய்பாட்டாற் சொல்ல வேண்டியதென்னை? எல்லாப் பாவுக் தன்சீராலும், தன்றளையாலும் வருவன தலையாகின்பாவென் றும், தன்சீருந் தன்றளையும் பிறபாவின் சீரோடுந் தளையோடு மயங்கி வருவன இடையாகின்பாவென்றும், தன்சீரும் தன்றளையுமின்றியே வருவன கடையாகின்பாவென்றும் வழங்குவ ரொருசா ராசிரியர் என்பதறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது. என்னை?

"தன்சீர் நிலையிற் றளைதம தழீஇய
வின்பா வென்ப வியல்புணர்ந் தோரே

யேனையவை விரவி னிடையெனப் படுமே
தானிடை யில்லது கடையெனப் படுமே"

என்றார் மயேச்சுவரர்

வஞ்சிவிருத்தாழிசை முதலாகவுடையன செய்யுள் சிறப்புடை எழுதலோயானும், சிறப்பில் எழுதலோயானுங் கூறுபடுப்ப ஒரோ ஒன்று பதினொரு பாகுபாட்டைச் சொல்லும். பிறவகையானும் விகற்பித்துப் பலவுமாம்.

"வஞ்சிப்பா நான்குந் தணவாமூன் றேசையா
லெஞ்சாத வீராறு மீண்டவற்றை—யெஞ்சாத
பந்தம் பதினொன்றின் மாறப் பழுதின்றி
வந்தன நூற்றறுபத் தெட்டு"

"அந்தத்திற் பாவிற் கினமாய வாறினையும்
பந்தம் பதினொன்றி னேற்பகுப்ப—வந்தன
வெண்பத்து நான்கா மினியவற்றின் மிக்கனவும்
பண்புற்றுப் பார்த்துக் கொளல்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. (கூ)

வஞ்சிப்பாவும் இனமும் முடிந்தன.

[புறனடை.]

93. மிக்குங் குறைந்தும் வரினு மொருபுடை யொப்புமை நோக்கி யொழிந்தவுங் கொளலே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட் கெல்லா மெய்தியதோர் இலக்கண முணர்த்துதலு துதலிற்று.

இதன் பொருள்:—மேற் சீரும் அடியும் வரையறுக்கப் பட்ட பாவும், பாவினமும் சொன்னபெற்றியிற் றிரிந்து, மிக்குங் குறைந்தும் வந்தாலும், அவற்றை யொருபுடை ஒப்புமை நோக்கி யொழிந்த செய்யுட்களையும் அவற்றின்பாற் சார்த்தி வழங்கப்படும் என்றவாறு.

வரலாறு:—

"கோழியுங் கூவின *குக்கி லழைத்தன
தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினே
ஆழிசூழ் வையத் †தறிவ னடியேத்தி

* 'குக்கில் குரலியம்பும்' எனவும் 'குக்கில்குரல்காட்டும்' எனவும் பாடம்.
† 'அண்ண லடிபோற்றி' எனவும் பாடம்.

கூழை நீனயக் குடைத்துங் குளிர்புனல்
ஊழியுண் மன்னுவோ மென்றேலோ ரெம்பாவாய்"

ஈற்சீர் நாலடியால் வருவது கலிவிருத்தம் என்று வரையறுத்துச் சொன்னார். இஃது ஐந்தடியால் வந்ததாயினும் ஒரு புடையொப்புமை நோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின்பாற்படுத்து வழங்கப்படும். இதனைத் தரவு சொச்சகமெனினு மிழுக்காது. இஃது அஷியனுர் காட்டிய பாட்டு.

"நீல நிறத்தனவாய் நெய்கனிந்து போதவிழ்ந்து
கோலங் குயின்ற குழல்வாழி நெஞ்சே
கோலங் குயின்ற குழலுங் கொழுஞ்சிகையும்
காலக் கனலெரியின் வேம்வாழி நெஞ்சே
காலக் கனலெரியின் வேவன கண்டாலும்
சால மயங்குவ தென்வாழி நெஞ்சே"

எனவும்,

"வித்தகர் செய்த விளங்குமுடி கவித்தார்
மத்தக மாண்பழிதல் காண்வாழி நெஞ்சே
மத்தக மாண்பழிதல் கண்டான் மயங்காதே
உத்தம நன்னெறிக்க ணில்வாழி நெஞ்சே
உத்தம நன்னெறிக்க ணின்றாக்குஞ் செய்தியேற்
சித்தி படர்த்த றெளிவாழி நெஞ்சே"

எனவும் இத்தொடக்கத்தன ஒருசார் வஞ்சியாபதிப்பாட்டும்,

"கல்லினைக் கதிர்மணிக் கவண்பெய்து கானவர்
கொல்லியிற் களிறேறி வெற்பே யாதே
கொல்லியுட் களிறேறி வெற்பனிவ் வியனுட்டார்
பல்புகழ் வானவன் றுளே யாதே
பல்புகழ் வானவன் †றுளொடுசார் மன்னர்க்கோர்
நல்ல படாஅ பறையே யாதே"

எனவும்,

"ஈரித ழிணர்லே மிடைதெரியா தரிந்திடுஉம்
ஆய்கதி ரழற்செந்தெ ளரியே யாதே
யாய்கதி ரழற்செந்தெ ளகன்செறுவி ளரிந்திடுஉங்
காவிரி வளநாடன் கழலே யாதே

---

* 'கல்லினை' எனவும் பாடம்.
† 'தாள்சேரா' எனவும் பாடம்.

காவிரி வளநாடன் கழல்சேர் மன்னர்க்
காரர ணிற்ற லரிதே யாதே"

எனவும்,

"நீத்திலங் கழலாக நிரைதொடி மடநல்லார்
எக்கர்வா னிடுமண லிணரே யாதே
எக்கர்வா னிடுமண லிணர்புணர்ந் திசைந்தாடும்
கொற்கையார் கோமானே கொடியே யாதே
கொற்கையார் கோமான் கொடித்திண்டேர் மாறற்குச
செற்றர ணிற்ற லரிதே யாதே"

எனவும், இத்தொடக்கத்தன மூப்பெட்டுச்செய்யுளும் ஆறடியான் மிக்கனவேனும், ஒருபுடை யொப்புமை நோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின்பாற்படுத்து வழங்கப்படும். கொச்சகக்கலியின்பாற் படுத்தினும் ஆம். இவை மிக்கன.

இனிக் குறைந்து வருவன ஆசிரியப்பாவிற்கு மூன்றடிச் சிறுமை என்றாயினும், கலிக்கும் வஞ்சிக்கும் சுரிதகமாய் இரண்டடியால் வந்தனவுமுள. அவற்றையும் இவ்விலக்கணத்தாற் குற்றமில்லை யென்று வழங்குப. மருட்பாவு மவ்வாறே எனக்கொள்க.

வரலாறு:—

"சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற்
பொற்றுமரைப் பூம்படப்பைத்
தெண்ணீர்
நல்வய லூரன் கேண்மை
*யல்லிருங் கூந்தற் கலரா னுதே"

வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச் சிறுமை என்று வரையறுத்துச் சொன்னர். இஃதிரண்டடியால் வந்ததாயினும், ஒருபுடை யொப்புமை நோக்கி வஞ்சிப்பாவின்பாற்படுத்து வழங்கப்படும். இரண்டடியால் வஞ்சிவரும் என்றெடுத்தோதினர், மயேச்சுவரர் முதலாகிய ஒருசாராசிரியர் எனக்கொள்க. என்னை?

"வெண்பா வாசிரியங் கலியே வஞ்சியென
நண்பா வுணர்ந்தோர் நுவலுங் காலை

* 'செல்லிருங் கூந்தல்' எனவும் பாடம்.

இரண்டு மூன்று நான்கு மிரண்டுந்
திரண்ட வடியின சிறுமைக் கெல்லை"

என்றாராகலின். அவர்காட்டும் பாட்டு:—

"பூந்தண்சினை மலர்மல்கிய பொழிற்பிண்டி
வேந்தன்புகழ் பரவாதவர் வினைவெல்லார்
அதனால்,
அறிவன தடியினை பரவப்
பெறுகுவர் யாவரும் பிறவா நெறியே"

இதனை முச்சீர் வஞ்சியாக வலகிட்டுக் கண்டுகொள்க. *"சிறியகட்பெரினே" என்னு மிணைக்குற ளாசிரியப்பாவினுள் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவந்தன எனக்கொள்க.

"அணிகிளர் சிறுபொறி யலர்துத்தி மாலைத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமுந்நீர்த் †தொட்டுழந்து மலர்ந்தனையே"

இக்கலியுள் ஐஞ்சீரடியும் வந்தன எனக்கொள்க.

"கலியொடு வெண்பா வகவல் கூறிய
வளவடி தன்னு ணடக்குமன் னவையே" (யாப்பருங்கலம்-27.)

என்ற சூத்திரத்தில் 'அவை' என்ற விதப்பினாலும், இச்சூத்திரத்தாலும் இவற்றையுங் குற்றமில்லையென்று கொண்டு வழங்குப, புராண கவிஞராற் சொல்லப்பட்டவாகலின்.

"நிலம்பாயப்பாயப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள்
கலம்போலப்போலக் கௌவை செயல்"

இவ்வெள்ளையுள் ஐஞ்சீரடியும் வந்தன பிற வெனின் அளபெடை சீரும், தளையும், அடியும், தொடையுங் கெடாமைப்பொருட்டு வேண்டுவதல்லது, அளபெழுந்து கெடுன்றவிடத்து வேண்டப் படாது ; என்னை ?

"மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாவிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்"

என்றாராகலின்.

அதனால் முதற்சீர் புளிமாங்காயாகவும் இரண்டாஞ்சீர் தேமாங்காயாகவும் அலகிட்டு நாற்சீராயாகக் கொள்க. ஐஞ்சீர் வெள்ளையுட் புகாமை யெற்றுற் பெறுதுமெனின்,

---

* இச்செய்யுளை 258 ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
† 'தொட்டுத்துயி லமர்ந்தனையே' எனவும் பாடம்.

"ஐஞ்சி ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல"

என்று நக்கீரனு ரடிநூலுள் எடுத்தோதப்பட்டமையாற் பெறு தும்;\"பிறநூன்முடிந்தது தானுடம்படுதல்"\எனபது தந்திரவுத்தி யாகலின்.

இனி ஆசிரியத்துள்ளும், கலியுள்ளும் ஐஞ்சீரடிவரும் என்பது எற்றுற்பெறுதுமெனின்,

"வெண்டஃ விரலியு மாசிரியம் விரலியும்
ஐஞ்சி ரடியு மூளவென மொழிப" (தொ-பொ-செய்-63,)

என்று தொல்காப்பியனுர் எடுத்தோதினமையாற் பெறுதும். இப்பாட்டுக்களுஞ் செய்யுளியலுட் காட்டின வெனக் கொள்க.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாத்துக்
தாழ்வாகத் தம்பேணுக்
கடுஞ்சினத்துக் களிற்றெருத்தி
னிலனெளியத் தொகுபிண்டிக்
கடன்மருளப் படைநடுவண்
ஏற்றுரியி னிமிழ்முரசங்
கூற்றுட்க வெழீஇச்சிலைப்பக்
கேளல்லவர் மிடல்சாய
வாள்வலியா னிலம்வெளவி
முழுதாண்டவர் வழிகாவல்
குன்றுமருளச் சோறுகுவைஇப்
புனல்மருளநன் னெய்சொரிந்து
திருமறைமுதல்வர் வழிகாட்ட
வாகுதியி னழலருத்திப்
பல்கேள்வித் துறைபோகிய
தொல்லிசையான் மீக்கூறும்
கொற்கையார் குலவேறே
கூடலா ரடுபொருந
வென்றியா
னல்கியார்த்த வரிக்கிணையின்
மதிபுளியின் வரவிசைப்ப
நனிவிரும்பி நயனெக்கி

யினிவேண்டாகின் கிணைத்தொழிலென
வெனக்கொவ்வாமைப் பெரிதருளி
தனக்கொப்பத் தலையளித்தனன்
அதற்கொண்டு,
கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ
காழ்கோத்தன சூட்டென்கோ
நெய்கனிந்த வறையென்கோ
குய்கொண்டன துவையென்கோ
வெனைப்பலவெமக்குத் தண்டாது
வைகலுறுங் கைகவிசொரிதரலே
லிலங்குகதி ரவிர்வெள்ளி
யலகுபெண்ணை வழியுறையினும்
குளஞ்சேர்ந்து சனிகொட்பினு
மருந்தே மார்ந்தனம் யாமே
வருந்தல் வேண்டா *வாழ்கலின் முளே.''

முப்பத்தாறடியான் வந்த இக்குறளடி வஞ்சியுள்,'வென்றியான்' எனவும், 'அதற்கொண்டும்' எனவும் சீர்கூஞப் வந்தன.

தூங்கு லிசையன வஞ்சி மற்றவை
யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே'

என்றார். சுரிதகத்தருகு தனிச்சொலின்றி வந்ததாயினும் வஞ் சிப்பாவென்றே வழங்கப்படும். பிறவும் புராணகவிஞரான் பாடப் பட்டுமிக்கும், குறைந்தும் வருவனவற்றை இவ்விலக்கணத்தான் ஒரு புடை யொப்புமைநோக்கிப் பெயரிட்டு வழங்கப்படும். என்னை?

"உணர்த்திய பாவினு ளொத்த வடிகள்
வகுத்துரை பெற்றியு மன்றிப் பிறவும்
நடக்குன வாண்டை நடைவகை யுள்ளே''

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"ஒத்த வடியினு மொவ்வா விகற்பினு
மிக்கடி வரினு மப்பாற் படுமே''

என்றார் அவிநயனார்.

"பாவு மினமு மேவிய வன்றி
வேறுபட நடந்தும் கூறுபட வரினு
மாறறி புலவ ரறிந்தனர் கொளலே.''

* 'வாழ்கலின் னருளே' எனவும் பாடம்.

என்றார் பிறைகெடுமுடிக் கறைமிடற்றோன் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்.

"வரிசை பெரிதுடையர் சட்கலமுந் தூயர்
புரிசை யொருசாரா ரம்பலமுந் தண்ணீரும் தன்னிலத்த வல்ல-
தெற்கொற்றித் தோன்றும் திருமென் மலையேநம் [புரிசைக்குத்
பொற்கொற்றி புக்கிருக்கு மூர."

எனவும்,

"கிடங்கிற் கிடங்கிற் கிடந்த கயலைத்
தடக்கட் டடங்கட் டளிரியலார் கொல்லார்-கிடங்கில்
வளையாற் பொலிந்ததோள் வையெயிற்றுச் செவ்வாய்
இளையாட்டி கண்ணெக்கு மென்று."

எனவும்,

"வஞ்சி வெளிய குருகெல்லாம்
பஞ்சவ ஞன்மாடத் தூடலிற் கல்வலிது
சோழ னுறந்தைக் கரும்பினிது தொண்டைமான்
கச்சியிற் காக்கை கரிது."

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்துப் பொய்கையார் வரைக்கும், குடமூக்கிற் பவர்செய்த வாசுதேவனார் சிந்த முதலாகிய வொருசார் செய்யுட்களும் எப்பாற் படுமோவெனின், ஆரிடச் செய்யுள் எனப் படும். ஆரிடமென்பது உலகியற்செய்யுட்கட் கோதிய உறுப்புக் களின் மிக்கும், குறைந்தும் கிடப்பன எனக்கொள்க.

"வரிசை பெரிதுடையர்" என்பது மிக்கது. அல்லன மிக்கும் குறைந்தும் வந்தன. அவ்வாரிடச்செய்யுள் பாடுதற்குரியார் ஆக்கு தற்கும், கெடுத்தற்கும் ஆற்றலுடையராகி இம்மைமறுமை முக்கா லப் பண்புமுணர்ந்த விருடிக ளெனக்கொள்க. என்னை?

"உலகியற் செய்யுட் கோதிய வளவையிற்
குறையவும் விதப்பவுங் குறையா வாற்றல்
இருடிகண் மொழிதலி னரிட மென்ப."

எனவும்,

"ஆரிடச் செய்யுள் பாடுதற் குரியோர்
கற்றே றறியா வறிவுமிக் குடையோர்

மூவகைக் காலப் பண்பு முறையுணரு
மாற்றல் சான்ற வருந்தவத் தோரே."

எனவுஞ் சொன்னூர் பாட்டியன் மரபுடையாராகலின், வடநூ லுடையாரும் பிங்கல முதலாகிய சுந்தாபிதிகளுள் விருத்தச்சாதி விகற்பங்களாற் கிடந்த உலகியற் சுலோகங்களின் மிக்குங் குறைந்துங் கிடப்ப இருடிகளாற் சொல்லப்படுவனவற்றை ஆரிடம் என்று வழங் குவர் எனக்கொள்க. அஃதே எனின்,

"எரி யிரண்டுஞ் சிறகா வெயில்வயிரக்
காருடைய பீலி கடிதாவாச்—சீரிய
வத்தியூர் வாயா வணிமயிலே போன்றதே
பொற்றோரான் கச்சிப் பொலிவு."

"உடையராய்ச் சென்றக்கா லூரெல்லாஞ் சுற்ற
முடவராய்க் கோலூன்றிச் சென்றக்காற்-சுற்ற
முடைவயிறும் வேறு படும்."

"கண்டகம் பற்றிக் கடக மணிதுளங்க
வொண்செங் குருதியி* லோடி கிடந்ததே—கெண்டிக்
கெழுதகைமை யில்லேன் கிடந்தூடப் பன்னு
ளழுதகண்ணீர் துடைத்த கை."

என்றித் தொடக்கத்துப் பெருஞ்சித்திரனர் செய்யுளும், ஔ வையார் செய்யுளும், பத்தினிச்செய்யுளும் முதலாக வுடையன வெல்லாம் எப்பாற்படுமெனின், ஆரிடப்போலியென்றும், ஆரிடவா சகமென்றும் வழங்கப்படுமென்க. இவைகளெல்லாம் இருடிகளல்லா வேணியோராகி மனத்ததுபாடவும், ஆகவும், கெடவும் பாடறரும் கபிலர், பரணர், கல்லாடர், மாமூலர், பெருந்தேவனார், இத்தொ டக்கத்தோராலும், பெருஞ்சித்திரர் தொடக்கத்தோராலும் ஆரி டச் செய்யுட்போல மிகவும், குறையவும் பாடப் படுவன எனக் கொள்க. என்னை?

"மனத்தது பாடு மாண்பி னேருஞ்
சினத்திற் கெடப்பாடுஞ் செவ்வி யோரு
முனிக்கணச் செய்யுண் மொழியவும் பெறுப"

என்பது பாட்டியன் மரபாகலின்.

* 'னேடு கிடப்பதே' எனவும் பாடம்.

வரலாறு:—

"இலைநல வாயினு மெட்டி பழுத்தாற்
சூலைநல வாங்கனி கொண்டுண லாகா வியலாண்
மூலைநலங் * கண்டு முறுவலிக் கின்ற
வினையுடை நெஞ்சினே † வேறுகொ ளீரே." (திருமந்திரம்-204.)

இம் மூலர்வாக்கு மிக்கு வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"வச்சிரம் வாவி னிறைமதி மூக்குடை
நெற்றிநேர் வாங்கல் விலங்கறுத்த
லுட்சக் கரவடத் துட்புள்ளி யென்பதே
புட்கரனுர் கண்ட புணர்ப்பு."

இது மந்திரநூலிற் புட்கரனுர் கண்ட வெழுத்துக்குறிவெண்பா. இஃதிரண்டாமடி குறைந்து வந்தது. "கிடங்கிற் கிடங்கில்" என்னும் பொய்கையார் வாக்கு மிக்குவந்தது.

"கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்
கனீத்திருந்த சாந்தைத்தொட் டப்பேய்
மறைக்க வறியாது மற்றுன்தன் கையைக்
குறைக்குமாங் ‡கூர்ங்கத்தி கொண்டு."

இது பூதத்தாருங் காரைக்காற் பேயாரும் பாடியது. இதுவும் இரண்டாமடி குறைந்து வந்தவாறு கண்டுகொள்க. அறிவுடைய ரும்பியார்செய்த சிந்தம் எப்பாற் படுமோவெனின், நாங்கலோசைத் தாய்ச் சுரிதகத் தருகு தனிச் சொலின்றித் "தாழிரும் பிணர்த் தடக்கை" என்னும் வஞ்சிப்பாவேபோல வந்தமையாற் றனிச்சொ லில்லா வஞ்சிப்பாவென்று வழங்காமோவெனின், வழங்காம்; செவி யறிவுறூஉவாய் வஞ்சியடியால்வந்து பொருளுறுப் பழிந்தமையால் உறுப்பழி செய்யுள் எனப்படும்; புறநிலை வாழ்த்தும், வாயுறை வாழ்த்தும், அவையடக்கியலும், செவியறிவுறூஉவும் என்னும் பொருண்மேற் கலியும் வஞ்சியுமாய் வரப்பெரு வென்றுராகலின். எங்ஙனே?

"வழிபடு தெய்வ நிற்புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னெனனும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிவஞ்சி வகையும் வஞ்சி யும்பெரு." (தொல்-பொ-செய்-110.)

---

* 'கொண்டு' எனவும் பாடம்.

† 'வெய்து கொள்ளீரே' எனவும் பாடம்.

‡ 'கூன்கத்தி' எனவும் பாடம்.

"வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே
செவியறி வுறூஉவென வவையு மன்ன" (தொல்-பொ-செ-111.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"புறநிலை வாயுறை செவியறி யவையடக்
கெனவிவை வஞ்சிக் கலியவற் றியலா"

என்றார் நல்லாறனார்.

அஃதேயெனின், விளக்கத்தனார் பாடிய 'கெடலருமாமுனிவர்*' என்னுங் கலிப்பா புறநிலைவாழ்த்தாய் வந்தது பிறவெனின், அஃது ஆசிரியச்சுரிதகத்தான் வந்தமையாற் குற்றமின்றெனக் கொள்க.

"திருக்கொண்டு பெருக்க மெய்திவீற் றிருந்து
குற்றங் கெடுத்து விசும்பு தைவரக்
கொற்றக் குடையெடுப் பித்து நிலவெளிய
படைபரப்பி யாங்காங்குக் களிறியாத்து
நாடுவளம் பெருகக் கிளைகுடி யோம்பி
நற்றாய் போல வுற்றது பரிந்து
துகத்துக்குப்பகலாணி போலவும்
மக்கட்குக் கொப்பூழ் போலவும்
உலகத்துக்கு மந்தரமே போலவும்
நடுவு நின்று செங்கோ லோச்சி
யாறில்வழி யாறு தோற்றுவித்துக்
குளனில்வழி குளந்தொடு வித்து
முயல்பாய்வழிக் கயல்பாயப் பண்ணியும்
களிறு பிளிற்றும்வழி பெற்றம் பிளிற்றக்கண்டும்
களிறார் பலகாற் சென்று தேன்றேயவும்
தண்புனற் படைப்பைத் தாகியும்
குழைகொண்டு கோழியெறிந்து
இழைகொண் டான்றுட்டும்
இலக்கங்கொண்டு செங்காலுரை யெறிந்தும்
உலக்கை கொண்டு வாலே யோச்சியுந்
தங்குறை தீக்கியும் பிறர்குறை தீர்த்தும்
நாடாள்வதே யரசாட்சி."

எனவித் தொடக்கத்தனவும், பாசாண்டங்களும், ஒருசார்ச் சொற்கட்டும், கரிப்போக்கு வாசகத்து ஒருசார்ச் சொற்கட்டும், எப்

* இச்செய்யுளை 286-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

பாற் படுமெனில், அவையெல்லாஞ் சொற்சிதடி எனப்படும் என. கொள்க;

'கட்டுரை வகையா லெண்ணெடு புணர்த்து
முற்றடி யின்றிக் குறைவு சீர்த் தாகியு
மொழியசை யாகியும் வழியசை புணர்த்தும்
சொற்சீர்த் திறுதல் சொற்சீர்க் கியல்பே" (தொல்)

என்பது இலக்கணமாதலின்.

செய்யுளியன் முற்றும்.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
3	2	ரூங்கனே	ரூங்கனே ✓
9	26,27 28,29	இயனிலே	வியனிலே ✓
12	3	ஈண்டு	ஈண்டுத் ✓
14	5	ஈண்டு	ஈண்டுத் ✓
,,	12	முதல்	முதலிற் ✓
,,	16,17	மொழிச்	மொழி ✓
,,	17	அடித்தன	அடுக்கன் ✓
,,	19	கிழவனேப்	கிழவனே ✓
18	6	ரூமினிது	ரூனினிது ✓
19	5	ஆக்கு	தாக்குத் ✓
20	9	றன்மையி லாசாந்	றன்மை யியலாசாந் ✓
,,	14	கலேக்காச்சைப்	கலேக்காக்கை ✓
21	9,10	இவ்வீருவரிகளேயும் நீக்கிவிடுக.	
,,	30	வருஉங்	வரூஉங் ✓
22	10	ஒவென்னு	ஒ என்னு ✓
,,	17	ஒ விவை குறியமற்றை	ஒ இவை குறிய
,,	18	யேழ்நெட்டழுத்தா	மற்றையேழ் நெட்டெழுத்தா ✓
23	14	அவ்வெளபெடை	அவ்வனபெடை
24	11	கைகொடி	கைந்தொடி
28	21	அக்கேன	அஃகேன
,,	27	ஒன்றைரை மாத்திரையாம்	ஒன்றரை மாத்திரையும் ஒரு மாத்திரையுமாம்
,,	29	ஒரு மாத்திரையுமாம்	மாதிதிரையாம்
29	18	ஒரு மாத்திரை	மாத்திரை
,,	30	மளவினதாய	மளவினவாய
,,	31	ஒரு மாத்திரை யளவினதாகக்	மாத்திரை யளவினவாகக்
31	7	சொன்னராகலானுங் கொள்க.	சொன்னராகலின்.
32	1	மளபெடை யைகாரக்	மளபெடையை காரக்
,,	29	கற்கக்	கற்க
33	2	நாகாக்கக்	நாகாக்க
,,	5	வழாஅலே லாஅய்னின்	வழாஅலெல் லாஅலின்
,,	15	வாரார் வர	வாரா ரவர்
,,	18	செருப்புப்	செறுப்புப்
,,	27	வழாஅ.....கடை	வழாஅல்.....இடை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
33	28	எலாஅய் யென்.....இடை	எல்லாஅ என்.....கடை
34	28,29	இவ்விருவரிகளையும் நீக்கிவிடுக	
35	19	மஃகான	மஃகான்
38	9	நேரதப	நேரதம
,,	10	யாமைலின்	யாமையென்
,,	12	னஃஃகிய வெஃஃகுணர்	னஃஃகிய வெஃகுணர்
,,	13	வெஃஃகுவர்	வெஃகுவர்
,,	21	பவள	பவள்ன்
,,	22	பவளக்	பவள்ன்
40	24	கூறுமாற்றே	கூடுமாற்றுற்
,,	இப்பக்க முடிவில்,		

'வெள்ளையுட் பிறதேனு விரவா' என்னும் இலக்கணத்தோடு மாறு கொள்ளுமாகலின், ஆண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறு என்று விலக்க வேண்டுமாயாம். 'அருளல்லதியாது' என்புழிக் குற்றியலிகர மாமாறு—என்னும் இவ்வரிகளைச் சேர்த்துக்கொள்க.

41	10	அழியா	அழிய
,,	11	ஆண்டுகீ	ஈண்டுக்
,,	22	ஆண்டுக்	ஈண்டுக்
43	5	அலகியல்பல	அலகியல்பில
,,	25	கூற்றிசைப்பப்	கூற்றிசைப்ப
44	6	தூஉபத்	தூஉஉத்
,,	8	மிசையான் சொன்ன நறுநுதலா	மிசையான்கொ னன்ன னறுநுதத
,,	9	ராஅமெ	லார்மாமை
,,	23	நேரதப	நேரதம
,,	28	என்றும்	என்று
,,	29	ஒருகாற்	ஒருசார்
45	8	நேரதப.....கின்றள	நேரதம.....யென்றள
,,	17	யிசைப்பப்	யிழைப்பப்
,,	27	யெழுந்தள	யெழுத்தள
,,	28	வியற்பா	யியற்பா
46	16	தேட்டிடத்து	தெட்டிடத்து
50	16	வேண்டிப்	வேண்டிப்—
57	16	இயற்சீரை,	இயற்சீரை
,,	,,	உரிச்சீரை	நேரீற்றுரிச்சீரை
,,	,,	பொதிச்	நிரையீற்றுரிச்
,,	17	நூலுடையார் ; என்னே ?	நூலுடைட்யார்.
,,	26	என்றராகலின் என்பதை நீக்கிவிடுக.	

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
61	1	ஒரோ அசை	"ஒரோ வகை
,,	2	சீரெனப் படுமே	சீரெனச் செப்பினர் புலவர்"
,,	9	நான்கினும்	நான்கினுள்
63	33	வளவயலி டைக்	வள வயலிடைக்
64	26,27	இவ்வரிகளின் பாடபேதத்தையே பாடமாகக் கொள்க.	
65	21-வது	வரிக்குக்கீழ், 'கருவிளந்தண்ணிழல் கூவிளந்தண்ணிழல்' என்றும்,	
,,	22-வது	வரிக்குக்கீழ், 'கருவிளந்தண்பூ கூவிளந்தண்பூ' என்றும்,	
,,	23-வது	வரிக்குக்கீழ், 'கருவிளநறும்பூ கூவிளநறும்பூ' என்றும்,	
,,	24-வது	வரிக்குக்கீழ், 'கருவிளநறுழில் கூவிளநறுழில்' என்றும் சேர்த்துக்கொள்க.	
66	2	முன்னிறீ இக்-காக்கு	முன்னிறீ இ-ீக்கா
,,	4	ஞலசைச்சீர்ச்	ஞலசைச்சீர்
,,	22	குடை நவை	குட னவை
,,	24	தபி	தமி
67	29	பனிமொழி	பணிமொழி
68	25	'பெருது'	'வெருதும்'
,,	,,	வஞ்யுரிச்சீர்	வஞ்சியுரிச்சீர்
69	2	பெருது	பெருதும்
69	15	வகரமியையின்மகரமுங்	வகர மிசையு மகாரங்
,,	21	எனவும்	என்னும் இதன் புறனடையா லும்,
,,	27	லானெண்க.	லானும் என்க.
70	2	முண்மையி	முறைமையி
,,	10	றந்த.....வந்தனகூறிய	ருகலுமந்த.....வந்தன
,,	11	வஞ்சிக் குரைத்தன	கூறிய வஞ்சிக் குரியன
,,	19	அதனுட்	அகவலுட்
,,	22	நேருற்ற	நேரிற்ற
71	24	உடல்.....வொண்ணுதை	துடல்.....வொன்ணுதை
72	11	தழுத	வுழுத
73	21	இது	இஃது
,,	25	ருந்தே நல்குறு	மருந்தே.....நல்குறு
,,	26	இது	இஃது
75	1	ஓரடியிற்	ஓரடியில் அருகிக்
,,	3	ஆயிடையிட்டும்	ஆயிடையிட்டு
,,	5	வுறப்பினிறுதிக்	வுறப்பின்
76	13	என்னுங்	எனவும்
,,	16	யுருவிக்குப்	யுருவக்குப்

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
,,	26	வளிதலேஇய	வளித்தலேஇய
,,	30	மணியணிப்புனற்	மணிய்ணேப்புன்
77	4	என	எனஇவ்
78	4-வது வரிக்குக்கீழ்,	என்னும் இவ்வஞ்சி விருத்தத்துள் ஓரசைப் பொதுச் சீர்வந்தது.—என்று சேர்த்துக்கொள்க.	
,,	9	இவ்வரியை நீக்கிவிடுக.	
,,	10	"குர.....எனவும்	எனவும், "குர..... எனவும் வரும்
,,	24	பாவே	பெயரே
,,	26	செய்யுளகத்தும்-என்றவத	செய்யுளகத்து'-என்றத
79	2	தாகலின்	னவாகலின்
,,	25	வந்தது.	வந்தன.
80	3	ரன்ன	ரன்னவென்
,,	4	றிறவாய் நீயே	றிறவா நீமே
,,	6	"வரைவிலவே"	'வரை'
,,	23	தாக	தள்ளாக
,,	29	கிகழ்விப்பது கியம	கிகழ்விப் பதுகியம
81	10	கின்ற	கின்றன
82	4	நடுநே ரியலா	நடுவு நேரியல்
,,	7	வியலா	வியல
84	3	என்றராகலின்,	என்றராகலின்.
,,	5	கூறியதனற்	கூறியவதனற்
86	5	யிரண்டு	அவ்விரண்டு
,,	14	நிறப்பிலாசிரிய	நிறப்புடையாசிரிய
,,	15	நேரசைத்தலே	நேர்தலே
,,	18	யத்தலே	யநேர்த்தலே
,,	23	யத்தலே	யகிரைத்தலே
,,	27	யத்தலே	யகிரைத்தலே
87	15	வருஞ்சீர் நேரீற்றுச்	வருஞ்சீரும் நேரீற்றுரிச்
88	6	அசைச்சீர்	அச்சீர்
,,	10	வாசிரியச் சீர்க்கென்று	வாசிரியக் கென்றமையான்
,,	12	மென்கவக	மென்றக
,,	21	முதலசைச்சீர்	முதலசை
89	9,10, 11,12	இவ்வரிகளில் 'எலாம் திருத்திக் கொள்க.	என்பவைகளே 'எல்லாம்' எனத்
,,	31	புக்காரே	புக்கார்
93	8	வரினும்.....வரினும்	வருதலும்.....வருதலும்
,,	13	கலித்தலே	கலியடி
,,	16	வெண்டளையும் என்பதை நீக்கிவிடுக.	

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
96	18	பிறதலே	வெண்பாவினமும் பிறதலே
,,	24	சாரார்	சாராரும்
97	4	'கோவின்மையோ வென்புழி'	'கோவின்மையோ'வென்புழி,
98	6	மாறும்	மாறும்,
,,	7	யறையும்,	யறையும்
,,	24	பட்டதெவமையும்	பட்டதெனவுமமையும்,
,,	,,	இதுவுங்.....கலின்	இது.....கலின்
99	11	லரிபறக்	லரிதுபடக்
,,	21	முதலிய	முதலாகிய
,,	27	சென்றதென	சென்றவென
101	6	ருமுகையாய	ருமுகையாய்
	7,8,9	இவ்வரிகளின் கடை மூன்று சீர்களே, ...வுண வின் ஞெழியா துமுற்றுஞ் .....சுடர்சூ ழொளிமூர்த் தியாகி .....பணிந்தார் வினைநீங் கின்றூர்'' என்றிவ்வாறு பிரித்துக் கொள்க.	
,,	20	முதலாகப்	முதலாக ஒன்றுதலைச் சிறந்து
102	20	இவ்வடியை 'திரைக்க ரங்களிற் செழுமலைச் சந்தனத் திரள் களைக் கரைமெல்வைத்' என்றிவ்வாறு பிரித்துக்கொள்க.	
,,	26	இவ்வடியை 'துணிகொண் டிலக்கு சுடர்வேலி ஞெடு வருவானி தென்கொ றுணிவே' என்றிவ்வாறு பிரித்துக் கொள்க.	
103	26	மாறுபொருண்மேன்	மாறு பொருண்மேன்
106	2	அருகிவரும்; என்னே ?	அருகிவரப் பெறும் என்றும் கூறினர் ஆசிரியர் தொல் காப்பியனர் என்பதறிவித் தற்கு வேண்டப்பட்டது,
,,	3,4	இவ்விருவரிகளையும்நீக்கிவிடுக	
,,	19	தெண் ணுழிக்	தெண் ணுங்கின் றுழிக்
107	12	உரிச்சீரடி.	உரியடி
,,	13	இருசீர்	இருசீரும்
,,	16	றைக்	ருற்
,,	26	புலவரெனச்	புலவரென்பதனைச்
108	1	சிந்தடி	குறளடி
110	4	வரும்: 'அவையே'	வரும் எனக்கொள்க. 'அவை'
111	5	கன்னே	கன்னே
113	23	வேந்தன்போ னின்ற	வேந்தன் போனின்ற
,,	24	யேந்தெழி லாக	யேந் தெழிலாக
114		இப்பக்கத்தில் வரும் 'அறிவா றறியும்' என்னும் செய்யுளில் அடிதோறும் ஐந்தாஞ் சீரையும் ஒன்பதாம் சீரையும் காய்ச் சீர்களாகவும் ஏனைச்சீர்களே மாச்சீர்களாகவும் பிரித்துக் [illegible]ரன்க.	

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
115	7	வதனேயென்று	வதனே
,,	9	னம் பிறவும்	னம். பிறவும்
116	20	வெள்ளடி	இயற்சீர் வெள்ளடி
,,	25	மனைக் கலக்கி	மனைக்கலக்கி
118	12	மொழியசை	மொழியிசை
,,	,,	வழியிசை	வழியசை
,,	16	பெருமைய வணக்கு	பெருமை யணக்கு
119	3	பாவினம்	பா
,,	18	விதவகையா	விதிவகையா
,,	29	மயங்கியும்	மயக்கி
122	11	'வாகியப்பாவிற்கு' என்பதை	நீக்கிவிடுக
,,	31	"விரைப்பம்பூண்"	"அவிர்பம்பூண்"
125	7	"ஆகிய.....	"அவற்றுள், ஆகிய
126	8	நலமென்றற்	நயமென்றற்
127	25	†.....	*.....†
129	2	6 நீழ்க்கதுவாய்	6 மேற்கதுவாய்
,,	3	7 மேற்கதுவாய்	7 நீழ்க்கதுவாய்
,,	6	டை.....வழங்காது	டையை.....வழங்குன்றழி
,,	27	நிறப்புடைத்து.	நெப்புடைத்து
,,	28	கொன்க	கொன்க.
186	31	வல்லின	மெல்லின
,,	32	சங்கயாப்பிற்	வஞ்சவழிக்
137	1	வல்லினவெதுகை	வல்லினவெதுகை,
143	8	பௌவம் வார்முகக்	பௌவ மறமுகக்
144	25	உவை	அவை
145	11	நழங்குரன்	நழங்குருன்
146	1,2	* தெற்.....பொருன்.	இதன்பாட பேதமாகக் கே குறிகப்பட்டிருப்பதே சரியான பாடம். அதனை கொன்க.
147	3	'பொருனால் வந்து' என்பதை	நீக்கிவிடுக
151	2	மயிலும்	குயிலும்
155	9	நிறவாய்	நிறவா
,,	21	வந்தாயினு	வந்தாயினுமா
159	16	வது வரிக்குக்கீழ்—இணைத்தொடையாமா று.—என்பதை	சோததுக்கொன்க.
,,	17	2.	42.
,,	23	யெழுத்தோன்றின்	யெழுத்தொன்றின்
161	8	வினவும்	வினவவும்
,,	18	பொழிப்புமோனை	பொழிப்புத்தொடை
164	20	பல்லோர்	பல்லே
165	7	கூழை	கூழைத்தொடை
167	1	மேற்கதுவாய்	மேற்க[illegible]த்தொடை

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
168	20	கீழ்க்கதவாய்மோனே	கீழ்க்கதவாய்த்தொடை
170	24	மூற்றுமோனே	மூற்றுத்தொடை
171	4	சிறப்பித்தலுற்	சிறப்பித்தது
,,	6	முரணேயாம்	முரணேயாம் என்றற்கும்,
,,	9	முற்றேற்கும்	மென்றற்கும்
,,	17	ரருளிலா	ரருளில
173	26	ஆமாறு	அந்தாதித்தொடையும் ஆமாறு
,,	27	கூறுதும்	கூறுப
184	10	ஈண்டு உடுக்குறியிட்ட இடத்தில் கீழ் உடுக்குறியிட்டுக் காட்டிய பாடத்தைச் சேர்த்துக்கொள்க.	
,,	16	இடையிட்டந்தாதி	இடையிட்டதாதி, இடையிட்டடியந்தாதி
,,	23	சந்தனக்	வாசஞ்
,,	24	குழம்பு	சந்தனக்குழம்பு
185	15	இயின்றித்	யின்றித்
189	6	பொழிப்பு	கூழை
193	13	பெறுபவோ	பெறுபவே
197	23	கண்டலவர்	கண்டலர்
200	20	னும்,	ன்,
,,	20,21	'கொள்ளுமோ வெனினும்' என்பதை நீக்கி விடுக.	
203	1	பெருங்குழிசி மன்றமறுக	பெருமன்ற மறுக
206	5	மாலகாப்ப	மால்காப்ப
,,	24	வேரரும்ப	வேரரும்பும்
208	4	வஞ்சியென	வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சியென
227	26	'கா—லோரடியாய்'	—'நாலோரடியாய்'
268	9	முருகுயிர்த்து	முருகுயிர்த்து
273	19	ல்லத்வை	ல்லத்தவை
275	29	வானவனுர்	மாயவனுர்
277	23	வமைதித்தய்	வமைதித்தாய்
278	10	பெண்ணெரு	பெண்ணெரு
279	27	வென விவ்வாற்	வெனவும் இவ்வாற்
289	1	வுயிக்கர	வுயிர்க்கர
296	21	22, 24, 25 இவ்வரிகளில் நீ என்னும் அசையைத் தனியாகக் கொளளாது அதன் முன்னுள்ள சீரோடு சேர்த்துக்கொள்க.	
331	2	சண்டயா	சடையா
346	8	மாறற்குச	மாறற்குச்
349	2	பெரிதருளி	பெரிதருளித்
		103, 105, 107, 109, 111 இப்பக்கங்களின் தலைப்பில் 'தனியோத்து' என்றிருப்பதை 'அடியோத்து' எனத் திருத்திக்கொள்க.	

பாட பேதங்கள்.

பக்கம்.	வரி.	வேறு பாடம்.
12	29	கருத்தே செலுத்தலென் நீரைங் கினவியு
,,	30	நெறிப்பட வருவது பனுவற் றுறையே"
,,	31	என்றோதப்பட்டன.
72	7	"அலரிநாறு துவர்வா யமரீத்த நோக்கி
,,	17	.....கருநீல மதுவுண்ணவும்
,,	25,26	செழுநீர் நல்வய லூரன்
83	14	ஏழாவன:—வெண்டளை இரண்டும், ஆசிரியத்தளை இரண்டும், கலித்தளை ஒன்றும்
,,	15	வஞ்சித்தளை இரண்டும் என.
90	16	இளவி வேண்டியது விளைச்சும்' என்பதாகலின். "தேமா புளிமா.....நாண்மலரே." "தண்ணிழறண்பூ...ஒண்டளைக்கே." இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. பிறரும்,
92	16	என்னூர் மயேச்சுவரர். " தண்சீர்..... . ஒண்ணுதலே" "நிருமழை.....உதாரணமே" என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.
95	24	மயங்கி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. " கருவிப் புட்டிலின் கண்டமும் மருவிப் பக்கரைப் போழ்களும் விரவிப் போர்க்கள வாயெலாம் புரவித் துண்டங்கள் போர்த்தவே." இவ்வஞ்சி விருத்தத்துள் ஆசிரியத் தளையும் வெண்டளையும் வந்தன. பிறபாவினங்களுள்ளும் தளைமயங்குமாறு வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.
97	13	பிறவுமிவ்வாறு வழுவி வந்தன கண்டுகொள்க. "மாஞ்சீர்..... பூங்கொடியே" என்னும் இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.
99	3,4	'குறள்சிந் தளவு நெடில்கழி நெடிலென்றுங் கனவகை மரபின வடிவகை தானே'
106	7,8	"நாலெழுத் தாதி யாக வாறெழுத் தேறிய லீறத்தே குறளடி யென்ப'
,,	27	தளவிரண்டு மொன்ற நெடில்கழியு மொண்பாற்
107	3	"அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பல்கா

பக்கம்.	வரி.	வேறு பாடம்.
107	15,16	பிறவாற்றுற்கூறப் பலவுமாம். "குறளிருசீரடி.....கழிநெடிலே" இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.
108	18	தாழையோடு முருகுயிர்ப்ப
,,	20	கண்டலோடு கடலுடுத்துந்
109	4	"பாலத்தஞ்செல விவளொடு படுமாயி
,,	21	"அகவ லென்ப தாசிரியப் பெயரே"
,,	23,24, 25,26	ஞது, 'கலியொடு வெண்பா வகவல்' என்று தலை தடுமாற்றந் தந்து புணர்ந்துரைத்ததனால் கலியுள் அம்போதரக்க உறுப்புச் சில இருசீரடியாலும், மூச்சீரடியாலும் வரும்; அராக உறுப்பு நாற்சீரடியின் மிக்கு வரும் எனக்கொள்க. அவை போக்கிக் கலிப்பாச்
115	15,16	வான் எடுத்துக் கோடலின், இச்சூத்திரம் ஆசிரியப்பாவினுள் அல்லாப் பாவினடி மயங்குமாறுணர்த்துதல் நூதலிற்று.
	26	"வஞ்சி விரவ லாசிரிய மூரித்தே
119	25	.....ஆசிரியவடி விரவவும்
	28	.....வெள்ளடி அருகிவரவும் பெறும்;
120	19,20	இது குறளடியுஞ் சிந்தடியு மயங்கி வந்த வஞ்சிப்பா. 'வஞ்சியுளகவல் மயங்கவும் பெறும்' என்னுது 'மயங்கினும் வரையார்' என்று மற்றொரு வாய்பாட்டாற் சொல்லவேண்டிய தென்னை? வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசிரிய மயங்கி வருவது அகத்திணையல்லாத வழியே என்ப ஒரு சாராசிரியர் என்றற்கு வேண்டப்பட்டது. என்னை?
121	13	என்னூர் நாலடி நாற்பதுடையா ரெனக்கொள்க. 'இயற்சீர் வெள்ளடி.....முறைமையினே' இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.
122	24	.....முடியெல்லாந் தத்துந்தம்
123	16	"படைப்போர் குறிப்பினை நீக்கிப் பெருமை
124	21	தீர்பில வெள்ளைக் கடிதொகை தானே",
125	25	என்னூர் பரிமாணனுர். 'வெள்ளைக் கிரண்டடி.....காரிகையே' 'அறத்தாறிதுவென.....பூங்கொடியே' என்னும் யாப்பருங்கலப் புறனடைகளைப் பதகெழித்துரைத்துக் கொள்க.
126	15	யடித்து நடப்பி னடியாம்-வடுத்தீர்ந்த
127	15	"தொடையெனப் படுவ நடைவகை தெரியின்
128	11	.....பாகுபாட்டைச் சொல்லு மென்ற
131	3	.....யம்பலைத் தமர்ந்த
133	19	.....தான் செல்லும்
139	22	இறைக்காச்சா னேசமருண் மாலையு மாலை
141	1-4	"மாக்கொடி யானையு மெளவற் பந்தரும் கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்து மல்லிகைப்

பக்கம்.	வரி.	வேறு பாடம்.
		பூக்கொடிப் பொதும்பரும் கானஞாழலுங்
		தூக்கொடி கமழ்ந்துதான் றுறக்க மொக்குமே"
143	20	பாவகை நான்காம் பகருங் காலே"
,,	25	அஃதொழித் தொன்றி னெதுகை யாகும் (இது தொல்காப் பிய அச்சுப்பிரதியின் பாடம்)
147	20	இது ருத்தத்தனூர் கூறியது.
,,	22	இது பல்காயனூர் கூறியது.
149	15	இப்பாட்டுக் கையனூர் காட்டிய தெனக்கொள்க.
153	17	திருநுதற் பொறித்த திலகமு மணங்கே".
155	4,5,6,	"பரவை மாச்கடற் றெருகுதிரை வரவும் பண்டைச் செய்தி யின்றிவண் வரவும் பகற்பின் முட்டா திரவினது வரவும்
166	11	படிய பாவை மாயோ ளொண்கண்
167	25	தெண்கடற் சேர்ப்பனே..... ..
169	27	"கருங்கண் வெள்வீளை வார்கோற் சேயிழை
170	7	இன்னுமியாமின்னுயிர்தீரேமுளேம்"
174	1	.....சொல்லி யுலப்பிக்கலாகா.
181	24	....அலகிருக்கையா
1·2	26	'அடலமர் வேனேக்கி' 'அடல்வே லமர்நோக்கி' என்பவும்
186	9	வகைமுடி வில்லீனை வாடுக வெனவே [பாடம்.
186	22	பொழின்மலர்ப் பூம்புன்னை
187	6	"மேனமக் கருளும் வியனருங் கலமே
194	11	" அ இ உ எ ஒ என்னு மைந்தெழுத்தல்லாத
195	10	இவ்வரியிலுள்ள 'விசற்பம்' என்பதி சில ஏடுகளிலில்லை.

YÁPPARUNGALAM

AN

ANCIENT AND COMPREHENSIVE WORK ON TAMIL PROSODY

BY

AMRITASAKARANAR

WITH

AN ELABORATE COMMENTARY

EDITED BY

RÁO BAHADUR S. BAVÁNANDAM PILLAI,

F. R. H. S. (Lond.) & M. R. A. S. (Lond.)

MEMBER OF THE TAMIL BOARD OF STUDIES AND OF THE TAMIL COMPOSITION COMMITTEE, MADRAS UNIVERSITY. MEMBER OF THE TEXT BOOK COMMITTEE OF THE MADRAS EDUCATIONAL DEPARTMENT AND OF THE TAMIL COMMITTEE OF THE MADRAS SCHOOL BOOK & LITERATURE SOCIETY.

[Vol. II.]

PUBLISHED BY
LONGMANS GREEN & Co.,
167, MOUNT ROAD, MADRAS.
BOMBAY AND CALCUTTA

1917

All Rights Reserved.

Printed by Thompson & Co., at the "Minerva" Press,
33, Popham's Broadway, Madras.

"Grammar, though a difficult study, is absolutely necessary in the search after philosophical truth... .....and is no less necessary in the most important questions concerning religion and Civil Society"—Horne Tooke.

அமிர்தசாகரனார்

இயற்றிய

யாப்பருங்கலம்

மூலம்

(பழைய விருத்தியுரையுடன்)

ராவ்பஹதூர் - ச. பவானந்தம் பிள்ளை அவர்கள்
எப். ஆர். எச். எஸ்.(லண்டன்.) எம். ஆர். ஏ. எஸ்.(லண்டன்.)
[சென்னை சர்வகலாசாலையின் தமிழ்க் கல்விச்சபை, தமிழ் வியாச சபை
இவற்றின் அங்கத்தினர். சென்னை 'கல்வி' இலாகாவைச்
சேர்ந்த 'டெக்ஸ்ட்புக் கமிட்டி' அங்கத்தினர். சென்னை
'ஸ்கூல்புக் அண்ட் லிட்டரேச்சர் சொஸைட்டி'
தமிழ்க் கமிட்டி அங்கத்தினர்]

பதிப்பித்தது.

[பகுதி-2.]

"எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு."—திருக்குறள்.

சென்னை :
1917
[ரிஜிஸ்தர் செய்தது.]

தாம்ஸன் கம்பெனியாரால் தமது 'மினெர்வா' அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முன்னுரை

"ஏரண முருவம் யோக மிசைகணக் கிரதஞ்சாலங்
தாரண மறமே சந்தந் தம்பநீர் நிலமுலோகம்
மாரணம் பொருளென் றின்ன மானநூல் யாவும்வாரி
வாரணங் கொண்ட தந்தோ வழிவழிப் பெபருமாள"

என்று நாம் எங்கிப் புலம்புமாறு, எத்தனையோ அருந்தமிழ் நூல்கள் கருங்கடலுக் கிரையாகியும் கனலுக்கிரையாகியும் அழிந்து விட்டன. எஞ்சியுள்ளன சிலவும் ஆதரிப்பாரின்றிக் கறையான் வாய்ப்பட்டுக் கரைந்து வருகின்றன. அங்ஙனம் கரையும் நூல்களைக் கரைந்தொழிய விடாமல், அச்சிட்டு வெளியிறுத்த வேண்டும் என்ற பேரவாக் கொண்டு, சொல்லற் கரிய பெருமை வாய்ந்தும் காலகதியாற் செல்லுக்கிரையாகி வாராகின்ற இவ்வியாப்பருங்கல விருத்தியை அச்சிடலாயினு மென்பது இந்நூலின் முதற்பகுதியின் கண் உள்ள பதிப்புரையில் கூறப்பட்டது. இப்பகுதியோடு இந்நூல் முற்றுப் பெறுகின்றமையின், பெயரளவில் லின்றுயிரும் வெளியிலிருந்த ஒருநூல், ஏதோ ஒருவகையில் உருப்பெற்றுவெளித்து விட்டதென்று அறிந்து உள்ளம் உவப்பெய்துகின்றது.

இனி, இந்நூல் முதற்பகுதியின் பதிப்புரையில் இந்நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன ஒருவாறு ஆராயப்பட்டன. ஆதலால், இவ்விரண்டாம் பகுதியின் முன்னுரையாகக் கூறக் கிடப்பன இந்நூலின் காலம் முதலிய வெவ்வே.

இவ்வியாப்பருங்கலத்தின் இறுதிச் சூத்திரம் வீரசோழிய உரையில் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது என்பது, முன்னமே குறிக்கப்பட்டது. ராஜேந்திரன் என்று பெயர் வழங்கிய வீரசோழன் என்னும் அரசன் காலத்தில் அவன்பெயரால் வீரசோழியம் என்னும் நூல் இயற்றப்பெற்றதென்பது அந்நூலினின்றே அறியக்கிடப்பதொன்று. அவ் வீரசோழன் கி. பி. 1064 முதல் 1070 வரை அரசாண்டவனென்று சரித்திர ஆராய்ச்சியால் தெரியவருகிறது. ஆகவே வீரசோழியம் இயற்றப்பட்ட காலமும் அக்காலமே யாதல் வேண்டும். அதன் உரையில் யாப்பருங்கலம் மேற்கோளாகக் காட்டப்படுவதால், யாப்பருங்கலத்தின் காலம் வீரசோழியத்தின் காலத்திற்கு முற்பட்டதாகல் வேண்டுமேயன்றி பிற்பட்டதாகாது. அதாவது, பதினொராவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியே **யாப்பருங்கலத்தின் காலத்திற்குக் கீழ்வரம்பாகும்.**

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள், எட்டாரைச் சக்கரத்திற்கு உதாரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ள 'பருவரைவீவந்து' (பக்கம்-495) என்னும் பாட்டு 'ஆராழி பாய்ந்த விடந்தோ றழகிதாப்—பாராளும் பல்லவமல்லன்' (பக்கம்-496) என்று அமைப்பாடியதாகும். ஆகவே, பல்லவமல்லனைக் குறித்துப் பாடிய செய்யுளை உதாரணமாகக் காட்டிய உரையாசிரியர், பல்லவமல்லனுக்குப் பிற்பட்டவரே யென்பது கூறுமலே அமையும். பல்லவமல்லன் காலம் எட்டாவது நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாயிருக்கவேண்டு மென்பது சாஸன பரிசோதகர் துணிபு*. ஆகவே, விருத்தியுரைகாரர் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவராவார். இனி, யாப்பருங்கலக் காரிகை—பத்தாவது செய்யுள் உரையில், "வெண்பாவினேடும், ஆசிரியத்தினேடும் வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா யாப்பருங்கல விருத்தியுள் 'காமர் கடும்புனல்' என்னும் பழம் பாட்டிற் கண்டு கொள்க" என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு, யாப்பருங்கலக் காரிகையுரையும் யாப்பருங்கல விருத்தியும் சமகாலத்தினவாகவேனும், விருத்தி முற்பட்டதாகவேனும் இருத்தல் வேண்டுமென்று துணியலாகும். [குணசாகரரும் அமிர்தசாகரனுரும்] சமகாலத்தினராயிருத்தல் வேண்டுமென்பது பண்டிதர் பலர் கொள்கை. இக்கொள்கை நிலையுறுமாயின், காரிகையுரையும் விருத்தியுரையும் ஏறைக்குறைய சமகாலத்தின வாகல் வேண்டும்; என்னை? அமிர்தசாகரனர் இயற்றிய யாப்பாருங்கலத்துக்கு விருத்தியுரை கண்டவர், அமிர்தசாகரனுருக்கு முற்பட்ட காலத்தவராகல் இயலாதாகலின். விருத்தியுரையும் காரிகையுரையும் சமகாலத்தினவாயின், காரிகையுரையும் காரிகையும் சமகாலத்தின என்பது கொண்டு விருத்தியுரையும் யாப்பருங்கலக் காரிகையும் சமகாலத்தின வென்பது துணியப்படும். யாப்பருங்கலக் காரிகையாசிரியரே யாப்பருங்கல ஆசிரியர் என்பது முதற்பதிப்பினியின் பதிப்புரையிற் பெறப்பட்டது. ஆகவே இந்நூலும் இதன் விருத்தியுரையும் ஒரேகாலத்தினவாகல் வேண்டும். விருத்தியுரைகாரர், பல்லவமல்லன் காலமாகிய எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டவர் என்பது முன்னர்க் காட்டப்பெற்றது. ஆதலால், இந்நூல் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்குப் பிற்பட்டதாக வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலத்திற்கு எட்டாவது நூற்றாண்டு மேல் வரம்பாகும். கீழ்வரம்பு பதினேராவது நூற்றாண்

* Vide "The Dynasties of the Kanarese districts of the Bombay Presidency from the earliest Historical Times to the Musalman Conquest of A. D. 1318" by Jhon Faithfull Fleet, Ph. D., C. I. E., of the Indian Civil Service, embodied in the Gazetteer of the Bombay Presidency. Vol. I. Part II.(History of the Konkan Dakhan and Southern Maratha Country), page 323.

* கொங்கண, தக்ஷண, தென்மராட்டிய தேச சரித்திரமடங்கிய, 'பம்பாய் கஜட்டீர்' முதற்றொகுதி இரண்டாவது பகுதியில (பக்கம்-323) ஜான் பெயித் புல் பிளீட. ப. எச். டி., ஐ. ஜி. எனும் ஆங்கில துரைமகனர் எழுதியுள்ள கன்னட வமசாவளியைக் காண்க.

டென்பது முன்னர்க் கூறப்பட்டது. ஆகவே, இந்நூலும் உரையும் எட்டாவது நூற்றாண்டுக்கும் பதினேராவது நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இயற்றப் பெற்றிருத்தல்வேண்டும். அதாவது, இந்நூலின் காலம் சற்றேறக்குறைய பத்தாவது நூற்றாண்டென்பது ஒருவாறு துணியத்தக்கது.

ஆயினும், தமிழறிஞர்கள் இந்நூலின் காலத்தைத் திட்டமாயறிய முற்பட்டு முயல்வார்களாயின், அவர்கள் முயற்சி பயன்படுமென்பதில் ஐயமில்லை.

இனி, இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் பல மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இப் பேராசிரியர் 'பிறை நெடுமுடிச் சுறைமிடற் றரனூர் பெயர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் 'நீர்மலிந்த வார்சடையோன் பேர் மகிழ்ந்த பேராசிரியர்' எனவும் இன்னும் பலவாறுகவும் இவ்விருத்தியுரை காரரால் சிறப்பித்துக் கூறப்படுகிறார். இங்ஙனம் வரும் அடை மொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமானைக் குறிப்பனவாகவுள்ளன. யாம் அறிந்த அளவில், இந்நூலைத் தவிர்த்துப் பிறநூல்களில் பேராசிரியர் எனக் குறிக்கப்படுவோர் இருவர் உளர். ஒருவர் இளம்பூரணர் முதலிய உரையாசிரியர்களாற் சுட்டப்படும் **ஆசிரியன்** பேராசிரியனீர் என்பார். மற்றவர் தொல்காப்பியத்திற்கு உரையியற்றிய பேராசிரியர். விருத்தியுரையுட் கூறப்பட்ட பேராசிரியர் இவ்விருவருள் ஒருவரேயோ, அன்றிப் பிறர் ஒருவரோ என்பது ஆராயத்தக்கது. தொல்காப்பியம் செய்யுளியலுரையால் தெரியக் கிடக்கும் பேராசிரியர் கொள்கைள் சிலவற்றோடு, இவ்விருத்தியுரையிற் கண்ட பேராசிரியர் சூத்திரங்கள் மாறுபடுகின்றன. அதுகொண்டு ஈண்டுச் சுட்டப்பட்டவர், தொல்காப்பியத்திற் குரையியற்றிய பேராசிரியர் அல்லரென்பது துணியப்படும்.

இனி, 'சென்னை ராஜாங்கத்தார் உத்தரவின்மேற் பிரசுரிக்கப்பட்ட தமிழ் எட்டுப்பிரதிகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிப் பத்திரத்தினின்று' எடுக்கப்பட்டு இந்நூலின் முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள யாப்பருங்கல விருத்தியைப் பற்றிய ஆங்கில வியாசத்தில், இந்நூலிற் சுட்டப்படும் பேராசிரியர், கடைச்சங்கப் புலவரும், களவியலி ஆசிரியருமான இறையனார் என்பவராக வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அக்கூற்றுக்கு ஆதாரம் அவ்வியாசத்தையன்றி வேறு காணுவது அரிது. அதுகிடக்க. இவ்விருத்தியுரையுள் பேராசிரியர் என வருமிடங்களிற் சில ஏடுகளின் பாடம் 'மயேச்சுரர்' என்று காணப்படுகின்றமையின், அப்பேராசிரியர்தம் இயற்பெயர் மயேச்சுரர் என்று எண்ண இடமுண்டு. மயேச்சுரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களுள் ஒன்றுதலும், பேராசிரியருக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள அடைமொழித் தொடர்களெல்லாம் சிவபெருமான் பெயரையே குறிப்பனவாதலும், இக்கூற்றை வலியுறுத்தும். அன்றியும், மயேச்சுரரால் யாப்பிலக்கணம் ஒன்று இயற்றப் பட்டுள்ளதென்பது, யாப்பருங்கலக் காரிகைப் பாயிரவுரையில் 'மயேச்சுரர் யாப்பே

போல உதாரண மெடுத்தோதி' என்று குணசாகரர் கூறியிருப்பது கொண்டு அறியலாகும். யாப்பருங்கலக் காரிகையுரையில் மயேச்சுரர் சூத்திரங்களாகக் காட்டப்பட்டுள்ளவற்றுட் சில, இவ்விருத்தி யுரைகாரரால் பேராசிரியர் சூத்திரங்களெனக் காட்டப்படுகின்றன. விருத்தி யுரைகாரர் பேராசிரியர் எனச் சிறப்பித்துக்கூறுவது மயேச்சுரர் என்னும் ஆசிரியரையே என்று காட்டுவதற்கு இஃதொன்றே போதிய சான்றுகுமன்றே ? இதன் உண்மை எவ்வாறிருப்பினும், இப்பேராசிரியர் விருத்தியுரைகாரரால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டவ ரென்பதில் ஐயமில்லை. இது கிற்க.

இவ்விருத்தியுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட நூற்கள், நூலாசிரியர்கள் முதலிய விவரக் குறிப்பு, முதற்பகுதி முகத்தே சேர்க்கப்பட்டுள்ள ஆங்கில வியாசத்திற் காணலாகும்.

சங்க காலத்து வழங்கிய யாப்பு வகைகளையும், பிற்காலத்து அவை யடைந்த மாறுதல்களையும் ஆராய்ந்தறிய அவாவும் தமிழறிஞர்கள், இந்நூலையும் தொல்காப்பியம் செய்யுளியலையும் ஒருங்காராய்தல் சாலப் பயன்தருவதொன்றும். கிற்க.

இந்நூல் இனிது முடியுமாறு தோன்றுத் துணையாய் உடனிருந் துதவிய எல்லாம் வல்ல முழுமுதற் கடவுளை மனமொழி மெய்களால் வழிபடுகின்றனம்.

'குணநாடிக் குற்றமு நாடி அவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்'

Roll-66
1104-22167

ஒழிபியல்

[தனிச்சொல் நிற்குமிடம்.]

94. அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்குத் தனிச்சொல் நிற்குமிடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

இதன்பொருள்: அடிமுதற்கட் செய்யுளகத்துப் பொருளோத்தழீஇத் தனியே நிற்பது தனிச்சொல் எனப்படும்; அது வஞ்சிப் பாவின் ஈற்றின்கண்ணும் வரப்பெறும் என்ப புலவர் என்றவாறு.

'இறுதியும் வஞ்சியு ளியலுமென்ப' என்னும் உம்மையால் தனிச்சொல் இடையும் வஞ்சியுள் நிற்கப்பெறும் எனக்கொள்க. அல்லனவும் பிறரு மிவ்வாறே சொன்னர்; என்னை?

"உறப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியும்
மறுக்கப் படாத மரபின வாகியும்
எழுவா யிடமா யடிப்பொரு ளெல்லாம்
தழுவ நடப்பது தான்றனிச் சொல்லே"

"வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே"

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"தனியே,
யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொலஃ
திறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கு மென்ப"

என்றார் அவிரையனார்.

தனிச்சொல்லைக் கூன் என்றிவழங்குவாருமுளர் எனக்கொள்க; என்னை?

"அடியினிற் பொருளைத் தானினி தொண்டு
முடிய னிற்பது கூனென மொழிப"
"வஞ்சி யிறுதியு மாகு மதுவே"
"அசைசூ ஞகு மென்மனுர் புலவர்"

என்ருர் பல்காயனு ராகலானும்,

"தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறிபுணர்ந் தோரே"
"வஞ்சி யிறுதியும் வரையா ரென்ப"

என்ருர் நத்தத்தனு ராகலானும் என்க. வரலாறு:

"உதுக்காண், சுரந்தானு வண்கைச் *சுவானமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழ் பாடி—யிரந்தார்மாட்
டின்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளித்தேர் மழை"

என இவ்வெண்பா அடிமுதற்கண் 'உதுக்காண்' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"அவரே, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிறந் தோரே
யானே, தோடா ரெல்வளை ஞெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர்ந் திசினே
அன்ன ளளிய ளென்ஞது மாமழை
இன்னும் †பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின்னுயிர் சூறித்தே" (குறுந்-216.)

என இவ்வாசிரியத்துள் 'அவரே' எனவும், 'யானே' எனவும் கூன் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"உலகினுட், பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவே பிறழினும்
இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார் சிறுதகைமை ‡சிறப்பென்றும் பிறழ்வின்றி
யுறுதகைமை யுலகிற்கோ ரொப்பாகித் தோன்றுவே"

* 'சுவணமாப் பூதன்' என்பதும் பாடம்.
† 'பெய்யும் முழங்கும்' என்பதும் பாடம்.
‡ 'சிறப்பென்னும்' என்பதும் பாடம்.

இக்கலியடிமுதற்கண் 'உலகினுள்' எனத் தனிச்சொல் வந்த வாறு கண்டுகொள்க.

"உலகே, மூற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் மூற்கொளவும்
உறுதிவழி *யொழுகுமென்ப
அதனால்,
நற்றிற †நாடுத னன்மை
பற்றற யாவையும் பரிவறத் துறந்தே"

என இவ்வஞ்சிப்பாவி னடிமுதற்கண் 'உலகே' எனத் தனிச்சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"தாழிருஞ் பிணர்த்தடக்கை"‡ என்னும் வஞ்சிப்பாட்டினுள் அடிமுதற்கண் "வென்றியான்" எனவும், "அதற்கொண்டும்" எனவும் சீர் கூறாய் வந்தன.

"மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி" என வஞ்சியினிறுதி தனிச் சொல் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. "கலங்கழாலிற்—றுறை—கலக்கா ணுதே" என வஞ்சியடியின் நடு 'துறை' எனத் தனிச்சொல் வந்த வாறு.

"காமர் கடும்புனல்"§ என்னும் குறிஞ்சிக் கலியுள், "சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே" என ஓரடியாற் றனிச்சொல் வந்தவாறு; ஓரடி யாலுங் கலிக்கண் தனிச்சொல் வரப்பெறுமாகலின். என்னை?

"வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பான் மிகுதியின் வருவன வெல்லாம்
வஞ்சி யுரிச்சீர் விரவினும் வெண்பா
வருகுஞ் தனிச்சொ லசைச்சீ ரடியே"

என்றாராகலின்.

'அடிமுதற் பொருள்பெற வருவது தனிச்சொல்
இறுதியும் வஞ்சியு ளியலு மென்ப'

* 'ஒழுகுமே' என்பதும் பாடம்.
† 'நாடுக நன்மை' என்பதும் பாடம்.
‡ இச்செய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.
§ இச்செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

[illegible]ன்றுதல் வருகிய பொருளைப் பயக்கும். 'அஃது' என்று பிருத்துச் [illegible]ன்னவேண்டிய தென்னோ வெனின், ஈண்டு பாவின் அடிமுதற் [illegible]ன்னுஞ் சீர் கூறப்பட்டமை என்பாராயினும், வஞ்சியடியின் முதற்கண் அசை கூறுவது மட, உகர வருகிய நேரீற்றியற்சீர் கூறுவதுஞ் சிறப்புடைய; வஞ்சியடியின் இடையும் இறுதியும் அசை கூறுவதன்றிச் சீர் கூறுவாரது; ஆண்டும் உகரவீறு ய நேரீற்றியற்சீர் அருகிக் கூறுவரவும் பெறும்; அச்சீர் அல் பாப்பாவின் அடிமுதற்கண் அருகியல்லது கூறுவாராது; கொச்ச க்கலியுள் ஒரடி கூறுவதாயினுஞ் சிறப்பில்லை; வெண்பா ஆசிரி யம் கலி என்னும் இவற்றின் அடியுள் இடையும் இறுதியுங் கூன் வரப் பெறுதென்பது அமைத்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

வாலாறு: "அடி, யகர நேர்தலி னகஞ்சிவந்தன" எனவும், "மா, வேறித்தானிடங் காட்ட" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் 'அடி' எனவும், 'மா' எனவும் அசைகூறுவ வந்தவாறு. "வேந்து, வேரல் வாங்கிப் பிடித்தருத்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந் தகன்றன" எனவும் வஞ்சியடியின் முதற்கண் உகரவீறுகிய நேரீற் றியற்சீர் கூறுவ வந்தவாறு. வஞ்சியடியிறுதி அசை கூறுவ தன மேற்காட்டின வெனக்கொள்க.

"வடாஅது, பனிபடு நெடுவரை வடக்குந் தெனாஅ
துருகெழு குமரியின் றெற்குங் குணாஅது
கரைபொரு தொடுகடற் குணக்குங் குடாஅது
தொன்றுமுதிர் பௌவத்தின் குடக்குங் கீழது
மூப்புண ரடுக்கிய மூவறுமுதற் கட்டி னீர்ஞில
ஞிவப்பின் கீழ மேல" (புறம்-6.)

ன்னு மாசிரியத்துள், அடிமுதற்கண் 'வடாஅது' என வுகரவீறுய நேரீற்றியற்சீர்க்கூன் அருகிவந்தது. பிறவற்றுள்ளும் வந்தவழிக் ண்டுகொள்க. வஞ்சியல்லாப் பாக்கள் அடி இடையும் இறுதியும் கூன் வாராதவாறு மேற்காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

"அடிமுதற்க ணன்கிற்குஞ் சீர்கூ னாகும்
இடைகடையும் வஞ்சிக் கசை"

ன்றாரு முளர். (க)

[புறனடை.]

95. நிரனிறை முதலிய பொருள்கோட் பகுதியும்
அறுவகைப் பட்ட சொல்லின் விகாரமும்
எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்
வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்
அம்மை முதலிய வாயிரு நான்மையும்
வண்ணமும் பிறவும் மரபுளி வழாமைத்
திண்ணிதி னடத்த *தெளிவினியோர் கடனே.

இஃதென்னுதலிற்றோ வெனின், மேற்சொல்லப்பட்ட செய்யுட் கட்கெல்லாம எய்தியதோர் புறனடையிலக்கணம் உணர்த்துதல் நுத

இதன்பொருள் : நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோளும், அறுவகைப்பட்ட சொல்லினது விகாரமும், எழுத்தல்லாத இசையை யசைபெறுத் தியற்றலும், வகையுளி சேர்த்தலும், அம்மைமுதலாகிய எட்டு யாப்பலங்காரமும், வண்ணங்களும, மற்றெழிந்தனவும் வரலாற்று முறைமையோடும் பொருந்த நடாத்துதல் புலவர் கடன், என்றவாறு.

நிரனிறை முதலாகிய பொருள்கோட் பகுதியாவன: நிரனிறையும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும், அடிமொழி மாற்றும், பூட்டுவிற் பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப் பொருள் கோளும், அளைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப் பொருள் கோளும், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளும் என விவ்வொன்பது மெனக்கொள்க.

அவற்றுள், நிரனிறைப்பொருள்கோள் இரண்டு வகைப்படும்: பெயர் நிரனிறையும், வினை நிரனிறையும் என.

அவற்றுட் பெயர் நிரனிறை வருமாறு:

"கொடிருவரோ கொட்டை நுசுப்புண்கண் மேனி
மதிபவளம் முத்த முகம்வாய் முறுவல்

*'தெளிந்திசினோர் கடனே' என்பதும் பாடம்.

பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்கே சாயல்
வடிவினளே வஞ்சி மகள்''

எனவும்,

''பொறையன் செழியன் பூந்தார் வளவன்
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்த மாயிதழ்க் குவளை
மாயோண் முறுவன் மழைப்பெருங் கண்ணே'

எனவும்,

''கடைசெப்பும் வேயுங் கதிர்மூலையுந் தோளும்
இடைசெப்பி னேர்கொடி யன்ன—நடைசெப்பில்
வண்டுவாழ் கூந்தலாள் வாயு மடநோக்கும்
தொண்டைமா ஞாறை மகட்கு''

எனவும்,

''வாக்கு முகந்தேன் மலர்க்கமலம் வண்குவளைப்
பூக்குரும்பை வேய்கண் புணர்மூலைதோ—ணேக்கல்குல்
மான்றேர் மயிந்தன் மணியருவி வேங்கடத்துத்
தேன்றேர் குறவர் மகட்கு''

எனவும்,

''பூமலை நீருறையுள் புன்னேறு புட்கொடி
வாய்மைவே லாழிப் படைக்கலம்—நாமம்
பிரம னிறைகண்ணன் பொன்றீக்கார் மேனி
கருமம் படைப்பழிப்புக் காப்பு''

எனவுங் கொள்க.

இனி, எழுத்துமாறு நிரனிறை வருமாறு:

''காமவிதி கண்முக மென்மருங்குல் செய்யவாய்
தோமி றுகடினி சொல்லமுதங்—தேமலர்க்
காந்தள் குரும்பை கனக மடவாள்கை
யேந்திளங் கொங்கை யெழில்''

இஃது எழுத்தாற் கொள்ளுமாறு: காவி கண்ணென்றும், மதி முகமென்றும், குடி மருங்குல் என்றும், கனி வாய் என்றும் விடுக்க.

இனி, வினை நிரனிறை வருமாறு:

''அடல்வே லமர்நோக்கி னின்முகங் கண்டே
உடலு மிரிந்தோடி மூழ்மலரும் பார்க்குங்

கடலுங் கனையிருளு மாம்பலும் பாம்புந்
தடமதியு மாமென்று தாம்''

எனவும்,

''காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோண் மாற்ருரை யேற்ருர்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்''

எனவும்,

''உண்டுர்ந் துதைத்தழித் தூதிக்காத் தேற்றளந்து
கொண்டெடுத்து வாய்போழ்ந்து சென்ருக்கி—கண்டறுத்தான்
பேய்முலே புட்சகடஞ் சோகோடான் நீர்லிலம்
பூமலிமா தூதமிர்த நஞ்சு''

எனவும்,

''இறுத்தொசித் தட்டுதைத் தேந்திப்போழ்ந் தாடிப்
பறித்தெறிந் தூர்ந்தணந்து காத்தான்—செறுத்த
விடைகுருந்த மல்ல னுருள்மாலே மாகூத்துப்
படைவிளவு புட்பாம் பினம்''

எனவும்,

பேய்முலே வியன்ஞாலம் பூங்குருந்த மதவேழம்
வைமருப் *பெழிலேறு வாட்கண்ணூர் குரவைச்சி
ருண்டானு மளந்தானு மொசித்தானுங் காத்தானுங்
கொண்டானுங் கொடுத்தானும் கொடியுவணத் தவனரோ''

எனவும் இன்ன பிறவும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க.

இனி, முறை நிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை என்று வேண்டுவாரு முளர்.

அவற்றுண் முறைநிரனிறை வருமாறு:

''பிரமன்மால் பினுகி யிந்துப் பேரிருள் செம்மை பீதம்
விரவலில் வெண்மை வட்ட மிக்கமுக் கோண நாற்கோண்
வரிசிலே வாயு வன்னி மாலிலம் வருண ராசன்
பரலவ மெடுத்த லேந்த லிழித்தலே கெடுத்த லாமே''

* 'பொழிலேறு' என்பதும் பாடம்.

"இருணிறம் வளையம் வாயு வெடுப்புதல் பிரமன் யஃகான்
எரிதிரி கோணஞ் செம்மை யேற்றன்மா லிரேபை யாகும்
பெருவிலஞ் சதுரம் பீதம் பிஞுகிகோ ளிழைத்த லஃகான்
வருணன்விற் றவள மிந்து மாற்றுதல் வகாரம் வித்தே"

"புள்ளிப் பொறியே சுடர்நந்தி போர்க்குலிசம்
வள்ளிதழ்த் தாமரையும் வைக்கவம் மண்டலத்தே
மண்டலத்தைப் புள்ளின் வதனமுத லாகக்
கொண்டொழியச் சிந்திப்பக் குன்றுங் கொடுவிடமே"

எனவும்,

அடிமுழந் தாளோ டுந்தி யணிமிட ருதி யாகப்
படுபனி கந்தி மும்மீர் பருதியஞ் சனமென் றின்ன
வடிவுடை வயின தேயன் வலிமிகு நகுலன் குக்கில்
இடியுரு மேற்றே டின்ன வியைந்தவ ளுகத் தானே"

எனவும்,

"மூறிமேனி மூத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு" (திருக்)

எனவும்,

"வாய்பவளம் வேய்தோண் மருங்கு லிளவஞ்சி
யாய்மலர்க் கோதை யவட்கு"

எனவும்,

நெய்தல் "ஆனே யூற்றின் மீன்சுவையி னசுண மிசையி னளிகாற்றத்
தேனைப் பதங்க முருவங்கண் டிடுக்க ணெய்து மிவ்வினைத்துங்
கான மயிலஞ் சாயலார் காட்டிக் கௌவை விளைத்தாலும்
மான மாந்த ரெவன்கொலோ வரையா தவரை வைப்பதே"

எனவும்,

"மலைமூலை நீராடை மாரிமென் கூந்தல்"

எனவும், இன்னவை பிறவும முறைநிரனிறை. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, எதிர்நிரனிறை வருமாறு:

"குன்ற வெண்மண லேறி னின்றுயின்
றின்னங் காண்குவம் வம்மோ தோழி

களிறுங் கந்தும் போல களிகடற்
கூம்புங் கலனுந் தோன்றுந்
தோன்றன் மறந்தோர் துறைகெழு நாட்டே"

எனவும்,

"அனந்தனுங் குளிகனு மாதி யாகிய
நனந்தலைப் பெருங்குல நான்கு நாட்டிய
கனங்கெழு கருடனு லகத்துக் காணலாம்
இனம்புரி யெதிர்கீர னிறையு மென்பவே"

எனவும்,

"நெருப்பினு நிலத்தினு நிவந்த காற்றினுந்
திருத்தகு நீரினுந் திருந்தத் தோன்றிய
பெருக்கிய தவளமே பீதஞ் செம்மையோ
டிருட்பிழம் பெனவுண ரிவற்றின் வண்ணமே"

எனவும்,

"கழாஅக்கால் பள்ளிபுள் வைத்தற்ருற் சான்ருர்
குழாஅத்துட் பேதை புகல்" (குறள்-பேதை-10.)

எனவும்,

"விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல்
கற்ருரோ டேனை யவர்" (குறள்-கேள்வி-10.)

எனவும்,

"வில்லம்பு வேய்தோள் விலங்கரிக்கண் வேல்புருவம்
பல்வாய் மொழிதேன் பவளம் பனிமுத்தம்
நல்லாணை ரன்ரு ணடைசாய னேக்கமான்
மல்குநீர் மஞ்ஞை பிடி"

எனவும்,

"ஆடவர்க ளெவ்வா *றகல்வரளி வெஃகாவும்
பாடகமு மூரகமும் பஞ்சரமா—நீடியமான்
னின்ரு னிருந்தான் னிடந்தா னிதுவன்ரே
மன்ரூர் †கலிக்கச்சி மாண்பு"

---

* 'அகல்வரணி' என்பதும் பாடம்.
† 'மலிகச்சி' என்பதும் பாடம்.

னவுங் கொள்க. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மயக்கநிரனிறை வருமாறு:

"கண்ண் க்ருவிகா கார்முல்லை கூரெயிறு
பொன்ன் பொறிசுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன் நுழைமருங்குன் மேதகு சாயலாள்
என்ன் பிறமகளா மாறு"

னவும்,

* "இரங்கு குயின்முழவா"

னவும் வரும். இனி யொருசாராசிரியர், நிறையெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை, மிகையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டு வாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

"சாந்துந் தண்டழையுஞ் சுரமஞ் கையர்க்
கேந்தி லின்றன விம்மலை யாரமே
வாய்ந்த பூம்பெடை யும்மலர்க் கண்ணியும்
ஈய்ந்த சாய்கைய விம்மலை யாரமே" (சூளா-சீ-180.)

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின்னும் இரண்டு பொருள் நிறுவினமையால் நிறையெண்ணிரனிறை.

"யாளுந் தோழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தாளுந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
தேனும் பாலும் போல்வன †சொல்லிப் பிரிவானேற்
கானும் புன்னுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே"

இதனுண் முன்றுபொருள் நிறுவி, யொருவழி யிரண்டே நிறு வினமையாற் குறையெண்ணிரனிறை.

---

* இச்செய்யுளை 267-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

† 'செப்பி' என்பதும் பாடம்.

"ஆசை யல்குற் பெரியாரை யருளு மிடையுஞ் சிறியாரைக்
கூச மொழியும் புருவமுங் குடில மாகி யிருப்பாரை
வாசக் குழலு மலர்க்கண்ணு மனமுங் கரிய மடவாரைப்
பூசல் பெருக்க வல்லாரைப் பொருந்தல் வாழி மடநெஞ்சே"

இதனுள் இரண்டு பொருள் நிறுவிப் பின் ஒருவழி மூன்று பொருள் நிறுவினமையான் மிகையேண்ணிரனிறை. பிறவு மன்ன.

இனி யொருசாராசிரியர் ஒருமுதனிரனிறை, இருமுதனிரனிறை, உய்த்துணர் நிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர். வரலாறு:

"மீனுடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானுத வைந்தொன்பா னுயினவுங்—தேனுர்
விரைக்கமல வாண்முகத்தாய் வெள்ளே முதலா
யுரைத்தன மிவ்வாறே யொட்டு"

இது முதனிறுத்த முறையானே முற்று நிறுவாது முதல் ஒன்றே சொன்னமையான் ஒருமுதனிரனிறை.

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினங்கட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து"

இஃது இருநிறமு முதலே சொன்னமையால் இருமுதனிரனிறை.

"செய்யோன் செழும்புகரோன் றெள்ளியோன் றேய்கதிரோன்
வெய்யோன் புதன்வெளியோன் வென்றிசெய்—பொய்யாப்பொன்
செல்லாச் சனிகாரி தேவர்கோன் மந்திரியே
யில்காற் கிறைவரா வார்"

"*சேய்புகர் மால்மதி யாளுமுண் ஞளிஞைக்
காய்கதிர் மால்பகர் சேயிடை நாளிஞை
மாசறு பொன்சனி காரிபொன் ஞங்கடை
யாசறு நான்கோ யஞ்சக வூணை.

* 'சேய்பகர்' என்பதும் பாடம்.

இது, பன்னிரண்டு பொருணிறுவி ஒழிந்தவற்றை ஆதியும் நடையுங் கொள்ளாது ஓரிராசிக்கும் காலுக்கும் இறைவர் என்று பேர்குறியாது சொன்னராயினும் மேட முதலாகிய விராசியென்று, மேடத்தின் முதற்காலும், முதலளின் முதற்காலும் என்று உய்த்துணர வைத்தமையான் உய்த்துணர் நிரனிறை. ஆஞ்சகம் ஒரு நாளுக்கு நாலு காலாக வொட்டிக்கொள்க.

"பூமன் றெறுகதிரோன் பொன்காரி யொண்புகரோன்
வாமப் புதன்வெளியோன் மாமந்தன்—சோமன்சேய்
சந்திரனே செவ்வாய் சதமகன்றன் மந்திரியே
யந்திரையைக் காணமாள் வார்"

"ஆடரிவி லாதிநடு வந்தமுறை சேயிரவி யம்பொ னியலும்
சேடிசுற வேறுசனி வெள்ளிபுத னள்ளுமெறி தேள்வ லவன்மீ
னேடுமுயல் திங்களினெ டங்கிருரு வுண்டலுணர் தண்டு துலோர்
மூடுகுட மோடுபுகர் காரிபுத னேரிதனே யுண்ணு முறையே"

இவையு முய்த்துணர் நிரனிறை. இவ்விரண்டுந் திரையக்காணும். ஓரிராசி மும்மூன்றாக வொட்டிக்கொள்க.

இனி யொருசாராசிரியர் நிரனிறையைத் தொடைப்பாற் படுத்து, அடிநிரனிறை, இணைநிரனிறை, பொழிப்புநிரனிறை, ஒரூஉ நிரனிறை, கூழை நிரனிறை, மேற்கதுவாய் நிரனிறை, கீழ்க்கதுவாய் நிரனிறை, முற்றுநிரனிறை என்று வேண்டுவாருமுளர் எனக் கொள்க. வரலாறு:

"முலைகலிங்க மூரி லிலமா மகட்கு
மலைபரவை மாரிமென் கூந்தல்—குலகதி
தண்ணுரசு காஞ்சி தகைதான் முகமவட்குக்
கண்ணுவா னேறுயர்த்த கோ"

"கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்குங் கொவ்வைவாய் மாதர்
இடைநெடுங்க ணென்னு முறுப்பு"

இவை அடிதோறு முதற்சீர்க்கண்ணே நிரனிறுத்தமையான் அடிநிரனிறை.

"நண்ணினர்க்கு *நண்ணுர்க்கு நாடோறுங் கோடாமைத்
தண்ணியராய் வெய்யராய்த் தக்காரோ—டெண்ணிக்

* 'ஏனோர்க்கும்' என்பதும் பாடம்.

கருங்கடல்சூழ் மாலிலத்தைக் காப்பதா மன்றே
இருங்கழற்கால் வேந்தர்க் கியல்பு"

எனவும்,

"எண்ணின ரெண்ணகப் படாத செய்கையா
னண்ணிய ரகன்றவர் திறத்து மாணையா
னண்ணுநர் பகைவரென் றிவர்க்கு நாளினுந்
தண்ணியன் வெய்யனந் தானே வேந்தனே" (சூளா-நகர-17.)

இவை முதலிருசீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் இணைநிர னிறை.

"புருவமும் பூணுர் புணர்முலையுங் கூறின்
வரிசிலையு மாண்பமைந்த கோங்குங்—தெரியுங்கால்
நல்லிடை மெல்லியலார் நாட்ட மிவையிரண்டும்
வல்லி வசைதீர் மலர்"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு மூன்றுஞ் சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்த மையால் பொழிப்புநிரனிறை.

"புரிகுழலும் பூணுர் முலையா டிருமுகமும்
கொன்றைபுங் குன்று தொளிசிறக்குங்—திங்களும்
என்றுரைப்பி னல்ல தினிவே றுவமமற்
றென்றுரைக்க லாமோ வொருங்கு"

இது முதற்சீர்க்கண்ணு நான்காஞ்சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்த மையால் ஒரூஉநிரனிறை.

"கண்ணும் புருவமு மென்றேரு மிம்மூன்றும்
வள்ளிதழும் வில்லும் விறல்வேயும் வெல்கிற்கும்
பல்லும் பகரு மொழியு மிவையிரண்டும்
முல்லையும் யாழு மிகும்"

இது நான்காஞ்சீரின்றி முதன் மூன்று சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்த மையாற் கூழைநிரனிறை.

"பல்லும் பணிமொழியாள் வாயும் பணைமுலையும்
முல்லையு முண்ணீர்ப் பவளமும் கோங்கரும்பு
நல்லிணர்க் கோதை நறுநுதலு நாட்டமும்
வில்லும் கயலு மிகும்"

இஃது இரண்டாஞ் சீர்க்கண்ணின்றி யொழிந்த மூன்றுசீர்க் கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் மேற்கதுவாய்நிரனிறை.

"பொறையன் செழியன் பூந்தார் வளவன்
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடந்தை
பாவை முத்த மாயிதழ்க் குவளை
மாயோண் முறுவன் மழைப்பெருங் கண்ணே"

இது மூன்றாஞ் சீர்க்கண்ணின்றியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையாற் கீழ்க்கதுவாய்நிரனிறை.

"*அடல்வே லமர்நோக்கி" என்பது நான்கு சீர்க்கண்ணு நிரனிறுத்தமையான் முற்றுநிரனிறை.

"இரண்டு நான்கு மெட்டு மிரட்டியு
மிரண்டடி யோரடி முச்சீ ரிருசீர்
நிரந்த முறைமையி னீர்த்திறை போல்வரின்
அம்போ தரங்கமென் றறிந்தனர் கொளலே"

இதுவுமது.

இனி யொருசாராசிரியர், "பகற்செய்யுஞ் செஞ்ஞாயிறும், இரவுச்செய்யும் வெண்டிங்களும்" என்றிவ்வாறு வருவனவற்றை முரணிரனிறை என வேண்டுவர்.

"நிரனிறை தானே,
வினையினும் பெயரினு மினையத் தோன்றிச்
சொல்வேறு நிலைஇப் பொருள்வேறு நிலையும்"

என்பது நிரனிறைக் லக்கணம்.

இனிச் சுண்ணமொழிமாற்று வருமாறு:

"சுரையாழ வம்மி மிதப்ப வரையினைய
யானைக்கு நீத்து முயற்கு நிலையென்ப
கானக நாடன் சுனை"

இதனுள், 'சுரை' என்றுநின்றது 'மிதப்ப' என்பதனோடு பொருள் கொள்ளவும், அயல் நின்றது 'நிலை' என்பதனோடு பொருள் கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்ண மொழிமாற்று.

---

* இச்செய்யுள் 360-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"சுண்ணந் தானே,
பட்டாங் கறைந்த வீரடி *யெண்சீர்
ஒட்டுவழி யறிந்து துணிந்தன ரியற்றல்"

என்றாராகலின்:

இனி, அடிமறிமொழிமாற்று வருமாறு:

"சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாறே
சூர மகளி ராரணங் கினரே
வார லெனினே யானஞ் சுவனே
சார னீட நீவர லாறே"

எனவும்,

"மாரூக் காதலர் மலைமறந் தனரே
ஆரூக் கட்பனி வரலா னுவே
எரு மென்றேள் வளைநெகி ழும்மே
கூரும் தோழியான் வாழு மாறே"

எனவும்,

"இட்டி லிரும்புழை யிருளிய பொழுதே
பட்டி யுளியங் கொட்கு மாங்கே
பொற்றொடி யுண்க ணீர்வில் லாவே
வெற்ப வாரல் வியன்மலை யாறே"

எனவுங் கொள்க. இவை வேண்டிடத் தேரடி முதலாகச் சொன்னலும் பொருள்கொண்டு நிற்றலான் அடிமறிமொழிமாற்று.

"அடிமறிச் செய்தி யடிநிலை திரிந்து
சீர்நிலை திரியாது தடுமா றும்மே"

என்பதாகலின்.

இனி, அடிமொழிமாற்று வருமாறு:

"ஆலத்து மேல குவளை குளத்துள
வாலி னெடிய குரங்கு"

இதனுள் 'ஆலத்துமேல' என்பதனோடு 'வாலினெடியகுரங்கு' என்பதனைக்கூட்டியும், 'குவளை' என்பதனோடு 'குளத்துள' என்ப

Dr. U. V. S. IYER LIBRARY

* 'ஒண்சீர்' என்பதும் பாடம்.

தனிக் கூட்டியும் பொருள் கொண்டமையால் அடிமொழிமாற்று. இரண்டடி மொழிமாற்று எனவும் அமையும்.

"மொழிமாற் றியற்கை,
சொன்னிலை மாற்றிப் பொருளெதி ரியைய
முன்னும் பின்னுங் கொள்வழிக் கொளாஅ" (தொல்-சொல்-409.)

என்பதாகலான்.

"குன்றத்து மேல குவளை குளத்துள
செங்கோடு வேரி மலர்"

என்பதும்,

"உள்ளடி யுள்ளன வோலை செவியுள
முள்ளுஞ்சித் தொட்ட செருப்பு"

என்பதும், இன்னவை பிறவும் அன்ன.

"சொல்லாதல் சொல்லின் பொருளாதன் முன்முறைவைத்
தவ்வகை நேர்கொ ணிரனிறையா மவ்வவ்
விடையிட் டெதிரும் விராய்ச்சொல் லிடையிடை
யிட்டன சுண்ண மிரண்டடியாற் சொல்வர
னிற்ப தடிமொழி மாற்றல் லதடி
மறியா முழுதும்யாப் பு"

இதனைப் பதனெகிழ்த் துரைத்துக் கொள்க.

இனிப், பூட்டுவிற் பொருள்கோள் வருமாறு:

"திறந்திடுமின் நீயவை பிற்காண்டு மாதர்
இறந்து படிற்பெரிதா மேத—முறந்தையர்கோன்
றண்ணுரை மார்பிற் *தமிழர் பெருமானைக்
கண்ணுரைக் காணக் கதவு"

இதனுள் 'திறந்திடுமின்' என்பது 'கதவு' என்பதனோடு பொருளைக்குடைமையிற் பூட்டுவிற் பொருள்கோளாயிற்று.

இனிப், புனல்யாற்றுப் பொருள் கோள் வருமாறு:

* 'தமிழின் பெருமானை' என்பதும் பாடம்.

"அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்குதலுங் குற்றம்
விலைப்பாலிற் கொண்டுன் மிசைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றம்
கொலைப்பாலுங் குற்றமே யாம்"

இஃது அடி தோறும் பொருளற்று மீளாது சேறலின் புனல் யாற்றுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனி, அகூமறிபாப்புப் பொருள்கோள் வருமாறு:

"தாழ்ந்த வுணர்வினராய்த் தாளுடைந்து தண்டுன்றித் தளர்வார் தாமும்
சூழ்ந்த வினையாக்கை சுடர்விளிந்து நாற்கதிக்கட் சுழல்வார் தாமு
மூழ்ந்து பிணிகலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும்
வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலா தாரே"

இதனுள், "வாழ்ந்த பொழுதினே வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதார்" என்னும் இறுதிச்சொல் முதலும் இடையுஞ் சென்று மறிந்துபொருள்கோடலின் அகூமறிபாப்புப்பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனித், தாப்பிசைப் பொருள்கோள் வருமாறு:

"உண்ணுமை யுள்ள துயிர்கீலே யூனுண்ண
வண்ணுத்தல் செய்யா தளறு" (குறள்-புலான்-5.)

இஃது, "ஊன் உண்ணுமை யுள்ள துயிர்கிலே" எனவும், "ஊன் அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு" எனவும் நடுநின்ற 'ஊன்' என்னுஞ் சொல்லே முதலும் இறுதியும் நின்று பொருள் கொண்டமையால் தாப்பிசைப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

இனிக், கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் வருமாறு:

"குவியிணர்த் தோன்றி யொண்பூ வன்ன
தொகுசெங் கெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்
நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
பின்னே வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
கடுவைப் படீஇயரோ நீயே நெடுநீர்
யாண ரூரன் றன்னெடு
வதிந்தவெம் மின்றுயி லெடுப்பி யோயே" (குறுந்-107.)

இதனுள் "தொகுசெங் கெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்" என்ப தனையும் "கடுவைப் படியரோ நீயே" என்பதனையும், "இன்றுயி

லெடுப்பியோய்" என்பதனையுங் கூட்டிப் பொருள் கொண்டமையான் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோ ளாயிற்று.

> "தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல்
> வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன மாமேனி
> யஞ்சனத் தன்ன பசலை தணிவாமே
> வங்கத்துச் சென்றூர் வரின்"

இதனுள் 'அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தல்' எனவும், 'தெங்கங் காய் போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டை யுடைத்தன்ன பசலை' எனவும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்ட மையால் இதுவுங் கொண்டு கூட்டுப் பொருள்கோள் எனப்படும்.

> "ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுத்தியம்பும்
> பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை—காரி
> விறன்மூன்னூர் வேங்கை வெதிர்நாணுந் தோளான்
> மிறனுள்ளூ ருள்ள தலர்"

இதனுள், 'வெதிர்நாணுந் தோளாள்' என்றும், 'மிறன் வேங் கை' என்றும், 'அலர் ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுத்தியம்பும், என்றும் சொற்களைக் கொண்டு கூட்டிப் பொருள் கொண்டமை யால் இதுவுமது. பிறவு மன்ன. கொண்டுகூட்டு தன்னுள்ள சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட்டிச் சொல்லப்படுவன வும், தன் இல்லாத சொல்லாதல், பொருளாதல் கொணர்ந்து கூட் டிச் சொல்லப்படுவனவும் என நான்காம். அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. நிரனிறை, சுண்ணம், அடிமறிமொழிமாற்று, அடிமொழி மாற்று என்னும் இந்நான்கினுள்ளும், பூட்டுவில், புணர்யாறு, தாப் பிசை, அளைமறிபாப்பு, கொண்டுகூட்டு என்னும் இவ்வைவகையும் உறழ இருபதாம். 'அவை வந்தவழிக் கண்டு கொள்க. இருபது வகையானுங் காட்டினர் அவிநயனர் எனக்கொள்க.

ஆதி தீபகம், அந்த தீபகம், மத்திம தீபகம், சிங்க நோக்கு, தேரைத்தத்து, பாசி நீக்கு, ஒருசிறைமேல் என்றிவ்வாறு *பொருள் கோள் சொல்வாரு மூனர். அவையு மவற்றுள்ளே யடங்கும் எனக் கொள்க. அவை யெல்லாம் †வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க. ஈண் டுரைப்பிற் பெருகும்.

---

* 'பொருள்சொல்வாருமூனர்' என்பதும் பாடம்.

† 'நல்லாசிரியர்' என்பதும் பாடம்.

அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமாவன:

"அங்காற் சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை
மெலிக்கும்வழி மெலித்தலும் வலிக்கும்வழி வலித்தலும்
விரிக்கும்வழி விரித்தலும் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும்
நீட்டும்வழி நீட்டலுங் குறுக்கும்வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய வென்மனார் புலவர்" (தொல்-சொல்-எச்-71.)

என்றோதப்பட்டன.

வரலாறு:

"தண்டை யினக்கிளி கடிவோள்
பண்டைய னல்லண் மாலுக் கினளே"

இதனுள் 'தட்டை' எனற்பாலதனைத் 'தண்டை' என்று மெலிக்கும்வழி மெலித்தவாறு.

"குறுத்தாட் பூதஞ் சுமந்த வறக்கதி ராழியெம் மண்ணலைத் தொழினே"

இதனுள் 'குறுந்தாள்' எனற்பாலதனைக் 'குறுத்தாள்' என்று வலிக்கும்வழி வலித்தவாறு.

"வெண்மண லெக்கர் விரிதிரை தந்தீர்
கண்ணுடி மண்டிலத் தூதாவி யொத்திழியும்
தண்ணந் துறைவர் தகவிலரே தற்சோந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்"

இதனுள் 'தண்டுறைவர்' எனற் பாலதனைத் 'தண்ணந்துறைவர்' என விரிக்கும்வழி விரித்தவாறு.

"பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் கைவிடார்
காத்தவிக் காவல ரேனையார்—பார்த்துருர்
வேண்டார் வணக்கி விறன்மதிரூன் கோடன்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்"

இதனுள் 'வேண்டாதாரை வணக்கி' எனற்பாலதனை 'வேண்டார் வணக்கி' என்று தொகுக்கும் வழி தொகுத்தவாறு.

"பாழிழை யாகம் பசப்பித்தான் பைந்தொடியை
மாசேன னென்று மனங்கொளீஇ—மாசேனன்

சேயிதழ்க் கண்ணி *தருகிலான் சேர்தியென்
னேய்நீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து''

இதனுட் 'பச்சிழை' எனற்பாலதனைப் 'பாசிழை' என நீட்டும் வழி நீட்டியவாறு.

''†தென்னன் றிருத்தார்கன் றென்றேன் றியேன்''

இதனுள், 'தியேன்' எனற்பாலதனைத் 'தியேன்' என்று குறுக் கும்வழி குறுக்கியவாறு. பிறவுமன்ன.

'அறுவகைப்பட்ட சொல்லின் விகாரமும்' என்ற உம்மையால் தலைக்குறைத்தலும், இடைக்குறைத்தலும், கடைக்குறைத்தலும் என விவையும் வரலாற்று முறையோடுங் கூட்டி வழங்கப்படும்.

''மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ் சீறடி''

இதனுள் 'தாமரை' எனற்பாலதனை 'மரை' என்று தலைக் குறைத்து வழங்கியவாறு.

''வேதின் வெரிநி னேதி முதுபோத்து'' (குறுந்-140.)

இதனுள் 'ஒந்தி' எனற்பாலதனை '‡ஒதி' என்று இடைக்குறைத்த வாறு.

''அகலிரு விசும்பி னுதல் போல
வாவிதின்§விரிந்த புன்கொடிமுசண்டை''(பத்து-மலைபடு-100-101)

இதனுள் 'ஆரல்' எனற்பாலதனை 'ஆல்' என்று இடைக் குறைத் தவாறு.

''நீலுண் டுகிலிகை கடுப்பப் பலவுடன்''

இதனுள் 'நீலமுண்டுகிலிகை' எனற்பாலதனை 'நீலுண்டுகிலிகை' என்று கடைக்குறைத்தவாறு. பிறவுமன்ன.

இனி 'எழுத்த லிசையை யசைபெறுத் தியற்றலும்' என்பது எழுத்தல்லாத முற்றும், வீற்றும், இலதையும், அனுகரணமும்

---

* 'தருதலான்' என்பதும் பாடம்.

† இவ்வடியுடைய செய்யுளை 237-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

‡ ஒதி எனவும் ஒந்திக்கொரு பெயர் உண்டு; 'ஓமா னேதி யோத்தியோர் திப்பெயர்' என்பது பிங்கலந்தை.

§ 'மலர்ந்தன' என்பதும் பாடம்.

முதலாக வுடையன செய்யுளகத்து வந்தால் அவற்றைச் செய்யுள் நடை யழியாமை, அசையுஞ் சீருந் தளையும் அடியும் தொடையும் பிழையாமைக் கொண்டு வழங்குதலும் என்றவாறு.

வரலாறு:

"மன்றலங் கொன்றை மலர்மிலைந் தரிகுவம்
கென்று *பயிலு மிடைமகனே—சென்று
மறியாட்டை யுண்ணுமை வண்கையால் வல்லே
யறியாயோ வண்ணுக்கு மாறு.

ஒழிக்தன இடைக்காடனார் பாடிய ஊசிமுறியுட் கண்டுஅலகிட்டுக் கொள்க. பிறவுமன்ன.

"எழுத்தல் லிசையே யசையொடு சீர்க்கண்
ணிறைக்கவும் படுமென நோந்திசி னோரே"

என்னூர் பிறரும்.

'வழுக்கா மரபின் வகையுளி சேர்த்தலும்' என்பது அசையும், சீரும், தளையும், அடியும், தொடையும், வண்ணமும செய்யுட்கட் கழியாமை வகையுளி சேர்த்தலும் என்றவாறு.

'வகையுளி' என்பது முன்னும் பின்னும் அசைமுதலாகிய உறுப்புக்கள் நிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமை வண்ணமறுத்தல் என்றவாறு. அவற்றுட்சில வருமாறு:

"கடியார்பூங் கோதை கடாயினன் றிண்டேர்
நெறியார்தஞ் சிற்றில் நிதைத்து"

இதனுள் 'கடியார்' என்றும், 'பூங்கோதை' என்றும் 'கடாயினன்' என்றும் அலகிடின், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும் தட்டு 'வெள்ளையுட் பிறதளை விரவா' என்னு மிலக்கணத்தொடு மாறு கொள்ளுமாகலின், அதனைக் 'கடியார்பூ' என்று, புளிமாங்காயாகவும், 'கோதை' என்று தேமாவாகவும் அலகிடத் தளையும், சீரும், வண்ணமுஞ் சிதையாவாம்.

"பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதான் கண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்கும் கூடுநர்க்கு மொத்தலால்—நீடுநீர்

* 'இரியும்' என்பதும் பாடம்.

கல்லய லூர னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட லினிது"

இப்பாட்டினுள் டகரமும், ணகரமும் பிரிந்திசைத்தனவாயினும் இரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசையாக வலகிட்டுக்கொள்க. அல்லாவிடின் வண்ண மழிந்துகிடக்கும்.

"போதார் கூந்த லிவணனி யழுங்க
வேதிலா னனைய நீபிரிந் ததற்கே
சிழலவிர் மணிப்பூ ணன்னை
யழலா னுவெங் கண்ணே தையோ"

இதனுள் 'அழலானு' என்றும், 'எங்கண்ணே' என்றும், 'தையோ' வென்றும் அலகிடிற் குற்றப்படுகிற்கும்; ஆசிரிய முச்சீரால் இறுகவென்னு மோத்திலாமையின். அதனை வகையுளிசேர்த்தி, முதற் சீரைப் புளிமா வென்னுஞ் சீராகவும் அல்லாதன மூன்றுந் தேமா வென்னுஞ் சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்ளப் பிழையாதாம்.

*'தாழிரும்பிணர்த்தடக்கை' என்பதனுள், 'தாழிரும் பிணர்த் தடக்கை' என்பது ஓரடியாகவும், 'தண்கவுளிழிகடாத்த' என்பது ஓரடியாகவும் 'தாழ்வாகத்தம்பேணு' என்பது ஓரடியாகவும், 'கடுஞ் சினத்த கதக்களிற்ற' என்பது ஓரடியாகவும் அலகிட்டால் இரு சீரடி வஞ்சிப்பாவாய்த் தனது தூங்கலோசை பிழையாது நிற்கும் என்ப ஒருசாராசிரியர். இனி யொருசாரார் வஞ்சிப்பாவினுட் கலி யடியும் வரப்பெறு மாகலின் முதலிரண்டடியுங் கலியாகக்கொண்டு கலியடி நிரையே வஞ்சிப்பா என்று அடிவழங்குவர் எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன.

" அருணேக்கு நீரா ரசைச்சீ ரடிக்கட்
பொருணேக்கா தோசையே நோக்கி—†மருணீக்கிக்
கூம்பவுங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல்
வாய்ந்த வகையுளியின் மாண்பு"

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க. பிறரும்,

"எழுத்தல் னெவியி னசையொடு சீர்நிறைத்
தொழுக்கலு மடியொடு தளைதை யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே."

* 'இச்செய்யுளை 348-ஆம் பக்கத்திற்காண்க.
† 'மருணீக்க' என்பதும் பாடம்.

என்றார் எனக்கொள்க.

'அம்மை முதலிய வாயிரு ஈன்மையும்' என்பது அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு என இவை எட்டும் எனக்கொள்க.

அம்மையாவது, சிலவாய மெல்லியவாய சொற்களால் ஒள்ளிய வாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லப்படுவது; என்னை ?

"சின்மென் மொழியாற் *ரூய பனுவலோ
டம்மை தானே யடிசீமிர் வின்றே" (தொல்-பொ-செய்-236.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அறிவினு ளுகுவ துண்டோ பிறிதினெய்
தன்னெய்போற் போற்றுக் கடை" (குறன்-இன்னு-5.)

எனக்கொள்க.

அழகாவது, செய்யுட் சொல்லாகிய திரிசொல்லினுல் ஓசை யினியதாக ஈன்கினிது யாக்கப்படுவது; என்னை ?

"செய்யுண் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே" (தொல்-பொ-செய்-237.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அணியிரும் பௌவங் குறைய வாங்கி
யணிகிள ரடுக்கின் மூற்றிய வெழிலி
காவொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுநாள்
யாங்குவந் தனையோ வோங்கல் வெற்ப
நெடுவரை மருங்கிற் பாம்பற விழிதரும்
கடுவரற் கலுழி நீந்தி
வல்லியம் வழங்குங் கல்லதர் நெறியே"

எனக் கொள்க.

தொன்மையாவது, பழைமைத்தாய் நிகழ்ந்தபெற்றி யுரைக் கப்படுவது; என்னை ?

"தொன்மைதானே,
யுரையொடு புணர்ந்த பழைமை மேற்றே" (தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றாராகலின்.

---

* 'சிரிது நுவலின்' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

"செறிதொடி யுவகை கேளாய் செஞ்சுடர்த்
தெறுகதிர்ச் செல்வன்"

என்பதனுடம், பாரதமிராமாயண முதலானவுங் கொள்க.

தோல் என்பது, இழுமென்ற மெல்லியவாய சொற்களால் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச் சொற்களோடுங்கூடிய பல வடியை யுடையவாய்க் கிடப்பனவும் என இரண்டு வகைப்படும். என்னை ?

"இழுமென் மொழியாண் விழுமிய துவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநிமிர்ந் தொழுகினுந்
தோலென மொழிப தொன்மொழிப் புலவர்"

(தொல்-பொ-செய்-239.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"மாயிரும் பரப்பகம் புதையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
தணிதரு வெண்ணந் தயில்புடை பெயர்க்கு
மொளியோன் காஞ்சி யெளிதினிற் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
நன்மை யில்லைத் தீமை யில்லை
செய்வோ ரில்லைச் செய்பொரு ளில்லை
யறிவோர் யாரஃ திறுவழி யிறுகென"

இது மார்க்கண்டேயனர் காஞ்சி. இழுமென்மொழியால் விழுமி யது துவன்றது.

"திருமழை தலைஇய விருணிற விசும்பின்" (பத்து-மலைபடு கடாம்) என்பது பரந்தமொழியா லடிநிமிர்ந்தொழுகியது. இது மலை படுகடாம்.

விருந்து என்பது புதியவாயினவற்றின்மேற்று. அவை இப் பொழுதுள்ளாரைப் பாடும் பாட்டு.

"விருந்தே தானும்,
புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே" (தொல்-பொ-செய்-240.)

என்றாராகலின். அவை வழிப்பட்டுழி யறிந்து கொள்க.

இயைபு என்பது: ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள எனப்பட்ட பதினொரு புள்ளியீறாய் வந்த பாட்டெல்லாம் இயைபு எனப்படும். பதினொருதாரணமும் அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. என்னை ?

"ஞகாரை மூதலா ளகாரை யீற்றுப்
புள்ளி யிறுதி யியைபெனப் படுமே" (தொல்-பொ-செய்-241.)

என்றுராகலின்.

புலன் என்பது, இயற்சொல்லாற் பொருள் தோன்றச் செய்யப் படும் பாட்டு; என்னை ?

"சேரி மொழியாற் செவ்வி திற்கிளந்
தோதல் வேண்டாது குறித்தது தோன்றிற்
புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே" (தொல்-பொ-செய்-242.)

என்றுராகலின். வரலாறு:

"பாற்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மூ
வார்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னர்
மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்
சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தே
ரின்றுபுகக் கடவுமதி பாக வுதுக்காண்
மாவொடு புணர்ந்த மாஅல் போல
இரும்பிடி யுழைய தாக
பெருங்காடு மடித்த காமர் களிறே"

எனக் கொள்க.

இழைபு என்பது, வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்யுளிய லுடையாரால் எழுத்தெண்ணி வகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாப் பதி னேழ்நிலத்து ஐந்தடியு முறையானே யுடைத்தாய் ஓங்கிய சொற்க ளான் வருவது; என்னை ?

"ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா *வைந்தடி யொப்பித்
தோங்கிய மொழியா னுங்ஙன மொழிதின்
இழைபி னிலக்கண மியைந்த தாகும்" (தொல்-பொ-செய்-243.)

என்றுராகலின்.

* 'ஐந்தடி காறும்' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

"போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி நேர்ந்து
வண்டு சூழ விண்டு வீங்கு
நீர்வாய் கொண்டு நீண்ட நீல
மூர்வா யூதை வீச வீர்வாய்
மதியோர் நுண்டோ டொல்கி மாலை
நன்மணங் கமழும் பன்னெல் லூர
அமையோர் மென்றோ ளாயரி நெடுங்கண்
இணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை
யிறும்ப மென்மல ரிடையெழுந்த மாலின்
நறுந்தழை *யலமருஞ் செறிந்தேந் தல்குலள்
அணிநகை யசைஇய வரியமை லெம்பின்
மணிமருள் வளர்சுரல் வளரினம் பிறைநுதல்
ஒளிலவு வயங்கிழை யுருவுடை மகளொடு
களிமுழவ மூழங்கிய வணிலவு நெடுநகர்
இருந்தனவு மலரனவு சுரும்புலவு நறுந்தொடை
கலனனவு கலனளவு கலனனவு கலனளவு
பெருமணம் புணர்ந்தனை யென்பவஃ
தொருநீ மறைப்பி னொழிகுவ தன்றே"

எனக் கொள்க.

வண்ணமும், என்பது வண்ணங்களு மென்றவாறு. அவ்வண்ணந்தானே யிருபதெனக்கொள்க; என்னை?

"வண்ணந் தானே காலந் தென்ப" (தொல்-பொ-செய்-213.)

என்றாராகலின்.

"அவைதாம்,
1 பாஅ வண்ணம் 2 தாஅ வண்ணம்
3 வல்லிசை வண்ண 4 மெல்லிசை வண்ணம்
5 இயைபு வண்ண 6 மளபெடை வண்ணம்
7 நெடுஞ்சீர் வண்ணம் 8 குறுஞ்சீர் வண்ணம்
9 சித்திர வண்ண 10 நலிபு வண்ணம்
11 அகப்பாட்டு வண்ணம் 12 புறப்பாட்டு வண்ணம்
13 ஒழுகு வண்ண 14 மொரூஉ வண்ணம்

* 'தயல்வரூஉஞ் செறிந்தேந்தல்குல்' என்பதும் பாடம்.

15 எண்ணு வண்ண 16 மைப்பு வண்ணம்
17 தூங்கல் வண்ண 18 மேந்தல் வண்ணம்
19 உருட்டு வண்ண 20 முடுகு *வண்ணமென்
றுங்கன மறிப வறிந்திசி னோரே" (தொல்-பொ-செய்-214.)

என்றோதப்பட்டன.

அவற்றுட் பாவண்ணம் சொற்சீரடியால் நூலுட் பயிலவரு வது; என்னை ?

"அவற்றுட், பாஅ வண்ணஞ்
சொற்சீர்த் தாகி நூற்பாற் பயிலும்" (தொ-பொ-செய்-215.)

என்றுராகலின்.

வரலாறு:

"குஞ ஆனென வரூஉ மிறுதி
ஆஒடுஞ் சிவணுஞ் செய்யு ளுள்ளே." (தொல்-சொல்-வேற்-25.)

எனவும்,

"அஇ உஅம் மூன்றுஞ் சுட்டு." (தொல்-எழுத்-நூன்-31.)

எனவுங் கொள்க.

தாஅ வண்ணமாவது, தோன்றுமிடத்து ஒரோவடி யிடையிட்டு வந்த வெதுகைத்தாகும்; என்னை ?

"தாஅ வண்ண,
மிடையிட்டு வந்த வெதுகைத் தாகும்." (தொல்-பொ-செய்-216.)

என்றுராகலின்.

வரலாறு:

"தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளும்
நெய்த லுண்கண் பைதல் †ஓழவா
வாடா ‡வல்வரி தழைஇப் பசலையும்
வைக ரூறும் பைப்பையப் பெருக
§நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டோர்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி

* 'வண்ணமோ—டாங்கவை யென்ப வறிந்திசி னோரே' என்பதும் பாடம்.
† 'கவுழி' என்பதும் பாடம்.
‡ 'வல்வரி' என்பதும் பாடம்.
§ 'நீடா ரிவணென்' என்பதும் பாடம்.

வாடாப் பௌவ மறமுகந் தெழிலி
பருவஞ் செய்யாது வலனேர்பு வீஇ
யோடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே."

என்னும் பாட்டுக்கொள்க.

வல்லிசை வண்ணமாவது, வல்லெழுத்துமிக்குவருவது; என்னை?

"வல்லிசை வண்ணம் வல்லெழுத்துப் *பயிலும்."

(தொல்-பொ-செய்-217.)

என்றுராகலின்.

வரலாறு :

"வட்டொட்டி யன்ன வனமுடப் புன்னைக்கீழ்க்
கட்டிட்டுக் கண்ணி தொடுப்பவர் தாழைப்பூத்
தொட்டிட்டுக் கொள்ளுங் கடற்சேர்ப்ப னின்னெடு
பட்டொட்டி யுள்ளம் விடாது னினையுமேல்
விட்டொட்டி நீங்காதே யொட்டு."

எனக் கொள்க.

மெல்லிசை வண்ணமாவது, மெல்லெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை ?

"மெல்லிசை வண்ண மெல்லெழுத்து மிகுமே"

(தொல்-பொ-செய்-218.)

என்றுராகலின்.

வரலாறு:

"பொன்னி னன்ன புனைநுண் டாது
மணியி னன்ன நெய்தலங் கழனி
மனவெவ வுதிரு மாநீர்ச் சேர்ப்ப
மாண்வினை நெடுந்தேர் பூண்மணி யொழிய
மம்மர் மாலை வாரீ
நன்மா மேனி நயந்தனை யெனினே"

எனக் கொள்க.

இயைபு வண்ணமென்பது, இடையெழுத்து மிக்கு வருவது; என்னை ?

"இயைபு வண்ண மிடையெழுத்து மிகுமே."

(தொல்-பொ-செய்-219.)

* 'மிகுமே' என்பதும் பாடம்.

என்றுராகலின்.

வரலாறு:

"வால்வெள் ளருவி வரைமிசை யிழியவும்
கோள்வல் லுழுவை விடரிடை யியம்பவும்
வாருகி ருளியம் வரையக மிசைப்பவும்
வேலொளி விளக்கி னீவரினே
யாரோ தோழி வாழ்கிற் போரே."

எனக் கொள்க.

அளபெடை வண்ணமாவது, அளபெடை பயின்றுவருவது; என்னை?

"அளபெடை வண்ண மளபெடை பயிலும்."(தொல்-பொ-செய்-220.)

என்றுராகலின். வரலாறு:

"தாஅம் படுநகர்க்குத் தண்ணீ ருளகொலோ
ஆஅம் பலபழி யன்னை யறிவுமில்
வாஅம் புரவி வழுதியோ டெம்மிடை
தோஒ நவலுமிவ வூர்."

நெடுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, நெட்டெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

"நெடுஞ்சீர் வண்ண நெட்டெழுத்துப் பயிலும்"

(தொல்-பொ-செய்-221.)

என்றுராகலின். வரலாறு:

"நீரூர் பாஞ யாறே காடே
நீலூர் காயாம் பூவீ யாவே
காரூர் பாஞ மாலே யானே
யாரோ தாமே வாழா மோரே
*யூரூர் பாகா தேரே
பீரூர் தோளான் பேரூ ராளே."

எனக் கொள்க.

குறுஞ்சீர் வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்து மிக்குவருவது; என்னை?

"குறுஞ்சீர் வண்ணங் குற்றெழுத்துப் பயிலும்"

(தொல்-பொ-செய்-122.)

* 'ஆயூர்' என்பதும் பாடம்.

என்றுராகலின். வரலாறு:

"உறபெய லெழிலி தொகுபெயல் பொழியச்
சிறதொடி யவரை பொரிதினை யயிழக்
குறிவரு பருவ மிதுவென மறகு
செறிதொடி கலம்லை யழிய
லறியலை யரிவை கருதிய பொருளே"

எனக் கொள்க.

சித்திர வண்ணமென்பது, குற்றெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் விரவிவருவது; என்னை?

"சித்திரவண்ணம்,
நெடியவுங் குறியவு நேர்ந்துடன் வருமே" (தொல்-பொ-செய்-223.)

என்றுராகலின். வரலாறு:

"ஹர்வாழி பூரர் தேர்தார் வரி
பேர்சேரி கார்பே ரிரைய
வாரி பீர்ரே தோழி தோளே"

எனக் கொள்க.

நலிபு வண்ணமென்பது, ஆய்த முடைத்தாய்வருவது; என்னை?

"நலிபு வண்ண மாய்தம் பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-224.)

என்றுராகலின். வரலாறு:

"ஃகொ டவன்காப்ப வேமாந்தாள் போதந்தான்
அஃகுரீர்க் கான்யாற் றயன்மண லெக்கர்மே
லிஃதோவின் பாலை திருந்தடிப் பின்றை
யஃதோ வீடலை யடி"

எனக் கொள்க.

அகப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடியாதது போன்று முடிவது; என்னை?

"அகப்பாட்டு வண்ணம்,
முடியாத் தன்மையின் முடித்தன மேற்றே."
(தொல்-பொ-செய்-225.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"பன்மீ னுணங்கற் படுபுள் ளோப்பியும்
புன்னைநுண் டாது மம்மொடு தொடுத்தும்
பன்னூல் வல்ல பணிமொழி பயிற்றித்
தோழி நீங்காமை சூளிற் றேற்றியு
மணந்ததற் கொவ்வான் றணந்து புறமாறி
யீனைய ஞகி யீங்கினைத் துறந்தோன்
பொய்த லாயத்துப் *பொலங்கொடி மகளிர்
கோடியர் வெண்மண லேறி
யோடுகல மென்னுந் துறைவன் றேழி."

எனக் கொள்க.

புறப்பாட்டு வண்ணமென்பது, முடிந்ததுபோன்று முடியாததன் மேற்று; என்னை?

"புறப்பாட்டு வண்ணம்,
முடிந்தது போன்று முடியா தாகும்" (தொல்-பொ-செய்-226.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"நிலவுமண லகன்றுறை வலவ னேவ
லின்றி மணிப்புன் னினமெடுப்ப வொருநலும்
வன்றன் கொண்கன் றேரே யின்றும்
வருகுவ தாயிற் சென்று சென்று
தோன்றுபு துதைந்த புன்னைத் தாதுகு
தண்பொழின் மெல்ல வனமுலை நெருங்கப்
புல்லி னெவனே மெல்லிய னீயும்
நல்காது விடுகுவை யாயி னகலும்
படர்மலி யுள்ளமொடு மடன்மா வேறி
யுறுதுய ருலகுட னறியநஞ்
சிறுகுடிப் பாக்கத்துப் பெரும்பழி தருமே"

எனக் கொள்க.

ஒழுகுவண்ண மென்பது, ஓசையினெழுகிக் கிடப்பது; என்னை?

"ஒழுகு வண்ண மோசையி னெழுகும்" (தொல்-பொ-செய்-227.)

என்றாராகலின்.

---

* 'பொலன்கொடி' என்பதும் பாடம்.

வரலாறு:

"அம்ம வாழி தோழி காதல
ரினமீன் பனிக்கு மின்னு வாடையொடு
புன்கண் மாலை யன்பின்று கலிய
வுப்பல ளிவளென வுணரச் சொல்லிச்
சொல்லுநர்ப் பெறினே செய்ய வல்ல
வின்னனி யிறந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்ட மாவே"

எனக் கொள்க.

ஒரூஉ வண்ணமென்பது, ஒன்றுக்கொடையாற் கிடப்பது. அஃதியாதோ வெனிற் செந்தொடை; என்னை?

"ஒரூஉ வண்ண மொரீஇத் தொடுக்கும்." (தொல்-பொ-செய்-228.) என்றாராகலின். வரலாறு:

"தொடிநெகிழ்த் தனவே கண்பசந் தனவே
யான்சென் றுரைப்பின் மாண்பின் றெவனே
சொல்லாய் வாழி தோழி வரைய
முள்ளில் பொதுளிய வலகருகுலே நெடுவெதிர்
பொங்குவா ளிளமழை துவைப்ப
மணிமிலா விரியுங் குன்றுகிழ வோர்க்கே."

எனக் கொள்க.

எண்ணு வண்ணமென்பது, செவ்வெண்ணிலும், உம்மை எண்ணிலும், என வெண்ணிலும், என்ற வெண்ணிலும், பிறவும் யாதானுமோ ரெண்ணிலும் வருவது; என்னை?

"எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்" (தொல்-பொ-சொல்-230.) என்றாராகலின். வரலாறு:

"பொறையன் செழியன் போர்வேற் கிள்ளி
கொல்லி கொற்கை நல்லிசைக் குடக்தை
பாவை மூத்தம் பல்லிதழ்க் குவளை
யாயிழை நல்லா ளரிவை
மாயோள் வெண்பற் சேயரிக் கண்ணே"

எனக் கொள்க. இது செவ்வெண்பெற்றது. பிறவுமன்ன.

அகைப்புவண்ண மென்பது, அறுத்தறுத்துச் சொல்லப்படுவது; என்னை?

"அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்" (தொல்-பொ-செய்-230.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"தொடுத்த வேம்பின்மிசைத் துதைந்த பொற்றையிடை
யிசைத்தவாரம் மலைப்பாட்டு ரண்ண லென்பொனியன்ற
சேனைமுர சிரங்குந் தானையெதிர் முயன்ற
வேந்த ருயிர்முருக்கும் வேலின் னவன்"

ஏனக் கொள்க.

தூங்கல் வண்ணமென்பது, பெரும்பான்மையும் வஞ்சிபயின்று வருவது. என்னை ?

"தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சி பயிலும்" (தொல்-பொ-செய்-231.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"தென்குமரி வடவிமையமாவெல்லைத் தம்புகழ்
விளங்கக் கடலன்ன படைநாப்பண் மலையன்ன
களிற்றெருத்தின் ஞாயிற்றன்ன சேண்விளங் குந்திறலர்
திங்களன்ன வெண்குடை யுயரிய வொன்னுதார்
மிடல்சாயத் துன்னரிய வகழ்க டந்தவர்
பொன்னுடைய வெயின் முருக்கி யோவத்தன்ன
வீனபுனை நல்வீற் கோபத் தன்ன
சினையெரி கவரச் சென்ற வர்திறன்
மழுங்க வாற்றலிற் புலவர்பல புகழ்கொண்டு
பெறலரிய விழுத்தாயம் விறலியர்க்கு மகிழ்ந்து
வீசினை யொன்னூர் துப்பிற் றென்னவர்
மருக புல்லினை பசிநோ னுது
கல்பி றங்கிய சுரநீந்தி யிவண்
வந்தநசை வாழ்ந ரெனவைத் தெல்லாம்
பிறர்க்கு மீந்தறெல்லா மெனக்காகும் பொருள்கொடித்தும்
புகழ்கொள்வ னெனவிவற் கீயே னெனக்கிவ
னென்ன வென்னெஞ் சாது மின்னெஞ்சி
யென்னை விடுமதி வெள்வேல் வழுதி
வெயிற்கதிர் துழையா வியன்பெருங் காவிற்
றண்புனல் வையை யொண்டுறை தொகுத்த
கோடுயர் மணலினு மேத்திப்
பாடுதும் பெருமநின் னுடைமையும் புகழ்ந்தே."

ஏந்தல்வண்ணமென்பது, சொல்லிய சொல்லிற் சிறந்துவருவது; என்னை ?

"ஏந்தல் வண்ணம்,
சொல்லிய சொல்லிற் சொல்லியது நெறிக்கும்"
(தொல்-பொ-செய்-232.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"கூடுவார் கூடல்கள் கூட லெனப்படா
கூடலிற் கூடலே கூடலுள்—கூடல்
அருவிய முல்லே யரும்பவிழு மாலே
பிரியிற் பிரிவே பிரிவு"

எனக் கொள்க.

உருட்டிவண்ண மென்பது, அராகத்தொடைமேல் வருவது; என்னே?

"உருட்டு வண்ண மராகந் தொடுக்கும்" (தொல்-பொ-செய்-238.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அணிநெடுங் குறுபொறி யவிர்துத்தி மாலுகத் தெருத்தேறித்
துணியிரும் பனிமூன்நீர்த் தோட்டவிழ்ந்து மலர்ந்தனேயே
ஆர்கலி யுயரக லெழில்வானத் தமரர்கண் மூடனர்ப்ப
*வார்புன லிகன்மிகல மறமல்லனே மாய்க்கலிற் பொங்கினே
முன்னெயிற் றரிமருன்க ணுய்த்தியரொடு விசைபடுக்க
வரைநிர ணிமிர்தடக் கையினனி மலேயெடுத் தேர்ந்தினே
காமரு தகைய கல்லியன் மார்பினே
கண்பொரு சுடரொலி மேனியை
பூமலி வினைபுனே தாரினே
பொன்புனை வினைபுனே யுடுக்கையை
அனைபண
பலவுடன் புகழ்த கப்பயந் தோய்னின்
இணைபுணர் கழலடி பரவுதந்
தினைபுண ருவகையொடு மன்னுத மெனவே"

எனக் கொள்க.

முடுகுவண்ண மென்பது, அடியற்றவுழி அறியலாகாதாய், நீண்டவடித்தாய், அராகந் தொடுத்து வருவது; என்னே?

---

* 'வார்புகல் கழன்மறவர்' என்பதும் பாடம்.

"*முடுகுவண்ணம்,

அடியிறந் தோடு மதனே ரற்றே" (தொல்-பொ-செய்-234.)

என்றாராகலின். வரலாறு:

"பெருகலி யொலிமலி தீணையணி பிறழத்
துயல்வியல் வளனுரை பிதிரவதிரு
மதிலிலங் குருளுடை யிருண்மூங்கீர்
அருங்கலங் கவர்ந்தனையே
வகைதகை வளர்தளி ருறுதுயர் வணரிணர்
தணர்புயல் புகையணங் குறுனினை
வினவா வினவி லுயர்வ ராயின
வினைபடக் கிடந்தோய்தின் சூழுறு சுடரொளி
நிதழணி மணியலங் கிலங்கவிர் கதிர்மூத்தமோ
டுறழ்ந்தியாத்த தொடையமை தீணைபுனைவினை
தொடுகழ லடியிணை பரவுதும் யாமே"

எனக் கொள்க.

இவ்வாறு வண்ணவிகற்பமெடுத்தோதினுர் தொல்காப்பிய னுரும், கையனுரு முதலாக வுடையார்.

அவிநயனுர்,

I. 1. தூங்கிசைவண்ணம்,
2. ஏந்திசைவண்ணம்,
3. அடுக்கிசைவண்ணம்,
4. பிரிந்திசைவண்ணம்,
5. மயங்கிசைவண்ணம்

} என்று இவ்வைந்தினையும்,

II. 1. அகவல் வண்ணம்,
2. ஒழுகிசைவண்ணம்,
3. வல்லிசைவண்ணம்,
4. மெல்லிசைவண்ணம்

} என்று இக்கான்கினையும்,

III. 1. குற்றெழுத்து வண்ணம்,
2. நெட்டெழுத்துவண்ணம்,
3. வல்லெழுத்துவண்ணம்,
4. மெல்லெழுத்துவண்ணம்,
5. இடையெழுத்துவண்ணம்

என்று இவ்வைந்தினையும்

*'முடுகுவண்ண முடிவறியாமல்—அடியிறந் தொழுகு மதனே ரற்றே' என்பது பல ஏடுகளிற் கண்ட பாடம்.

கூட்டியுறழ நூறு வண்ணம் பிறக்கும் என்றார். அவை உறழுமாறு:

தூங்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவற் அகவல். தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற் தூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற் தூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற் தூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறிலொழுகற் ஒழுகல். தூங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகற் தூங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகற் தூங்கிசைவண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசைத் வல்லிசை. தூங்கிசை வண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எனவும் ;

குறில்மெல்லிசைத் மெலிசை. தூங்கிசை வண்ணம், நெடில் மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எனவும்

இவை குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ண முதலிய விருபது தூங்கல் வண்ணம்.

அவைதாம் முதுபிடி நடந்தாற்போலவும், கோம்பி நடந்தாற் போலவும், நாரைநடந்தாற் போலவும் வரும். அவை யொருபுடை யொப்பினாற் தூங்கிசைவண்ண மெனக்கொள்க.

ஏந்திசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லேந்திசை வண்ணம், நெடிலகவ லேந்திசை வண்ணம், வலியகவ லேந்திசை வண்ணம், மெலியகவ லேந்திசை வண்ணம், இடையகவ லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

அகவல்

குறிலொழுக ஏழகல் — லேந்திசை வண்ணம், நெடிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுக லேந்திசை வண்ணம், மெலியொழுக லேந்திசைவண்ணம், இடையொழுக லேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறில் வல்லிசை வல்லிசை — யேந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை மெல்லிசை — யேந்திசை வண்ணம், நெடின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடை மெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவலேந்திசைவண்ண முதலிய இருபது ஏந்திசைவண்ணம்.

அவைதாம் மதயானை நடந்தாற்போலவும், பாம்பு பிணைத்தாற் போலவும், ஓங்கிப்பறக்கும் புட்போலவும் வருமெனக் கொள்க.

அடுக்கிசை வண்ணம் 20.

குறிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசை வண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசை வண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்; — அகவல்

குறிலொழுக ஏழகல் — லடுக்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், மெலியொழுக லடுக்கிசை வண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறில்வல்லிசை வல்லிசை — யடுக்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும்;

குறின்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், வலி மெல்லிசை யடுக்கிசை மெல்லிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம் எனவும் இவை குறி லகவலடுக்கிசை வண்ணம் முதலிய யிருபது அடுக்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் ஒவ்வா நிலத்திற் பண்டியுருண்டாற்போலவும், காரை யிரைந்தாற்போலவும், தாராவும் தார்மணி யோசையும் போலவும் வரும்.

பிரிந்திசை வண்ணம் 20.

குறி லகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

அகவல்

குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடி லொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழகல்

குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை

குறின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம, மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம், இடை மெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம் எனவும் இவை குறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ண முதலிய இருபதும் பிரிந்திசை வண்ணம்.

மெல்லிசை

அவைதாம் பெருங்குதிரைப் பாய்த்தலும், ஒன்று கொட்டியும், இரண்டு கொட்டியு முதலாகவுடைய அறுத்துக்கொட்டுப் போலவும் வரும்.

மயங்கிசை வண்ணம் 20.

அகவல் குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

ஒழுகல் குறிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், மெலியொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

வல்லிசை குறில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடில் வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலிவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்;

மெல்லிசை குறின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், நெடின் மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், மெலி மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம், இடை மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம் எனவும்

இவை குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ண முதலிய யிருபது மயங்கிசை வண்ணம்.

அவைதாம் ஈகரம் இரைத்தாற் போலவும், தாரை இசையும், ஆர்ப்பிசையும், இயமர விசையும் தேரைக் குரலும் போலவும் வரும்.

சூறைக் காற்றும், நீர்ச்சுழியும்போல வருவது அகவல் வண்ணம்; நீரொழுக்கும், காற்றொழுக்கும்போல வருவது ஒழுகல் வண்ணம்; தோற்கயிறும் இரும்புந் திரித்தாற்போலவும், கன்மேற் கல்லுருட்டினற் போலவும் வருவது வல்லிசை வண்ணம்; அன்ன* நடையும் தண்ணம் பறையும் போலவும், மண்மே னடந்தாற் போலவும் வருவது மெல்லிசை வண்ணம்; இவை தொழில் வகையால் ஒருபுடையொப்புமை காட்டியவாறு.

இவை நூறு வண்ணமும் தம்முண் மயங்கி வரினு மிக்கதனற் பெயர்கொடுத்து வழங்கப்படும்.

---

* 'தன்னம்பறை' என்பதும் பாடம்.

"தூங்கேந் தடுக்குப் பிரிதன் மயங்கிசைவைத் தப்பின்னும்
ஆங்கே யகவ லொழுகன் வலிமெலிப் பாற்படுத்தப்
பாங்கே குறினெடில் வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையுந்
தாங்கா தழற்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

—யாப்பருங்கலக்காரிகை.

இதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

வரலாறு:

"வினையொழி பொழுதின்கட் செல்வமே போலவஃகிச்
சுனையெழு குவளையு மாம்பலுந் தீய்ந்துவாடிக்
கனையெரி கழைதிண்டிக் காடுவெந் *தோடுகெல்லா
னனைவு ளெழில்வேழ நாவசைந் தெய்தியாங்கு"

இன்னவும், ஆசிரியங்களும், பாவைப் பாட்டும், அன்ன பிறவும் குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணம் எனப்படும். இவற்றை ஐந்துதொழுத் தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"கோல மலர்கொண்டு சிலமந்தி மலைவுடைத்தாய்ச்
சோலை தொறுந்தாழ்ந்த பொழிற்சோர்வி லுயாவிஞ்சை
நீலமடுக் கண்ணினவர் நீடுநனி யேத்தச
சீலமிகு நாதரடி சேரவினை சேரா"

இன்னவும், வஞ்சியும், வஞ்சிப்பாவினமும் ஒழுகிசைத்தூங்கல் வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"ஏறுயர் கொடியி னிருவிசும் பதிரு மெறிமுர சதிர்கடற் றூனை
வீறுயர் மணிக்கால் வெண்குடை யோங்கு தண்டுறை யின்பழை
[யாற்று
மாறடு படிவ மதியுறுந் தருண மாதவ னேதமில் பாதம்
வீறடு நெறிக ளாழ்கதி வீழ விளங்கிய விழுத்தவி யாமே"

என இச்சந்தத்தனவும்,

"பூவினர்பொழிற் பிண்டியின் கீழ்ப்பொருவறு திருநகர்ப் பொன்
[னெயிலுள்
மாவினர் நலனெக்கி னல்லா பலர்பணிந்து வந்தடிவணங்கி"

---

* 'ஒடுக்கல்லா' என்பதும் பாடம்.

என இன்ன வண்ணத்தனவு மெல்லாம் வல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப்படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"தேனிஞர் மலர்ப்பிண்டியி னீழற் றேவரேத்த
வானிஞர் குடையா னடிநாளும் வணங்குதுமே"

"தாழி யோங்குமலர்க் கண்ணவர் தண்டிடி
பாழியோங்கு புனலார் பழையாற்றுள்
காழிசின்றம் மதியான் மதிசேர்ந்து
வாழி யென்று வணங்க வினைவாரா"

என இன்னவை யெல்லாம் மெல்லிசைத் தூங்கல்வண்ணம் எனப் படும். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"களவினுற் கொணர்ந்த வெண்காணமும் விழுப்பொன்னு
முனவெனினும் யான்றுய்ப்ப லுலவாது கிடந்தமையால்
வினையினுற் பொலிந்தகை வாட்கண்ணுள் வழிபடு
கினவாரிற் கினையிருட்கட் காணேன்மற் றிதுவல்லால்"

எனஇன்னவும், கலிப்பாக்களும், தும்பிப்பாட்டும் குறிலகவ லேந் திசைவண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"வரையென மாடங்க ளோங்குபு வீதியின் வஞ்சிமன்னவன்
புரைபுரை யின்றலர் பூந்தொடையற் பொறையன்ரு னருளானேற்
கரையெனக் காலையுங் காண்பரிய கடல்போலுங் கௌவையு
மரையின மேகலை யோடவோடு மிவளாவி யாற்ருதே"

என இன்னவையாகியுஞ்சிறுவிருத்தங்களும், வெண்பாக்களும், வெள் ளொத்தாழிசைகளும் எல்லாம் குறிலோழுக லேந்திசைவண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டுக.

"கெறிநீ ரிருங்கழி நீலமுஞ் * சூடான்
பொறிமாண் வரியலவ †ஞடலு மாடாள்
சிறுதுதல் வேர்வரும்பச் சிந்தியா யின்ருட்
கெறிநீர்த்தண் சேர்ப்பயா னென்சொல்லிச் ‡ செல்கோ"

இதுவுமது.

* 'சூட்டான்' என்பதும் பாடம். † 'ஆட்டலு மாட்டாள்' என்பதும் பாடம். ‡ 'சொல்கோ' என்பதும் பாடம்.

"இட்டகன்றனை யானினி யென்செய்கோ
கட்டெழி லழகா கடிதென்னவே
மட்டெழின் மலர்த்தார்ப் பொலிமார்பனுங்
கெட்டெழுந் திறைகூறுவ னேவெனு"

"பறைபட்டன பட்டன சங்கினெலி
முறைவிட்டன விட்டன முன்னுவலாத்
*திறல்விட்டனர் கொட்டினர் திண்கலிமா
னிறைகொட்டின ரொட்டினர் நீண்முழவால்"

என இன்னனவும் குறில் வல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற் றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"மான்வீடு போழ்ந்திற் பிணையின்னுயிர் போவதேபோல்
யான்வீடு போழ்ந்து னிதுவேகொ னினக்குமென்னத்
தேனூறு மின்சொன் மடவாயழு தாற்றகில்லாய்
வானூடு போய வரைகாணிய சென்றகாலே"

என இன்னவும் உழவரோதை யெனப்படுவனவும் குறின்மெல்லிசை யேந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"கொடியிடை மாதர் மேனி குவிளமல ருண்க ணென்றும்
பிடிநடை மாதர் மாண்ட நடைதானென வேறு செய்தும்
வடிவொடு வார்ந்த மென்றோள் வளைசேர்ந்தகை காந்த னென்று
மிடையிடை னின்று னின்று பலகாலு முவப்ப தென்னே"

என இன்ன பிறவும், எழுசீரடியால் வந்தனவும் எல்லாம் குறிலகவல் அடக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"மாலையால் வாடையா லந்தியான் மதியான்
மனமுன மூணர்வது நோயுறச்செய்த
சோலையாற் றென்றலாற் சுரும்பிவர் பொழிலாற்
சோர்தரு காரொடு விரிதரு பொழுதே
கோலவால் வளையாற் கொடுப்பறி யானேற்
கொன்வது மூயிரொடு பிறரொடுபோ லன்றே

* 'திறைவிட்டனர்' என்பதும் பாடம்.

காலையார் வரவே காதலு மாங்கோர்
காலையென் னுங்கட னீந்திய வீனையே"

என இன்னவும் பிறவும் எண்சீரடி மிக்கு வருவனவும் குறிலோழுக லடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"கடியான் வெயிலெறிப்பக் கல்லாயுள் வெதும்பிய கலங்கற் சின்னீர்
அடியா லுலகளந்த வாழியா ஞக்கிய வமிழ்தென் றெண்ணிக்
கொடியான் கொடுப்பக் குடங்கையாற் கொண்டிருந்து குடிக்க
[றேற்றுன்
வடியேர் தடங்கண்ணி வஞ்சிக்கோம் பீன்ரூளிவ் வருவா ளாமே"

எனவும்,

"அடைமின்சென் றடைமின்சென் றவனுக்கிய
சினகரத் திறைவன் ரூலே"

எனவும் அறுசீரடியால் வருவன வெல்லாம் குறில் வல்லிசை யடுக் கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலும் ஓட்டிக் கொள்க.

"பிடியுடை நடையடு நடையின டெரியிற்
கடிபடு மிலமல ரடிநனி தனதார்
துடியிடை யடுமிவ ணடுவொடி வதுபோல்
வடிவடி யடுமிவ ணெடுமலர் புரைகண்"

எனவும்,

"கடுமுடைய நாறுகரு மேனியின ளாகிப்
படுமுடையுண் மாகுலவர் பாத்தணலு மீயார்,
இடமுடைய காடுகனி போகெனலும் போகித்
தடமுடைய *கன்முழையி னுடமிய ளாகி"

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்மெல்லிசை யடுக்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"சூரலும் பிரம்புஞ் சுற்றிய"

எனவும்,

* 'கண்முழை' என்பதும் பாடம்.

"முன்றி னின்ற முடமுதிர் பெண்ணைமேல்
அன்றில்கா ணும்மை யாற்ற வினவுதும்
தொன்று காலந் தொடர்ந்துட னுடிஞள்
சென்றுழிச் செல்லுஞ் செங்நெறி யாதென"

எனவும்,

"குரவ ணங்கிலை மாவொடு சூழ்கரைச்
சரவ ணம்மித தானனி போலுமா
லரவ ணஞருவி லாண்டகை சான்றவன
பிரிவு ணாந்துடன் வாரல னென்செய்கோ"

எனவும இனனவை யெல்லாங குறிலகயற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவறறைபு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

அறிவல் லறிவல் லமுதே யமுதே
யெறிவெண் டிரைமீ னிகலிற் றறிவல்
லிறுகல் லிறுகல் லிதுகே ளிதுகேள்
பெறுவல் பெறுவல் பிழைப்பொன்று பேரூய்" 6

எனவும்,

"தேனமருந் திருவாரிள வேனிலின்
மானமரு மடநோக்கியர் நோக்காய்
தானுருகல் லெயிறூங்கி னின்றூய்கரி
* யாமகலா தடியஞ்சலி செய்தும்"

எனவும்,

"கதிர்கொண் மதியுக கனபொன் களிறும
பயில்கொண் டெரக் தழகா கியினி"

எனவும இன்னவை யெல்லாங் குறிலோழுகற் பிரிந்திசை வண்ணம்.
இவை புமைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"துடித்தடித் நிமிழ்தரு தானங்குவெள் ளருவிசீர்த்
தொடுத்தெடுத்த மாலைபோற் றொடர்ந்துதோன்றுந் தாய்மைசால்
அடுத்தடுத் தரைபுக லசைவில்சீ ருசசந்தம்
மடுத்தடுத்து வைகலு மறத்தலின்றி வாழ்த்துவாம்"

* 'யானகலாது' என்பதும பாடம்.

என இன்னவை யெல்லாங் குறில் வல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம். இவற்றையு மைந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"சிந்தி வீழ்ந்த கதிர்ச்செய்ய வெய்யோனொளி
யுந்தி நீண்ட குடையொருவ னல்கானெனின்
முந்தி யோடும் வளைமுல்லை மெல்லரு
மந்தி யாடின்ற தாலாவி யாதாங்கொலே"

என இன்னவை யெல்லாங் குறின்மேல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"வாங்குபு கொள்ள வின்ருள் வாரண வாசி மன்னன்
தேங்கம ழொலிமென் கூந்தற் றேவிஞட் கின்ற மங்கை
யாங்கவ ளருகலல்லா ளத்தின புராசன்
வான்புகழ் மங்கை வாகைப் பூஞ்ற மன்ன மேனி"

என இன்னவை யெல்லாங் குறிலகவன் மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

ஆசைப் படுக வருந்தவங் கல்வியல் லாப்*பிறகள்
பேசப் படுவ திலமிவை யாவை பிறப்பாம்
தேசத் தியற்கை தெரிந்துணர் வார்க்குச் சேயிழைமார்
பாசப் படுகுழிப் †பற்றறுத் தார்வினைப் பற்றறுத்தார்

என இன்னவை யெல்லாங் குறிலோழகன் மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக் கொள்க.

"தாமத் தண்கனிகீத் தருக்கொடி முருக்குதன் முரணும்
தூமத் தூவக லெடுத்துக்கொண் டுழையவ ரெறியும்
வாமத் தோள்களின் வலித்தன்ன புடைத்தெடுத தாற்றும்
பேய்மைத் தீத்தொழில் பெருகிய தரசனு முணர்ந்தான்"

என இன்னவை யெல்லாங் குறில்வல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

"உருகார்தம் மின்னுயிர்காத் தொழியலாமோ வுணர்ந்தார்க்கு
வருகார்போல் வளஞ்சுரந்திவ் வையங்காக்கும் வயமாறன்

---

* 'பிறர்கள்' என்பதும் பாடம்.

† 'பாற்றறுத்தார்' என்பதும் பாடம்.

முருகார மார்பினன் முரசமார்ப்ப முல்லைகான்
*குருகார்பெனவ முண்டிருண்ட கொண்டலென்று குழைத்தீரோ"

எனவும்,

1 "கண்ணுடையா ரவர்கண்டார் கண்ணிலபுண் பிறவெல்லாம்"

எனவும் இன்னவை யெல்லாங் குறின்மெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம். இவற்றையும் ஐந்தெழுத்தின்மேலு மொட்டிக்கொள்க.

இவற்றில் ஒரு வண்ணத்தாலேயும் பல வண்ணத்தாலேயும் வரும். இப்பெற்றிமே கடையில்லா விகற்பமாம். அவற்றை ஒரு விகற்பத்தாற் சொன்னவாறு. பிறவகைபால் வரும் வண்ணங்களையும் †ஒருவண்ணங்களையும் உரைத்தவற்றோடு ஒருபுடை யொப்புமையாற் சார்த்தியுணர்க. என்னை?

"தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப்பின்னு
‡மாங்கே யகவ லொழுகிசை வண்மையு மென்மையுமா
வாங்கே குறினெடில் §வல்லிசை மெல்லிசை யோடிடையும்
தாங்கா தெழுத்தரத் தாம்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே"

—யாப்பருங்கலக் காரிகை.

எனக் கொள்க.

தூங்கிசை வண்ணம், ஏந்திசை வண்ணம், அடுக்கிசை வண்ணம், பிரிந்திசை வண்ணம், மயங்கிசை வண்ணம் என இவ்வைந்தினையும்; அகவல் வண்ணம், ஒழுகல் வண்ணம், வல்லிசை வண்ணம், மெல்லிசை வண்ணம் என்றிந் நான்கினையும்; குற்றெழுத்து வண்ணம், நெட்டெழுத்து வண்ணம், வல்லெழுத்து வண்ணம், மெல்லெழுத்து வண்ணம், இடையெழுத்து வண்ணம் என இவ்வைந்தினையுங் கூட்டிக் குறிலகவற்றூங்கிசை வண்ணம், நெடிலகவற்றூங்கிசை வண்ணம், வலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், மெலியகவற்றூங்கிசை வண்ணம், இடையகவற்றூங்கிசை வண்ணம் என்றிவ்வாறெல்லா முறழ்ந்துகொள்ள நூறு வண்ண விகற்பமாம்.

---

* 'குருகாரம்' என்பதும் பாடம்.
† 'ஒரூஉ வண்ணங்களையும்' என்பதும் பாடம்.
‡ 'பாங்கே' என்பதும் பாடம்.
§ 'வல்லின மெல்லின மோடிடையும்' என்பதும் பாடம்.

இனி வழு வென்பது குற்றம். அது நான்கு வகைப்படும். எழுத்து வழுவும், சொல் வழுவும், பொருள் வழுவும், யாப்புவழுவு மென. அவற்றுள், எழுத்து வழுவாது எழுத்ததிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது. வரலாறு:

"வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வேட்டமே யன்றிப்
பிறிதுங் குறையுடையான் போலுஞ்—செறிதொடீ
தேமா னிதணத்தா னுமாக நம்புனத்தே
மாமான்பின் வந்த மகன்"

என விதனுள் 'தேமா' எனற்பாலதனைத் 'தேமான்' என னகர வொற்றுக் கொடுத்தமையால் எழுத்து வழுவாயிற்று. என்னை?

"முன்னிலை நெடிலு மாவு மாவும்
னம்மிகப் புணரு மயன்குறிணை யான"

என்றாராகலின்.

சொல்வழுவாது, சொல்லதிகாரத்தோடு மாறு கொள்வது; ?

"சொல்லின் வழுவே சொல்லோத்து மரபிற்
சொல்லிய குற்றந் *தோன்ற லாமே"

எனறாராகலின். வரலாறு:

"இசையெல்லாங் கொட்ட வெழிற்றூணை யூர்ந்து
வசையிலா மன்னர்வந் தேத்த—இசையும்
அடிசில் பருகி யணியார்த்திப் போந்தான்
கொடிமதிற் கோழியார் கோ"

இதனுள் "இசையெல்லாமார்ப்ப" எனவும், "எழிற்றூணை ஏறப்பண்" எனவும், "அடிசி லயின்று" எனவும், "அணியணிந்து போந்தான்" எனவும் இவ்வாறு பொதுவினைலெடுத்துக்கொண்டு பொதுவினன் முடித்தற்பாலனவற்றைப் பொதுப்பெயரா லெடுத்துக்கொண்டு சிறப்புவினையான் ஒன்றற்கே யுரியசொற் புணர்த்தமையாற் சொல்வழுவாயிற்று. என்னை?

* 'தோன்றலாகும்' என்பதும் பாடம்.

"வேறுவினைப் பொதுச்சொ லொருவினை யினவார்"
(தொல்-சொல்-இளவி-46.)

எனவும்,

"வேறுவினை யுடைய பொதுவினை யினப்பப்
பொதுவினை யுடைய வேற்றுமை யுண்டோ"

எனவுங் கூறினராகலின்.

பொருள் வழுவாவது, பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது. என்னை?

"பொருளின் வழுவே தமிழ்நடைத் திரிவே"

என்றாராகலின். வரலாறு:

"முன்னுந் தொழத்தோன்றி முன்னையிற்ற யத்திசையே
இன்னுந் தொழத்தோன்றிற் றீதேகாண்—மன்னும்
பொருளிமால் யானைப் புகழ்க்கிள்ளி பூண்போற்
பெருகொளியான் மிக்க பிறை"

இது நாணநாட்டம்.

"பண்டிப் புனத்துப் பகலிடத் தேனலுட்
கண்டிக் களிற்றை யறிவன்மற்—றிண்டிக்
கதிரன் பழையனூர்க் கார்நீலக் கண்ணுய்
உதிர முடைத்திதன் கோடு"

இது நடுங்கநாட்டம். இவை யிரண்டும் பொருளதிகாரத்தோடு மாறுகொண்டன. என்னை?

"நாணவு நடுங்கவு நாடா டோழி
காணுங் காலைத் தலைமக டேத்து"

என்றாராகலின்.

"வானே மேய்ந்த வளைகோட்டுக் குதிரை
கோழிலை வாழைக் கொழுமட லுறங்கும்
ஊரன் செய்த கேண்மை
தேரை வாலினும் பெரிதா கின்றே"

இதுவும் பொருளின்மையாற் பொருள்வழுவாயிற்று.

யாப்பு வழுவாவது, யாப்பதிகாரத்தோடு மாறுகொள்வது; என்னை ?

"யாப்பின் வழுவே யாப்பின திலக்கணம்
கோப்ப வாராக் கோவைத் தாகும்"

என்றுராகலின். வரலாறு:

"குமண வாழி குமண வுமணருப்பிற்
றேய்கனின் பகையே யான்சில
பெருமை வேண்டி வந்தே
னீயின் பெருமை வேண்டிற்று"

இப்பாட்டு முதலெடுத்துக்கொண்ட வோசையிற் கெட்டுப் பின் பரவிக் கட்டுரையால் வந்தமையால் யாப்புவழு. பிறவு மன்ன.

அறுத்திசைப்பும், வெறுத்திசைப்பும், அகன்றிசைப்பும் என்னும் ஓசைக்குற்றம் வருமாறு:

"வீங்குமணிவிசித்த விளங்குபூணெடுந்தேர்
காம்புடே மயங்குங்காட்டுட்
பாம்புபெரிது வழங்குதோறுங்கு
வயங்குகலிமா கீரைபுகீரைபு
வலவன்வாம்பரி கடவிவந்தோன்
கெழுஉமணியகலந் தழுஉமதிவிரைந்தே"

இது நாலசைப் பொதுச்சீர் பலவும் வந்து வஞ்சிதூங்கினமையின் அறுத்திசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று.

"ஒங்கில வேலோ ஞெளியா வளிபெற்ற
பூந்துடியாய் போன்றேமும் யாமேமற்—றேய்ந்து
தகைமொய்ம்பிற் முழ்தடக்கைத் தண்ணருவி நாடன்
பகைமுனை போன்றேமும் யாம்"

இதனுள் 'தகைமொய்ம்பிற் முழ்தடக்கை' என்புழி வஞ்சிதூங்கிசைத்தமையால் வெறுத்திசைப்பு.

"சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்கா ஞாலே
பெறுநன்றி மன்னும் பெரிதென்—றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதூஉந் தானமன் றென்பவே
வானவா முன்னத் தவர்"

இதனுள் 'சிறுகன்றி யின்றிவர்க்கியாம்' என்புழிக் குற்றிய லிகரம் வந்து வெட்டென்று இன்னுங்கா யிசைத்தமையால் வெறுத் திசைப் பாயிற்று.

"கற்றற் றற்ற சுடற்ற கடற்றிரை
விற்றற் றற்ற வில்லோர் புருவத்தவன்
சொற்றற் றற்ற சுடர்க்குழை மாதரோ
டுற்றற் றற்றதென் னெஞ்சு"

இதுவும் வெறுத்திசைப்பு.

"கானக நாடன் கருங்கோன் பெருமலேமே
லானே கிடந்தாற்போ லாய பெருங்கற்க
டாமே கிடந்தன கொல்லோ வவையேற்றிப்
பெற்றிப் பிறக்கி வைத்தா ருனர்கொல்லோ"

இது முன் செய்யுளாய்வந்து இறுதி பரவிக் கட்டுரையால் வந்த மையால் அகன்றிசைப் பென்னுங் குற்றமாயிற்று. இதுவும் யாப் புக் குற்றத்துள்ளே பட்டடங்கும். பிறவு மன்ன. இன்னும் 'வழு' என்பதனுலே ஆனந்த முதலாகிய குற்றங்களு மறிந்துகொள்க. பிறவு மன்ன.

'திண்ணிதி னடத்த றெள்ளியோர் கடனே' என்பதனுல் அவற் றை யெல்லாம் பிழையாமே நடாத்துதல் புலவர்கள் கடன் என்ற வாறு. இச்சூத்திரத்துட் 'பிறவும்' என்று சொல்லியவதனுனே நூலும், சூத்திரமும், ஒத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓரடியாய் நடப்பனவும், புணர்த்துரையாய் நடப்பனவும் ஆமாறு உணர்ந்து கொள்க.

நூலாவது, மூவகைத்தாய், மூவரினடைபெற்று, நால்வகைப் பயத்ததாய், எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பத்ததாய்ப், பத்துவகைக் குற்றத்திற்றீர்த்து, பத்துவகை மாண்பிற்றுய்ப், பதின்மூன்று வகை பான் உரைபெற்று, முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியொடும் புணர்ந்து வருவது.

அவற்றுண், மூன்றுவகையாவன, தந்திரம், சூத்திரம், விருத்தி யென விவை.

மூவரினடைபெறுத லென்பது, அம்மூன்றும் நடாத்துவார் மூவராசிரியர் எனக்கொள்க.

நால்வகைப்பயனுவன, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன.

எழுவகை யாசிரிய மதவிகற்பமாவன, உடம்படுதல், மறுத்தல் என்பன முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகைக் குற்றமாவன, குன்றக்கூறன் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பத்துவகை மாண்பாவன, சுருங்கவைத்தன் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன, சூத்திரந்தோற்றன் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

முப்பத்திரண்டு தந்திர யுத்தியாவன:

"முதலிப் புகுத லோத்து முறைவைத்தல்
தொகுத்துக் காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடிவிடங் கூறன் முடித்துக் காட்டல்
தானெடுத்து மொழிதல் பிறன்கோட் கூறல்
சொற்பொருள் விரித்த லிரட்டுற மொழிதல்
எதுவின் முடித்த லெடுத்த மொழியி
னெய்த வைத்த லின்ன தல்ல
திதுவென மொழித றன்னின முடித்தல்
எஞ்சிய சொல்லி னெய்தக் கூறன்
மாட்டெறிந் தொழிதல் பிறநூன் முடிந்தது
தானுடம் படுத றன்குறி வழக்க
மிகவெடுத் துரைத்த லிறந்தது விலக்கல்
எதிரது போற்றன் முன்மேற் கோடல்
பின்னது நிறுத்த லெடுத்துக் காட்டல்
முடிந்தது முடித்தல் சொல்லின் முடிவின்
அப்பொருண் முடித்த லுரைதொறுஞ் சொற் புணர்த்தல்
யாப்புறுத் தமைத்த லுரைதொறுந் தொன்றல்
விகற்பத்து முடித்த லுரைதொறுத்துடன் முடித்தல்
ஒருதலை துணித லுய்த்துணர வைத்தல்"

எனவிவை ; பாடலனுருரை.

"நூலெனப் படுவது நுவலுங் காலை
முதலு முடிவு மாறுகோ ளின்றித்
தொகையினும் வகையினும் பொருண்மை காட்டி

உண்ணின் றகன்ற வுரையொடு பொருந்தி
நண்ணிநின் விளக்க லதுவதன் பண்பே."(தொல்-பொ-செய்-167)

"அதுவே தானு மீரிரு வகைத்தே" (ஷை-ஷை-ஷை-168.)

"ஒருபொரு ணுதலிய சூத்திரத் தானு
மினமொழி கிளந்த வோத்தி னானும்
பொதுமொழி கிளந்த படலத் தானு
மூன்றுறப் படக்கிய பிண்டத் தானுமென்
றாகனே மாப் னியலு மென்ப." (ஷை-ஷை-ஷை-169.)

"அவற்றுட், சூத்திரந் தானே
யாடி ழிழலி னறியத் தோன்றி
நாடுத லின்றிப் பொருணனி விளங்க
யாப்பினுட் டோன்ற யாத்தமைப் பதுவே." (ஷை-ஷை-ஷை-170.)

"நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங
கோரினப் பொருளே யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்" (ஷை-ஷை-ஷை-.171.)

"ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளாற்
பொதுமொழி தொடரினது படல மாகும்." (ஷை-ஷை-ஷை-172.)

"மூன்றுறுப் படக்கிய தன்மைத் தாயிற்
றோன்றுமொழிப் புலவரது பிண்ட மென்ப." (ஷை-ஷை-ஷை-173.)

இவை நூலும், சூத்திரமும், ஓத்தும், படலமும், பிண்டமும் ஆமாறு சொன்னவாறு. இவை யெல்லா முன் சொல்லிப் போந்தன வன்றே வெனின், உரைப்பான் புகுகின்றுழி இது நூலாமாறு என்று காட்டிற்றல்லது, இந்நூலுட் சூத்திரத்தின் பொருள் என்று அப் பொழுது சொல்லிற்றில்லை யெனக்கொள்க.

"உரையொடு நூலிவை யடியில நடப்பினும்
வரையில வென்ப வாய்மொழிப் புலவர்"
"மொழிபிழி முதுசொன் மூன்று மன்ன"

என்றார் பல்காயனார்.

"உரையு நூலு மடியின்றி நடப்பினும
வரையில வென்ப வயங்கி யோரே"

வாய்மொழி பிழியே முதுசொல் லென்றங்
காமுரை மூன்று மன்ன வென்ப"

என்றார் நத்தத்தனார்.

இவை அடியின்றி நடப்பன உரைத்தவாறு.

"செயிர்தீர் செய்யுட் டெரியுங் காலை
யடியி னீட்டத் தழகுபட் டியலும்"

*"ஒரோவடி யானு மொரோவிடத் தியலும்"

"அவைதாம்,

பாட்டுரை நூலே மந்திரம் பிசியே
முதுசொல் லாகமம் வாழ்த்தொடு பிறவும்
ஆக்கின வென்ப வறிந்திசி னோரே"

என்றார் † பல்காயனார்.

இவை ஓரடியா னடப்பன வுரைத்தவாறு.

பூனைந்துரை யிருநிறத்தன, பெரியதனைச் சுருக்கிச் சொல்லுதலும், சிறியதனைப் பெருக்கிச் சொல்லுதலும் என. என்னை?

"உரைக்கப் படும்பொருட் கொத்தன வெல்லாம்
புகழ்ச்சியின் மிக்க பூனைந்துரை யாகும்."

என்றாராகலின். வரலாறு:

"அடையாபூங் கோதையாட் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்று—மிடையாதும்
கண்டுகொளா தாயினுங் காரிகை நீமையாட்
குண்டாகல் வேண்டு துசுப்பு."

"அயிர்ப்பாக னேக்குவேன் கண்டேன் ‡ மயிர்ப்பாகிற்
பாகத்திற் பாக துசுப்பு"

என இவை பெரியதனைச் சுருக்கின.

"கடைக்கணார் கின்றிட்ட பூசல் கடைக்கணார்
கேளாமே நீண்டன கண்"

எனவும்,

"பொன்மலி கூடம் பூமலி கச்சி
மாரி யீகை மணியணி மாடம்"

---

* 'ஓரடி யாலும்' என்பதும் பாடம்.
† 'அவிகயனார்' என்பதும் பாடம்.
‡ 'மயிர்ப்பாதி' என்பதும் பாடம்.

எனவும் இன்னவை யெல்லாம் சிறியவற்றைப் பெருக்கின. பிறவு மன்ன.

இன்னும் 'வண்ணமும் பிறவும்' என்றதனாலே, நாலசைச் சீரின் மியே நடாத்துமாறும், நான்கசையும் எண்பத்திரண்டுசீருங் கொண்டு இயற்று மாறும், எழுபது தளிவழுவிற்றீர்த்த அறுநூற் றிருபத்தைந் தடியும் ஆமாறும், சந்தமும் தாண்டகமும ஆமாறும, பாக்கட்கு வருண முதலாயினவற்றை வகுத்து வழங்குமாறும் உரைத்துக் கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

"குற்றுகர மொற்றுக்கிக் கூன்வகுத்துச சுத்தியற்றி
மற்று நெடிலும் வகையுளியுஞ்—சொற்றபின்
மேலசைச்சீர் நாட்டி யளபெடையை வீறழித்தா
னலசைச்சீர்க் கில்லை நடை"

என்பது எழுநயமுந் தொடுத்தவாறு.

"காக்கை பாடினி யார்முத லாகிய
மாக்க வீப்புல வோர்மதம் பற்றியீக
கூக்க மின்மை யுண்டாமுக ரத்தையொற்
றுக்கி னலசைச் சீரணை யாதரோ"

இதன் கருத்து,

"குண்டுநீடுநீர் குவலீத்தண்சுனை"

எனவும்,

"குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கல்"

எனவும்,

"போதுசேர்ந்து கூடுபொறிவண்டினம்"

எனவும்,

"புரிந்துவாங்கு வீங்குரம்பிவர்தல்"

எனவும்,

"கொன்றுகோடுநீடு குருதிமாறவும்"

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் ஐயசைச்சீரும் ஆறசைச் சீரும் வந்தனவற்றைக் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசார் ஆசிரியர்,

"இரு விரண்டன் குறுக்கந் தனோதவ
னிற்புழி யொற்று னிலைமைய வாகும்"

எனவும்,

"இரு விரண்டன் குறுக்கந் தனோதவின்
ஒற்றெழுத் தாகு முயிரள பெடையும்"

எனவும்,

"சிர்தனோ சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
நோர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

எனவும்,

"உயிரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரின்
இகர வுகரமுக் தனோதவி னெற்றுஞ்
சீர்தவ வரினு மொற்றியற் றாகும்"

எனவும்,

"ஐந்தா றசையி னருகி யுகரத்தின்
வந்தசீ ரொன்றிரண்டொற் றெப்பித்து—நந்துவித்தால்
வஞ்சிப்பா விற்கியலு நாலசைச்சீ ரல்லாரிச்சீர்
தங்கி விரவத் தகும்"

எனவும் இவ்விலக்கணங்களினுலே ஆண்டுக் குற்றியலுகரங்களே ஐயசைச் சீரும் ஆறசைச் சீரும் அல்லவென்று அவ்வாறே யவற்றையுங்

"வசையில்புகழ் வயங்குவெண்மீன்" (பத்துப்-பட்டின-1.)

எனவும்,

"சோறுவாக்கிய கொழுங்கஞ்சி" (பத்துப்-பட்டின-44.)

எனவும்,

"களிறுவழங்குதெருவி னெடுந்தேரேறி"

எனவும்,

"நிரைந்து நிரைந்து நிரைவரத் நிரண்முத்தங் கரைவாங்கி
நிரைந்து நிரைந்து சிறுதுனைச்சியர் தெடுங்கானல் வினையாடவும்"

எனவும்,

''இரவுவரவு பேரின்னொறி''

எனவும் வரும் இத்தொடக்கத்தனவற்றையும் இவ்விலக்கணத்தாலும்,

'தேரோர் வண்ணந் தாங்கெட வரினே
குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமும்
அளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே' (யாப்பருங்கலம்-4.)

என்னும் இவ்விலக்கணத்தாலும் குற்றுகாங்களோ யொற்றுக்கிக் கொள்ள மூவசைச் சீரே யாமென்பது.

நேர்பசை நிரைபசை வேண்டுமாசிரியர்க்கு அவையெல்லா மூவசைச் சீரேயாம் எனக்கொள்க.

" குற்றிய லிகரமுங் குறுக லின்றியே
மற்றுல காலசை வந்த வாவெனின்
மூற்றிய முதனடு விறுதி வஞ்சியுட்
குற்றமில் கூன்வரக் குற்ற மில்லையே"

என்பதன் கருத்து, " அடி, யதர்சேர்தலி னகஞ்சிவந்தன " எனவும், "மா, வேறித் தானிடங்காட்ட" எனவும், "மண்கொண்ட-குழி-குவளோ பூக்குந் தண்சோணாட்டுப் பொருநன் " எனவும், " கலங்க ழாலிற்-றுறை-கலக்காஞ " எனவும், " மாவழங்கலின் மயக்குற்றன, வழி" எனவும், " தேனூறுபூந் தெரிகுவளோ, மிசை " எனவும் இத் தொடக்கத்தனவற்றுட் குற்றுகர மின்றியேயும் காலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அவற்றுள் அடியென்பதும், மாவென்பதும் முதற் கட்கூனுகவும், குழியென்பதும், துஞ்சுறையென்பது மிடைக்கட் கூனுக வும், வழியென்பதும், மிசையென்பதும் கடைக்கட் கூனுகவும் வைப்ப காலசைச்சீர் அன்றும்.

வஞ்சியடியின் முதலும் இடையும் இறுதியும் அசை கூனுகப் பெறும். வஞ்சியடி முதற்கட் சீர்கூனுகவும் பெறும். இடையும் இறுதியும் உகரவீறுகிய நேரீற்றியற்சீருங் கூனுய் வரப்பெறும். அல்லாச் சீர் கூனுய் வரப்பெறு. நேர்பசை நிரைபசைவேண்டும் ஆசிரியர்க்கும் உகரவீறுகிய நேரீற்றியற் சீரும் அசையாம். இவை யெல்லாவாசிரியர்க்குந் தணிபு எனக்கொள்க. பிறவுமன்ன. இவை யும் அவர் காட்டியவே எனக்கொள்க. இன்னும் அவர் காட்டுமாறு:

"அதற்கொண்டிங், கலங்கொண்டன கள்ளென்கோ—காழ் கோத்தன சூட்டென்கோ" எனவும், "வேந்து, வேல்வாங்கி வியக் துருத்தலின்" எனவும், "தெருவு, தேரோடத் தேய்ந்தகன்றன" எனவும் கொள்க. இவற்றுள் 'அதற்கொண்டிம்' எனவும், 'வேந்து' எனவும், 'தெருவு' எனவும் இவையெல்லாம் சேர்கூறுயின.* இவற்றிற் கிலக்கணஞ் சொல்லுமாறு:

"உறுப்பிற் குறைந்தவும் பாக்கண் மயங்கியு
மறுக்கப் படாத மரபின வாகி
யெழுவா யிடமா வடிப்பொரு ளெல்லாங்
தழுவி நடப்பது தான்றனிச் சொல்லே"

"வஞ்சி மருங்கி னிறுதியு மாமெனக்
கண்டனர் மாதோ கடனறிந் தோரே"

என்பது காக்கைபாடினியம்.

"தனிச்சொல் லென்ப தடிமுதற் பொருளொடு
தனித்தனி நடக்கும் வஞ்சியு ளீறே"

என்பது சிறுகாக்கைபாடினியம்.

"தனியே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
தனிச்சொல் லிறுதியும் வஞ்சியு ணடக்கும்"

என்பது அவிநயம்.

"அடியினிற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய வீற்பது கூனென மொழிப
வஞ்சிக் கிறுதியு மாகு மதனே
யசைசூ ழுகு மென்மனுர் புலவர்"

என்பது பல்காயம்.

"தானே யடிமுதற் பொருள்பெற வருவது
கூனென மொழிப குறியுணர்ந் தோரே
வஞ்சி யாயி னிறுதியும் வரையார்"

என்பது நத்தத்தம்.

---

* 'சில ஏடுகளில் 'களிறணைப்பக் கலங்கின கா' என்பதனையும் இக்கு உதா ரணமாகக் காட்டி 'கா' என்பதனையும் சேர்கூறுகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. 'ரே' என்பது அசையாவதன்றிச் சோகாமை யுணர்க.

"வட, வீயமொடு தென், பொதியிலிடை" என்பதனுள் 'வட' என்பதும், 'தென்' என்பதும் கூன எனக்கொள்க.

"அந்தமு மாதியு நடுவுங் கூனசை
வந்தன வன்றியும் வந்த வாமெனின்
முந்திய குறளடி மொழிந்த தன்றது
சிந்தென நாலசை சேர்வ தில்லையே"

என்ற வித்தன்கருத்து, வஞ்சிப்பாவின் முதனடுவிறுதி கூனின்றியும்,

"தண்முகைமென்குழற்பெருந்தடங்கண்
பூவேலங் தோலாந்தினியாற்றலன்"

எனவும்,

"வலமாதிரத்தான் வரிகொட்ப"

எனவும்,

"அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணாட்டு"

எனவும்,

"வேங்கைவாயின் வியன்குன் றூரன்"

எனவும்,

"அங்கண்வானத் தமரரசரும்"

எனவும் இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அவை குறளடிவஞ்சியல்ல; சிந்தடி வஞ்சியாக வைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம் என்பது. பிறவுமன்ன. எல்லா வாசிரியரும் வஞ்சியுண் மூன்றிடத்தும் நிரையீற்றியற்சீர்மிக்குவரும்; நேரீற்றியற்சீர் முதலு மிடையு மருகிவரப்பெறும் என்ப. என்னை?

"தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினை
வீழ்குயில் பெடை*மெலிவினை"

எனவும்,

"தவளமுத்தஞ் சங்கின்று
பவளமொடு ஞெமிர்ந்தூராய்"

எனவும்,

"புன்காற் புணர்மருதின்
போதவிழ்ந்த புனற்றுமரை"

எனவும்,

"உடைமணி யரையுருவக் குப்பாயத்து"

எனவும்,

---

* 'மெலிவன' என்பதும் பாடம்.

"தேந்தாட் டீங்கரும்பின்"

எனவும்,

"பூந்தாட் புனற்றுமரை"

எனவும் காட்டுவராகலின். பல்காயனர் நேரீற்றியற்சீர் வஞ்சி யடியினிறுதியும் அருகிவரப்பெறு மென்றார். அவர் கூறுமாறு:

"இயற்சீர் நேரிற நன்றுளே யுடைய
கலிக்கியல் பிலவே காணுங காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வந்த தாகா
வாயினு மொரோவிடத் தாகு மென்ப"

என்பது பல்காயம்.

"கலிததளே யடிவயி னேரீற் றியற்சீர்
நிலைக்குரித் தன்றே தெரியு மோர்க்கே
வஞ்சி மருங்கினு மிறுதி நில்லா"

என்பது நத்தத்தம்.

"செங்கண்மேதி கரும்புழக்கி" என்றித்தொடக்கத்தனவற் றைச் சிந்தடியும் குறளடியும் விரவிவந்த வஞ்சிப்பா வெனக்கொள்க.

"நேரசை யிறுதியாய் நிகழு மீரசைச்
சீர்க்கடை வஞ்சியுட் செலவுங் கூறினர்
நேரசை நேர்பொடு நிரைபு காலசைச்
சீருநன் கெடுத்துடன் செப்பி னெனரோ"

இது பல்காயனர் மதம்.

"குற்றிய லுகரமுங் கூனுஞ் சிற்றுமா
முற்றிய வன்றியு மொழிவ ராமெனிற்
றெற்றென நெடிலடி சேரு மென்பது
சொற்றபி னுலகைத் தோற்ற மில்லையே"

இதன்கருத்து, *"சிறுசோற் றுணு நனிபல கலத்தன்மன்னே" என்றித்தொடக்கத்த வாசிரிய வடிகளுள்ளும்,

"கண்டல் வண்டற் † கழிபிணங்கிக் கருங்கோலமது விம்மவும்
கொண்டகொண்ட பனைமுன்றிற் பண்ணையாயங் குடிகெழுவவும்"

* புறம்-235. † 'கழிபிணைக்க' என்பதும் பாடம்.

என்றித்தொடக்கத்துக் கொச்சக வடிகளுள்ளும் முன்சொன்ன பெற்றியன்றி நாலசைச்சீர் வந்தனபிற வெனின், அவைதாம் நாற் சீரல்லவென்று ஐஞ்சீரடியாகவைப்ப நாலசைச்சீரல்லவாம்; தொல் காப்பியனார் நக்கீரனார் முதலாகவுள்ளார் ஒருசாராசிரியர் ஆசிரியத் துள்ளும், கலியுள்ளும் ஐஞ்சீரடியும் அருகிவரப்பெறு மென்று*

> "என்பொடு தடிபடு வழியெல்லா மெமக்கீயு மன்னே
> யம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந் தானிற்கு மன்னே" †

எனனும ஆசிரியவடிகளுமம,

> "அணிகிளர் பொறியவிர் தித்திமா ஞகத் தெருத்தேறி"

என்னுங் கலியடியுங் காட்டுவாராகலினென்பது. அவர் சொல் லுமாறு:

> "வெண்டூஉ விரவியு மாசிரியம் விரவியும்
> ஐஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப" (தொல்-பொ-செய்-63.)

என்பது தொல்காப்பியம். ஆசிரியங் கலி யென்றதிகாரம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது இச்சூத்திரம்.

> "ஐஞ்சீ ரடுக்கலு மண்டில மாக்கலும்
> வெண்டூ யாப்பிற் குரிய வல்ல"

என நக்கீரர் நூலுள் 'வெண்பாயாப்பிற்குரியவல்ல' வென்றமையால், ஆசிரியத்துக்கும் கலிக்கும் ஐஞ்சீரடி புகுதலும், மண்டிலமாகலும் உரித்தென்று விரித்துரைத்தார் எனக்கொள்க.

> "சேரு நேரடிப் பாவிலெஞ் சீரடி
> யேரும் வெள்ளையல் லாவழி யென்பது
> சோர்வி லாத்தொல் காப்பியத் துள்ளுநக்
> கீர னூரடி நூலுள்ளுங் கேட்கவே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

> "தகைபெறு பொதியிலெந் தலைவ னுணையிற்
> றொகைவகை விரிபடச் சொற்ற நூல்களுள்
> வகையுளி சேர்த்துதல் வகுப்ப ராதலால்
> தகைபெற நாலசை நடப்ப தில்லையே"

* 'இவ்வாசிரியங்களும்' என்பதும் பாடம். † புறம்-235.

இதன் கருத்து,

"கங்கணக்கைப் பைந்தார்க் கனைகழற்காற்
கருவரைபோ னீண்டமார்பிற் காமர் கோலம்
பொங்கிய சாமரை பொற்பவேந்திப்
புடைசின் றியக்கர்கள் போற்றி வீசச்
சிங்கஞ்சுமந் துயர்ந்தவா சனத்தின்மேற்
சிவகதிக்கு வேந்தாகித் தேவ ரேத்த
வங்கம்ப யந்த வறிவனுகிய *வறப்படைமூன்
றுய்ந்தானடி யடைவா மன்றே"

இவ்வெழுசீ ராசிரியவிருத்த முதலாக வுடையனவற்றின், மேற்சொன்ன பெற்றியன்றியேயும் நாலசைச்சீர் வந்தபிற வெ னின், அகத்தியனாணையினும் செய்யப்பட்ட நூல்களெல்லாம் வகையுளிசேர்த்துகவென்பதனும் "போற்றிவீச" வென்பதனையும், "ஆசனத்தின்மேல்" என்பதனையும் வகையுளி சேர்த்த மூவசைச் சீரென்பதாம். நாலசைச்சீர் வேண்டி மாசிரியரும்,

"பாடுநர்க்கு மாடுநர்க்கும் பண்டுதாங் கண்டவர்க்கும்
ஊடுநர்க்குங் கூடுநர்க்கு மொத்தலா—னீடுநீர்
நல்வய லூர †னறுஞ்சாந் தணியகலம்
புல்லலி னூட லினிது"

என்பதனுள் நெர நகரங்களை வகையுளி சேர்த்தி மூவசைச் சீரேயாக வைப்பாராகலின் என்பது.

"எழுத்தல் னெளவியி னசையொடு சீர்னிறைத்
தொழுக்கலு மடிதொடை தலையழி யாமை
வழுக்கில் வகையுளி சேர்த்தலு முரித்தே"

என்னூர் அவிநயனார்.

"குன்றியுந் தோன்றியும் பிறிது பிறிதாகியும்
ஒன்றிய மருங்கினு மொருபுடை மகார
மசையுஞ் சீரு மடியு மெல்லாம்
வகையுளி சேர்த்தல் வல்லோர் மேற்றே"

என்னூர் நத்தத்தனார்.

* 'அலப்படைமூன் வந்தான்' என்பதும் பாடம்.
† 'நறுஞ்சாந்து' என்பதும் பாடம்.

" அசைகளு மொரோவழி யாகுஞ் சீரிய
லிசைபெற நிற்புழி யென்ப தண்மையா
விசைபெறு தறையினை விருத்த மாக்கினுல்
நசைபெறு நாலசை நடப்ப தில்லையே "

இதன் கருத்து,

" குயிலுங் குழலு மூலத்தன நீஞ்சொற்கள் கொவ்வைச்செவ்வாய்
கயலு மலருங் கடுத்தன வுண்கண்கள் வெண்முத்தம்பல்
இயலும் படியுள தாவது நன்றன்றித் தோன்றியக்கால்
அயிலுஞ்செவ் வேலு மழலம்பு மாம்பிற வாடவர்க்கே "

எனவும்,

" இருநெடுஞ் செஞ்சுட ரெஃகமொன் றேந்தி யிரவின்வந்த
வருநெடுங் காதற்கன் றேதரற் பாலதல் லாதுவிட்டால்
கருநெடு மால்கட வேந்திய கோன்கயல் சூடுநெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம் விலையே கருதிலெம் பெண்கொடிக்கே."

எனவும் இத்தொடக்கத்துக் கலித்துறையுள் நாலசைச்சீர்வந்தன பிற வெனின், அவை கலித்துறையல்லவென்று சீர்சீராக இறுவழி யசைச்சீராக வாசிரிய விருத்தமாம்; பலருமவற்றை விருத்தமென்று வழங்குவராகலின். எல்லாவாசிரியரும் அசையு மொரோவழிச் சீராம் என்ப;

" ஊரலரெழச் சேரிகல்லென "

எனவும்,

" உரிமை யின்க ணின்மையால்
அரிமதர் மழைக் கண்ணுள்
செருமதி செய் தீமையால்
பெருமை கொன்ற வென்பவே"

எனவுங் காட்டுவராகலின் என்பது.

" இசைவிலை விறைப்ப நிற்குவ வாயி
னசைவிலை வரையார் சீர்விலை பெறலே" (தொல்-பொ-செய்-27.)

என்றுர் தொல்காப்பியனுர்.

"நேர்நிரை வரினே சீர்நிலை யெய்தலும்
பாவொடு பிறவு மாகு மொரோவழி"

என்றார் அவிநயனார்.

"நேரு நிரையுஞ் சீரா யிறுதலுஞ்
சீருந் தளையுஞ் சிதைவுழிக் கொளலும்
யாவரு மறிவர் நால்வகைப் பாவினும்"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"தளையொடு சீர்தபிற் றக்க வாவிகள்
அளபெடை யெடுப்பினு மலகு காரியம்
வீளைவில வென்பவர் மீட்டு நாலசை
யுளசில சீருமென் றுரைப்ப தென்கொலோ"

இதன்கருத்து,

"தாஅய்த்தாஅய்ச் செல்லுங் தளர்நடைப் புன்சிறார்
போஒய்ப்போஒய்ப் பூச லிடச்செய்து—போஒய்ப் போஒய்
னிற்குமோ நீடு நெடும்புதவந் தானணைந்து
பொற்குமோ வென்னுது போந்து"

இதனுண் மேற்சொன்ன பெற்றியன்றியே நாலசைச்சீர் வந்தனபிறவெனின், அற்றன்று;

"நிலம்பாஅய்ப்பாஅய்ப் பட்டன்று நீலமா மென்றோள்
கலம்போஒய்போஒய்க் கௌவை தரும்."

இத்தொடக்கத்தனவற்றுள் தளையும், சீரும், வண்ணமுங் கெடநில்லாமையின் அளபெடா. அளபெடுப்பினும் அலகுகாரியம்பெறுவென்று மூவசைச் சீராக வைப்பாராகலானும்,

"காஅரி கொண்டான் கதச்சேய் மதனழித்தான்
ஆஅழி யேந்த லவன்."

இத்தொடக்கத் தனவற்றுள்,

"மாத்திரை வகையாற் றளைதம கெடாநிலை
யாப்பழி யாமையென் றளபெடை வேண்டும்"

என்று தளை கெடாமற்பொருட்டு அளபெடுத்து வெண்டளையாக்குவராகலானும், இவ்வாறே "தாஅய்த்தாஅய்" என்று இத்

தொடக்கத்தனவற்றுள்ளும் சீரும், தளையுங் கெட்டு நில்லாவாகலின் ஓரளபெடையை அளபெடா தென்று கெட்டெழுத்தே போலக் கொண்டு அலகிட மூவசைச்சீரேயாம். காலசைச்சீர் கொள்வான் புகினும் உதாரணவாய்பாட்டான் ஓசையூட்டி வண்ணம் அறுக்கும் பொழுது சான்றோர் கோவையுள் வெண்பாப்போல ஓசையுண்ணாது செப்பலோசை வழுவும் என்பது.

"இஉ இரண்டன் குறுக்கந் தளைதப
நிற்புழி யொற்ரு நிலைமைய வாகும்
மூயிரள பேழு முரைத்த முறையான்
வருமெனி னவ்வயல் வைக்கப் படுமே."

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

"சீர்தளை சிதைவுழி யீருயிர்க் குறுக்கமு
நேர்த லிலவே யுயிரள பெடையும்"

என்றார் மயேச்சுரர்.

"உயிரள பெடையுங் குறுகிய வுயிரின்
னிகர வுகரமுந் தளைதபி னெற்றும்
சீர்தப வரினு மொற்றியற் ருகும்"

என்றார் அவிநயனார்.

"கோவா முத்திற் கண்பனி கால
வழுத்தாண் *மார்வ பழுதற வஞ்சி
வாரா வாரிரு னேரிழிந் தழிய
வனேவாய் தேய்ந்தனள் களேவரு காதலின்
ஆஞ வழகி தானனி புலம்பி
யழல்சேர் மெழுகிற் கலுழ்வனள் கவல
வாரா விடினவ ளாருயி ரிழத்தலின்
பெரிய வரியவிவள் பருவரல் பெருகலின்
இனியே, யல்ல குறிப்பினு மாகுவ
களவியல் வேண்டுங் கடப்பொடு மடித்தே."

முன்சொன்னதேயன்றி இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுள் காலசைச்சீர் பதினறும் வந்தனபிற வெனின், அது வஞ்சிப்பாவன்று,

* 'மாத ரழுதர' என்பதும் பாடம்.

அகவலோசைத்தாய் நாற்சீரடியால் வந்தமையால் இயற்சீரால் வந்த நேரிசையாசிரியப்பாவாகக் கொள்ள காலசைச்சீர் அன்றும். தனிச்சொல் ஆசிரியத்துள்ளும் வருமெனக்கொள்க.

> "உமணர்சேர்ந்து கழிந்த மருங்கினகன்றலே
> ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம் பெருங்கா
> டின்ஞ வென்றி ராயின்
> இனியவோ பெரும தமியோர்க்கு மனையே." (குறுங்-124.)

இதன் முதற்கண் காலசைச்சீர் வந்ததன்றிவெனின், அஃது ஐஞ்சீரடியாக வைப்பினும், குற்றுகரத்தை ஒற்றுகக்கொண்டு நாற் சீரடியாக வைப்பினும் காலசைச்சீர் இன்றும், 'இனியிராந்து வாங் கின்' என்னும் அடியினும் மூன்றஞ்சீர்க்கண் காலசைச்சீர் வந்தென வினும் ஆண்டுக் குற்றுகரத்தை ஒற்றுகக்கொள்ளவும், அளபெடை அலகு காரியம்பெறுது என்று விலக்கவும், ஐஞ்சீரடியாக்கவும், கால சைச்சீர் இன்றும்.

> "கோடன்மன்ஞ பூங்கானற் குயில்கண்மன்ஞ சீர்சோலே
> நாடர் *நம்பீ நீயோ நயந்து."

எனவிதனுள்ளும் காலசைச்சீர் வந்தனவெனின், அதனீ முதலடி அறுசீராகவும், ஈற்றடி நாற்சீராகவும் அலகிட்டு அந்தடிகுறைந்து வந்த தாழிசைக்குறள் என்று வழங்க காலசைச்சீரின்றும்.

> "காம்புதேம்பா வெற்பிற் கல்லளையுள் வாழ்கின்ற
> பாம்பிற் கடிய புலி."

இதனுள் முதலடி முதற்கண் காலசைச்சீர்வந்ததுபிற வெ னின், முதலடியை ஐஞ்சீரடியாகக்கொண்டு ஈற்றடிகுறைந்த தாழி சைக் குறளாகக்கொள்ள காலகசச் சிரின்றும். காலசைச்சீர் வேண் டும் ஒருசா ராசிரியரும் வெண்பாவினுள் அளபெழுந்தாலன்றி கால சைச்சீர்வாராவென்று இத்தொடக்கத்தனவற்றையுந் தாழிசைக் குறளேயாகக்கொள்வர் எனக்கொள்க.

"கொண்டன் முழங்கினவால் கோபம் பரந்தனவா—லென்செய்

* 'நம்மை' என்பதும் பாடம்.

கோயான்" என்னும் வெளிவிருத்தத்துள் "என்செய்கோயான்" என்னுந் தனிச்சொல்லை வகையுளிசேர்த்தவும் ஆகாதாய் நாலசைச் சீர்வந்ததுபிற வெனின், அதனைக் குறளடியால் வந்த தனிச்சொல் எனக்கொள்க. கலியுள் "*சிறுகுடி யீரே சிறுகுடி யீரே" என அளவடியால் தனிச்சொல் வந்தது. அதற் கிலக்கணம்,

"வெண்சீர் வரைவின்றிச் சென்று விரவினும்
தன்பான் மிகுதி யினமெல்லாம்—வஞ்சி
யுரிச்சீர் விரவுதல் வெண்பாவிற் கில்லை
தனிச்சொ லசைச்சீ ரடி."

என்பதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இவ்வகையே நாலசைச்சீர் வேண்டாமே நடாத்து முபாயங் கள் கண்டாராயினும், இவ்வாறுரைப்பின் உணர்வினுக்கன்றி யறிய வொண்ணுதாதலானும், பழையநூல்வழி நில்லாது தமது மதம்படித் துச்சொன்னர் என்னும் பாதகாவலானும்,

"உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு." (குறள்-அறிவு-5.)

என்பவாகலானும், காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாரா ரிரியர் மாப்பெரும்புலவர்தம் மதம்பற்றி நாலசைச்சீர் விரித்தோதி னர் இந்நூலுடையார் எனக்கொள்க.

"நேர்பு நிரைபசையு நேராதே நாலசைச்சீர்
சேருஞ் சிறிதென்று செப்பாதே—பாரின்மேற்
றென்றமிழ்நூல் யாப்புரைத்தான் சிந்தைபோ னுண்ணிதே
யின்றமிழ்ப்போ னல்லா னிடை"

இனி நாலசையும், பத்து இயற்சீரும், எட்டாசிரிய வுரிச்சீரும், நான்கு வெண்பாவுரிச்சீரும், அறுபது வஞ்சியுரிச்சீருமாமாறு சொல்லுதும். எழுத்தினுல் ஆக்கப்படும் அசை நான்கு வகைப்படும். நேரசையும், நிரையசையும், நேர்பசையும், நிரைபசையும் என. என்னை?

---

* இவ்வடிவந்த செய்யுளை 320-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

"நேரே நிரையே நேர்பே நிரைபென
மீரிரண் டென்ப வசையின் பேரே."

என்றுராகலின்.

அவற்றுள் நேரசை நான்கு வகைப்படும். தனிநெடிலும், தனிக்குறிலும், நெட்டொற்றும், குற்றொற்றும் என. என்னை?

"தனிநெடி றனிக்குறி லொற்றொடு வருதல்
எனநால் வகைத்தே நேரசை யென்ப"

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம் 'கா ரி' 'சேந் தன்' எனவரும்.

நிரையசை நான்கு வகைப்படும், குறிலிணையும், குறினெடிலும், குறிலிணையொற்றும், குறினெடிலொற்றும் என. என்னை?

"குறிலிணை குறினெடி லொற்றொடு வருதலென்
றனைய நால்வகைத்தே நிரையசை யென்ப."

என்பவாகலின். அதற்குதாரணம். 'பல' 'பலா' 'பலம்' 'கிழான்' என வரும்.

நேர்பசை நிரைபசை யாமாறு சொல்லுதும். நேர்முதலாகிய குற்றியலுகரம் நேர்பசையாம்; நிரைமுதலாகிய குற்றியலுகரம் நிரைபசையாம். என்னை?

"நேர்முத லாகிய குற்றிய லுகர
நேர்பென மொழிப நிரைமுத னிரைபே"

என்பவாகலின். நேர்பசைக்கு உதாரணம் 'கோடு' 'தோன்று' 'குன்று' எனவரும். நிரைபசைக்கு உதாரணம், 'மரபு' 'மயங்கு' 'மலாடு' 'மலாட்டு' எனவரும். நேர்முதலாகிய முற்றியலுகரமும், நிரைமுதலாகிய முற்றியலுகரமும் நேர்பசையு நிரைபசையுமாம். என்னை?

"முற்றிய லுகரம் வரினு மவைபெயரே"

என்பவாகலின். முற்றியலுகரமாவது, மெல்லெழுத்தும் இடையெழுத்துஞ் சார்ந்து வருமுகரம். முற்றியலுகர நேர் பசைக்கு உதாரணம் 'காணு' 'வேணு' 'மின்னு' 'மண்ணு' எனவரும். முற்றியலுகர நிரைபசைக்கு உதாரணம் 'உருமு' 'அரவு' 'விரவு'

'செலவு' என வரும். நேர்முதலாகிய இருவகையுகரமும் ஒற் றடுப்பினும் நேர்பசையாகும். நிரை முதலாகிய இருவகை யுகரமு மொற்றடுப்பினு நிரைபசையாகும். என்னை ?

"குற்றிய லுகர முற்றிய லுகரம்
ஒற்றெடு தோன்றற் குரிய வாகும"

என்பவாகலின். அவற்றிற்கு உதாரணம், 'சேற்றுக்கால்' 'ஆட்டுக் கால்' எனவும, 'களிற்றுத்தாள்' 'வெளிற்றுப்பணை' எனவும் வருமீ. இவை குற்றியலுகர மொற்றெடுவந்த நேரபசை நிரைபசைகள்.

'மின்னுப்பூண்' 'மண்ணுச்சாந்து' எனவும் 'உருமுத்தி' 'வெரு வுப்பாம்பு' 'விரவுப்பூண்' 'விழவுக்களம்' எனவும் வரும். இவை முற்றியலுகர மொற்றெடுவந்த நேர்பசை நிரைபசைகள்.

"குறிலு நெடிலுங குறிலிணை தானுங் குறிநெடிலு
நெறிலின் றுயிப்பினு நோந்தொற றடுப்பினு நேர்நிரையென்
றறிமூந்தை நோநிரை யைநதீ ருகர மடுத்துவந்தால்
நெறிநுண் கருங்குழ னோ்பு நிரைபுமொற நேடுமற்றே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"நேரோ ரலகு நிரையிரண் டலகு
நேர்புமூன் றலகு நிரைபுநான் கலகென
வோதினர் புலவ ருணரு மாறே"

நேரசையு நிரையசையுமியலசை யெனப்படும். நேர்பசையும், நிரைபசையு முரியசை எனப்படும். என்னை ?

"முதலிரண் டியலசை யேனைய வுரியசை"

என்பவாகலின், அவ்வசை யிரண்டு கூடியுஞ் சீராம் ; மூன்றுகூடி யுஞ் சீராம். என்னை ?

"ஈரசை கொண்டது சிரெனப் படுமே
மூவசை யிறத்த லில்லென மொழிப"

என்பவாகலின். ஆகச்சீர் இரண்டு வகைப்படும் ; இயற்சீரு முரிச் சீரும் என. அவற்றுள் இயற்சீர் பத்துவகைப்படும். நேரசையும் நிரையசையு மயங்கின நான்குசீரும, நேர்பு நிரைபு முதலாகிய நேரசை இறுதியாகிய விரண்டுசீரும், நேரசைப்பின்னும், நிரை

யசைப்பின்னு நேர்பசையு நிரைபசையும் வந்தாகிய நான்குசீரும் என; என்னை ?

"இயலசை மயக்க மியற்சீ ராகும்
உரியசைப் பின்னர் நேரியல் காலையும்
இயற்சீர்ப் பால வியலசை யிறுதி
வருஉ முரியசை,
யியற்சீர்ப் பால வாகு மென்ப"

என்றாகலின். அவற்றிற் குதாரணம், தேமா, புளிமா, பாதிரி, கணவிரி எனவும், போதுபூ, விறகுதீ எனவும், போரேறு, பூமருது, கடியாறு, மழகளிறு எனவுங் கொள்க.

"நேரு நிரையு மயங்கிய நான்கென்ப நேரிறுவாய்
நேர்பு நிரைபு முதலியற் சீர்களு நேர்நிரைப்பி
னேர்பு நிரைபு நிலவிய நான்கு நிரைவளைத்தோள்
நேர்நுண் குழன்மட வாயியற் சிரென்று நேர்ந்தனரே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி யுரிச்சீர் மூன்றுவகைப்படும், ஆசிரியவுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், வஞ்சியுரிச்சீருமென. என்னை ?

"ஆசிரிய வுரிச்சீர் வெண்பா வுரிச்சீர்
வஞ்சியொடு மூன்றே யுரிச்சீர்த் தோற்றம்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் ஆசிரியவுரிச்சீர் எட்டு வகைப்படும். நேர்புநிரைபு மயங்கியநான்கும், நேர்பும்நிரைபும் நிரையிறுதியாகிய விரண்டும், தனிநிலையளபெடைப்பின் நிரைவந்ததும், இறுதிநிலை யளபெடைப்பின் நிரைவந்தது மென;

"உரியசை மயக்க மாசிரிய வுரிச்சீர்
நிரையிறு காலையு மதலே ரற்றே"

எனச் சொன்னாகலின். அவற்றிற் குதாரணம் மீடுபேறு, மாமுகுருகு, வரகுசோறு, முருட்டுமருந்து எனவும், மீடுகொடி, குழலுபுலி எனவும், தூஉமணி, கெழூஉமணி எனவுங்கொள்க.

"நேர்பு நிரைபு மயங்கிய நான்கு நிரையிறுவாய்
நேர்பு நிரைபு முதலிய சீர்களு நேர்நிரையாய்ச்

சேரு மளபெடைப் பின்னிரை சேரிரு சீரொடெட்டும்
ஆரு மறிவுற வோதின ராசிரி யக்கவையே''

என வினோ விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி, வெண்பாவுரிச்சீர் நான்கு வகைப்படும். நேர்நேரும் நிரைநேரும் ஆகிய இரண்டுசீர் முதற்கண்ணும், முறையானே நேரும், நிரையும் புணர்ப்ப வவைதானன்றும். என்னை ?

''நேர்நேர் நிரைநே ராயிரு சீரு
நேர்முத லாகவு நிரைமுத லாகவும்
நான்கென மொழிப வெண்பா வுரிச்சீர்''

என்பவாகலின். வரலாறு:

பூவாமா, பூவிரிமா, விரிபூமா, நறுவடிமா.

எனக் கொளக.

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்.

எனினு மொக்கும்.

இனி, வஞ்சியுரிச்சீராவன, வெண்பாவுரிச்சீரல்லாத மூவசைச் சீர் அறுபது மெனக்கொள்க. என்னை ?

'' வெண்பா வுரிச்சி ரல்லா மூவசை
யெல்லாம் வஞ்சி யுரிச்சி ராகும்''

என்பவாகலின். அவற்றிற்குதாரணம்:

'' மாபுலி பாம்பு களிறென் றிவைமுதலாச்
சேல்படு போகு வழகுகென் றிவைகடுவா
வாய்சுரங் காடு கடறீரூய் வைத்தாரே
பாசுரம் வஞ்சிக் குரிச்சீர்.''

இதன்வழியே யுறழ்ந்தால் அறுபத்துநான்கு மூவசைச்சீராம். செல் என்பதுமுதல் நீண்டது. அவற்றுள் நான்கு வெண்பாவுரிச் சீரும் ஒழித்து, அல்லாத வறுபதும் வஞ்சியுரிச்சீர்க் குதாரணமாம் எனக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், மாபேருகுவாய், மாவழங்குவாய்;
புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய், புலிபோகுவாய், புலிவழங்குவாய்;

பாம்புசெல்வாய்,பாம்புபடுவாய், பாம்புபோகுவாய்,பாம்புவழங்குவாய்;
களிறுசெல்வாய்,களிறுபடுவாய், களிறுபோகுவாய்,களிறுவழங்குவாய்

எனவிவை நேரீறாக வந்தபதினாறும்,

மாசெல்சுரம், மாபடுசுரம், மாபோகுசுரம், மாவழங்குசுரம்;
புலிசெல்சுரம், புலிபடுசுரம், புலிபோகுசுரம், புலிவழங்குசுரம்;
பாம்புசெல்சுரம், பாம்புபடுசுரம்,பாம்புபோகுசுரம்,பாம்புவழங்குசுரம்;
களிறுசெல்சுரம், களிறுபடுசுரம், களிறுபோகுசுரம்,களிறுவழங்குசுரம்

எனவிவை நிரையீறாகிய பதினாறும்,

மாசெல்காடு, மாபடுகாடு, மாபோகுகாடு, மாவழங்குகாடு;
புலிசெல்காடு, புலிபடுகாடு, புலிபோகுகாடு, புலிவழங்குகாடு;
பாம்புசெல்காடு, பாம்புபடுகாடு, பாம்புபோகுகாடு, பாம்புவழங்குகாடு;
களிறுசெல்காடு, களிறுபடுகாடு, களிறுபோகுகாடு, களிறுவழங்குகாடு

என இவை நேர்பீறாகிய பதினாறும்,

மாசெல்கடறு, மாபடுகடறு, மாபோகுகடறு, மாவழங்குகடறு;
புலிசெல்கடறு, புலிபடுகடறு, புலிபோகுகடறு, புலிவழங்குகடறு;
பாம்புசெல்கடறு,பாம்புபடுகடறு,பாம்புபோகுகடறு,பாம்புவழங்குகடறு;
களிறுசெல்கடறு,களிறுபடுகடறு,களிறுபோகுகடறு,களிறுவழங்குகடறு

எனவிவை நிரைபீறாகிய பதினாறு மெனக்கொள்க. இவற்றுள்,

மாசெல்வாய், மாபடுவாய், புலிசெல்வாய், புலிபடுவாய்

எனநான்கும் வெண்பா வரிச்சீர் ; ஒழிந்த அறுபதும் வஞ்சியுரிச்சீர்.

"நேர்நிரை நேர்பு நிரைபுமுப் பாலு நிரைத்துறழ்ந்தாற்
சீர்நிலை முப்பத் திரண்டி னிரட்டியச் சீரினுள்ளா
நேர்நிரை யாதி யிடைகடை நேர்வந்த நான்கும்வெள்ளைக்
காரிய ரோதின ரல்லன வஞ்சிக் கறுபதுமே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இயற்சீர் முதலாகியவற்றிற் கிலக்கியம் வருமாறு:

"குருகுவேண் டாளி கோடுபுய்த் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழசளிறு காணுது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சோலை
அருளா னுகுத லாயிழை கொடிதே"

இது பத்தியற்சீரும் வந்த பாட்டு,

"வீங்குமணி விசித்த விளங்குபூண் நெடுந்தேர்
காம்புகீடு மயங்குகாட்டுப்
பாம்புபெரி நு வழங்குதொழுங்கு
வயங்கு கலிமா வீரைபுரைபு
வலவன் வாம்பரி கடவி வந்தோன்
கெழூஉமணி யகலங் தழூஉமதி விரைந்தே"

இஃதெட்டாசிரிய வுரிச்சீரும் வந்த பாட்டு.

"நன்மாரு வருவாயோ நறுவடிமா பூவுதிர"

இது நான்கு வெண்பா வுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு.

"நலஞ்செலத் தொலைந்த புலம்பொடு பழகி
யின்ஞ வாயின வன்ஞே தோழி
பார்தோயப் பரந்துமூழ்கி
நீர்சுமந்த வீரைசெலவினஞ்
இடித்தோவா தடுத்துரறிக்
கடுஞ்சினத்த சளிறுபோல
வீண்டுசொண்மூ வியங்தேறி
யிலங்குநீர் பொழிதலின்
மாண்டுசொரியுந் திரளருவி
வரன்றுமணிவீள் வரைத் ததும்பவும்
தேஞறுபூந் தெரிகுவளைமிசைத்
திசைபோகுகா லுளர்ந்துயிர்த்தலிற்
குண்டுகீடுநீர்க் குவளைத்தண்சுனை
குறித்துக்கூடுவோர் நெறிமயங்கவும்
வான்வழங்குவாள் வளரிளம்பிறை
வரைத்தயங்குநீர் கரைவிலங்சலின்
வின்றுதயங்குகீ ணிலவுதலின்
நெடிதுநெடிதுசென் றிராப்பெருகவும்
தேர்மாவின் பழஞ்சிந்தியுந்
திரளாசினிக் கனிமாந்தியும்
சூழ்மயிர்க்கா ருகஞ்சுழன்றுபாய்வன
வீளையாடவு நீள்கருமுக்கி
வீரைமுசுக்கலை வீரைச்சுளைப்பழப்
பலவேறிக் கோடுகூலைப்பனவுகந்து
கனிக்குடைந்துமுழங் குவகுரல்பயிற்றவும்
தாழ்கூடுசினைத் தண்சண்பகம்

தகைகூடுஇறப் போதவிழ்தலின்
வண்டுகூடுவன வரித்தும்பி
மணந்துசென்றுபல் குரன்மிழற்றவும்
போர்தயங்குபன் மதவேழம்
பொலிந்திற்றுவன மத்தஞ்சொரியவும்
கோடுதயங்குவன குடர்மூழ்கிக்
குழைந்துலை நனிபரப்பவும்
கோடனீடு கொடுமுகையோடு
குடசஞ்சூடுங் குறுங்குறவர்
சோறுபேணுது பிழிமகிழ்ந்து
சுழல்புதாங்காது பிணைந்தாடவும்
கல்பொருயாறு கடிதெழுதலிற்
கனைதுணைநீடு விடரகன்றுறைக
வென்றுஇனையாது கரைபோகிக்
கரைந்துதவிராது பிடியலறவும்
மாலிருபோது மகிழ்சிலம்பின்
மகிழ்ந்தாடுமயிர்ளர்தலிற்
போதுசேர்ந்துகூடு பொறிவண்டினம்
புரிந்துவாங்குவீங்கு நரம்பிவர்தலி
னீர்குடைந்துபாடு மடமங்கையர்
ஈரையொருங்குஇன்று கதுப்புளரித்
தூசுகளைந்துவேறு துகிறிருத்தித்
துளங்குதோன்றகல னணியவும்
வேய்கண்ணுடைந்து முத்துதிரவும்
வெதிர்கண்ணுடைந்து நெல்லுதிரவும்
காடுதீமணந்து பொன்னிமைப்பவும்
கலந்துதேன்பிளந்து நெய்யொழுகவும்
சூழ்கொடிபிணங்கு சுடர்வேங்கைமிசைத
துணர்க்கறிமிளகு பழமுக்கிச்சென்று
சுவையுணர்ந்துசிறு கடுவன்சிரித்து
முகஞ்சிவந்துமெய் மறப்பவும்
விண்டொடுவிளங்கு வெண்மணல்விராய்
நீண்டுமயங்குசெங் காந்தளொடு
மாறுமாறுதொடர்ந்து மலைக்கொடிச்சியர்
மலிவுதோறுமகிழ்ந்து தழைபுனையவும்
தேன்வழங்குமுழங்கு திகழ்நாற்றிசை
மருண்டுவெருண்டுலை மாந்தர்
நீடுசுழன்றுமுழன்று நெறியுணரா

னினைபுனினைபுபரி புலரவுங்கூடவுஞ்
சூருடையண பல்சுனைமலர்ந்து
சுழல்வண்ங்குவன சுடர்க்குவனே
கண்டோர்கண்டோர் மகிழ்ந்துமாறவும்
களித்துக்களியோ டுவந்துபிளிற்றவும்
இன்னன பிறவு மின்னுயிர் மருள
வருவினுந் தொழிலினும் வெருவரத் தோன்றி
யரும்புபல கவினிய மணிமலை
கருங்க ணுடனெடு கலவா வுங்கே"

இஃது அறுபது வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்தபாட்டு. இப்பாட்டினுள் முதலடியிரண்டு மாசிரியவடி அல்லனவற்றை யிருசீரடியாக வல கிட்டு, அடிதோறு முதற்கண்ணே மூவசைச்சீர் அறுபத்து கான்கும் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சியுரிச்சீர் அறுபதும் வெண்பாவிற் புகப்பெறு; ஆசிரியத் ஞள்ளுங், கலியுள்ளும் மாசெல்சுரம், புலிசெல்சுரம், மாசெல்காடு, புலிசெல்காடு, மாசெல்கடறு, புலிசெல்கடறு பாம்புசெல்வாய், பாம்புபடுவாய், களிறுசெல்வாய், களிறுபடுவாய் என்னும் பத்து வஞ்சியுரிச்சீரும் புகப்பெறும் எனக் கொள்க. என்னை?

"இருநான் ககவற்சி ரீரைந் தியற்சீர்
ஒருநான்கு வெள்ளைக் குரிச்சி—மொருவாத
மூவிருபான் வஞ்சிக் கவற்றுட் கலியகவற்
பாவிரவற் பாலனவும் பத்து"

"மாசெல் புலிசெல் சுரங்காடு வான்கடறு
பாசிழையாய் பாம்பு களிற்றின்பின்—பேசிய
செல்வாய் படுவாய் சிவணிய சீரிவையே
பல்லோர் பயின்றுரைக்கும் பத்து"

"நேர்நேர் நிரைநேர்ப்பின் னேரொழித்த வீரசையுஞ்
சீரேற் றவற்றுநி நேர்பு நிரைபசையு
மீரொன்றிற் சீரொன்று யின்சீராம் வஞ்சிச்சீர்
ஆசிரியத் தட்புகும் பத்து"

"நிரைபாதி நேர்பாதி யந்தாதி நேர்நேர்
நிரைநேரிற் சேர்ந்தவும் பத்தி"

என வரும் இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க,

ஒழிந்த ஐம்பது வஞ்சியுரிச்சீரும் அகவலுட் புகப்பெறு வனைக் கொள்க. கலியுள்ளும் அவ்வாறே எனக்கொள்க. வஞ்சியிறுதியுள்ளும், ஒத்தாழிசைக்கலியுள்ளுக் தேமா, புளிமா என்னுமிரண்டு இயற்சீரும் புகப்பெறு. ஒழிந்தசீர் எல்லாச் செய்யுளுள்ளும் புகப்பெறும்.

இனி, அசைச்சீராய் நின்றவிடத்துத் தளை வழங்கும் பொழுது நேரசைச்சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நேர்நேராகவும், நிரையசைச் சீருக்கு மற்று மோரலகு கொடுத்து நிரைநேராகவும், நேர்பசைக் கோரலகு கூலைந்து தேமாவாகவும், நிரைபசைக் கோரலகு கூலைந்து புளிமாவாகவும் வைப்பர் எனக்கொள்க. என்னை?

"உரியசைச் சீர்ப்பி னுகர நேராய்த்
திரியுந் தளைவகை சேர்த லானே"

என்றார் நல்லாறனார்.

"நேரா கிடனு முரியசை யுடைய
நேரீற் றியற்சி ரவ்வயி னான"

என்றார் குத்தத்தனார்.

"இயற்சீர்ப் பாற்படுத் தியற்றினர் கொளலே
தளைவகை சிதையாத் தன்மை யான" (தொல்-பொ-செய்-28.)

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

"நேர்நேரா நேரசையு நேர்பு நிரைநேரா
மேனை யிரண்டு மெனல்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா." (தொல்-பொ-செய்-55.)

என்றும், போதரூ, போரேறு, பூமருது, இவைகளைப் பாதிரி யாகவும்; விறகுதீ, கடியாறு, மழகளிறு இவைகளைக் கணவிரி யாகவும்; வெண்சீரின் ஈற்றசை நிரைபசையாகவும் இயற்றித் தொல்காப்பியனாரும் குத்தத்தனாரு முதலாகிய வாசிரியர் சொன்ன மதமெல்லாம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுக் கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும். ஒழிந்தனவெல்லாம் இத்தூலோ டொக்கும்.

"போதபூ போரேறு பூமருதென் றிம்மூன்று
பாதிரியா வைக்கப் படும்"

என்னும்,

"ஏனைய மூன்றுங் கணவிரியாம் வெண்சீரின்
ஈறு நிரையா மெனல்"

என்னும் இவற்றைப் பதகெகிழ்த் துரைத்துக்கொள்க.

இனி யொருசாரார் சொல்லும் கடாவும் விடையும்:

"குற்றுகர மொற்றுகக் கொள்ளாதே வெள்ளையின்
மற்றுந் தளைவிரவு மற்றதனுற்-குற்றுகரம்
ஐந்தா றசைச்சீ ரருகிவரும் வஞ்சிக்கண்
ணென்றூற்று னென்னு மிழுக்கு"

இது கடா.

"அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பா லன்றுள்ளான் றன்பேர்
செறிப்பிற் செயிர்வாக்கா மென்னுங்—குறிப்பினுற்
கேடுரைத்தார் கெட்டவரோ பற்றூர்க்குங் கேடல்லர்
நாடறியு மென்பதனு னன்கு"

இது விடை.

இனி ஐந்துவகைப்பட்ட பதினேழ் நிலத்தவாய வெழுபதுதளை யிற் றீர்ந்த சிறப்புடை நாற்சீரடி. அறுநூற்றிருபத்தைந்துமாவன சொல்லப்படும்.

"ஐவகை யடியும் விரிக்குங் காலை
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலத்த
வெழுபது வகைமையின் வழுவில வாகி
வறுநூற் றிருபத் தைந்தா கும்மே." (தொல்-பொ-செய்-50.)

என்றாராகலின்.

ஐவகையடியும் பதினேழ் நிலமும் மேற் சொல்லப்பட்டன.

எழுபது தளைவழுவாவன:

ஆசிரியநிலம் பதினேழுள்ளும் வெண்டளைதட்பப் பதினேழும், கலித்தளைதட்பப் பதினேழுமாய், ஆசிரியப்பாவிற்கு முப்பத்து நான்கு தளைவழுவாம், என்னை?

"ஐவகை யடியு மறிவுறத் தெரியின்
மெய்வகை யமைந்த பதினேழ் நிலமே"

"ஆசிரிய மருங்கி னோந்து முரிமையிற்
சீரிய வெள்ளைக் கலித்தளை வரினே
நாலெண் வழுவோ டிரண்டென மொழிப."

என்றாராகலின்.

வெள்ளை நிலம் பத்தினுள்ளும் ஆசிரியத்தளைதட்பப் பத்தும், கலித்தளை தட்பப் பத்துமாய் வெண்பாவிற்கு இருபது தளை வழு வாம். என்னை ?

"சிந்தோ டளவு நெடிலீ றுழிய
வந்த வுரிமை யீரைந்து நிலத்து
மென்றளை கலியொடு தட்டன வெள்ளைக்
கொன்றிய தளைவழு விருப தென்ப"

என்றாராகலின். மென்றளை யென்பது ஆசிரியத்தளை.

கலிநில மெட்டினுள்ளும் வெண்டளைதட்பவெட்டும், ஆசிரியத் தளைதட்ப வெட்டுமாய்க் கலிப்பாவிற்குப் பதினாறு தளைவழுவாம். என்னை ?

"அளவிரு நிலத்தொடு நெடில்கழி நெடிலென
விரவு மிருநான் செய்திய கலியினுண்
மரபே வெள்ளை யாசிரி யத்தளை
வரினும் வழுவகை யீரெட் டாகும்"

என்றாராகலின்.

"மூன்றிற்குஞ் சொன்ன முறையாற் றொகுத்துணரத்
தோன்றும் வழுவெழுப தாம்"

இனி, அறுநாற்றிருபத் தைந்தடியுங் காட்டுமிடத்துச் சீர் வரை யறுக்கின்றுழிக் குற்றுகர குற்றிகரங்களை யொற்றுகக்கொண்டு, முற்றுகர முற்றிகரங்களை யெழுத்தாகக்கொண்டு வழங்கப்படும்.

"குற்றுகரத் தோடு வருஞ்சீ றெழுத்தைந்து
முற்றுகர முற்றிசீ ராமென்ப—தெற்றெனக்

குற்றிகரத் தோடு வருஞ்சி றெழுத்தைந்து
முற்றிகர முற்றசை ராம்"

என்றாராகலின்.

ஆசிரியப்பாவிற் குரிய விருநூற் றறுபத்தோ ரடியுமாமாறு சொல்லுமிடத்து, ஆசிரியப்பாவிற் குரிய சீர் பதினாறும்; இயற்சீர் பத்தும், தன்சீ ராறும் என. அவற்றுள் தன்சீராறுந் தளை வகுக்கப்படாமையினின்றுங் கொள்ளப்படா. என்னை?

"தன்சீ ருள்வழித் தளைவகை வேண்டா"

என்றாராகலின். ஒழிந்த இயற்சீர் பத்துங்கொண்டு தளை வழங்கப்படும். என்னை?

"இயற்சீ ரொருபதுந் தன்சீரோ ராறு
மியற்றுப வாசிரி யத்தென்—றியற்றுங்காற்
றன்சீர் வருமேற் றளைகோக்கார் மற்றொழிந்த
வின்சீராற் கொள்வர் தளை"

என்பவாகலின்.

இயற்சீர் பத்துமேகொண்டு அடிவகுக்கு மிடத்து நான்கு நிலை மையவாம். இரண்டெழுத்துச் சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான் கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீருமென. என்னை?

"திரண்டியற்சீர் பத்திற்கு நான்கா நிலைமை
யிரண்டாதி யைந்தீ றெழுத்து."

என்பவாகலின்.

அவற்றுள் ஈரெழுத்துச் சீராவன நான்காம். அவையாவன போது, போரேறு, பாதிரி, தேமா என இவை, என்னை?

"ஈரெழுத்துச் சீரவ போதுபூ போரேறு
பாதிரி தேமா விவை."

என்பவாகலின்.

ஐந்தெழுத் தடியினின்றும் பெருமை பதினேழெழுத்தடிகாறு மூரிமையாய்ப் பதின்மூன்றடியு மொரோவொருசீர்பெற விரண்டுமா பிருபத்தாறும். என்னை?

"தேமாவும் பாதிரியுஞ் *சிறெல்லை யைந்தெழுத்தா
வேறும் பதினே ழெழுத்து"

எனவும்,

"ஒருசீர் பதின்மூன் றடிக்குரித் தாக
விருசீரு மாயிருபத் தாறு"

எனவுஞ் சொன்னூராகலின்.

இனிப் போதுபூ, போரேறு என்னும் இரண்டு ஈரெழுத்துச் சீரும் ஆறெழுத்து முதலாகப் பதினே ழெழுத்தின்காறுமுயர்பு, ஒரோவொன்று பன்னிரண்டிற்கும் உரியவாக இரண்டுமாக இருபத்து நான் கடியாம். என்னை ?

"ஆறெழுத் தாதி பதினேழு காறுயரும்
போதுபூ போரே றிவை."

"ஒன்றிற்குப் பன்னிரண் டாக விருசீர்க்கும்
வந்த விருபத்து நான்கு"

என்றூராகலின்.

இவ்விருபத்துநான்கும் முன்சொன்ன இருபத்தாறுமாய் ஈரெழுத்துச் சீராம்வழி ஆசிரிய அடித்தொகை யைம்பது. என்னை ?

"எடுத்துரைத்த வீரெழுத்துச் சீரிரு லாய
வடித்தொகை யைம்ப தெனல்"

இனி, மூவெழுத்துச்சீராவன ஏழு. அவையாவன, பாதிரி, புளிமா, விறகுதீ, போதுபூ, போரேறு, பூமருது, 'கடியாறும் என விவை. என்னை ?

"பாதிரி யின்புளி மாபாய் விறகுதீ
போதுபூ போரேறு பூமருது—கோதில்
கடியா றெனவேழு மூவெழுத்துச் சீராய்
அடியாகு மென்றுரைத்தா ராய்ந்து"

என்பவாகலின்.

---

* 'சிற்றெல்லை' என்பதும் பாடம்,

அவற்றுள், போதுபூ, விறகுதீ, கடியாறு என்னும் இம்மூன்றும் எழெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற மூன்றுமாய் மூப்பத்தாறும், என்னை ?

"போதுபூக் கோதில் விறகுதீப் பூங்கடியா
நேழாதி வீரொன்பா னேற வொரோவொன்றிற்
காகுமுப் பன்னீ ரடி"

என்பவாகலின்.

இனிப், பாதிரி, புளிமா, போரேறு, பூமருது என்னும் நான்கு சீரும் ஆறெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெற நான்குமாய் ஐம்பத்திரண்டடியாம், என்னை ?

"ஏனையொரு நான்கு மாரூதி யீரொன்பா
னேறுதலா லைம்பத் திரண்டு"

என்பதாகலின்.

மேற்சொன்ன மூப்பத்தாறும் இவை ஐம்பத்திரண்டுங் தலைப் பெய்ய மூவெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய வடித்தொகை யெண்பத் தெட்டு, என்னை ?

"எடுத்துரைத்த மூவெழுத்துச் சீரிரு மூய
வடித்தொகை யெண்பத்தெட் டாம்"

என்பவாகலின்.

இனி, நாலெழுத்துச் சீராவன ஐந்துவகைப்படும். அவையா வையோ வெனிற், கணவிரி, பூமருது, கடியாறு, விறகுதீ, மழகளிறு என விவை. என்னை ?

"கணவிரி பூமருது கார்க்கடி யாறு
விறகுதீ நான்கெழுத்து மாகும்—குறைவின்
மழகளிறு மன்ன தகைத்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருது எழெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்பதெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடியும் பெறப் பதின்மூன்றேயாம், என்னை ?

"பூமரு தேழாதி பத்தொன்பான் காறுயர
வாகு மடிபதின்மூன் றும்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரி, கடியாறு, மழகளிறு, விறகுதீ என்னு நான்கு சீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெற நான்குமாய் நாற்பத்தெட்டடியாம். என்னை ?

"ஒழிந்தநான் கெட்டாதி பத்தொன்பான் காறு
மொழிந்த வடிநாற்பத் தெட்டு"

என்பவாகலின்.

முன்சொன்ன பூமருது பெற்ற பதின்மூன்றும் இவை நாற்பத் தெட்டுங்கூடி நான்கெழுத்துச் சீராயவழி ஆசிரிய அடித்தொகை அறுபத்தொன்று. என்னை ?

"நாட்டிய நாலெழுத்துச் சீரா லடித்தொகை
கூட்டி யறுபதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின்.

இனி, ஐந்தெழுத்துச் சீராவது மழகளிறு என்பது. அது தான் ஒன்பது எழுத்து முதலாக இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பன்னிரண்டடியும் பெறுவது பன்னிரண்டடியேயாம். என்னை ?

"ஐந்தெழுத் தாகு மழகளி றச்சீரால்
ஒன்பான் முதலா விருப துயர்த்தெண்ண
வந்த வடிபன் னிரண்டு"

என்பவாகலின்.

இவை பத்தியற்சீருள்ளும் ஈரெழுத்துச் சீரால் ஐம்பதும், மூவெழுத்துச் சீரால் எண்பத்தெட்டும், நாலெழுத்துச் சீரால் அறு பத்தொன்றும், ஐந்தெழுத்துச் சீராற் பன்னிரண்டுந் தலைப்பெய்ய, நான்கு நிலைமையானும் ஆயின ஆசிரியவடித்தொகை இருநூற்றிரு பத்தொன்று. என்னை ?

"நான்கு நிலைமைக்கும் வந்த வடித்தொகை
நான்கைம்பான் மேலொருபத் தொன்று"

என்பவாகலின்.

இனி, ஆசிரியத்துள் அசைச்சீராயினவற்றுல் அடியாமாறு: ஒரெழுத்துச்சீரும், இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரு மாய் வழங்கா எனக் கொள்க. என்னை ?

"ஒரெழுத்து மீரெழுத்து மூவெழுத்து மாய்வழங்கா
ஆசிரியத் துள்ளசைச்சீ ராம்"

என்பவாகலின். அவற்றுள், நேரசை நேர்பசையும் ஒரெழுத் தாய வழி ஈான் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொரோவொன்றிற்குப் பன்னிரண்டடியாக இரண்டிற்கு மாய் இருபத்துநான்காம். என்னை ?

"நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத் தாயவழி
ஈான்கெழுத் தாதிப் பதினேழ்து காறுயரத்
தோன்றுமா ஞலா றடி"

என்பவாகலின். அவ்விரண்டசையும், 'தேமா' என்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டுமாய் அலகுநிலையாற் பன்னிரண்டேயாகக் கொள் ளப்படும். என்னை ?

"இருபன் னிரண்டென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபன் னிரண்டே தணிவு"

என்பவாகலின். இனி நேர்பசை யிரண்டெழுத்தாகக் கொள்ளு மிடத்து ஐந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயரப் பன்னிரண்டடியாம். என்னை ?

"நேர்பீ ரெழுத்தாங்கா லைந்தாதி பீரெட்டுச்
சேர வடிபன் னிரண்டு"

என்பவாகலின். நிரையசையும், நிரைபசையும் இரண்டெழுத் தாயவழி யைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்து ஒரோவொன்று பதின்மூன்றுக விரண்டுமாக விருபத்தா றும். என்னை ?

"நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத் தாங்காற்
புரைநிரைத் தாதி பதினேழ்முயர்வாய்
இயையு மிருபதின்மே லாறு"

என்பவாகலின். நிரையசையும், நிரைபசையும் புளிமா என்னுஞ் சீரே யாகுதலால் அலகிருக்கையாற் பதின்மூன்றேயாகக் கொள்வர். என்னை ?

"இருபதின்மே லாறென்ப ரேனையா ரீண்டை
யொருபதின்மேல் மூன்றே தணிவு"

என்பவாகலின். இனி நிரையசை மூன்றெழுத் தாயவழி ஆறெழுத் தடிமுதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த பதின்மூன்றடி யாம். என்னை ?

"புரைதீ ருதி பதினெட் டுயர
னிரைபு பதின்மூன்று நேரப்—புரைதீர்ந்த
மூவெழுத்தாங் காலே முடிவு"

என்பவாகலின். நேரசையும், நேர்பசையும் ஒரெழுத்தும் ஈரெழுத் தமா ஆங்கால், இருபத்து நான்கடி யாக்கின; நிரையசையும், நிரை பசையும் ஈரெழுத்தும், மூவெழுத்துமா ஆங்கால், இருபத்தாறடி யாக்கின. இவையெல்லாந் தலைப்பெய்ய வாசிரியத்துள் ஐம்பதடி யசைச்சீராயின. என்னை ?

"ஆசிரி யத்து னசைச்சீ ரடித்தொகை
*நாடின ரைம்பது னன்கு"

என்பவாகலின். இவை யைம்பதும் மேற்சொன்ன விருநூற்றெரு பத்தோரடியுந் தலைப்பெய்தெண்ண வாசிரிய வடித்தொகை யிரு நூற்றறுபத்தொன்றும். என்னை ?

"அரிதீ ரகவற் கடித்தொகை யாய்ந்த
விருநூற் றறுபத்தொன் றென்று"

என்பவாகலின்.

இனி வஞ்சிப்பாக் குறளடி மூன்றும், சிந்தடி மூன்றும், அள வடியுண் முதன்மூன்றும் பெற்ற வொன்பதுநிலமும், முச்சீர்க்கண் தளையாற்பெற்ற மூச்சீரடியுமாய் வஞ்சி பத்து நிலமும் பெற அவையு மாசிரியவடியுள்ளே யடங்குமென்பது ; என்னை ?

---

* 'நாட்டினர்' என்பதும் பாடம்.

"ஆசிரியம் பெற்ற வடிவிலமே வஞ்சிக்கு
மாகுமாஞ் சீராற் குறைத்து"

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குரிய இருநூற்று முப்பத்திரண்டடியு மாமாறு சொல்லுமிடத்து, இயற்சீர்பத்தும், தன்சீர் நான்குமாய் வெண்பாவிற்குப் பதினைந்து சீருமாம். என்னை?

"வெள்ளைக் கியற்சீர் பெற்றன சீரொரு
நான்கும் கொள்வர் குறித்து"

என்பவாகலின்.

அவை நான்கு நிலைமையவாம். இரண்டெழுத்துச்சீரும், மூன்றெழுத்துச்சீரும், நான்கெழுத்துச்சீரும், ஐந்தெழுத்துச்சீரும் என. என்னை?

"இரண்டெழுத்து மூன்றெழுத்து நான்கெழுத்து மைந்தும்
நிரண்டே யெழுத்துச்சீ ராம்"

என்பவாகலின்.

வெண்பாவிற்குச் சொல்லப்பட்ட பதினைந்து சீருள்ளும் தேமாவும், பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்னும் நான்குசீரும் ஈரெழுத்துச் சீராம். என்னை?

"தேமாவே பாதிரி போதுபூப் போரேறென்
றிகுமா மீரெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் தேமா எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஒன்பதடியும்பெற்ற வொன்பதேயாம். என்னை?

"தேமாவெட் டாதி பதினு றுயர்த்தெண்ண
வாமாகு மொன்ப தடி"

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், போதுபூவும், போரேறும் என்றிவை மூன்றும் எழெழுத்தடி முதலாகப் பதினீரெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த வொரோ வொன்று ஒன்பதாக இருபத்தேழடியாம். என்னை?

"கழிந்தமுன் றேழாதி மூவைந் தியர
மொழிந்தனர் மூவொன்ப தென்று"

என்பவாகலின். ஈரெழுத்தாயவழி ஈான்குசீராணும் அக்கப்பட்ட வெண்பாவிற்கு அடித்தொகை முப்பத்தாறு. என்னை ?

"ஈரெழுத்து நாற்சீரா வெள்ளைக் கடித்தொகை
கூறுவர் முப்பத்தாறென்று"

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு மூவெழுத்துச் சீராவன பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், போரேறும், பூமருதும், விறகுதீயும், கடியாறும் என ஒன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை ?

"பாதிரியு மாசெல்வாய் மாபடுவா யின்புளிமா
போதுபூப் போரேறு பூமருது—நீதில்
விறகுதீ வீழ்கடியா ரென்பதா மென்றும்
கறைகுவர் மூவெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் விறகுதீயும், கடியாறும் என்றிரண்டு சீரும் ஏழெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த பத்தடியும் ஒரோவொன்றற்குப் பத்துப் பத்தாக இரண்டிற்குமாக விருபதடியாம். என்னை ?

"தாவில் விறகுதீத் தண்கடியா தென்றிரண்டு
மேழுமுத லாகப் பதினு முயர்த்தெண்ண
வாகு மடியிருப தாம்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த பாதிரியும், மாசெல்வாயும், மாபடுவாயும், புளிமாவும், போதுபூவும், பூமருதும், போரேறும் என ஏழுசீரும் எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்ப தடியின்மே லொரோவொன்றுக் கொன்பதடியாக வறுபத்துமூன் றடியாம். என்னை ?

"ஏன யெழுசீரு மெட்டாதி யீரெட்டா
யேறத்தா மேழொன்ப தாம்"

என்பவாகலின். மூவெழுத்துச் சீராயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யெண்பத்துமூன்று. என்னை ?

"மூவெழுத் தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யெண்ணுங்கா லெண்பத்து மூன்று"

என்பவாகலின். வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீராவன கணவிரி யும், பூமருதும், கடியாறும், மழகளிறும், மாபடுவாயும், விறகுதியும், புலிசெல்வாயு மெனவிவ் வேழுசீரும். என்னை?

"கணவிரி பூமரு தார்க்கடி யாறு
மழகளிறு மாபடுவாய் வாய்ந்த—விறகுதி
கொன்னப் புலிசெல்வா யோடு குறித்தேழு
வெள்ளைக்கு நான்கெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பூமருதும், மாபடுவாயும் என இரண்டு சீரு மொன்பதெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொரோவொன்றிற் கெட்டாக விரண்டுமாய்ப் பதினாறடியாம்; என்னை?

"நன்பால பூமரு தாபடுவா யென்றிரண்டு
மொன்பான் முதலாய்ப் பதினெ ழெழுத்தேற
வந்த வடிபதினா றும்"

என்பவாகலின். ஒழிந்த கணவிரியும், கடியாறும், மழகளிறும், விறகுதியும், புலிசெல்வாயும் என விவ்வைந்தும் எட்டெழுத்தடி முத லாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த வொன்பதடியு மொரோ வொன்றிற் கொன்பதாக வைந்திற்குமாய் நாற்பத்தைந்தடியாம். என்னை?

"ஏனையெட் டெழுத்பதி னாறுயர
வான வடிநாற்பத் தைந்து"

என்பவாகலின். நாலெழுத்தாயவழி வெள்ளைக் கடித்தொகை யறு பத்தொன்று. என்னை?

"நாலெழுத் தாம்வழி வெள்ளைக் கடித்தொகை
யாகு மறுபதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின், வெண்பாவிற் கைந்தெழுத்துச் சீராவன, மழகளி றும், புலிபடுவாயும் என விவை. என்னை?

"மழகளிறு வாய்ந்த புலிபடுவா யென்ப
வளவியன்ற வைந்தெழுத்தாஞ் சீர்"

என்பவாகலின். இவையிரண்டு மொன்பதெழுத்தடிமுதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற்கு எட்டாகப் பதினொடியாம். என்னை ?

"எட்டாதி மூவைஞ் தெழுத்துயர வச்சீராற்
பட்ட வடிபதி னொன்று"

"ஒன்பான் முதலாக வைந்தெழுத்துச் சீரிரண்
டாய வடிபதி னொன்று"

என்பவாகலின். வெண்பாவிற்குச் சீராலாமடித்தொகை நூற்றுத் தொண்ணூற் றொன்று. என்னை ?

"தோற்றுங்காற் சீராலாம் வெண்பாக் கடித்தொகை
நூற்றுத்தொண் ணூற்றின்மே லாறு"

என்பவாகலின்.

இனி, வெண்பாவினுள் அசை சீராய்நடக்குமாறு: வெண்பாவினுள் நாலசையுஞ் சீராமிடத்து மூன்று நிலைமையவாம், ஒரெழுத்தினுற் சீராகலும், இரண்டெழுத்தினுற் சீராகலும், மூன்றெழுத்தினுற சீராகலும என. எனனை ?

"வெள்ளையு ளைசையுஞ் சீராங்கான் மூன்றிலைமை
கொள்ளுமா மொன்றுதி மூன்று"

எனவும்,

"ஒரெழுத் தாதியா மூன்றெழுத் தீறுக
மூன்று நிலைமைப் படும்"

எனவுஞ் சொன்ன ராகலின்.

அவை வருமாறு: நேரசையு நேர்பசையு மோரெழுத்தினுற் சீராகுமிடத்து வெழுமுத்தடி முதலாகப் பதினைந்தெழுத்தடிகாறு முயர ஒரோவொன்றிற் கொன்பதாக விரண்டிற்குமாய்ப் பதினெட்டாம். என்னை ?

"நேர்நேர் பசையிரண்டு மோரெழுத்துச் சீராங்கால்
வெழு முதலாப் பதினைந் துயர்த்தெண்ண
வாகுமீ ரொன்ப தடி."

என்பவாகலின். அவையிரண்டினையுந் தேமாவென்னுஞ் சீராகக் கொள்ள வலகுமிலையா லொன்பதாம். என்னை ?

"இரண்டொன்ப தாயினு மிவ்விரண்டுங் கூட்டித்
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்"

என்பவாகலின்.

நேர்பசை நீரெழுத்துச் சீராயவழி யெட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொன்பதடியாம். என்னை ?

"நேர்பசை நீரெழுத் தாம்வழிச் சீரிதி
னெட்டாதி நீரெட் டுயர்த்தெண்ண வாமென்றுங்
கொட்டினு ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின்.

இனி, நிரையசையு நிரைபசையு மீரெழுத்தாயவழி யெழுழுத்தடி முதலாகப் பதினேழெழுத்தடிகாறு முயர்த்தெண்ண வொரோ வொன்று ஒன்பதாக விரண்டுமாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை ?

"நிரையு நிரைபு மிரண்டெழுத்தாங் காலைப்
புரைதீரே ழாதி பதினேர் துயர
வுரைசாலீ ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின். இரண்டும் புளிமாவென்னுஞ் சீரே யாகுதலால் இரண்டினையு மொன்பதாகக் கொள்க.

"இரண்டு புளிமா வெண்ணினு ராய்ந்து
திரண்டொன்ப தாகச் செயல்"

இனி, நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராமிடத்து எட்டெழுத்தடி முதலாகப் பதினெழுத்தடிகாறு முயர வொன்பதடியாம். என்னை ?

"வைத்த நிரைபசை மூவெழுத்துச் சீராங்கால்
எட்டு முதலாப் பதினு முயர்த்தெண்ண
வொட்டினு ரொன்ப தடி"

என்பவாகலின். வெண்பாவினுள் நான்கசையு மசைச்சீராய் நின்றுக் கினவடித்தொகை முப்பத்தாறும். என்னை ?

"வெள்ளைக் கசைச்சீரா லாகு மடித்தொகை
கொள்ளுங்கான் மூப்பதின்மே லாறு"

என்பவாகலின். இவையெல்லாந் தலைப்பெய்தெண்ண வெண்பா அடித்தொகை இருநூற்று மூப்பத்திரண்டு. என்னை ?

"தெரியுங்கால் வெள்ளைக் கடித்தொகை செப்பி
லிருநூற்று மூப்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின்.

இனிக், கலிக்குரிய சீரால் அடியாமாறு: வெண்பா வுரிச்சீர் நான்கும், நீடுகொடி குழுறுபுலி என்னும் இரண்டாசிரிய வுரிச்சீரும், இயற்சீர்பத்தினுள்ளும் தேமா புளிமா என்னு மிரண்டு நேரீற்றியற்சீரு மொழித்து ஒழிந்த எட்டியற்சீருமாய்ப் பதினெண்சீரும் கலிக்குரியவாகும். என்னை ?

"திரியேறு பூமாசேர் வாயாத் திரிந்த
மருதகொடி மாவருவா யாறு—விரிதிப்
புலிசேர வாகும் புலிகளிறு வந்து
புலிவருவா யாங்கலியுட் புக்கு"

என்பதனை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

"வெண்பா வுரிச்சீ ரொருநான்கு மாசிரியத்
தின்பா வுரிச்சீரு னோரிரண்டும்—தெண்பா
வியற்சீரி னெட்டினுமேழுசீரு
முரைப்பர் கலிக்குரிமை யுய்த்து"

என்பவாகலின். அவை நான்குநிலைமையவாம். என்னை ?

"உய்த்துரைத்த வீரேழு நான்கு நிலைமையால்
வைத்துரைப்பர் நன்குணர்ந் தோர்"

என்பவாகலின். நான்கு நிலைமையாவன : இரண்டெழுத்துச் சீராகலும், மூன்றெழுத்துச் சீராகலும், நான்கெழுத்துச் சீராகலும், ஐந்தெழுத்துச் சீராகலும் என நிலை. என்னை ?

"இரண்டவை நானிலைமை செப்பி லெழுத்தோ
டிரண்டொடு மூன்றுநான் கைந்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் பாதிரி, போதுபூ, போரேறு என்னும் இம்மூன்றும் ஈரெழுத்தாம்வழிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினே ழெழுத்தடிகாறு முயர்ந்த ஐந்தடியும் ஒரோ வொன்றிற்கு ஐந்தாக மூன்றுமாய்ப் பதினைந்தடியாம். என்னை ?

> " பாதிரி போதுபூப் போரேறென் றிம்மூன்று
> மாதி பதின்மூன்றுய்ப் பத்தின்மே லேழுயர்
> வாகும் பதினைந் தடி"

என்பவாகலின்.

இனி, மூவெழுத்துச் சீராய்க் கலியுள் நடப்பன பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, கடியாறு, நீடுகொடி, மாசெல்வாய் மாபடுவாய் என்னும் இவ்வொன்பது சீரும் எனக் கொள்க. என்னை ?

> " பாதிரி போதுபூப் பாய விறகுதீப்
> போரேறு பூமருது பூங்கடியா ரேதிய
> நீடு கொடியோடு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
> மூதறிவார் மூவோ ரெழுத்தின் முடிந்தனவென்
> ரோதினு ரொன்பது சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள் கடியாறு, மாசெல்வாய், மாபடுவாய் என்னும் இம்மூன்றும் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட் டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற மூன்றுமாய்ப் பதினெட் டடியாம். என்னை ?

> " ஒத்த கடியாறு மாசெல்வாய் மாபடுவாய்
> பத்தின்மேன் மூன்றுதி பத்தின்மே லெட்டுயர
> வொத்த வடிபதி னெட்டு"

என்பவாகலின்.

இனி ஒழிந்த ஆறுமாவன: பாதிரி, போதுபூ, விறகுதீ, போரேறு, பூமருது, நீடுகொடி என்னும் இவ்வாறும் பதினென் கெழுத்தடி முதலாகப் பதினெட்டெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஐந்தடி யும் பெற்று ஒரோவொன்றைந்தடியாக ஆறுமாய் முப்பதடியாம். என்னை?

> " ஏனை யறுசீரு மீரேழ் முதலாக
> நானுன்கின் மேலிரண் டோங்கி வொரோவொன்றற்
> கைந்தா வடிமூப்ப தாம்"

என்பவாகலின். இவை முப்பதும் மேற்கூறிய பதினெட்டுமாய் மூவெழுத்தாய வழிக் கலியடித்தொகை நாற்பத்தெட்டு. என்னை?

"மூவெழுத் தாங்கான் முறற்கைக் கடித்தொகைமே
லேவினர் நாற்பதின்மே லெட்டு"

என்பவாகலின். நாலெழுத்துச் சீராய்க் கலியுணடப்பன கணவிரி, கடியாறு, விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, புலிசெல்வாய், மாபடுவாய், மீழகளிறு, குழறுபுலி என்னும் ஒன்பது சீரும் எனக்கொள்க. என்னை?

"நலமிகு நாலெழுத் தாயவழி நல்லாய்
கணவிரி கார்க்கடி யாறு விறகுதீப்
பூமருது நீடு கொடியே புலிசெல்வாய்
மாபடு வாயே மழகளிறு தாவில்
குழறுபுலி யென்றூர் குறித்து"

என்பவாகலின். அவற்றுள் கணவிரி, கடியாறு, மழகளிறு என்னும் மூன்றும் பதினெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர்ந்த ஆறடியும் பெற ஒரோ வொன்று ஆறாக மூன்று மாய்ப் பதினெட்டடியாம். என்னை?

"கணவிரியுங் கண்ணூர் கடியாறு மேனை
மழகளிறு நாலெழுத்துக் கொள்ளு மியல்வகையா
ஈரேழ் முதலாக வீரொன்பான் மேலொன்று
சேர வடிபதி னெட்டு"

என்பவாகலின். மாபடுவாய் பதினெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர ஆறடியாம். என்னை?

"மாபடுவாய் பத்தின்மே னுன்காதி பத்தொன்ப
தேற வடியிருமூன் றும்"

என்பவாகலின். புலிசெல்வாய் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடிகாறும் உயர ஏழடியாம். என்னை?

"பத்தின்மேன் மூன்று முதலாப் புலிசெல்வாய்ப்
பத்தொன்ப தேறவே ழாம்"

என்பவாகலின். விறகுதீ, பூமருது, நீடுகொடி, குழறுபுலி என்னும் நான்கும் பதினைந்தெழுத்தடி முதலாகப் பத்தொன்ப தெழுத்தடி காறும் உயர்ந்த ஐந்தடியும்பெற நான்குமாய் இருபதாம். என்னை?

"ஏனோான் கைம்மூ வெழுத்தாதி பத்தொன்ப
தேற வடியிரு பதாம்"

என்பவாகலின். நான் கெழுத்தாம்வழி கலியடித்தொகை ஐம்பத் தொன்று. என்னை ?

"நாலெழுத் தாங்காற் கலியி னடித்தொகை
யாயுங்கா லைம்பதின்மே லொன்று"

என்பவாகலின்.

இனிக் கலிக்குரிய ஐந்தெழுத்துச் சீராவன மழகளிறு, புலிபடு வாய், குழறுபுலி என்னும இவை. என்னை ?

"மழகளிறு வாய்த்த புலிபடு வாயே
குழறுபுலி யைந்தெழுத்துச் சீர்"

என்பவாகலின். அவற்றுள், குழறுபுலி பதினெழுத்தடி முதலாக இருபதெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஐந்தடியாம். என்னை ?

"கோதில் சிறப்பிற் குழறு புலியென்ப
தீரெட்டி ஞதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாகு மடித்தொகை யைந்து"

என்பவாகலின். மழகளிறு பதினைந்தெழுத்தடி முதலாக இருப தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஆறடியாம். என்னை ?

"மாதில் சிறப்பின் மழகளி றென்னுஞ்சீர்
மூவோரைந் தாதி யிருப துயர்த்தெண்ண
வாயின வாறடி யாய்ந்து"

என்பவாகலின். புலிபடுவாய் பதினன்கெழுத்தடி முதலாக இருப தெழுத்தடிகாறும் உயர்த்தெண்ண ஏழடியாம். என்னை ?

"பொற்பமைந்தார் சொன்ன புலிபடுவா யென்னுஞ்சீர்
பத்தின்மே னான்கு முதலிருப தீறாக
வொத்தமைந்த வோரே ழடி"

என்பவாகலின். ஐந்தெழுத்தாம் வழிக் கலியின் அடித்தொகை பதி னெட்டு. என்னை ?

"ஐயெழுத் தாயவழி யான்ற கலியடி
யெய்துங்கா லீரொன்ப தாம்"

என்பவாகலின். இனிக் கலியடி யெல்லாங் கூட்டியெண்ண நூற்று முப்பத்திரண்டடியாம். என்னை ?

"கருதுங்கா லாய்ந்த கலியடி யெல்லா
மொருநூற்று முப்பத் திரண்டு"

என்பவாகலின். கலியடியுள் அசைச்சீராயினவை யில்லையென்று உணர்க.

ஆசிரியவடி இருநூற்று அறுபத்தொன்று; வெண்பாவடி இரு நூற்று முப்பத்திரண்டு ; கலியடி நூற்றுமுப்பத்திரண்டு ; ஆக அறு நூற்றிருபத் தைந்து அடியாம். என்னை ?

"இருநூற் றிருமுப்பத் தொன்றகவற் கேனை
யிருநூற்றே டெண்ணைகு வெள்ளைக்—கொருநூற்று
மூப்பத் திரண்டா முரற்கைக் கிவையறுநூற்
றற்றமி லையைந் தடி"

என்பவாகலின்.

இனிச் சந்தமும் தாண்டகமும் ஆமாறு: நாலெழுத்து முதலாக இருபத்தா றெழுத்தின்காறு முயர்ந்த இருபத்து மூன்றடியானும் வந்து தம்முளொத்தும், குருவும் லகுவும் ஒத்தும் வந்தன அளவியற் சந்தம். எழுத்தொவ்வாதும் எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அள வழிச்சந்தம்.

இருபத்தேழ் எழுத்து முதலாக உயர்ந்த எழுத்தடியினவாய் எழுத்துங் குருலகுவும் ஒத்து வருவன அளவியற்றாண்டகம். எழுத்தொவ்வாதும், எழுத்தலகு ஒவ்வாதும் வருவன அளவழித் தாண்டகம். என்னை ?

"ஈரிரண் டாதி யிருபத்தா றந்தமாச்
சாரு மெழுத்தின்கட் சந்தமாஞ்—சீரொத்த
மூவொன்ப தாதியா முற்றின தாண்டகமென்
றோதினர் தொல்லோ ரெடுத்து"

"சந்தமுந் தாண்டகமுந் தம்முளள வொத்தலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேண்—முந்தை
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் றுஇ
லளவழியா மென்ப ரவர்"

இவற்றை விரித்துரைத்துக் கொள்க.

குருலகுவாவன: குற்றெழுத்து ஒற்றடாது வந்தது லகு; அது ரகரவடிவிற்று. இனிக் குற்றெழுத்து ஒற்றடுத்தும் நெட்டெழுத்து ஒற்றடுத்தும், நெட்டெழுத்துத் தனித்தும் வந்தது குருவாம்; அது டகர வடிவிற்று. அடியிறுதிக்கண் வந்த குற்றெழுத்து ஒருகாற் கூறுமாற்றுற் குருவாகவும் இடப்படும். லகுவிற்கு ஓரலகாகவும் குருவிற்கு ஈரலகாகவும் இடினும் இழுக்கா.

"ரகரவடி வாமீ தலகு குருவே
லிகரில் டகாரமென நேர்"

என்றுராகலின்.

"குற்றெழுத்துச் செவ்வி லகுவாகு நெட்டெழுத்துங்
குற்றொற்று நெட்டொற்றுங் கோணமாய்த்—தெற்றக்
குருவென்ப தாகுங் குறிலுங் குருவா
மொருகா லடியிறுதி யுற்று"

எனவும்,

"குருலகு வாகுங் குருவா நெடிலு
நெடிலொற்றுங் குற்றொற்று மின்று"

எனவுஞ் சொன்னராகலான். அவற்றிற்குச் செய்யுள்:

"ஆதி காதர்—பாத மூலம்
நீதி யாயின்—றோது நெஞ்சே"

இது காலெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பந்த நீக்குறி—லந்த மில்குணத்
தென்தை பாதமே—சிந்தி நெஞ்சமே"

இஃது ஐந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"திரித்துவெங்கய—முரித்து கல்லறம்
விரித்த வேதியர்க்—குரித்தெ னுள்ளமே"

இஃது ஆறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"பாடுவண்டு பாண்செயும்
நீடுபிண்டி நீழலான்

வீடுவேண்டு வார்க்கெலா
மூடுபோக்கு முத்தமன்"

இஃது எழெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"முரன்று சென்று வட்டின
கீரந்த பிண்டி நீழலுள்
பரந்த சோதி நாதனெம்
மரந்தை நீக்கு மண்ணலே"

இஃது எட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"வினையைத் தான்மிடைந் தோட்டிநீர்
அனைதைத் தானருள் காண்குறிற்
கனகத் தாமரைப் பூமிசைச்
சினனைச் சிந்திமின் செவ்வனே"

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"ஆதி யானற வாழியி னலர்ச்
சோதி யான்சொரி பூமழை யான்வினைக்
காதி வென்றபி ரானவன் பாதமே
நீதி யானினை வாழிய நெஞ்சமே"

இது பதினெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவு தான்விரி கொங்கொடு கூடின
மரவ மாமல ரூதிய வண்டுகாள்
இரவி போலெழு வார்க்கெம ராகிநீர்
கரவ னூர்திரை யின்கடி தாகவே"

இது பன்னீரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"கலியெலா முதற்கணே கண்டு கொண்டுபெண்
கொலையினுங் கொடுந்தொழில் பூண்டு கோலவெஞ்
சிலையினன் செழுஞ்சரஞ் சேர்த்த செவ்வனே
மலையமா ருதத்தொடு வந்து தோன்றுமே"

எனவும்,

"கோடற் கொல்லைக் கோல வரன்கிற் குவவுத்தேன்
பாடக் கொன்றைப் பைம்பொழி னீழற் பருவஞ்சேர்
வாடைப் பாங்காய் மத்தம யூரக் கிழவோன்வந்
தாடிக் கொண்மூ வார்த்தன வம்பொற் கொடியன்னாய்"

எனவும் இவை பதின்மூன் றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"குரவக் கோலக் கோங்கணி சோலைக் குயிலாலப்
பரவைத் தேன்கான் பாடுமி னீரும் பகைவெல்வான்
புரவித் தேர்மேற் போனவ ராஞ நினிவந்தால்
விரவிக் கோலின் வெங்கணை வேனிற் பொருவேளே"

இது பதினொன் றெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"அதிகண மிருவில மிறைவனெ டிமையோர்
ததிதிகழ் மொழியிசை துதைமதி லுடையே
மதிபதி யடியிணை யடைகுவ மெழுநா
மதிபுரை திருமுக மடநடை மயிலே"

இது பதினைந்தெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"மாவரு கானல் வரையதர்ப் பாங்கர் மலிகுரவின்
பூமலி சோலைத் திருவருங் காண்பர் புதுமதுநீர்த்
தாமரை வாவித் தடமலர் சாடிக் கயலுகளக்
காமரு நீலங் கனையிருள் காலுங் கழனிகளே"

இது பதினெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"கோலக் கொன்றைக் கொழுந னெழிலார் கொம்பவள் தோளை நாளுஞ்
சாலப் புல்லித் தளவ மடவா டானகத் தோகை யெல்லா
மாலக் கொண்மூ வதிரு மிதுகா ணுப்மலர்க் கோதை நல்லாய்
காலச் செவ்வேற் கனகக் கடகக் காதலர் சொன்ன வாறே"

எனவும்,

"செருவிளை வைவேற் றிகழொளி வேந்தர் திருமுடிமே
லுருவிளை யொண்போ துறுவின பாதங் குறைவறியாக்
கருவிளை யாட்டுங் கவினுடை வாட்கட் கனிபுரைவாய்த்
திருவிளை யாடுங் கனவரை யாகச் சினவரனே"

எனவும் இவை பதினே ழெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"பிணியார் பிறவிக் கடலுட் பிறவா வகைகா மறியப்
பணியாய் மணியா ரணிமேற் பணியா வொருமூ வுலகுங்
கணியா துணருங் கவினுர் கலைமா மடவான் கணவா
வணியார் கமலத் தலரா சனனே யறவா ழியனே"

இது பதினெட்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"அன்னங் கண்ட ரவிந்த வாவி யதுகண் டம்பூம் பொழிற்புன்னைதின்னுங் கண்ட ஞாழலி னீழலிதுகண் டிங்கே னில்யான் சென்றுகோன்மன்னுங் காவி விரிந்த வாச மலரா லனேகே தகைப்போதுபொன்னம் போது கவிரந் தாது துயலத் தண்டா துதந்தீவனே"

இது பத்தொன்பதெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

அருவிப் பலவரை காள்சொக்கத் தருவே யம்மாத வீப்பந் தர்காண்மருவிப் போதினி கோது சூத வனமே வடாதுன்ன லீர்களாற்செருவிற் கேயுரு வன்னசெம்ம லிக்குன் றத்திடை யின்வந் தாலவர்க்கிருவிப் பைம்புன நோக்கி யேயிளா யாரினங் தெய்தினு ரென்மினே.

இஃது இருபதெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"பின்ருழும் பீலி கோவிப் பெருமுகி லதிரப் பிண்டமாய் வண்டு பாடபொன்ருழுங் கொன்றை நீழற் புனமயி லினமாய்ப் பூமிசைப் போந்து தேதேயென்ருடக் கோட லிளகின விதுர்கா ரென்ப தியங்கி னின்று நாளைச்சென்ருர்தேர் வந்து தோன்றுஞ் செறிவளே மடநல்லாய் செல்க னின்செல்[லரூன்"

எனவும்,

"வண்பாராண் மன்னர்பொன் மகுடங் கிரிகாள மாலே கொய்யாத போதினிற்பெண்பாலோர் கேளவன் ஞானப் பெருங்கட லேவர்ப் பேரிளம் பெண்டி[ராதிபண்பாரென் பாடு பாதம் பரம னிருப மாலேக் குணக்கீர்த்தி யென்பர்நண்பாரின் கமலமாண் புடையவ ரடைவர் நற்குணச் சித்தி தானே"

எனவும் இவை யிருபத்தோரெழுத்தடி யளவியற்சந்தம்.

"அருமாலைத் தாதலர கின்றமர் குழலினே
டாயிரச் செங்க ணுனுங்
திருநாமஞ் செப்பறேற் முன்றிக ழொளிவளையத்
தேசுமூ னூர வீரக்
கருமாலைக் காதிவென்முன் கமல சரணமுன்
கண்டுகை கூப்ப மாட்டார்
பெருமான்மற் போற்றியானின் பெருமை யருகனும்
வல்லமோ பேசு மாறே"

இஃது இருபத்திரண்டெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"சோதி மண்டலந் தோன்றுவ துளதேற்
சொரியு மாமலர்த் தூமழை யுளதேற்
காதி வென்றதோர் காட்சியு முளதேற்
கவரி மாருதக் கால்வன வுளவேற்
பாத பங்கயஞ் சேர்ந்தரு முளரேற்
பரம கீதமும் பாடுந ருளரேல்
ஆதி மாதவர் தாமரு குளரேல்
அவரை யேதெளிந் தாட்படு மனனே"

இஃது இருபத்து மூன்றெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"விலங்கு நீண்முடி யிலங்க மீமிசை
விரிந்த மாதவி புரிந்த நீள்கொடி
யுலங்கொ டோள்கொடு கலந்து சூழ்தர
வுறைந்த புள்ளின நிறைந்த வார்சடை
யலங்க ருழ்தர மலர்ந்த தோள்வலி
யசைந்த வாடவ ரிசைந்த சேவடி
வலங்கொ ணுவல ரலர்ந்த வானிடை
வரம்பி லின்பமு மொருங்கு சேர்வரே"

இஃது இருபத்துநான்கெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"திருகிய புரிகுழ லரிவைய ரவரொடு
திகழொளி யிமையவரும்
பெருகிய கரிகுல மருவிய படையொடு
பிரிதலி லரசவையு
முருகுடை மலரொடு வழிபட முனிகளு
ணுளியக லாவருகன்
திருவடி முறைமுறை யடைபவ ரடைகுவ
ரமரொளி யமருலகே"

எனவும்,

"பொங்கழ னுகம் புற்றக நீங்கிப்
புரிமிக முறுகிய கயிறென மிளிரத்
தங்கிய வெண்டோ ளெஞ்சர நீக்கித்
தனதட மிடைசெறி மடமயி லியலாய்

செங்கய லுண்கட் டேமொழி யாரும்
திறலொடு முடுகிய செறிகழ லவனும்
பங்கய வாவிப் பன்மணி மாடப்
பதிகனி குறுகுவர் பரிவொழி யினிரீ."

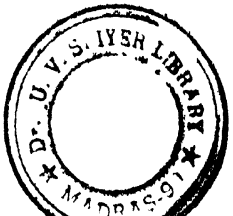
எனவும் இவை யிருபத்தைந்தெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

"கரிமருவு கடிமதிலி னிடுகொடிக டிசைதடவு கடுமையினதாய்த்
திருமருவு பெருவிழவொ டமர்குழு வொழுகுதொழு செழுமைவழுவாத்
திருமரபி னரபதிக ளணிகிளரு மணிமகுட முறமறுவிலாக்
குருமருவு விரிகமல சரணாநனி பணிவர்மலி குருகினகரே"

இஃது இருபத்தாறெழுத்தடி யளவியற் சந்தம்.

இனி யளவழிச்சந்தத்திற்குச் சில வருமாறு:

"பொங்கு சாமரை தாம்வீசச்
சிங்க பீட மமர்ந்தவெங்
கொங்கு சேர்குளிர் பூம்பிண்டிச்
செங்க ணூனடி சேர்மினே"

எனவும்,

"போத லேபொரு ளாக்கொண்ட
காத லாற்கொரு காரியங்
தூது சென்றுரை யாய்தும்பி
நீதி யாநெறி போகியே"

எனவும்,

"அருண மாஞ்சினை கறித்துட னகன்பொழி லலவனைக் குயில்கூவத்
தருண வேனிலும் புகுந்தது தனுநெகத் தடமலர்ச் சார்புங்கம்
கருண மூலமோ டுறவிறைந் திறைஞ்சினன் கறையிடற் றிறைநாட்டக்
கிரணந் தான்சுடக் கிரியிடைத் திருவுடம் பிழந்தழல் கிழவோனே"

எனவும் இவை நான்கடியும் எழுத்தொத்துக் குருவிலகு ஒவ்வாது வந்த வளவழிச் சந்தம். பிறவும வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

அருங்கயம் விசும்பிற் பார்க்கு மணிச்சிறு சிரலேயஞ்சி
யிருங்கயந் துறந்து திங்க ளிடங்கொண்டு கிடந்தநீல
மருங்கிய மணிவிற் காப்ப நீண்டுலாய்ப் பிறழ்வச் செங்கேழ்க்
கருங்கய லல்ல கண்ணே யெனக்கரி போக்கினரே."

—சீவகசிந்தாமணி-626.

இஃது எழுத்தும், குருவும், இலகுவும் ஒவ்வாதுவந்த அளவழிச் சந்தம். பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இனித் தாண்டகம் வருமாறு:

"வானிலவி முகிலார்ப்ப மருவி மாண்பான்
மயிலினமாய் வந்துலவச் சுரும்பு பாடத்
தேனுலவு நறுமுல்லை முறுவலிப்பத்
திசைதிசையிற் றேந்தளவஞ் சிறந்து பூப்பக்
கானிலவு மலிகொன்றை கனக ஞாலக்
கவினியவாய்ச் சார்ந்ததுகார் கலந்து கண்ணீர்
மானிலவு மடநோக்கி னெடிய வாட்கண்
வனமுலையாய் மற்றுமனம் வருந்த னீயே"

இஃது இருபத்தேழ தெழுத்தடியால் வந்த வளவியற்றாண்டகம்.

"கருநிறப் பொறிமுகக் கடதடத் தமிழ்செவிக் கறைமருப் புறுவலிக்
கவினுடைக் கரிகளைக் கனவரைக்கட்
சுருணிறத் தெரியுளைச் சுரிமுகத் தொளியுகிர்ச் சுடரெயிற் றிடிகுரற்
றுமயிர்த் துணிசினத் தரிசுழற்று
மிருளுடைச் சிறுகெறிக் கவலையுட் டனிவரற் கினிவரத் தகுவதன்
றிரவினிற் பகலினிற் பெரிதுகன்றும்
திருநிறப் புரிவளைச் சிறுநுதற் பெரியகட் சிகழிகைப் புனைகுழற்
றுவரிதழ்த் திகழொளிக் கலையிவட்கே"

இது முப்பத்தேழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம்.

"அனவரத மமர ரரிவையரொ டணுகி யகனமரு முவகை
யதுவிதியி னவர வணிதிகழ வருவ ரொருபாற்
கனவரையொ டிகலு மகலமொளி கலவு கரகமல நிலவு
கனகமுடி கவினு கழலரசர் குழனி யொருபால்
தனவரத நளின சரணநனி பரவு தகவுடைய முனிக
டரணிதொழ வழுவி தருமநெறி மொழிவ ரொருபாற்
சினவரண பெருமை தெரியிரவை யவன திருவிரவு கினவி
தெனிருமொழி யளவு சிவபுரம தடைத திடனே."

இது நாற்பத்து மூன்றெழுத்தடியால் வந்த வளவியற்றாண்டகம்.

"அல்லற் கோடைக் கொல்லேத் தேவா
யலேகடலி னமுத மளறுபட வணுகி
யணிபுணரி பருகி யரவலறி மறுக
வதிர்ந்தன கார்முகில்
மல்லற் செல்வக் கொல்லேப் பாங்கே
மலிபிடவ மலர வருதளவ மிளக
மயிலினமு மகவ மதுகரமு முரல
மகிழ்ந்தன மானினம்
தொல்லேக் கைம் மாச் செம்மற் றிண்டேர்
துரகமொடு வயவ ரரவமிகு பரவை
தொலேயவர னழிய லிலேமைதுய ரடைய
விலங்கிய தோளிஞய்
எல்லேக் காலஞ் சொல்லிற் றீதா
மெழுதுகொடி யினேய விடுகுமிடை யொடிய
வெழினிலவு கனக மினமணியொ டியைய
வினேந்தெழு கொங்கையாய்."

இது நாற்பத்தேழெழுத்தடி யளவியற்றாண்டகம். இனி யொழிந்த வளவியற்றாண்டகம் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க.

இனியளவழித் தாண்டகத்திற் சில வருமாறு:

"மூவடிவி ஞலிரண்டி சூழ்சுடரு நாண
முழுதுலக மூடியெழின் முளேவயிர நாற்றித்
தாவடிவி ஞலிலங்கு வெண்குடையி னீழற்
சுடரோயுன் னடிபோற்றிச் சொல்லுவதொன் றுண்டாற்
சேவடிக டாமரையின் சேயிதழ்க டீண்டச்
சிவந்தனவோ சேவடியின் செங்கதிர்கள் பாயப்
பூவடிவு கொண்டனவோ பொங்கொளிகள் சூழ்ந்து.
புலங்கொளாவா வாலெமக்கெம் புண்ணியர்தங் கோவே"
—சூளாமணி-துறவு-64.

இஃது எழுத்தும் லகுவும் ஒவ்வாது வந்த அளவழித் தாண்டகம். பிறவுமன்ன. சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் விரவி யோசை கொண்டுவந்தால், அவை சந்தத்தாண்டகம் என்றும், தாண்டகச் சந்தம் என்றும் வழங்கப்படும். என்னை?

"சந்தச் சரணமும் தாண்டகத்தின் பாதமும்
வந்து மயங்கி வழுவிகந்த—செந்தமிழ்ந
ரீண்டு வடநூற் புலவ ரியற்சந்தத்
தாண்டகமென் றுரைப்ப தாம்"

என்பவாகலின். அவற்றுட் சில வருமாறு:

"அங்குவியி னவிரொளியா லருண மாகி
யணியாழி மரகதத்தாற் பசுமை கூர்ந்து
மங்கலஞ்சேர் நூபுரத்தா லரவஞ் செய்யு
மலரடியை மடவன்ன மழலே யோவாச்
செங்கமல வனமென்று திகைத்த போழ்திற்
றேமொழியாற் றெருட்டுதியோ செலவி ஞலோ
கொங்கலர்பூங கருங்கூந்தற் சுடிகை நெற்றிச
சுந்தரிகீற் பணிவார்க்கென் றுணிவு தானே"

இதனுட் சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் வந்தவாறு கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன.

இனியொருசாரார் சந்தவடி பலவும் வருவனவற்றைச் சந்தத் தாண்டகமென்றுந், தாண்டக வடி பலவாய் வருவனவற்றைத் தாண் டகச் சந்தமென்றும், சந்தவடியுந் தாண்டகவடியும் ஒத்து வரு வனவற்றைச் சமசந்தத்தாண்டகமென்றும் வழங்குவர். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. நானகடியொத்து வருவனவும், நான் கடியுமொவ்வாது வருவனவும், இரண்டடியொத்து நான்கடியால் வருவனவும், பிறவாற்றால் வருவனவும், மாராசசையும், மாராச்சாக் கிருதியு முதலாகிய சாதியும், ஆரிடமும், பிரத்தா முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமும், பிங்கலமும், மாபிங்கலமும், சயதேவமும், ஞாஞ சாரியமும், சந்திரகோடியும், மயூரத்திரிசந்தமும், மேடகத்திரி சந்தமும் முதலாகிய சந்தோதாபிசிதிகளுள்ளும், பாட்டியன் மரபு, மாபுராண முதலாகிய தமிழ் நூலுள்ளும் புகுதியுடையார்வாய்க் கேட்டுக்கொள்க. அவை யீண்டுரைப்பிற் பெருகும். சந்தமும் தாண்டகமும் என்றிவற்றுக் கெழுத்து எண்ணுகின்றுழிக் குற்றுகர விகரங்களே யெழுத்தாகவே கொண்டெண்ணுக. இனிக் காக்கை பாடினியாரும், பாட்டியலுடையாரும், யாப்பியலுடையாரும், முத லாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றையும இனத்தின்பாற்படுத்தி வழங் குவர். தொல்காப்பியனர் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் இவற்றை

யும் மேற்கூறப்பட்ட பாவினங்களையும் கொச்சகக்கலிப்பாற்படுத்தி வழங்குவர் எனக்கொள்க. இனியொருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர் ஒரு புடை யொப்புமை நோக்கி இனமெனப்படார்; மூவகைப்பட்ட விருத்தங்களுள்ளுஞ் சந்தத்தாண்டகங்களுள்ளுமே பட்டடங்கும் என்பர். இந்நூலுடையார் காக்கைபாடினியார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர் மதம்பற்றி யெடுத்தோதி இவையு மூடன்பட்டாரெனக் கொள்க. என்னை ?

"ஒருபுடையா லொப்புரைப்பின் மற்றுமோர் பாவிற்
கொருபுடையா லொக்குமா றுண்டா—மிருபுடையு
மொப்பித்துக் கோடுமோ வொன்றிற்கே சார்த்துமோ
வெப்பெற்றிக் கோடு மினம்"?

இது கடா.

"குன்றி யேய்க்கு முடுக்கை யென்னுந்கரி
தென்று மோசிவப் பென்றுமோ வவ்விரண்
டொன்றி னின்றவென் றோது மோவெனி
னின்ற தோர்வர லாற்றொடு நிற்குமே"

இது விடை.

"வெள்ளைக்குச் செப்ப லகவற் ககவலே
துள்ளலே தூங்கல் கலிவஞ்சிக்—குள்ளாகுந்
தொன்னூற் புலவர் துணிவெனிற் பாவினமும்
சொன்னூற் புலவர் துணிபு"

இனிச் செய்யுட்கட்கு வருண முதலாயின சொல்லுமாறு:

"தெய்வந் தூணையிராசிப் பக்கந் திணைபொழுது
பொய்யில் புகைவண்ணம் பூச்சாந்து—மையில்கோ
ணூற்கதி சாதி யிழமைநா ணன்கமையப்
பாற்படுக்க பாஞன்னின் பால்"

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமாம்—வெண்பா
வினங்கட்கு மவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூன்
மனந்தட்பக் கற்றோர் மகிழ்ந்து"

ஏனக்கொள்க.

"வெண்பா முதலா நால்வகைப் பாவு
மெஞ்சா நாற்பால் வருணர்க் குரிய
பாவினத் தியற்கையு மதனே ரற்றே
சீரினுந் தளையினுஞ் சட்டக மாயினும்
பேரா மரபின் பாட்டெனப் படுமே"

"அவைதிரி பாகின் விசாதி யாகும்"

என்றார் யாப்பியனூலுடையார் எனக்கொள்க.

இவற்றுக்கு நிறமும், திணையும், பூவுஞ், சாந்தும், புகையும், பண்ணும், திறனும், இருதுவும், திங்களும், ஈளும், பக்கமும், கிழமையும், பொழுதும், கோளும், இராசியும், தெய்வமும், திசையும், மந்திரமும், மண்டிலமும், பொறியும், எழுத்து முதலாகிய பண்பும் அறிந்து ஆராய்ந்திப்ப அவை யாவர்க்குங் கல்வியும், புலமையுமாக்கி நன்மையபக்கும். இவையெல்லாந் திணைநூலுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. அவற்றுட் சிலவருமாறு:

"வெண்பா முதலாக வேதிய ராதியா
மண்பால் வகுத்த வருணமா—மொண்பா
வினங்கட்கு மிவ்வாறே யென்றுரைப்பர் தொன்னூல்
மனந்தட்பக் கற்றோர் *மகிழ்ந்து,"

"மீனுடு தண்டேறு வேதிய ராதியா
வானுத வைத்தொன்பா னுயினவுக்—தேனூர்
விரைக்தமல வாண்முகத்தாய் வெண்பா முதலா
வுரைத்தனவு மிவ்வாறே யொட்டு."

"ஆரன் மகமோ டனுட மவிட்டமென்
றீரிரண்டு மாதியா"வெண்ணியாட்—சீரிய
வெண்பா வகவல் கலிவஞ்சி யென்றுரைத்தா
ரெண்பா வறிவோ ரெடுத்த."

"வேதியர்க்கு வெண்மை வியன்செம்மை வேந்தர்க்கு
நீதிசால் பீத நிதிக்கிழவோர்க்—கோதிய
நீலமா மேனி நிலைமையோ ரக்குலத்தின்
பாலவாம் பாவிற்கு மற்று"

---

*'மதித்து' என்பதும் பாடம்.

"ஆரமரி சந்தனம் பழுப்போ டாங்கலவை
பாரியனற் பாகான்கின் பாற்படுத்தார்—சீரிய
வெண்போது செங்கழுநீர் வேரிசேர் சண்பகத்தின்
வண்போது நீல மலர்"

"மகயிர மாதியா வண்பூரங் காறும்
வகையின் மருட்பாவி னுளாம்—தகாதென்னெண்
டோராசாங் தேரிரு சந்தச்சென் றிறண்போது
தேரிற் பவளஞ் ஞிவப்பு"

"வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளு
நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்
ஆதிசால் பாவு மரசர் வியன்பாவும்
ஒதிய வாறொன்றி மருட்பாவா யோங்கிற்றே"

"பாகாளாற் பாவோரை தாமொப்பப் பண்புணர்ந்த
மாகா வலர்வகுத்த வாய்மையாற்—பாகான்கின்
மூவிற் றினமு மொழிப்புத்தே ஞண்மழைப்
பாவித்துப் பாடப் படும்"

"பண்பாய்ந்த வேழு பதினு நிழிபுயர்வா
வெண்பா வடிக்கெழுத்து வேண்டினுர்—வெண்பாவி
னீற்றடிக் கைந்தாதி யீரைந் தெழுத்தளவும்
பாற்படுத்தார் தொல்லோர் பயின்று"

"மூற்றுகரந் தானு முதற்பாவி னீற்றடிப்பி
னிற்றல் சிறுபான்மை நேர்ந்தமையான்—மற்ற
வடிமருங்கி னேயிரண்டோ டோரெழுத்து மாத
றுடிமருங்கின் மெல்லியலாய் சொல்லு".

இதனீற்றடி பதினேரெழுத்து.

"பாலன் றனதருவா யேழுலகுண் டாலிலையின்
மேலன்று *நீகிடந்தாய் மெய்யென்ப—ராலன்று
வேலோ ருள்ளதோ விண்ணதோ மண்ணதோ
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு" (இயற்பா-மூதற்றிருவந்
[தாதி-69.)

* 'நீ வளர்ந்த' என்பதும் பாடம்.

"* எளிதினிரண்டடியுங் காண்பதற்கெ னுள்ளம்
தெளியத் தெளிந்தொழியுஞ் செவ்வே—களியிற்
பொருந்தா தவனைப் பொரலுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு" (இயற்பா-முதற்றிருவந்தாதி-51.)

இப்பொய்கையார் வாக்கினுண் முற்றியலுகர மீறாய்வந்தன. பிறவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"மூல்லை குறிஞ்சி மருத முழுதெய்தல்
எல்லையில் பாக்கட் கியற்றினையா—மூல்லை
குறிஞ்சி யெனவிரண்டு குன்று மருட்கென்
றறைந்தார் வியன்புலவோ ராய்ந்து"

"மூல்லை யந்தணன் குறிஞ்சி யரசன்
மல்லன் மருதம் வாணிக னென்ப
நெய்தல் சூத்திர னினையுங் காலைப்
பல்குல மேனைப் பாலை தானே"

"பண்ணுந் திறனும்போற் பாவு மினமுமாம்
வண்ண விகற்ப வகைமையாற்—பண்மேற்
றிறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவ
விசைமருட்கு மில்லை யினம்"

"பாடப் படுவோர்க்கும் பாடு மவன்றனக்கு
நாடப் படுநயங்க ணுடாதே—பாடுமேற்
காகப்புட் சேரக் கனிபினையின் வீழ்வதுபோ
லாகிக்காற் சேரு மலர்"

"நாற்பா நடைதெரிந்த நன்னூற் பெரும்புலவர்
தூற்பா னயந்த துழைபொருளைப்—பாச்சார்த்திப்
பாவித்துப்பார்மே னடாத்தப் படருமே
நாவித் ததத்து †நகம்"

"புலந்துறை போகிய புலவர் நாவினுட்
கலந்துறை கலைமகள் கவிதை கந்தமா

---

* "எளிதி னிருவகையுங் காண்பதற்கு நெஞ்சே
தெளியிற் றெளிந்துரைப்பன் செவ்வே—யளியிற்
பொருந்தா விரணியனைக் கொல்லுற் றரியா
யிருந்தான் றிருநாம மெண்ணு" என்பதும் பாடம்.

† 'நகும்' என்பதும் பாடம்.

Roll-66
1104 - 22107

விலந்தொழப் புறப்படு மீலைய னாகுமிவ்
விலங்கிழை பெருமையை யெண்ண வேண்டுமோ"

எனவும்,

" உள்ளப் பரவையி னூல்வரை நாட்டியொண் கேள்வித்தும்பா ர
வெள்ளப் படாமை யியையக் கடையி னிசைபெருக்கும்
வள்ளற் குணநாவர் வாளேர் களேவள மைப்படுக்கும்
வெள்ளைக் கவிதை யமிழ்தமெல் லார்க்கும் வெளிப்படுமே"

" அகமுத லாய பொருள்கவிக் காவி யணிதழைப்பச்
சகமுத லோர்சொற்ற பாவினஞ் சட்டகக் கட்டுரையே
நிகழ்தரு மோசை யியனடை யானெடு நீர்வரைப்பிற்
புகழ்தரு வாய்மைப் பயன்வியன் சீர்த்திப்புத் தேளுலகே."

எனவும் இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க. அறம் பொரு ளின்பம் வீடு பெறுமாறு சொன்ன நூல்களுள்ளும், அவை சார்பாக வந்த சோதிடமுஞ், சோகினமும், வக்கின கிரந்த மந்திரவாதமும், மருத்துவநூலுஞ், சாமுத்திரியமும், நிலைத்துநூலும், ஆயுதநூலும், பத்துவிச்சையும், ஆடைநூலும், அணிகலநூலும், அருங்கலநூலும் முதலாயவற்றுள்ள மறைப்பொரு ளுபதேசமும், வல்லாராயுங் கவிப் பெருமையுஞ், சாவவுங்கெடவும் பாடுமாறும், பாடப்படுவோர்க்கு வருநன்மையுந் தீமையு மறியுமாறும் வல்லோர்வாய்க்கேட் டுணர்ந்து கொள்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

இனிப் பாவினங்களுட் சமக்கிரதமும், வேற்றுப்பாடையும் விரவிவந்தால், அவற்றையு மலகிட்டுப் பாச்சார்த்தி வழங்கப்படும். அவை குறு வேட்டுவச் செய்யுளும், லோகவிலாசனியும், பெருவள நல்லூர்ப்பாசாண்டமும் முதலாகவுடையன எனக்கொள்க.

" செந்தமிழ்ச் செய்யுட் டெரிந்தணர்ந்து செந்தமிழ்க்கண்
வந்த வடமொழியு மாற்றுதே—சந்தம்
வழுவாமற் கொண்டியற்று மாண்பினர்க் குண்டோ,
தழுவாமை யிற்குந் தமிழ்"

பாக்கட்கோசை பிறக்குமா றுரைத்துக்கொள்க. அவை சொல்லுமாறு:

" வெண்சீரிற் செப்பல் பிறக்கும் விகற்பத்துப்
பண்பாய்ந்த துள்ளல் பகும்."

"இயற்சீருட் டோன்று மகவ லவற்றின்
விகற்பத்தால் வெண்சோசை யாம்"

"தன்சீருட் டுங்கல் கலியடியுங் கண்டக்கால்
வஞ்சிக் கிசையாய் வரும்"

"மயங்கி வருவனவும் வல்லோர் வகுப்ப
மயங்காமற் கொண்டுணரற் பாற்று"

என இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"தலைவன் றலைமுதலாத் தார்வேந்தன் காறும்
மலைமுதலா மாநாய்கன் மாதே—லிலமுழுது
மன்னர்கோ ளுளு மறைமுதலா வஞ்சிக்கோன்
தன்முதலோர்த் தந்தானுந் தான்"

"ஈரிரண்டு மேழெழுத்து மீரைந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டு—மேர்பாய்
லிலையும் பதினேழ் லிலத்துக் குறன்சிந்
தளவு நெடில்கழியோ டைந்து"

"ஐந்து மகவற்கு வெள்ளைக் களவடியுஞ்
சிந்து நெடிலடிக்கட் டொல்லிரண்டும்—வந்த
தளவிரண்டு மான்ற நெடிலடியுந் தன்பாற்
றலைசிதைவி ரண்டாக் கலிக்கு"

"ஈரிரண்டோ டீரா றெழுவா யிறுவாயாய்ச்
சேரு மெழுத்திருசீர் வஞ்சிக்கா—மோரு
நெடிலடிக்கு நேர்ந்தனவு மூவொருசீர் வஞ்சிக்
கடிவகுத்தா ரெட்டாதி யாய்ந்து"

"ஐந்தாதி யையிரண் டீரு மறுலிலமும்
வந்தவடி வெள்ளைக் களவு"

"பண்பாய்ந்த .....பயின்று"*

இவற்றின்கருத்து: ஈரெழுத்து முதலாகிய மூன்றுங் குறளடி, ஏழெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் சிந்தடி, பத்தெழுத்து முதலாகிய வைந்தும் அளவடி, பதினேந்தெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் நெடிலடி, பதினெட்டெழுத்து முதலாகிய மூன்றும் கழிநெடிலடி. அவற்றுள்

* இவ்வெண்பா முழுவதையும் 459-ஆம் பக்கத்திற் காண்க.

ஐந்தடியாலு மாசிரியம் வரப்பெறும். சிந்தடியாலும் அளவடியாலும் நெடிலடியின் முதலிரண்டடியாலும் வெண்பா வரப்பெறும். வெண்பாவினீற்றடி ஐந்தெழுத்து முதலாகப் பத்தெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வாறு நிலத்தானும் வரப்பெறும். பதின்மூன்றெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வெட்டு நிலத்தானு மிலக்கணக் கலிப்பா வரப்பெறும். இலக்கணக் கலிப்பா வல்லாதன மிக்குங் குறைந்தும் வரப்பெறும். இருசீரடி வஞ்சிப்பான்கெழுத்து முதலாகப் பன்னிரெழுத்தின்காறு முயர்ந்த வொன்பது நிலத்தானும் வரப்பெறும். முச்சீரடி வஞ்சிக்கெழுத்து எண்ணிவருத்திலரேனும் எழெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின் காறு முயர்ந்த பத்தடியாலும் வரப்பெறும். முச்சீரடியெல்லா மொரு நிலமாகக்கொண்டு, இருசீரடி வஞ்சி நிலமொன்பதோடுங் கூட்டி வஞ்சி நிலம் பத்தென்ப. அல்லாது இருபதெழுத்தின் மிக்குவரும் நாற்சீரடிப்பாவில்லை. நாற்சீரடிப்பாவினங்களினடி இருபதெழுத்தின் மிக்கு இருபத்து நான்கெழுத்தின்காறும் வரப்பெறு மென்பது. வெண்பா வாசிரியங்களுள்ளும் இலக்கணக் கலிப்பாவினுள்ளும் வருஞ்சீர் ஐந்தெழுத்தின் மிகப்பெறு. வஞ்சியுள் வருஞ்சீர் ஆறெழுத்தாகவும் பெறும். சிறுமை மூன்றெழுத்தாவது சிறப்புடைத்து; இரண்டெழுத்தினு லருகி வரப்பெறுமாயினும் எனக்கொள்க.

> "அளவியற்பா வான்றசீ ரைந்தெழுத்திற் பல்கா
> வளவஞ்சிக் காறுமா மாதோ—வளவஞ்சிச்
> சின்மை யொருமூன்று மென்பர் சிறப்புடைத்
> தன்மை தெரிந்துணர்வோர் தாம்"

என்பவாகலின்.

அவற்றிற்குச் செய்யுள் வருமாறு: "போந்து சென்று சார்ந்து சார்ந்து" என்னும் ஆசிரியப்பா நான்கெழுத்து முதலாக விருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த பதினேழ் நிலமும்பெற்றுக் குறளடி முதலாகிய ஐந்தடியாலும் வந்தது. இனி அவ்வெழுத்துக்களால் வெண்பா வருமாறு.

> "மட்டுத்தா ணுண்டு மதஞ்சோர்ந்து விட்டுக்
> களியானை கொண்டுவா வென்றான் களியானைக்
> கியாதோ வெதிர்நின்ற பவர்"

இஃது எழுசீர்த்தடி வெண்பா.

"ஆர்த்தார்த்துக் கண்சேந்து வேர்த்து விரைந்ததன்
பொன்னுடை யானையின் மேற்கொண்டா னென்னுங்கொன்
மன்ன ருறையு * மதில்"

இஃது எட்டெழுத்தடி வெண்பா.

"சென்று முகந்து நுதலாட்டி மாறேற்று
வென்று பெயர்ந்தானெங் கோ"

இஃது ஒன்பதெழுத்தடி வெண்பா. இவை மூன்றுஞ் சிற்றடி.

"கின்று நிரியுஞ் சுடருளே லில்லாது
வென்று திரிதருவேன் யாளுளுஞ்—சென்றுங்கி
மண்ணக மார்பின் மறையலோ மற்றினியென்
கண்ணகத்துப் பட்ட படி"

இது பத்தெழுத்தடி வெண்பா.

"இற்றே னுடம்பி னெழினல மென்றென்று
பற்றுவிட் டேங்கு முயிர்போல—மற்று
நறுமென் கதப்பினு டோடோயி னண்ணு
† மறுநோக் குடையவாங் கண்"

இது பதினெழுத்தடி வெண்பா.

"புறத்தன நீருள பூவுள மாவின்
றிறத்தன கொற்சேரி யவ்வே—யறத்தின்
மகனே முறைசெய்தான் மாவுஞ்சி யாட்டி
முகனே முறைசெய்த கண்"

இது பன்னிரண்டெழுத்தடி வெண்பா.

"இரியன் மகளி ரிலேஞமலி மீன்ற
வரிவிரவுஞ் செங்காற் குழவி—யருகிருந்து
ஊமன்பா ராட்ட வுறங்குமே செம்பியன்றன்
நாமம்பா ராட்டாதார் நாடு"

இது பதின்மூன்றெழுத்தடி வெண்பா.

"மணிமிடைந்த பைம்பூண் மலரணிதார் மார்பன்
அணிமகர வெல்கொடியா னன்னன்—றனிகின்று

---

* 'ஏயில்' என்பதும் பாடம்.

† 'பிறநோக்கு' என்பதும் பாடம்.

* தன்னே வணங்காமற் ரூன்வணங்க வல்லானே
யென்னே வணங்குரியி ஞன்"

இது பதினன்கெழுத்தடி வெண்பா. இவை ஐந்தும் அளவடி.

"மூகமறிந்தார் மூதணர்ந்தார் முன்னெயிற்ரூர் காமம்
அகமறையா தாம்வாழு மென்ரே—மகமறையா
மன்னேநீ வார்குழை † வையெயிற்ரு யென்ரேமற்
றென்னேயும் வாழு மெனின்"

இது பதிணெழுத்தடி வெண்பா.

"படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார்
மாண்பய னெய்த லரிது" (குறள்-61-6.)

இது பதினெறெழுத்தடி வெண்பா. இவையிரண்டும் நெடிலடி.

இனி வெண்பாவினீற்றடிக் கிலக்கியம் வருமாறு:

"பிண்டி மலர்மேற் பிறங்கெரியுட் கந்துபோல்
வண்டு சுழன்று வரும்"

இஃது ஐந்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"சிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்ரு துபுத்தே ளுலகு" (குறள்-24-4.)

இஃதாறெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னின்றும் புகழ்" (குறள்-24-2.)

இஃதேழெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"புகழ்பட வாழாதார் தங்நோவார் தம்மை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன்" (குறள்-24-7.)

இஃதெட்டெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள" (குறன்-23-3.)

---

* "தன்னே வணங்காமற் ரூனணங்க வல்லாளே—யென்னே யணங்குரியி ஞன்" என்பதும் பாடம்.

† 'வையெயிற்ரு மென்ஞமற்—றென்னேயாம் வாரு மெனல்' என்பதும் பாடம்.

இஃதொன்பதெழுத்தீற்றடி வெண்பா.

"குணம்புரியா மாந்தரையுங் கூடுமா லென்னே
மணங்கமழுந் தாமரைமேன் மாது"

இது பத்தெழுத்தீற்றடி வெண்பா. ஒழிந்தனவும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இனி யொருசாராசிரியர் ஈற்றடி யொழிந்து ஏனை யடி யெழுத்தொத்து வருவனவற்றைக் கட்டளை வெண்பா வென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பக வெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தும் ஏனையடி யெழுத்தும் ஒத்து வருவனவற்றைச் சமநடைவெண்பா வென்றும், ஈற்றடி யெழுத்தினெடு ஏனையடி யெழுத்துச் சில ஒத்தும் ஒவ்வாதும் வருவனவற்றைச் சமவியல் வெண்பாவென்றும், ஈற்றடி யெழுத்து மிக்கு ஏனையடி யெழுத்துக் குறைந்து தம்முளொத்து வருவனவற்றை மயூர வியல்வெண்பாவென் றும் வழங்குவர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

"நடைக்குரிசை யேறி நறுந்தார் வழுதி
யடைப்பையாய் கோரு வெனலும்—*இடைப்பையான்
எள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் றலைபெறினும்
†கொள்ளாதி யாங்காண் டலை"

எனவும்,

"வெறிகமழ் தண்சிலம்பின் வீங்கி யுகளும்
மறிமூலை யுண்ணுமை வேண்டிற்—பறிமுன்கை
‡அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனே
கொவலைய னின்னுட்டை கீ"

எனவும்,

"மாவடு வென்னு மலர்புரை கண்ணினாய்
பாவெடுத்துப் பாடும் பயனெக்கி—மேவி
யெடுத்த வினத்தினு லின்பஞ்சொற் சேரத்
தொடுத்து மொழிவ தமிழ்து"

---

*'அடைப்பையான்' என்பதும் பாடம்.
†'சொல்லாதி யாங்காண் டலை' என்பதும் பாடம்.
‡'அஉவறியா' என்பதும் பாடம்.

"கரவொடு வின்ரூர் கடிமனையிற் கையேற்
றிரவொடு லிற்பித்த தெம்மை—யரவொடு
மோட்டாமை பூண்ட முதல்வனே முன்வணங்க
மாட்டாமை பூண்ட மனம்"

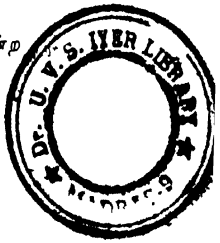
தனிப்பு மேற்

"ஈற்கொற்ற வாயில்....."

"இன்னமிழ்த மூட்டி யெழில்வளேசேர் முன்கைக்கொண்
டென்னையர்போ் சொல்லென் றிரந்தாலும்—தென்னவம்பைச்
செஞ்சுடர்வாள் வெஞ்சினவேற் சோச்சேந்தனென்னுமாற்
கிஞ்சுகவா யஞ்சொற் கிளி"

எனவும் இவை ஈற்றடியல்லா வனேயடி யெல்லாம் எழுத்து ஒத்து வந்தமையாற் கட்டளே வெண்பா.

"மந்தரமு மாகடலு மண்ணுலகும் விண்ணுலகும்
அந்தரமு மெல்லா மளப்பரிதே—யிந்திரர்கள்
பொன்சகள வாசனமாப் போர்த்து மணிகுயின்ற
வின்சகள வாசனத்தா னீடு"

எனவும்,

"தானேருமெம்முள்ளி வாராது தானண்ணி
வானேரை வாட வுரப்புங்கொல்—வானேர்
முடிக்கோடி தேய்த்தான் மூவமிழ்தந் தந்தான்
அடிக்கோடி மீளா தவன்"

இவை எல்லா வடியு மெழுத்தொவ்வாது வந்தமையாற் கலம்பக வெண்பா.

"சென்று புரிந்து திரிந்து செருவென்ரூன்
மின்றிகழும் வெண்குடைக்கீழ் வேந்து"

இஃது ஈற்றடியும் வனேயடியும் எழுத்தொத்துவந்தமையாற் சம நடை வெண்பா. சமவியல் வெண்பா வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

"குருந்து குளிர்ந்து மயங்கு குவட்டெண்
மருந்து கொணர்ந்து மகிழ்ந்து நமது
பெரும்பிணியை நீக்குவதாம் பீடு"

இஃது ஈற்றடி மிக்கு வனேயடி குறைந்து தம்முள் ஒவ்வாது வந்தமையான் மயூரவியல் வெண்பா.

இனிப் பதின்மூன்றெழுத்தடி முதலாகிய விலக்கணக் தலி யெட்டும் வருமாறு.

"அன்றுதான் குடையாக வன்றுந்து நீர்சோரக்
குன்றெடுத்த மழைகாத்த கோலப்பூண் மார்பினோய்"

இது பதின்மூன்றெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"மாசற்ற மதிபோல வனப்புற்ற முகங்கண்டு
தூசுற்ற துகின்மருங்கிற் றுடிநாடு வெனத்தோன்றி"

இது பதினென்கெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை யிரண்டும் அள வடி.

"ஊனுடை வுழுவையி லுதிரந்தோ யுகிர்போல
வேனிலே யெதிர்கொண்டு முருக்கெல்லா மரும்பினவே"

இது பதினைந்தெழுத்தடிக் கலிப்பா.

*"வரயாநோய் மருந்தாகி வருந்தாநா ளிதுவன்றே"

இது பதினறெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"மாவலிசேர் வரைமார்பி னிகல்வெய்யோன் மனமகிழ"

இது பதினேழெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றும் நெடி லடி.

"*அறனின் றமிழ்கை யொழியான்ஞா வலங்கொண்டது னினையான்."

இது பதினெட்டெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"உருபனிகண் ணுறைப்பவுநீ யொழிவொலாய் செலவலித்தல்"

இது பத்தொன்பதெழுத்தடிக் கலிப்பா.

"நிலங்கினையா நெடிதுயிரா நிறைதளரா நிரைவளையாள்
கலந்திருந்தார்க் கதுப்புள்ளார் கயல்கடிந்த கருந்தடங்கண்"

இஃது இருபதெழுத்தடிக் கலிப்பா. இவை மூன்றுங் கழிநெடி லடி. இவையெல்லாங் குற்றிகர குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமு நீக்கி யெழுத்தெண்ணி முதலடியே கொள்க.

---

* இக்குறியிட்ட அடிகள் கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளன. பிரதி னூல்தினும் இவ்வாறே காணப்படுகின்றன.

இனி, காலெழுத்துமுதலாகப் பன்னிரண்டெழுத்தின்காறு முயர்ந்த ஒன்பது நிலமும்பெற்ற இருசீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

"கல்சேர்ந்து கால்தோன்று
மல்குநீர் புனல்பரப்பும்"

இது காலெழுத்தடி வஞ்சிப்பா.

"தண்பால் வெங்கள்ளின்"

இஃது ஐந்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"கண்டதண்டாக் கட்கின்பத்
துண்டதண்டா மிருவளத்தான்"

இஃது ஆறெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும் குறளடி.

"* தாழ்வாகத் தம்பேணுக்
கடுஞ்சினத்த களிற்றெருத்தின்"

இஃது ஏழெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"தாழிரும் பிணர்த்தடக்கைத்
தண்கவு ளிழிகடாத்து"

இஃது எட்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"நிலனெளியத் தொகுதிண்டி"

இஃது ஒன்பதெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றுஞ் சிந்தடி.

"அகன்ஞால நீலதுளங்கினும்
பகன்ஞாயிற் றிருள்பரப்பினும்"

இது பத்தெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"தாள், களங்கொளக் கழல்பறைந்தன"

இது பதினேரெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா.

"குருகிரிதலின் இளிகடியினர்"

---

* இவ்வடி கூறிய எழுத்திற் குறைவுபட்டுள்ளது.

இது பன்னிரண்டெழுத் திருசீரடி வஞ்சிப்பா. இவை மூன்றும் அளவடி.

இனி எட்டெழுத்து முதலாகப் பதினேழெழுத்தின்காறு மூயர்ந்த முச்சீரடிவஞ்சிப்பா வருமாறு:

"வேங்கை வாயில் வியன்குன்றூர்"

எனவும்

"அள்ளற் பள்ளத் தகன்சோணாட்டு"

எனவும் இவை யெட்டெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

"மதுவிரவிய மலர்களுலிய வயற்றுமரை"

இது பதினேழெழுத்து முச்சீரடி வஞ்சிப்பா.

"கொடிவாலன குருகீறத்தன குறுந்தாளன"

இதனுட் பதினைறும், பதினேந்தும், பதினென்கும், பதின்மூன்று மெழுத்துவந்தன. ஒன்பதும், பத்தும், பதினென்றும், பன்னிரண்டும் ஆகிய எழுத்தான்வந்த முச்சீரடி வஞ்சிப்பா வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

எல்லாவடிகளும் எழுத்தொத்து வருங் கலிகளைக் கட்டளைத் கலியென்றும், ஒவ்வாது வருவனவற்றைக் கலம்பகக் கலியென்றும் வழங்குவர். இவ்வாறே கட்டளையாசிரியம் கலம்பகவாசிரியமென்றும, கட்டளைவஞ்சி கலம்பகவஞ்சியென்றும் வழங்கப்படும்.

"கட்டளை கலம்பகஞ் சமநடை சமவிய
மட்டவிழ் குழலினுய் மயூர சமவிய
மொட்டிலு மெழுத்தினு லொட்டி யொண்டமிழ்க்
கிட்டம்மா யவர்கள்வெண் பாவின் பேர்க்களே"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

இனி இருபதெழுத்தின் மிக்க காற்சீரடிப் பாவினம் வருமாறு:

"கொடிகொடியொடு மிடைவனவுள குடைகுடையொடு குடைமிசை [யுள
கடிகமழலர் சொரிவனவுள கடிமதிலுள கவரியுமுள
வடிவழிபடு மமரருமுள ரருளாழியொ டரியணையுள
விடிமுரசமு மதிர்வனவுள வினிதிவ ரதுதுறவே"

என வரும். இனிச் சந்தங்கட்கும் தாண்டகங்கட்கும் பிரத்தார முதலாகிய ஆறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும்; என்னை?

"சந்தமும் தாண்டகமுந் தம்மு ளெழுத்திலகு
வந்த முறைமை வழுவாவேன்—முந்தி
யளவியலா மென்றுரைப்ப ரவ்வாறன் ருகி
லளவழி யாமென்ப ரால்"

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

அளவியற் சந்தத்திற்கும், அளவியற் ருண்டகத்திற்கும் பிரத்தாரமு ஈட்டமு முத்திட்டமும் ஒன்றிரண்டு மூனறென்னு முறைமையால் ஏறச்சொன்ன இலகு செய்கையும் எண்ணும் அலகிட்டு நில அளவையும் என்னும் இவ் வாறு பிரத்தியமுஞ் சொல்லப்படும். பிரத்தரிக்கும்படி:

"குருக்கி ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
குருத்தொகையா மாதிக்கட் கூறு"

இது பிரத்தரிப்பதற் கிலக்கணம். பிரத்தாரமெனினும் உறழ்ச்சி யெனினும் ஒக்கும். ஈட்டமென்பது அவ்வாறு பிரத்தரிக்கப் பட்டனவற்றுள் இனைத்தாவதென்று அறிவதன் அலகுநிலை யறியே னென்ருற், சொல்லப்பட்ட பிரத்தாரவெண்ணினை யரைசெய்து ஓர் இலகுவைத்துப் பாகஞ்செய்யப் போதாதவழி, ஆண்டோ ருருவிட் டிப் பாகஞ்செய்து ஆண்டொரு குருவிடுக. இவ்வாறே பிரத்தார வடியெழுத்துள்ளளவும் வைக்க. அதற்கிலக்கணம்:

"இனைத்தாவ தென்றலகு நீடறியே னென்ருல்
அனைத்தரைசெய் தாண்டிலகு வைக்க—னினைத்ததனை
விள்ளத்தா னுகாதேல் வேறே ருருவிட்டுக்
கொள்ளத்தா னுகுங் குரு"

இது ஈட்டத்திற் கிலக்கணம். ஈட்டம் எனினும், கேடு எனினும் ஒக்கும்.

இனிப் பிரத்தரித்ததன் அலகிருக்கையறிவேன், எனைத் தாவதென்று அதன் எண்ணறியேன் என்ருல் அதன் பிரத்தாரத்தின் மேல் ஒன் றிரண்டு நான் கெட்டுப் பதினறென் றிவ்வாறே ஒன்று முதலாக விரட்டித்தது முடிவளவும் ஏறவிட்டு இலகுவின் மேனின்ற

இலக்கங்களைக்கூட்டி அதனேடொரு குருவிட்டு, அதனளவினல் இனத்தாம் விருத்தமென்று சொல்லுக. இதற்கிலக்கணம்:

> "ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டென் றுள்ளளவு மோர்த்திரட்டித்
> தென்று மிலகுவின்மே லெண்களோ—டொன்றிட்டு
> வைத்த முறைமை வழுவாமை கட்டுரைப்ப
> துத்திட்டஞ் சுட்டெனினு மொன்று"

இனி, ஒரிலகு முதலாவுடைய விருத்தம் இன்னதனையென்று விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: விருத்தவடியுள் எழுத்தெண்ணத்துள அவ்வெண்ணத்தும் ஒன்று முதலொன் றுத்தரமனுலோமமாக மேலேற விட்டுப் பின்னே முதலிருந்த வொன்றினைச் சிதையாதே யதனே யிரண்டாவதனிற்கூட்டி இரண்டாவதனே மூன்றுவதனிற்கூட்டி மூன்றுவதனே நான்காவதனிற்கூட்டி இவ்வாறே இறுதியொழித்து இறுதியல்லனவுங்கூட்டி மீட்டுமத னயலளவுங்கூட்டி யிவ்வாறே கீழ்முதல்வைத்த *ஒன்றின் முதலளவு அயலளவுங்கூட்டி முறையானே மேலேயின்றுங் கீழிலிய † ஒன்று முதலொன்றுத்தர மாக இலக்கமிட்டு மேலிலக்குப்பையினின்றுங் கீழையொன்றின் காறு நிறுத்தி, மேலிலக்குப்பையில் விருத்த மோரிலகு உடையனவாக வும், இரண்டாங்குப்பையில் விருத்த மிரண்டிலகு உடையனவாக வும், மூன்றுங்குப்பையில் விருத்த மூன்றிலகு உடையனவாகவும், நான்காங் குப்பையில் விருத்தம் நான்கிலகு வுடையனவாகவும் இவ் வாறே கடைக்கணின்ற முற்றிலகு விருத்தத்தளவும் ஒன்றுத்தர மாக வெண்ணிக்கொள்க. எல்லாக்குப்பை இலகுவிருத்தங்களேயும் உடன்கூட்டிப் பின்னேயொரு முழுக்குரு விருத்தம் உடன்கூட்டிச் சொல்ல அச்சாதியிற்பிறந்த விருத்தங்க ளெல்லாவற்றிற்குந் தொகையாம். அதற்கிலக்கணம்:

> "ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான் கைந்தாறே ழெட்டொன்ப
> தென்றுயர் விச்சை யனவொரீ இ—யொன்றிலொன்
> றிட்டிட் டறுதி யொழித்தொழிய வேகாதி
> யொட்டி யிலகுக்கொண் டொட்டு"

இனி, இவ்விருத்தத்தில் விரிந்த விருத்தச்சாதியில் இன்னதனே விருத்தம், இன்னதனே எழுத்து, இன்னதனைக் குரு, இன்னதனே

---

* 'எண்முதலளவு' என்பதும் பாடம்.
† 'ஒன்றுமுதலொன்று பிரதிலோபமாக' என்பதும் பாடம்.

இலகு, இன்னதனே மாத்திரை என்று வரையறுத்துக் கூறுமாறு: ஒரு விருத்தத்தினேப் பிரத்தாரமுறைமையால்உறழ்ந்தபெற்ற விருத்தங்களேத்திரட்டி ஐந்துபடிவைத்து, முதற்படியொழித்து ஒழிந்த நான்குபடியினையும் விருத்தத்தோரடியுள் எழுத்தெண்ணிக் கொண்டு, அவ்வெழுத்துக்களான்மாறமூன்றும்படியினையும்கான்காம் படியினேயும் அரைசெய்து முடிவிற்படியி லதன்பாத மோர்பத்திரமாகத் கூட்டினுன், முதற்படி விருத்தங்களது அளவையாம்; இரண்டாம் படி எழுத்துக்களதளவையாம்; மூன்றும்படியும் நான்காம்படியும் குருவிலகுக்கள தளவையாம்; ஐந்தாம்படி மாத்திரைகளதளவையாம். அதற்கிலக்கணம்:

"விருத்த விருத்தியினே வேறைந்தா நாட்டி
விருத்த வடியெழுத்தான் மாறி—யருத்திக்க
மூன்றெடு நான்சாய குப்ப யொருக்கதன்
பாதியுடன் வைக்கமே லே"

"விருத்த *விதிதயினே வீவி லெழுத்துக்
குருக்களோ டேனைக் குறைவி லிலகு
வருக்கத்தின் மாத்திரை யென்றிவை யைந்தும்
†விசற்பித்து வேண்டப் படும்"

இனிப் பிரத்தரித்த விருத்தங்களது விரலளவை கூறுமாறு:

‡விரித்தவப் பிரத்தார விருத்தங்களே யிரட்டித்து ஒன்றுகுனேய விரலளவையாம்.

"பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று கூனேய
விரற்களவை யாகி விடும்"

என்றுமாகலின். அவ்விரற் பன்னிரண்டுகொண்டது சாணும். சாண் இரண்டுகொண்டது முழமாம். முழம் நான்குகொண்டது கோலாம். கோல் ஐஞ்ஞாறுகொண்டது கூப்பீடாம். ¶கூப்பீடு நான்குகொண்டது காதமாம். இவ்வாறு வகுத்துப் பிழையாமற் கூறுக. அதற்கிலக்கணம்:

---

* 'விருத்தியதன்' என்பதும் பாடம்.
† 'விரித்து, விகற்பித்து வேண்டப் படும்' என்பதும் பாடம்.
‡ 'விருத்தப் பிரத்தார விருத்தங்களே' என்பதும் பாடம்.

"பெருக்கிய வாறு பிரத்தாரித் தாங்கட்
டருக்கிய நாவலர் சந்தந் தரணி
யிரட்டித் தந்தத் தொன்று களைய
விரற்களை வாமென்று வேண்டுவர் தாமே"

"காலிருசாண் கொண்டது நற்கோலா மைந்நூறு
கோலியைந்த நீளங் குரோசமே—நாலு
குரோசமோர் காவதமாங் குன்றுத சாணு
விரோதந்தீர் முந்நால் விரல்"

"முந்நால் விரற்சா ணிரண்டுகை நான்குகோ
லைஞ்ஞூறு கூப்பீ டளவு"

"பரமாணுத்\தேர்த்துகள்\பஞ்சியின்றுய்\யெஞ்சா
மயிர்மண !லெயவி யெண்ணெல்—விரலளவு
மெட்டெட்டா வேறு மெழில்விர லாதியா
வொட்டினவு நான்முறையா யொட்டு"

"படையொடுதீ நீர்வளியாற் பங்கப் படாத
முடிபொருண் முந்தை யணு"

இவற்றை விரித்துரைத்துக்கொள்க.

"உறழ்ச்சிகே டுத்திட்ட மொன்றிரண்டென் றேத்தித்
திறப்படுத்த திண்ணிலகுச் செய்கை—சிறப்பித்தாங்
கெண்ணி னிலவளவோ டேய்ந்த விருமூன்றே
திண்ணியோர் கண்ட தெளிவு"

இது சமவிருத்தங்கட் காறு பிரத்தியமுஞ் சொன்னவாறு.

இனி ஒருசார்ராசிரியர் உறழ்ச்சி நிலவளவுகளை விகற்பித்துச் சொல்லுமாறு: உறழ்ச்சி யிருவகைப்படும்; முற்றக் குருவேவைத் துறழ்தலும், முற்ற இலகுவேவைத் துறழ்தலும் என. அவற்றுள் முற்றக்குருவேவைத் துறழுமாறு:

"குருக்கீ ழிலகுவா மேனைய வொப்பாங்
குருத்தொகையா மாநிக்கட் கூறு"

எனக் கொள்க.

பிரத்தாரஞ்செய்தற் கிலக்கணம்;

*"ஈறு வருக்கித் திழித்திரட்டித் தன்றவற்றுன்
மாறியுய்த் திங்ஙனே வைத்து"

*"ஆர்த்த படியி னெதிர்ச்சுன் வருமாயிற்
போர்த்திருகால் வைக்கப் பெரிது"

எனக் கொள்க.

"இரண்டொான் கெட்டுப் பதிஞறு மூப்பத்
திரண்டொடறு பத்தாகான் கென்ருங்—கிரட்டித்தே
யுற்கிருதி காறு மூலையா முறைமையா
னற்குரைப்பா ஞவலஞ வான்"

"ஒன்ருதி யென்ரூர் வடபுலவோர் சந்தங்கட்
† கென்றிரு மூன்றெழுத்தாதி—தென்றமிழாற்
சீரிரண்டா மென்றுரைத்தா ரெல்லாரு மேன்மூன்ரே
டோரிரண்டா மென்ரு ருயர்வு"

"ஈரைஞ்ஞாற் றெண்மூன்ரு மென்பர் பிரத்தரித்தால்
ஈரைந்தாஞ் சந்தத்திற் கெண்"

பத்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆயிரத்து இருபத்து நான்கு என்றவாறு.

"மதிலிரண்டு மாவாறு வாய்ந்த வசுக்கள்
பதினேந்தாஞ் சந்தப் பரப்பு"

பதினேந்தாஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை மும்பத்தீராயிரத்து எழுநூற் றறுபத்தெட்டு.

"உருவுபா ழெண்பாவை யோரெட்டைந் தேழா
திருபதாஞ் சந்தத்தி னெண்"

இருபதாஞ் சந்தத்திற்குத்தொகை பத்துலட்சத்து நாற்பத் தெண்ணுயிரத்து ஐஞ்ஞூற் றெழுபத்தாறு.

"ஆறே முருவுபா ழெட்டோடு மங்கலமா
மாரெருதொான் குற்கிருதிக் காம்"

---

* இவற்றின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லே. எட்டிலுள்ளபடியே பதிப் பிக்கப்பட்டது. சில ஏடுகளில் இவ்விரு குறள் வெண்பாக்களேயும் ஒன்ருய்ச் சேர்த்து எழுதியிருக்கிறது.

† இவ்வடி பிழைபட்டுள்ளது. இதன் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லே, பிரதிகளில் உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குத் தொகை ஆறுகோடியே யெழு பத்தொருலட்சத்து எண்ணூயிரத்தெண்ணூற் றறுபத்துநாலு.

* எனவிரட்டித் திழிய வரைசெய்து கூறுக. தேறும்பொருள்: உத்தமென்னு மோரெழுத்து முதற் சந்தத்திற்குப் பிரத்தாரவெண் டொகை 2. இரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 4. மூன்றுஞ்சந்தத்திற்கு 8. நாலாஞ் சந்தத்திற்கு 16. ஐந்தாஞ் சந்தத்திற்கு 32. ஆறும் சந்தத் திற்கு 64. ஏழாஞ்சந்தத்திற்கு 128. எட்டாஞ் சந்தத்திற்கு 256. ஒன்பதாஞ் சந்தத்திற்கு 512. பத்தாஞ்சந்தத்திற்கு 1,024. பதி னோராஞ் சந்தத்திற்கு 2,048. பன்னிரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 4,096. பதின்மூன்றுஞ் சந்தத்திற்கு 8,192. பதினான்காஞ் சந்தத்திற்கு 16,384. பதினைந்தாஞ் சந்தத்திற்கு 32,768. பதினாறுஞ் சந்தத் திற்கு 65,536. பதினேழாஞ் சந்தத்திற்கு 1,31,072. பதினெட்டாஞ் சந்தத்திற்கு 2,62,144. பத்தொன்பதாஞ் சந்தத்திற்கு 5,24,288. இருபதாஞ் சந்தத்திற்கு 10,48,576. இருபத்தோராஞ் சந்தத்திற்கு 20,97,152. இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்திற்கு 41,94,304. இருபத்து மூன்றுஞ் சந்தத்திற்கு 83,88,608. இருபத்து நான்காஞ் சந்தத் திற்கு 1,67,77,216. இருபத்து ஐந்தாஞ் சந்தத்திற்கு 3,35,54,432. உற்கிருதியென்னு மிருபத்தாறுஞ் சந்தத்திற்குப் பிரத்தார வடித் தொகை 6,71,08,864. இது பிரத்தார வெண்களின் தொகை. உத்த மென்னு மோரெழுத்துச் சந்தமுதலாக உற்கிருதியென்னும் இருபத் தாறெழுத்துச் சந்தத்தளவு முறையானே கண்டுகொள்க. பிரத் தரித்து நின்ற சந்தத்தினுள் இரண்டுகளைய அதன்கீழ்போன சந்த மெல்லாவற்றிற்கும் தொகையாம்.

இனி விரலளவு சொல்லுமாறு :

"பிரத்தார வெண்ணிரட்டித் தொன்று கீளைய
வீரற்களவை யாகி விடும்"

"ஆதி யிரட்டித் ததனகத் தொன்றிடினும்
வேறுபா டில்லை விரல்"

---

*இவ்வரி எடுகளனேத்தினும் இவ்வாறே உள்ளமையின், உள்ளவாறே பதிப்பிக்கப் பட்டது. ஆயினும்,

'ஏற விரட்டித் திழிய வரைசெய்து
கூறுக தேறும் பொருள்'

என்று, 'என' என்பதை 'ஏற' எனத்திருத்திக் குறள் வெண்பாவாகவாகப் பாட கொள்ளுதலே பொருத்த முடைத்தெனத் தோன்றுகிறது.

"ஒருபடி நீக்கி யொழிந்த தரைசெய்தால்
ஆகி யதற்கு விரல்"

"மூன்றேழு மூவைஞ்சு மூப்பதின்மே லோருருவு
மூன்றுடை மூவிருபா லைஞ்நிரண்டேழ்—தோன்ற
விரட்டித்தாங் கோருருவிட் டெண்ணுவான் காணும்
விரற்றொகையா னின்ற விரி"

முதல் விருத்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் மூன்று, இரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஏழு; மூன்றுவதன் நிலவளவைவிரல் பதினேந்து; நாலாவதன் நிலவளவைவிரல் முப்பத்தொன்று; ஐந்தாவதன் நிலவளவைவிரல் அறுபத்துமூன்று; ஆறுவதன் நிலவளவைவிரல் நூற்றிருபத்தேழு; ஏழாவதன் நிலவளவைவிரல் இருநூற்றைம்பத்தைந்து; எட்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்நூற்றுப் பதினொன்று; ஒன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் ஆயிரத்திருபத்து மூன்று; பத்தாவதன் நிலவளவைவிரல் இரண்டாயிரத்து நாற்பத்தேழு; பதினொன்றுவதன் நிலவளவைவிரல் நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றைந்து; பன்னிரண்டாவதன் நிலவளவைவிரல் எண்ணாயிரத்து நூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்று; பதின்மூன்றுவதன் நிலவளவைவிரல் பதினாறாயிரத்து முந்நூற்று எண்பத்து மூன்று; பதினாலாவதன் நிலவளவைவிரல் முப்பத்தீராயிரத்து எழுநூற்றறுபத்தேழு; பதினேந்தாவதன் நிலவளவைவிரல் அறுபத்தையாயிரத்து ஐந்நூற்று முப்பத்தைந்து; பதினாறுவதன் நிலவளவைவிரல் லட்சத்து முப்பத்தோராயிரத்து எழுபத்தொன்று; பதினேழாவதன் நிலவளவைவிரல் இரண்டுலட்சத்து அறுபத்தீராயிரத்து நூற்று நாற்பத்துமூன்று; பதினெட்டாவதன் நிலவளவைவிரல் ஐந்துலட்சத்து இருபத்து நாலாயிரத்து இருநூற்றெண்பத்தேழு; பத்தொன்பதாவதன் நிலவளவைவிரல் பத்து லட்சத்து நாற்பத்தெண்ணாயிரத்து ஐந்நூற்றெழுபத்தைந்து; இருபதாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல்

---

* "மூன்றேழு மூவைஞ்சு மூப்பதின்மே லொன்றதுவு
மூன்றுடைய மூவிரு பஃதுமெனத்—தோன்ற
வரற்றொகையா னின்றுகக் காணுமே சந்த
விரற்றொகையா னின்ற விரி"

என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியிற் கண்டபாடம். (யாப்புப்படலம், 33-வது சூத்திரை உரை.)

இருபதுலட்சத்துத் தொண்ணூற்றேழாயிரத்து நூற்று ஐம்பத் தொன்று; இருபத்தோராஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் நாற்பத்தொருலட்சத்துத் தொண்ணூற்றுநாலாயிரத்து முந்நூற்று மூன்று. இருபத்திரண்டாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் எண்பத்து மூன்று லட்சத்து எண்பத்து எண்ணூயிரத்து அறுநூற் றேழு; இருபத்துமூன்றாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஒருகோடியே அறுபத்தேழு லட்சத்து எழுபத்தேழாயிரத் திருநூற் றுப் பதினெட்டு; இருபத்து நாலாஞ் சந்தத்தின் பிரத்தார நிலவள வைவிரல் மூன்றுகோடியே மூப்பத்தைந்து லட்சத்து ஐம்பத்து நா லாயிரத்து நானூற்று மூப்பத்தொன்று; இருபத்தைந்தாவது சந்தத் தின் பிரத்தார நிலவளவைவிரல் ஆறுகோடியே யெழுபத்தொரு லட்சத்து எண்ணூயிரத்து எண்ணூற்றறுபத்து மூன்று. உற்கிருதி யென்னுமிருபத்தாறாஞ் சந்தத்தின்பிரத்தார நிலவளவைவிரல் பதின் மூன்று கோடியே நாற்பத்திரண்டிலட்சத்துப் பதினேழாயிரத்து எழுநூற் றிருபத்தேழு.

இவை உத்தமுதல் உற்கிருதி யீறுகிய சமவிருத்தங்களது பிரத் தார நிலவளவைவிரல்; முறையானே கண்டுகொள்க.

"இராயிரத்து நாற்பத்தே ழென்றுரைப்பர் பத்து
விராயதற்குச் சொன்ன விரல்"

"ஆறைந்தைந் தையே ழெனவுரைப்பர் மூவைந்து
மேவிய பூமி விரல்"

"இரண்டுபொழி மும்மூன்றே ழேகமைந் தொன்றே
வருமிருபான் பூமி விரல்"

"ஒன்றுநீ நான்கிரண்டோ டொன்றேழ் முனியிரண்டேழ்
நற்கிருதிச் சந்த விரல்"

விரலைச் சாணும், முழமும், கோலும், கூப்பிடும், காதமும் செய்து சொல்லுமாறு:

"மூன்றால் விரல்சா ணிரண்டுகை நான்குகோல்
ஐஞ்ஞூறு கூப்பீ டளவு"

இதன்வழியே யொட்டிக்கொள்க.

உற்கிருதி என்னும் இருபத்தாறஞ் சந்தத்தின் நிலவளவை அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன்பதின் காதமும், நூற்றொருகோலும், ஒருமுழமும், எழுவிரலும் எனக்கொள்க.

"ஏற்புடைய காதங் குறைந்த வெழுநூறு
நூற்றொருகோல் கைவிர லேழு"

பிறவும் இவ்வாறே நிலவளவை கண்டுகொள்க.

இனி உத்தமுதலாக உற்கிருதி யீறாகக் கிடந்த இருபத்தாறு சந்தங்கட்கு முறையானே பிரத்தார நிலவளவை சொல்லுமாறு. உத்தத்தின் விரலளவை மூவிரல்; இரண்டாவதன் விரலளவை யேழு; மூன்றாவதன் விரலளவை சாணை மூவிரல். இவை மூன்று சந்தமும் தமிழ்க்குரியவல்லாதன. நான்காவதற்கு, முழமே யேழுவிரல்; ஐந்தாவதற்கு, இருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; ஆறாவதற்கு, ஒரு கோலே யொருமுழமே எழுவிரல்; ஏழாவதற்கு, இரு கோலே யிருமுழமே சைச்சாணை மூவிரல்; எட்டாவதற்கு, ஐங் கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; ஒன்பதாவதற்குப், பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; பத்தாவதற்கு, இரு பத்தொருகோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதினொன்றாவதற்கு, நாற்பத்திருகோலே யிருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; பன்னிரண்டாவதற்கு, எண்பத்தைங்கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதின்மூன்றாவதற்கு, நூற்றெழுபதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; பதினான்காவதற்கு, முந்நூற்று நாற்பத்தொருகோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதினைந்தாவதற்குக், கூப்பீடே நூற்றெண்பத் திரு கோலே யிருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; பதினாறாவதற்கு, இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றறுபத்தைங் கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; பதினேழாவதற்கு, ஒரு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றுமுப்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; பதினெட்டாவதற்கு, இருகாதமே இரண்டு கூப்பீடே நானூற்றறுபத்தொரு கோலே ஒரு முழமே யேழுவிரல்; பத்தொன்பதாவதற்கு, ஐங்காதமே ஒரு கூப்பீடே நானூற்று இருபத்திரு கோலேயிருமுழமே கைச்சாணை மூவிரல்; இருபதாவதற்குப், பதின்காதமே மூன்று கூப்பீடே முந்நூற்று நாற்பத்தைங் கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; இருபத்தொன்றாவதற்கு,

இருபத்தொருகாதமே மூன்று கூப்பீடே நூற்றுத் தொண்ணூறு கோலே யிருமுழமே கைச் சாணே மூவிரல்; இருபத்திரண்டாவ தற்கு, நாற்பத்து மூன்று காதமே இரண்டு கூப்பீடே முந்நூற்றெண் பத்தொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல்; இருபத்து மூன்று வதற்கு, எண்பத்தேழு காதமே ஒரு கூப்பீடே இருநூற்றுமுபத் திரு கோலே யிருமுழமே கைச் சாணே மூவிரல்; இருபத்து நான் காவதற்கு, நூற்றெழுபத்து நான்கு காதமே மூன்று கூப்பீடே இருபத்தைங் கோலே ஒரு முழமே யேழுவிரல். இருபத்தைந்தா வதற்கு, மூன்நூற்று நாற்பத்தொன்பதின் காதமே இரண்டு கூப்பீடே ஐம்பதின் கோலே யிருமுழமே கைச் சாணே மூவிரல்; உற்கிருதி யென்னும் இருபத்தாறுவதற்கு, அறுநூற்றுத் தொண்ணூற்றொன் பதின் காதமே நூற்றொரு கோலே யொருமுழமே யேழுவிரல் எனக்கொள்க.

இனி, உத்த முதலாக உற்கிருதி யீறுகக்கிடந்த விருத்தச் சந்தங்களின் எழுத்து வரையறுத்துச் சொல்லுமாறு: ஓரடியுள் எழுத்தெண்ணி அவற்றை நான்கினொன் மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தா மெனக்கொள்க.

> "அடியு ளெழுத்தினே நான்கினொன் மாற
> முடியுமா நான்கடிக்கு மெண்"

> "சந்த வெழுத்திற் றுக்கி யரைசெய்து
> சந்த வெழுத்தி னரைகூட்ட — வந்தன
> பாதத் தெழுத்தாம் பரவையான் மாறவரும்
> ஏதமி னன்கடிக்கு மெண்"

இவ்வுரைச்சூத்திரத்தின் கருத்தாவது: தான் வேண்டப்பட்ட சந்தத்தின் எழுத்துக்களே வருக்கித்து அரை செய்து அவ்வருக்க மூலத்துட் சந்தவெழுத்தின் அரைகூட்ட அச்சந்தங்கள் அள வெழுத்துச் சங்கையாம்; அவற்றை நான்கினொன் மாற நான்கடிக்கும் எழுத்தாம்; உத்தம் என்னும் முதற்சந்தத்திற்கு எழுத்து நான்கு; இரண்டாவதற்கு எழுத்து எட்டு; மூன்றுவதற்குப் பன்னிரண்டு; நான்காவதற்குப் பதினாறு; ஐந்தாவதற்கு இருபது; ஆறுவதற்கு இருபத்துநாலு; ஏழாவதற்கு இருபத்தெட்டு; எட்டாவதற்கு மூப்பத்திரண்டு; ஒன்பதாவதற்கு மூப்பத்தாறு; பத்தாவதற்கு

நாற்பது; பதினொன்றுவதற்கு நாற்பத்து நாலு; பன்னிரண்டாவதற்கு நாற்பத்தெட்டு; பதின்மூன்றுவதற்கு ஐம்பத்திரண்டு; பதினைந்தாவதற்கு ஐம்பத்தாறு; பதினேந்தாவதற்கு அறுபது; பதினேழாவதற்கு அறுபத்து நாலு; பதினேழாவதற்கு அறுபத்தெட்டு; பதினெட்டாவதற்கு எழுபத்திரண்டு; பத்தொன்பதாவதற்கு எழுபத்தாறு; இருபதாவதற்கு எண்பது; இருபத்தொன்றுவதற்கு எண்பத்துநாலு; இருபத்திரண்டாவதற்கு எண்பத்தெட்டு; இருபத்து மூன்றுவதற்குத் தொண்ணூற்றிரண்டு; இருபத்து நான்காவதற்குத் தொண்ணூற்றாறு; இருபத்தைந்தாவதற்கு நூறு; இருபத்தாறுவதற்கு நூற்று நாலு.

இனி அளவழிச் சந்தங்கட்குப் பெயர் சொல்லுமாறு:

அளவழிச் சந்தங்களிற் சிரொத்து ஓரடியுள் ஒரெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை *திகர்த் தென்றும், இரண்டெழுத்துக் குறைந்து வந்ததனை விராட் டென்றும், ஒரெழுத்து மிக்கு வந்ததனைப் புரிக் கென்றும், இரண்டெழுத்து மிக்கு வந்ததனைச் சுராட் டென்றும், முதலடியும் நான்காமடியும் சிரொத்து ஒரெழுத்துக் குறைந்து நடுவிரண்டடியுஞ் சிரொத்து ஒரெழுத்து மிக்கதனைப் பவமத்திமம் என்றும் தோரையிடைச் செய்யுள் என்றும், இடையிரண்டடியுங் குறைந்ததனைப் பிபீலிகாமத்திமம் என்றும் †எறும்பிடைச்செய்யுளென்றும், முதலிரண்டடியும் ஒத்துக் கடையிரண்டடியும் எழுத்து மிக்கு வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முள் ஒத்து எழுத்து மிக்குக் கடையிரண்டடியு மொப்ப வெழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், முதலிரண்டடியுந் தம்முளொப்ப எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியுந் தம்முள் ஒப்ப எழுத்துக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டுக் குறைந்து வருவனவற்றையும், ஒன்றிடையிட்டு மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பாதிச்சமச்செய்யுள் என்றும், இவ்வாறன்றிச் சிரொத்து மிக்கும் குறைந்தும் வருவனவற்றை ‡அளவழி பையுட்சந்தம் என்றும் வேண்டுவர். தாண்டகங்கட்கு மிவ்வாறே சொல்லுவர் ஒருசார் வட நூல்வழித் தமிழாசிரியர். அவற்றுட் சில வருமாறு:

---

* 'அதிசாத்' என்பது வீரசோழியம் அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம்.

† 'எறும்புமிடைச் செய்யுள்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'அளவழியுட்பையுட் சந்தம்' என்பதும் பாடம்.

"பங்கயங் காடுகொண் டலர்ந்த பான்கெலாஞ்
செங்கய லினஇரை தேர்க்குஞ் செல்வமூ
மங்கையர் முகத்தன மதர்த்த வாளரி
யங்கயற் பிறழ்ச்சியு மருத நீரவே" (சூளா-நாட்டு-2.)

இது சிரொத்து ஓரடியுள் ஒரெழுத்துக் குலறந்து வந்தமை யால் நிகர்த்து.

"கொல்லைக் கொன்றைக் கொழுஞ் றன்னே
மல்லற் பொழில்வாய் மணியோ் முறுவன்
முல்லைக் குறமா மடவாண் முறுகப்
புல்லிக் குளிரப் பொழியாய் புயலே"

இஃது ஓரடியுள் இரண்டெழுத்துக் குறைந்து சிரொத்து வந்தமையால் விராட்டு. என்னை ?

"ஒரெழுத்துக் குன்றி னிகர்த்தாம் விராட்டாகும்
ஈரெழுத்துக் குன்று மெனின்"

என்பவாகலின்.

"பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையால் வெயின்மறைக்கும்
காடக மிறந்தாற்கே
யோடுமென் மனனேகாண்"

இஃது ஓரடியுள் ஒரெழுத்து மிக்குச் சிரொத்து வந்தமையால் புரிக்கு.

"கலைபயி லல்குலார் காமர் மஞ்ஞைபோன்
றுலவுவர் மெல்லவே யொண்பொன் மாநகர்
அலர்முலி வீதிக ளாறு போன்றுள
மலையென நிவந்துள மதிலு மாடமே"

இஃது இரண்டெழுத்து ஓரடியுண் மிக்குச் சிரொத்து வந்தமை யால் சுராட்டு. என்னை ?

"ஒரெழுத்து மிக்கார்ற் புரிக்காஞ் சுராட்டாகும்
ஈரெழுத்து மிக்க தெனின்"

என்பவாகலின்.

"மல்லன் மாமழையார்ப்பக்
கொல்லேவாய்க் குருந்திளகின
முல்லையாய் முறுவலித்தன
செல்வர்தேர் வரவுண்டாம்"

இது முதலடியும் நான்காமடியும் எழுத்துக்குறைந்து நடுவிரண்டடியும் எழுத்துமிக்கு நாலடியுஞ் சிறொத்து வந்தமையால் பவமத்திமம் எனக்கொள்க.

"பரவு பொழுதெல்லாம் பன்மணிப்பூட் டோவா
வரவு மினிக்காண வண்ணாம் பேற்றை
விரவு மலர்ப்பிண்டி விண்ணோர் பெருமான்
இரவும் பகலும்வந் தென்றலேமே லானே"

இது முதலடியும் ஈற்றடியும் எழுத்து மிக்கு, நடுவிரண்டடியும் எழுத்துக் குறைந்து நாலடியுஞ் சிறொத்துவந்தமையால் பிபீலிகா மத்திமம். என்னை?

"இடைக்க ணிரண்டடியு மிக்கால் பவமா
மெறுப்பிடையாங் குன்றி னெழுத்து"

என்பவாகலின்.

"திருவிற்கோர் கற்பகத் தெரியன் மாலையார்
உருவிற்கு வினக்கமா மொண்பொற் பூங்கொடி
முருகற்கு மனங்சற்கு மெனக்கு மொய்சடை
யொருவற்கும் பகைத்தியா லொருத்தி வண்ணமே."

இது முதலிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து கடையிரண்டடியும் எழுத்துமிக்கு நான்கடியுஞ் சிறொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

"மடப்பிடியை மதவேழந்
தடக்கையால் வெயின்மறைக்கு
மிடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்"

"இரும்பிடியை மதவேழம்
பெருங்கையால் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விரும்புமென் மனனேகாண்"

இவை முதலிரண்டடியும் எழுத்துமிக்குக் கடையிரண்டடியும் எழுத்துக்குறைந்து நான்கடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சமச்செய்யுள்.

"அடிமிசை யரசர்கள் வணங்க வாண்டவன்
பொடிமிசை யப்புறம் புரள விப்புறம்
இடிமுர சதிரவொ ரிளவ நன்னெடு
கடிபுகு மவளது கற்பின் *வண்ணமே. (சூளாமணி-மூத்தி-22.)

இது முதலடியும் மூன்றுமடியும் எழுத்து மிக்கு இரண்டாமடியும் ஈற்றடியும் எழுத்துக்குறைந்து நாலடியுஞ் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம்.

"மெய்யறி விலாமை யென்னும் வித்தினிற் பிறந்து வெய்ய
கையறு வினைகள் கைபோய்க் கடுந்துயர் விளைத்த போழ்தின்
மையுற வழுத்து வாடும் வாழுயிர்ப் பிறவி மாலை
நெய்யுற நிழற்றும் வேலோ யினைத்தென நினைக்க லாமோ"

(சூளாமணி-இரதநூ-80.)

இது முதலடியும் மூன்றுமடியும் எழுத்துக்குறைந்தும் ஏனை இரண்டடியும் எழுத்து மிக்கும் நான்கடியும் சீரொத்து வந்தமையால் பாதிச்சம விருத்தம். என்னை?

"மூடிவிரண்டு மிக்கு முதலிரண்டு கைந்து
முடிவிரண்டுங் குன்றி முதலிரண்டு மிக்கு
மடியிடையிட் டருகி யும்மிக்கு வருமேற்
படியின்மேற் பாதிச் சமவிருத்த மாமே"

என்பவாகலின். இதனைப் பதகெகிழ்த்து உரைத்துக்கொள்க.

இனிச் சிறப்புடைப்பையுட் சந்தங்களிற் சிலவருமாறு:

"ஆதியா னருளாழி தாங்கிலை ஞயிரச்செங் கதிரோ ஞணுஞ்
சோதிபான் சுரர்வணங்கு திருவடியான் சுடுநீறு பூனையப் பட்ட
†காதியா னருளிய கதிர்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்
ஓதியா னுரைப்பினு மிவன்வலிக்கு நிகராவா ருனரோ வேந்தர்"

(சூளாமணி-சுயம்வர-251.)

---

* 'நீர்மையே' என்பதும் பாடம்.

† 'காதியா னருளியபொற் கதிர்கொண்முடி கவித்தாண்டார் மருகன் கண்டாய்—ஓதியான் மொழியினிவ ஞறுவலிக்கு நிகராவா ருனரோ வேந்தர்' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ள பாடம். இப்பாடம் கொள்ளில் கூறிய இலக்கணம் பொருந்தாமை யறிக.

இது முதலடி பத்தொன்பது எழுத்தாயும், இரண்டாமடி இருபத்திரண்டு எழுத்தாயும், மூன்றுமடி இருபதெழுத்தாயும், நான்காமடி இருபத்தோ ரெழுத்தாயும் வந்தமையால் அளவழிபை யுட்சந்தம்.

"மணிமலர்ந் துமிழொளி வனப்புஞ் சந்தனத்
துணிமலர்க் துமிழ்தருந் தன்மைத் தோற்றமு
நணிமலர் நாற்றமு மென்ன வன்னதா
லணிவரு சிவகதி *யடைவ தின்பமே" (சூளாமணி-முத்தி-6.)

இது முதலடியும் முடிவடியும் பதினெழுத்தாய், இடையடி இரண்டும் பதின்மூன்றும் பன்னிரண்டுமாய் எழுத்தொவ்வாது வந்தமையால் அளவழிபையுட்சந்தம். இதனை எறிப்பிடைச்சந்தச் செய்யுள் என்பாருமுளர்.

"செஞ்சுடர்க் கடவு டிண்டே ரிவுளிகா றிவள வூன்று
மஞ்சுடை மதர்வை நெற்றி வாணுழு வாயின் மாடத்
தஞ்சுட ரிஞ்சி யாங்கோ ரகழணிந் தலர்ந்த தோற்றம்
வெஞ்சுடர் விரியு முங்கீர் வேதிகை மீதிட் டன்ற"

(சூளாமணி-நகர-3.)

இதுவும் முதலடி பதினேழெழுத்தாய் இரண்டாமடியும் நான்காமடியும் பதினான்தெழுத்தாய் மூன்றுமடி பதினறெழுத்தாய் வந்தமையால் அளவழிபையுட்சந்தம். இதனைப் பாதிச்சமப்பையுட்சந்தம் என்பாரு முளர்.

"என்னிது வினைந்த வாறித் தாதுவர் யாவ ரென்று
கன்னவில் வயிரத் திண்டோட் கடல்வண்ண னினைவ யாருஞ்
சொன்னவின் றுரைக்க மாட்டார் துட்கென்று துளங்க வாங்கோர்
கொன்னவில் பூதம் போலுங் குறமக ளிதனைச் சொன்னாள்.

(சூளாமணி-சிய-107.)

இது முதலடி பதினான்தெழுத்தாய், இரண்டாமடி பதினேழெழுத்தாய்ப் பின்னிரண்டடியும் பதினறெழுத்தாய் வந்தமையால்

* 'ஆவதின்பமே' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ளபாடம். இப்பாடன்கொள்ளில் இவ்வடிக்குக்கூறிய எழுத்தில் ஒன்று குறைபடுதல் காண்க.

அளவழிச்சந்தப்பையுள். பிறவும் இவ்வாறு வருவனவற்றையெல்லாம் வந்தவகையாற் பெயர்கொடுத்து வழங்குக. என்னை?

"வந்த முறையாற் பெயர்கொழித் தெல்லாந்
தந்த முறையாற் றழாஅல் வேண்டும்"

என்பவாகலின். தாண்டகமும் இவ்வாறேகொள்க ; 'ஒன்றென முடித்தலென் றின்ன வகையால் யாவையு முடியும்' என்பவாகலின். குமரேசனுசிரியர் கோவையும், தமிழ்முத்தரையர் கோவையும் யாப் பருங்கலக் காரிகையும் போன்ற சந்தத்தால் வருவனவற்றின் முதற்கண் நிரையசைவரின் ஓரடி பதினேழெழுத்தாம். முதற்கண் நேரசைவரின் ஓரடி பதினெழுத்தாம். இவ்வாறன்றி, மிக்கும் குறைந்தும் வாரா. அவை எண்ணுங்கின்றுழி ஆய்தமும் ஒற்றும் ஒழித்து, உயிரும் உயிர்மெய்யும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமுங் கொண்டு எண்ணப்படும்.

"எழுவாய் நிரைவரினு மேழுடைய வீரைந்
தெழுவாய் தனிவரினு மென்றேகும்—வழுவாத
கோகையுஞ் செய்யுட்கால் குன்ற பெருகாவென்
றேவினர் தொலுழோ ரெடுத்து"

அவற்றுட் சில வருமாறு:

"இருநெடுஞ் செஞ்சுட ரெஃகமொன் றேந்தி யிரவின்வந்த
வருநெடுங் காதற்கன் றேதரற் பாலதல் லாதுவிட்டாற்
கருநெடு மால்கட லேந்திய கோன்கயல் சூடுதெற்றிப்
பெருநெடுங் குன்றம் விலையோ கருதிலெம் பெண்கொடிக்கே."

எனவும்,

"காய்ந்துவிண் டானைய காமரு கூடலிற் கண்சிவந்த
வேந்துகண் டாயென்ன வென்வளை சோரக் கலைநெகிழப்
போந்துகண் டாயொடும் போந்துகண் டேற்கவன் பொன்முடிமேற்
போந்துகண் டானென்று போற்றதென் மாட்டோர் புறனுரையே"

எனவும்,

"திண்டேர் வயவரைச் சேஎவென் றுனன தேங்கவுண்மார்
வண்போத மன்ற வளைகிழ னீக்கிய வார்சிலம்ப
நண்போ ரினையிற்பொல் லாதது நிற்கவெ னன்னுதலாள்
கண்போற் குவளை கனந்ததற் கியாதுங்கை மாறிலவே"

எனவும் இவற்றுட் கண்டுகொள்க.

"முன்றி லெங்கு முருகயர் பாணியுஞ்
சென்று வீழரு வித்திர னோசையும்
வென்றி வேழ முழக்கொடு கூடிவா
ஞென்றி னின்றதி ரும்மொரு பாலெலாம்" (சூளா-நாட்டு-7.)

என்னுஞ் சந்தத்து நேரசைமுதலாய் வருமடி பதினெரெழுத் தாயினவாறு. நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாம்.

வரலாறு:

"அணங்க ளரண வாடன் முழவமுங்
கணங்கொள் வாரணக் கம்பலைச் செல்வமும்
மணங்கொள் வான்மூர சும்வய லோதையு
மிணங்கி யெங்கு மிருக்குமொர் பாலெலாம்" (சூளா-நாட்டு-9.)

என இதனுள் நிரையசைமுதலாய் வருமடி பன்னிரண்டெழுத்தாய் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

சிந்தாமணி, சூளாமணி, குண்டலகேசி, நீலகேசி, அமிர்தபதி என்றிவற்றின் முதற்பாட்டு வண்ணத்தான் வருவன ; அவற்றில் நேரசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினென்கெழுத்தாம். நிரையசை முதலாய்வரின் ஓரடி பதினைந்தெழுத்தாம். பிங்கலகேசியின் முதற் பாட்டு இரண்டாமடி ஒரெழுத்து மிகுத்துப் புரிக்காகப் புணர்த்தார். அல்லனவெல்லாம் ஒக்கும்.

வரலாறு:

"மூவா முதலா வுலகம்மொ[மூன்று மேத்தத் (5)
தாவாத வின்பந் தலையாயது தன்னினெய்தி
யோவாது னின்றகுணத் தொண்ணிதிச் செல்வனென்ப
தேவாதி தேவனவன் சேவடி சேர்து மன்றே"

(சிந்தாமணி-கடவுள் வாழ்த்து-1.)

"வென்றன் வினையின் றொகையாகி விரிந்து தன்க
ணொன்றுய்ப் பரந்த வுணர்வின் னெழியாது மூற்றுஞ்
சென்றன் றிகழுஞ் சுடர்சூ ழொளிமூர்த்தி யாகி
னின்ற னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார் வினைநீங்கி னின்றூர்"

(சூளாமணி-காப்பு.)

"மூன்றுன் பெருமைக்க ணின்றுன்முடி வெய்துகாறு
நன்றே நினைந்தான் குணமொழிந்தான் றனக்கென்
றொன்றுணு மூள்ளான் பிறர்க்கே யுறுதிக்குழந்தா
னன்றே யிறைவ னவன்றுள் சரணங்க ளன்றே."

(குண்டலகேசி-கடவுள்வாழ்த்து.)

எனவும்,

"நல்லார் வணங்கப் படுவான்பிறப் பாதிநான்கு
மில்லா னுயிர்கட் கிடர்தீர்த்துயி ரின்பமெய்துஞ்
சொல்லான் றருமச் சுடரோனெனுந் தொன்மையினுன்
எல்லா முணர்ந்தா னவனேயிறை யாகவேத்தி"

"குற்றங்கண்மூன்று மிலனுய்க் குணங்கட்கிடனுய்'

எனவும் இவை நேரசை முதலாய்வந்து ஓரடி பதினன்கெழுத்தான வாறு கண்டுகொள்க.

"மதியங் கெடுத்த வயமீனெனத் தம்பிமாழாந்
துதிதற் குரியாள் பணியாலுட னுயவாறு
விதியின் னெறியி னவன்றேழர் சிரந்தவாறும்
பதியின் னகன்று பயந்தாளைப் பணிந்தவாறும்"

(சிந்தாமணி - பதிகம் - 18.)

என நிரையசை முதலாய்வந்து பதினேந்தெழுத்து ஓரடிக்கண் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

"அம்பொன் மாலையார் களித்தலத் தெழுந்த ரத்தவாய்க்
கொம்பனூர் கொடுத்த முத்தநீ ரவாய கோழரைப்
பைம்பொன் வாழை செம்பொனிற் பழுத்து வீழ்ந்த சோதியால்
அம்பு பாய்ந்து வர்தொகிந்து சாறு †சோர்வ போலுமே"

(சூளாமணி-இரதநு-13.)

இந்தச் சந்தத்தின் நேரசை முதலாகவருவன ஒரோவடியுட் பதினேந்தெழுத்தாயும், நிரையசை முதலாய்வருவன பதினெழுத்தாயும்வருதல் பெரும்பான்மைய வெனக்கொள்க.

---

* இவ்வடியில் ஒரெழுத்துக் குறைந்திருக்கிறது. இதனுல் இவ்வடியின் பாடம் சரியான தன்றெனத் தோன்றுகின்றது.

† 'சார்வ மானுமே' என்பது சூளாமணி அச்சுப் பிரதியில் உள்ள பாடம்.

"கவர்கதிர் வரஞ்சிறங்கு காய்கவின்ற வெட்குழாஅ்
தவரைகொட் பயறழுந்து தோரையோடு சூழ்கொடி
யவரையின்ன பல்லுணு வளக்கரிய வென்பவாற்
கவரும்வண்டு சூழலின்று காந்தள்கை மறித்தவே"

இது நிரையுசைமுதலாய்ப் பதினெழுத்தாயினவாறு கண்டு கொள்க.

"மாசில் கண்ணி மைந்த ரோடு மங்கை மார்தி ளேத்தலிற்
பூசுசாந் தழித்தி ழிக்த புள்ளிவேர் புலர்த்தலால்
வாச முண்ட *மாருதம் வண்டு பாட மாடவாய்
வீச வெள்ளி லோத்திரப் பொதும்பு பாய்ந்து வீம்மூமே"

(சூளாமணி-இரத்னா-16.)

இது இச்சந்தத்தால்வந்து மூன்றுமடி எழுத்துக்குறைந்து வந்தது.

"தெய்வ யாறு காந்தளஞ் சிலம்பு தேங்கொள் பூம்பொழிற்
பௌவ முத்த வார்மணற் †பறம்பு மௌவன் மண்டப
மெவ்வ மாடு ‡மின்னபோ லிடங்க ளின்ப மாக்கலாற்
கௌவை யாவ §தங்ஙகர்க் காம ஞர்செய் கௌவையே"

(சூளாமணி-இரத்னா-18.)

இதுவுஞ் சந்தத்தால் வந்து ஈற்றடி பதினொன் கெழுத்தாய்வந் தது. இவ்வாறு எழுத்துக்குறைந்தும் மிக்கும்வருவனவற்றையறிந்து, நிகர்த்தென்றும், விராட்டென்றும், புரிக்கென்றும், சுராட்டென்றும் பெயரிட்டு வழங்குக. நான்கடியும் எழுத்தொத்து வருவனவற்றைத் தலையாகுசந்தம் என்றும், ஒரெழுத்து மிக்குங்குறைந்தும்வருவனவற் றை இடையாகுசந்தம் என்றும், இரண்டெழுத்து மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவற்றையும் பிறவாற்றான் மிக்குங்குறைந்தும் வருவனவற்றை யும் கடையாகுசந்தம் என்றும் வழங்குவ ரொருசாராசிரியர். தாண்

---

* 'மாருதந்தென்' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியில் உள்ளபாடம். இப்பாடங் கொண்டால் இது 'மூன்றுமடி எழுத்துக்குறைந்து வந்தது' ஆகா மை காண்க.

† 'பிறங்கல்' என்பதும் பாடம்.

‡ 'சீர்ப்பொழில்' என்பதும் பாடம்.

§ 'அங்ஙகர்க்கு:மாரஞர்' என்பது சூளாமணி அச்சுப்பிரதியிலுள்ள பாடம்.

டகங்கட்கும் இவ்வாறே சொல்லுவர். இவற்றையெல்லாஞ் |சரணுச் சிறையமும்,|செயதேயமும், மிச்சாகிருதியும், பிங்கலமும், மாபிங்கல மும், இரணமாமஞ்சுடையும், சந்திரகோடிச்சந்தமும், |குணகாங்கி யென்னுங் கருநாடகச்சக்தமும், வாஞ்சியார்செய்த வடுகச்சந்தமும் ஆகியவற்றுள்ளும்|| மாபுராணம் முதலாகிய தமிழ்நூலுள்ளும் புகுதி யுடையார்வாய்க் கேட்டுக்கொள்க. இவையெல்லாம் விகற்பித் தீண் டுரைப்பிற் பெருகும்.

ஒருசார் வடநூல்வழித் தமிழாசிரியர் குருவும் இலகுவும் புணர்ந்து முற்றவரினும், முற்றக்குருவேயாயும், முற்றவிலகுவே யாயும் வரினும் சமானம் என்பதாம்; இலகுவுங்குருவும் புணர்ந்து முறைவரிற் பிரமாணம் என்பதாம்; இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவு மாய் முறையானேவரினும், இரண்டு லகுவும் இரண்டு குருவுமாய் முறையானேவரினும் விதானம் என்பதாம் என்பர். என்னை?

> "குருவிலகு வாயுங் குருவிலகு வேறுய்
> வருமெனினு மைதீர் சமானங்—குருவிலகுப்
> பின்சூன் வருமேற் பிரமாணம் விதானமா
> மொன்றிரண் டாகு மெனின்"

என்பவாகலின். வரலாறு :

> "போது விண்ட புண்ட ரீக
> மாத ரோடு வைக வேண்டின்
> யாதி நாத ராய்ந்த நூலி
> னீதி யோதி னின்மி னீடு"

எனவும்,

> "கற்ற நூலினர்
> செற்ற நீக்கினர்
> வெற்றி வேந்தருக்
> குற்ற தூதரே"

எனவும் இவை குருவும் இலகுவும் அடிமுடியளவு முறையேவந்த மையாற் சமானம் எனப்படும்.

> "காரார் தோகைக் கண்ணார் சாயற்
> றேரா ரல்கும் றேனூர் நீஞ்சொற்

போரார் வேற்கட் பொன்னே யின்னே
வாரா ரல்லர் போனுர் தாமே"

இது முற்றக் குருவே வந்தமையாற் சமானம் எனப்படும்.

"முருகு விரிகமல
மருவு தினகரன்
திருவடிக ளெழுமி
னருகு மலமகல"

இது முற்ற லகுவே வந்தமையாற் சமானம் எனப்படும்.

"கயற்கருங்க ணன்னலார்
முயக்கநீங்கி மொய்ம்மலர்
புயற்புரிந்த புண்ணியர்க்
கியற்றுமின்க ளீரமே"

இது லகுவுங் குருவு முறையே வந்தமையாற் பிரமாணச்செய்யுள் எனப்படும்.

"துங்கக் கனகச் சோதி வளாகத்
தங்கப் பெருநூ லாதியை யாளுஞ்
செங்கட் தினவேள் சேவடி சேர்வார்
தங்கட் கமருந் தண்கட ஞடே"

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவும் முறையே வந்தமையால் விதானச்செய்யுள் எனப்படும்.

"பொருவாளரித் புகழாமென்
றருளாளர்க் குரையாயுன்
றிருமார்பிற் தினனேயொன்
றருளாய்தின் னடியேற்கே"

இஃது இரண்டு குருவும் இரண்டு லகுவுமாய் முறையானே வந்தமையால் விதானச்செய்யுள் எனப்படும்.

"பூவார் பொய்கைப் பொற்போதிற்
தேவார் செங்கட் சேயாரீ
யாவா வென்னு தென்னேஞ்சூர்
மாவா ஞனைக் கொன்றுனே"

இது முற்றக் குருவேயாய் வந்தமையாற் சமானம். பிறவும் அன்ன. இவையெல்லாம் 'பிறவும்' என்றதனைக் கொள்க.

*செய்யுளோத்துதாரணம்
முற்றும்.

---

* 'செய்யுளோத்துக் கரணம்' 'செய்யுளோத்துக் காரணம்' என்பதும் பாடம்.

[சித்திரக்கவிமாலை.]

96. மாலை மாற்றே|சக்கரஞ்|சுழிகுள|
மேக பாத|மெழுகூற் றிருக்கை|
காதை கரப்பே|கரந்துறை பாட்டே|
தூசங் கொளலே|வாவ னுற்றி|
கூட சதுக்கங்|கோமூத் திரியே|
யோரெழுத் தினத்தா லுயர்ந்த பாட்டே|
பாத மயக்கே|பாவின் புணர்ப்பே|
யொற்றுப் பெயர்த்|தொருபொருட் பாட்டே|
சித்திரக் காவே|விசித்திரக் காவே|
விகற்ப நடையே|விஞவுத் தரமே|
சருப்பதோ பத்திரஞ்|சார்ந்த வெழுத்து
வருத்தன|மற்றும் வடநூற் கடலு
ளொருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி
விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே
வுருவக மாதி விரவிய லீரு
வருமலங் காரமும் வாழ்த்தும் வசையுங்
கவியே கமகன் வாதி வாக்கியென்
றவர்க டன்மையு மவையின தமைதியும்
பாடுதன் மரபுந்|தாரணைப் பகுதியும்
ஆனந்த முதலிய *வனமுஞ் செய்யுளும்
விளம்பனத் தியற்கையு|நரம்பின் விகற்பமும்
பண்ணுந் திறமும்|பாலையுங்|கூட்டமும்
எண்ணிய|திணையு|மிருதுவுங்|காலமும்
ஏண்வகை மணனு|மெழுத்துஞ்|சொல்லுஞ்
செந்துறை மார்க்கமும்|வெண்டுறை மார்க்கமும்
தந்திர வுத்தியுந்|தருக்கமு|நடமு
மூந்து நூன் முடிந்த முறைமையின் வழாமை

* 'ஊனச் செய்யுளும்' என்பதும் பாடம். உரையாசிரியர் 'ஊனமும் செய்புளும்' என்றே பிரித்து உரைகூறி யிருக்கின்றார்.

வந்தன பிறவும் வயினறிந் துரைப்போன்
அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே

இச்சூத்திரம், நூலுரைக்கும் ஆசிரியனது பெருமையுணர்த்துதல் நீதலிற்று.

(1) மாலைமாற்றுவது: ஈறுமுதலாக வாசித்தாலும் அப்பாட்டேயாவது.

"நீமாலை மாறுடி நீஞடு நாடுஞ
நீடிரு மாலைமா நீ"

எனவும்,

"பூமாலை காரணீ பூமேத வேதமே
பூணீர காலைமா பூ"

எனவும்,

"காடாமாதா லீதாகா
காதாலீதா மாடாசா"

எனவும் வரும்.

(2) சக்கரம் வருமாறு: சக்கரம் பலவிதத்தவாயினும், நான்காரைச் சக்கரமும், ஆறுரைச்சக்கரமும், எட்டாரைச்சக்கரமும் என அடங்கும். அவற்றுள் நான்காரைச்சக்கரம் வருமாறு:

"மேனமக் கருளும் வியனருங் கலமே
மேலக விசும்பின் விழவொடு வருமே
மேருவரை யன்ன விழுக்குணத் தவமே
மேவதன் றிறனி மிக்கதென் மனமே"

இது நான்காராய், நடு 'மே' என்னும் எழுத்து நின்று, முதலும் ஈறும் அதுவேயாய்ச் சூட்டின்மேல் நாற்பத்து நான்கெழுத்தாய், ஆர்மேல் ஒரோவெழுத்தாய் முற்றுப்பெற்றது.

"நவைக்கணம் வீய நன்னூ லாய்ந்து
சேட்டலர் விராய மோட்டார் பிண்டி
நன்னிழன் மேயோன் சேவடி
துன்னினர் துண்ணலர் துகட்டிரும் *பிறப்பதே"

* 'பிறப்பே' என்பது சில ஏடுகளின் பாடம். இப்பாடங் கொண்டால் எழுத்துக்குறைவது கண்டுகொள்க.

இது நான்காராய், நடுவு 'மோவிராய' வென்பதுபட்டு ஆர்மேல் ஐவைந்தெழுத்தாய்ச், சூட்டின்மேன் முப்பத்திரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

இனி ஆறுரைச்சக்கரம் வருமாறு:

"பூங்கடம்பி னந்தார்தா னன்று புனைதேஞர்
கோங்கெழு கொங்கந்தார் தான்பேணு—மோங்குநன்
மாக்கோதை மாதவித்தார் தாங்கோட லெண்ணுமாற்
பூக்கோதை மாதர்தம் பொற்பு"

இஃது ஆறுராய், நடுவு ரகர வொற்று நின்று, குறட்டைச்சூழத் தாவென்னும் எழுத்துநின்று, ஆர்மேல் எழெழுத்து நின்று, சூட்டின்மேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

"தக்கவர் சம்பந்தந் தாங்கி யிவணெஞ்சா
மக்கட் டொகைஞாலந் தந்தோம்பி—மிக்கின்றே
விண்மணந் தஞ்சாந்தந் நீவி யிரைத்தந்த
தண்மணவிற் சான்றோர் தயா"

இதுவும் ஆறுராய் நடுவுத் தகார நின்று, குறட்டைச்சூழ ரகர வொற்று நின்று, ஆர்மேல் எவ்வேழெழுத்து நின்று, சூட்டின்மேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று முடிந்தது.

ஆறுரா யவ்வார்மே லெவ்வே ழெழுத்தாகி
யேராய்ந்த நேமிமே லீராறுய்ச்—சீராய்ந்த
பொன்குறட்டைச் சூழ நடுவோர் தகாரமேற்
றண்மணவிற் சக்கரமாந் தான்"

இதன்வழியே எழுதிக் கண்டுகொள்க.

"கொலைமான் விழியசறல் குன்றூ செவ்வி
கலிமான்சென் றூன்ற மடங்கி—யொலிபார்வி
ன்கணிடித்தலற லின்றூகி மின்னுக
கொண்கன் விரவிரவின் கண்"

இஃது ஆறுராய்க், கலிமல்லன் என்னும் பெயர் குறட்டைச் சூழ நின்று, நடுவுறகர நின்று, ஆர்மேல் அவ்வாறு எழுத்துப் பெற்றுச், சூட்டின்மேற் பன்னிரண்டெழுத்துப் பெற்று அவ்வெழுத்து மாலை மாற்றாய் முடிந்தது.

"மண்பாய லையகத்து மாலைமாற் றீரூத
வெண்பா லெழுத்து மிணையொப்ப—வெண்பாவின்
சீர்கிடப்பத் தென்றமி ழாளி கலிமல்வன்
போர்கிடப்பப் பேச லரிது"

இதன்வழியே எழுதிக் கண்டுகொள்க.

இனி, எட்டாரைச்சக்கரம் வருமாறு:

"கார்க்கட லொலிமா வார்ப்போ டாஞ்சூ
கோளகட் டரவ மாழ்துய ரழுந்த
வாகந் திருநல மாகமுன் னடைமத்
தாவரை ஜீறீஇய மால்வரை கடிந்த
காடவர் கோன்றிரு வாரமிழ் தாடவர்க்
கடைந்த தப்புரத் தக்கது தானே"

"ஆரெட்டா யவ்வார்மே லையைங் தெழுத்தாகி
யேரொத்து நேமிமே லெண்ணுன்காய்—வாரத்தால்
வாழ்க வலிவுலய மாவுளதேன் மாதவர்தோன்
சூழ்தருமச் சக்கரமாச் சொல்லு"

இதன்வழியே அதனை யெழுதிக் கண்டுகொள்க.

"பருவரை ஜிவந்து புடையிருங்கடல் வளவிய
அகன்பெருங் கிடக்கைப் பார்மிசைப் பல்வரைமுன்
மல்குவளங் கெழுமிய வசையறு ஜிதிய
மீதில புரிக பாரி போலவென்
றினிதி னேத்திக் கவியெல்லாஞ் சொல்ல
வீவோர்ப் பெருதெனப் டல்கிலே தேம்பச்
செந்நீக் கட்புலத் துளக்கொண்டு துளக்க
வோங்குமிசை யிலவன் களிறுசெவி சாய்த்துக்
கேழலோ டாழ்தரு நீரகடுங் கலுழி
நீந்திக் கண்டேன் கலாக்ண் பூந்தேன்
பண்ணியல் யாழ்கல மொழியவர்
கண்மலர் புல்லக் கலக்கனின் றுளதே"

இது,

எட்டாரா யார்மேற்பத் தொன்ப தெழுத்தாகி
வட்டத்து ளெண்ணுன்காய் வன்குறட்டி—லெட்டு
மரிதீரன் பாட்டென்றங் கார்நடுவ ணின்ற
விருநான் கியைவதுபார்த் துண்ணென் றெருவாமை
யாராழி பாய்ந்த விடந்தோ றழகிதாப்
பாராளும் பல்லவ மல்லனென்—றூராய்ந்
தொருங்கமைந் துள்ளாற்கவ் வாகி யொலிநீர்க்
கருங்கடற் றண்கனந்தை வேந்த—னிருங்கழற்கால்
வண்டுறையுந் தண்டார் மருசாதி வாட்கலைகண்
டிண்டோ ளிணைச்செவ்வித் தண்டாதாக்—கொண்டமைத்
தாகிரிய மாக்கி யதனுட் கரந்தது
மாசில்சீர் வள்ளுவன் பாட்டினு—ளேசிலா
எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு"

எனக் கொள்க.

" தடங்கடன் மண்ணித் தருமருன் விரும்பிய
சின்மென் கிளவித் தெய்வப் பாரியு
மில்லை யாகிய திரவலர் வினையெனத்
தன்னுடல் பொத்திய தாசிடு சிதவலு
மடித்த மெய்யன் கடைத்தலை முன்சுனத்
தீவது நோக்கி யேனை முனைகெட
வேவிய வெட்சி சால்பிற் றந்தோலா
தாங்கே மதிலிலை வென்றி வேழ
மிருதி பாடி னின்றனன் விறலி
நெருநலின் றஞ்சி பாடிய வவ்வுவபோல
வறுமை யுற்ற சிறுமை மூதூரை
தணந்து மிக்க கழற்பொலி திருமணி
யணிந்தரைத் துஞ்ச *வலனின் றேனதே"

இதுவும்,

" வட்ட மிரட்டித்து வன்குறட் டுள்ளமைந்த
வெட்டாரச் சக்கரமிச் சக்கரத்தி—னிட்டமையப்
பட்ட வெழுத்துப் பதிற்றெட்டோ டைந்துதலை
யிட்ட வொருதூ றிலையிடுமா—செப்பிய

* 'வல்லினின் றேனே' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் வட்டத்திற்கேற்
ப் பொருத்தவில்லை.

வாழியின்மே னின்றங் கணிசிறந்த வாயுங்கா
லேழு மிருபது மைந்து மினமுறையே
வாழியாகின் முரின்மேல் வல்லோர் வகுத்தனவு
மாழி முறையிற் பதினெட்டாஞ்—சூழியன்ற
வின்சூழட்டு ளெட்டு மிரவலர்தம் பல்கிலேக்கே
யன்புரைக்கு மஞ்சாதான் பாட்டென்று—முன்புரைத்த
வாராழி பாய வணிதங் கிடந்தொறவன்
றீராச் சிறப்புப்பேர் சேர்வித்து—கேரொத்த
சவ்வகத்து மூன்று வதுதந்த சக்கரத்தின்
செவ்வகத்து வேந்துந் தெரிந்திவற்று—லிவ்வகையே
யாசிரிய மாக்கி யதனுட் கரந்துரைத்த
நேரிசை வெண்பா னினைக்குங்காற்—பாரிற்
றருமலிந்த வண்மைத் தலைத்தந்து மிக்க
திருமலிந்து தீதிலவே யாக—வுருமலிந்த
வென்னரசன் * மள்ளான் மதினிலே யேதிலர்க
டுன்னரிய வஞ்சினத்தான் றேள் ”

எனக் கொள்க.

சக்கரத்திற்குந் திரிபாகிக்கும்|எழுத்தெண் ணுகின் றுழி எல்லா எழுத்துங் கொள்ளப்படும். அடிக்கெழுத் தெண் ணுமாறுபோலக் குற்றிகரக் குற்றுகரங்களும் ஒற்றும் ஆய்தமும் ஒழித்தெண்ணப் படா. திரிபாகிக்கும் அத்தொடக்கத்தன கொள்க. சக்கரத்திற்குக் காட்டின பாட்டுள்ளுங் கண்டுகொள்க. இதனுட் சக்கரம் என்ற தனுனே நுமிழ்ச்சக்கரமும்,|ஆகாயச்சக்கரமும்,|பூமியாகாயச்சக்கரமும், |வட்டச்சக்கரமும்| புருடச்சக்கரமும்| சதுரச்சக்கரமும்,|கூர்மச்சக்கர மும், |மந்தரச்சக்கரமும்,|காடகச்சக்கரமும்| சனிபுருடச்சக்கரமும், |சலாபச்சக்கரமும், |சக்கரச் சக்கரமும், |அரவுச்சக்கரமும் முதலாக வுடையன புணர்ப்பாவையுள்ளும், போக்கியத்துள்ளும், கிரணியத் துள்ளும், வதுவிச்சையுள்ளும் கண்டுகொள்க. அவையெல்லாம் சாவவும், கெடவும் பாடுதற்கும், மனத்தது பாடுதற்கும்பற்றும்'என்று கொள்க.

இனிச் சுழிகுளமாவது எட்டெழுத்தாய் நான்கு வரியும் முற்றுப் பெற்ற பாட்டு, முதலுமீறுஞ் சுழித்து வாசித்தாலு மப்பாட்டே யாவது. வரலாறு:

* 'வள்ளன்' என்பதும் பாடம்.

"அதிகமலமாகாவே திண்ணிறமேற போகா
கணிநீங்குமாறுமா மறங்குவகுமேல"

எனவும்,

"கதமிகுவன கோழிதன்குன்றீ வாற்கோ
மிகுதிறமாநீவானகுன்றதன்மாறீவ"

எனவும்,

"சதமகலா வேலவா தனதிண்டேரகல
மதியடுவாணூரவே கண்டுயிலா வாடேலா"

எனவுங் கொள்க.

இனி ஏகபாதம்(4)வது, ஓரடியே காற்காலுச்சரித்தாற் பாட்டுப் பொருள் வேறுபட்டு முடிவது. வரலாறு:

"காணினிறைந்த மதியான் கலைகான்கு மொத்தான்"

எனவும்,

"அம்புதைத்த விலங்காவித்தன்"

எனவும்,

"வாளும் வாளியுங் கோத்தெறிந்திட்டன"

எனவும்,

"சீலிமுகம்பாய்தருகுஞ்சி யாயினர்"

எனவும்,

"களிறும் வந்தன கண்டு வந்தனரோ"

எனவும்,

"அரையர் கோனிராவண மேறினன்"

எனவும் இவற்றை காற்காலுச்சரித்து ஏகபாத மாமாறு கண்டு கொள்க.

இனி, எழுகூற்றிருக்கையாவது(5) ஏழறையாக்கி முறையானே குறுமக்கண் முன்னின்றும் புக்கும் போந்தும் விளையாடும் பெற்றியான் வழுவாமை ஒன்றுமுதலாக எழிறுதியாக முறையானே பரடுவது, வரலாறு:

"ஒருபொருட் கிருதுணி புரைத்தனை யொருகா
லிருபிறப் பாளர்க்கு மூவமிழ் தாக்கி
யீரறம் பயந்த வோரரு ளாழியை
யிருமலர் நெடுங்க ணாரிவையர் தம்மொடு
மூவகை யுலகி னுல்வகைத் தேவரு
மும்மைவி னிறைஞ்சு மீரடி யொருவனை
யிருவினை பிரித்து மூவெயின் முருக்கி
நாற்கதி தவிர்த்த வைங்கதித் தலைவ
நான்மறை யாள மும்மதிற் கிழவ
விருகுண மொருமையிற் றெரிவுறக் கினந்த
விருசுடர் மருட்டு மூக்குடைச் செல்வ
நால்வகை வருணமு மைவகைக் குலனு
மாற்றி மாந்தர்க் கறிவுற வருத்தனை
யைங்கிற நறுமலர் மூன்னுற வேந்தி
நாற்பெரும் படையொடு மும்முறை வலங்கொண்
டிருகையுங் கூப்பி யொருமையின் வணங்கி
யரசர் நெருக்குறூஉ முரசுமுழங்கு முற்றத்
திருநிதிப் பிறங்கலோ டிமையவர் சொரிதலின்
முருகயர் வுயிர்க்கு மும்மலர் மாரியை
நால்வகை யனந்தமு நயந்தனை தேவரி
னேவகை விழைவு மையற வெய்தினை
யாறுபுரி னீலையுங் தேறினர்க் கியம்பினை
யெழுநயம் விரித்த திருமறு மார்பினை
யறுபொரு ளறைந்தனை யையம்பத மருளினை
நான்குகின் முகமே மூன்றுகின் கண்ணே
யிரண்டுகின் கவரி யொன்றுகின் னசோகே
யொருதன்மையை யிருதிறத் தினை
மூக்குணத் தினை நால்வகையினை
யைம்பதத் தினை யறபிறவியை
ழகற்றிய மாதவத் தினை
யரிமருவிய மணியணையினை
வளர்கதிரொளி மண்டலத் தினை
அதனுல், மாகெழு நீழற் கேவலக் தோற்றிய
யாதியங் குரிசினிற் பரவுதும்
தீதறு சிவகதி சேர்கயா மெனவே"

எனவும்,

"ஒருடம் பிருவரா யொன்றி யொன்றுபுரிந்
தீரிதழ்க் கொன்றை சூடினே மூவிலைச்
சூல மேந்தினே சுடருஞ் சென்னியிசை
யிருகோட் டொருமதி யெழில்பெற மிலைச்சினே
யொருகணே யிருதோள் செவியுற வாங்கி
மூவெயி னெற்றிசை முனையரண் செகுத்தனே
யாற்ற மூன்றெறி பயந்தனே தேற்றி
யிரண்டி னீக்கி யொன்றி னென்ற
விரண்டு மில்லோர்க்கு
மூன்றெறி யுலகங் காட்டினே யன்றெறி
நான்கென வூழி தோற்றினே வாள்செலு
மைந்தலை யரவரைக் கசைத்தனே நான்முகன்
மேன்முகக் கபால மேந்தினே நூலின்
மூப்புரி மார்பினே மூவா மேனியை
யிருவரை குடையா வேந்திய வாற்ற
லொருபெருங் கடவு ளொருவ னுயினே
யாங்குணிற் காணு
திருவரு மூவுல கியைந்துடன் றிரிதர
காற்றிசை,
யைம்பெருங் குன்றத் தழலாய்த் தோற்றினே
யாறுநின் சடைய தைந்துநின் றுறையே
நான்குநின் வாய்மொழி மூன்றுநின் கண்ணே
யிரண்டுநின் படையே யொன்றுநின் னேறே
யொன்றியல் காட்சி யுமையவ ணடுங்க
விருங்களிற் றுரிவை போர்த்தனே நெருங்கிய
மூத்தீ நான்மறை யைம்புல னடக்கிய
வறுதொழி லாளர்க் குறுதுயர் தீர்த்தனே
யேழிய லின்னரம் பியக்கினே தாழா
வாறின் னமுதம் பயந்தனே யைந்தினில்
* வீற்மா கோவை விழுத்தக வேந்தினே
யால நீழ லருந்தவர்க் கறமெறி
நால்வர் கேட்க நன்கினி துரைத்தனே
நன்றியின்,
மூன்றீர்ச் சூர்மா மூரணறக் கொன்றங்
கிருவரை யெறிந்த வொருவன் முதையை
† யொருமிடற் றிருவடி வாக்கினே தரும

* 'வீறுயர்' என்பதும் பாடம்.

† 'ஒருமிட றிருவடி வாக்கினே' என்பதும் பாடம்.

மூவகை யுலகுட னுணரக் கூறினை
நால்வகை யிலக்கண விலக்கிய நலம்பட
மொழிந்தனை யைங்கணைக் காமற் காய்ந்தனை
யறுவகைச் சமயமு நெறியுளி வகுத்தனை
யேழி னோசை யிராவணன் பாடத்
தாழாக் கேட்டவன் றலைநனி பொருந்தி
யாறிய சிந்தை யாகி யைங்கதித்
தேரொடு மற்றவன் செல்கென விடுத்தனை
நாற்றோ ணளனே நந்திபிங் கிருடியென்
றூற்றற் பூத மூன்றுடன் பாட
விருகண் மொந்தை யொருகண்கொட்ட
மட்டவிழ் கோதை மலைமகள் காண
நட்ட மாடிய நாதனீ யதனால்
மண்டிணி ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லா
மூழி னின்னடி யேத்தி னின்றபல்
லூழியும் பொன்னுல கெய்துவர் காண்பர்
அதனால்,
அறியேன் சொன்ன வறிவில் வாய்மொழி
வறிதெனக் கொள்ளா வுலகம் வேண்டும்
வெறிகமழ் கொன்றையொடு வெண்ணில வணிந்து
தீதம் பாடிய வண்ணனின்
பாதம் பரவுதுஞ் சென்னியிற் பணிந்தே''*

எனவும் இவை னழுகூற்றிருக்கை.

இனிக் தோழிதூதுப்பு என்பது, ஒரு பாட்டினுண் மற்றொரு பாட்டுக்கு எழுத்துளவாய்ச் சொற்புகாமே பாடுவது. வரலாறு:

''பல்லார்க்கு மீயும் பரிசிற் கொடைத்தடக்கை
மல்லார் மணிவரைத்தோள் வண்தோசன்—மல்லலங்தார்
செஞ்சொற் செருந்தைதன் றென்னுறந்தை யென்றூளும்
வஞ்சிக் கொடிமருங்கின் வந்து.''

இதனுட் போந்த செய்யுள்:

''எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து'' (குறள்-13-5.)

---

* இது நக்கீரர் பாடிய திருவெழ கூற்றிருக்கை. பதிற்றுப்பாத்து திரு முறை அச்சுப்பிரதியிற் காணப்படும் பாடம் இதனின் மிகவும் வேறுபட்டுள் ளது. ஒப்பு நோக்கிக் கொள்க.

என இக்குறள்வெண்பாவின்கண் கோரிசை வெண்பாவின் எழுத் தளவாய்ச் சொற்புக்கிலாமை யெழுதித் தெரிந்துகொள்க.

(7)
இனிக், கரந்துறைப்பாட்டு என்பது: ஒருபாட்டுச் செவ்வே எழுதினால், அதனீ ஈற்றின்று மொழிக்கு முதலாயின எழுத்தைத் தொடங்கி ஒன்றிடையிட்டு எழுத்துக்கொள்ள மற்றொரு பாட்டுப் போதுவது.

வரலாறு:

"காண்க வினன் காரோர் திரைக
* நல்ல பரம்பு வாய்கா னலம்விடு
திசைசோ ரலமா போரளிக் கொருங்கு
தோலினங்கோ ளோங்குமெ பைவா யகலில
மெனுன்னார் வார்கலைக் கூவீ வார்ந்தார்த்
தேறுநற் றுளிக்கணங் கருவிகதிர் கோளாய
தாதோர்ந் தாடுந் தேர்வதிற் றெகின்
கடவிட்டேகா காசிலெழிலிய போமே
யாடுசெவி னேன்ரு ளாணை யாடினனே"

இதனீக் கீழ்மேலாக வொன்றிடையிட்டெழுதப் போந்த செய்யுள்.

"ஆனான் விடுமே யழிகொட் டன்றெதிர்ந்தார்
தாளார் கருங்களிற்றுத் தார்வீக்க—வாளா
† னலகவா மெங்கோன தோங்கொளிபோல சோதி
விலகாவாம் பல்கதிரோன் விண்"

என வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

(9)
தூசங்கோளல் என்பது: ஒருவன் ஒரு வெண்பாச் சொன்னல் அதனீற்றெழுத்தே யீறுக, அதன் முதலெழுத்தே முதலாக மற்றொரு வெண்பாவினீற்றினின்று மேற்பாடுவது.

(9)
வாவனீற்றி என்பது: ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் அது முதலாக நாறடிபாடிப் பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் எருத்தடிபாடி, மற்றொரெழுத்துக் கொடுத்தால் இரண்டாமடிபாடிப், பின்னும் ஒரெழுத்துக் கொடுத்தால் முதலடிபாடிப், பொருண்முடிய எதுகை வழுவாமற் பாடுவது.

---

* 'நல்லாயம்புபாயம்பகலம்விடு' என்பதும் பாடம். இப்பாடம் கூறிய இலக்கணத்தோடு பொருந்தாமையறிக.

† இவ்வடியின் சரியான பாடம் கிடைக்கவில்லை.

(10)
கூடசதுக்கமாவது: நான்காமடிக்கு எழுத்து முதன்மூன்றடி யுள்ளும் பெருக்கிக்கொள்ளப் பாடுவது. வரலாறு:

"கருமால் வினைகள் கையேறிச் செடிசெய்து காறடட்போ
யருமா னிரயத் தழுந்துதற் கஞ்சியஞ் சோதிவளர்
பெருமான் மதிதெறு முக்குடை நீழற் பிணியொழிக்குந்
திருமா நிகுந்தடிக் காளா யொழிந்தென் சிந்தனையே"

னைக் கொள்க.

(11)
கோமூத்திரி என்பது: இரண்டு வரியாகவெழுதி மேலுங்கீழு மொன்றிடையிட்டு வாசித்தாலும் அதுவேயாவது. வரலாறு:

"மேவார் சார்கை சார்வாகா
மேவார் சார்கை சார்வாமா
காவார் சார்கை சார்வாகா
மேவார் சார்கை சார்வாமா"

"பரவிப் பாரகத்தார் பணியுங்கழ
லிரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே
விரவிப் போர்வைத் தார்துணி வெங்கழ
லிரவி யீர்ந்தண் வலம்புரி மாலையே"

என வரும்.

(12)
ஓரெழுத் தினத்தால் உயர்ந்த பாட்டு என்பது: ஒரெழுத்தினாலே யும், ஒரு சார் இனத்தினாலேயும் பாடுவது. வரலாறு:

"காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காகா காக்கைக் காகா
காக்கைக் காக்குக் ககாக்குக் கூக்கக்
கூகூகைக் காக்க காக்கைக்குக் கக்கை"

"தீத்தித் தானது தீதாதூதித் தத்துநீ
துத்ததை நிதுத்து தைத்தா னது
நித்தித் நித்தித் தானது நீதுத்
தாத்தெத் தாதோ நித்தித் தாது"

எனவுங் கொள்க.

(13)
இனி, இனவெழுத்துப்பாட்டென்பது மூன்று வகைப்படும், வல்லினமு மெல்லினமு மிடையினமும் என. அவற்றிற்குச்செய் யுள் வருமாறு:

"கற்புடைத்தாக் காட்டெற் காகாதோ கைகாட்டிச்
சொற்படைத்துக் காட்டற்கட் டுக்கத்தாற்—பொற்புடைத்தாப்
பாட்டாற்றப் பாடிப் பறைகொட்டக் கொட்டத்துக்
கோட்டாற்றுச் சேதிகத்துக் கூத்து"

"தெறுக தெறுக தெறுபகை தெற்றூற்
பெறுக பெறுக பிறப்பு"

என இவை வல்லினத்தான் வந்த பாட்டு.

"நன்மனமு ணாணமு முன்னினு நான்முன்னே
னின்மனமு னின்னுணு மென்னென்னே—நன்மனமு
நண்ணுமே நன்மாமை நண்ணுமா மெண்ணுமிலே
மண்ணின்மேன் மானன்ன மா"

இது மெல்லினத்தால் வந்தது.

"வில்லான ருள்ளாரேல் வாளிலர் வாளாளர்
வில்லான ருள்ளாரை வெல்வாரேல்-வில்லாளர்
வல்லாள ருள்ளாரை வைவ ரவர்வயின்
வல்லான ருள்ளார் வலி"

"வயலுழுவார் வாழ்வாருள் வாழ்வா ரயலுழுவார்
வாழ்வாருன் வாழா தவர்"

என இவை யிடையினத்தான் வந்தன.

இனிப், பாதமயக்காவது:(14) மூவர் மூன்றுசிரியவடி சொன்னல் தானேரடிபாடிக் கிரியைகொளுத்துவது. வரலாறு:

"ஈயற்புற்றத் தீர்ம்புறத் திறுத்த
கற்றேய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான்
நன்னுட் பூத்த † நாகிள வேங்கை
மலர்கொய லுறுவதென் மனமவண் மாட்டே"

இது பழவடி மூன்றனெடு தாமோ ரடிபாடிப் பாக்களுர் பாடிய பாதமயக்கு.

இனிப், பாவின்புணர்ப்பாவது(15): கால்வர் நான்கு பாவிற் கட்டுரை சொன்னல் அவையே யடிக்கு முதலாகப்பாடிப் பொருண்முடிப்பது. வரலாறு:

---

* இப்பாட்டின் முதலடி அகம்-8 ; இரண்டாமடி (பத்து) முல்லைப்பாட்டின் 37-வது அடி; 'நன்னுட்பூத்த நாகிள வேங்கை' என்பது அகம்-85.

† 'பொன்னிணர்' என்பதும் பாடம்.

"மலைமிசை யெழுந்த மலர்தலை வேங்கை
போத்தகத் திருந்த நெய்த்தலைத் தீந்தேன்
கண்டகம் புக்க செங்கண் மறவன்
யாழி னின்னிசை மூழ்க
வீடுகெழு பொதியி னுடுகிழ வோனே"

இது பாவுக்கொப்பப் பாடியது.

இனி, ஒற்றுப்பெயர்த்தல் (16) என்பது: ஒரு மொழியைப் பாட்டின் இறுதிக்கண் வைத்துப் பிறிதொருபொருள் பயக்கப்பாடுவது. வரலாறு:

"நறுமாந் தளிர்மேனி நாளுருப் பின்னே
யுறுமாறு கொள்ளின் வருந்தும்—பெறுமாறு
வெண்ணெ யுருக்கி நறுநெய் கொடுத்தேனு
மெண்ணெய்கொண் டப்புந் தலே"

"என்னோ நீ காய லெரிகதிரோ யான்பயந்த
பொன்னங் கழலான்பின் போகிய—மின்னைக்
கருதிலரே யாகிக் கருணனைக் கொன்றிட்ட
பருதிவேற் பாண்டவரைக் காய்"

"செய்துமோ பாண திருவி னுடனேர்ந்திப்
பொய்தீர் நெடுந்தேர் புரூதக—மெய்யே
பலமுறை யாலிர வென்மா மகிழார்
குலமுறையாற் சென்றுண் குறை"

இவை *பொய்கைக் கதத்தயானைச் சூழாசிரியர் பாடியன. அவர் வைத்த விரதமாவது:

"தேருடைத்தாய்க் †காமர் தினைமருதாய்த் திண்மர்
மோரடியுட் பத்துட னெற்றுப்பேர்த்—தேருடைய
பண்பாவு தொல்சீர் மறமன்னர் தம்முன்னர்
வெண்பா வுரைப்பான் கவி"

என வரும். பிறவுமன்ன.

---

* 'பொய்கைக் கதயானைச் சூழாசிரியர்' என்பதும் பாடம்.

† 'கற்பாய்' என்பதும் பாடம்.

(17)
ஒருபொருட் பாட்டாவது: ஒன்றனையே வருணித்துப் பாடுவது. வரலாறு:

" மனங்கனிந் தன்ன மண்மிசைத் தோன்றிப்
பனங்கனி றிறத்த பரூஉத்தாண் முழுமுத
னூர்பொதி வயிற்றி னீர்பொதி மென்மூலை
தந்துதிறுத் தன்ன தோற்றமொடு கவின்பெறத்
திரித்துவிட் டன்ன திண்கெழு நுண்சுருள்
ஊழி நூழிலே யுயரிய வரைபுரை
கலிங்க மேய்ப்ப வாய நெகிழ்ந்து
வாளினங் கருக்கி னவ்வயி றழுங்கச்
சூல்சுமந் தெழுந்த செம்மூக் கணிகூலை
மூங்கர் மூக்கெனத் தோன்றியாங் கெய்தி
யலரங் கோதை யாயிழை மகளிர்
பரிசர மேய்ப்பப் பலபோது பொதுளி
நாய்சிரித் தன்ன தோற்றமோ டுடும்பின்
ரோலரித் தன்ன பூழ்படு பட்டை
கிளிச்சிற கேய்க்கும் பாவையம் பசுங்காய்
இழுதி னன்ன வின்கனி யேந்தி
வாழைதன் னகலிலை மறைக்கு மூரன்
முரண்கொள் யானை முத்துப்படை யழுங்க
வரண்கொண் மாக்களிற் ரோன்று நாடன்
அன்புதர வந்த வென்புருகு பசலை
தணிமருந் தறியா னன்னை யுருவுகிளர்
அந்தளி ரென்னுமென் றடமென் ரோளே"

என வரும். பிறவுமன்ன.

(18)
சித்திரத்தில் வென்பது. நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகவும், மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகவும் பிறவாற்றானும் வழுவாது பாடுவது. வரலாறு:

" ஒருதிரட் பிண்டிப் பொன்னெயின் மூன்றி
னீரறம் பயந்த நான்முக வண்ண
மூவகை யுலகிற்கு மொருபெரும் கடவு
ளில்வகை யோனியு ளிருவினை கடிந்து
மூன்றெறி பயந்த செந்தெறி யொருவ
னில்வகை யளவையு மிருவகைப் பண்பு

மொன்ற வுரைத்த முக்குடைச் செல்வ
னீரடி பரவின ரென்ப
பேரா *னெறி பெறுகிற் போரே."

இஃது இணைந்து நான்கு கூடினவெல்லாம் பத்தாகிய சித்திரக்கா. இதனைச் செவ்வே நான்கு வரியு மெழுதிப் பின்னி மீறு முதலாக வெழுதுக.

"ஒருமன மாந்தர் மூவகை யுலகி
னிருமனம் பட்டு நாற்கதி யுழல்வோரே
இருமனம் பட்டு நாற்கதி யுழல்வோர்
ஒருமன மாகி மூன்றுதிரி விலரே
மூன்று திரிவறிந்து முதலொன் றறிந்தோர்
ஆன்ற நாற்கதி யிரண்டன் வரவிலரே
யான்ற நாற்கதி யிரண்டன் வரவுடையோர்
மேற்செயன் மூன்றி னெண்ணுணர்ந் தோரே"

இது நான்கு புணர்ந்து கூடியவெல்லாம் பத்தாகிய சித்தரக்கா. இதனை நான்கு வரியு முறையே யெழுதிக் கண்டுகொள்க.

" இருவரமா மேழுநா ளாறமர்ந்தான் கோயி
லொருவனே நாடிய போர்த்தே—மொருவனு
மெண்கையான் முக்கண னெண்முகத்தா னெண்பானே
டைந்தலைய நாகத் தவன்"

இஃது இணைந்து மூன்று கூடினவெல்லாம் பதினைந்தாகிய சித்திரக்கா. இதனை ஈசானன் றிசை முதலாக எட்டுத் திசைமேலும் நிறுத்தி நடுவே பின்னைந்து நிறுத்தி விடுவது. பிறவுமன்ன.

(19)

இனி விசித்திரக்கா வென்பது: எங்கும் ஏழறையாக எழுதி, †மேலே ஒழுங்கினுண் மொழிக்கு முதலாயின எழுத்து ஒருபொருள் பயக்க நிறுவி, அவ்வெழுத்துக்களை ஒழுங்குங் கண்ணறையும் படாமே நிறுவி, ஒரெழுத்துக்கு ஓரடியாகவானும் ஒருசீராகவானு முற்றுப்பெறப் பாடுவது. எழுத்து நிறுவுதற்கிலக்கணம், ஒருவன் பாண்டவர் யாணிக்கொம்பே புள்ளித்தாய்க் கண்ணன் றெடு

* 'நன்னெறி' என்பதும் பாடம்

† ' இப்பகுதியின் சரியானபாடம் புலப்படவில்லை.

திசையே எனக்கொள்க. நான்காவது முதலா நான்கிறுதியாக அதன் மூன்று முதலாகமுடிவது எனவுங்கொள்க. 'அமிதபதிகண்' எனவரும். பிறவுமன்ன.

(20)
விகற்பநடையவிஞ்ஞுத்தரமாவது: விஞ்ஞைஞர்க்கு விஞ்க்குறை யாகிய ஒரு மொழியும், தொடர்மொழியும் புணர்ப்பது. வர லாறு:

"பூமேலா ளாரென்பார் பூம்போர்வை யென்செய்யுங்
தீமேற் படிற்கொடுத்தாற் கொள்வதெவ—ஞமே
* நலந்திகழுஞ் செங்கை நயதீர னெங்கோன்
சிலம்பின் றிருவேங் கடம்"

இது தொடர் மொழி விஞ்ஞத்தரம். ஒருமொழி விஞ்ஞத்த ரம் வந்துழிக் கண்டு கொள்க. இவற்றின் விகற்பமும் அறிந்து கொள்க.

(21)
சருப்பதோபத்திரமாவது: எட்டெழுத்தான் இயன்ற நான்கு வரியாம். அவை மாலைமாற்றும், சுழிகுளமுமாய் ஒருங்குவரச் சொல்வது. வரலாறு.

"நீகா வாமா மாவா காநீ
காமா வாதா தாவா மாகா
வாவா கோதா தாகோ வாவா
மாதா தாமா மாதா தாமா"

எனவும்,

"நீநீ காமா மாகா நீநீ
நீகா மாவா வாமா காநீ
காமா வாகேர கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

"மாநீ காமா மாகா நீமா
நீகா மாவா வாமா காநீ
காமா வாகோ கோவா மாகா
மாவா கோதா தாகோ வாமா"

எனவும்,

* 'நயங்கினருந் தொல்சீர்' என்பதும் பாடம்.

"மாமா தாரீ நீதா மாமா
மரீதீ யாகா காயா நீமா
தாயா வேடா டாவே யாதா
நீகா டாயா வாடா காரீ"

எனவும் கொள்க.

இப்பெற்றியே எல்லாவெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாயினவே நிறுவி, ஒரெழுத்துக் கோரடியாகப் பாடிப் பொருண் முடிப்பனவுஞ் சருப்பதோ பத்திரமெனப்படும். அவையும் வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.

(22)

எழுத்துவருத்தனமாவது: ஒரெழுத்து முதலாக ஒன்றுதலிலச் சிறந்து எறியவெழுத்துக்களான் முறையே பொருள்பயக்கச் சொல்லுவது.

"கூர்ப்பதனே யோரெழுத்தா லென்சொல்லுந் துப்பதற்குப்
போர்த்தெழுத் தொன்றிட்டாற் பேரென்னும்—போர்த்தும்
பிணக்கு மெழுத்தொன்று போர்த்துரைத்தா லென்னும்
மணத்தின் பெயர்வதுவை யாம்"

எனக் கொள்க. பிறவுமன்ன. 'சார்ந்த எழுத்து வருத்தனம்' என்று சிறப்பித்தவதனால் முன்னம் ஒரு சொல்லேயாய்ப் பின்னே முறையானே ஒரோவெழுத்து ஏறச்சொல்லப்படுவனவும் எழுத்து வருத்தனம் எனப்படும். அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

'மற்றும் வடநூற் கடலுள், ஒருக்குடன் வைத்த வுதாரண நோக்கி, விரித்து முடித்த மிறைக்கவிப் பாட்டே' என்பது, ஆரியம் என்னும் பாரிரும் பௌவத்துக் காட்டிய |அக்கரச்சுதகமும், |மூத் திரைச்சுதகமும், |பிந்துமதியும், |பிரேளிகையும் மூதலாக வுடையன வும் இப்பெற்றியே தமிழாகச் சொல்லு மிறைக்கவிகளும் அறிந்து கொள்க, என்றவாறு. அவற்றுட் சில வருமாறு :

"நெற்பெயர தொன்றை னிறுவிக் கடைநீக்க
நற்பயத்தி னுற்கால தொன்றாகும்—மற்றதன்
ஈற்றெழுத்து நீக்க வியல்புடைய நூற்செய்கை
பாற்படத் தோன்றும் பயின்று"

இஃது அக்கரச்சுதகம்; எழுத்துச் சுதகமெனவுமமையும். பாலாவி, பாலா, பா எனக் கொள்க.

"வாம மணிமே கலையார் மயிர்குறுகி
ஞமவர் பெய்யு மணி"

எனவும்,

"வண்ணத்தி னொன்றேறி மாத்திரையிற் குன்றுமேற்
கண்ண னுமிழ்ந்த பொருள்"

எனவும் இவை மாத்தினைச்சுதகம்; அளவுச் சுருக்கம் எனவு மமையும். கூழை—குழை; நீலம்—நிலம்; எனக் கொள்க.

"மயிர்சிறவி மற்றதற்கோர் புள்ளி கொடுப்பிற்
செயிர்தீர் மரமாகுஞ் சென்று"

இது பிந்துமதி என்பது. ஓதி—ஓகி.

"கொய்கொண்டே னெட்கொண்டே னெற்கொண்டேன் கொட்கொ
[ண்டேன்
செய்கொண்டேன் செம்பொன்கொண் டேன்"

எல்லா வெழுத்தும் புள்ளியுடையனவே வந்தமையால் இது வும் பிந்துமதி.

"தறியு மிரண்டு தையலா ரணியு மிரண்டு தார்வேந்தர்
அறிய வரசர் வீற்றிருக்கு *மணையு மிரண்டொன் றுடையராய்ச்
செறிய வல்லான் றேய்த்தமையாற் செழும்பூச் சோலை தாமுடையர்
வெறிகொ டொண்டை யார்வேந்த னவையுள் விரவா தொருவரே"

இது பொத்தகம்| பிரேளிகை. பிறவுமன்ன.

'விரித்துமுடித்த மிறைக்கவிப்பாட்டு' என்று சிறப்பித்தவதனுல் நிரோட்டி பாடுதலும், |அலகிருக்கை வெண்பாப் பாடுதலும், முண்டப்பாட்டு வாசித்தலும், \தேர்தையும்,)திரிபாகியும்,)தண்டகட் டும், \கல்லவலும் முதலாக வுடையனவும் அறிந்துகொள்க.

அவற்றுள் நிரோட்டியாவது:

"ஆறிரண்டா மாவியு மையிரண்டா மாவியு
மாறிகந்த உஊவு மோனமுங்—கூறில்
வகர பகரமஃகான் வந்தணையாச் செய்யு
ணிகரி னிரோட்டி யெனல்"

* 'அணியும்' என்றும் பாடமுண்டு.

வரலாறு:

"ஆர்கலிநீர் ஞாலத் தலந்தார்கட் காற்றலாற்
காரெழிலி காணக் கலந்ததே—சீர்சான்ற
சண்டர சண்டன் சனந்தாங்கிச் சங்கையார்
கண்டர் கண்டன கை"

பிறவுமன்ன.

தோற்கையாவன: குறைத்தலைப் பிணங்கண் டுகாவிப்பல்லன், என்றன் என்பதும், குதிரைபட்டகிலமிதுவெனச் செத்தது பெட்டைக்குதிரை என்றன் என்பதுமு முதலா வுடையன. விரலும், கண்டமும் கண்டறிந்தான் என்பது. பிறவுமன்ன.

திரிபாகியாவது: மூன்றெழுத்தாய் ஒன்றின் பெயராய், முதலும் ஈறும் ஒன்றின் பெயராய், இடையும் ஈறும் ஒன்றின் பெயராயின வென்று வாயின்வாசகஞ் செய்வது, நிறுவுவதுமாம். பாதிரி, எனநிறுத்தி, பாதிரி, பாரி, திரி என்றவிழ்ப்பது. பிறவுமன்ன.

கண்ட கட்டு என்பது: பசுக்கொண்டு போதென்று சொல்லப் போயினன், சென்று கண்டு மீண்டுவந்து அவையுள்ளாயினவென்னிற் போதாவாயினவென் றவிழ்ப்பது. பிறவுமன்ன.

கல்லவலாவது: நாடறிசொற்பொருள் பயப்பப் பிழையாமை வாசகஞ் செய்வது. வரலாறு:

"மனையிற்கு ன்று முதுபோக்குத் தீது
முதுபோக்கே யன்று பெருமூர்க்குத் தீது"

என்பது.

'உருவகமாதி விரவியலீறு வருமலங்காரமும்' என்பது: |உருவகமும்,|உவமையும்,|வழிமொழியும்,|மடக்கும்,|தீபகமும்,|வேற்றுமைநிலையும்,|வெளிப்படைநிலையும்,|கோக்கும்,|உட்கோளும்,|தொகைமொழியும்,|நிகைமொழியும்,|வார்த்தையும்,|தன்மையும்| பிறபொருள்வைப்பும்,|சிறப்புமொழியும்,|சிலேடையும்,|† மறுமொழியும்,

---

* 'கண்டர கண்டன்றன் கை' என்பதும் பாடம்.

† 'மறுத்து மொழிகிலே' என்பதும் பாடம்.

உடனிலைக்கூட்டமும், நுவலாநுவற்சியும், உயர்மொழியும், நிதரிசனமும், மாறுட்டும், ஒருங்கியன்மொழியும், ஐயமும், உயர்வும், விரசியலும், வாழ்த்தும் என்றோதப்பட்ட அலங்காரங்களும் என்றவாறு. அவை அணியியலுட் கண்டுகொள்க.

வாழ்த்து இரண்டு வகைப்படும், மெய்வாழ்த்தும், இருபுற வாழ்த்தும் என.

வரலாறு:

"கார்நறு நீலங் கடிக்கயத்து வைகலும்
நீர்நிலை யின்ற பயன்கொலோ—கூர்நுனைவேல்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியார்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்"

இது மெய் வாழ்த்து.

இனி, இருபுற வாழ்த்து வருமாறு:

"பண்டு மொருகாற்றன் பைந்தொடியைக் கோட்பட்டு
வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டுழந்தான்—றென்களந்தைப்
பூமான் றிருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்றேர் வையையார் கோ"

இஃது இருபுற வாழ்த்து.

வசையும் இரண்டுவகைப்படும், மெய்வசையும் இருபுறவசையும் என.

வரலாறு:

"தந்தை யிலேச்சமடன் *ரூய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
எந்தைக்கீ தெங்ஙனம் பட்டதுகொன்—மூந்தை
அவியுணவி னுர்தெரியின் யாவதாங் கொல்லோ
'கவிகண்ண னுர்தம் பிறப்பு"

இது மெய்வசை.

"படையொடு போகாது னின்றெறிந்தா னென்றுங்
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்—படையொடு

* 'தாய்தோழி' என்பதும் பாடம்.

பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
தோடி வழங்கு மகன்"

இஃது இருபுறவகை.

'கவியே கழகன் வாதி வாக்கியேன் றவர்க டன்மையும்' என்பது: கவியும், கமகனும், வாதியும், வாக்கியும் என்று இந்நால்வரது தன்மையும் என்றவாறு.

அவருட் கவி என்பார் நான்கு வகைப்படுவர், ஆசுகவியும், மதுரகவியும், சித்திரகவியும், வித்தாரகவியும் என. அவரைக் கடுங்கவி: இன்கவி, அருங்கவி, பெருங்கவி என்று வேண்டுவாரும் உளர்.

ஆசுகவி யாவான், தொடுத்த பொருளும், தொடுத்த சூழலும், அடுத்த தொடையும் வழுவாமாற் கடுத்துப் பாடுவான்.

மதுரகவி யாவான், சொற் செல்வமும் பொருட் பெருமையும் உடைத்தாய்த் தொடையும் தொடைவிகற்பமுந் தழைந்து உருவகமுதலாகிய அலங்காரங்களை யுட்கொண்டு ஓசைப் பொலிவுடைத்தாய் உய்த்துணரும் புலவர்கட்கு ஒலிகடலமிழ்தம்போன்று இன்பம் பயக்கப் பாடுவான்.

சித்திரகவி யாவான், மாலைமாற்று முதலாகிய அருங்கவி பாடுந் திண்மையையுடையான்.

வித்தாரகவி யாவான், மும்மணிக் கோவையும், பன்மணிமாலையும், மறமும், கலிவெண்பாவும், மடலூர்ச்சியு முதலாகிய நெடும் பாட்டும், கோவையும், பாசாண்டமும், கூத்தும், விருத்தமும், கதை முதலாகிய செய்யுளும், இயலிசை நாடகங்களோடுங் கலைநூல்களோடும் பொருந்தப்பாடும் பெருங்கவி எனக்கொள்க.

ஒழிந்த விகற்பங்கள் கவிமயக்கறையுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டு கொள்க.

இனிக் கமகனுவான் பலநூல்களது வகைமையாலும், மதியது பெருமையாலும் கல்லாத நூல்களையுங் கற்றுர் வியப்ப உய்த்துரைக்குங்கருத்துடைய புலவன் எனக்கொள்ளுக.

வாதியாவான், மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் நாட்டி அளவைசெய்து, தன்கோணிறீஇப் பிறன்கோண்மறுப்பான் எனக் கொள்க. வரலாறு:

நிலேபெறில்லே சொல், செயப்படுதலால்; குடம்போல: என்பது நிரலே மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் ஆயின. நிலேபே றில்லே சொல் என்பது மேற்கோள்; செயப்படுதலால் என்பது ஏது; குடம்போல என்பது எடுத்துக்காட்டு.

நிலே பேறுடைத்துச் சொல், செயப்படாமையால்; ஆகாயம்போ லும்: என்பதும் ஒரளவை. 'அளவை' எனினும் 'பிரமாணம்' எனி னும் ஒக்கும்.

இனி, வாதம் என்பது |வாதமும், |சலவாதமும், |விதண்டா வாதமு முதலாகப் பலவென்று எடுத்தோதுவாருமுளர்.

இனி, வாக்கியென்பான் அறம்பொருளின்பம்வீடுகண்மேற் கேட்க வேட்கைபிணிக்கச் சொல்லுமாற்றல் உடைய ஆசிரியன் எனக் கொள்க.

அவையினதமைதியும்' என்பது அவையோரது தன்மையும் என்றவாறு. அவைதாம் நான்குவகைப்படும்; |நல்லவையும்,| தீயவை யும்,|குறையவையும்,|நிறையவையும் என. என்னே ?

> " அவையெனப் படுமவை யரிறபத் தெரியி
> னல்லவை தீயவை குறையவை நிறையவை
> யெனச், சொல்லுப வென்ப தொல்லே யோரே"

என்பவாகலின்.

> " அவற்றுள்,
> நல்லவை யென்பது நாடுங் காலே
> யெத்துறை யானு மிருவரு *மியம்பும்
> அத்துறை வல்லோ ரறவெடு புணர்ந்தோர்
> மெய்ப்பொருள் கண்டோர் மிக்கவை யோர்ப்போர்
> கற்றவர் கல்லிக் கடாவிடை யறிவோர்
> செற்றமுஞ் சினமுஞ் சேரா மனத்தோர்

* 'மொழியும்' என்பதும் பாடம்.

முனிவொன் றில்லோர் மூர்க்க ரல்லோர்
இனிய முகத்தோ டிருந்துரை கேட்போர்
*வேந்த னொருவற்குப் பாங்கு படினும்
தாந்தா மொருவர்கட் பாங்கு படாதோர்
அன்னோர் முன்னரக் கூறிய பொழுதிற்
றெலிவீ மாயினுந் தொலிவெனப் படாது
வெல்லு மூயினு மிகச்சிறப் புடைத்தே"

எனக் கொள்க.

"நீயவை யென்பது தெரியுங் காலைச்
சுலாவுஞ் சுண்டுந் தாமேற் கொண்டு
நிலவாப் பொருள்களைக் குலவி யெடுத்தாங்
குரைத்த வொருவற்காய்ச் செருவென மொழிந்து
சொல்லிய துணரா தல்லவை யுணர்ந்து
வாரம் படுவது நீயவை யாரும்"

எனக் கொள்க.

"ஈறையவை யென்பது ஈனையுங் காலை
யெல்லாப் பொருளுந் தன்னகத் தடக்கி
"யெதிர்வரு மொழிகளை யெடுத்துரைப் பதுவே"

எனக்கொள்க.

"குறையவை யென்பது கூறுங் காலை
நிறைவில் சொல்லே னினைந்தவை யெடுப்ப
வரைபு மென்ப வாணையி னிகந்தே"

எனக் கொள்க.

"தொலிவெனப் படுபவை சொல்லுங் காலை
கூறியது கூறன் மாறுகொளக் கூறல்
பொருளல கூறன் மயங்கக் கூறல்
கேட்போர்க் கின்னு யாப்பிற் றுணிப்
பழித்த மொழியா னிழித்துக் கூறல்
தன்னு னொருபொருள் கருதிக் கூறல்
இன்னு வகையின் மனங்கோ ளின்மை
அன்னவை பிறவு மவற்றினெறி யாரும்"

---

* 'வேந்த னொருவர்கண் வாரம் படினும்' என்பதும் பாடம்.

எனக் கொள்க.

'பாடுதன் மரபு' என்பது, குலனும், விச்சையும் ஒழுக்கமும் பருவமும் என்றிவற்றிற்குத் தக்க வகையாற் பாட்டுடைத் தலைமக னீயும் அவன் சின்னங்களையுமே பாடுதலும் கிளவிப்பொருளல்லவற் றோடு பாட்டுடைத் தலைமகனைப் பெயரும் ஊரும் முதலிய வுறுப்பு களோச் சேர்த்திப் பாடுதலும், தீயனவற்றை அவன் பகைவரைச் சார்த்திப்பாடுதலும் என இரண்டாம். அவையெல்லாம் பெரியழுப் பழம் முதலாயினவற்றுட் கண்டு கொள்க.

'தாரணைப் பகுதியும்' என்பது: தாரணை விகற்பங்களும் என்ற வாறு. தாரணை விகற்பங்களாவன நாமதாரணையும் அக்கரதாரணை யும், செய்யுட்டாரணையும், சதுரங்கத்தாரணையும், சித்திரத்தாரணை யும், வயிரத்தாரணையும், வாயுத்தாரணையும், நிறைவுகுறைவாகிய வெண்பொருட்டாரணையும், வச்சிரத்தாரணையும் முதலாயினவற்றை உருவக்கரசங்கேதங்களால் இடம்படவறிந்து தரித்து, அனுலோம மாகவும், பிரதிலோமமாகவும் பிறவாறுகவுஞ் சொல்லுவது. அவை யெல்லாந் தாரணைநூலுட் கண்டு கொள்க. சதுரங்க அறையில் உருவு களோ உருவக்கர சங்கேதங்களால் திரித்துக் குதிரையடியாகவும், குதிரையும் யானையுமாகவும் பாய்ந்து வருவதற்கு இலக்கணம் வரு மாறு :

"கடிகம ழிலைமலர் சிரிதழ்த் தாமரைப்
பனிமலர் வாட்டிய மீமிசை லிகரி
னூபுரமிக வுன்றலின் மேலொளி செருக்கிய
சேண்விளக் கெழிலடி குறுகுதுந் தளிரப்
பெருமலர் வேங்கையு மூங்கிலு நடங்கிப்
பிணியவிழ் வித்த மாத்த ணறவமும்
சாந்தமு மகிலுங் கினர்ந்து தீங்கனிச்
சூரலு முரலுங் கெழுமித் தேறிய
நூலவர் பேணும் வெட்சியு முறித்தை
விரைமலர் மிழை நாகமும் பீடுடைத்
திருவுஞ் சகமலி யாதி சீர்த்தி
யூனமில் கேள்வியிற் றெளிர்த்து சுரும்பிவர்
நீடிணர்ப் பாசிலை வடுமா மிசைமிக
வருகெழு * மென்கனி சேரே பூசணித்

* 'மென்கணம்' என்பதும் பாடம்.

துகளறு செங்கா யெங்கெனக் கூறி
யீண்டிய காதலிற் றடவிய சிறுதுதற்
பெருமதர் மழைக்கட் செவ்வாய்ப்
புரிகுழ லியக்கியர் பொதிபெறற் பொருட்டே "

இக்கேரிசையாசிரியம் வேண்டியதோ ரறை முதலாக வாயினும், வேண்டியதோர் அறை யீருகவாயினும் பாய்த்துவது. சிறுதுதலவரைப் பாய்த்த அறுபத்துநாலு வெங்குதிரை வரும்.

இனிக், குதிரையும் யானையுமாகப் பாய்த்து மாறு:

" செங்கை யுந்திச் சீர்மலி யாரம்
கீழணி தாழ்பொழில் கண்ணகன் திண்ணிலஞ்
சகமலி யிருவினைச் சார மீரம்
சித்திர மத்திரங் கினரொளி தனரதிற்
கார்மழை தீரணி நான்மறை மீனுரு
வாடை பீடை வித்தா பத்தா
நிலமும் மலையும் பிரமனு மவர்மணி
மிகவு நகுமதி மாரி நீரில்
பார வீரர் புன்னி வெள்ளை
முத்தி நெய்த்த தூலோர் மேலோர்
பேரா வீழி பெரிய வுருவுடை
பூதிய வேதன் மூரி நோன்ற
மெய்மை நண்மை தெள்ளிய குருபரன்
எந்தையன் சுந்தர னூரன் சேரன்
தாசன் கேசவன் சூழ்பொழி லேழணி
கூறிய கோவு கெழுமிய துத்தி
சீரிய கரிபரி *தெளிந்தனன் றெளிந்தே "

இதனடைவே கரியும் பரியும் வேண்டியதோ ரறை முதலாகவும், வேண்டியதோ ரறையீருகவுந் துதித்து வரைய அறுபத்து நாலும் வரும்.

இனி, இவற்றைச் சிறுதுதல் கடிகமழ் பெருமதர் மழைக்கண், துதித்துச் செங்கை சீரிய கரிபரி, எனமாறியும் படிக்கக் கடிதின் உதவும். அறைகட்கு எழுத்து சிறுத்துவதற்கு இலக்கணம்.

---

* 'தெரிந்தனன்' என்பதும் பாடம்.

"அன்னங் கழிசங்கு தத்தை நகர்பறவை
மன்னன் வலம்புரியோ டெட்டு"

"அன்ன மொன்றுங் கழியிரண்டா மணிநீர்ச் சங்க மொருமூன்றுந்
தண்ணந் தத்தை யீரிரண்டாந் ஏகைசா னகர மைந்தாகும்
பன்னும் பறவை யிருமூன்றும் பழிதீர் மன்ன னேரேழாம்
மன்னு மொழியாய் வலம்புரியேன் மருடீ ரிருநான் காகுமே"

எனக் கொள்க.

இவற்றை நிரலே அ, க, ச, த, ந, ப, ம, என வணிந்து அந்த அறைகளில் ஏகார வெழுத்தளவெதிர் நடாத்த அறுபத்து நாலறைக் கும் எழுத்துக்களாம்.

ஆனந்தம் ஆறுவகைப்படும். 1எழுத்தானந்தமும், 2சொல்லானந் தமும், 3பொருளானந்தமும், 4யாப்பானந்தமும், 5தூக்கானந்தமும், 6தொடையானந்தமும் என.

"உறுபுகழ் மரபி னுயர்ந்தோர் கூறிய
வறுவகை மரபின வானந் தம்மே"

"அவைதாம்,
இயனெறி திரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னெறி வழீஇய சொல்லா னந்தமும்
புகழ்ச்சினிலே திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்புனிலே திரிந்த யாப்பா னந்தமும்
தூக்குநெறி திரிந்த தூக்கா னந்தமும்
தொடையறி புலவர் தாடின ரிவையே"

அவற்றுள் எழுத்தானந்தமாவது—பாடப் படுவோன் பெய ரைச் சார்த்தி எழுத்தளபெழப் பாடுவது. என்னை ?

"இயற்யெர் சார்த்தி யெழுத்தள பெழினே
இயற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்"

என்றுராகலின். வரலாறு:

"ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ *மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்—வாழி
நறுமாலே தாராய் நிரையவோ வென்னும்
செறுமாலே சென்றடைந்த போது"

* 'இரவரில்' என்பதும் பாடம்

இது பொய்கையார் வாக்கு. இதனுள் 'கிரையவோஎ' என்புழி இயற்பெயர் சார்த்தி எழுத்தளபெழுந்தமையான் எழுத்தானந்தம்.

இனிச் சொல்லனாந்த மாவது—இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத் தொழிற் சொல்லைப் பாட்டுடைத்தலைமகன்மேல் ஏறப் பாடுவது. என்னை?

> "இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
> தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா னந்தம்"

என்றுராகலின். வரலாறு:

> "என்னிற் பொலிந்த திவண்முக மென்றெண்ணித்
> தன்னிற் குறைபடுப்பான் றண்மதிய—மின்னி
> விரிந்திலங்கும் வெண்குடைச் செங்கோல் விசயன்
> எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்"

இதனுண் மதியை விசயன் வேல்போல் எழும் என்பான், 'விசயன் எரிந்து' என அத்தொழில் அவன்மேல் ஏறச்சொன்னமையாற் சொல்லானந்தம்.

பொருளானந்த மாவது—பாட்டுடைத் தலைமகன் காட்டின் யாதானு மொன்றினைச் சிறப்பித்துச் சொல்லலுற்றவிடத்து அத்திணைக்குரிய விறைச்சிப்பொருளை யூறுபடச் சாவவுங் கெடவுஞ் சொல்லுவதூஉம், புகழ்தலுற்ற விடத்து ஆகாதபெற்றியின் மங்கல மழியச்சொல்லுவதூஉம், மங்கலமாகிய உவமையான் மங்கலமில்லாத உபமேயத்தை உவமிப்பதூஉம், தலைமகனெடு உவமிக்கப்பட்ட தற்கு இடையூறுபடச் சொல்லுவதூஉம் முதலாகவுடையன எனக் கொள்க. என்னை?

> "இறைச்சிப் பொருளை யூறுபடக் கூறினும்
> புகழ்ச்சிக் கினவியிற் பொருந்தா வாயினும்
> உவமைக் காட்சியி னானந் தோன்றினும்
> இவையல பிறவு மின்னன வரினே
> அவையென மொழிப பொருளா னந்தம்"

என்றுராகலின். வரலாறு:

> 'முறிமே யாக்கைதன் னிளையொடு திவன்றிச்
> செறுமை யுற்ற களையாப் பூசல்" (பத்து-மலைபடு-313, 314.)

என மலைபடுகடாத்துக் கூத்தரை யாற்றுப் படுப்பான் நீர் போம் வழியுள் இன்னவும் இன்னவும் ஏதங்களாவன; அவற்றைச் சாராதே போமினென்பான் குரங்கு ஒரு வரைமேலிருந்து வழுவி யொரு விடரகம்புக்கு விழுந்தது கண்டு, மற்றைக் குட்டியுந்தாயும் விடரகம்புக்கு வீழ்ந்தன; வீழக் குரங்குகள் எல்லாம் அவற்றுக் கிரங்கியழுது பெரியதோர் ஆர வார மெழுந்தது; அவ்வரையை யொருவிப் போமின் என்றான். அவன் மலைக்குரிய இறைச்சிப் பொருளாகிய குரங்கிற்கு இடையூறு சொன்னமையால் இது பெர்ரு ளானந்தம்.

"கணங்கொ டோகையிற் கதுப்பிகுத் தசைஇ
விலக்குமலைத் தமர்ந்த சேயரி நாட்டத்
திலங்குவளை விறலியர் கிற்புறஞ் சுற்ற" (பத்து-மலைபடு-14-46.)

என்பது, பீலிவிரித்துப் பல மயிலிருந்தாற்போல வழி வந்து அசைந்த வருத்தத்தாற் றத்தங் கேசங்களை யெடுத்து முடிக்கக்கில் லாது விரித்திருப்பர் அவர் மலைமேல் வழிபோங் கூத்தப் பெண்டிர் என்று புகழ்தலுற்றான். பெண்சாதிகள் ஊறுபட்டு அழுகையிகழ்ந்த விடத்து மயிர்விரித்திருப்பார்; அவ்வகை மங்கல மில்லாத மயிர் விரியை அவன் நாட்டோடும் புகழ்ந்தமையான் இதுவும் பொருளா னந்தம்.

"பெயலொடு வைகிய வியங்க ணிரும்புனத்
தகலிரு விசும்பி ஞமல் போல
வாலிதின் விரிந்த புன்கொடி முசுண்டை" (பத்து-மலைபடு-99-101.

என்பது, நாடுபுகழ்தலுற்றான் மற்று மங்கலமுளவாகவைத்த வானத்துள் தாமுமித்தோன்றுங் கார்த்திகைமீனொடு கடைப்பட்டா தின்னும் அடகாகிய முசுண்டையின் பூவை யொப்பித்தமையால் இஃது உவமக்காட்சியுள் ஊனந்தோன்றிய ஆனந்தவுவமை.

"திண்டேர் வயவரைச் சேவைவென் றுனன்ன தேங்கவுண்மா
வண்போ தமன்ற வழைசிழ லீக்கிய வார்சிலம்ப
நண்போ ரினையிற்பொல் லாதது நிற்கவென் னன்னுதலாள்
கண்போற் குவளை கொணர்ந்ததற் கியாதுங்கைம் மாறிலமே"

இதனுள் தலைமகனோடு உவமிக்கப்பட்ட யானையைத்துரக்தா னென ஊறுபடச் சொன்னமையான் இதுவும் உவமக்காட்சியில் ஊனந்தோன்றிய வானந்தவுவமம்.

"வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மான்குழா
மெள்ளி யிரிந்தாற்போ லெவ்வழியும்—வள்ளற்கு
மாலார் கடலின்ன மண்பரந்த வாட்டானை
மேலாரு மேலார் விரைந்து"

இதனுட் புலியினோடு உவமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனுகிய வீர னோடு காயை உவமித்தமையால் இறப்பஇழிந்த வானந்த வுவமை.

"இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே *போன்றிலங்கு மல்லாக—மந்தரத்துத்
தாழருவி போன்றுளது தார்மாலை யம்மாலை
யேழுலகு நாறு †மிணர்"

இதனுட் கீழ்மகனுகிய சாத்தனைக் குலமன்னரை உவமிக்கற் பாலனவற்றோடு அவனுக்குப் பரிக்கலாகாமை யுவமித்தலின் இறப்ப வுயர்ந்த ஆனந்தவுவமை.

"செண்றுபடு பருதியிற் சிவந்த தோற்றத்தை"

இதனுட் படுஞாயிற்றுக்கு உவமையாகக் காட்டலின் இறந்து பாட்டுவமையானந்தம்.

"தீயி னன்ன வொண்செங் காந்தட்
டேவற் கலித்த புதுமுகை யூன்செத்
தறியா தெடுத்த புன்புறச் சேவல்
ஊடு னன்மையி னுண்ணு திகுத்தென
நெருப்பி னன்ன பல்லிதழ் தாஅய்
வெறிக்களங் கடுக்கும் வியலறை தோறும்"(பத்து-மலைபடு-145-150.)

இதனுள் தீப்போலா முருவங்தோன்றுஞ் செங்காந்தட் பூவினை ஊன் என்று கருதி அறியாது எடுத்த பருந்து காலானிடுக்கி வாயிற்

* 'போன்றதெங்கும்' என்பதும் பாடம்.
† 'இனிது' என்பதும் பாடம்.

குத்தி ஊனன்மையின் 'கைவிட்டது என்று காந்தட்பூவினது சிவப் பினைக் குணனேறச் சொல்லுவான், அவாவிச்சென்றது கொண்டு அவாவிய தன்மையால் விட்டது என்று பரிசிற்கவி, அவாவியகவியை அவாக்கெடக் கூறினமையின் இது பரிசிற் பொருளானந்தம்.

யாப்பானந்தமாவது—முன்தொடுக்கப்பட்ட சிறப்புடைமொழி யின் பின்னர்ப் பாட்டுடைத் தலைவன் பெயர்நிறீஇ, அதன் பின்னே சிறப்புடைமொழிநிறீஇச் சிறப்பிக்கப்படுவதனை இவ்வாறிடர்ப்படப் பாடுவது. என்னை ?

"முதற்றொடை மருங்கின் மொழிநிறுத் தொருபெயர்
இடைப்படுத் தவ்வழி *யிடுஞ்சீர்ப் படிநே
வாய்ப்ப நோக்கி வல்லோர் கூறிய
யாப்பா னந்தமென் றறியல் வேண்டும்"

என்றுராகலின். வரலாறு:

"ஊகத்தி னுன்மல்கு சோலை யுளிய னுயர்வரைவாய்
மேகத்தி னுயுமின் னுரு மிகவு மெலிந்துரைத்த
ஆகத்தி னேற்கரு ளாயென் பணியு மைவாயெயிற்றி
னாகத்தி னுன்மால் கடைந்திடப் பட்ட களிகடலே"

எனக் கொள்க.

தூக்கானந்த மாவது—கஞ்சத்தாள முதலாகிய கருவிகளோடும் இசைந்த இசைக்கீழ்ப் பாடுதற்கண், அவன பெயரைச்சார்த்தி உயர வும், இறைகவும், பெயர்பிளந்து பண்ணியும், ஒருவர்க்கும் பெயர் புலனுகாமையுஞ் சொல்லுதல். என்னை?

"தாழா மரபினர் யாழொடு புணர்ந்த
பாலகை யொருவனைப் பாடுங் காலத்
தொல்வகை மரபி னவன்பெயர் தோற்றி
யேங்கினு மிடுங்கினு மெழுந்துபிரிந் திசைப்பினுந்
தூங்கினுங் குழறினுந் தூக்கா னந்தம்"

என்றுரர்கலின். அவற்றிற் கிலக்கியம் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தொடையானந்த மாவது—அளபெடைத் தொடைப் பாட்டி னுட் பாட்டுடைத்தலைவன் பெயர்சார்த்தி அளபெடுப்பத் தொடுப் பது. என்னை?

---

* 'இருசீர்ப்படிநே' என்பதும் பாடம்.

"அளபெடை மருங்கிற் பாடப் படுவோன்
பெயரொடு தொடுப்பிற் பெற்றியில் வழுவாத்
தொடையா னைந்த மெனவே தணிக"

என்றாராகலின். . வரலாறு:

"வாஅம் புரவி வழுதியோ டெம்மிடைத்
தோஒ தவதுமிவ் வூர்"

இதனுட் புரவிவழுதி யென்று அடைப்பெயர் சார்த்தியள பெடுப்பத் தொடுப்பினுந் தொடையானந்தம்.

"வாஅ வழுதி மதுரை மறவினிற்
போஒ பகைமூனைப் போர்"

இஃது அடையடாமையின் மிக வழு.

இனி, ஆனந்தப்பையுள் என்பதும் ஒன்றுண்டு. அஃதாவது, களவினுளாயினும், கற்பினுளாயினும் தலைவனும் தலைவியுந் தம்மிற் பிரிந்துழிப் பிரிவாற்றாது கையறு துயரமொடு காட்சிக்கு அவாவி மெய் மெலிவுற்று அழிவுழியிரங்கிப் பாட்டுடைத் தலைவனது காடாணும் ஊராணுங் குறித்து அவனூர்மேல் அன்றில் ஏங்கினும், குயில் கூவினும், ஆயர்குழலிசை கேட்பினும், ஏற்றின் மணிக்குரல் கேட்பினும், அவனுடு சூழ்ந்து கிடந்து அவளேங்கினும், என்னுயிர் கழியும் என்று இவ்வாறு கூறினும், அவனூரணியாள் காடணியாள் உயிர்கழிகின்றதெனினும், பிறவாற்றாணும், குணமேம்பட்டன ஊருநாடும் பார்த்துச் சார்த்திக் கூறினும், உவப்பினும் அவை ஆனந்தப்பையுள். என்னை ?

"களவினுங் கற்பினுங் கலக்க மில்லாத்
தலைவனுந் தலைவியும் பிரிந்த காலைக்
கையறு துயரமொடு காட்சிக் கவாவி
எவ்வமொடு புணர்ந்து ணிமிகப் புலம்பப்
பாடப் படுவோன் பதியொடு நாட்டொடு
மூள்ளுறுத் திறினே யுயிர்கழி யானந்தப்
பையு ளென்ற பழித்தனர் புலவர்"

என்று எடுத்தோதினர் அகத்தியனார். அவற்றுக் கிலக்கியம் ஆய்ந்துழிக் கண்டுகொள்க.

இனி, மாபுராணமுடையார் கூறுமாறு: விகார மாத்திரையாகிய உயிரளபெடையும், கான்மாத்திரையாகிய வொற்றும் பாட்டெடைத்தலைமகன் பெயருக்கும் அவன் பெயர்க்கு அடையாகிய சொற்கண்ணும் புணர்ப்பிற் குற்றம் என்றார். என்னை?

> "கழிநெடி லசையுங் காலெழுத் தசையும்
> பெயரயற் புணர்ப்பினும் பெயரிடைப் புணர்ப்பினும்
> வழுவென மொழியு மாபு ராணமே"

என்பவாகலின்.

அவர் உதாரணம்:

> "மன்னும் வழுதி வருமருங்கு னின்றுளென்
> றின்னு முரைக்குமிவ் வூர்"

என்பதனுள் விகார மாத்திரையாகிய கான்மாத்திரையாய் மகரவொற்றுப், பெயர்அருகு வரலின் வழு. "வழுதிவா அம்புரவிக் கிவ்வூர்" என்பதனுள் விகாரமாத்திரையாகிய உயிரளபெடையை வழுதி என்னும் பெயர்க்கடையாகிய புரவிக்குப் புணர்த்தலின் வழு.

இனி, இசையானந்தம் ஒன்று. அஃதாவது, அவல முற்றிருந்தோர்க்கு இசையாகிய பஞ்சமமும், குறிஞ்சியும், பியந்தையும், பாலையாழும், காந்தார பஞ்சமமும், இவற்றொடு பியந்தையாழும், தலைவனைப் புகழ்ந்த பாடாண்பாட்டிற்கும் இசையாகிவரப் புணர்ப்பது இசையானந்தம் எனப்படும். என்னை?

> "நெறையழி தயரொடு சிந்தையிற் பிரிந்த
> கவலை கூர்ந்த கருணெஞ்சுக் பெயரே
> அவல மென்ப வறிந்திசி னோரே"
> "அவல மென்பதற் கிசையெனப் படுவது
> குறிஞ்சி புறநீலை பியந்தை யென்றார்
> பரந்த விகற்பிற் பாலை யாழே
> கருதிய கற்பிற் காந்தார பஞ்சமம்
> இசையா னந்த மென்மனார் புலவர்"

என்றாராகலின்.

பாட்டெடைத்தலைவனையே கிளவிப்படக் கிளவித்தலைவனைக் கூறுவதூஉம் அனந்தமெனக் கொள்க. என்னை?

"உருவி யாகிய வொருபொருங் கிழவனே
யுருவி கூறுத லானந் தம்மே"

என்றாராகலின்.

'ஆனந்த மூதலிய வூனமும்' என்றதனாற் பிரிபொருட்டொடர் மொழி முதலியகுற்றங்களும் மறுவாராமற் புணர்க்கப்படும். அவை,

"பிரிபொருட் டொடர்மொழி முரண்மொழி யெனஅ
வொருபொருண் மொழியே யையமொழி யெனஅ
முறைபிறழ் வைப்பே சொல்வழு வெனஅ
யாப்பின் வழுவே நடைவழு வெனஅப்
பொருளின் வழுவே புணர்ப்புவழு வெனஅக்
கலையொடு மலைவே காலமலை வெனஅ
வுலக மலைவே யிடமலை வெனஅ
மேற்கோண் மலைவே யேதுமலை வெனஅ
வெடுத்துரை மலைவே நூன்மலை வெனஅ
விருதான் கடுத்த வீரைம் புறவு
மூய்த்துணர் மொழியே யொட்டுப் பிரிமொழியே
பிறிதுபடு மொழியே பிறிபடு மொழியே
யுத்தி மறுதலை யெனவரூஉ மிவையு
மிடக்க ரிசையவு மிடக்கர்ப் பொருளவு
மிடக்கர்ப் படவரூஉஞ் சந்தி யிசையவும்
இன்ன விசையவு மெனவெடுத் திவற்றொடு
மூன்னுங் கூறிய பிறழ்வுந் தொகையி
லெழுடை யிருபா னூன நீக்குபு
பாட வல்லோன் கவிஞ னன்றேல்
அடங்காப் புதல்வற் பயந்த பரத்தையிற்
புறஞ்சொற் பெறூஉம் புலவ ராணே"

எனக் கொள்க.

இனிச் செய்யுளாவன:

"செய்யு டாமே மெய்பெற விரிப்பிற்
முனிவிலைச் செய்யுட் டொடர்நிலைச செய்யுள்
அடிபல தொடுத்த தனிப்பாச் செய்யுள்
உரையிடை மிடைந்த பாட்டுடைச செய்யுள்
இசைநுவன் மரபி னியன்ற செய்யுள்

நயனிலை மருங்கிற் சாதியொடு தொகைஇ
யவையென மொழிப வறிந்திசி னோரே"

என்றோதப்பட்ட வெல்லாம் அணியியலுட் காண்க.

இனி, 'விளம்பனத்தியற்கையும்' என்பது:

"விளம்பனத் தியற்கை விரிக்குங் காலை
யாரியந் தமிழொடு கோரிடை யடக்கிய
உலகின் றோற்றமு மூழி யிறுதியும்
வகைசா லெண்ணூற் றறுவர தியற்கையும்
வேத நாவின் வேதிய ரொழுக்கமும்
ஆதி காலத் தரசர் செய்கையும்
அவ்வவ நாட்டா ரறியும் வகையால்
ஆடியும் பாடியு மறிவரக் கிளத்தல்"

எனக் கொள்க.

இனி, 'நரம்பின் விகற்பமும்' என்பது: நரம்பு எழுவகைய; சூரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என.* என்னின்?

"இளிகுரல் துத்த நான்கு மாத்திரை
விளரி கைக்கிளை மூன்றே யாகுந்
தார முழையிரண் டாகத் தகுமே"

என்றாராகலின்.

இனிப் பண் நான்குவகைய. அவை பாலையாழ், குறிஞ்சியாழ், மருதயாழ், செவ்வழியாழ் என்பன. என்னின்?

"பாலை குறிஞ்சி மருதஞ்செவ் வழியென
நால்வகைப் பண்ணு நவின்றனர் புலவர்"

என்றார் வாய்ப்பியனார். விளரி யாழோ டைந்து மென்ப.

இனிப் பண் சார்பாகத் தோன்றியன திறமாம். என்னின்?

"*குரலுத்த நான்கு கிளைமூன் றிரண்டாம்
குரையா வுழையிளி நான்கு—விரையா
விளரியெனின் மூன்றிரண்டு தாரமெனச் சொன்னர்
களரிசேர் கண்ணும் றவர்"

என்பது செப்பதிகாரம் அடியார்க்கு நல்லார் உரை மேற்கோள்.

"பண்சார் வாகப் பரந்தன வெல்லாங்
கிண்டிற மென்ப திறனறிந் தோரே"

என்றாராகலின். அத்திறம் இருபத்தொருவகைய.*

"†அராக நேர்திற முறழம்புக் குறுங்கலி
யாசா னேந்தும் பாலியாழ்த் திறனே"

"நைவளங் காந்தாரம் பஞ்சுரம் படுமலை
மருள்வியற் பாற்றுஞ்
செந்திற மெட்டெங் குறிஞ்சியாழ்த் திறனே"

"நவிர்படு குறிஞ்சி,
செந்திற நான்கு மருதயாழ்த் திறனே"

"சாதாரி பியந்தை நேர்ந்த திறமே
பெயர்திறம் யாமையாழ்
சாதாரி நான்குஞ் செவ்வழியாழ்த் திறனே"

என்றார் வாய்ப்பியனார்.

பாலை எழுவகைய; செம்பாலை, படுமலைப்பாலை, செவ்வழிப்பாலை, அரும்பாலை, கோடிப்பாலை, விளரிப்பாலை, மேற்செம்பாலை என.

குரல்குரலாகச் செம்பாலை பிறக்கும். துத்தங்குரலாகப் படுமலைப்பாலை பிறக்கும். கைக்கிளை குரலாகச் செவ்வழிப்பாலை பிறக்கும். உழைகுரலாக அரும்பாலை பிறக்கும். இளிகுரலாகக் கோடிப் பாலை பிறக்கும். விளரி குரலாக விளரிப்பாலை பிறக்கும். தாரம் குரலாக மேற்செம்பாலை பிறக்கும் என்க.

---

* திறம் பன்னிரண்டென்பது அடியார்க்கு நல்லார் உரை—(சிலப்பதிகாரம்—புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதை 184-188.) இஃதும் ஒருவகைப் பகுப்புப் போலும்.

† 'தக்கராக நேர்திறங் காந்தார பஞ்சமமே
துக்கங் கழிசோம ராகமே—மிக்கதிறற்
காந்தார மென்றைந்தும் பாலைத் திறமென்றார்
பூந்தா ரகத்தியனார் போந்து'

என்பது சிலப்பதிகாரம், (அந்திமாலைச் சிறப்புச் செய்காதை, 72-76.) அடியார்க்குநல்லார் உரை மேற்கோள்.

இனிக் கூடமாமாறு:

"உருகிறத்துத் துப்பார்யார் தாவென்பார்க் கில்லென்பீன்
அகப்பையாய்க் குற்று விடும்"

"இல்லென்பான் கையிற் குடாஅ விரகிலி
யுள்ளதென் றுய்ப்பதென் ருன்"

"விடுகைபோ லுள்ளத துத்திரத்திட் டானு
மிடுகுவையிற் கைக்குங் குறை"

"தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுண்டேற் குன்ற
விடாஅ னுலகத் தது"

"குன்ரு வீளையு ளுயர்னிலங் தன்புற்றுத்
தாவென் றிரப்பாடன் கை"

"துப்பாயார் தாவென்பார்க் கில்லென்பான் கையுட்
குடாஅண் விடாஅ னுழைப்பு"

"கைமாட்சி விரக னுலகத்
துண்மாட்சித் தாயினு மில்"

இவை ஏழுங் கூடப்பாட்டு;

"னின்ற நரம்புக் காரு நரம்பு
சென்றமு னிற்பது கூடமாச் செப்பு"

என்ரூராகலின். இவற்றின் பயன் வல்லோர்வாய்க் கேட்க. ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகுமாகலின் அகத்தியத்துட் காண்க.

இனி, எண் இரண்டுவகைய, கணிதமும் காரணமும் என. அவற்றுட் கணிதமாவன பதினாறு வரிகருமமும், ஆறு கலாசவருணமும், இரண்டு பிரகரணச்சாதியும், முதருப்பையும், ஐங்குப்பையும் என்றிப்பரிகருமமும், மிச்சிர்கமு முதலாகிய எட்டதிகாரமும். அவை அவினந்தமாலையும், அரசசட்டமும், வருத்தமானமு முதலியவற்றுட் காண்க.

இனித், திணையாவது நான்குவகைய, அகத்திணை, அகப்புறத் திணை, புறத்திணை, புறப்புறத்திணை என. என்னை?

"அகமே யகப்புறம் புறமே புறப்புற
மெனநான் கென்ப திணையின் பகுதி"

என்ரூராகலின்.

அகத்திணை யிருவகைய, களவு கற்பு என. என்னை ?

"களவுங் கற்புங் கைகோ ளாக
அளவி லன்பின தகமெனப் படுமே"

"ஐ ஐந்திணை தழுவியதக் கற்பே யவற்றுட்
* களவெனப் படுவ தூஉழ்
காவன் மரபாற் பாட வருமே"

"கற்பெனப் படுவது கரணமோ டியைய
கூடிய பிறவுங் கூறுதற் குரித்தே"

"எய்திய விரண்டுங் கைகோ ளென்ப"

"கிழவன் பாங்கன்,
கிழத்தி தோழி கிறத்தன கூற்றே"

இன்ன பிறவும் அகத்திணை.

இனி, அகப்புறமாவன, காந்தள், வள்ளி, பாசறை முல்லை, யில்லாண் முல்லை என இவைபத்தும்,† கைக்கிளை, பெருந்திணை யென்று இவை யிரண்டும் என்க.

"ஆய வகப்புற மையிரண்டு மாயுங்காற்
காந்த ளமர்த்த வீரைந்து மகத்தின் புறமே"

"கைக்கிளை யென்பது புறனே"

இவை பன்னிருபடலம். அவற்றுட் கைக்கிளையாவது: காட்சி முதலாங் கைகாமம். என்னை ?

"கைக்கிளை தானே காணுங் காலை
கூட்டமில் கிளவி கைக்கிளை யகப்புறம்"

"பெருந்திணைப் பொருளே பொருந்தக் கூறின்
அறத்தி னியன்ற வகத்தொடு புணராத்
திறத்த தென்ப திறனறிந் தோரே"

"நிலையா வன்பி னீடா வின்பத்
துலகமலை வெல்லாம் பெருந்திணை யகப்புறம்"

என்றுராகலின்.

---

* 'கரவெனப் படுவதூஉழ்' என்பதும் பாடம். † இப்பகுதியின் சரியான பாடம் அகப்படவில்லை.

இனிப் புறமாவது:

"வெட்சி கரந்தை புறனென மொழிப"

"வெட்சி முதலாத் தும்பை யீறுச்
செப்பிய வேழும் புறப்பொரு ளாகும்"

எனக்கொள்க.

வெட்சி *ஆகவர்தலானும், கரந்தை யுட்குவ்ரச்சென்று விடுத்தலானும் 'வெட்சியுங் கரந்தையுந் தம்முண் மாறே' வஞ்சி மேற்செல்லலானும், காஞ்சி அஞ்சாதெதிர்சென்றான்றலானும் 'வஞ்சியுங் காஞ்சியுந் தம்முண் மாறே.' உழிஞை யாரெயின் மூற்றலானும், நொச்சி விழுமிதினவ்வெயிற் காத்தலானும் 'உழிஞையு நொச்சியுந் தம்முண் மாறே'

"பொருதல் தும்பை புணர்வ தென்ப"

இவற்றின் விகற்ப மெல்லாம் பன்னிரு படலத்துட் காண்க.

புறப்புறமாவன, | வாகையும் |பாடாண்பாட்டும்| பொதுவியற் றிணையும். என்னீர்?

"வாகை பாடாண் றிணையென்ப புறப்பொருளே"

என்றார் தொல்காப்பிய வகத்தியம் உடையார்.

"மதுவிரி வாகையும்,
பொதுவியற் படலமும் புறமா கும்மே',

என்றார் வாய்ப்பியனார். இவையாமாறு வெண்பாமாலையுள்ளும் பன்னிருபடலத்துள்ளும் காண்க. இன்னும் திணையே யென்ற தனாற் குறிஞ்சி முதலிய வைந்திணையும் உணர்த்தும். என்னீர்?

"குறிஞ்சி பாலையோ டைந்து மகமே"

என்றாராகலின்.

அவையாமாறு:

"மெய்வகை கூதிர் முன்பனி வகையே"

இது குறிஞ்சித்திணை.

---

*'ஆதரலானும்' என்பதும் பாடம்.

"வெம்பாலத்தம் * * * வகையே"

இது பாலைத்திணை.

"தவலரும் * * * உறுப்பே"

இது முல்லைத்திணை.

"அருங்கடல் * * * உறுப்பே"

இது நெய்தற்றிணை.

"ஒல்லென் * * * யே"

இது மருதத்திணை.

"இடனே பருவம் பொழுதாண் பொருள்பெயர்
கடவுண் மாந்தர் களவிழ வூர்நீர்
மாமரம் புட்பறை யாழென் றிவற்றின்
ஆகிய மரபி னகனைந் திணைக்கு
முன்தை மூன்று முதல்கரு வேனை
யைந்தா கிலைய துரிப்பொரு ளாகும்"
"மற்றவை தம்முண் மயங்கினு மப்பெயர்
பெற்ற திணையின் பெயர்க்கொடை பெறுமே"
"செவ்வி யுரிப்பொருட் கேது வாகி
யெவ்வகை யிறைச்சியு மியற்றுப தெரிந்தே"
"ஒருவன் பெயர்மலை யாறுநா டூரிவை
வரிஞண் டுலகியல் வழக்கந் தோற்றல்"
"ஐந்திணை தழுவிய வுதமெனப் படுவது
கந்தருவ நெறிமையிற் களவொடு கற்பே"

இவற்றைப் பதநெகிழ்த்துரைத்துக் கொள்க. இன்னும் அவ்விதப்பான் உயர்திணையும் அஃறிணையும் *ஆமாறுணர்த்தும்.

"உயர்திணை யென்மனார் மக்கட் சுட்டே
அஃறிணை யென்மனர் ரவரல பிறவே
ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" (தொல்-சொல்-கினவி-1.)

எனவும்,

"மக்கட் சுட்டே யுயர்திணை யாகும்"

எனவும்,

---

*'உரைத்தும்' என்பதும் பாடம்.

"தேவரு நரகரு மேவவும் பெறுமே"
"ஏவிய விம்மூன் றன்றி யொழிந்தவை
யாவகைப் பொருளு மஃறிணை யாகும்"

எனவுங் கொள்க.

இனி, ஒருசாரார் அகத்திணை, புறத்திணை, அகப்புறத்திணை என மூன்று படங்குமென்ப. ஆமாறு அவிநயத்துட் காண்க.*

இனி, இருது ஆவன:

"காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனி லென்றுங்
கிருமூ வகைய பருவ மவைதாம்
ஆவணி முதலா †விவ்விரண் டாக
மேவின திங்க ளெண்ணினர் கொளலே"

இந்த இருது வருணனை அணியியலுட் காண்க.

இனிக், காலம் மூவகைய, இறந்தகாலம், எதிர்காலம் நிகழ் காலம் என. என்னை?

"இறந்தது நிகழ்வது மெதிர்வது மென்னுங்
திறந்தெரி வுடையன கால மாகும்"

என்றாராகலின். அன்றியும், நன்னற் காலம், நற்காலம்; தீந்த காலம், தீக்காலம்; நற்றீக்காலம், தீத்தீக்காலம் என இவையுமாம் நான்கு யுகமும் எனினும் ஆம். இவையாமா றுரைப்பிற் பெருகலின் உலக சமய பேதம் வல்லார்வாய்க் கேட்டுணர்க.

இனி, 'எண்வகை மணம்' ஆவன: பிரமமணம், திதிமணம், ஆரிடமணம், தெய்வமணம், அசுரமணம், இராக்கத மணம், பைசாச மணம், கந்தருவ மனம் என்பன.

பிரமமணமாவது: ஒரிருதுகண்ட கன்னியை மற்றையிருது காணுமே கொளற்பால மரபினோர்க்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல் என்னை?

---

* இப்பகுதி திணைக்குக் கூறிய நால்வகைப் பாகுபாட்டின் பின்னை இருத்தல் பொருத்தமுடைத்தேனும், எடுகளனைத்தினும் ஈண்டே உள்ளவை யின் அவ்வாறே பதிப்பிக்கப்பட்டது.

† 'இரண்டிரண்டாக' என்பதும் பாடம்.

"ஒப்பாருக் கொப்பா ரொருபூப் பிரிந்தபி
னிப்பான் மதிதோன்ரு வெல்லேக்க—ணைப்பாற்
றருமமே போல்கென்று தக்கார்க்குச் சேர்த்தல்
பிரமமாம் போலும் பெயர்"

என்ரூராகலின்.

விதிமணமாவது: கொடுத்த பரியத்தின் இருமடங்கு மகட்கொ டுப்போன் கொடுத்தல். என்னே?

"கொடுத்த பொருள்வாங்கிக் கொண்டபேர் * * *
மடுப்பர் மடுத்தற் கமைந்தா—லடுப்போ
னிரண்டா மடங்குபெய் தீவ ததுவே
யிரண்டா மணத்தி னியல்பு"

என்ரூராகலின்.

ஆரிடமாவது: ஏறும் ஆவுங்கொணர்ந்து கிரீஇ, அவற்றின் முன்னர்க் கைக்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னே?

"இற்குலத்தோ டொப்பானுக் கொப்பா னிலிலேரூப்
பொற்குளம்பிற் பொற்கோட்ட வாப்புணர்ந்து—முற்படுத்து
வாரிடம்பே ராமுலையை வாழ்க்கைக்கண் வைப்பதுரை
ஆரிடம் பேரா மதற்கு"

என்ரூராகலின்.

தெய்வமாவது: வேள்விக் களத்துத் தீப்பாரித்துத் தீமுன்னர் வேள்வியாசிரியர்க்குக் கைக்கு நீர்பெய்து கொடுத்தல். என்னே?

"மெய்ப்பாலைப் பெண்டன்மை யெய்தியபின் மெல்லியலை
யொப்ப வுணர்ந்த பொழுதுண்ட—லொலாப்பூர்க்கு
செய்தயங்கு தீமுன்னர் கேரிழையை யீவதே
தெய்வப்பே ராகுந் தெரிந்து"

என்ரூராகலின்.

இவை ரான்கும் அந்தணர்க்குரிய.

அசுரமாவது: இன்னது செய்தார்க்கு இவளுரியள் என்ற இடத்து அன்னது செய்தெய்துவது. அவை விலேற்றுதல், திரி பன்றியெய்தல், கொல்லேறு கோடன் முதலிய. என்னே?

"வில்லேற்றல் வேள்வியைக் காத்தன் மிகுவலிக்
கொல்லேற் றியல்குழையைக் கோடலென்—றெல்லா
மரியனசெய் தெய்தினு ணுயி னசுரம்
அரியவா மந்த மணம்"

இராக்கதமாவது: ஆடைமேலிடுதல், பூமேலிடுதல், கதவடைத்தல் முதலியவற்றுல் வலிதிற்கோடல். என்னை?

"பூந்துகிலோ டின்னனவு மேலிட்டும் புதவடைத்தும்
பாய்ந்து *கதந்தாஅய்ப் பற்றிக்கொண்—டேந்திழையை
யெய்தப் படுவ திராக்கத மென்பதே
மைதீர்ந்தார் சொல்லு மணம்"

பைசாசமாவது: துஞ்சினுரோடும், மயங்கினுரோடும், சரித்தாரோடும், செத்தாரோடும், விலங்கினுேடும், இழிதகுமரபில் யாருமில்லா வொருசிறைக்கண் புணர்ந்து ஒழுகு மொழுக்கம். என்னை?

"துஞ்சல் களித்தல் மயக்குதன் மாழாத்த
லஞ்ச லறிவழித லாதலென்—றெஞ்சினவும்
இன்ன திறத்தா னிழித்தக வெய்துபவேம்
பின்னைப் பசாசமணப் பேர்"

எனவும்,

"குணத்தி னிழிந்த மயங்கியவ ரோடும்
பிணத்தினும் விலங்கினும் பிணைவது பைசாசம்"

எனவுஞ் சொன்னராகலின்.

கந்தருவமாவது: ஒத்தகுலனும், குணனும், அழகும், அறிவும், பருவமும்உடையார், யாருமில் ஒருசிறைக்கண் அன்பு மீதூரத் தாமே புணர்ந்து ஒழுகும் ஒழுக்கம். என்னை?

"ஒத்த குலத்தார் தமியரா யோரிடத்துத்
'தத்தமிற் கண்டதம் மன்பினு—லுய்த்திட
வந்தர மின்றிப் புணர்வ தறவரோ
கந்தருவ மென்ற கருத்து"

எனவும்,

---

* 'வலிந்துதாய்' என்பதும் பாடம்.

"முற்செய் வினையது முறையா வுண்மையி
னெத்த விருவரு முள்ளக நெகிழ்ந்து
காட்சி யையந் தெரித றேற்றலென
றான்கிறந் தவட்கு நாணு மடனும்
அச்சமும் பயிர்ப்பு மவற்கு
மூயிர்த்தீக்கத் தடக்கிய,
வறிவு நிறைவு மோர்ப்புந் தேற்றமு
மறைய வவர்க்கு மாண்டதோ ரிடத்தின்
* மெய்யுறு வகையு முள்ளல்ல துடம்புறப்படாத்
தமிழிடல் வழக்க மெனுத்
தன்னன்பு மிகைபெருகிய
களவெனப் படுவது கந்தருவ மணமே"

என்றார் அறிநயனார்.

இனி, எழுத்து தான்குவகைய; உருவெழுத்தும், உணர்வெழுத்தும், ஒலியெழுத்தும், தன்மையெழுத்தும் என. என்னை?

"அவற்றுள்,
உருவே யுணர்வே யொலியே தன்மையென
விருவகை யெழுத்து மீரிரண் டாகும்"

என்றாராகலின். அவற்றுள், உருவெழுத்தாவது எழுதப்படுவது. என்னை ?

"காணப் பட்ட வுருவ மெல்லா
மாணக் காட்டும் வகைமை நாடி
வழுவி லோவியண் கைவினை போல
வெழுதப் படுவ தருவெழுத் தாகும்"

என்றாராகலின்.

உணர்வெழுத்தாவது :

"கொண்டவோர் குறியாற் கொண்ட வதனை
யுண்டென் றுணர்வ துணர்வெழுத் தாகும்"

ஒலியெழுத்தாவது :

"இசைப்படு புள்ளி னெழாஅல் போலச்
செவிப்புல னுவ தொலியெழுத் தாகும்"

---

* 'மெய்யுறுவகை யுள்ளல்ல துடம்புறப்படா' என்பதும் பாடம்.

தன்மை யெழுத்தாவது :

"முதற்கா ரணமும் துணைக்கா ரணமும்
துணைக்கா ரணத்தொடு தொடரிய வுணர்வும்
அவற்றொடு புணர்ந்த வகத்தெழு வளியின்
மிடற்றுப்பிறந் திசைப்பது தன்மை யெழுத்தே"

என எழுத்தினது விகற்பமும் எழுத்தினது புணர்ச்சியும் எழுத்ததிகாரத்தினுட் காண்க. அ,க,ச,ட,த,ப,ய, முதலியவாயவெழுத்தும், அ,ச,ல,வ,ர,ஞ,ய, முதலிய இராசியெழுத்தும், கார்த்திகை முதலிய நாளெழுத்தும், தோபமுதலிய நால்வகை யெழுத்தும், சாதிமுதலிய தன்மையெழுத்தும், உச்சாடன முதலிய உக்கிரவெழுத்தும், சித்திரகாரூடம் முதலிய முத்திற வெழுத்தும், *பூகியல் முதலிய கால்வகை யெழுத்தும், புத்தேண்முதலிய காற்கதி யெழுத்தும், காது முதலிய வொளி யெழுத்தும், மூகமடையம் முதலிய சங்கேத வெழுத்தும், கலிமுதலிய சங்கேத வெழுத்தும், பூப்பான் வழக்கிய பதின்மூன்றெழுத்தும் என்றித்தொடக்கத்தனவும், கட்டிலை யெழுத்தும் வச்சிரமுதலிய வடிவெழுத்தும், மற்றும் பலவகையாற் காட்டப்பட்ட எல்லா எழுத்தும் வல்லார்வாய்க் கேட்க.

இனிச், சொல் நான்குவகைய; பெயர்ச்சொல், தொழிற்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் என.

"ஏப்பொரு ளேனு மொருபொருள் வினங்கச்
செப்பி னிற்பது பெயர்ச்சொல் லாகும்"

"வழுவின் மூவகைக் காலமொடு சிவணித்
தொழில்பட வருவது தொழிற்சொல் லாகும்"

"சுடுபொன் மருங்கிற் பூற்று சேய்ப்ப
விடையின் நிசைப்ப திடைச்சொல் லாகும்"

"மருவிய சொல்லொடு மருவாச் சொற்கொணர்ந்
தரிமையோ டியற்றுவ தரிச்சொல் லாகும்"

என்பது 'வாய்ப்பியம். இனி யொருசாராசிரியர் இயற்சொல், திரி சொல், திசைச்சொல் என்று உரைப்பர். அவற்றுள் திரிசொற் செ வருமாறு:

* 'பாகியல் முதலிய வகையெழுததும்' என்பதும் பாடம்.

"பைஞ்ஞீலம் பைதிரம் விரற்றலே யோர்பித்தை
பூழிலவம் பீலிதருவையனல் தொடுப்பகை பிறடி
கருவுள ஈவிரல் வகிதலேயல் சிவப்பு
செப்பிய பிறவுந் திரிசொல் லாகும்"

ஆடு, எருது, விடை, ஏறு, மோத்தை, சேவல், ஒருத்தல், கலே, களிறு, ஏற்றை, கடுவன், கூரன், பகடு என இவை ஆண்பெயர்; மகடு, ஆ, பிடி, குமரி, கன்னி, பிணவு, முடவல் என்றின்னவை பெண் பெயர்; குழவி, மகவு, மறி, குருளை என்று இன்னனவை இளமைக்கு எய்திய பெயர்.

"பெயரினவை மும்மையும் பிறவுமிப் பொருட்கண்
இயைபெதி ரியலு மென்றுணர்ந் தியையக்
குறியொடு காரணங் கொளவருத் தொழிந்தது
அறிய வுரைப்போ ஞெரி யன்னே"

என இவற்றின் விரிவறிந்து வந்தழிக் காண்க. இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லுந் தொல்காப்பியம், தக்காணியம், அவிரையம், நல்லாறன்மொழிவரி முதலியவற்றுட் காண்க.

இனிச் செந்துறை மார்க்கமும் வெண்டுறை மார்க்கமும் ஆமாறு: நாற்பெரும்பண்ணும், இருபத்தொருதிறனும் ஆகிய இசையெல்லாஞ் செந்துறை; ஒன்பது மேற்புறமும் பதினோராடலும் என்றிவையெல்லாம் வெண்டுறையாகும் என்பது வாய்ப்பியம். இனி ஒருசாரார் சிரியர் சொல்லுமாறு:

"தந்தருவ மென்பது கசடறக் கிளப்பிற்
செந்துறை வெண்டுறை யெனவிரு வகைத்தே"

அவற்றுட், செந்துறை என்பது பாடற்கேற்பது; வெண்டுறை என்பது ஆடற்கேற்பது. என்னை?

"செந்துறை யென்ப தொலிகுறித் தற்றே
வெண்டுறை யென்பது கூத்தின் மேற்றே"

என்பவாகலின்.

செந்துறைவிரி மூவகைய; செந்துறையும், செந்துறைச் செந்துறையும், வெண்டுறைச் செந்துறையும் என. வெண்டுறைவிரி மூவ

கைய ; வெண்டுறையும், வெண்டுறை வெண்டுறையும், செந்துறை வெண்டுறையும் என. என்னை?

"ஆங்கிரு துறையு மறுவகைப் பகுதிய
பாங்கி னுணரும் பண்பி னுளே"

என்றாராகலின்.

அவற்றுட், செந்துறைப் பாட்டாவன: பரிபாடலும், மகிழிசை யும், காமவின்னிசையும் என்பன. என்னை?

"தெரிவுங் காம
மையில் பொருளாம் பரிபா டல்லே
மகிழிசை தூண்ணிசை யுரிபெரு மரபிற்
காமவின் னிசையே யாற்றிசை யிவற்றைச்
செந்துறை யென்று சேர்த்தினர் புலவர்"

என்றாராகலின்.

செந்துறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன:

"ஒங்கெழில் குன்று கூதிர்பண்பு செந்துறை"

எனக்கொள்க.

வெண்டுறைச் செந்துறைப் பாட்டாவன: கலியும், வரியும், இற் றிசையும், சிற்றிசைச் சிற்றிசையும் என்றித்தொடக்கத்தன. என்னை?

"கலியே வரியே சிற்றிசை யென்ற
மலிதரு பேரிசைச் சிற்றிசைச் சிற்றிசை
யென்றிவை யெல்லாம் பாணி யியன்றுக்
கொன்ற நோக்கி யொளிபட வந்த
வெண்டுறைச் செந்துறை வேண்டுங் காலே"

என்றாராகலின்.

வெண்டுறைப் பாட்டாவன: விலக்கு நாட்டிச் செய்யப்படுங் கூத்திற்குரியவாகிய வரியும், குரவையும், மண்டிலமும், சேதமு முதலிய.

வெண்டுறை வெண்டுறைப் பாட்டாவன: பதினோராடற்கு மேற்றபாட்டு. அவை அல்லிய முதலியவும் பாடல்களாக ஆடுவாரை

யும், பாடல்களையும், கருவியையும் உந்துஇசைப்பாட்டாய் வருவன. என்னே ?

"அவ்வப் பொருளா வரிறப நாடிப்
பாட்டினிற் புகழ்தல் பாடலி தாகலிற்
பதிஞெ ராடற் பாட்டாய் வந்தன
வெண்டுறை, வெண்டுறை யெனவிரித் தனரே"

என்றுராகலின்.

இனி, இவற்றினுறுப்பு ஐம்பத்துமூன்றுவன: அல்லியவுறுப்பு 6. கொட்டியுறுப்பு 4. குடையுறுப்பு 4. குடத்தினுறுப்பு 5. பாண்டரங்க உறுப்பு 6. மல்லாடலுறுப்பு 5. துடியாடலுறுப்பு 6. கடையத்துறுப்பு 6. பேட்டின் உறுப்பு 4. மரக்காலாடலுறுப்பு 4. பாவையுறுப்பு 3. எனவிவை. இவற்றின்றன்மை செயிற்றியமும், சந்தமும், பொய்கையார்நூலு முதலியவற்றுட் காண்க. ஈண்டுரைப்பிற் பெருகும்.

பதிஞெராடலுமாட்டினர் யாரோவெனின்,

"அல்லிய மாயவ னுட லதற்குறுப்புச்
சொல்லின ராருகத் துணிந்து"
"கொட்டி கடம்பமர்ந்தா னுட லதற்குறுப்
பொட்டினர் மூன்றுட னென்று"
"அறுமுகத்த னுடல் குடைக்கூத் ததற்குப்
பெறுமுறுப்பு நான்காகப் பேசு"
"குடத்தாடல் குன்றெடுத்தா னுட லதற்கு
மடக்கிய வைந்துறுப் பாம்"
"மூக்கண னுடிற்றுப் பாண்டரங்க மற்றதற்
கொக்குமுறுப் பாரு வுணர்"
"மாயவ னுடிற்று மல்லாடன் மற்றதற்
காய வுறுப்புக்க ளைந்து"
"துடியாடன் மன்கை யெழுவர தாடற்
கடியா முறுப்புக்க ளாறு"
"கடைய மயிராணி யாட லதனிற்
குடைய வுறுப்பைம்தோ டொன்று"

"காமன தாடலாம் பேட்டா டதற்குறுப்பு
நாமிக வாராயி ஞன்கு"

"மாயவ ளாடல் மரக்கா லதற்குறுப்
பேய்வன வீரிரண் டென"

"திருவாடல் பாவை யதற்குறுப்புத் தேரி
னெருவா திரண்டுட னென்று"

என்பன.

"பல்வரை னின்ரூட லாறுமற் றைந்துந்தன்
னெல்லேயின் வீழ்ந்தாட லென"

|செந்துறை வெண்டுறைப் பட்டாவன: |தெய்வதமும், |பாவையும்,| வானூர்மதியமும்,| இலங்கிரும்,|வைளவமும், ஒன்று கொட்டும், முருட்டும் என்றித் தொடக்கத்து மேற்புறச் செய்யுள் எனக்கொள்க. என்னை ?

"தேவ பாணி முதலா வேவிய
வொன்றீ ருகக் கிடந்தவும் வந்த
விலங்கிரு வைளவம் வானூர் மதியம்
என்றிவை மொழிந்த மேற்புற மெல்லாஞ்
செந்துறை வெண்டுறை சேர்த்துங் காலே"

என்றாராகலின்.

இனி, முப்பத்திருவகை யுத்தியாவன, முன்கூறியவே.

தருக்கமாவன: |ஏகாந்தவாதமும், |அநேகாந்த வாதமும் என்பன. அவை |குண்டலம், நீலம், பிங்கலம், அஞ்சனம், தத்துவதரிசனம், காலதேசி முதலிய செய்யுட்களுள்ளும், சாங்கிய முதலிய ஆறு தரிசனங்களுள்ளுங் காண்க.

இனிச், செய்யுளாவன :

|"வரியே|குரவை|மதலை|மேட
|முரியே |தாழிசை முன்னிலை வாழ்த்தே
தேவ பாணி|சித்திசை|நேரிசை
|பாவை|தனிநிலை|பாங்கமை மடலே"

என்றோதப்பட்டன. அவை இன்மணியாரத்துள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

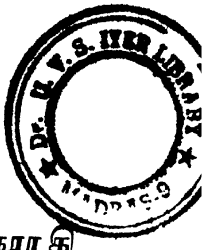
'முந்துநூன் முடிந்த முறைமையின் வழாஅமை—வந்தன பிறவும் வயின்றிங் துரைப்போன்—அந்தமில் கேள்வி யாசிரி யன்னே ஏன்பது: மேனூன்முடிந்த முறைமையின் வழாமை சொன்னவும், சித்திர சமையபத்திர சேதக கணிதகத்தவத்தி முதலிய பிறவும் அறிந்து இடத்திற்கேற்றவாற்றான் உரைக்கவல்லோன் கேள்வி முற்றிய ஆசிரியன் என்று கூறப்படுவான் என்றவாறு.

"சொல்லிற் சுருங்கிப் பொருள்பெருகித் * தொன்ஞான
மெல்லாம் விளக்கி யிருளகற்றும்—நல்யாப்
பருங்கலம் வல்லவர் தாமன்றே கேள்வி
† யொருங்கறிய வல்லா ருணர்ந்து"

யாப்பருங்கலம் மூலமும்
விருத்தியுரையும்
முற்றும்.

'தொன்ஞாலம்' என்பதும் பாடம்.

'ஒருங்கலர்த்த வல்லா ருணர்ந்து' என்பதும் பாடம்.

யாப்பருங்கலம்

சூத்திர முதற்குறிப் பகராதி.

	பக்கம்.
அ	
அகவலிசையன	... 251
அடிமுதற் பொருள்.	355
அடியெனைத்தாகி.	329
அடியொரு மூன்று.	243
அந்தடி குறைவு	... 241
அந்தவடியினயல்	... 256
அவற்றொடு மூடு	... 297
அனபெடையொன்.	156
அளவடி நான்கின.	333
ஆ	
ஆசியெழுத்தே	... 129
இ	
இணைக்குறளிடை.	257
இயற்சிருநிச்சீர்	... 57
இயற்சீர்வெள்ளடி.	115
இரட்டையடி	... 180
இரண்டாமெழுத்து.	131
இருசீர்மிசைவர	... 159
இறுவாயொப்பின்.	153
ஈ	
ஈரசைகூடியசீர்	... 59
ஈரசைச்சீர்நின்று	... 85
ஈரடிகுறள்சிந்து	... 224
ஈரடிவெண்பா	... 121
ஈறுமிடையும்	... 54
ஈறுமுதலா	... 183
ஈற்றயற்சீர்	... 168
உ	
உயிரே மெய்யே	... 20
உரைத்தனவிரண்டும்	243

	பக்கம்.
எ	
எழுத்தசைசீர்	... 17
ஒ	
ஒத்தவடியினதாகி.	261
ஒத்தாழிசைக்கலி	... 276
ஒழுகியலோசை	... 240
ஓ	
ஓரசைச்சீரும்	... 67
க	
கடையதனயலடி	... 265
கடையிணைபின்	... 148
கலியொடுவெண்பா.	109
கழிநெடிலடியே	... 101
கழிநெடிலடிநான்கு	269
கு	
குறளடி சிந்தடியிரு.	99
குறளடி சிந்தடியள	98
குறளடி நான்கு	... 340
குறள் சிந்திரண்டிசை	221
குறிப்பே செய்வல்	... 49
குறிலிணைகுறில்	... 52
சி	
சிந்தடி குறளடி	... 107
சிந்தடி நான்காய்	... 342
சீ	
சீரிரண்டிடை	... 163
சீரொடு சீர்தளைப்	... 83
சீர்தொறுந்தொடுப்ப	170

	பக்கம்.
செ	
செந்தொடையிரட்	... 173
செந்தொடையொவ்	178
செப்பலிசையன	... 212
செய்யுட்டாமே	... 199
த	
தரவேதரவிணை	... 311
தரவொன்று	... 280
தளைசீர்வண்ணம்	... 39
தனிநிலை யொற்று.	36
தன்சிறுதுகிரை	... 88
தன்றளையோசை	... 308
தா	
தாழிசை துறை	... 210
து	
துள்ளலிசையன	.. 274
தூ	
தூங்கலிசையன	... 335
தொ	
தொடைபல	... 187
தொடையேயடி	... 127
நா	
நாலசைச்சீர்	... 65
நாலோரடியாய்	... 227
நான்கடியாணும்	... 248
நி	
நிரணிறை முதலிய.	359
நிரைநடுவியலா	... 78
நிரையீறில்லா	... 87

பக்கம்.		பக்கம்.		பக்கம்.
நே		மி		மோ
கெடிலடி கான்காய். 332		மிக்குங்குறைந்தும் . 344		மோனையெதுகை... 128
கெடில் குறில் ... 48		மு		வ
நே		முதலயற்சீரொழித். 167		வஞ்சியுளகவல் ... 119
நேரசை யென்ரு ... 47		முதலொடுமூன்ரும். 161		வருக்கநெடிலினம். 134
நேரிசையம்போ ... 278		முற்றியதாழிசைக்கு. 285		வி
நேரிசையினைக்குறள்254		முழுதுலகிறைஞ்ச . 1		விகற்பொன்ருகி ... 233
பா		மூ		விரலியு மருகியும்... 68
பாதம் பலவரில் ... 236		மூவசைச் சீருரிச்சீர் 61		வெ
பாவினமெல்லா ... 112		மூவொரு சீரும் ... 165		வெண்கலியொன்றே279
ம		மூன்றடிமுதலா ... 245		வெண்சீரொன்றலும் 84
மனப்படுமடிமுதல். 259		மூன்றடி யொத்த... 263		வெண்பாவாசிரியம். 200
யா		மொ		வெள்ளடி கலியினு. 119
மாலைமாற்றே ... 492		மொழியினும் ... 144		வெள்ளையுட்பிறதலை 92
				வெறிகமழ் தாமரை 2

யாப்பருங்கலம்

இலக்கண மேற்கோள் முதற்குறிப் பகராதி.

(* இக்குறியிடப்பட்டவை தொல்காப்பியச் சூத்திரங்கள்.)

	பக்கம்.
அ	
அ ஆ ஐ ஔ வென்றிவை ...	196
அ இ உ எ ஒ இவை குறிய ...	22,51
*அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு	381
அகத்திணை யல்வழி ...	118
அகத்திணை யகவயின் ...	120
அகத்திணை மருங்கினவவு ...	120
அகப்பாவகவலுள் வஞ்சி ...	121
அகப்பாவகவல், ஐயீருறுப்பின்	270
*அகப்பாட்டு வண்ணம் ...	384
அகமுதலாய பொருள்கவிக்காவி	461
அகமேயகப்புறம் புறமே ...	528
அகரமுதலா ஔகாரமீரு ...	21
அகரமோடாகாரமைகாரம் ...	196
அகவலென்பதாசிரியப்பா	78,109
அகவலென்பதாசிரியப் பெயரே	251
*அகவலென்பதாசிரியம்மே ...	214
அகவலோசையாசிரியம்மே ...	254
அகவல்வெண்பாவடிமேலே ...	219
அகவலுட்டன்சீர்வெண்சீர் ...	70
அகவற்கினமாயவாறினையும் ...	274
*அகைப்புவண்ணமறுத்தறுத்து	387
அஃகேனமாய்தந்தனிமேலே ...	28
*அஃதான்றென்ப வெண்பா .	214
*அங்கதப்பாட்டவற்றளவோடு	124
அசைகளுமொரோவழி ...	416
அசைகூனுகுமென்மனுர் ...	356
அசையடி முன்னரராகம் ...	311
அசையாக்குந்தன்மையவே ...	35
அசையிரண்டு மூன்றுமவை ...	82
அசையினுஞ் சீரினுமிசை ..	179
அசையினுஞ் சீரினுமடி ...	183
அசையேயிரண்டு மூன்றும் ...	67
அடக்கியலுறப்புமாறடித்தாக .	292
அடிதொறுமுகலெழுத்தடைவ	137
*அடிதொறுந்தலேயெழுத்து...	143
அடிபலவாகியுங்கடையடி ...	331
அடிமறிச்செய்தியடிமேலே ...	369
அடிமுதலோரெழுத்தடி ...	130
அடிமுதற்கண்ணின்றிற்கும் ...	358
அடிமுதற் பொருள்பெற ...	357
அடிமுழுதொருசீர்வரின் ...	180
அடிமூன்றெழுத்திறின் ...	265
அடிமூன்றுகி வெண்பா ...	245
அடிமோனையேனைகிலே ...	177
அடியினிற்பொருளீற்றான்	356,411
அடியுஞ்சீருமசையுமெழுத்து .	183
அடியுளெழுத்தினை கான்கினுல்	480
அடிவைந்தானியுமிக்குமீற்றடி .	247
அடிவரையின்றியனவொத்து .	334
அடுத்தவடியிரண்டியாவகை...	127
அதிக்சண்ட மென்றுமிசை ...	97
*அதுவேதானுமீரிருவகைத்தே	2,406
அந்தக்குறையாதடியிரண்டு ...	240
அந்தமுதலாத் தொடுப்பது ...	187
அந்தாதித்தொடையினும் ...	305
அந்தமில்பாதந்தாழிசையே ...	242
அந்தமுமாதியுமடுவும் ...	412
அந்காற்சொல்லுந்தொடுக்கும் .	373
அந்தடிமிக்குப்பலசிலவாய் ...	331
அந்தத்திற்பாவிற்கினமாய ...	344

	பக்கம்.
அர்தவடிமிக்கல்லாவடியே ...	331
அம்புவண்ணகமிருமூன்றடி...	282
அம்மூவளவிற்குமராகவடி ...	293
அராகநேர்நிறமுமழம்பு ...	527
அரிநீரகவற்கடித்தொகை ...	437
அருங்கடல்.....உறுப்பே ...	531
அருணேக்கு நீராரசைச்சீர் ...	376
அரைகொடியளவினவறுமூ ...	25
அரைகொடியென்பதியாதென	25
அரையளவுகுறுகன்மகரம் ...	29
அல்லாவொற்று மகவலினிறுதி	254
அல்லாவொற்றினுமதனினும் .	262
அல்லாப்பாவினடிவகை ...	110
அவலமென்பதற்கிசையென .	524
அவற்றுள், ஒருவேயுணர்வே	535
*அவற்றுட், சுத்திரந்தானே...	3,406
அவற்றுள், ஆசிரியமென்பது.	125
அவற்றுள், நல்லவை யென்பது	514
*அவட்றுட், பாஅவண்ணம்...	381
அவைதாம், அகப்பாவகவல் ...	269
அவைதாம், இயனெறிதிரிந்த .	518
*அவைதாம், பாஅவண்ணம்...	380
அவைதாம், பாட்டுரைநூலே .	407
அவைதாம், முதலோடயல் ...	172
அவைதாம், முன்னும் பின்னும்	270
அவைநிரிபாலின் விசாதியாகும்	458
அவையெனப்படுமவையரிறப .	514
அவையே, தேவபாணியென்று	291
அவ்வியனிலேயுமேனைமூன்றே	28
அளபெடைதனியிரண்டு ...	29
அளபெடைத் தொடைச்சே...	159
அளபெடைமருங்கிற்பாட ...	523
அளபெடையினம்பெற ...	159
*அளபெடை வண்ணமளபெடை	383
அளபெழினல்லதையாய்தமும்	37
அளபெழுந்தியாப்பினஃது ...	159
அளவடியஃதுமாதியுமாகி ...	258
அளவடியைஞ்சீர் நெடிலடி ...	268
அளவடிமுதலாவனேத்தினும் .	298
அளவியற்பாவென்றசீர் ...	107
அளவியற்பாவான்றசீரைக் ...	463
அளவிருவிலத்தொடு நெடில்...	431

	பக்கம்.
அறமுதலுன் கென்றுமகமுதல்	210
அறுசீர்முதலா நெடியவை ...	273
அறுசீரெழுசீரடிமிகவரூஉ ...	275
அறுசீரெழுசீரடிமிகலின்றவும்	273
அறுத்திசைக்குஞ் செய்யுட்பால்	430
அனந்தனுங்குளிகனுமாதி ...	263
அன்னங்கழிசங்குதத்தை ...	518
அன்னமொன்முங்கழியிரண்டா	518

ஆ

	பக்கம்.
ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஔ ...	22
ஆங்கிருதுறையுமறுவகை ...	538
ஆங்கென்கிளவியடையா ...	285
ஆசிரியத்தொடுவெள்ளை ...	110
ஆசிரியத்தளசைச்சீரடி ...	437
*ஆசிரியப்பாட்டினளவிற்கு ...	124
ஆசிரியப்பாவினயற்பாவடி ...	121
ஆசிரியப்பாவின்றிறமைக்கு ...	123
*ஆசிரியடைத்தேவஞ்சி ...	124
ஆசிரியப்பாவெண்பாச்கலி ...	110
ஆசிரியமென்பதகவலின் ...	125
ஆசிரியம்வெண்பாக்கலியொடு	110
ஆசிரியம் வெண்பாவென ...	285
ஆசிரியமருங்கினேந்து முரிமை	431
ஆசிரியம் பெற்றவடியிலமே ...	438
ஆசிரியவுரிச்சீர் வெண்பா ...	423
ஆணைவழிகிற்றன்மாண்வினை .	339
ஆதியாயாற்றலுடைத்தாய் ...	239
ஆதியிரட்டித்தனஈத்து ...	476
ஆயவகப்புறமையிரண்டும் ...	529
ஆயிரமிறுதிமூவடியிழிபா ...	124
ஆய்தன்தானே குறியதன் ...	28
ஆய்தமு மொற்றெனப்பெற்று.	89
ஆய்தமு மொற்றுமளபெழ ...	37
ஆய்தமுமொற்றுயடக்கினும்...	34
ஆய்தமும் யவ்வுமவ்வொடு ...	30
ஆய்தவுறுப்பினகவுதலின்றி .	276
ஆரமுறுவலணிவடமேகலை ...	66
ஆரமிசன்தனம் பழுப்போடு .	459
ஆரணமகமோடனுடமலிட்டம்.	458
ஆரிடச் செய்யுள்பாடுதற்கு ...	350
ஆரெட்டாயவ்வார்மேல் ...	495

	பக்கம்.
ஆர்த்தபடியினெதிர்ச்சுன்வரு.	475
அறுடிமுக்காற்பாட்டென ...	238
ஆரூராயவ்வார்மேல் ...	494
ஆரிரண்டாமாவியும் ...	510
ஆரிரண்டோடைந்தடியை ...	175
ஆறுமுதலாவெண்சீர்காறும் ...	273
ஆறவகையினகவலொடு ...	269
ஆறெழுத்தாதிபதினேழு ...	433
ஆறேழுருவுபாழெட்டோடு ...	475
ஆறைஞ்தைஞ்தையேழென ...	478
ஆற்றல் சாலாவிழுமல ...	46
ஆற்றுச்செலவு மீளமறிகாகமும்	262

இ

இ உ இரண்டன்	46,409 418
இசைகலீலறைய	68,416
இசைப்படுபுள்ளினெழாஅல்...	535
இடனேபருவம்பொழுதாண்	531
இடைக்கணிரண்டடியுமிக்கால்	483
இடைமை யாவன-யரலவழள.	24
இடையுங் கடையுமிணையும் ...	54
*இடைலேப்பாட்டேதரவக .	281
இடைபலகுறைவதினைக்குறள்	258
இடையிடை சீர்தபினிணை ...	258
இணைநடுவியலாவஞ்சியுரிச்சீர்.	82
இணைகூழைமுற்றேழிரு .	177
இணைச்குறில்குறி னெடில்ணை.	53
இமிழ்கடல்வரை பினெலே	18,252
இயலசை மயக்கமியற்சீராகும்.	423
இயற்சீரிரண்டுதலேப்பெய ...	85,91
இயற்சீருரிச்சீரெனுமிருசீரும	70
இயற்சீருரிச்சீர் பொதுச்சீர் ...	58
இயற்சீரெல்லாமாசிரிய ...	61
இயற்சீரொன்றுவிலேயது ...	92
*இயற்சீரிறுதிமுனேரவணிற்பின்	4
இயற்சீரிறுதிகோற்றகால ...	70
இயற்சீர் வெண்டளேயான் ...	216
*இயற்சீர் வெள்ளடியாசிரிய...	115
இயற்சீர் வெண்டளி வஞ்சியடி.	117
இயசீர்த்தாதியுமயற்சீர்விரவி.	254
இயற்சீருட்டோன்றுமகவல்...	462
இயற்சீரொருபதுந்தன் ...	432

	பக்கம்.
இயற்சீர் நேரிறறன்றளேயுடை	413
*இயற்சீர்ப்பாற்படுத்தியற்றினர்	429
இயற்பெர்சார்த்தியெழுத்தள	45
இயற்பெயர்மருங்கினமங்கல...	519
இயன்றசெய்யுட்கியைந்த ...	99
இயைபுத்தொடைகிளேயின் ...	176
இயைபேயிறசீரொன்று ...	156
*இயைபுவண்ணமிடை ...	382
இரண்டடியெதுகை ...	139
இரண்டடிசிறுமைபெருமை ...	282
இரண்டாஞ்சீர்வரினிணை ...	160
இரண்டொழெழுத் தொன்றன்	177
இரண்டாமடியை யினிதினின்	268
இரண்டாமடியினீரெழுசு ...	230
இரண்டினு மூன்றினும் வஞ்சி.	110
இரண்டுமுதலாவெட்டீறுக ...	102
இரண்டுபாழ்மும்மூன்றேழ் ...	478
இரண்டுபுளிமாவெண்ணிஞர் .	442
இரண்டுநான்கெட்டுப்பதினெறு.	475
இரண்டுநான்குமெட்டும் ...	268
இரண்டெழுத்துமூன்றெழுத்து	438
இரண்டொன்பதாயினு ...	442
இரவுமரவுபோனஞ்நெறி ...	410
இராயிரத்து நாற்பத்தேழ் ...	478
இருகுறணடுவட்டனிச்சொல்.	231
இருக்கையு நூனெறியதியல்வகை	300
இருசீரொன்றினியை பென ...	156
*இருசீரிடையிடினெழுசு ...	163
இருசீரடியுமூச்சீரடியும் ...	108
இருசீரடிமேலொருசீர் ...	256
இருசீர்குறளடிசிந்தடிமுச்சீர் .	100
இருசீர்மிசையியைவாகும் ...	173
இருசீர்நாலடிமூன்றினேர்து...	342
இருதலேக்காமனன்றி ...	204
இருநான்கசவற்சீரைந்தியற்சீர்	428
இருநூற்றிருபத்தெட்டுவிரித்	22
இருநூற்றிருமுப்பத்தொன்	176,447
இருபதின்மேலா றென்பரேனை	437
இருபன்னிரண் டென்பரேனை	436
இருவகையுகர மோடியைந்தலை	89
இருவர்நூற்கு மொருசிறை ...	4
*இழுமென் மொழியான் ...	378

பக்கம்.

இளிருரல்துத்தகான்கு மாத்திரை 526
இறந்தது மீகழ்வது மெதிர்வது 532
*இறுவாயொன்றலியையின்... 155
இறுவாயொப்பினஃதியைபு... 155
இறைச்சிப்பொருளாயுறபட... 519
இற்குலத்தோடொப்பானுக்... 533
இனைத்தாவ தென்றலகுடேறி. 471
இன்னதொன்றிற் கிதுவாம்... 11

ஈ

ஈரசைச்சீர்தாமுரியவாகியிய... 88
ஈரசைகொண்டதுசீரென ... 422
ஈரசைச்சீர் நான்கியற்சீர் ... 65
ஈரசைச்சீர் பின்முன்னு ... 65
ஈரசைநாற்சீ ரசவற்குரிய ... 57
ஈரசையாகிய மூவசைச்சீர் ... 65
ஈரசையியற்சீரொன்றிய 86,87,91
ஈரசையியற்சீரொன்றுதல் ... 92
ஈரடியிரண்டு மோரடிநான்கும் 286
ஈரடியியன்றது குறள் 227,240
ஈரடிமுக்காவிசையினும் ... 244
ஈரிரண்டாகியு மொரோ ... 67
ஈரிரண்டாகி யிருபத்தாறந்தமா 447
ஈரிரண்டுமோரேழுமீறைந்தும்.. 106
ஈரிரண்டுமேழெழுத்தும் ... 412
ஈரிரண்டோடீராறெழு 106,339,462
ஈரெழுத்தொருமொழி ... 25
ஈரெழுத்துச்சீராவபோதுபூ... 432
ஈரெழுத்து காற்சீராவெள்ளை. 439
ஈரைஞ்ஞூற்றெண்மூன்றும்... 475
ஈரொற்றியினு மூவொற்றுயி 37
ஈறுவருக்கித்திழித்திரட்டித்து. 475
ஈற்றடியிக்கனவொத்தன ... 331
ஈற்றதன்மேலடியொருசீர் ... 246
ஈற்றயல்குறைந்தநேரசை ... 259

உ

உடையதம்மூறப்பிஞென்று... 292
உணர்த்தியபாவினுளொத்த ... 349
உம்மைதொக்கவெனுவென்... 31
*உயர்நிலையென்மனுர் ... 531
உயிரளபெடையும் 46,409,418

பக்கம்.

உயிரளபெடையுமொற்றள ... 23
உயிரளபேழுமுரைத்த முறை. 46
உயிரினளபுயிர்மெய்யென ... 21
உயிரினளபே யளபென ... 21
உயிரீராதேமெய்மமூவாறே ... 22
உயிருமெய்யும்புணர்ந்த ... 21
உயிருமெய்யுமொருங்கியைத்து 21
உயிருறப்புயிர்மெய்தனிநிலை . 38
உயிரென்ற சொல்லானே ... 35
உய்த்துரைத்தவீரேழுதான்கு . 443
உரிச்சீர் விரவலாயுமியற்சீர் .. 70
உரிச்சீரதனுளுரைத்ததை ... 91
உரிமையியற்சீர் மயங்கியும் ... 71
உரியசைச்சீர்ப்பினுகரோ ... 429
உரியசையக்கமாகிய ... 428
*உருட்டுவண்ணமராகம் ... 388
உருவுப்பாழெண்பாவை ... 475
உருவியாகியவொரு ... 525
உரைக்கப்படும் பொருட்கு ... 407
உரைச்சீர்த்தளைவகைக்கு ... 90
உரைத்தவுறப்பொடு ழிசை . 290
உரைப்போர் குறிப்பினுணர்... 260
உரைப்போர்குறிப்பினே ... 123
*உரையுநூலுமடியின்றி ... 406
*உரையொடு நூலிவையடி ... 406
உலயற்செய்யுட் கோதிய ... 350
உவ்வொடுவவ்வரினெளை ... 30
உள்ளப்பாவையினூல்வரை... 461
உறழ்ச்சி கேடுத்திட்டம் ... 474
உறுபுசழ்மரபினுயர்ந்தோர் ... 518
உறுப்பினகவலொருபொரு ... 271
உறுப்பினளவேயொன்றரை ... 25
உறுப்பிற் குறைந்தவும் 355,411

எ

எகரஒகரத்தியற்கையுமற்றே 28
எஞ்சாவிருசீர் நாலடிமூன்று... 342
எடுத்துரைத்தவீரெழுத்து ... 433
எடுத்துரைத்த மூவெழுத்து... 434
எட்டாதி மூவைவெழுத்தை... 441
எட்டாராயார் மேற்பத்தொ ... 496
எண்சீரடியீற்றயலடிகுறை ... 268

	பக்கம்.
*எண்ணுவண்ணமெண்ணு ...	386
எண்ணெழுத்திற்றிண்ணியரா	126
*ஏண்மேகாரமிடையிட்டு ...	200
எப்பொருளேனுமொரு ...	536
எய்தியவிரண்டுங்கைகோளே	529
எருத்தியலின்றி யிடைநீலே ...	324
எல்லாத்தலோடு மயங்கினும் ...	93
ஏல்லாவிலமும் மடிப்படுத்து ...	263
எல்லாவடியினுமினப்பா ...	112
எவ்வடியானு முதனடுவிறுதி	260
எழுதப்படுதலி னெழுத்தே ...	18
எழுத்தசைசீர்தளே	17,19,127
எழுத்தல் இளவியினசைபொ	376
எழுத்தியற்றொடைகளின் ...	129
எழுத்தினுலாகுமசையசை ...	125
எழுத்துமொழிபொருனென்று	198
எழுத்தென்றதிகாரமீணடி ...	131
எழுவகை யிடத்துங்குற்றிய ...	25
எழுவாயெழுத்தோன்றின் ...	159
எழுவாயிரட்டித்திறுதி ...	260
எழுவாய்சீரைவரினுமேழு ...	486
என்னெனுமசைசொலும் ...	262
என்னென்சொல்லும்பிறவும்...	254

ஏ

ஏதந்தழுவாதிசைசேர்ந்திரு ...	329
*ஏந்தலவண்ணம்,சொல்லிய .	388
ஏந்திசைச் செப்பலும் ...	214
ஏந்திசைச்செப்பலிசையன ...	214
ஏந்திசையகவலெழுத்திறந்த .	271
ஏயென்றிறுவதாஞ்சியத்தியல்	254
ஏவல்குறிப்பேதற்கூட்டல்வழி	50
ஏவியவிம்மூன்றன்றன்றியொழிந்த.	532
ஏழடியிறுதி யீரடிமுதலா	124,238
*ஏழெழுத்தென்பசிந்தடிக்கள	106
ஏறவிரட்டித்திழியவரை ...	416
ஏற்புடைப்பொருளெலாம் ...	12
ஏற்புடைய காதலருறைந்த ...	479
ஏனச்சொல்லினுஞ்சியமிறுமே	253
ஏனோரான்கைம்மூவெழுத்தாதி	446
ஏனையமூன்றுக்கணவிரியாம்	430

	பக்கம்.
ஏனையுறழ்சீருமீரேழ்முதலாக...	444
ஏனையொருநான்குமாறுதி ...	434
ஏனையெழுசீருமெட்டாதி ...	439
ஏனையைந்தெட்டுமுதற்பதி ...	440

ஐ

ஐ ஔ வென்னுமாயீர் ...	23
ஐஞ்சீரடுக்கலுமண்டிலம்	348,414
ஐஞ்சீர்நறுசீரடிநான்காயி ...	334
ஐஞ்சீர்நாலடிகலித்தாறை ...	333
ஐஞ்சீர்மூடிவினடித்தொகை...	332
ஐந்தாறசையினருகியுகரத்	46,409
ஐந்தாறடியினடாகதவுமந்தடி ..	247
ஐந்தாதியையிரண்டீருமறு ...	462
ஐந்தினேதழுவியவகமென ...	531
ஐந்தினேதழுவியதக்கற்பே ...	529
ஐந்துமகவறகுவெள்ளைக்கு	106,462
ஐஞ்தெழுத்தாகுமழகளிறச்சீர் .	435
ஐம்பெருந்தொடையினின் ...	227
ஐமூவெழுத்துமசைக்குறுப்பா	36
ஐயிரு நாமமுயாசிரியம் வஞ்சி	124
ஐயெனெடுஞ்சினையாதியொழி	54
ஐயெழுத்தாயவழியான்றகலி .	446
ஐவௌமவ்வெனநிவறறிற்கு...	35
*ஐவகையடியும்வீரிக்குகாலே	430
ஐவகையடியு மறவுமுறத்தொ...	431

ஒ

ஒத்தகடியாறுமாசெல்வாய் ...	444
ஒத்தகுலத்தார்தமியராயோர்...	534
ஒத்தவடித்தாபுலோமண்டிலம்.	262
ஒத்தவொருபொருண்மூவடி...	263
ஒத்தவடியின சிலமண்டிலமே	262
ஒத்தவடியினு மொவ்வா ...	349
ஒத்தாழிசைக்கலியென்று	280,328
ஒத்தாழிசைதுறைவிருத்தம்...	211
ஒத்தாழிசைக்கலிகலிவெண் ...	277
ஒத்தாழிசைக்கலிவெண்கலி...	278
ஒப்பாருக்கொப்பாரொருபூப்...	533
ஒருசீரடி முழுதாயினிரட்டை	180
ஒருசீரடி முழுதும்வருவ ...	180

பக்கம்.

ஒருசீர்பதின்மூன்றடிக்கு ... 433
ஒருதனியாதியாவோரேழின் 126
ஒருதொடையீரடிவெண் ... 126
ஒருதொடையீரடி வெண்பா... 121
*ஒருநெறியின்றி விரவிய ... 3,406
ஒருபடிகீக்கி யொழிந்த ... 477
ஒருபுடையாலொப்புரைப்பின் 457
ஒருபொருணுதலியருத்திர 2,406
*ஒருபொருணுதலியவெள்ளடி 310
*ஒருஉத் தொடையிருசீரிடை 165
*ஒருஉவண்ணமொரீ ... 386
ஒரு மூன்றிருநான்கடி ... 249
ஒருவன்பெயர்மலையாறு ... 531
ஒருவிகற்பாகித்தனிச்சொல் ... 237
ஒரோவகையினுலாகிய ... 61
ஒல்லென்.....யே ... 53
ஒழிந்தான்செட்டாதி ... 435
*ஒழுகுவண்ண மோசையின்... 385
ஒற்றளபெழாவழிப்பெற்ற ... 37
ஒற்றின்ருகியுங் குறிப்பே ... 51
*ஒற்றெடு புணர்ந்த ... 379
ஒன்பானமுதலாக ... 441
ஒன்ருதாவது செந்தொடை. 179
ஒன்ருகியென்ருர்வடபுல ... 475
ஒன்றிய தொடையொடும் ... 178
ஒன்றிரண்டு நான்கெட்டு ... 472
ஒன்றிரண்டொரு மூன்று ... 24
ஒன்றிரண்டு மூன்றுநான்கு ... 472
ஒன்றிற்குப்பன்னிரண்டாக ... 433
ஒன்றினமுடித்தறன்னின ... 138
ஒன்றினைநான்மை ... 341
ஒன்றுதானகிரண்டோடு ... 478
ஒன்றுமிரண்டுமூன்றும் ... 123
ஒனறும்பலவும் ..தூமொழியே. 239
ஒன்றும் பலவும் விகற்பாய் 232,234

ஓ

ஓதல் வேண்டுமொளி ... 155
ஓங்கெழில் குன்றுகூதிர்பண்பு. 588
ஓசையினென்றிவரினும் ... 70
ஓதப்பட்ட வுறுப்புவகை ... 313
ஓதல்காவல்பகைதணிவில்லை ... 201

பக்கம்.

ஓரசைப்பொதுச் சீர்தளைவகை. 90
ஓரசைப்பொதுச்சீரொன்று ... 90
ஓரெழுத்தாதியா ... 441
ஓரெழுத்துச்சுன்றின் ... 482
ஓரெழுத்துமிக்காற் புரிச்சாம். 482
ஓரெழுத்துமீரெழுத்தும் ... 436

க

ககரமுதலானகரமீறவிவை ... 21
கங்காயமுனேச்சங்கமம்போல... 205
கடையளவென்பதுடை ... 292
கடையுமிடையு மினையுமை ... 54
கட்டளை கலம்பகஞ்சமநடை ... 470
சட்டுரைவகையாளெண் ... 118
கணவிரிபூமருதுகார்க்கடி 434,440
கணவிரியுங் கண்ணுர்கடியாறு. 445
கண்ணிமைமொடியென ... 24
கண்ணிமைகைக்கொடி ... 24
கந்தருவமென்பதுகசடற ... 537
கம்பலை சும்மையழுங்கல் ... 207
கருதுங்காலாய்ந்தகலியடி ... 447
கருவிளங்கூவிளந்தேமா ... 57
கலித்தல்கன்றல் கஞறல் ... 207
*கலித்தளே யடிவயின் 70,413
கலியே வெண்பாவாயினும் ... 274
கலியேவர்யேறிறறிசை ... 538
கலியுறுப்பெல்லாங்கட்டளை ... 124
கலிமயாடுவெண்பாவகவல் ... 347
*கலியொல கொண்டுதன்றளை. 308
கலிவெண்பாட்டே கைக்கிளை. 124
கழிநெடிலடியேகசடற ... 105
கழிநெடிலசையும் காலெழுத். 524
கழிநெடிலடியுங்காலெழுத் ... 34
கழிந்த மூனறேழாதி ... 439
*கழிவேயாக்கமொழியிசை ... 200
களவினுங்கற்பினுங்கலக்கமில். 523
களவுங்கற்புங்கைகோளாக ... 529
கற்பெனப்படுவதுகரண ... 529

கா

காக்கைபாடினியார்முதலாகிய. 408
காணப்பட்டவுருவமெல்லாம் . 535

	பக்கம்.
காரேகூதிர்முன்பனி ...	532
காலவிகறபததாற் கட்டுரைக்க.	35
காசுபிறப்புமே காட்டாது ...	216

கி

கிழவனபாகதனகிழத்தி ...	529

கீ

கீழ்கதுவாயினகிழமைய ...	169

கு

குஜஆனெனவருஉமிறுதி . .	381
குணதிதினிழிந்தமயஙகயவ ...	534
குரறுத்தானகுகிலே ...	526
குருகீழிலகுவாமேனைய	471,474
குருலகுவாகுஙகுருவாம ...	448
குருவிலகுவாபுகுருவிலகு ...	490
குறடபா விரணடவைநால ...	231
குறளடிஇந்தடி யளவடி ...	102
குறளடிநான்கிவைகூடின ...	342
குறளடி நானகின மூனறொரு.	343
குறன்சிநதளவுநெடிலகழி ...	99
குறிஞசிபாலேயோடைநதும ...	530
குறியதனமுன்னரா டதப ...	28
குறியநெடிய வுயிருறுப்புயிர ...	31
குறிலிணையாகியநகுறினெடில.	54
குறிலிணைகுறினெடில்	53,421
குறிலுநெடிலுமளபெடையும் .	5
குறிலுயிர வலலெழுதது ...	32
குறிலுநெடிலுங்குறின்முன் ...	53
குறிலுநெடிலுமனுமிவை ...	57
குறிலுநெடிலுநகுறிலிணை ..	422
குறிலவயினிரையசைகூடிய...	308
குறிலேநெடிலேகுறிலிணை ...	47
*குறிலேநெடிலேகுறிலிணை ..	53
குறிலொருமாதிரை ...	24
குறிலோரைந்து மறிவுற ...	22
குறினெடிலாவிகுறுகியமூவுயிர	20
குறினெடிலாய்தமளபெடை...	32
குறினெடிலளபெடை	31
*குறுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
குறுமையுநெடுமையும் ...	41

	பக்கம்.
குறையவையென்பது ...	515
குற்றிகரஙகுற்றுகரம் ...	132
குற்றிகரஙகுற்றுகரஞசெய்புள்	239
குறறியலிகரஙகுற்றியலுகரம் .	25
குற்றியலிகரச்சாரலவ்வணமும .	27
குறறியலிகரமுஙகுறுசலின் ...	410
குறறியலிகரமுஙகுற்றியலுகர .	27
குறறியலுகரமுஙகூனு ...	413
குறறியலுகரமுறறியலுகரம...	422
குறறுகரஙகுறறிகரம ...	107
குறறுகரச்சிரோடுகரவகார ...	221
குறறுகரதோடுவருஞசீர	431
குறறுகரமொறறுசகிகூன	59,408
குறறுகரமொறறுக ...	430
குறறெழுதுதுதொணணூறறு	22
குறறெழுதுதுசெவவிலகு ...	448
குறறுறறெனறு ...	31
குனறியுந்தோனறியும்பிறிது .	415
குனறியேயக்குமுகைகை ...	457
குனறிசைமொழிவயின் ...	23

கூ

கூறியதுகூறினும் குறறமில்லை.	216

கே

கேட்டமொழி யொழித்து ...	130

கை

கைக்கிளைதானேவெண்பா ...	203
கைககிளை மருட்பாவாகி ...	204
கைககிளையாசிரியம ...	256
கைகிளைதாமே காணுங் ...	529
கைக்கிளையெனபதுபுறனே ...	529

கொ

கொசசகக்கலிவயிற்குறித்த ...	125
கொசசகமீரைந்தும	280,328
கொசசகம வெணகலி ...	278
கொடுத்தபொருள்வாகி ...	533
கொண்டவடிமுதலா ...	260
கொணடவோகுறியால் ...	535
கொள்ளப்பட்டவுறுப்போ ...	292

பக்கம்.

கோ

கோதில்சிறப்பிற் குழறுபுலி ... 446

ங

ஙஞண நமன வயலள ... 37

ச

சந்தச்சரணமும்தாண்டகத்தின் 456
சந்தமுந்தாண்டகமும 447,471
சந்தவெழுத்திற்றுக்கியரை ... 480

சா

சாதாரிபியந்தை நேர்ந்ததிறமே. 527

சி

சித்திரவகவல் சீர்தொறும் ... 270
*சித்திரவண்ணம் நெடியவும் . 384
சிந்தடி குறளடியென்றுயிரு ... 108
சிந்தடியானே யிறுதலுமவ்வடி. 214
சிந்தும் குறளும் ... 110
சிந்தோடளவு நெடிலீறுழிய. 431
சிறந்தியர் செப்பலிசையன ... 214
சிறப்புடைய வல்லவென ... 36
சிறுமையிரண்டடிபெருமை ... 282
சிறையழிதுயரொடுசிந்தை ... 524
சிற்றெணகத்தேசேர்க்கப்படு . 292
*சின்மென்மொழியாற்றுய ... 377

சீ

சீரோடணு முரியசை ... 429
சிரிந்தினிர்ந்த தன்றாளைதழுவி. 276
சீர்தபவரினுமொற்றியற்று ... 46
சீர்தளைதைவழி 45,408,418
சீர்முழுதொன்றினிரட்டை ... 80
சீர்முழுதொன்றிற்றலையா ... 138
சீர்வண்ணம்வெள்ளக்கலி 97,121

சு

சுடுபொன்மருங்கிற்பற்று ... 536
சுண்ணந்தானே, பட்டாங் ... 369

செ

செந்தமிழ்ச் செய்யுட்டெரிந்து. 461
செந்துறையென்பதொலி ... 537

பக்கம்.

செந்தொடையியைபிவை ... 173
செப்பலோசையிற்சீர்தளை ... 125
செப்பல்வெண்பாவெண்கூ ... 217
செப்பல்வெண்பாசீரோழாஇ ... 218
செம்பகையில்லாமரபினதாங்... 179
செயற்குரியிருசீர் செய்யு .. 84
*செயிர்தீர்செய்யுட்டெரியுங். 407
செய்யுடமே மெய்பெறவிரிப். 525
செய்யுளென்பதுதெரிவுற ... 17
*செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனை. 377
செவியுறைதானேபொங்குத... 203
செவ்வியுரிப்பொருட்கேது ... 531

சே

*சேரிமொழியாற்செவ்விதிற். 379
சேருநேரடிப்பாவ்லெஞ்சீரடி... 414
சேர்தியதரவொடுதாழிசை... 290

சொ

சொல்லாதல் சொல்லின் ... 370
சொல்லிசையளபெழற்ற் ... 159
*சொல்லியதொடைபெறு ... 178
சொல்லினும பொருளினும ... 147
சொல்லின்வழுவேசொல் ... 401

ஞ

*ஞகாரைமுதலாளகாரை ... 379

த

தகைபெறுபெரியிலெந் .. 414
தக்கராக தேர்திறங்காந்தரா . 527
தடுத்தற்றளை யெனைறுந்தாம்பல. 126
தடுத்தனதட்டதளைபல ... 99
தணசீர்தன தொன்றில் ... 83
தத்தமிலொத்துத்தரவின் ... 284
தந்துமுன்னிற்றலிற்றரவே ... 282
தரவினளவிற்சரிதகமயற்பா... 285
தரவின்வழிமுறைதாழிசை .. 292
*தரவின்முறித்தாழிசை ... 327
தரவேதரவினே மரபே ... 329
தரவேதரவினே வரன்முறை... 323
தரவேயாகியு மிரட்டியும ... 323
தரவேதாழிசை தனிச்சொல். 290

பக்கம்.

தரவேதாழிசைதனிலேலச்சுரி. 284
தரவொன்றுகித் தாழிசைமூன். 285
தரவொன்றுதாழிசைமூன்று... 290
தருக்கியறுழிசை மூன்றடி ... 273
தவலரும் **** உறுப்பே ... 531
தளகலி தட்டனதண்ணீர் ... 308
தளசீர்வண்ணந்தாங்கெட .. 410
தளசீர்வண்ணந்தாங்கேடில்... 40
தளயொடுசீர்தபிற்றக்கவாவி 417
தற்சுட்டேவல் குறிப்பிவை ... 50
தனிச்சொல்லென்பதடி ... 411
தனிச்சொற்றழுவலவாகி ... 233
தனிதரலிற்றவிற்றனிலிலை . 282
தனிலிலைமுதனிலையிடை 23,156
தனிலிலை யொற்றிலவ தாமல. 37
தனிலிலை யளபெடை நேர்கேர். 44
தனிலிலைசுரிதகம்வரைலிலை ... 282
தனிதொடிறனிச்குறில் 53,421
தனிதொடிலாகியுந்தனிக்குறி ... 53
தனிமையாற்றன் முனிலில ... 329
தனியசையென்றவிலை ... 48
தனியே.யடிமுதற்பொருள். 355,411
தன்கோணிறீ இப்பிறன் ... 4
தன்சீருட்டுங்கல் கலியடி 462,429
*தன்சீருள்வழித்தளவகை ... 432
*தன்சீரெழுத்தின்சின்மை ... 106
தன்சீர்தனதோடொன்றலு ... 83
தன்சீரிரண்டு தலைப்பெயரும். 91
தன்சீர்லியிற்றளிதம ... 343
தன்பாலுறப்புத்சமுலிய ... 253
தன்பாவடித் தொகைமூன்று. 245
தன்றளபாதந்தனிச்சொற் ... 339
தன்னுடையந்தமுந்தாழிசை. 284

தா

*தாஅவண்ண, மிடையிட்டு ... 381
தாலில் லிறகுநீத்தண்கடியா... 439
தாழாமரபினர்யாழொடு ... 522
தாழிசைச்சீரும்முறைமுறை. 290
தாழிஞ்சப்பின்னர்தனிச்சொல். 291
தாழிசைப்பின்னராகவடி ... 292
தானேயடிமுதற்பொருள் 356,411

பக்கம்.

தி

திரண்டளவானிலைமை ... 443
திரண்டியற்சீர்பத்திற்கு .. 432
திரியேறுபூமாசேர்வாயாத்திரி 443

தீ

தியலையென்பதுதெரியுங் ... 515

துர

துஞ்சல்களித்தல் மயங்குதன் 534
துடித்தடித்திமிழ்தருதுளங்கு 398

தூ

தூக்கும்பாட்டும்பாவுமொண் ... 19
தூங்கலிசையன வஞ்சி ... 349
தூங்கலிசையாய்த்தனிச்சொல். 339
தூங்கலோசை நீங்காதாகி .. 339
*தூங்கல்வண்ணர்வஞ்சியிலும் 387
தூங்கேந்தடுக்குப்பிரிதன் ... 394
தூங்கேந்தடுக்கல்பிரிதன் ... 400

தெ

தெய்வங்காமமையில் ... 538
தெய்வந்தினையிராசிப் ... 457
தெரியுங்கால்வெண்சீர்க் ... 443

தே

தேமாபுளிமாகருவினம் ... 65
தேமாவும்பாதிரியுஞ்சீர் ... 433
தேமாவெட்டாதிபதிஞறுயர். 438
தேமாவேபாதிரிபோதபூ ... 438
தேருடைத்தாய்க்காமர்தினை... 505
தேவருரகருமேவவும்பெறு ... 532
தேற்றம்வினவே பிரிலிலை ... 14
தேற்றம்வினவே பிரிலிலை ... 30

தொ

தொடுத்துமன்சேறலிற்றொண்டை. 18
தொடையெனப்படுவதடை ... 127
தொடையொன்றடியிரண் ... 227
தொடைபல தொடுப்பன ... 238
தொடையடியுட்பலவந்தா ... 188
தொடைமிகத் தொடுப்பன ... 238

	பக்கம்.
தொடையடியித்தணை ...	238
தொடையுந்தாடை ...	198
தொலேவெனப்படுபவை ...	515
தொல்காப்பியப்புலவோர் ...	20
*தோன்மைதானே யுரையொடு	377

தோ

தோற்றுங்காற்சீராலாம் ...	441

ந

நடுவுநேரியல்வஞ்சியுரிச்சீர் ...	82
நலமிகுநாலெழுத்தாயவழி ...	445
நவிபுவண்ணமாய்தம்பயிலும்.	39,384
நவிர்படுகுறிஞ்சி,செந்திறநான்கு	527
நண்பாலபூமரு துமாபடுவாய் ...	440

நா

நாட்டியநாலெழுத்துச்சீரால்...	435
நாணவு நடுங்கவு நாடாடோழி	402
நாதமுதலாக நல்லறுப்பேழும்	20
நாலசைச்சீரும் ...	67
நாலசைச்சீர்வெண்பா ...	69
நாலசையானடை பெற்றன...	70
நாலசையானு நடைபெறுமோ	67
நாலிருசாண்கொண்டதுநற் ...	474
*நாலெழுத்தாதியாதெழுத்து	106
நாலெழுத்தாம்வழிவெள்ளே.	440
நாலெழுத்தாங்காற்சுலியின் ...	446
நாலொருசீரானடந்தவடி ...	334
நாலோரடியாய்த்தனியிரண் ...	231
நாற்சீரடிநான்கந்தத்தொடை.	268
நாற்சீர்கொண்டது நேரடி ...	100
*நாற்சீர்கொண்டதடியென ...	106
நாற்சீர்நாலடிகலிவிருத்தம்மே.	334
நாற்சீர்நாலடிவருவதாயின் ...	334
நாற்பாடைதெரிந்தநன்னூல்.	460
நான்குவிலேமைக்கும்வந்த ...	435
நான்குமுதலாகாலெல்லாம்	262,328
நான்குமூன்றுமடிதொறும் ...	219

நி

நிரனிறுத்தமைத்தலு மிரட்டை.	182
நிரனிறைதானே வினையினும்.	368

	பக்கம்.
நிரைநடுவியலாவஞ்சியுரிச்சீர்.	82
நிரைநேர்மறுதலையடையாதம்.	143
நிரைபாதிநேர்பாதியந்தாதி ...	428
நிரையிறுநாலசைவஞ்சி ...	71
நிரையுநிரைபும்-ஏழாதி ...	442
நிரையுநிரைபும்,ஈற்தாதி ...	436
நிலையாவன்பினீடாவின்பத் ...	529
நிறையவையென்பது ...	515
நின்றசீர்நிரைவருஞ்சீர் ...	84
நின்றதாதி நிலைமண்டிலத்துள்	254
நின்றசீர்நம்வ நுஞ்சீர்முதல்...	84,97
நின்றரம்புக்காருரம்பு ...	528

நீ

நீர்த்திரைபோல நிரலே ...	290

நு

நுதலிப்புகுதலோத்துமுறை	405
நுவற்சிநொடியே வினவி ...	223

நூ

நூலெனப்படுவது நுதுவலும் ...	2,405
நூற்பாவசவணுணர்காடின்...	270

நெ

நெடியகுறியவுயிர்மெய் ..	31
நெடிலுயங்குறிலுமொற்றொடு...	53
நெடிலேகுறிலிணை ...	26
நெடிலொடுநெடிலும் ...	52
நெடிலோடாய்தமுயிர் ...	25
நெடில்குறிறனியாய்னின்று ...	53
*நெடுஞ்சீர்வண்ணம் ...	383
*நெடுவெண்பாட்டேமுந்நால்	124
நெட்டெழுத்திம்பருந்தொடர்.	25

நே

நேரசையொன்றே நிரையசை	47
நேரசையிறுதியாய் நிகழும் ...	413
நேரசையுநேர்பசையும் ...	436
நேரிசையின்னிசைபோல	215,227
நேரிசைச்சித்து மின்னிசை ...	227
நேரிசையிணை நிலைமண்டில ...	255
*நேரினமணியைநிரல்பட ...	3

பக்கம்.

நோற்றியற்சீர்கலிவயினிலவே 70
நோற்றியற்சீர்கலிவயிதிசேரா 71
நோற்றுநோர்வரின்வெண்டளை 90
நேருநிரையுமாமியற்சிறொன்றின் 92
நேருநிரையுஞ்சீரா யிறுதலும் 417
நேருநிரையுஞ்சீராய் வருதலும் 68
நேருநிரையுமயங்கிய .. 423
நேரேநிரையேநேர்பேணிரை... 421
நேரோரலகுநிரையிரண்டு ...47,422
நேர்கடுவியலவஞ்சியுரிச்சீர் ... 82
நேர்கால்வகையுநெறியுற ... 53
நேர்நிரைநேர்புளிரைபென ... 48
நேர்நிரைவரினே சீர்நிலை 68,417
நேர்நிரைநேர்புளிரைபு ... 425
நேர்நேராநேரசைபுநேர்பு ... 429
நேர்நேரியற்றளையான்வரும்... 251
நேர்நேர்நிரைநேராய்நேர்பு ... 48
நேர்நேர்நிரைநேர்நிரைநிரை. 59
நேர்நேர்நிரைநேர்ப்பின் ... 428
நேர்நேர்நிரைநேராயிருசீரும்... 424
நேர்நேர்பசையிரண்டும் ... 441
நேர்பசை யிரெழுத்தாம்வழி... 442
நேர்பீரெழுத்தாங்காலெந்தாதி 436
நேர்புநிரைபசையுநேராதே ... 420
நேர்புநிரைபுமயங்கியதான்கு... 423
நேர்முதலாகிய குற்றியலுகரம் 421

நை

நைவளஞ்சுகாந்தாரம் பஞ்சுரம்... 527

ப

பசலவன்செய்தூதிற்பண்பின்றி 235
பண்சார்வாகப் பரந்தன ... 527
பண்ணுந்திறமும்போற் 207,212,460
பண்பாய்ந்தடக்கிய பாநடை... 217
பண்பாய்ந்தவேழுபதிறை 239,459
பண்பாய்ந்த.....பயின்று ... 462
பத்தின்மேன் மூன்று முதலா 445
*பத்தெழுத்தென்ப நேரடி ... 106
பந்தநீக்குறி லந்தமில்குணத் ... 448
பரமாணுத்தோத்துகள்பஞ்சி... 474
பல்வகைத்தொடையொரு ... 188
பன்னியசீர்பயின்றுபத்துலில 339

பக்கம்.

பா

பாட்டுரைதூலேமந்திரம்பிரி ... 407
பாதிரிபோதுபூப்போரேறு .. 444
பாதிரிபோதுபூப்பாயவிறகுநீ 444
பாதிரியின்புளிமாபாய்விறகுநீ 433
பாதிரியுமாசெல்வாய்மாபடுவா. 439
பாநானாற்பாவோரைதாம் ... 459
பாலைகுறிஞ்சிமருதஞ்செவ்வழி. 526
பாவுமினமுமேவியவன்றி ... 349
பாவெனமொழியினும் ... 19
பாவேதாழிசைதுறையே ... 211

பி

பிரத்தாரவெண்ணிரட்டித்து473,476
பிரிபொருட்டொடர்மொழி ... 525
பிறிதினடப்பினும்வஞ்சியும் 274

பு

புரைதீர்திதினெட்டுயர ... 437
*புறநீலவாயுறைசெவியறி ... 201
புறநீலவாயுறை-வஞ்சியும் ... 205
புறநீலவாயுறை-யவையடக்... 353
புறப்பாவகவல் பொருந்த ... 270
*புறப்பாட்டுவண்ணமமுடிந். 385

பூ

பூந்துகிலோடின்னனவும் ... 534
பூமருதேழாதிபத்தொன்பான். 435

பெ

பெயரிவையுமும்மையும் ... 537
பெருக்கியவாறுபிரத்தாரித் ... 474
பெருந்திணைப்பெரும்பாலே ... 529
பெற்றவடியைந்தினும்பிற .. 247
பெற்றாலடியரையடிமுடி, ... 292

பே

பேணும் பொருண்முடிபே ... 124

பை

பைஞ்சீலம்பைதிரம்விரற்றலே... 537

பக்கம்.

பொ

பொதுவகையாற்சொற்றன 80,119
பொருதல்தும்பைபுணர் ... 530
பொருளினுஞ்சொல்லினும் ... 147
பொருளினுமொழியினும் ... 147
பொருளின்வழுவேதமிழ் ... 402
பொழிப்பொருஉச்செந்தொடை. 177
பொற்பமைந்தார்சொன்ன ... 446

போ

போதுபூக்கோதில்விறகுசீ ... 434
போதுபூபோரேறுபூமருது ... 430

ம

மகரக்குறுக்கம்வகுத்தது ... 36
மக்கட்சுட்டேயுயர்திணை ... 531
மண்பாயவையகத்தமாலை ... 495
மதிலிரண்டுமாவாறு ... 475
மதுவிரிவாகையுமபொது ... 530
மயங்கியதொடைமுதல் ... 188
மயங்கிவருவனவும் வல்லோர். 462
மருவியசொல்லொடுமருவா ... 536
மருளொடுபுணர்ந்தோர் ... 219
மரையிதழ்புரையுமஞ்செஞ் ... 374
மழகளிறுவாய்ந்த புலிபடி. 440,446
மறுதலையுரைப்பினும் ... 147
மற்றவைதம்முண்மயங்கினு ... 531
மனத்ததுபாடுமாண்பிழைஞரும். 351
மன்னவனென்பதாசிரியம் ... 340

மா

மாசில்சிறப்பின்மழகளிறு ... 446
மாசெல்கடறுமாபடுக்கடறு ... 425
மாசெல்காடுமாபடுகாடு ... 425
மாசெல்சுரம்மாபடுசுரம் ... 425
மாசெல்புலிசெல்சுரங்காடு ... 428
மாசெல்வாய்மாபடுவாய் ... 424
மாஞ்சீர்கலியுட்புகாகலிப்டா ... 69
மாத்திரைவகை 22,38,44,347,417
மாபடுவாய்பத்தின் மேனுன் ... 445
மாபுலிபாம்புகளிறென்றிவை. 424

பக்கம்.

மாவாழ்புலிவாழ்சுரமுள ... 215
மாவும்புண்மோனை***பணி 159
மாவும்புண்மோனையியைபின் 187
மாறலதொவ்வாமரபின ... 179

மீ

மீனுடுதண்டேறுவேதியர் 365,458

மு

முதனடுவிறுதிமறுதலை ... 2
முச்சீரடியானிறுதலுநேர் ... 214
*முச்சீரானும்வருமிட ... 108
முச்சீர்நாலடியொத்தவை ... 343
முடிபொருளல்லாதடி ... 124
முடிவுதன்முதலையல்கதுவாய். 169
முடிவிரண்டுமிக்கு ... 484
*முடுகுவண்ணம், அடியிறங்... 389
முதலிரண்டியலசை யேனைய. 422
முதலெழுத்தனவொத்தயல் ... 132
முதலெழுத்தொன்றிமுடிவது. 131
முதலெழுத்தொன்றுவ ... 132
முதலெழுத்தொன்றின ... 144
முதலவழி சாபெனநூன் ... 4
முதற்காரணமுந் தினை ... 536
முதற்சீர்ததோற்றமல்ல ... 188
முதற்றொடைமருங்கின் ... 522
முத்திறத்தானு மூவிருவிகற்பி 12
முன்னியமோனை யெதுகை ... 174
முன்நால் விரற்சாணிரண்டு 474,478
முல்லேகுறிஞ்சிமருதமூழு ... 460
முல்லேயந்தணன்குறிஞ்சி ... 460
முழுவதுமொன்றினிரட்டை... 180
முழுவதுமுணர்பவர் ... 296
முற்செய்வினையதுமுறையா... 535
முற்றியலுகரம்வரினுமவை ... 421
முற்றுசரந்தானுமுதற்பாவின். 459
முன்னிலே நெடிலுமாவு ... 401
முன்னேழ்நூலின்முடி ... 4

மூ

மூவகையெண்ணின் பொருள் 292
மூவசைச்சீருரிச்சீருரிநான் ... 64

பக்கம்.

மூவசையான்முடிவெய்திய ... 64
மூவடியாலியாலடியாலியும் ... 250
மூவாதெழுத்தேகழிநெடிற் ... 106
மூவெழுத்தாம்வழிவெள்ளே ... 440
மூவெழுத்தாங்கான்முரற்கை 445
மூவைந்தெழுத்தேநெடிலடி ... 106
மூன்றடியானுமுடிந்தடி ... 250
மூன்றிற்குஞ் சொன்னமுறை. 431
மூன்றுநான்கு மடிதொறுங் ... 249
மூன்றுவரிற் கூழைநான்கு 165,171
மூன்றுறுப்படக்கிய தன்மை 3,406
மூன்றேழுமூவைந்து ... 477

மெ

மெய்பெறுமரபிற்றொடை ... 174
மெய்யினியற்கைபுள்ளியொடு 27
மெய்ப்பாலேப்பெண்டன்மை 533
மெய்யினளவேயரையென ... 28
மெய்யென்ற சொல்லானே ... 34
மெல்லிசைவண்ணம் ... 382
மெய்வகைகூடிற்முன்பனி ... 530
மென மையென்பகுஞன ... 24

மொ

மொழிபுணர்ந்தசீர்முதற்கண்... 55
மொழிமாற்றியற்கை ... 370
மொழியினும் பொருளினு 147,148
மொழியுமொழியும்பொருளும். 177

மோ

மோனைவிகற்பமணிமலர் ... 173
மோனையெதுகை முரணே ... 175
மோனையிரண்டா மெதுகை ... 176

ய

யகரமுதல்வரினுகரமொழிய 27
யகரம்வரக்குறளஞ்திர்யகர... 27
யரல வழன விடையின ... 51
யரலழவென்னும் ... 140

யா

யாப்பின்வழுவேயாப்பின ... 403

பக்கம்.

யாப்பெனப்படுவதியாதென ... 18
யாவகையெதுகையுமசை ... 143

ர

ரகரவடிவாமீதுலகுகுருவே ... 448

வ

வகரமோடியையின்மகரமும்... 30
வகாரமிசையுமகாரக்குறுகும்... 30
வஞ்சிதானேயடிவரம்பின்றி... 125
வருதவுறுப்பின்வழுவுத ... 276
வஞ்சிப்பானான்குந்தணவா ... 344
வஞ்சியருங்கினிறுதியுமா 355,411
வஞ்சிமருங்கினுமிறுதிசில்லா 70
வஞ்சியடியே யிருசீர்த்தா ... 108
வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தனவழி ... 92
வஞ்சியாசிரியமென்றிரு ... 125
வஞ்சியல்லாமூவகைப்பாவும் 111
வஞ்சியிறுதியுமாகுமதுவே ... 356
வஞ்சியிறுதியும்வரையார் ... 356
வஞ்சியுளாயினெஞ்சுதலில ... 70
வஞ்சிவிரவலாசிரியமுடைத்தே 115
வஞ்சிவிரவினுமாசிரியமூரித்தே 119
வடாதுதெஞுதென்று ... 35
வட்டமிரட்டித்துவன் குறட்டு 496
வணக்கமதிகாரமென்றிரண்டும். 11
வண்ணகத்தியற்கைதிண்ணி 305
வண்ணந்தானேநாலேந்தென்ப 380
வந்தமுறையாறபெயர் ... 486
வருக்கநெடிலினமவரையார்... 137
வல்லிசை வண்ணம் ... 382
வல்லெழுத்தாரேடெழுவகை 27
வல்லொற்றுத் தொடர்ச்சி ... 174
வழிபடுதெய்வவணக்புறம் 201,203,352
வழிபடுதெய்வம்வழுத்தி ... 291
வழுக்கினியல்வகையின் 56
வழுவின்மூவகைக்காலமொடு. 536
வனமையென்பகசடதபற ... 24

வா

வாகைபாடாண்பிணையென்ப. 530
வாயுறைவாழ்த்தே 203,353

பக்கம்.

வாயுறை வாழ்த்தேவயங்க ... 202
வாய்மொழிபிரியே முதலொல். 406
வாளார்வார்கழல்வீக்கிய ... 342
வாய்க்காலும் வாய்த்தலையும் ... 66

வி

விகற்பங் கொள்ளாதோசை ... 188
விட்டிசைமோனையுமிடை ... 142
விட்டிசைமுதற்பாத்தரவடி ... 285
விரலிடையிட்டனவசைச்சீர். 48
விரலிடையிட்டனவாடரு ... 48
விருத்தந்துறையொடு ... 112
விருத்தம்வியன்றுறை ... 212
விருத்தவிருத்தியினேவேறைத்.. 473
விருத்தவிதியதனைவீவில் .. 473
விருந்தோதானும்புதுவது ... 378
வில்லேற்றல் வேன்வி ... 534
வினம்பனத்தியற்கை ... 526
வினையினீங்கவினங்கிய ... 4

வெ

வெட்சிகரந்தைபுறனென ... 530
வெட்சிமுதலாத்தும்பை ... 530
வெண்கலியொத்தாழிசை ... 277
வெண்கூவெண்பா ... 218
வெண்சிரிறுதிக்கிணையசை ... 91
வெண்சிரிறுதினிரைவரில் ... 92
வெண்சீரிற்செப்பல்பிறக்கும் 461
வெண்சீர்ப்பின்னர்நிரைவரு ... 92
வெண்சீர்வெண்டளையான் ... 216
வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர் ... 216
வெண்சீர்-வருவனவெல்லாம் 357
வெண்சீர்-இனமெல்லாம் ... 420
வெண்டளை தன்றளை ... 308

பக்கம்.

வெண்டளைவிரவியும் 348,414
வெண்பாத்தாழிசை ... 211
வெண்பா முதலா நால்வகை 208,458
வெண்பா முதலா* வேதியர் 208,457
வெண்பாவோரைந்தும் ... 240
வெண்பாமூன்றுமகவலாறும் 269
வெண்பாவகவல் கலிப்பா ... 215
வெண்பாவாசிரியங்கலியே. 340
வெண்பாவாசிரியத்தாய்மற்ற. 204
வெண்பாவிருத்தந்துறை ... 210
வெண்பாவுரிச்சீரொருநான்கு 443
வெண்பாவுரிசசீரல்லாமுவசை 424
வெம்பாலத்தம்**** வகையே 531
வெள்ளையொழித்தெல்லா ... 97
வெள்ளைவிலம்பத்தகவல் ... 177
வெள்ளைமுதலாவாசிரியம் ... 201
வெள்ளைக்கசைச்சீராலாகும்... 443
வெள்ளைக்கியற்சீர்பெற்றன... 438
வெள்ளைக்குச்செப்பலகவற்கு 457
வெள்ளையுட்பிறதளைவிரவா... 309
வெள்ளையுளைசையுஞ்சீராம் 441

வே

வேண்டியது கிறவிவேண்டா 56
வேதவாய் மேன்மகனும் 205,459
வேதியர்க்கு வெண்மைவியன் 458
வேறுபடவரினதுவெண்டளை 92
வேறுபடுவினையினும் 130,228
வேறுவினைப்பொதுச்சொல்... 402
வேற்றுமையின்றியுமிடமுதலா 130

வை

வைத்தனிரைபசைமூவெழுத்து. 442

இலக்கிய மேற்கோள் முதற் குறிப்பகராதி.

[குறிப்பு:—இடம் விளங்கிய செய்யுட்களுக்கு முதற் குறிப்பின் பக்கத்தில் அவ்வவ்விடங்கள் இரு பிறைக்குறியுள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. தூலமுள் இடங்குறிக்கப் படாதனவும் ஈண்டு இடங் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணச் செய்யுட்களாகக் காட்டப் பட்ட சில இலக்கணச் சூத்திரங்களும் இவ்வட்டவணையிலேயே சேர்க்கப் பட்டுள்ளன. கலிப்பாவின் உறுப்புக்கள் ஒவ்வொன்றற்கும் தனித்தனியே முதற் குறிப்புக் காட்டப்பட்டுள்ளது.]

	பக்கம்.
அ	
அ அவனும் இ இவனும் ...	51
அ இ உ அம் (தொல்-எ-நூ-31)	381
அ இ உ எ ஒவ்வினை குறிய ...	51
அ இ உண்ணிருலுக்கென்னு...	194
அ உ அறியா அறிவில் ...	142
அஃகியகன்ற (குறள்-18-5) 33,	134
அகர முதல் (குறள்-1-1) 238,	213
அகலிருவிசும்பின்(மலைபடு-100)	374
அகலிடமு மமருலகும் ...	326
அகன்ஞாலவீலேதுவங்கினும்...	469
அக்கால மணி நிரைகாத்து ...	315
அங்கண்வானத்தமா 66, 338,	412
அங்கண் மதியமரவின் வாய்...	116
அங்கண்விசும்பின் (நாலடி.16-1)	235
அங்குலியினவிரொளியால் 77,	456
அஞ்சாமையீகை (குறள்-39-2)	221
அடல் வணக்கு கழற்செவ் ...	71
அடல்வேல்மாலேக்கி ...	182
அடல்வேலமர்நோக்கி ...	360
அடிதாங்குமள வின்றி(கலி-11)	111
அடிமிசை (சூளா-முத்-22) ...	484
அடி முழர்தாளோடுந்தி ...	362
அடியியற் கொடியன ...	128
அடுதிறை லொருவ னீற்பவதும்	287
அடும் பயிலிறும்பின் ...	318

	பக்கம
அடும்பினெடுங்கொடி ...	169
அடைமின் சென்றடைமின் ...	397
அடையார் பூங்கோதை ...	407
அணங்கனுரண (சூளா-நாட-9)	487
அணங்குகொல் (குறள்-109-1)	225
அணிகினரவிர்மஞ்சி ...	293
அணிகினர் துகிலல்குல் ...	306
அணிகினர் சிறுபொறி	347, 388
அணி ழிழலசோகமர்ந்து ...	52
அணிமலரசோகின் ...	130
அணியிழைய மைத்தோள் ...	171
அதிகமலமாகாவே ...	498
அதிகணமிருல்லம் ...	450
அத்திறத்தாலசைந்தன ...	299
அத்துண்ணுடை ...	264
அந்தண் சாந்தமோடு ...	72
அந்தரத் துள்ளே ...	141
அமரரையமழிடை ...	325
அமரீர் சுரரீர் ...	195
அமருண்டு தானே ...	51
அமிழ்தினுமாற்ற(குறள்7-4)195,	225
அம்புதைத்த வலவங்காவித்தன் .	498
அம்பொன்மாலே(சூளா-இரத-13)	488
அம்மவாழி தோழி காதலர் ...	368
அம்மவன் வரிநெடுங்கண் ...	38
அயிர்ப்பாகனேக்குவேன் ...	407

	பக்கம்.
அரக்காம் பலறும்வாய்	111, 216
அரிமலராய்ந்த கணம்மா	... 219
அரியவரை கீண்டு	... 232
அரியுண்கணம்பில்	... 303
அருவிவரும் இளிமொழி	... 272
அருங்கயம் விசும்பில்(சிந்த-626)	453
அருணமாஞ்சினை	... 453
அருணெறியொருவ	... 289
அருணெறி பயந்த	.. 307
அருந்தவர்கட்காதியா	... 196
அருமாலைத் தாதலர	... 451
அருவியரற்றும்	... 165
அருவிப் பலவரைகாள்	... 451
அருளல்ல (குறள்-26-4)	... 40
அருளாழி யொன்றும் அற	... 103
அருளுடைய-வின்னடி	... 297
அருளுடை-னிற்பரவுதும்	... 294
அருளெல்லாமகத்தடக்கி	... 294
அருளெனு மிலராய்	... 283
அருள்புரிதிருமொழி	... 295
அரும்பெறலிவளினும்	... 317
அரைசருமமரரும்	... 293
அரையர்கோனிராவணம்	... 498
அலகூடீஉலகுடீ	... 325
அலந்தமஞ்ஞையாமங்கூவ	... 253
அலரிகாறு துவர்வாய்	... 72
அலைகடலுலகமும்	... 325
அலைகடற்கதிர்முத்தம்	... 293
அலைப்பான் (நாள்மணி-28)	154,371
அல்லற்கோடைக் கொல்லை	... 455
அவரே, கேடில் (குறுந்-216)	.. 356
அவரோ வாரார் (ஐங்குறு-347)	122
அவனே, அயன்மலை	... 322
அவிழ்ந்த தணியசைக்கும்	... 133
அவ்வித்தழுக்கா (குறள்-17-7)	34
அனவறியாண்டவன்	... 152
அள்ளற்பள்ளத்து	412,470
அறத்தாரிது (குறள்-4-7)	... 218
அறதுதக்கே (குறள்-8-6)	... 193
அறந்தருதண் செங்கோலை	... 218
அறந்தருவானெனன்றே	... 242

	பக்கம்.
அறவனீயமலனீ	... 296
அறனின்றமிழ்கை	... 468
அறிஞரியம்பிய	... 225
அறிந்தானே யேத்தி	... 226
அறிவல்லறிவல்	... 398
அறிவனேடீ அதிசயடீ	... 295
அறிவாரறியும்	... 114
அறிவிஞ்ஞலவிலேடீ	... 302
அறிவிஞனுகுவ (குறள்-32-5)	377
அறவர்க்கறுவரை	... 242
அனவரதமமரர்வை	... 454
அன்பிற்கு மூண்டோ(குறள்-8-1)	134
அன்பினுலமிழ்தமே இ	... 298
அன்பீனுமார்வம் (குறள்-8-4)	137
அன்றுதான் குடையாக	... 468
அன்னங்கண்டரவிந்த	... 451
அன்னுயறங்கொல்	... 244
அன்னேயுமென்னேயும்	... 170
அனனேயையாளேவ	... 55

ஆ

ஆம்பூஉம்	... 170
ஆவலிய	... 158
ஆகுகண்டகத்தால்	... 140
ஆசையல்குல்	... 365
ஆசைப்படுக	399
ஆடரிவிலாதிறடு	... 366
ஆடவர்க்கெவ்வாறு	... 363
ஆடுகழைகருமபின்	... 19
ஆடுகழைகிழிக்கும்	... 249
ஆதிக்கணரசெய்தினை	... 325
ஆதிநாதர்பாத மூலம்	... 448
ஆதியகடவுளே	15,186
ஆதியான (சூளா-சுயம்-25).	484
ஆதியானவாழி	... 449
ஆயினை காத்தம்	... 330
ஆருள் பயந்தனை	... 15
ஆரியமன்னர்	... 372
ஆருயிர்க்கெல்லாம்	... 326
ஆகலி (புதுமொழி)	86, 135, 240
ஆர்கலிநீர்	... 511
ஆர்த்த (நாலடி-31-1)	... 229

	பக்கம்.
ஆர்த்தார்த்து ...	464
ஆவுத்தமேல ...	369
ஆவாவென்றே	136 248
ஆவினிடையர் ...	138
ஆவேறுருவின (நாலடி-12-8).	141
ஆழியிழைப்ப	45,518
ஆழிசூன்மான் ...	49
ஆளான்விடுமே ...	502
ஆறியாமுள்புக்கு ...	134
ஆற்றச்செலவும் ...	262
ஆனுப்பெருமை ...	118
ஆனெடு புல்லி ...	314
ஆனேயூற்றின் ...	362

இ

இசையிற் பெரியதோர் ...	223
இசையெல்லாங்கொட்ட ...	401
இடங்கை வெஞ்சிலை ...	103
இடைதுடங்க ...	42,44
இட்டகன்றனேயானினி ...	396
இட்டிலிரும்புழை ...	369
இத்திறத்தாற்குறையென்னே.	316
இந்திரற்கு மிந்திரன் ...	289
இந்திரர்களேத்தியடி ...	333
இந்திரனேபோலும் ...	521
இரங்குகுயின்	183, 267, 364
இரியணமகளிரிலேஞமலி ...	464
இருக்கையுநூனெறியதியல ...	300
இருங்கண விசும்பின்கண் ...	168
இருங்கடற்றுனேயொடு ...	117
இருங்கழிமலர்ந்த ...	179
இருணிறம் வளையம் ...	362
இருதுவேற்றுமை(சூளாமணி-சீய170)100	
இருவெடுஞ் செஞ்சுடர்	77,416,486
இருநோக்கு (குறள்-110-1)	71,85
இருபாற் பட்டலின் ...	304
இருமூன்றில்ஒன்று ...	206
இரும்பிடியை யிகல்வேழம்	341, 483
இருவரமாமேழு நான் ...	507
இருளுக் கெரிவிளக்கு ...	154
இருள்விரிந்தன்ன மாநீர் ...	146

	பக்கம்.
இரைக்குமஞ்சி (சூளா-கல்-51)	102
இலங்கொளிமரகத ...	287
இலனென்னு (குறள்-23-3)	465
இலைலவாயினும் (திருமுரு-204)	352
இல்லென் பான்கையில் ...	528
இவளினுமிவளினும் ...	257
இவைமுதலாகிய ...	302
இளைய மிவள்வாட ...	317
இறுத்தொசித்தட்டு ...	361
இற்றேனுடம்பினெழினலம்...	464
இனமலர்க் கோதாய் ...	219
இனியே, ஆடனடை ...	322
இனைலமுடைய (கலி-11)...	112
இனையது வினையால் ...	319
இனையை யாதலின் ...	295
இன்பத்தினிகர் (கலி-11) ...	112
இன்பம் (கு. 62-5) 73,193,213,225	
இன்னகைத் துவர்வாய் ...	153
இன்னதிவ் வழக்கம் ...	300
இன்னமிழ்த மூட்டியெழில்...	467
இன்னுயிர்தாங்கு ...	72

ஈ

ஈத்துவக்கும் (குறள்-23-8) ...	152
ஈயற்புற்றத்தீர்ம்புறத்து ...	504
ஈரிதழிணர்நீலம் ...	345

உ

உகுதிறத் துத்துப்பார் ...	528
உகுபனி கண்ணுறைப்ப ...	468
உச்சியார்க்கிறைவனுய் ...	315
உடையதம்முறுப்பின் ...	292
உடைமணி யரையுருவ ...	412
உடையராய் (இன்னிலை) ...	351
உடையார்மூன் (குறள்-40-5)	225
உட்கொண்டதகைத்து ...	299
உண்டுர்த்துதைத்து ...	361
உண்ணுமை (குறள்-26-5) ...	371
உண்ணுன் (நாலடி-1-9) ...	50
உதுக்காண், சுரந்தானு ...	356
உமணர்சேர்ந்து (குறுந்-124)...	419

	பக்கம்.
உரன்னமைந்த ...	157
உரிமையின்கண்	78, 416
உருகார்தம் மின்னுயிர் ...	399
உருவு கண்டு (குறள்-67-7) ...	226
உரைப்பார் (குறள்-24-2) ...	465
உலகமூன்று மொருங்குடன் ...	139
உலகம்தழீஇய (குறள்-43-5) :	8,420
உலகினுட் பெருந்தகையார் ...	356
உலகுடன் விளக்கும் ...	185
உலகுடனுண்ர்ந்தனே ...	294
உலகே, மூற்கொடுத்தார் ...	357
உலாஅவலாஅதொருவழி ...	161
உள்ளடியுள்ளனவோலை ...	370
உள்ளார்கொல்லோ (ஐங்குறு) .	86
உறிபோனரம் பெழுந்தும் ...	241
உறுபெயலெழிலி தொகு ...	384
உற்றபடையினர் பெற்ற ...	249

ஊ

ஊகத்தினுன் மல்குசோலை ...	522
ஊசியறுகை யுறுமுத்தம் ...	133
ஊரலரெழச்சேரி கல்லென ...	416
ஊருணி நீர்நிறை (குறள்-22-5)	221
ஊர்வாழி யூரர்தேர்தார் ...	384
ஊழிதீயுலகுநீ யுருவுநீ	73,281
ஊனுடையுழுவையில் ...	468

எ

எஃகொடவன் காப்ப ...	384
எஃகிலங்கிய கையராய் ...	38
எஃகினஃகிய வெஃகுணர் ...	38
எண்ணின (தூளா-நக்ஷ-17)	367
எய்தற்கரிய (குறள்-49-8) ...	232
எல்லார்க்கு நன்றும் (குறள்-13-5)	501
எல்லீர் ஞால முதலாய ...	229
எல்லாரு மெந்தமக்கே ...	74
எல்லாவினக்கும் (குறள்-30-9)	137
எவ்வுயிர்க்குமோரியல்பே ...	301
எழுப்பற்றிச் சனர்துறுமி ...	316
எளிதினிரண்டடி (இயற்பா)	220,460
என்னினுந்துமிடரின்றி ...	284
ஏறும்பியலே (குறுந் - 12) ...	116

	பக்கம்.
எற்றே பலியிரக்குமிட்டால் ...	229
எனைத்துணையை யாயினும் ...	284
என்பொடுதடிபடு (புறம்-235).	414
என்னிதுவினைக்(சூளா-சீயம்107)	485
என்னிற் பொலிர்ததிவண் ...	519
என்னே செல்லுதிவாழி ...	242
என்னேகோயலெனிகதிரோய்.	505

ஏ

ஏஎவழங்குஞ்சிலையாய்	154,157
ஏஎர் நெதையவுழாஅல் ...	33
ஏடலர் தாமரையேக்தும் ...	289
ஏடியறங்கொனலங்கினர் ...	244
ஏதங்கணீங்க வெழிலிளம் ...	249
ஏதிலாவுயிர்களே யெல்வகை.	300
ஏரியிரண்டுஞ் நிறகா ...	351
ஏர்மலர் நறுங்கோதை ...	309
ஏறுயர் கொடியின் ...	394
ஏனலிதணத்து (கலி-69) ...	320

ஐ

ஐயாவோ வையாவோ ...	32

ஒ

ஒக்குமே யொக்குமே ...	180
ஒருதிரட் பிண்டிப்பொன் ...	506
ஒருபொருட்டிருதுணிபு ...	499
ஒருமனமாந்தர் மூவகை ...	507
ஒருமால் வரைகின்றிருசுடர் ...	198
ஒல்லாத பிறப்புணர்த்தும் ...	288

ஓ

ஓஒதல் வேண்டும் (குறள்-66-3)	155
ஓங்கிலேலேலோஞெளியால் ...	403
ஓங்குதிரை(பத்து-மதுரை-1).	210
ஓங்குமலையமன்ற வேட்கை	155,189
ஓங்குவரைத் தொடுத்த	146,162
ஓடையே யோடையே ...	182
ஓருடம் பிருவராம் (நக்கீரனர்)	500

ஒள

ஒனவையென்று வேறெடுத்து.	49

பக்கம்.

க

கங்குணச்கைப் பைந்தார் ... 415
கடற்குட்டம் போழ்வர் ... 235
கடாஅக்களி (குளி-109-7) 43,225
கடிகமழ்லேமலர்சிரிதழ் ... 516
கடிகமழ்பூங்குலேக்கலகீகிருந் .. 303
கடிமலர்புரையுங்காமர்சேவடி . 189
கடுநாகமதனடக்கி ... 190
கடுமுடைய நாறுகரு ... 397
கடைக்கணர் மின்றிட்ட ... 407
கடைசெப்பும் வேயும் ... 360
கடையாயார் (நாலடி-22-6)... 230
கடியார்பூங்கோதை ... 375
கடியான் வெயிலெறிப்ப ... 397
கடியுலாய்வீழிமிர்ந்தகயம் ... 52
கடையில்லா வறிவோடு ... 296
கணங்கொடோகை(மலை படு-44) 520
கணங்கொள்வண்டினம் ... 162
கணிகொ(சூள -அகநி ல்-197) 102
கணைக்காலெய்தற்கண்போல். 167
கண்கவர்கதிர்மணிகனலும் ... 287
கண்டகம்பற்றிச்சடக ... 351
கண்டலங்கைதையொடு ... 167
கண்டல்வண்டற்கழி ... 413
கண்டுதண்டாக்கட்கின்ப ... 469
கண்ணியோர்கண்ணே ... 266
கண்ணுடையராவர்கண்டார் .. 400
கண்ணுதலான் காப்ப ... 206
கண்ணும்புருவமும் 172,367
கண்ணுருவீரே 38,364
கண்ணுடண்ணெனை ... 39
கதமிகுவன கோழி ... 498
கதிர்கொண்மதியுங்கனபொன். 398
கயலேருண்கண் கலுழ ... 136
கயற்கருங்கண்ணனலார் ... 491
கயன்மலேப்பன்னகண்ணினே. 152
கரவொடுனின்னூர்கடியின ... 467
கராஅம்விராஅம் ... 172
கரிமருவு கடிமதிலின் ... 453
கரியவெளிய செய்யகானவர். 166
கருங்கடலுடுத்த மல்லன் ... 192

பக்கம்.

கருங்கண் வெள்ளேவார் ... 169
கருங்கால்வெண்குருகு ... 160
கருநிறப்பொறிமூகக்கட ... 454
கருநீலமணிந்தகதுப்பின் ... 143
கருமால்வினேகன்கையேறி ... 502
கருவினேகடற்றோய்நீ ... 296
கரைபொருகான்யாற்றம் ... 265
கரைபொருநீர்க்கடல்கலங்க ... 325
கலியொலிவியனுலகங்கலந்து. 286
கலேபயிலல்குலார்காமர் ... 482
கலேயெலா முதற்கணே ... 449
கல்சேர்ந்துகால்தோன்று ... 469
கல்லடைந்த சீறூர் ... 114
கல்லாதார் நல்லவையுட் ... 246
கல்லாதான் (குறள்-41-2) ... 85
கல்லார்கடன்கழிய ... 115
கல்லிவர்முல்லேக்கள்விவண்டு ... 160
கல்லிவர்முல்லேயுமெல்லிய ... 171
கல்லின்மேறறியகனபவள ... 302
கல்லினேக்கதிர்ப்பணிக்கவண் ... 345
கவர்கதிர்வரஃகிறுக்கு ... 489
கழாஅக்கால் (குறள்-84-10). 333
கழிமலர்ந்தகாவிக்கள்விவண்டு... 186
களிவிறற்கொண்ர்ந்த ... 395
களிச்சாத்தாஅஅவென்று ... 42
களிறம்வந்தனகண்டு ... 498
களிறுவழங்குதெருவினெடும். 409
சறைப்பற்பெருமோட்டு ... 352
கற்கசடற (குறள்-40-1) ... 32
கற்புடைத்தாக்காட்டுதற்கு ... 504
கற்பிறங்கு சாரற்கனவருவி ... 113
கற்றறிவினுர் ... 490
கற்றற்றற்றசுடற்ற ... 404
கனல்வயிரங்குறடாக ... 288
கன்மிசைவேய்வாட (கலி-11). 111
கன்றுகுனிலா (சிலப் ஆய்ச்). 264

கா

காஅரி கொண்டான் 44,157,417
காக்கைக்காகாகாக்கை ... 503
காடாமாதாலீதாகா ... 493
காட்டியொற்கலப்பெய்தி ... 298

	பக்கம்.
காண்கவினன்காரோர் ...	502
காதுசேர்தாழ்குழையாய் ...	361
காந்தள்சடிகமும் ...	320
காமருகதிர்மதிமுகத்தினே ...	295
காமர்கடும்புனல் (பரி-39) ...	320
காமவிதிகண்முகம் ...	360
காமனேக்காய்ந்தனே ...	15
காம்புறுதிம்பா வெற்பிற் ...	419
காய்ந்துவிண்டாரனைய	190,486
காய்மாண்ட (கீழ-நாய-31).	140
காரார்தோகைச்சண்ணூர் ...	490
கார்க்கடலொலிமா ...	495
கார்நறுலேங்கடிக்கயத்து ...	512
காவலுழவர் களத்தகத்து ...	43
காவியங்கருங்கட் ...	149
காளையோடாடி ...	226
கானகநாடன் கருங்கோன் ...	404
கானலம்பட்ட கலிமாத்தன் ...	230

கி

கிடங்கிற்கிடங்கிற்கிடந்த ...	350

கு

குடவிலேத் தண்புறவில்	94,314
குணங்களின் வரம்பிகந்து ...	284
குணம்புரியா மாந்தரையும் ...	466
குண்டுநீர்நீர்குவளே ...	408
குமணவாழி குமண ...	403
குயிலுங் குழலுமலைத்தன ...	416
குரவக்கோலக்கோங்கணி ...	450
குரவணங்கிலைமாவொடு	73,78,398
குரவுதான்விரிகொங்கொடு ...	449
குருகிரிதலின் கிளரிகடியினர் ...	469
குருகுநாரையொடு	120,122
குருகுவேண்டாளரி	118,425
குருத்துக்குறைத்து	33,181
குருந்துகுளிர்ந்த்மயங்கு ...	467
குரும்பையும் பொற்செப்பும் ...	307
குலாவணங்கு வில்லெயினர் ...	96
குவளையுண்கணிவள்வயின் ...	253
குவளையுண்கணிவணலம் ...	79
குவியிணர்த்தோன்(குறு-107.)	371

	பக்கம்.
குழலிசைகுரற்றும்பி ...	169
குழலிசையவண்டினங்கள்	77,246
குழலினிதியாழினி(குறள்-7)	33,40
குறித்துக்கூடுவோர்நெறி ...	408
குறுங்கான்ஞாழல்கொங்கு ...	164
குறுத்தாட்பூதஞ்சுமந்த ...	373
குன்றக்குறவன்காதன் ...	60
குன்றத்துமேலகுவளே ...	370
குன்றவெண்மணலேறி ...	362
குன்றவிளையுளுயர்கிலம் ...	528
குன்றுவாழ்கொடிச்சியர் ...	257
குன்றேறியானைப்போர்	85,181,213

கூ

கூஉம்புடைக்கலம் ...	168
கூடுவார்கூடல்கள்கூட ...	388
கூர்ப்பதனேயோரெழுத் ...	509

கெ

கெடலருமாமுனிவர் ...	286
கெண்டையைவென்ற ...	54

கை

கைமாட்சிவிரக ...	528
கைவிரிந்தனகாந்தளும்	73,78
கைவைபோகி(பரி-105-106)	49

கொ

கொங்குதங்குகோதையோ	103,197
கொங்குதேர்வாழ்க்கை (குறு-2)	71
கொடிகுவளைகொட்டை ...	359
கொடிகொடியொடு ...	470
கொடித்தேரண்ணல் காற்கை.	315
கொடிபுரையு மிழைதுசிப்பில்.	318
கொடியிடைமாதர்மேனி ...	396
கொடிவடிவேல் கூட்டழிக்கும்.	366
கொடிவாலவனகுரு	337,470
கொடித்தலு ம (நாலடி 28-4).	235
கொடுநிறலுடையனசுறவே .	299
கொய்தினைகாத்துக்குளவி ...	330
கொலைவிலெயினர்குறும்பில்...	116
கொலைமான்விழியகறல் ...	494

பக்கம்.

கொல்லாநலத்தது (குறள்-99-4). 193
கொல்லேக்கொன்றைச் கொழு. 182
கொல்லேயம (சிலப்பதி-ஆய்ச்) 264
கொன்றன்னவின்னு (குறள்11-9) 192
கொன்ரூர்ந்தமைந்த 81,105,266
கொன்றுகோடுதீடுகுரூஇ 41,408
கொன்றைவேய்ந்த ... 240
கொன்னூர்துஞ்சி (குறுந்-138) 252

கோ

கோடல்விண்டுகோபமூர்ந்த . 267
கோடற்கொலேலக்கோல ... 149
கோடன்மன்னுபூங்கானல் 242,419
கோடொருகையியமொருகை. 304
கோண்மாகைகொட்குமென்று ... 262
கோலமலர்கொண்டுசிலமந்தி . 394
கோலக்கொன்றைக்கொழுகன். 450
கோவாமுத்திற்கண்பனி ... 418
கோழியெறிந்த (பட்டினை-23) 120
கோழியுங்கூவனகுக்கில் . 314
கோளாரிவானரிவல்லிய ... 104

ச

சதமகலாவேலவாதனதின் ... 498

சா

சாந்துந்தண்டழை ... 364
சாரலோலகியதடந்தாட்டாழை. 148
சாருண்ணுடைச சாய்கோல ... 263

சி

சிந்திவீழ்ந்த சதிர்ச்செய்ய ... 399
சிலமபடிமாதானன்னலம் ... 192
சிலம்படைந்த வெகுகானம் ... 283
சிலம்பொலிக்குமிணையடியும்... 305
சிலீமுகம்பாயதருகுஞ்சி ... 408
சிலேயன்செழுந்தலையன் ... 33
சலிலிலங்குள் 43,85,138,228
சிறப்பீனுஞ்செல்வ (குறள்4-1) 218
சிறியகட்பெறினை(புறம-230) 258
சிறுகுடிபீரை (கலி-39) ... 320
சிறுான்றியின்றிவர்க்கியாம் 41,403

பக்கம்.

சிறுநுதற்பேரமர்க்கண் ... 113
சிற்றியாறுபாய்ந்தாடும் ... 237

சீ

சீயஞ்சுமந்தமாசறுமணியணை... 60
சீர்கொண்டகருங்கடலில் ... 245
சீறடிப்பேரகல ... 147

சு

சுடர்சுடரும் (குறள 26-7.) 138,224
சுடர்தொடீ (கலி-51.) 75,310
சுடிகை சுதன்மடவாள் ... 225
சுரிதருமென்குழன்மேலும் ... 152
சுரையாழவம்மிமிசப்ப 226,368
சுறமறிவ ஃ துறையெல்லாம் ... 63
சுறுஅக்கொட்குமுறுஅ ... 163
சுற்றுநீர்சூழ்கிடங்கில ... 346

சூ

சூரலும்பிரம்புஞ்சுற்றிய ... 397
சூரலபம்பியசிறுகான்யாறே 259,369
சூருடையகடுங்கடகங்கள் ... 283

செ

செங்கண்மேதிகரும்புழக்கி ... 72
செங்கயலுங் கருவிளையும் ... 272
செங்கையுந்திச்சீர்மலியாரம் ... 517
செஞ்சுடாக்கட (ஆசா-நகர-3) 485
செந்தீயன்னசினத்தயானை ... 146
செந்தொடைப் பகழிவாங்கி ... 145
செய்தமோபாணதிருவில் ... 505
செய்யவாய்ப்பசு (ஆசா-சீய 101)198
செய்யோன்செழும்புகேரான். 365
செருவிலைவைவேற்றிசழாளி. 450
செலவப்போர் 74,87,122,275,313
செவ்வாய்ப்பேதையிவடிறத்து. 314
செறிஎதாடியுவகைகேளாய் ... 378
சென்றுபடுபருதியம்சிலவந்த .. 521
சென்றுபுரிந்துதிரிந்து ... 467
சென்றுமுகந்துதுளாட்டி ... 464

சே

சேணுடைய கழுங்கடங்கள் .. 283

பக்கம்.

சேயரிநாட்டமுஞ்செவ்வாயும் . 249
சேயிறமுகந்ததரைபிதிர் ... 179
சேய்புகர்மால்மதியானும் ... 365
சேற்றக்கானி லஞ்செருவென்ற 236

சொ

சொல்லல்சொல்லல்தீயவை ... 248
சொல்லுபசொல்லப்பெறு 193,221
சொல்வலோம்புமின் ... 343

சோ

சோதிமண்டலந்தோன்றுவ ... 452
சோலையார்ந்த சுரத்திடை ... 113
சோறுவாக்கியகொழுங்கஞ்சி . 409

த

தக்கவர்சம்பந்தந்தாங்கி ... 494
தக்கார் தகவிலர் (குறள்-12-4.) 137
தக்கோலந்தின்றதலேயிறையை. 140
தடங்கடன்மண்ணில் ... 496
தடமண்டுதாமரையின் ... 252
தண்டடைந்ததிண்டோளாய்... 218
தண்டையினக்கிளி ... 373
தண்ணறுந் தகரீயை ... 160
தண்ணந்துறைச்சேந்த ... 241
தண்பால் வெங்கள்ளின் ... 469
தண்மதியேர் முகத்தாலை ... 316
தண்முகைமென்குழல் ... 412
தந்தையிலேச்சுமடன் ... 512
தமபொருளென்ப(குறள்-7-3). 34
தலேக்கட்டலேயைந்தும் ... 234
தலேவன்றலேமுதலாத்தார் ..., 462
தவனமுதஞ்சஞ்சினென்று ... 412
தறியுடிரண்டுடையடலார் ... 510
தன்னுயாக்கின்(குறள்-23-8)122,220

தா

தாஅமரை மேலுறையும் ... 193
தாஅட்டா அமரைமலருழக்கி... 158
தாஅம்படுகேர்க்கு ... 383
தாஅய்தாஅய்செல்லும் 230,417
தாதறு முறிசெறி தடமலர் 299,301

பக்கம்.

தாமத்தண்கலேத்தருக்கொடு. 399
தாமரைபுரையும் (குறுந்-கட-வா.) 188
தாம்வீழ்வார் (குறள்-120-1) 34,73
தாவென்பார்க் கில்லென்பான். 528
தாழியோர்குமலர்க் கண்ணவர். 395
தாழிரும்பிணர் 120,210,348,469
தாழ்ந்த வுணர்வினராய் ... 371
தாழ்பொழிற் றடமாஞ்சினே...71 412
தாழ்வாகத்தம்பேணு ... 469
தானாளரல்லாதார் தாம்பல ... 246
தாளோங்கிய தண்பிண்டி ... 63
தாள், சனங்கொள (புறம்-4)... 469
தானேருமெம் முள்ளிவாராது. 467

தி

திடுதிம்மெனவீண்று ... 242
திண்டேர் வயவரைச்சேவை 486,520
திரித்துவெங்கயமுரித்து ... 448
திரியாச்சுறறமொடுமுழுது ... 86
திருகியபுரிகுழலரிவையர் ... 452
திருக்கொண்டுபெருக்கமெய்... 353
திருகுத்து பூம்பொய்கை ... 217
திருமுதல்வோ (புற-வெ-மா). 204
திருந்திலேயினிலங்கிலேவேல். 122
திருமழைதலேஇய(மலேபடு-1) 86
திருமொழியாற்சின்னவணி ... 114
திருவிற்கோர்கற்பகத்தெரிய... 433
திரைத்தசாலிகைகரைத்த ... 100
திரைந்து திரைந்து திரைவர 72,409
திறந்திடுமின் தீயவை ... 370

தீ

தீதில்லா நயமுதலா ... 295
தீத்திரள்தானதுதீதா ... 503
தீமேய் திறலவரைதழைஇ ... 145
தீயினன்ன (மலேபடு-145). 521

து

துகடீர்பெரும் (நாலடி-1-2) ... 234
துங்கக்கனகச்சோதி ... 491
துடித்தடித்திமிழ்தரு ... 398

பக்கம்.

துணியிரும்பெளவம் ... 377
தூணையில்லாப் பிறப்பிடை ... 295
தூணைவளைத்தோளிவண் ... 314
தூப்பார்யார்தாஞென்பார்ச்சு... 528
தூப்புறழ்செய்வார்ச்சினவி ... 192
தூவருண்ணுடைச் சாய்கோல். 264
தூளியொடுமயங்கிய ... 132
தூன்ஞுத வீனைப்பகையை ... 293

தூ

தூஉபத்தீம்புகை (மலைபடு). 44

தெ

தெங்கங்காய்போலத் திரண் ... 372
தெய்வயாறு (சூளா-இரா-18) 489
தெரிவில்லா வீனைகெடுத்து... 300
தெறுகதெறுகதெறுபகை 33,73,504
தென்குமரி வடவிமையம் ... 387
தென்றலிடைபோழ்ந்து ... 201
தென்னன்றிருத்தார் ... 374

தே

தேந்தாட்டிங்கரும்பின் ... 413
தேம்பழுத்(சூளா-நகர-14) 101,113
தேனமருந்திருவாரிளவேனில். 398
தேனூர்மலர்க்கூந்தல் ... 234
தேனினூர் மலர்ப்பிண்டி ... 395
தேனூலா மலர்ப்பிண்டி ... 306

தொ

தொடிநெகிழ்ந்தனவே 195,386
தொடியுடையதோண் ... 336
தொடுகடற்றுறைதுறைதிரி ... 152
தொடுத்தவேம்பின் மிசை ... 387
தொன்னலத்தின் புலம்பலே 108,337

தோ

தோடார்செல்வளைநெகிழ 143,381

ந

நடைக்குதிரையேறி 55,466
நண்ணினர்க்குநண்ணுர்க்கும்... 306

பக்கம்.

நண்ணுவார் வினைகைய ... 241
நண்பிதென்று தியசொல்லார் 77,244
நலங்கிளர் திருமணியும் ... 288
நலஞ்செலத் தொலைந்த ... 426
நல்லார் வணங்கப்படுவான் ... 488
நவைக்கணம் வீயநன்னூல் ... 493
நறுநீல நெய்தலும் ... 226
நறுமாந்தளிர்மேனிகாளும் ... 505
நறுவேங்கைத் தாமலர் ... 322
நற்கொற்றவாயில் 226,467
நன்மனமுணாணமுன்னினு . 504
நன்மாரு வருவாயோ ... 426
நன்றறிவாரிற்(குற -108 2) 68,193
நன்றியாங்கள்சொன்னக்கால். 241
நன்னுட்பூத்தபொன்னிணர் ... 49
நன்னன்வேங்கைப்பொன் ... 80

நா

நாகஞ்சந்தன (சூளா-சீய-177) 95
நாகிளம்பூம்பிண்டிக்கீழ் ... 309
நாடிமீடலல்லதில்லை ... 104
நாணுனிறைந்தமதியாள் ... 438
நாணெடுகழிந்தன்றுல் ... 299
நார்த்தொடுத்தீர்க்கிலென் ... 141

நி

நித்திலக்கழலாகவிரைதொடி . 346
நிலங்காரணமாகநீர்க்கங்கை ... 273
நிலங்கிளையாகெடிதுயிரா ... 468
நிலத்தினும்பெரி (குறுந்-3) 111,256
நிலமகள் கேள்வனும் ... 330
நிலாபாஅய்ப்பாஅய் 45,347,417
நிலவரைசேர்(குறள்-24-4) ... 465
நிலவுமணலகன்றுறைவலவ ... 385
நிலனெளியத்தொகுபிண்டி ... 469
நில்லாதுசெல்வம் நிலவார் ... 209
நிழலிடையிலைதோ புகுந்து ... 221
நிழன்மணிநின்றிமைக்கும் 204,296
நிற்பவே நிற்பவே நிற்பவே ... 181
நின்றழல்செற்றியும்தண்புன ... 166
நின்றனனின்றுதன்முனை ... 253

	பக்கம
னின்றுதிரியுஞ் சுடருளே	... 464
னின்றுளின் றுளனீனேயும்	... 75

நீ

நீகாவாமா மாவாகாநீ	.. 50
நீடற்க வினையென்ற நெஞ்	... 264
நீடிணர்க்கொடபாக்குயிலால.	135
நீமாலே மாறுடி நீஞ்நிகாடுஞ	... 433
நீரின்றமையும் நீயின்	257
நீரூர்பானுயாறே	... 383
நீகலஙகாத்தோயநீ	... 326
நீலநிறத்தனவாய்நெய்	... 345
நீலமாகடனீடுவார்திரை	... 241
நீலுண்டுகிலிகை கடுப்ப	... 374

நு

நுண்மைசால் கேள்வி	.. 220
நுவற்சிநொடியேயினளி	... 223
நுழைதுகிலகலல்குல்	... 304
நெடுநுண்சிலையேலைக்கும்	... 220
நெடுந்தோட் குறுந்தொடி	... 171
நெடுவரைச் சாரற்குறுங	94,190
நெய்கொண்டேனெட்கொண்.	510
நெருப்பினுலிலதினும்	... 363
நெறிநீரிருங்கழி நீலமும்	.. 395

நௌ

நௌவிமானேக்கிஞரைவாய்...	34

ப

பகலவன்செய்துதிற்பண்	... 235
பகலேபல் பூங்கானற் கிள்ளே	135,139
பகைபோனறது துறை	... 319
பங்கயகாடு (சூளா:நாட்6-2.)	482
படியுடையார் (குறள்-61 6.)...	465
படுமலைதண்மலேவெறபன	. 34,55
படுமணியின்னிரைகள்	... 287
படுமணிபடுமொருகை	... 304
படுமலைத தண்மலே வெற்	... 34
படைகுடி கூழ (குறள்-39-1)	32,232
படையொடுதீர்வள்ளியால்	... 474
படையொடு போகாது	... 512

	பக்கம்.
படையொன்றுமில்லே	... 271
பண்கொண்டவரிவண்டும்	... 309
பண்டிபுபுனத்துப்பகலிடத்து	. 408
பண்டுமொருகாற்றன்னேபோ	... 512
பண்ணுந்திறமும்போற்றவும்	207
பரமநீ பகவனீ	... 289
பரலததஞ் செலவியலொடு	... 109
பரவிப் பாரதசார்பணி	... 503
பரவுபொ புதெலலாம	... 483
பரவைமாச்சுடல்	155,189
பராஅயதேவர்க்கொழிக்கலு	... 157
பரியலயாவுதமபரவதாடி	.. 164
பருவரைஞ்வதுபுடையிரும	495
பரூஉதடக்கை மதயானை	... 315
பலமுறையுமோமப்படுவன	. 202
பலசால்வந்து மெல்லகூறி	... 162
பலயானைமனனர்முருங்க	... 202
பல்லாச்சுமீயும பாசில்	... 501
பல்லுகருதோற்றபனிமுலே	42
பல்லும பணிமொழியான	... 367
பல்லேமுத்தமபுருவமவில்	... 164
பலவுளேயாரகூடிப்பகர்வ	... 229
பவழமுமபொனனுயருவை	... 183
பவழமெறிதிரைப் பரவை	... 325
பறைபடன பட்டன	... 296
பறறிப பலகாலும் பான்மறி	194
பற்றுகபற்றற்றரன்(குறள்-35-10)	32
பன்மாடகூடன மதுரை	... 237
பனமீனுணங்கற் படுபுள்	... 385

பா

பாங்கினேயேவாயிலாப்பல	... 299
பாசிழையரிகமபசபபித்தான்	... 373
பாடகஞசோர்கா லொரு	... 267
பாடப் படுவோர்கரும்	... 460
பாடுகோபாடுகோபாடுகோ	... 181
பாடுநர்க்குமாடுகாக்கு	375,415
பாடுவணடு பாணசெயும	... 448
பாமபுகயிரூக்கடல் கடைந்த	... 264
பார்பரவியபருவரைத்தாய்	... 335
பாலத்தஞ்செலவிவலொடு	... 338
பாலன்றனதிருவாயேழுல	... 220

பக்கம்.

பாலொடு (குறள்-113-1) 67,85,216
பாவடி மதயானை மன்னர்க் ... 241
பாவாயறங்கொளலஞ்சினர் ... 244
பாற்கடன்முகந்தபேரருவக் ... 379
பானலொடுகமழுங் கானலங் ... 261
பானல்வாய்த்தேன் 108,336

பி

பிடியுடை நடையடு நடையினள். 397
பிணியார்பிறவிக் கடலுள் ... 450
பிண்ட நெல்லினள்ளுரன்ன 253
பிண்டியினீழற் பெருமான் ... 242
பிண்டிமலர்மேற்பிறங்கெரி .. 465
பிண்ணுக்கோவெனும் ... 42
பிரமன்மால் பினுகியிக்குப் ... 361
பிரிந்துறைவாழ்க்கையை ... 161
பிறப்பென்னும்பிணிநீங்க ... 294
பின்றழும்பீலிகோலிப் ... 451

பீ

பீடுடைய விருக்கையெயின் ... 301
பீகோமாமாகாபீ ... 508

பு

புகழ்தலானுப் பெருவண் ... 56
புகழ்படவாழாதார் (குறள்-24-7) 465
புயலறல்போலும்பூகுழற் ... 150
புயல்வீற்றிருந்தகாமர் ... 163
புரிசழலும்பூணுர்புணர் ... 367
புரிந்துவாங்கு வீங்குரம்பி ... 408
புருவமும்பூணுர்புணர்முலை ... 367
புலந்துறை போகிய புலவர் ... 460
புலமிக்கவரை புலமை ... 67
புள்ளிப் பொறியே சுடர்நந்தி... 362
புறத்தன நீருள பூவுளமா ... 464
புனல் பொழிவனசுனை ... 89
புனற்படப்பைப்பூந்தாமரை ... 79
புன்காற் புணர்மருதின் ... 412
புன்னைப் பொழிலருகேபோ... 55

பூ

பூங்கடம்பினந்தார்தாநன்று ... 494

பக்கம்.

பூங்கட்குறுந்தொடியாங்குற் ... 259
பூண்டபறையறைப்பூத ... 331
பூத்தவேங்கையியன்சினை ... 179
பூத்தாட் புறவின் புனைமதில் .. 373
பூந்தணிரும்புனத் துப்பூசல் 113
பூந்தண்பொழிலிடை 194,154
பூந்தண்சினைமலர்மல்கிய ... 347
பூந்தாட் புனற்றூ மரை ... 413
பூந்தாமரைப்போ 56,74,88,336
பூந்தார்ச்சிறுகிளிபுலம் ... 150
பூமலர் தூதைந்த பொழில ... 295
பூமலர் நறுங்கோதை .. 314
பூமலை நீருறையுள் புள்ளேறு... 360
பூமன்றெறுகதிரோன் ... 366
பூமாலைகாரணீபூமேதவேத 493
பூமேலாளாரென்பார் பூம் ... 508
பூம்பாவாய்நீ யொருநான் ... 73
பூம்பொழிற்றண்சானல் ... 94
பூவாமா பூவிரிமா விரிபூமா 424
பூவார்பொய்கைபொற்போதில் 491
பூவினுர்பொழிற் பிண்டியின் 394

பெ

பெயலொடுவைகிய வியன்கண் 520
பெருகலி யொலிமலி தூணை ... 389
பெருங்கண்கயலேசிறியாழ் ... 162
பெருவிலக்குறமகள்பிறிதோர்ந்து 145
பெருந்தகைமைபிறிதொழிய 303
பெருமட மானினைவென்றது 303

பே

பேடையையிரும்போத்து 341, 482
பேதுறு விகந்தபெருந்தண்காவிரி 184
பேய்மூலேவியன்ஞாலம் ... 361
பேழ்வாய்விறற்கூளி ... 303

பை

பையுண்மாலைப்பழுமரம்படரிய 55

பொ

பொங்கழனுகம் புற்றகம் நீங்கி 452
பொங்கு சாமரை தாம்வீச ... 453

பக்கம்.

பொய்மையும் (குறள்-30-2)... 133
பொருகுடைவளாகமொருகுடை 327
பொருளாடல் புரியீரேல் ... 296
பொருளாலிற் புகழாமென் ... 491
பொழிலே யிஃதோரன்ன ... 252
பொறையன்செழியன் 360, 368 386
பொன்புனைந்தகரும் ... 76
பொன்மலிகூடம்பூமலிகச்சி .. 407
பொன்னலர்தாதைத்தபொரிதாள் 185
பொன்னுரமார்பிற்புனைசழற்கால் 62
பொன்னிணர்ஞாழற்புதல்வதியும் 229
பொன்னினன்னபுனைதண்டாது 382
பொன்னினன்னபுன்னை ... 166
பொன்னினன்னபொறிசுணங் 134

போ

போதலே பொருளாக்கொண்ட 453
போதவிழ்குறிஞ்சிநெடுந்தண் 149
போதார் கூந்தலிவணனி ... 376
போதார்நறும்பிண்டி 76,244
போதிவருமலர்ப்பிண்டி ... 306
போதுசாந்தம்பொற்பவேர்தி 49
போதுசேர்கோதாய் ... 134
போதுசேர்துகடுபொறி ... 408
போதுபூம்பொழில் பூமருதென் 430
போதுவிண்டபுண்டரீக ... 490
போதுறுமுருகுடைப்பொன்... 267
போந்துசென்றுசார்ந்து ... 280
போரவுணர்க்கடக்தோய்தீ ... 287

பௌ

பௌவத்தன்னபாயிருள் ... 49

ம

மகயிரமாதியாவண்பூரம் ... 459
மஞ்சுசூழ்சோலைமலைகாட ... 219
மடப்பிடியைமதவேழம் 341,483
மட்டித்தாலுண்டுமதஞ்சேர்ந்து 463
மணிகினைகொடுமுடி 275,317
மணிநீருமண்ணும் (குறள்-75-2) 33
மணிபுனைந்தமுடியினோடு ... 307
மணிமலர்ந்து (சூளா-முத்தி-6.) 485

பக்கம்.

மணிமிடைந்தபைம்பூண் ... 464
மணியுமிழ்ந்தமலைமேன் ... 139
மண்டினிர்ந்தலகனும் (புறம்-2) 78
மண்டலம் பண்டுண்டதிண்டேர் 197
மதிபுரைமுக்குடைநீழல் ... 293
மதியங்கெடுத்த (நீதிநெறி-23)... 488
மதுவார்ந்தமலர்ப்பிண்டி ... 306
மதுவிரவியமலர்ஞாலிய ... 470
மந்தரமுமாகடலும் 216,467
மந்தாலிலம்வந்தசைப்ப ... 89
மன்னிரி கடிதோடிமஇபுரை ... 140
மயிர்சீறுவிமற்றதற்கோர் ... 510
மருந்தெனின் (குறுந்-71.) .. 73
மலிதேரான்கச்சியும் ... 235
மலைமிசையெழுந்தமலர்தலை... 505
மலைமுலைநீராடைமாரிமென் 362
மலைமேன்மரங்கொணர்ந்து ... 237
மலையெனமழையெனமஞ்சென 313
மல்லன்வையமடிதொழுதேத்த 288
மல்லன்மாமழையார்ப்ப ... 483
மறந்தும்பிறன் (குறள்-21-4.) 232
மறவாதவன்பினேன்மனகிற்கும் 310
மறையவரும்வந்தார்வகிட்டரும் 39
மனங்கனிந்தன்னமண்மிசை 506
மனைக்கு (நான்மணி-22) 133, 219
மனைதறந்து வனம்புகுமின் .. 293
மனையிற்கு நன்று முதுபோக்கு 511
மன்றலங்கொன்றைமலர்மிலைந்து 375
மன்னும்வழுதிவருமருங்கு ... 524
மன்னுயிர்காத்தலான் ... 301

மா

மாகந்திவண்டி ... 197
மாக்கொடிமாலை(சூளா-நா 29) 141
மாசற்றமதிபோல் வனப்புற்ற... 468
மாசில்கண்ணி (சூளா-இரத-16) 489
மாதீகாமா மாகாதீமா ... 508
மாமலர் நெடுங்கண்மானோக்கி 152
மாமாதாதீ தீதாமாமா .. 509
மாயவனுய் மூற்றோன்றி ... 316
மாயாத தொல்லிசை ... 197
மாயிரும் பரப்பகம்புதைய ... 378

பக்கம்.

மாயோள் கூந்தற் குரலுங்கல்ல 153,194
மாயோன்மார்பி லாரீம்போல... 181
மாரிமோடுமலர்ந்தமாத்தாள்... 79
மார்வுறவணிக்தாமார்வுறப் .. 341
மாலைமணங்கமழுமெளவன் ... 248
மாலையால் வாடையலல் .. 396
மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் 315
மாவுருகானல் வரையதர்ப்பாங்கர் 450
மாவடுவென்னுமலர்புரை ... 466
மாவலிசேர் வரைமார்பின் ... 468
மாவழங்குபெருங்காட்டு ... 118
மாவும்புள்ளுமவதுவையிற்படர 139
மாரூக்காதலர் மலைமறந்தன 259, 369
மான்வீடுபோழ்திற்பிணை ... 396

மி

மிக்கமாதவம் வீட்டுலகு ... 332

மீ

மீன்றேர்ந்தருந்திய ... 148
மீன்றேர்ந்து வருந்திய ... 193

மு

முகமறிந்தார் மூதுணர்ந்தார்... 465
முதுக்குறைந்தனளே ... 122,260
முத்தரும்பிப்பைம்பொன் ... 268
முத்தொடுமணிதயகசு ... 283
முந்தகொன்றமொய்ம்பினுன்... 343
முங்நீரின்றவங்நீரிப்பி ... 184
முரசதிரவியன்மதுரை ... 286
முரசுமுழங்கு (புறம்-35.) ... 19
முரன்றுசென்றுவட்டின ... 449
முருகவிழ்தாமரை மலர்மேல்... 275
முருகுவிரிகமலமருவுசினகான் 491
முலைகலிக்கமூரிஞ்லமாமகட்கு 366
முல்லை முறுவலித்துக்காட்டின 226
முல்லையாய் முறுவலித்தன ... 341
முழங்குசடன் முகந்து ... 245
முழங்குகுரன் முரசியம்ப ... 309
முழங்குகளியானை ... 247
முழங்குதிரைக் கொற்கை ... 247
முழுதுலகினைஞ்ச ... 252

பக்கம்.

முள்ளிரீடிய முதுகீர் ... 253
முறிமேனிமுத்தமுறுவல் ... 362
முறிமேயாக்கை (மலைபடு) ... 519
முற்றெட்டுமறவினைமுறை ... 276
முன்றுன்பெருமைக்கணின் ரு. 488
(குண்டலகேசி-கடவுள்வாழ்த்து)
முன்றிலெங்கு முருகயர்பாணி. 487
(சூளா-நாடு 7.)
முன்றினின்ற முடமுதிர் ... 398
முன்னுந் தொழததோன்றி ... 402

மூ

மூவடிவிஞலிரண்டு சுழ்சுடரு. 455
(சூளா-துறவு-64)
மூவாமுதலாவுலகம் மொரு. 487
(சிந்தாமணி-கடவுள்வாழ்த்து)

மெ

மெய்யறிவிலாமை யென்னு... 484
(சூளாமணி-இரதநா-80)
மெல்லிணர் நறும்பூவிடாஅ ... 151
மென்றினைகாத்து மிகுபூகமழ் 330

மே

மேவார்சார்கை சார்வாகா ... 503
மேன்மக்கட் (மேனமக்)கரு 187,493

மை

மைசிறந்தன மணிவரை ... 112
மைவரைசிறத்தனமாலை ... 316

மொ

மொய்த்துடன்றவழுமுகிலே... 153

யா

யாகாவாராயினுநாகாக்க (குறள்-13-7)... 33
யாதானுநாடா (குறள்-40-7) 216
யானுந்தோழியுமாயமும 113,332,364

வ

வசையில்புகழ் (பட்டினப்-1) 409
வச்சிரம்வாவிசிறைமதி ... 352
வஞ்சியக்கொடியின் ... 150
வஞ்சியேனென்றவன்றன் ... 230

KAHAMAHOPADHYAYA •

DR. U.V.S. IYER LIBRARY

	பக்கம்.
வஞ்சிவெளியகுருகெல்லாம் ...	350
வடாஅது, பனிபடு (புறம்-6)	358
வடித்தடங்கண்பனிகூர ...	79
வடிமலர்த்தார்காசர் ...	234
வடியேர்கண்ணீர்மல்கவான் ...	134
வடிவுடைநெடுமுடிவான ...	314
வட்டொட்டியன்ன ...	382
வண்கொன்றையைமருட்டும்...	56
வண்டார்பூங்கோதைவரிவளை	242
வண்டிவருமலர்வெட்சி ...	197
வண்டுபடக்குவளை ...	192
வணனெர்பூந்தார் ...	266
வண்டுற்றநறுங்கோதை ...	79
வண்ணத்திஞென்றேறி ...	510
வண்ண்டுவாழுமலர்நெடுங் ..	157
வண்பாராண்மன்னாபொன் ...	451
வண்மைமதம்பொழிந்து ...	228
வந்தீபோரினுயிர்வாழும் ...	43
வம்பலேத்தவனமூலையாள் ...	95
வயலாமைபுழக்குண்டும் ...	120
வயலூழுவார்வாழ்வாருள் ...33,504	
வரிகொளரவமதியுஞ்சுழல ...	267
வரிசைபெரிதுடையர் ...	350
வரையெனமாடக்களோங்குபு	395
வலமாதிரத்தான்வளிகொட்ப	412
வலம்புரிகலந்தொருபால் ...	302
வழாதுகெஞ்சிற்றெய்வர் ...	164
வளக்குளக்கரைமாலேய் ...	97
வளம்பட (நாலடி-11-3.) ...	234
வளரினங்கொக்கை ...	151
வளர்கொடியன(சூளா-தூது-4)	81
வள்ளெயிற்றுப்பேழ்வாய் ...	521

வா

வாஅம்புரவிவழுதியோ ...	523
வாஅவழுதிமதுரைமறுகினி.	523
வாக்குமூகர் தேன்மலர் ...	360
வாங்குபுகொள்ளலின்முரன் ...	399
வாடாதமணமாலேவானவர் ...	288
வாணெடுங்கண்பனிகூர ...	283
வாமமணிமேகலேயார் ...	510
வாயாகோய்மருந்தாகிவருந் ...	468
வாய்பவளம்வேய்தோள் ...	262
வாராரேயெல்-றென்றுமாலே.	77
வார்பணியதாமதத்தால் ...	313
வால்வெள்ளருவி ...	383
வானார்வார்சுழல்வீக்கிய ...	342
வாளும்வாளியுங் ...	498
வாளுறுபூயர்விசும்பின ...	303
வாளுற்றகண்ணுளே ...	316
வாளேர்தடங்கண் ...	38
வாளேமேய்ந்தவூகோட்டு ...	402
வான்வரிவேங்கைவழங்குஞ் ...	330
வானகச்சோலேவரையதர் ...	266
வானிலவிழுகிலார்ப்பமருவி ...	454
வானுறமிர்ந்தனேவையக ...	264
வாளேங்கு சிமையத்தி ...	118
வான்றேயும் பொன்னெயில்	62

வி

விடஞ்சூழரவினிடை ...	271
விடத்தகைய வீனேர்க்கி ...	284
விடாஅவிடாஅவெரீஇ ...	166
விடாஅதுகழலுமென் ...	319
விடுகைபோலுள்ளதத்திர ...	528
வித்தகர்செய்தவினங்குமுடி ...	345
வியர்தனளிருந்து வீணே ...	252
விரிதிர்மதிமுக மடதடை ...	333
விரிந்துஞ் சுருங்கியும் ...	169
விலங்குரீண் முடியிலங்க ...	452
விலங்கொடுமக்கள்(குறள்-41-10)	363
வில்லம்பு வேய்தோள் ...	363
வில்லாளருள்ளாரேல்வாளிலர்.	504
வில்லுடையான் வானவன் ...	229
வினங்குமணிப் பசும்பொன் ...	298
வினம்பனத்தியற்கை விரிக்குஞ்.	526
வினேயென்னும் வியன் ...	296
வினேயைத்தான்மிடைந்தோ ..	449
வினேயொழிபொழுதின்கட்...	394

வீ

வீங்குமணிவிசித்தவினங்கு	403,426

வெ

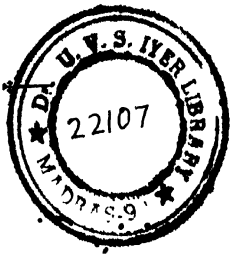
	பக்கம்
வெண்மணி லெக்கர் .	373
வெலற்கரும் வினைப்பகை ...	294
வெளியவும் வெற்பிவ ...	167
வெறிகமழ்தண்புறவின்	50,401,466
வெறிகொண்டலரும் ...	313
வெறியுற கமழ்கண்ணி ...	246
வெறிவிரவு புன்சடைமேல் ...	272
வென்ருன்வினை(சூ-காப்பு.)	101

வே

	பக்கம்.
வேக்கையஞ்சாரலோக்கிய ...	184
வேக்கைவாயின் வியன்	412,470
வேதமுதல்வ வேதமிலசணித.	186
வேதினவெரிவின்(குறுந்-140.)	374
வேந்தர்க்கு மூனைவர்க்கு ..	296
வேய்விடித்த மென்ருேளு ...	79
வேரல்வேலி (குறுந்-18.)	189,261

வை

வைகலும்வைகல் (நாலடி-4-9.)	219
வையகமெல்லாங்கழனியா ...	237

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
356	22	சூறித்தே	சுறித்தே
365	12	யுரைத்தன	யுரைத்தனவு
366	24	தகைகான்	தகைசான்
370	5	கொளாஅ	கொளாஅல்
391	24	யடக்சை	யடுக்கிசை
392	29	கொட்டுப்போலவும்	கொட்டும்போல
397	26	என	எனவும்
399	6	யாதாங்கொலே	யாதாங்கொலோ
405	10	யுதயியாவன	உத்தியாவன
408	30	ஆரியர்	ஆரியர்மதம்பற்றி
412	1	வியமொடு	வியமொடு
,,	11	வறிகொட்ப	வளிகொட்ப
419	15	நீர்சோலை	நீன்சோலை
,,	16	காடர்	காடா
420	23	யின்றமிழ்ப்போ	யின்றமிழ்போ
426	28	தோமாவின்	தேமாவின்
430	13	றன்போ	றன்போர்
451	12	பாட	பாடப்
473	15	விதியனே	விதியதனே
475	29	பட்டது.	பட்டன.
,,	,,	களையும்	களும்
,,	30	எழுதியிருக்கிறது.	எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.
487	21	வுலகம்மொ	வுலகம்மொரு
498	18	சீலிமுகம்	சிலீமுகம்
538	8	தெர்வுக்	தெய்வுக்

Printed by Thompson & Co., at the "Minerva" Press,
33. Popham's Broadway, Madras.